

OPETTAMINEN, KUTSUMUKSISTA SUURIN

Evankeliumin opettamisen lähde-teos

OPETTAMINEN, KUTSUMUKSISTA SUURIN

Evankeliumin opettamisen lähdeteos

Mielipiteitä ja ehdotuksia

Tätä oppikirjaa koskevat mielipiteet ja ehdotukset ovat tervetulleita. Ne pyydetään lähettämään osoitteella

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150–3200, USA
E-mail: cur-development@ldschurch.org

Mainitse nimesi, osoitteesi, seurakunta ja vaarna tai lähetyskenttä. Muista mainita oppikirjan nimi. Esitä sitten mielipiteesi ja ehdotuksesi sekä mitä hyviä ja huonoja puolia siinä mielestäsi on ja millaisia parannuksia ehdotat siihen.

Kansi, sivu 3. Greg K. Olsenin maalaus *Jeesus Nasaretin synagogassa*. © Greg K. Olsen.

Sivu 1. Carl Blochin maalaus *Vuorisaarna*. Frederiksborgin Kansallismuseo, Hillerød. Käytetty luvalla.

Sivu 5. David Lindsleyn maalaus *Rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä toiset?*
© David Lindsley.

Sivu 22. Valoy Eatonin maalaus *Pioneeripuutarha*. © Valoy Eaton.

Sivu 29. Carl Blochin maalaus *Jeesus ja samarialainen nainen*. Frederiksborgin kansallismuseo, Hillerød. Käytetty luvalla.

Sivu 31. Del Parsonin maalaus *Kertomuksia Galileassa*. © Del Parson.

Sivu 33. Judith Mehrin maalaus *Nainen koskettaa Vapahtajan viitan tupsua*. © Judith Mehr.

Sivu 35. Del Parsonin maalaus *Hyvä paimen*. © Del Parson.

© 2000 Intellectual Reserve, Inc.

Kaikki oikeudet pidätetään

Printed in Germany

Hyväksytty englanniksi: 8/98

Hyväksytty käännettäväksi: 8/98

Alkuperäisteoksen nimi: *Teaching, No Greater Call*

ISBN 951-850-340-0

36123 130

Finnish

OHJEITA LÄHDETEOKSEN KÄYTTÄJÄLLE

Lähdeteoksen käyttäjät

Tämä lähde teos on tarkoitettu kaikille, jotka opettavat evankeliumia, kuten

- vanhemmat
- luokkien opettajat
- pappesusjohtajat ja apujärjestöjen johtajat
- kotiopettajat ja kotikäyntiopettajat

Lähdeteoksen sisältö

Opettaminen, kutsumuksista suurin sisältää opettamiseen liittyviä ohjeita ja ehdotuksia, kuten seuraavasta yhteenvedosta käy ilmi.

Osa A

Kutsumuksesi opettajana

Tässä osassa kirjaa selitetään, kuinka tärkeätä evankeliumin opettaminen on Jumalan suunnitelmassa. Se sisältää myös keinoja, joiden avulla voi valmistautua opettamaan evankeliumia.

Osa B

Evankeliumin opettamisen peruseriaatteen

Tämä osa kirjasta auttaa luomaan perustan kaikelle evankeliumin opettamiselle.

Osa C

Eri ikäryhmien opettaminen

Tässä osassa kirjaa annetaan tietoja ja ehdotuksia evankeliumin opettamisesta lapsille, nuorille ja aikuisille.

Osa D

Opettaminen kodissa

Tämä osa kirjasta tarjoaa vanhemmille apua evankeliumin opettamisessa heidän lapsilleen. Se sisältää myös ehdotuksia kotiopettajille ja kotikäyntiopettajille.

Osa E

Opettaminen johtotehtävissä

Tämä osa kirjasta auttaa pappesusjohtajia ja apujärjestöjen johtajia ymmärtämään ratkaisevan tärkeän vastuunsa opettaa.

Osa F

Opetusmenetelmiä

Tässä osassa kirjaa kuvataan monia eri menetelmiä, joiden avulla opettajat voivat rikastuttaa oppitunteja.

Osa G

Evankeliumin opettaminen -kurssi

Tämä osa kirjasta sisältää kaksitoista oppiainetta, jotka valmistavat jäseniä opettamaan evankeliumia. Oppiaineet on tarkoitettu opettaa järjestetyn luokan opetusohjelmassa. Niitä voi opiskella myös yksin tai yhdessä perheen kanssa.

Lähdeteoksen käyttötarkoitus

Opettaminen, kutsumuksista suurin on tarkoitettu lähde teokseksi eikä vain läpi luettavaksi. Sitä on tarkoitus käyttää

- henkilökohtaisena opiskeluoppaana
- opettajien koulutuskokousten lähteenä
- Evankeliumin opettaminen -kurssin oppikirjana
- johtajien lähde teoksena työssään apujärjestönsä opettajien kanssa.

Saadakseen kirjastaan suurimman hyödyn opettajien tulee

- lukea sisällysluettelossa olevat aiheet
- tutkia niitä lukuja, joissa käsitellään heidän ajankohdaisia tarpeitaan ja sitä, mikä heitä kiinnostaa.

Vanhemmat voivat esimerkiksi haluta käyttää opetushetkiä paremmin hyväkseen tukeakseen lastensa hengellistä kasvua. Osa D, "Opettaminen kodissa", sisältää luvun "Perhe-elämän opetustuokiot", jossa käsitellään sitä, kuinka voi oppia huomaamaan opetustuokiot ja opettaa

periaatteita, joita lapset ovat valmiit oppimaan. Opettajat voivat sisällyttää oppitunteihinsa useampia erilaisia opetustuokioita. Osassa B osion ”Käytä tehokkaita menetelmiä” luvut sisältävät hyödyllisiä ideoita siitä, kuinka voi valita ja käyttää erilaisia opetusmenetelmiä.

Kun opettajat käyttävät tällä tavoin lähdeosteita *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, siitä tulee tärkeä lähde heidän jatkuvassa pyrkimyksessään parantaa opettamistaan.

Korvattavat julkaisut

Tämä kirja korvaa seuraavat julkaisut:

- Kaikki aikaisemmat painokset kirjasta *Opettaminen – ei suurempaa kutsumusta*
- *Apukirjanen lasten opettajille*
- *Alkeisyhdistyksen yhteisen tuokion käsikirja*

Luettelo julkaisuista, joihin tekstissä viitataan

Seuraavana on aakkosellinen luettelo kirkon tuottamista julkaisuista, joihin tässä teoksessa viitataan. Varastonumerot mainitaan vain tässä luettelossa eikä tekstissä.

Alkeisyhdistyksen johtajakoulutus (56008 130)

Alkeisyhdistyksen opetusvideot (VPVV 1795 FI)

Evankeliumiaiheinen kuvasto (34730 130)

Evankeliumin opetuksen parantaminen – Johtajan opas (35667 130)

Evankeliumin periaatteet (31110 130)

Kirkkokäsikirja – Kirja 2 (35209 130), osio 10, ”Toiminta”

Kirkkokäsikirja – Kirja 2 (35209 130), osio 14, ”Musiikki”

Kirkkokäsikirja – Kirja 2 (35209 130), osio 16,

”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”

Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille (35209 130)

Lasten laulukirja (34831 130)

MAP-lauluja (34832 130) (ks. *Tarvikeluettelo*)

Mormonin Kirjan kertomuksia (35666 130)

Opeta lasta (56677 130)

Opettamisen opas (34595 130)

Perheiltaopas (31106 130)

Pyhien kirjoitusten kertomuksia (31120 130)

Suorituspäiväni (35317 130)

Tarvikeluettelo (julkaistaan vuosittain uudella varastonumerolla)

SISÄLTÖ

Ohjeita lähdeteoksen käyttäjälle III

Osa A: Kutsumuksesi opettajana

Evangeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa

- 1 Kutsumuksista suurin 3
- 2 Sielun ravitseminen 5
- 3 Opettajan jumalallinen tehtävä 8

Valmistaudu hengellisesti

- 4 Pyri saamaan lähimmäisenrakkauden lahja 12
- 5 Etsi Hengen johdatusta 13
- 6 Pyri saamaan sana itsellesi 14
- 7 Tee henkilökohtainen evangeliumin opiskelusuunnitelma 16
- 8 Elä niin kuin opetat 18
- 9 Kutsuttu, erotettu tehtävään, Herralta kykyjä 20

Kehitä lahjojasi

- 10 Etsi opetuksia kaikkialta 22
- 11 Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi 24
- 12 Ota vastaan johtajiesi tuki 28

Osa B: Evangeliumin opettamisen peruseriaatteen

Rakasta niitä, joita opetat

- 1 Rakkaus pehmittää sydämet 31
- 2 Ymmärrä niitä, joita opetat 33
- 3 Osoita huomiota yhdelle 35
- 4 Uusien jäsenten ja vähemmän aktiivisten jäsenten auttaminen 37
- 5 Vammaisten opettaminen 38

Opetta Hengen avulla

- 6 Henki on todellinen opettaja 41
- 7 Opetta todistamalla 43
- 8 Etsi Henkeä opettaessasi 45
- 9 Tunne Hengen vaikutus ja seuraa sitä opetuksessasi 47

Opetta oppia

- 10 Sanan voima 50
- 11 Pidä oppi puhtaana 52
- 12 Opetta pyhiä kirjoituksia 54

Edistä oppimista

- 13 Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evangeliumin oppimisesta 61
- 14 Ohjaa keskusteluja 63
- 15 Kuuntele 66
- 16 Opetta kysymysten avulla 68
- 17 Auta oppijoita olemaan tarkkaavaisia 71
- 18 Mistä tietää, oppivatko oppijat 73
- 19 Auta muita elämään oppimansa mukaan ... 74

Luo oppimisilmapiiri

- 20 Valmistele luokkahuone 76
- 21 Opetta muita vaikuttamaan oppimisilmapiiriin 77
- 22 Kuinka opettajat voivat vaikuttaa oppimisilmapiiriin 79
- 23 Kunnioitus 82
- 24 Auta niitä, jotka käyttäytyvät häiritsevästi ... 84

Käytä tehokkaita menetelmiä

- 25 Vaihteleva opetus 89
- 26 Sopivien menetelmien valinta 91
- 27 Tehokkaiden menetelmien valinta 92
- 28 Oppiaiheen aloittaminen 93
- 29 Oppiaiheen lopettaminen 94

Valmista kaikki, mikä on tarpeen

- 30 Riittävä valmistautumisaika 97
- 31 Oppiaiheiden valmistaminen 98
- 32 Oppiaiheiden valmistaminen konferenssi- ja muista lähteistä ... 100
- 33 Oppiaiheiden soveltaminen opetettaville ... 102
- 34 Opetuksen arviointi 103
- 35 Kirkon tuottamat evangeliumin opetuksen lähteet 105

Osa C: Eri ikäryhmien opettaminen

- 1 Lasten opettaminen 108
- 2 Eri ikäisten lasten ominaisuuksia 110
- 3 Eri ikäisten lasten opettaminen yhdessä ... 117
- 4 Nuorten ymmärtäminen ja opettaminen ... 118
- 5 Nuorten opettaminen ryhmätoiminnan avulla 121
- 6 Aikuisten ymmärtäminen ja opettaminen 123

Osa D: Opettaminen kodissa

Opettaminen perheessä

- 1 Vanhempien opetusvastuu 127
- 2 Isät opettajina 129
- 3 Äidit opettajina 131

4	Vanhempien yhteinen opetusvastuu	133
5	Opettaminen evankeliumin mukaisen elämän malleilla	135
6	Säännölliset tilaisuudet opettamiseen kotona	137
7	Perhe-elämän opetustuokiot	140
8	Muiden perheenjäsenten vaikutus opettamisessa	142

Kotiopetus ja kotikäyntiopetus

9	Kotiopetuksen opetusosuus	145
10	Kotikäyntiopetuksen opetusosuus	147

Osa E: Opettaminen johtotehtävissä

1	Johtaminen on opettamista	150
2	Opettaminen ohjekokouksissa	152
3	Opettaminen puhutteluissa	153
4	Kun johtajat opettavat opettajia	154

Osa F: Opetusmenetelmiä

	Aivoriihi	159
	Asetelmat	159
	Audiovisuaalinen aineisto (videokasetit ja äänitteet)	160
	Esimerkit	160
	Havaintoesitykset	161
	Huomionherättämistoiminnot (huomionherättäjät)	161
	Kartat	161
	Kertomukset	161
	Keskustelut	163
	Kuoroluku	163
	Kuvaelmat	164
	Kuvalaatikko	164
	Kuvat	165
	Kysymykset	165
	Käsinuket	165
	Käytännön sovelluskeinot	166
	Laulua ja kerrontaa	166
	Laululeikit ja leikkilorut	166
	Lausunta	167
	Liitutaulu	167
	Luennot	168
	Lukuteatteri	168
	Musiikki	168
	Musiikkia ja puhuttua sanaa (Laulua ja kerrontaa)	170
	Näytökset	171
	Paneelikeskustelut	172

	Pelit	172
	Pienryhmäkeskustelut	173
	Piirtoheitin	174
	Piirtäminen	174
	Pyhät kirjoitukset, merkitseminen ja reunahuomautusten teko	175
	Pyhät kirjoitukset, niiden avulla opettaminen	175
	Pyhät kirjoitukset, opiskelun apuvälineet	175
	Pyhät kirjoitukset, ulkoa opetteleminen	175
	Pyhät kirjoitukset, ääneen lukeminen	175
	Pystyssä pysyvät paperinuket	175
	Pysäkit	175
	Roolileikki	176
	Soveltaminen	176
	Tapausesimerkit	177
	Tarrataulu	178
	Tehtävämönisteet	178
	Toimintamönisteet	179
	Tussitaulu	179
	Ulkoa opetteleminen	179
	Vertaukset ja havaintoesitykset	180
	Vierailevat puhujat	181
	Visuaaliset havaintovälineet	182

Osa G: Evankeliumin opettaminen -kurssi

	Ohjeita kurssin opettajalle	186
	Kurssin opiskeleminen yksin tai perheen kanssa	188
	Oppiaihe 1: Evankeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa	189
	Oppiaihe 2: Rakasta niitä, joita opetat	194
	Oppiaihe 3: Opetä Hengen avulla	198
	Oppiaihe 4: Opetä oppia	203
	Oppiaihe 5: Edistä oppimista	208
	Oppiaihe 6: Luo oppimisilmapiiri (Osa 1)	213
	Oppiaihe 7: Luo oppimisilmapiiri (Osa 2)	219
	Oppiaihe 8: Käytä tehokkaita menetelmiä (Osa 1)	222
	Oppiaihe 9: Käytä tehokkaita menetelmiä (Osa 2)	227
	Oppiaihe 10: Valmista kaikki, mikä on tarpeen	230
	Oppiaihe 11: Kehitä lahjojasi	234
	Oppiaihe 12: Mene ja opeta	238

	Hakemisto	241

A

KUTSUMUKSESI OPETTAJANA

EVANKELIUMIN OPETTAMISEN TÄRKEYS JUMALAN SUUNNITELMASSA

Opettajina olette kasvatuksen korkeimmalla huipulla, sillä mikä opetus voisikaan olla yhtä korvaamattoman arvokasta ja vaikutukseltaan yhtä kauaskantoista kuin se, joka koskee ihmistä sellaisena kuin hän oli eilisen iankaikkisuudessa ja on tämän päivän kuolevaisuudessa ja tulee olemaan huomisen ikuisuudessa. Opetuksenne ei koske vain aikaa vaan iankaikkisuutta.

Presidentti J. Reuben Clark jr

KUTSUMUKSISTA SUURIN

Puhuessaan yleiskonferenssissa vanhin Jeffrey R. Holland sanoi: ”Olemme hyvin kiitollisia kaikille, jotka opettavat. Rakastamme teitä ja arvostamme teitä enemmän kuin osaamme sanoa. Luotamme teihin suuresti.” Hän jatkoi: ”Vaikuttava opettaminen ja sellaisen tunteen saavuttaminen, että työ on menestyksellistä, on todella vaativaa. Mutta se on sen arvoista. Emme voi saada ’suurempaa kutsumusta’. – Se, että me kaikki tulisimme ’Kristuksen tykö’, pitäisimme Hänen käskynsä ja seuraisimme Hänen esimerkkiään takaisin Isän luokse, on varmastikin inhimillisen olemassaolon korkein ja pyhin tarkoitus. Se, että auttaisimme muitakin tekemään sen – opettamalla, vakuuttamalla ja johdattamalla rukoillen heitäkin lunastuksen polulle – on varmastikin toiseksi tärkein tehtävä elämässämme. Ehkä juuri siksi presidentti David O. McKay sanoi: ’Keneläkään ihmisellä ei voi olla suurempaa tehtävää kuin opettaa Jumalan lapsia.’” (Valkeus, heinäkuu 1998, s. 27.)

Opettaminen kuuluu taivaallisen Isän suunnitelmaan

Voidaksemme täysin käyttää tahdonvapauttamme vanhurskaudessa meidän täytyy saada tietoa Vapahtajasta ja Hänen evankeliuminsa opeista. Tästä syystä evankeliumin opettamisella on aina ollut tärkeä sija taivaallisen Isän suunnitelmassa Hänen lapsiaan varten.

Kuolevaisuutta edeltävässä henkimaailmassa me saimme ensimmäiset opetusme – ja meitä valmistettiin tulemaan Herran säättämänä aikana työhön hänen viinitarhaansa ihmisielujen pelastamiseksi (ks. LK 138:56). Kun Adam ja Eeva oli karkotettu Eedenin puutarhasta, Herra lähetti enkeleitä opettamaan heille lunastussuunnitelmaa (ks. Al. 12:27–32).

Myöhemmin Hän käski Aadamia ja Eevaa opettamaan ”näitä asioita” lapsilleen (ks. KH Moos. 6:57–59).

Jokaisessa evankeliumin armotaloudessa Herra on ohjannut lunastussuunnitelman opettamista. Hän on lähettänyt enkeleitä (ks. Moosia 3:1–4; Moro. 7:29–32; J. S. Hist. 30–47), kutsunut profeettoja (ks. Aam. 3:7), antanut pyhiä kirjoituksia (ks. LK 33:16) ja auttanut ihmisiä tuntemaan totuuden Pyhän Hengen voiman kautta (ks. 1. Ne. 10:19; Moro. 10:5). Hän on käskenyt seuraajiaan opettamaan evankeliumia perheensä jäsenille (ks. 5. Moos. 6:5–7; Moosia 4:14–15; LK 68:25–28), muille kirkon jäsenille (ks. LK 88:77–78, 122) ja niille, jotka eivät ole vielä saaneet evankeliumin täyteyttä (ks. Matt. 28:19–20; LK 88:81).

Vanhin Gordon B. Hinckley sanoi evankeliumin opettamisen tärkeydestä kirkossa seuraavasti: ”Perustavaa laatua koko kirkon ohjelmalle on evankeliumin opettaminen kirkon jäsenille. Sen velvollisuuden täyttämiseksi, joka kirkon jäsenten kannettavaksi on pantu alusta asti, kirkossa on syntynyt suurenmoisten opetusta antavien organisaatioiden järjestelmä – pappeuskoorunit, sekä Melkisedekin että Aaronin pappeuden koorunit, laajalle levinnyt kirkon koululaitos ja apujärjestöt – joilla kaikilla on hyvin tärkeä osa kansamme kasvatuksessa.” (Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1962, s. 72–73.)

Jokainen jäsen on opettaja

Opettaessaan nefiläisiä ylösnoussut Vapahtaja sanoi: ”Pitäkää siis valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen se valo, joka teidän on korkealla pidettävä – se minkä te olette minun nähneet tekevän” (3. Ne. 18:24). Tässä opetuksessa Herra ei tehnyt mitään eroa niiden kesken, jotka kuulivat Hänen äänensä. Kaikkia kehoitettiin opettamaan.

Sama pitää paikkansa tänä päivänä. Vastuu evankeliumin opettamisesta ei kuulu vain niille, joilla on virallinen tehtävä opettajina. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä sinulla on velvollisuus opettaa evankeliumia. Vanhempana, poikana, tyttärenä, aviomiehenä, vaimona, veljenä, sisarena, kirkon johtohenkilönä, luokan opettajana, kotiopettajana, kotikäyntiopettajana, työtoverina, naapurina tai ystävänä sinulla

on tilaisuuksia opettaa. Joskus voit opettaa avoimesti ja suoraan sillä, mitä sanot, ja todistuksella, jonka lausut. Ja esimerkillä opetat aina.

Herra sanoi: ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (KH Moos. 1:39). Kun ajattelet evankeliumin opettamisen osuutta Jumalan lasten pelastuksessa ja korotuksessa, niin voitko kuvitella ylevämpää tai pyhempää velvollisuutta? Ymmärryksesi lisääminen ja taitojesi parantaminen vaatii sinulta utteraa ponnistelua, koska tiedät, että Herra lisää kykyjäsi, kun opetat Hänen määräämällään tavalla. Se on rakkauden työtä – tilaisuus auttaa muita käyttämään valinnanvapautaan vanhurskaasti, tulemaan Kristuksen tykö ja saamaan iankaikkisen elämän siunaukset.

SIELUN RAVITSEMINEN

Ylösnoussut Herra kysyi Pietarilta Tiberiaanjärven rannalla kolme kertaa: "Rakastatko sinä minua?" Pietari vastasi joka kerta: "Sinä tiedät, että olet minulle rakas." Herra vastasi Pietarin ilmoituksen: "Ruoki minun karitsoitani. -- Kaitse minun lampaitani. -- Ruoki minun lampaitani." (Joh. 21:15–17.)

Herran opetus Pietarille koskee kaikkia, jotka on kutsuttu Hänen palvelukseensa. Presidentti Gordon B. Hinckley kirjoitti: "Maassa vallitsee nälkä ja todellinen jano – suuri Herran sanan nälkä ja tyydyttämätön Hengen asioiden jano. -- Maailma näkee hengellisen ruoan nälkää. Meillä on sekä velvollisuus että mahdollisuus ravita sielua." ("Ruokkikaa henkeä, ravitkaa sielua", *Valkeus*, lokakuu 1998, s. 3; ks. myös Aam. 8:11–12.)

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi – pysyvä sielun ravinto

Aivan kuten tarvitsemme ravitsevaa ruokaa pysyäksemme hengissä fyysisesti, me tarvitsemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia pysyäksemme hengissä hengellisesti. Sieluamme ravitsee kaikki sellainen, mikä puhuu Kristuksesta ja johtaa meidät Hänen tykönsä, olipa se sitten pyhien kirjoitusten tekstiä, myöhempien aikojen profeettojen puhetta tai muiden Jumalan nöyrien palvelijoiden opetusta. Itse Vapahtaja sanoi: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan." (Joh. 6:35.)

Sielua ravitseva opetus kohottaa muita, vahvistaa heidän uskoaan ja antaa heille varmuutta selviytyä elämän haasteista. Se motivoi heitä hylkäämään synnin ja tulemaan Kristuksen tykö, rukoilemaan Hänen nimessään, olemaan kuuliais

Hänen käskyilleen ja pysymään Hänen rakkaudessaan (ks. LK 93:1; Joh. 15:10).

Kaikki opetus ei ravitse sielua

Monet aiheet ovat kiinnostavia, tärkeitä ja jopa merkityksellisiä elämässä eivätkä silti sielua ravitsevia. Meidän tehtävämme ei ole opettaa sellaisia aiheita. Meidän on sen sijaan määrä rakentaa muita ja opettaa heille periaatteita, jotka koskevat Jumalan valtakuntaa ja ihmiskunnan pelastusta.

Sellainen opetus, joka kiihottaa älyä puhuttelematta henkeä, ei voi ravita. Ei myöskään mikään, mikä herättää epäilyksiä palautetun evankeliumin totuudesta tai tarpeestamme sitoutua siihen koko sydämeistämme, väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme.

Vanhin Bruce R. McConkie neuvoi: "Opettakaa pelastuksen oppeja. Antakaa hengellistä ravintoa. Todistakaa siitä, että Herramme on Jumalan Poika. Mikä tahansa, mikä on vähemmän, ei ole sellaisen Jumalan palvelijan arvoista, joka on kutsuttu ilmoituksen kautta. Vain silloin kun kirkkoa ravitsee elämän leipä, sen jäsenet pysyvät vanhurskauden poluilla." (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 osaa [1966–1973], osa 2, s. 178.)

Toisten ravitsemisen haaste

Jotkut ihmiset eivät ehkä tunnu olevan kiinnostuneita kuulemaan evankeliumin periaatteita. Sinun tulee rukoillen etsiä keinoa opettaa silti heille nuo periaatteet. Sinun tulee aina muistaa tavoite auttaa muita tulemaan ravituiksi "Jumalan hyvällä sanalla" (Moro. 6:4).

Ne, joita opetat, voivat olla sen samarialaisen naisen kaltaisia, joka tapasi Jeesuksen Jaakobin kaivolla. Kun Jeesus puhui naiselle, tämä ei tiennyt, kuka Hän oli. Jeesus kuitenkin tunsi hänet. Jeesus tiesi hänen huolistaan, murheistaan, tehtävistään ja huolehtimisestaan. Hän tiesi hänen kaipaavan "elävää vettä", jota vain Hän pystyi antamaan. Hän aloitti pyytämällä naiselta juotavaa. Sitten Hän sanoi hänelle: "Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä." Naisen kiinnostus heräsi. Hän tunsi vilpittömästi kiinnostusta saada tietää, mitä Herralla oli hänelle

Presidentti Spencer W. Kimball kertoi:

"Joitakin vuosia sitten kävimme eräässä maassa, missä koulut ja valvottu lehdistö julistivat joka päivä outoja ideologioita ja turmiollisia oppeja. Lapset kuuntelivat joka päivä opettajiensa esittämiä oppeja, filosofioita ja ihanteita. Joku on sanonut, että 'alituinen veden tippuminen kuluttaa kovimmankin kiven'. Tiesin näin olevan ja tiedustelin lapsista: 'Säilyttävätkö he uskonsa? Eikö heidän opettajiensa jatkuva painostus pääse heistä voitolle? Kuinka voitte olla varmat, etteivät he hylkää yksinkertaista uskoa Jumalaan?'

Vastaus kuului jokseenkin seuraavasti: 'Me korjaamme vaurioituneen padon joka ilta. Me opetamme lapsillemme myönteistä vanhurskautta, jotta väärät filosofiat eivät saisi heistä otetta. Lapsemme kasvavat uskossa ja vanhurskaudessa huolimatta niistä lähes ylivoimaisista paineista, joita ulkoapäin tulee.'

Rikkoontuneetkin padot voidaan korjata ja pelastaa, ja hiekkasakit voivat estää tielvan. Ja yhä uudelleen toistettu totuus, yhä uudelleen lausuttu rukous, evankeliumin opetukset, rakkauden ilmaiseminen ja vanhempien osoittama mielenkiinto voivat pelastaa lapsen ja pitää hänet oikealla tiellä."

(Faith Precedes the Miracle [1972], s. 113–114.)

opettavana. Kun Jeesus todisti olevansa Messias, nainen uskoi Häntä ja meni ja todisti Hänestä kansansa keskuudessa. (Ks. Joh. 4:1–30.)

Sisar Susan L. Warner, joka palveli toisena neuvonantajana Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, kertoi seuraavan kokemuksen: "Meidän perheessämme on yritetty tutkia pyhiä kirjoituksia aamuisin. Tunsimme kuitenkin usein pettymystä, kun yksi pojista valitti eikä olisi halunnut nousta vuoteesta. Kun hän lopulta tuli, hän painoi usein päänsä heti pöydälle. Vuosia myöhemmin palvellessaan lähetystyössä hän kirjoitti kotiin: 'Kiitos, kun opetit minulle pyhiä kirjoituksia. Haluan kertoa teille, että aina kun näyttelin nukkuva, todellisuudessa kuuntelin silmät kiinni.'"

Sisar Warner jatkoi: "Vanhemmat ja opettajat, meidän ponnistuksemme pyrkiessämme antamaan lapsillemme runsaan hengellisten muistojen perinnön eivät milloinkaan mene hukkaan. Joskus kylvämämme siemenet eivät ehkä kanna hedelmää vuosiin, mutta me voimme saada lohtua siitä toivosta, että jonakin päivänä opettamamme lapset muistavat, että he ovat kuulleet Hengen kuiskauksia ja ottaneet ne vastaan. He muistavat, mitä tietävät ja mitä ovat tunteneet. He muistavat olevansa taivaallisen Isän lapsia, Isän, joka lähetti heidät tänne jumalallista tarkoitusta varten." ("Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan", *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 80.)

Jos opettatte nuoria, saatatte joskus luulla, että he eivät halua puhua opeista ja evankeliumin periaatteista. Saatatte tuntea kiusausta vain olla heille ystävällisiä, viihdyttää heitä ja puhua heidän kanssaan heidän sosiaalisesta toiminnastaan ja heidän kokemuksistaan koulussa. Tämä olisi vakava virhe. Presidentti J. Reuben Clark jr sanoi:

"Kirkon nuoriso janoaa hengellisiä asioita, he ovat innokkaita oppimaan evankeliumia, ja he haluavat sen selkeänä, laimentamattomana. --

Tullessaan luokseen nämä opiskelijat pyrkivät hengellisesti kohti kypsyyttä, jonka he saavuttavat varhain, jos vain tarjoatte heille oikeata ravintoa. --

Teidän ei tarvitse hiiviskellä näiden hengellisiä asioita kokeneiden nuorten perässä ja kuiskutella uskonasioita heidän

korviinsa. Voitte tulla esiin ja puhua heidän kanssaan kasvotusten. Teidän ei tarvitse pukea uskonnollisia totuuksia maailmallisuuden valekaapuun. Voitte esittää nämä totuudet heille avoimesti, sellaisina kuin ne ovat. -- Heille ei tarvitse esittää asioita vaihteittain, 'iltasatuina', leperellen, suojelevasti." (*Kirkon viitoitettu kurssi kasvatuksessa* [1978], s. 4, 8, 12–13.)

Eräs kirkon jäsen kutsuttiin opettamaan 12–13-vuotiaita pyhäkoulussa. Hänen miehensä kirjoitti myöhemmin muistiin, että hänen vaimonsa oli puhunut pitkään hänen kanssaan siitä, mikä olisi "oikeata ravintoa" niille, joita hän opettaisi, vaikka he "saattoivatkin vaatia viihteellisempää 'jälkiruoka-annosta'". Mies kirjoitti siitä, mitä hänen vaimonsa koki ravitessaan luokassaan olevien nuorten sieluja:

"Hän opetti heille sitä, mikä oli ravitsevaa ja kasvattavaa, kehottaen heitä tuomaan mukanaan pyhät kirjoituksensa ja miettimään suuria valtakunnan oppeja.

Sellainen suunnanmuutos vei aikaa, mutta mikä tärkeämpää, se vaati luottamusta siihen, että oppilaat todella tarvitsivat ja halusivat evankeliumin ravintoa ja että kaikkialla pyhissä kirjoituksissa tarjolla oleva ravinto ja Henki olivat todellakin sitä, mikä antaisi heille tukea. Muutaman seuraavan kuukauden aikana tapahtui vähitellen muutos, kun oppilaat alkoivat tuoda pyhät kirjoituksensa säännöllisesti luokkaan, alkoivat keskustella evankeliumista vapaammin ja halukkaammin ja alkoivat tuntea sanoman ihmeellisyyden.

Vanhemmat alkoivat kysellä [opettajalta] mitä luokassa tapahtui, miksi heidän lapsensa välttämättä halusivat ottaa pyhät kirjoitukset mukaan kirkkoon, ja leikillään jopa sitä, kuinka heidän pitäisi vastata niihin kysymyksiin, joita heidän lapsensa sunnuntaina päivällispöydässä esittivät niistä evankeliumin opeista ja periaatteista, joita sinä päivänä oli luokassa opetettu. Oppilaat janosivat evankeliumia, koska heillä oli opettaja, joka -- ymmärsi -- mikä ruoka oli ravitsevaa ja millä tavoin se oli tarjottava." (Jerry A. Wilson, *Teaching with Spiritual Power* [1996], s. 26–27.)

Jos opetat pieniä lapsia, tiedät, että evankeliumin opettaminen heille voi olla haasteellista. Mutta pienet lapset haluavat kuulla evankeliumin totuuksia, ja heidän on tarpeen kuulla niitä. He reagoivat myönteisesti siihen, että pidät lämmin-

henkisiä, vaihtelevia ja innostavia evankeliumin oppitunteja. Eräs Alkeisyhdistyksen opettaja kertoi seuraavan kokemuksen:

”Se, mitä tapahtui, oli kieltämättä epätavallista. Mutta se osoitti, millä todella oli merkitystä niille 9-vuotiaille, joita opetin. Ennen kuin huomasinkaan, he alkoivat itse johtaa keskustelua luokassa. Se alkoi Katiesta. Hän vastasi oppikirjassa olevaan pelastussuunnitelmaa koskevaan kysymykseen. Sen jälkeen hän esitti oman kysymyksensä. Toinen luokan jäsen halusi antaa vastauksen, joka selvitti Katien ajatusta. Sitten John esitti samasta aiheesta kysymyksen, joka tuntui tutkistelevan asiaa syvällisemmin

kuin Katien kysymys. Vastaus annettiin, ja sitten Carly esitti uuden kysymyksen. Lopun oppitunnin ajan lapset esittivät kysymyksiä ja vastasivat niihin osoittaen paljon suurempaa kiinnostusta ja syvällisyyttä kuin heidän ikänsiltään odottaisi. Mitään keskeytyksiä tai toisen vuorolla puhumista ei esiintynyt. Heidän rehelliset ja mutkattomat näkemyksensä, joita toisinaan täydensin, kattoivat oppiaineen aineiston. He olivat uteliaita. He halusivat vastauksia. He olivat todella kiinnostuneita. Se, mitä he sanoivat, vaati ajattelua ja ymmärrystä. Tiesin silloin, että nämä taivaallisen Isämme lapset olivat valmiita ja innokkaita oppimaan niitä totuuksia, joita evankeliumilla on tarjota.”

OPETTAJAN JUMALALLINEN TEHTÄVÄ

”Opettakaa ahkerasti, ja minun armoni on pysyvä teissä, niin että teille tullaan tarkemmin opettamaan evankeliumin perusoppi, periaate, oppi ja laki, kaikki, mikä kuuluu Jumalan valtakuntaan ja minkä ymmärtäminen on teille tarpeen” (LK 88:78).

Seuraava ote on vanhin Bruce R. McConkien vuonna 1977 kirkon pyhäkouluosastolle pitämästä puheesta. Koko ote on suora lainaus.

Me edustamme kaikessa opetuksessamme Herraa, ja meidät on kutsuttu opettamaan Hänen evankeliumiaan. Me olemme Herran lähettiläitä, ja sellaisina meillä on valta sanoa vain se, mitä Hän haluaa sanottavan.

Lähettiläät edustavat lähettäjänsä. Heillä ei ole mitään valtaa omasta itsestään. He toimivat jonkun muun nimissä. He tekevät sitä, mitä heidän on käsketty tehdä. He sanovat sen, mikä heillä on valtuus sanoa – eivät enempää eivätkä vähempää.

Me olemme Herran lähettiläitä. Me edustamme Häntä. ”Sen tähden, koska te olette edusmiehiä”, Hän sanoo, ”te olette Herran asialla, ja niin on kaikki, minkä te teette Herran tahdon mukaan, Herran työtä” (LK 64:29).

Tehtävämme opettajina on opettaa Hänen oppiaan eikä mitään muuta. Mikäli aiomme pelastaa sieluja, ei ole olemassa mitään muuta menettelytapaa. Meillä ei omasta itsestämme ole minkäänlaista pelastavaa voimaa. Emme pysty luomaan lakia tai oppia, joka voisi vapahtaa tai pelastaa toisen ihmisen tai antaa hänelle ylösnousemuksen. Herra yksin voi tehdä tämän, ja meidän tehtävämme on opettaa sitä mitä Hän on näistä ja kaikesta evankeliumin opista ilmoittanut.

Mitä meillä sitten on valtuus tehdä opettaessamme evankeliumia? Mikä on meidän jumalallinen tehtävämme? Opettajan jumalallisen tehtävän voi lyhyesti määritellä viidellä eri periaatteella:

1. Me olemme saaneet käskyn opettaa evankeliumin periaatteita – siinä suhteessa emme voi valikoida, meillä ei ole valinnaiskursseja.

Ilmoituksessa, joka tunnetaan nimellä ”Kirkon laki”, Herra sanoo: ”Tämän kirkon vanhimmat, papit ja opettajat opettakoot evankeliumini periaatteita” (LK 42:12). Lukuisissa eri ilmoituksissa sanotaan: Saarnatkaa minun evankeliumiani ja opettakaa minun sanaani, ”sanomatta muuta kuin sen, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, ja sen, mitä Puolustaja opettaa heille uskon rukouksen kautta” (LK 52:9).

On selvää, ettemme pysty opettamaan sellaista, mitä emme tiedä. Evankeliumin opettamisen edellytyksenä on evankeliumin tutkiminen. Tästä on sellaisia jumalallisia käskyjä kuin:

”Te – – tutkittte kirjoituksia” (Joh. 5:39).

”Tutkikaa näitä käskyjä” (LK 1:37).

”Ja sitä, joka säilyttää tarkoin minun sanani, ei eksytetä” (KH J. S. Matt. 1:37).

”Tutki minun sanaani” (LK 11:22).

”Tutkikaa profeettoja” (3. Ne. 23:5).

”Ja nyt, katsokaa, minä sanon teille, että teidän pitäisi tutkistella näitä asioita. Käskyn minä annan teille, että teidän on ahkerasti näitä asioita tutkisteltava, sillä suuria ovat Jesajan sanat.” (3. Ne. 23:1.)

”Älä pyri julistamaan sanaani, vaan pyri ensin saamaan itsellesi minun sanani, ja sitten on kiellesi kirjoava; sitten, jos niin halajat, olet saava minun Henkeni ja minun sanani, Jumalan voiman, ihmisten saamiseksi vakuuttuneiksi” (LK 11:21).

Voimme lukea kaikki kirkon ohjekirjat yhden vuoden aikana, jos luemme noin kuusi sivua päivässä. Vilpitiön tutkistelu ja asioiden vakava pohtiminen vaatii enemmän aikaa.

On olemassa tietoa ja hengellisiä kokemuksia, joita voi saada lukemalla pyhiä kirjoituksia sekä miettimällä ja rukoilemalla niiden johdosta, eikä niitä voi saada millään muulla tavoin. Vaikka kirkon jäsenet olisivat kuinka uskollisia ja aktiivisia kirkon toiminnassa, he eivät voi koskaan saada niitä rikkaita siunauksia, jotka tulevat pyhien kirjoitusten tutkimisesta, elleivät he maksa niiden opiskelun vaatimaa hintaa ja siten tee kirjoitetusta sanasta osaa elämästään.

2. Meidän tulee opettaa evankeliumin periaatteita sellaisina kuin ne ovat kirkon ohjekirjoissa.

Kirkon laissa Herra sanoo: ”Tämän kirkon vanhimmat, papit ja opettajat opettakoot evankeliumini periaatteita”,

ja huomatkkaa nyt tämä rajoitus – ”jotka ovat Raamatussa ja Mormonin Kirjassa, jossa on minun evankeliumini täyteys” (LK 42:12).

Sitten Herra puhuu siitä, miten on tarpeen olla Hengen johtama, mutta palaa jälleen evankeliumin totuuden kirjalliseen lähteeseen näin sanoen: ”Ja noudattakaa opettaessanne tarkoin kaikkea tätä, niin kuin minä olen käskenyt, kunnes kirjoitusteni täyteys annetaan” (LK 42:15).

Kun tämä ilmoitus annettiin, Raamattu ja Mormonin Kirja olivat ainoat myöhempien aikojen pyhien käytettävissä olevat pyhät kirjoitukset. Nyt meillä on myös Opin ja Liittojen Kirja ja Kallisarvoinen Helmi ja sitten tietenkin ne muut ilmoitukset, jotka aikanaan annetaan.

3. Meidän tulee opettaa Pyhän Hengen voimalla.

Koska Herra on käskenyt kaikkien opettajien opettaa evankeliumin periaatteita niin kuin ohjekirjoissa sanotaan, Hän sanoo: ”Nämä olkoot heidän opetuksensa, sen mukaan kuin Henki heitä johdattaa” (LK 42:13).

Sitten Hän antaa suoran ohjeen: ”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (LK 42:14).

Tämän ohjeen mukana on tämä lupaus: ”Ja kun te korotatte äänenne Puolustajan avulla, te puhutte ja profetoitte, niin kuin minä hyväksi näen, sillä katso, Puolustaja tietää kaiken ja todistaa Isästä ja Pojasta” (LK 42:16–17).

Jokainen opettaja voisi jokaisessa opetustilanteessa hyvin ajatella tähän tapaan:

Jos Herra Jeesus olisi täällä, Hänen sanansa tässä tilanteessa olisivat täydelliset.

Mutta Hän ei ole täällä. Hän on sen sijaan lähettänyt minut edustamaan itseään.

Minun pitäisi sanoa se, mitä Hän sanoisi, jos Hän olisi täällä; minun pitäisi sanoa, mitä Hän haluaa sanottavan.

Ainoa tapa, jolla voin sen tehdä, on se, että annan Hänen sanoa minulle, mitä minun pitää sanoa.

Voin saada tätä ilmoitettua ohjausta ainoastaan Hänen Henkensä voimasta.

Sen vuoksi minun täytyy olla Hengen johtama voidakseni opettaa Herran edustajana.

Tätä evankeliumin totuuksien opettamista Hengen voimalla selitetään edelleen toisessa ilmoituksessa kysymyksin ja vastauksin tällä tavoin:

Kysymys: ”Minä, Herra, kysyn teiltä tätä: Mihin teidät asetettiin?” (LK 50:13.)

Se tarkoittaa: ”Mikä on sinun tehtäväsi? Mitä olen antanut tehtäväksesi? Minkä valtuuden olet saanut minulta?”

Vastaus: ”Saarnaamaan minun evankeliumiani Hengen, Puolustajan, kautta, joka on lähetetty opettamaan totuutta” (LK 50:14).

Tämä tarkoittaa: ”Sinun tehtäväsi, valtuutesi, se, mihin sinut on asetettu, on opettaa evankeliumiani, ei kenenkään mielipiteitä, ei maailman filosofioita, vaan minun iankaikkista evankeliumiani, ja tehdä sitä Henkeni voimalla, sopusoinnussa sen käskyn kanssa, jonka olen aikaisemmin antanut: ’Ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa.’”

Kysymys: ”Saarnaako se, jonka minä olen asettanut ja lähettänyt saarnaamaan totuuden sanaa Puolustajan kautta totuuden Hengessä, sitä totuuden Hengen kautta vai muulla tavalla?” (LK 50:17.)

Ennen kuin kuuntelemme ilmoituksen kautta tullutta vastausta tähän, huomatkkaamme, että Herra puhuu tässä evankeliumin opettamisesta, totuuden sanasta, pelastuksen periaatteista. Hän ei puhu maailman opeista eikä ihmisten käskyistä, joihin takertuminen on turhaa eikä johda pelastukseen.

Kysymys kuuluukin, että kun saarnaamme evankeliumia, kun opetamme totuuden sanaa, kun esitämme pelastuksen tosi oppeja, teemmekö me niin Pyhän Hengen voimalla vai jollakin muulla tavalla? Ilmeisesti tämä ”muu tapa” on opettaa totuutta älyn voimalla.

Nyt innoitettu vastaus: ”Ja jos se tapahtuu jollakin muulla tavalla, niin se ei ole Jumalasta” (LK 50:18).

Tehkäämme tämä selväksi. Vaikka se, mitä opetamme, on totta, se ei ole Jumalasta, ellei sitä opeteta Hengen voimalla. Mitään kääntymistä, mitään hengellistä kokemusta ei tapahdu, ellei Herran Henki ole mukana.

Kysymys: ”Ja vielä, ottaako se, joka ottaa vastaan totuuden sanan, sen vastaan totuuden Hengen kautta vai muulla tavalla?” (LK 50:19.)

Vastaus: ”Jos hän ottaa sen vastaan jollakin muulla tavalla, niin se ei ole Jumalasta” (LK 50:20).

Tämän vuoksi minä sanoin alussa, että jotta tällä esityksellä olisi käännäyttävä voima, minun täytyy esittää se Hengen voimalla ja teidän pitäisi kuulla ja vastaanottaa se saman voiman kautta. Vain silloin ”sekä se, joka julistaa, että se, joka ottaa vastaan, ymmärtävät toisiansa, ja molemmat rakentuvat ja iloitsevat yhdessä” (LK 50:22).

4. Meidän tulee sovittaa opetetut evankeliumin periaatteet kuulijoittemme tarpeisiin ja olosuhteisiin.

Evankeliumin periaatteet eivät koskaan muutu. Ne ovat samat kaikkina aikoina. Ja yleisesti ottaen ihmisten tarpeetkin ovat samat kaikkina aikoina. Meidän osanamme ei ole muita vaikeuksia kuin ne samat, jotka ovat olleet ihmiskunnan yhteisenä kohtalona alusta asti. Ja siksi ei ole vaikeata ottaa iankaikkisen sanan periaatteita ja sovittaa ne omiin tarpeisiimme. Abstraktin totuuden pitää tulla eläväksi ihmisten elämässä, jotta he kantaisivat hedelmää.

Nefi lainasi Mooseksen kirjaa ja Jesajan kirjoituksia ja sanoi: ”Sillä minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta se, mitä luimme, olisi ollut meille hyödyksi ja opiksi” (1. Ne. 19:23). Hän tarkoitti, että hän sovelsi Mooseksen ja Jesajan opetukset nefiläisten tarpeisiin.

5. Meidän täytyy todistaa, että se, mitä opetamme, on totta.

Me olemme todistuksemme esittävää kansaa, niin kuin meidän pitääkin olla. Kokouksissamme kuullaan runsaasti juhlallisia vakuutuksia siitä, että se työ, johon olemme omistautuneet, on totta. Me todistamme palavasti ja vakaumuksella, että Jeesus on Herra, että Joseph Smith on Hänen profeettansa ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on ”ainoa totinen ja elävä kirkko koko maan päällä” (LK 1:30).

Kaikessa tässä me teemme hyvin. Mutta meidän pitäisi tehdä enemmän. Innoitetun opettajan, sellaisen, joka opettaa Hengen voimalla, odotetaan lausuvan todistuksensa siitä, että hänen opettamansa oppi on totta.

Alma antoi meille esimerkin tässä suhteessa. Hän saarnasi mahtavan saarnan uudestisyntymisestä. Sitten hän sanoi, että oli puhunut selkeästi, että hänen oli käsketty tehdä niin, että hän oli lainannut pyhiä kirjoituksia ja että hän oli opettanut totuutta.

”Eikä tässä ole kaikki”, hän lisäsi. ”Etteköhän te arvele, että minä itsestäni tiedän näistä asioista? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat tosia.” (Al. 5:45.)

Tämä on evankeliumin opetuksen painettu kruunaava sinetti – opettajan henkilökohtainen todistus, että hänen opettamansa asiat ovat tosia!

Kuka voi kiistää todistuksen? Epäuskoiset voivat kiistellä opista. He voivat väaristellä pyhiä kirjoituksia omaksi tuhokseen. He voivat selitellä olemattomaksi tämän tai tuon pelkästään älyllisin lähtökohdin, mutta he eivät voi kiistää todistusta.

Jos minä sanon, että tämä tai tuo Jesajan profetia Messiaan tulemisesta toteutui tässä tai tuossa kohdin Herramme elämässä, monet äänet ovat valmiit kiistelemään aiheesta ja osoittamaan, että maailman viisaat ajattelevat toisin. Mutta jos minä sanon, että tiedän, että Messiasta koskevat ennustukset tarkoittavat Jeesusta Nasaretilaista, joka oli Jumalan Poika, koska Pyhä Henki on ilmoittanut sen sielulleni, niin kuinka sen voi kiistää? Olen silloin todistanut opettettujen asioiden totuudesta, ja jokainen kuulija, joka on sopusoinnussa saman Hengen kanssa, tietää sydämessään, että se, mitä olen sanonut, on totta.

Kun Alma oli todistanut, että hänen opettamansa asiat olivat tosia, hän kysyi: ”Ja kuinka luulette minun tietävän, että ne ovat varmasti tosia?” Hänen vastauksensa, joka on esimerkkinä kaikille opettajille, kuuluu: ”Katso, minä sanon teille: Jumalan Pyhä Henki on ilmoittanut ne minulle. Katso, minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta itse saisin tietää näistä asioista. Ja nyt minä itse tiedän, että ne ovat tosia, sillä Herra Jumala on Pyhän Henkensä kautta ilmoittanut ne minulle; ja tämä on se ilmoituksen henki, joka on minussa.” (Al. 5:45–46.)

Näin meille on kuvattu asemamme Herran edustajina ja opettajan jumalallinen tehtävä.

Meidän tehtävämme on opettaa:

1. evankeliumin periaatteita
2. kirkon ohjekirjoista
3. Pyhän Hengen voimalla
4. soveltaen aina opetukset omiin tarpeisiimme ja
5. todistaen, että se, mitä olemme opettaneet, on totta.

Nyt on jäljellä vain yksi asia, jonka haluan tästä aiheesta sanoa, ja se on, että haluan lausua todistuksen siitä, että nämä esitetyt asiat ovat tosia ja että jos me noudatamme niitä, meillä on voima käännyttää ja pelastaa ihmisten sieluja.

Minä tiedän:

että Herra on käskennyt meidän opettaa evankeliuminsa periaatteita sellaisina kuin ne esitetään Hänen pyhissä kirjoituksissaan

että ellemme tee tätä Hänen Pyhän Henkensä kautta, meidän opetuksemme ei ole Jumalasta

että Hän odottaa meidän noudattavan elämässämme iankaikkisen totuuden periaatteita

että meidän tulee todistaa kaikille, jotka haluavat kuunnella, että opetuksemme tulevat Häneltä, joka on Iankaikkinen, ja johtavat ihmiset rauhaan tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa.

Rukoilen, että kaikki ne, jotka opettavat, tekisivät sen tämän jumalallisen mallin mukaan, ja tämän teen Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VALMISTAUDU HENGELLISESTI

Ja nämä Moosian pojat – olivat kasvaneet väkeviksi totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat ahkerasti tutkineet kirjoituksia oppiakseen tuntemaan Jumalan sanaa.

Mutta tässä ei ole kaikki; he olivat ahkerasti rukoilleet ja paastonneet; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he opettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella.

Alma 17:2–3

PYRI SAAMAAN LÄHIMMÄISEN RAKKAUDEN LAHJA

Palvelutehtävänsä kuolevaisuudessa lähestyessään loppuaan Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne” (Joh. 13:34). Tämä oli tärkeä kehoitus evankeliumin opettajille silloin, ja se on tärkeä evankeliumin opettajille tänä päivänä.

Apostoli Paavali korosti lähimmäisenrakkauden eli Kristuksen puhtaan rakkauden tarvetta: ”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tulella mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi.” (1. Kor. 13:1–3.)

Jos sinulla on Kristuksen rakkautta, olet paremmin valmistautunut opettamaan evankeliumia. Saat innoitusta auttaa muita tuntemaan Vapahtajan ja seuraamaan Häntä.

Mitä voit tehdä saadaksesi lähimmäisenrakkauden lahjan

Lähimmäisenrakkaus on lahja, jonka voit saada, kun rukoilet, että täyttyisit rakkautella, kun palvelet ja kun etsit hyvää muissa.

Rukoile, että täyttyisit rakkautella.

Profeetta Mormon muistutti: ”Todellinen rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se pysyy iankaikkisesti: ja kenellä havaitaan sen rakkauden olevan viimeisenä päivänä, hän on saava hyvän osan. Rukoilkaa siis – Isää koko sydämenne voimalla, että te täyttyisitte tällä rakkautella” (Moro. 7:47–48). Et ehkä tunne Kristuksen puhdasta rakkautta välittömästi tai yhtäkkiä vastauksena rukouksiisi. Mutta kun elät vanhurskaasti ja rukoilet aina vilpittömästi ja nöyrästi tätä siunausta, tulet saamaan sen.

Palvele. Me opimme rakastamaan ihmisiä palvellessamme heitä. Kun Vapahtajan antaman mallin mukaan siirrämme oman etumme syrjään muiden hyväksi, tulemme vastaanottavaisemmiksi Hengelle. Kun rukoilet niiden puolesta, joita opetat, kun mietit heidän tarpeitaan ja valmistat oppiaiheita, rakkautesi heitä kohtaan lisääntyy. (Kohdassa ”Osoita huomiota yhdelle”, s. 35–36) esitellään muita keinoja palvella opettamiasi.)

Etsi hyvää muissa. Kun havaitset hyviä ominaisuuksia muissa, ymmärryksesi heitä kohtaan Jumalan lapsina kasvaa. Henki vahvistaa todeksi sen, mitä olet heissä havainnut, ja arvostat ja rakastat heitä entistä enemmän.

ETSI HENGEN JOHDATUSTA

Vanhin Bruce R. McConkie sanoi: "Mikään hinta ei ole liian korkea – – mikään ponnistelu ei ole liian ankara eikä mikään uhraus liian suuri, jos me sen kaiken seurauksena saamme Pyhän Hengen lahjan ja saamme nauttia siitä" (A New Witness for the Articles of Faith [1985], s. 253).

Elä niin, että olet vastaanottavainen Hengelle

Mitä voimme tehdä saadaksemme Hengen kumppanuuden sen jälkeen kun meille on annettu Pyhän Hengen lahja? Vanhin Dallin H. Oaks sanoi: "Hengen kautta opettaminen edellyttää ensiksikin sitä, että pidämme käskyt ja olemme puhtaita Jumalan edessä, niin että Hänen Henkensä voi asua omissa temppeleissämme" ("Opettaminen ja oppiminen Hengen kautta", *Liahona*, toukokuu 1999, s. 17).

Ollaksemme "puhtaita Jumalan edessä" voimme muistaa Vapahtajan kaikessa, mitä teemme, toimien aina niin kuin todelliset opetuslapset. Voimme tehdä parannuksen synneistämme. Voimme etsiä sitä, mikä on "hyveellistä, rakastettavaa, hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää" (13. uskonkappale). Voimme tutkia pyhiä kirjoituksia päivittäin ja vakain aikein, pyrkien tulemaan ravi-tuiksi "Jumalan hyvällä sanalla" (Moro. 6:4). Voimme lukea hyviä kirjoja ja kuunnella kohottavaa, rakentavaa musiikkia. Voimme "seistä pyhissä paikoissa" (LK 45:32) käymällä kirkossa ja nauttimalla sakramentin ja käymällä temppelissä mahdollisimman usein. Voimme palvella perheemme jäseniä ja naapureitamme.

Vanhin Boyd K. Packer opetti: "Hengellisyys, kun se on täysin luja, reagoi erittäin vähäisiin muutoksiin ympäristössään" ("I Say unto You, Be One", *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches* [1991], s. 89).

Meidän tulee huolehtia siitä, että vältämme täysin kaikkea sellaista, mikä saisi meidät menettämään Hengen kumppanuuden. Tähän kuuluu myös se, ettemme osallistu sellaiseen keskusteluun ja ajanvietteeseen, joka on sopimatonta tai kevytmielistä. Vaatteidemme ei pidä koskaan olla säädyttömiä. Meidän ei pidä koskaan loukata muita edes leikillämme. Meidän ei pidä lausua turhaan Herran nimeä eikä käyttää mitään ruokotonta tai karkeata kieltä. Meidän ei pidä kapinoida Herran valittuja palvelijoita vastaan eikä arvostella heitä.

Hengen kumppanuuden saamisen siunaukset

Taivaallinen Isä ei vaadi meiltä täydellisyyttä ennen kuin Hän antaa Henkensä meille. Hän siunaa meitä vanhurskaista toiveistamme ja uskollisista pyrkimyksistämme tehdä parhaamme. Presidentti Ezra Taft Benson puhui näistä siunauksista:

"Pyhä Henki tekee tunteemme herkemiksi. Tuntemme suurempaa rakkautta ja myötätuntoa toisiamme kohtaan. Olemme rauhallisempia kanssakäymisessämme. Pystymme rakastamaan toisiamme enemmän. Ihmiset haluavat olla lähellämme, koska kasvommekin säteilevät Hengen vaikutusta. Olemme jumalisempia luonteeltamme. Sen seurauksena olemme vastaanottavaisempia Pyhän Hengen kiuskauksille ja pystymme siten käsittämään selkeämmin hengellisiä asioita." ("Etsikää Herran Henkeä", *Valkeus*, syyskuu 1988, s. 5.)

PYRI SAAMAAN SANA ITSELLESI

Toukokuussa 1829, pian Aaronin pappeuden palauttamisen jälkeen, profeetta Joseph Smithin veli Hyrum Smith ”tunsi suurta huolta siitä, mikä hänen oma työnsä olisi”. Hyrum kysyi Josephilta ”omaa paikkaansa suuressa palautuksen työssä” (Pearson H. Corbett, *Hyrum Smith – Patriarch* [1963], s. 48). Vastauksena tähän nöyrään pyyntöön Herra antoi profeetan kautta Hyrumille ilmoituksen. Osa tätä ilmoitusta koskee valmistautumistamme opettamaan evankeliumia:

”Älä pyri julistamaan sanaani, vaan pyri ensin saamaan itsellesi minun sanani, ja sitten on kieleksi kirjoava; sitten, jos niin halajat, olet saava minun Henkeni ja minun sanani, Jumalan voiman, ihmisten saamiseksi vakuuttuneiksi” (LK 11:21).

Presidentti Ezra Taft Benson sanoi, että tämä neuvo osoittaa meille, ”kuinka voimme saada Jumalan voiman opetukseemme. –– Pyrkikää ensin saamaan sana itsellenne, niin silloin saatte ymmärryksen ja Hengen ja lopulta voiman saada muut vakuuttuneiksi” (*The Gospel Teacher and His Message* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 17. syyskuuta 1976], s. 5).

Tietoa ”tutkistelun ja myös uskon kautta”

Herra on sanonut meille, kuinka meidän tulee saada Hänen sanansa: ”Etsikää tietoa tutkistelun ja myös uskon kautta” (LK 88:118). Me noudatamme tätä käskyä tutkimalla pyhiä kirjoituksia utterasti, sydämen uskolla ja päättäen olla kuuliaisia oppimillemme periaatteille. Me noudatamme tätä käskyä myös valmistautumalla pyhien kirjoitusten tutkimiseen rukoilemalla ja paastoten.

Utterata tutkiminen

Vanhin Dallin H. Oaks neuvoi:
”Pyhien kirjoitusten lukeminen saattaa meidät sopusointuun Herran Hengen kanssa. ––

Koska uskomme, että pyhien kirjoitusten lukeminen voi auttaa meitä saamaan ilmoitusta, meitä kehoitetaan lukemaan pyhiä kirjoituksia yhä uudelleen. Tällä tavoin saamme selville sen, mitä taivaallinen Isä haluaa meidän tietävän ja tekevän omassa elämässämme tänä päivänä. Tämä on yksi syy siihen, että myöhempien aikojen pyhät uskovat *päivittäiseen* pyhien kirjoitusten tutkimiseen.” (*Scripture Reading and Revelation*, *Ensign*, tammikuu 1995, s. 8.)

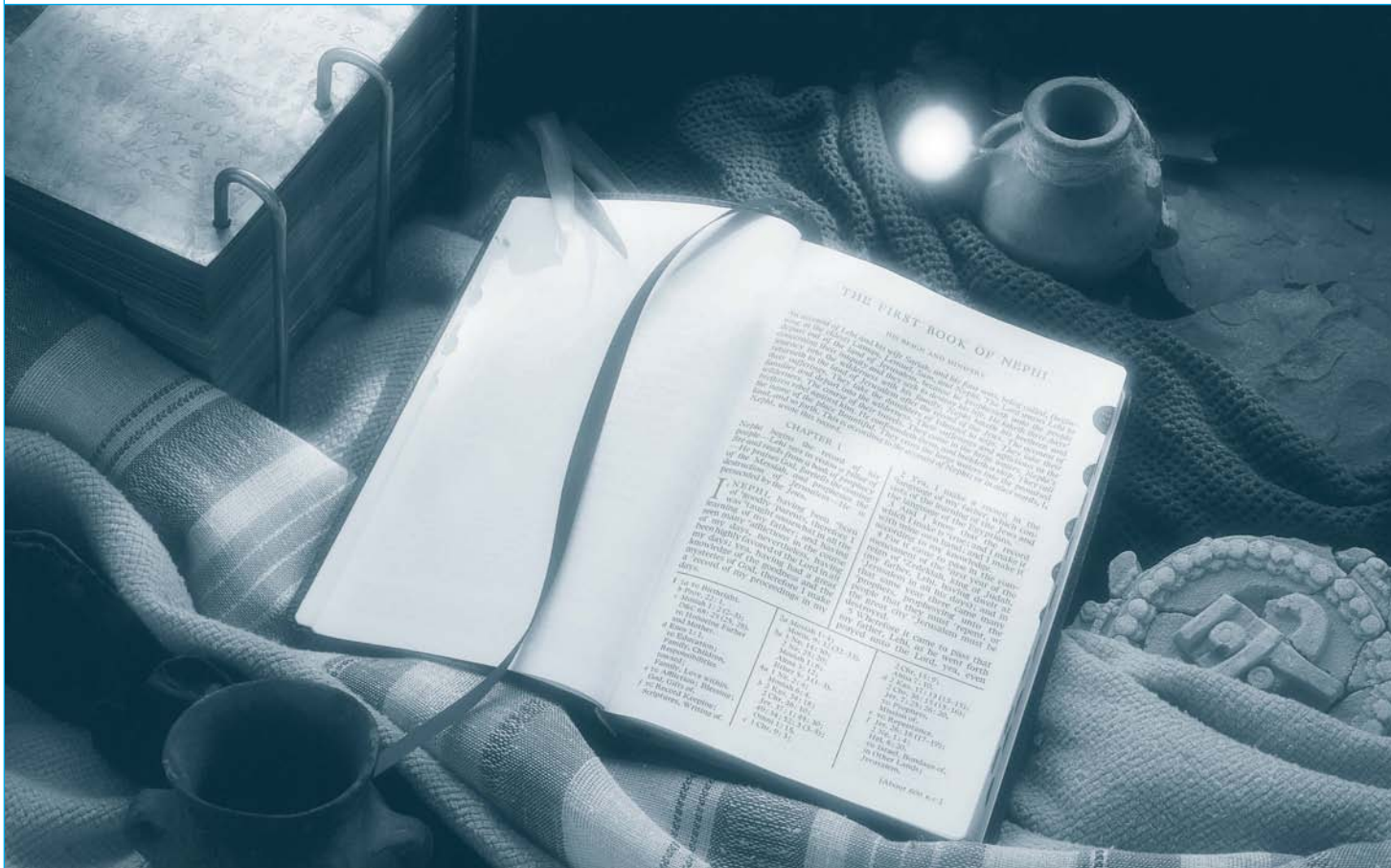
Kun tutkimme pyhiä kirjoituksia säännöllisesti ja ahkerasti, vilpittömästi etsien Hengen johdatusta, me olemme alttiita saamaan valaisua siihen, kuinka valmistaa oppiaiteita. Me olemme myös valmiit saamaan Hengen johdatusta opettaessamme ja noudattamaan sitä. Kun kokoamme alati mieleemme ”elämän sanoja”, meille ”annetaan sillä hetkellä se määrä, mikä kullekin mitattava on” (LK 84:85).

Usko

Mormon neuvoi, että meidän ei pidä epäillä vaan uskoa (Morm. 9:27). Meidän tulee valmistautua pyhien kirjoitusten tutkimiseen tällä asenteella. Esimerkiksi Joseph Smithillä oli sydämen usko hänen lukiessaan Raamatun kohtaa Jaak. 1:5, jossa häntä käskettiin pyytämään Jumalalta viisautta. Hän teki niin kuin pyhissä kirjoituksissa opetettiin ja kysyi Herralta, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä. Uskovan asenteensa vuoksi hän sai rukoukseensa vastauksen. (Ks. KH J. S. Hist. 11–17.)

Kuuliaisuus

Meidän tulee pyrkiä elämään niiden periaatteiden mukaan, joita tutkimme, vaikka emme vielä täysin ymmärtäisikään niitä. Kun luotamme siihen, mitä Herra on sanonut, tietomme evankeliumista lisääntyy. Herra on julistanut: ”Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani” (Joh. 7:17).

Rukous ja paasto

Pyhien kirjoitusten tutkiminen on erilaista kuin romaanin, sanomalehden tai oppikirjan lukeminen. Meidän tulee rukoilla joka päivä ennen kuin tutkimme pyhiä kirjoituksia. Meidän tulee etsiä Hengen johdatusta antamaan meille ymmärrystä tutkiessamme Herran sanoja.

Kun rukoilemme ymmärrystä, meidän tulee joskus paastota. Alma on hyvä esimerkki ihmisestä, joka paastosi ja rukoili oppiakseen evankeliumin totuuksia. Todistaessaan Jeesuksen Kristuksen sovituksista ja tarpeestamme kokea voimallinen sydämen muutos hän sanoi: "Etteköhän te arvele, että minä itsestäni tiedän näistä asioista? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat tosia. Ja kuinka luulette minun tietävän, että ne ovat varmasti tosia? Katso, minä sanon teille: Jumalan Pyhä Henki on ilmoittanut ne minulle. Katso, minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta itse

saisin tietää näistä asioista. Ja nyt minä itse tiedän, että ne ovat todet, sillä Herra Jumala on Pyhän Henkensä kautta ilmoittanut ne minulle." (Al. 5:45–46.) (Ks. myös "Etsi Hengen johdatusta", s. 13.)

Sitoutuminen uudelleen pyhien kirjoitusten tutkimiseen

Presidentti Benson neuvoi: "Älkäämme suhtautuko väheksyen kaikkeen siihen suureen, mitä olemme saaneet Herran kädestä! Hänen sanansa on arvokkaimpia lahjoja, mitä Hän on meille antanut. Kehotan teitä päättämään jälleen, että tutkitte pyhiä kirjoituksia. Uppoutukaa niihin päivittäin, niin teillä on Hengen voima apunanne kutsuimuksissanne. Lukekaa niitä perheenne parissa ja opettakaa lapsenne rakastamaan ja arvostamaan niitä." ("Sanan voima", *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 83.)

TEE HENKILÖKOHTAINEN EVANKELIUMIN OPISELUSUUNNITELMA

Vanhin M. Russell Ballard sanoi: ”Meillä jokaisella on velvollisuus tehdä kaikkemme lisätäksemme hengellistä tietoaamme ja ymmärrystämme tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja. Kun luemme ja tutkimme ilmoituksia, Henki voi vahvistaa sydämessämme niiden asioiden totuuden, joita opimme; tällä tavalla Herran ääni puhuu jokaiselle meistä.” (”Ihmeelliset ovat Herran ilmoitukset”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 35.)

Seuraavat ehdotukset voivat auttaa sinua tekemään opiskelusuunnitelman ”lisätäksesi hengellistä tietoaasi ja ymmärrystäsi”, kuten vanhin Ballard neuvoi. Suunnitelmasi ei pidä olla liian laaja, vaan sen pitäisi auttaa sinua olemaan johdonmukainen evankeliumin tutkimisessä. Voit kirjoittaa suunnitelmasi päiväkirjaan tai muistivihkoon, ettet unohda sitä.

Mitä opiskella?

Keskitä evankeliumin opiskelusi pyhiin kirjoituksiin. Voit päättää opiskella pyhiä kirjoituksia kokonaisuudessaan, tai voit keskittyä yhteen tai useampaan aiheeseen lukemalla, mitä niistä sanotaan kaikissa ohjekirjoissa. Voit myös yhdistää nämä kaksi menetelmää tutkimalla yhtä pyhien kirjoitusten kokoelmaa ja keskittymällä joihinkin aiheisiin ja teemoihin niitä löytäessäsi. Sinun tulee opiskella myös yleiskonferenssipuheissa sekä *Valkeudessa* ja *Liahonassa* olevia myöhempien aikojen profeettojen opetuksia.

Jos sinulla on opettajan tehtävä, oppikirjasi on keskeinen osa opiskelusuunnitelmaasi.

Sinun tulee myös miettiä seuraavan aineiston sisällyttämistä evankeliumin tutkimiseesi: 1) Melkisedekin pappouden ja Apuyhdistyksen opetusaineisto, 2) pyhäkoulun Evankeliumin oppi -luokassa

luettavaksi annettavat pyhien kirjoitusten kohdat sekä 3) *Liahonan* artikkelit.

Milloin opiskella?

Mikäli mahdollista, varaa säännöllinen aika, jolloin voit opiskella keskeytyksittä. Vanhin Howard W. Hunter neuvoi:

”Monet ovat havainneet, että paras aika tutkia on aamulla, jolloin yön lepo on selvittänyt mielen monista ajatuksista häiritsevistä huolista. Toiset tutkivat mieluummin niinä hiljaisina tunteina, jolloin työ ja päivän huolet ovat ohi ja siirretty sivuun, ja päättävät näin päivän sillä rauhalla ja tyyneydellä, joka tulee pyhien kirjoitusten tutkimisesta.

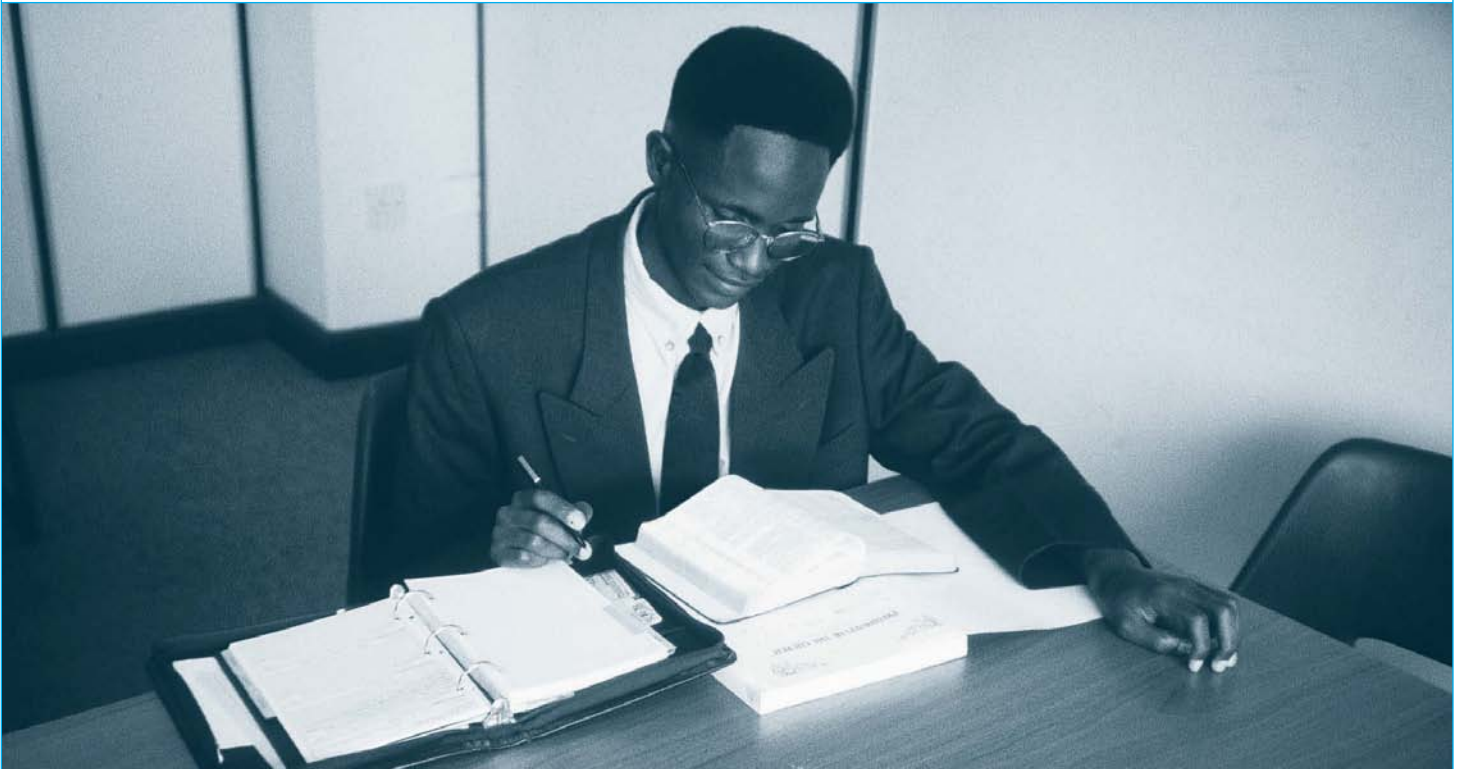
Tärkeämpää kuin ajankohta on kenties se, että tutkimiseen varataan säännöllinen aika. Olisi parasta, jos joka päivä voitaisiin varata tutkimiseen yksi tunti, mutta ellei aikaa ole niin paljon, puolikin tuntia päivittäin säännöllisesti tuottaisi runsaita tuloksia. Neljännestunti on vähän, mutta on hämmästyttävää, miten paljon valitusta ja tietoa voidaan siinäkin ajassa hankkia, kun kyseessä on näin merkityksellinen aihe.” (”Pyhien kirjoitusten lukeminen”, *Valkeus*, toukokuu 1980, s. 103.)

Kuinka opiskella?

Ennen kuin aloitat tutkimisen, rukoile oivallusta ja ymmärrystä. Mieti, mitä luet, ja etsi keinoja toteuttaa sitä elämässäsi. Opi huomaamaan ja kuuntelemaan Hengen kehoituksia.

Mieti joidenkin tai kaikkien seuraavien keinojen käyttämistä opiskelusi tukena:

- Käytä apuna Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon julkaisemaa *Pyhien kirjoitusten opasta* sekä otteita Joseph Smithin raamatunkäännöksestä ja karttoja, jotka kummatkin

sisältyvät *Pyhien kirjoitusten oppaaseen*. (Ks. ehdotuksia kohdasta "Opeta pyhiä kirjoituksia", s. 54–59.)

- Kysy lukiessasi itseltäsi: "Mitä evankeliumin periaatetta tässä kohdassa opetetaan? Kuinka voin toteuttaa tätä omassa elämässäni?"
- Pidä käsillä muistivihkoa tai päiväkirjaa voidaksesi kirjoittaa muistiin ajatuksiasi ja tunteitasi. Sitoudu kirjoittaessasi noudattamaan oppimaasi. Käy usein läpi muistiin kirjoittamiasi ajatuksia.
- Ennen kuin luet jonkin pyhien kirjoitusten luvun, katso luvun johdantoa. Siitä näet, mitä luku sisältää.
- Merkitse pyhiä kirjoituksiasi ja kirjoita niihin huomautuksia. Kirjoita marginaaleihin pyhien kirjoitusten viitteitä, jotka selventävät tutkimiasi kohtia.
- Opettele ulkoa jakeita, jotka ovat sinulle erityisen merkityksellisiä.
- Sijoita oma nimesi johonkin pyhien kirjoitusten jakeeseen tehdäksesi siitä itsellesi henkilökohtaisen.
- Rukoile tutkimisen jälkeen kiittäaksesi siitä, mitä olet oppinut.
- Kerro muille, mitä olet oppinut. Näin tehdessäsi omat ajatuksesi selkiintyvät ja muistat oppimasi paremmin.

Tee voitavasi

Eräs kirkon jäsen yritti monta kertaa noudattaa tarkoin määrättyjä pyhien kirjoitusten tutkimisohjelmia, mutta se oli aina vaikeata hänelle. Myöhemmin hän muisteli:

"Tuntui siltä, että yrittäessäni huolehtia perheestä ja hoitaa kirkon tehtäviäni en koskaan täysin saavuttanut tavoitettani. Järjestin joka päivä tietyn ajan ja paikan tutkimiselle, mutta aikataulu meni aina sekaisin sairaiden lasten tarpeiden tai muiden kasvavalle perheelle tyypillisten äkillisten tilanteiden takia. Siihen aikaan elämässäni en koskaan todella pitänyt itseäni sellaisena, joka tutkii ahkerasti pyhiä kirjoituksia.

Sitten eräänä päivänä äitini oli meillä. Hän katseli suurta pöytää, joka oli täynnä kirkon kirjallisuutta – joukossa pyhät kirjoitukseni – ja sanoi: 'Minusta on hienoa, kuinka sinä koko ajan luet pyhiä kirjoituksiasi. Ne näyttävät aina olevan jollakin pöydällä avoinna.'

Yhtäkkiä sain uuden näkemyksen itsestäni. Hän oli oikeassa. Minä harrastin koko ajan pyhien kirjoitusteni tutkimista, vaikka se ei kuulunutkaan viralliseen opiskeluohjelmaan. Minä rakastin pyhiä kirjoituksia. Ne ravitsivat minua. Keittiöni seiniin oli kiinnitetty pyhien kirjoitusten jakeita, jotka rohkaisivat minua työskennellessäni. Autoin lapsiani opettelemaan ulkoa pyhien kirjoitusten kohtia puheita varten, joita he pitäisivät. Elin pyhien kirjoitusten lukemisen maailmassa, ja oivalsin, että minua ravittiin runsaasti."

ELÄ NIIN KUIN OPETAT

Puhuessaan erälle evankeliumin opettajien ryhmälle presidentti Spencer W. Kimball muistutti: "Teidän tulee tehdä kaikki, mitä opettatte oppilanne tekemään: paastota, lausua todistus, maksaa kymmenykset, osallistua kaikkiin asianmukaisiin kokouksiin, osallistua ajallaan temppele-istuntoihin, pyhittää lepöpäivä, tehdä auliisti kirkon palvelutyötä, pitää perheillat ja perherukoukset, pysyä maksukykyisinä ja olla rehellisiä ja täysin vilpittömiä." (Men of Example [uskonnon-opettajille pidetty puhe, 12. syyskuuta 1975], s. 7).

Henkilökohtainen esimerkki on yksi voimallisimmista opetusvälineistä, mitä meillä on. Kun olemme todella kääntyneet, evankeliumin periaatteet ohjaavat kaikkia ajatuksiamme ja vaikuttimiamme. Me todistamme totuudesta kaikessa, mitä teemme.

Vanhin Bruce R. McConkie opetti, että todistukseen kuuluvat vanhurskaat teot:

"Väkevyys todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että uskomme Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa horjumattomalla vakauksella. Se tarkoittaa, että me tiedämme Herran työn maan päällä olevan tosi ja jumalallinen.

Mutta tässä ei ole kaikki. Se merkitsee enemmän kuin uskomista ja tietämistä. Meidän tulee olla sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita. Se on enemmän kuin näennäispalvelua; se ei ole vain sitä, että suulamme tunnustamme Vapahtajan Jumalan Pojaksi. Se on kuuliaisuutta ja mukautumista käskyihin ja omakohtaista vanhurskautta." ("Olkaa väkeviä uskon kilvoituksessa", *Valkeus*, toukokuu 1975, s. 39.)

Esimerkin vaikutus

Tekomme voivat vaikuttaa myönteisesti oppilaittemme asenteeseen. Presidentti Thomas S. Monson kertoi seuraavan kokemuksen:

"Suurenmoisen johtavan auktoriteetin H. Verlan Andersenin muistotilaisuudessa hänen poikansa piti muistopuheen. Sitä voidaan soveltaa, olimmepa missä tahansa ja teimmepä mitä tahansa. --

Vanhin Andersenin poika kertoi, että vuosia aiemmin hänellä oli ollut tärkeä illanvietto koulussa lauantai-iltana. Hän lainasi isältään perheen autoa. Pojan saatua auton avaimet ja hänen ollessaan menossa kohti ovea hänen isänsä sanoi: 'Autoon tarvitaan lisää bensiiniä ennen huomista.

Pidä huoli siitä, että tankkaat auton ennen kuin tulet kotiin.'

Vanhin Andersenin poika muisteli sen jälkeen, miten upea illan tilaisuus oli ollut. -- Ilonpidossaan poika kuitenkin unohti noudattaa isänsä kehoitusta tankata auto ennen kotiinpaluuta.

Sunnuntaiaamu koitti. Vanhin Andersen huomasi bensamittarin näyttävän tyhjää. Hänen poikansa näki, että isä pani auton avaimet pöydälle. Andersenin perheessä sapatinpäivä oli jumalanpalveluksen ja kiitoksen päivä, ei ostospäivä.

Jatkaessaan muistopuhettaan vanhin Andersenin poika julisti: 'Näin isäni pukevan takin ylleen, hyvästelevän meidät ja lähtevän sitten kävelemään pitkää matkaa kappelille ehtiäkseen aamukokoukseen.' Velvollisuus kutsui. Totuuden periaatetta ei uhrattu mukavuuden alttarilla.

Päättyessään muistopuheensa vanhin Andersenin poika sanoi: 'Kukaan poika ei ole saanut vaikuttavampaa opetusta isältään kuin minä siinä tilanteessa. Minun isäni ei pelkästään tuntenut totuutta, vaan hän myös eli sen mukaan.'" ("Opettakaa lapsia", *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 19.)

Käyttäytymisellämme voi olla myös kielteinen vaikutus. Kun esimerkiksi Alman poika Korianton meni lähetystyöhön opettamaan soralilaisia, hän laiminlöi palvelutehtävänsä ja syyllistyi vakaviin synteihin (ks. Al. 39:3). Alma sanoi, että Koriantonin teot johtivat monet ihmiset harhaan. Hän sanoi Koriantonille: "Minkä suuren vääryyden olet tehnyt soralilaisille, sillä sinun elämäntapasi nähdessään he eivät tahtoneet uskoa minun sanoihini" (Al. 39:11).

Presidentti Heber J. Grant sanoi: "Pyydän jokaista vastuullisessa asemassa olevaa miestä ja naista, jonka velvollisuus on opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, elämään sen mukaan ja pitämään Jumalan käskyt, niin että heidän esimerkkinsä opettaa sitä" (*Gospel Standards*, toim. G. Homer Durham [1941], s. 72).

Kun olet esimerkkinä elämällä niin kuin opetat,

- sanasi saavat Hengen voiman ja kantavat todistuksesi niiden sydämeen, joita opetat (ks. 2. Ne. 33:1). Presidentti Joseph Fielding Smith kirjoitti: "Kukaan mies tai nainen ei voi opettaa Hengen avulla sellaista, mitä ei itse tee" (*Church History and Modern Revelation*, 2 osaa [1953], osa 1, s. 184)

- autat muita näkemään, että Kristuksen sanoja voi noudattaa jokapäiväisessä elämässä
- se rauha ja onni, jota tunnet evankeliumin mukaisesta elämästä, on ilmeinen; se ilmenee kasvoistasi, sanoistasi ja todistuksesi voimasta
- ne, joita opetat, luottavat sinuun ja uskovat helpommin sen, mitä opetat
- oma todistuksesi kasvaa. ”Joka tahtoo noudattaa [Isäni tahtoa]”, opetti Vapahtaja, ”pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta” (Joh. 7:17). Sinusta voi tuntua, ettet ymmärrä jotakin tiettyä periaatetta, jota valmistaudut opettamaan. Mutta kun tutkit sitä rukoillen, pyrit elämään sen mukaan, valmistaudut opettamaan sitä ja sitten kerrot siitä muille, oma todistuksesi vahvistuu ja syvenee.

Pyri elämään evankeliumin mukaan

Evankeliumin opettaminen vaatii enemmän kuin valmistelut ja esitykset. Vanhin Richard G. Scott selitti:

”Sitoutumisesi taivaallisen Isämme kallisarvoisten lasten opettamiseen ei ole ainoastaan sitä, että valmistaudut tuntikausia jokaista oppituntia varten, eikä sitä, että paastoat ja rukoilet monet tunnit, että sinusta tulisi tehokkaampi opettaja. Se on sitoutumista elämään, jonka joka hetki eletään määrätietoisesti sopusoinnussa Vapahtajan ja Hänen palvelijoidensa opetusten ja esimerkin kanssa. Se on sitoutumista jatkuvaan pyrkimykseen olla aina hengellinen, aina omistautunut, aina kelvollinen olemaan kanavana, jonka kautta Herran Henki voi koskettaa niiden sydäntä, joille sinut on uskottu tuomaan suurempi ymmärrys Herran opetuksista.” (*Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth*, *Old Testament Symposium Speeches*, 1987, s. 1.)

Vaikka et olekaan täydellinen kaikessa, voit tosissasi yrittää entistä täydellisemmin elää niiden totuuksien mukaan, joita opetat. Saat suurta lujuuutta ja voimaa opettaa evankeliumin periaatteita, kun jatkuvasti pyrit elämään noiden periaatteiden mukaan.

KUTSUTTU, EROTETTU TEHTÄVÄÄN, HERRALTA KYKYJÄ

Presidentti Gordon B. Hinckley on puhunut sanan magnify [edellä käännetty: lisätä] kykyjä, suom. huom.] merkityksestä. Hän sanoi: "Minun tulkintani siitä on, että se tarkoittaa samaa kuin laajentaa, tehdä selkeämmäksi, tuoda lähemmäksi ja vahvistaa." Hän sanoi, että kun pappisuuden haltijat pitävät kunniaa kutsumuksensa, he "laajentavat pappuutensa mahdollisuuksia". (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1989, s. 60, 63 tai Ensign, toukokuu 1989, s. 46, 49) Tämä koskee myös opetustehtävääsi. Kun pidät tehtävääsi kunniaa "kaikella ahkeruudella -- ahertamalla siis kykyjtesi mukaan" (MK Jaak. 1:19), laajennat mahdollisuuksiasi vaikuttaa suosituisesti muihin.

Lehin pojat Jaakob ja Joosef ovat esimerkkinä niille, jotka on kutsuttu opettamaan. Jaakob sanoi, että hän oli saanut tehtävänsä Herralta (ks. MK Jaak. 1:17). Hänet ja Joosef vihittiin eli erotettiin "kansan papeiksi ja opettajiksi". Sitten he pitivät virkaansa "kunniaa Herraa palvelleen". (MK Jaak. 1:17–19.)

Opetustehtävän vastaanottaminen

Jos sinulla on tehtävä opettajana tai johtajana kirkossa, voit olla varma siitä, että tehtävä on Herralta. Sen on antanut yksi Hänen valituista palvelijoistaan, ja Herra on sanonut: "-- olipa se sitten puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijointeni äänellä" (LK 1:38).

Kirkon tehtävä on pyhä tilaisuus palvella. Siihen liittyy tilivelvollisuus Herralle. Sen pitäisi vaikuttaa siihen, kuinka elät, ohjaten päätöksiäsi ja motivoiden sinua olemaan uskollinen ja viisas palvelija.

Saadessasi opetustehtäväsi olet kenties todennut itsekseksi: "Mutta ei minulla ole opettajan koulutusta. Ei minulla ole kykyjä esittää oppiainetta tai johtaa keskustelua luokassa. On paljon muita, jotka pystyivät siihen paremmin kuin minä." Ehkä muilla onkin enemmän opetuskokemusta tai luontaisia kykyjä kuin sinulla. Mutta tehtävään on kutsuttu sinut. Herra tekee sinusta välikappaleen käsissään, jos olet nöyrä, uskollinen ja ahkera. Presidentti Thomas S. Monson opetti:

"Jos jotkut veljet tai sisaret kuulijoinnissa joukossa tuntevat olevansa valmistautumattomia -- jopa kyvyttömiä -- vastaanottamaan kutsua palvella, uhrata ja olla siunaukseksi toisten elämässä, niin muistakaa tämä totuus: 'Jonka Jumala kutsuu, sen Hän tekee kykeneväksi.' Hän, joka huomaa varpusenkin putoavan, ei hylkää palvelijaansa hädän hetkellä." ("Tears, Trials,

Trust, Testimony", *Ensign*, syyskuu 1997, s. 5; ks. myös "Kyynleet, koettelemukset, luottamus ja todistus", *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 38.)

Tehtävään hyväksyminen ja siihen erottaminen

Saat lisää voimaa, kun seurakunta hyväksyy sinut ja sinut erotetaan tehtävään. Tehtävään erottamisessa pappuusjohtajat asettavat kätensä pääsi päälle ja antavat sinulle valtuuden toimia tehtävässäsi. Sinulle annetaan myös siunauksia, jotka vahvistavat ja ohjaavat sinua. Presidentti Spencer W. Kimball selitti: "Erottaminen voidaan ottaa kirjaimellisesti. Se on erottaminen eroon synnistä, eroon siitä, mikä on lihallista, eroon kaikesta, mikä on karkeata, alhaista, turmeltunutta, halpamaista tai mautonta; erotetuksi maailmasta korkeammalle ajatuksen ja toiminnan tasolle." (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball [1982], s. 478.)

Mikään virallinen kutsu opetustehtävään kirkossa ei ole täysin voimassa ilman asianmukaisella pappuuden valtuudella tapahtuvaa tehtävään erottamista. Jos sinut on kutsuttu ja hyväksytty opettajaksi mutta sinua ei ole erotettu tehtävään, niin ota yhteys koorumisi tai apujärjestösi johtajaan, jotta tarvittavat järjestelyt tehtävään erottamiseksi voidaan tehdä.

Kun pidät tehtäväsi kunniaa, Herra lisää kykyjäsi

Kuten edellä on mainittu, Jaakob ja Joosef pitivät kunniaa tehtävänsä opettaa kansaa. He opettivat Jumalan sanaa "kaikella ahkeruudella -- ahertamalla siis kykyjensä mukaan" (MK Jaak. 1:19).

Kun pidät opetustehtävääsi kunniaa, Herra lisää kykyjäsi. Presidentti Ezra Taft Benson opetti: "Herran työssä ei voi epäonnistua, kun [teemme] parhaamme. Me olemme vain välikappaleita, ja tämä on Herran työtä. Tämä on Hänen kirkkonsa, Hänen evankeliumin suunnitelmansa. Nämä, joiden kanssa teemme työtä, ovat Hänen lapsiaan. Hän ei salli meidän epäonnistua, jos teemme oman osamme. Hän antaa meille tarpeen tullen lisää kykyjä, jopa yli omien lahjojemme ja taitojemme. Tiedän tämän. Olen varma, että monet teistä ovat kokeneet sen kuten minäkin. Se on yksi ihanimmista kokemuksista, mitä ihmisen osaksi voi tulla." (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], s. 372.)

KEHITÄ LAHJOJASI

Herralla on meille jokaiselle suuri työ tehtäväksi. Te saatatte ihmetellä, kuinka tämä on mahdollista. Teistä saattaa tuntua, ettei teissä tai teidän kyvyissänne ole mitään suurenmoista tai erinomaista. --

Herra voi tehdä suuria ihmeitä ihmisen avulla, jolla on tavanomaiset kyvyt ja joka on nöyrä, uskollinen ja uuttera Herran palveluksessa ja pyrkii kehittämään itseään. Tämä johtuu siitä, että Jumala on perimmäinen voiman lähde.

Presidentti James E. Faust

ETSI OPETUKSIA KAIKKIALTA

”Ja katso, siten kuin sinä olet alkanut opettaa sanaa, minä tahtoisin sinun edelleenkin opettavan; ja minä tahtoisin sinun olevan ahkera ja kohtuullinen kaikessa” (Al. 38:10).

Eräs vaarnajohtaja ajatteli puutarhassaan työskennellessään puhetta, joka hänen oli määrä pitää tulevassa vaarna-konferenssissa. Hän aikoi puhua perheen vahvistamisesta.

Naapuri, jolla tuntui olevan aivan erityinen taito kasvattaa kauniita kukkia, teki myös työtä puutarhassaan. Vaarnajohtaja huuteli hänelle ja kysyi: ”Mikä sinun puutarhanhoitosi salaisuus on?”

Naapurin vastaus oli aivan yksinkertainen. Hän sanoi: ”Minä säilytän läheiset välit puutarhani kanssa. Tulen joka päivä puutarhaani, silloinkin kun ei olisi aikaa. Ja täällä ollessani etsin pieniä merkkejä mahdollisista ongelmista, kuten rikkaruohoja ja hyönteisiä ja maaperän olosuhteita, jotka on helppo korjata, kun ne huomaa ajoissa, mutta joista voi tulla ylivoimaisia, jos ne jättää tarkistamatta.”

Vaarnajohtaja sai innoitusta verrata naapurinsa puutarhanhoitoa siihen, kuinka meidän tulee pitää huolta perheistämme. Hän puhui konferenssipuheessaan naapurinsa puutarhasta. Hän totesi, että jos haluamme perhesuhteidemme kukkivan ja kukoistavan, meidän täytyy säilyttää ”läheiset välit puutarhan kanssa” – viettää joka päivä aikaa perheenjäsenten kanssa, puhua heidän kanssaan, ilmaista heille kiitollisuutemme ja etsiä pieniä merkkejä mahdollisista ongelmista, jotka voidaan ratkaista ennen kuin niistä tulee ylivoimaisia.

Eräs nainen, joka oli kuullut vaarnajohtajan puheen, muisti sen, kun hän näki, että muutamat hänen kukistaan olivat kuihtuneet. Hän ei ollut ehtinyt tarkistaa niiden tilannetta päivittäin. Tämä muistutti häntä siitä, että hänen pienet lapsensa kasvoivat ja että hänen ei pitäisi heittää hukkaan niitä muutamia vuosia, jotka hän sai olla heidän kanssaan. Hänestä tuli

vaarnajohtajansa opetuksen ansiosta parempi vanhempi.

Vaarnajohtaja oli ottanut esimerkkiä Vapahtajasta, joka vertasi usein hengellisiä totuuksia tuttuihin, jokapäiväisiin asioihin ja toimintoihin. Sinä voit tehdä samoin. Voit löytää opetuksia elämästä siinä, mitä joka päivä teet ja näet. Kun mietit ja rukoulet jonkin oppiaiheen johdosta ja niiden ihmisten puolesta, joita opetat, ympäristösi voi olla täynnä vastauksia kysymyksiin ja esimerkkejä evankeliumin periaatteista.

Seuraavat kaksi esimerkkiä osoittavat, kuinka muut opettajat ovat löytäneet opetuksia jokapäiväisen elämän havainnoista:

Eräs Alkeisyhdistyksen opettaja huomasi erään perheen tulevan kirkkoon eräänä sunnuntaina. Hän näki, kuinka hänen luokkaansa kuuluva perheen poika, joka joskus oli ollut ajattelematon muita luokan oppilaita kohtaan, auttoi sisartaan. ”Tällaista esimerkkiä tarvitsenkin”, hän ajatteli itsekseen. ”Se opettaa periaatteen ja auttaa poikaa.” Myöhemmin hän kertoi tämän esimerkin erällä oppitunnilla, jolla käsiteltiin ystävällisyyttä. Lapset oppivat esimerkistä, ja poika alkoi käyttäytyä paremmin muita oppilaita kohtaan.

Eräs isä ja hänen poikansa leikkivät rakennuspalikoilla. Kun pieni poika muutaman kerran yritettyään ei saanut suurta rakennelmaa pysymään pienellä perustalla, isä näki siinä opetustilaisuuden. Hän selitti, kuinka tärkeitä ovat vahvat, lujat perustat. Ja ennen kuin he jatkoivat leikkimistä hän luki kohdan He. 5:12, jossa sanotaan: ”[Meidän] on rakennettava perustukse[mme] meidän Lunastajamme kalliolle, Lunastajan, joka on Kristus, Jumalan Poika.” Myöhemmin sinä päivänä perhe tutki yhdessä pyhiä kirjoituksia. Lyhyen oppitunnin aikana, joka tuki heidän lukemaansa kohtaa, isä ja poika esittivät palikkaesimerkin ja puhuivat siitä, kuinka tärkeätä on rakentaa Kristuksen perustalle.

Opi näkemään ja kuulemaan opetusideoita

Seuraavat ehdotukset voivat auttaa sinua huomaamaan opetusideoita kaikkialla.

Tutki oppiaiheet hyvissä ajoin etukäteen. Kun olet perehtynyt oppiaiheisiin, joita aiot opettaa, huomaat paremmin arkitilanteita, joita voit käyttää noiden oppiaiheiden opettamisessa. Jos opetat oppikurssia, johon kuuluu oppikirja, on hyvä saada

käsitys koko kirjan sisällöstä. Silloin huomaat helpommin, milloin jotakin tiettyä havaintoa voi käyttää jossakin tulevina viikkoina opettamassasi oppiaiheessa.

Rukoile joka päivä apua valmistautumiseesi. Pyydä taivaallista Isää auttamaan sinua huomaamaan sellaisia asioita, jotka tekevät oppitunnistasi elävän, mieleenpainuvan ja innoittavan niille, joita opetat.

Pidä aina mielessäsi oppilaasi ja valmistelemasi oppiaihe. Ajattele niitä, joita opetat. Mieti heidän elämäänsä ja sitä, mitä päätöksiä heidän on tehtävä ja mihin suuntaan he ovat menossa. Ole avoin opetusideoille, kun esimerkiksi tutkit pyhiä kirjoituksia tai katselet luonnon kauneutta. Voit löytää opetusideoita jopa sellaisista asioista kuin kodin siivoaminen, työhön meno tai ostoksilla käyminen. Itse asiassa voit mistä tahansa kokemuksesta saada juuri sen esimerkin tai sen rikastuttavan tai selkeyttävän seikan, jota tarvitset johonkin oppiaiheeseen.

Merkitse muistiin saamasi vaikutelmat

Kun tulet tietoisemmaksi ympärilläsi olevista opetusideoista, se auttaa saamiasi vaikutelmien muistiin merkit-

semisessä. Pidä pientä muistikirjaa mukana ja kirjoita muistiin sellaisia asioita, joita pidät mahdollisina opetusideoina. Kirjoita muistiin ajatuksia kuulemistasi puheista tai oppitunneilta, joilla olet mukana. Kirjoita uskoa vahvistavista kokemuksista. Kun otat tavaksesi panna merkille näitä asioita, tulet yhä tietoisemmaksi niistä rikkaista opetuskeinoista, joita on kaikkialla ympärilläsi.

Älä huolehdi siitä, kuinka käyttäisit näitä ideoita. Kirjoita ne vain muistiin. Joskus havaintosi soveltuvat johonkin oppiaiheeseen, jonka pian opetat, mutta toisinaan näet suurenmoisia esimerkkejä tai havainnollisia tilanteita periaatteista, joita opetat vasta viikkojen tai jopa vuosien kuluttua. Voit unohtaa esimerkit, ellet kirjoita niitä muistiin.

Voit myös tehdä eri kansion jokaista oppiaihetta varten, jonka opetat lähikuukausien kuluessa. Kun mieleesi tulee havainto-opetuksia, vertauksia ja muita ideoita, kirjoita muistilappu asianomaiseen kansioon. Kun koittaa aika valmistaa tietty oppiaihe, saatat huomata, että olet kerännyt kokonaisen aarrearkun ideoita ja toimintoja rikastaaksesi oppiaihetta.

TEE SUUNNITELMA OPETUKSESI PARANTAMISEKSI

”Lue seurakunnalle pyhiä kirjoituksia, kehota ja opeta ahkerasti siihen saakka, kun tulen. Älä lyö laimin armolahjaa, jonka sait silloin, kun vanhimmat profeettain sanojen perusteella panivat kätensä sinun päällesi. Huolehdi tästä kaikesta ja toimi näin, jotta kaikki näkisivät sinun edistymisesi. Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista! Silloin pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.” (1. Tim. 4:13–16.)

Kun Moroni teki lyhennelmää Jaredilaisten aikakirjasta, häntä alkoi huolestuttaa oma heikkoutensa kirjoittamisessa. Hän ajatteli, että pakanat, jotka lukisivat hänen sanojaan, pilkkaisivat niitä ja hylkäisivät ne. Hän rukoili, että pakanat tuntisivat rakkautta eivätkä hylkäisi Jumalan sanaa. Sitten Herra antoi hänelle tämän lupauksen: ”Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinut tehdään väkeväksi” (Et. 12:37). Herra sanoi Moronille myös näin: ”Ja jos ihmiset tulevat minun tyköni, minä osoitan heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, että he olisivat nöyriä; ja minun armossani on kyllin kaikille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, minä teen sen, mikä on heikkoa, heidän väkevyydeksensä.” (Et. 12:27.)

Opettaessasi evankeliumia saatat joskus kokea riittämättömyyden tunteita. Mutta tämä Herran lupaus voi antaa sinulle rohkeutta. Kun nöyryyt ja huomaat ne asiat, joissa tarvitset Hänen apuaan, sekä uskot Häneen, Hän vahvistaa sinua ja auttaa sinua opettamaan Hänelle otollisella tavalla.

Arvioi hyvät puolesi ja heikkoutesi

Voit aloittaa suunnitelman opetuksesi parantamiseksi määrittelemällä, kuinka nykyisellään onnistut opettamisessa. Voit jakaa tämän arvion kahteen osaan: hyvät puolesi opettajana ja heikkoutesi opettajana.

Mitkä ovat hyviä puoliasi opettajana?

Aloita miettimällä joitakin lahjoja, joita Herra on jo antanut sinulle ja jotka voivat auttaa sinua opetuksessasi. Tee näistä hyvistä puolista luettelo päiväkirjaan

tai muistivihkoon tai sivulla 25 olevaan taulukkoon. Niin tehdessäsi voit ajatella niitä opettamisen periaatteita, joita tässä kirjassa korostetaan, kuten oppilaittesi rakastaminen, Hengen avulla opettaminen, opin opettaminen, utteran oppimisen aikaansaaminen, oppimisilmapiirin luominen, tehokkaiden menetelmien käyttäminen tai oppiaiheiden valmistaminen.

Ehkä sinulla on opettajana apua kärsivällisyydestäsi. Tai kenties hymyilet herkästi, välität ihmisistä, olet taiteellinen, tunnet pyhät kirjoitukset, osaat kuunnella, olet rauhallinen, valmistaudut perusteellisesti tai haluat vilpittömästi opettaa hyvin.

Sinun ei tarvitse luetella monia hyviä puoliasi, muutamallakin pääset alkuun. Huomion kiinnittämisessä joihinkin hyviin puoliisi on tarkoituksena se, että voit rakentaa niiden varaan pyrkiessäsi parantamaan opetustasi niissä asioissa, joissa et ole yhtä hyvä.

Mitkä ovat heikkouksiasi opettajana?

Mietittyäsi hyviä puoliasi muistele viimeaikaisia opetuskokemuksiasi. Ajattele, mitä voisit tehdä paremmin. Voit jälleen ajatella tässä kirjassa korostettuja opettamisen periaatteita. Voit kirjoittaa muistiin useitakin sellaisia asioita, jotka voisit tehdä paremmin, mutta luultavasti on parasta keskittyä kohentamaan yhtä tai kahta asiaa kerrallaan. Yleensä me kasvamme ”rivi rivin päälle, käsky käskyn päälle” (2. Ne. 28:30). Meidän tulee toimia ”viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan nopeammin kuin hänen voimansa myöten antavat” (Moosia 4:27).

Kun olet valinnut yhden tai kaksi asiaa, joissa haluat edistyä, niin kirjoita ne päiväkirjaasi tai muistivihkoosi.

Tee edistymissuunnitelma

Päätääksesi, kuinka aiot edistyä yhdessä tai kahdessa valitsemassasi asiassa, mieti seuraavia kysymyksiä:

- Mitä voin tehdä nyt tullakseni paremmaksi opettajaksi?
- Mitä taitoja minun täytyy kehittää?
- Kuka voi auttaa?
- Mitä aineistoa on käytettävissä?

Seuraavana on esimerkki, joka osoittaa, kuinka näitä kysymyksiä voi käyttää. Tässä esimerkissä Apuyhdistyksen opettaja on päättänyt, että hänen täytyy kehittää kykyään huomata, ymmärtävätkö luokan jäsenet hänen antamansa opetukset.

Mitä voin tehdä nyt tullakseni paremmaksi opettajaksi?

Opettaja päättää selailla tämän kirjan läpi saadakseen ideoita siitä, mitä hän juuri nyt voi tehdä paremmin. Kun hän lukee: ”Mistä tietää, oppivatko oppijat?” (s. 73), hän saa selville, että yksi tapa arvioida luokan jäsenten ymmärtämistä on pyytää heitä toistamaan opetetut periaatteet omin sanoin. Hän päättää käyttää tätä ideaa seuraavassa opettamassaan oppiaineessa. Hän kirjoittaa tämän suunnitelman päiväkirjaansa.

Mitä taitoja minun täytyy kehittää?

Opettaja lukee myös, että hänen tulee tehdä havaintoja luokan jäsenistä oppituntien aikana. Hän toteaa itsekseen: ”Tätä taitoa minun täytyy kehittää, mutta se vaatii vähän harjoitusta.” Hän kirjoittaa tämän suunnitelman päiväkirjaansa.

Miettiessään suunnitelmaansa hän huomaa, että hänellä on jo ainakin yksi hyvä puoli, jonka varaan hän voi rakentaa: hän valmistaa oppiaineet huolellisesti. Koska hän on aina hyvin perehtynyt oppimateriaaliin, hän pystyy tarkkailemaan luokan jäseniä sen sijaan että keskittyisi liiaksi oppikirjaan tai muistiinpanoihinsa.

Kuka voi auttaa? Mitä aineistoa on käytettävissä?

Lopuksi opettaja kysyy itseltään, onko mitään lähteitä, joita hän voisi käyttää. Hän on käyttänyt jo tätä kirjaa lähdeineksena. Hän ajattelee muita mahdollisia lähteitä: ”Entä muut opettajat? Voisinko puhua opettajien koulutuskoordinaattorin tai jonkun muun opettajan kanssa, joka on erityisen taitava luokan jäsenten ymmärtämisen arvioinnissa? Voisiko joku johtajistani seurata oppituntiani ja tehdä ehdotuksia? Voisivatko luokan jäsenet tehdä ehdotuksia?”

Tee tämän taulukon (tai itse laatimasi taulukon) avulla suunnitelma opetuksesi parantamiseksi. Kirjoita tyhjiin kohtiin vastauksesi kysymyksiin.

Kuinka onnistun opettamisessa? ▪ Mitkä ovat hyviä puoliani opettajana? ▪ Mitkä ovat heikkouksiani?	
Mitä voin tehdä tullakseni paremmaksi? ▪ Mitä voin tehdä nyt tullakseni paremmaksi opettajaksi? ▪ Mitä taitoja minun täytyy kehittää?	
Mitä lähteitä käytän? ▪ Kuka voi auttaa? ▪ Mitä aineistoa on käytettävissä?	

Aseta tavoite ja kirjoita muistiin edistymisesi

Tehtyäsi suunnitelman opetuksesi parantamiseksi päättää päivämäärä, johon mennessä toivot saavuttavasi tavoitteesi. Voit kirjoittaa edistymisestääsi päiväkirjaan tai muistivihkoon. Jos sinun on edistyessäsi muutettava tavoitettasi, tee niin.

Kun sinusta tuntuu, että olet toteuttanut suunnittelemasi parannukset, ota jokin toinen opetuksen alue tavoitteen kohteeksi.

Ominaisuudet, jotka merkitsevät eniten

Pyrkiessäsi jatkuvasti tulemaan paremmaksi opettajaksi muista, mitkä ominaisuudet merkitsevät eniten.

Presidentti Harold B. Lee kuvaili opettajaa, jolla hänen lapsuudessaan oli häneen suuri vaikutus. Voit käyttää tätä kuvausta oppaanasi arvioidessasi omaa kaikinpuolista tehokkuuttasi opettajana ja tehdessäsi parannussuunnitelmia:

”Lapsuudessani sain vaikuttavimmat uskonnonopetukseni pyhäkoululuokissa. Mutta muistan tänä päivänä vain harvat pyhäkoulunopettajat sellaisina, jotka vaikuttivat pysyvästi uskonnolliseen kasvatukseeni. Yhdellä heistä – – siltä ainakin tuntui, oli erikoinen kyky painaa syvälle sieluuni opetukset kirkon historiasta, moraalista ja evankeliumin totuuksista niin, että tänä päivänä, lähes neljäkymmentä vuotta myöhemmin, huomaan yhä muistavani hänen opetuksensa ja noudattavani niiden neuvoa.

Mistä johtuivat ne menestyvän pyhäkoulun opettajan tärkeät ominaisuudet, jotka hänellä oli? Hänellä ei ollut suurta maallista tietämystä eikä hän ollut opiskellut paljon nykyaikaisen kasvatustieteen teorioita ja käytäntöjä. Hän oli olemukseltaan vaatimaton ja tavallinen – kuten voi odottaakin vaimolta ja äidiltä pienessä maaseutuyhteisössä, missä kaikkien perheenjäsenten oli välttämättä uurastettava pitkiä päiviä. Hänellä oli kolme lahjaa, jotka mielestäni tekivät hänen opetuksestaan tehokasta. Ensiksi, hänellä oli kyky saada jokainen oppilas tuntemaan, että hän välitti tästä henkilökohtaisesti. Toiseksi, hän tuns evankeliumin ja rakasti sitä, ja hänellä oli kyky havainnollistaa jokaista oppiainetta niin osuvasti, että se koski meidän omaa elämäämme. Ja kolmanneksi, hänellä oli ehdoton usko Jumalaan ja horjumaton todistus palautetun Jeesuksen Kristuksen evankeliumin jumalallisuudesta.

Oli myös eräs vähemmän ilmeinen mutta – – mitä tärkein ja välttämättömin ominaisuus tälle ja jokaiselle muulle henkilölle, joka tahtoi olla Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opettaja. Herra on ilmoittanut opettajaa koskevan säännön näillä sanoilla: ’Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa’ (LK 42:14). – –

Se, joka rukoilee apua opetukseensa, saa Pyhän Hengen voiman, ja ’Pyhän Hengen voima’, kuten Nefi julisti, ’kuljettaa’ hänen opetuksensa ’ihmislasten sydämiin’ (2. Ne. 33:1).” (*The Teachings of Harold B. Lee*, toim. Clyde J. Williams [1996], s. 444.)

Kun arvioit omia hyviä puoliasi ja heikkouksiasi opettajana, mieti, kuinka hyvin sinusta ilmenevät nämä ”välttämättömät ominaisuudet”. Voit miettiä seuraavia kysymyksiä:

- Osoitanko oppilailleni, että rakastan heitä? Osoitanko henkilökohtaista välittämistä jokaiselle heistä?
- Pystyvätkö he tuntemaan rakkauteni Herraa ja Hänen opetuksiaan kohtaan? Autanko heitä näkemään, kuinka he voivat toteuttaa noita opetuksia omassa elämässään?
- Voivatko oppilaani tuntea todistukseni Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista? Voivatko he tuntea ehdottoman uskoni Jumalaan?
- Rukoilenko uskossa voidakseni opettaa Pyhän Hengen voiman avulla?

Vaikka sinulla ei olisikaan kokemusta monista opettamisen teknisistä puolista, voit keskittyä niihin ominaisuuksiin, jotka merkitsevät eniten. Voit rakastaa niitä, joita opetat. Voit osoittaa johdonmukaisesti rakkautesi Herraa ja Hänen opetuksiaan kohtaan. Ja voit kertoa palavasti uskostasi Jumalaan ja todistuksestasi palautetusta evankeliumista. Voit menestyä niissä ominaisuuksissa, jotka ovat kaikkein tärkeimpiä, samalla kun kehität teknisiä taitojasi.

Herran avulla voit edistyä

Kun pyrit edistymään, Herra antaa usein apua muiden ihmisten kautta. Seuraava kertomus kuvaa tätä periaatetta. Sen on kertonut mies, joka oli palvellut lähetysohjohtajana Itä-Euroopassa.

”Kesällä 1993 vierailin yhdessä juuri perustetuista seurakunnistamme. Pyhäkoulun opettajana oli hiljattain kastettu sisar. Hän oli selvästi vaivautunut joutuessaan seisomaan muiden edessä. Virheen tekemisen pelosta hän mielummin luki oppiaineen sanasta sanaan. Hänen pitäessään katseensa naulittuna kirjaansa luokan jäsenet liikahtelivat vaivautuneina.

Oppitunnin jälkeen kiitin opettajaa hänen opetusaineistonsa opillisesta tarkkuudesta ja kysyin niin tahdikkaasti kuin kykenin, oliko hän harkinnut muutaman ajatuksia herättävän kysymyksen esittämistä herättääkseen keskustelua luokassa. Hän vastasi, että Euroopassa opettajat eivät esitä kysymyksiä. Lähdin pois miettien, mitä me voisimme tehdä auttaaksemme häntä ja monia muita hänen kaltaisiaan uusia opettajia maassa, jossa kirkko oli toiminut vasta muutaman vuoden.

Elokuussa samana vuonna eräs pariskunta sai tehtäväkseen aloittaa kirkon koululaitoksen ohjelmat alueellamme. Me pyysimme heitä johtamaan silloisia opettajien koulutuskokouksia. Yksi niistä opettajista, joita heidän oli määrä auttaa, oli se, jonka luokassa olin vierailut.

Neljä kuukautta myöhemmin kävin jälleen hänen seurakunnassaan. Oli tapahtunut ihme. Hän seisoi luokan edessä muuttuneena, luontevana ja itsevarmana. Hänen huolellisesti valmistamansa kysymykset herättivät kiin-

nostuneita puheenvuoroja. Hän kommentoi rohkaisevasti jokaisen luokan jäsenen ajatuksia. Hän oli pyytänyt yhtä luokan jäsentä kertomaan henkilökohtaisen kokemuksen oppitunnin aiheesta ja pyysi sitten muita kertomaan omia kokemuksiaan. Oppitunnin lopussa eräs uusi jäsen lausui todistuksensa. Opettaja pysähtyi ja kysyi hiljaa: 'Huomassitteko Hengen vaikutuksen sisar Molnarin puhuessa?'

Se on Herran Henki.' Nauttiessamme siitä tyynnyttävästä ja valistavasta tunteesta, jonka olimme yhdessä kokeneet tuossa vuokratussa luokkahuoneessa, kiitin taivaallista Isääni avioparista, joka oli opettanut evankeliumin opettamisen periaatteita pelokkaalle uudelle jäsenelle ja auttanut häntä tulemaan sellaiseksi, joka todella ansaitsi nimityksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opettaja."

OTA VASTAAN JOHTAJIESI TUKI

Pappeusjohtajan tai apujärjestön johtajan tehtävään kuuluu opettajien auttaminen ja tukeminen. Kirkon opetuksen laatu paranee, kun johtajien ja opettajien välille kehittyy tukea antava ja huolehtiva suhde.

Pappeusjärjestöjen ja apujärjestöjen johtajat saavat tehtäväkseen työskennellä tiettyjen opettajien kanssa. Esimerkiksi Alkeisyhdistyksen johtokunnan jäsen voi saada tehtäväkseen työskennellä niiden kanssa, jotka opettavat 8–11-vuotiaita lapsia. Vanhinten koorumin johtokunnan jäsen voi saada tehtäväkseen työskennellä koorumin opettajien kanssa.

Uusien opettajien perehdyttäminen

Jos olet hiljattain tehtävään kutsuttu opettaja, johtajasi puhuu kanssasi, mieluiten ennen ensimmäistä oppituntiasi. Hän keskustelee kanssasi kutsumuksesi tärkeydestä ja antaa sinulle luokan opetusaineiston. Opetettuasi ensimmäisen oppiaiheen sinun ja johtajasi tulee lyhyesti keskustella kokemuksestasi.

Yhteydenotto johtajiin neuvonpitoa varten

Ota usein yhteys johtajaasi kertoaksesi kokemuksistasi, keskustellaksesi oppilaittesi tarpeista, ratkaistaksesi ongelmia ja saadaksesi neuvoja. Samalla saat tilaisuuden käydä läpi suunnitelmiasi tulla jatkuvasti paremmaksi opettajaksi.

Tällainen yhteydenpito on tehokkainta henkilökohtaisesti, mutta tarpeen vaatiessa se voi tapahtua puhelimitse, postitse tai jollakin muulla tavalla. Sinun tulee ottaa yhteys aina kun tunnet tarvetta mutta vähintään kerran kolmessa kuukaudessa.

Kun naispuolinen johtaja keskustelee miespuolisen opettajan kanssa tai miespuolinen johtaja naispuolisen opettajan kanssa, heidän tulee jättää ovi auki ja pyytää jotakuta muuta aikuista olemaan viereisessä huoneessa, käytävässä tai eteisessä. Heidän tulee välttää olosuhteita, jotka voisivat aiheuttaa väärinkäsityksiä.

Kun odotat neuvonpitoa johtajasi kanssa, valmistaudu puhumaan seuraavista asioista:

- Miltä tehtäväsi opettajana sinusta tuntuu?
- Kokemukset, joita sinulla on ollut luokkasi kanssa.
- Esimerkkejä siitä, kuinka luokan jäsenet reagoivat opettamiisi oppiaiheisiin.
- Yksittäisten luokan jäsenten erityisiä tarpeita.
- Tavoitteitasi opettajana.
- Mitä johtajasi voi tehdä auttaakseen sinua saavuttamaan tavoitteesi.
- Aiheita, joita mielestäsi pitäisi käsitellä opettajien koulutuskokouksissa.

Vierailut luokissa

Jotkut johtajat ovat kutsumuksensa puolesta läsnä samassa luokassa joka viikko. Toiset johtajat, kuten Alkeisyhdistyksen johtokunta ja pyhäkoulun johtokunta, ovat saaneet ohjeet sopia opettajien kanssa vierailuista näiden luokissa silloin tällöin (ks. *Evankeliumin opetuksen parantaminen – johtajan opas*, s. 6). Jos johtaja sopii kanssasi vierailusta luokassasi, voit pyytää häntä joko vain tarkkailemaan luokkaa tai auttamaan muulla tavoin. Johtaja voi esimerkiksi opettaa osan oppiaiheesta, auttaa jotakuta tiettyä luokan jäsentä tai olla avuksi toiminnassa.

B

EVANKELIUMIN OPETTAMISEN
PERUSPERIAATTEET

RAKASTA NIITÄ, JOITA OPETAT

Ei mikään ole yhtä suuressa määrin omiaan saamaan ihmisiä hylkäämään syntiä kuin se, että joku ottaa heitä kädestä ja valvoo heitä hellästi. Kun ihmiset osoittavat vähänkin ystävällisyyttä ja rakkautta minua kohtaan, niin voi, millä voimalla se vaikuttaakaan mieleeni, kun taas päinvastaisella menettelyllä on taipumus karhita esiin kaikki kovat tunteet ja masentaa ihmismieltä.

Profeetta Joseph Smith

RAKKAUS PEHMITTÄÄ SYDÄMET

”Eikä kukaan voi olla apuna tässä työssä, ellei hän ole nöyrä ja täynnä rakkautta” (LK 12:8).

Eräällä uudella opettajalla oli vaikeuksia muutamien häiritsevästi käyttäytyvien oppilaiden suhteen. Hän pyysi neuvoa eräältä pyhäkoulun johtokunnan jäseneltä, ja hänelle ehdotettiin, että hän suorittaisi kokeen. Hänen oli määrä valita joku huonosti käyttäytyvä oppilas ja sitten osoittaa tälle henkilölle viidellä eri tavalla välittävänsä hänestä. Muutama viikko myöhemmin johtaja kysyi opettajalta, kuinka kaikki sujui. Opettaja ilmoitti, että se henkilö, jonka hän oli valinnut, oli lakannut käyttäytymästä häiritsevästi, joten hän aikoi juuri valita jonkun toisen oppilaan. Kahden viikon kuluttua johtaja kysyi jälleen kuulumisia. Opettaja sanoi, ettei hän tahtonut keksiä ketään seuraavaksi kohteeksi. Kun johtaja tiedusteli opettajalta asiaa kolmannen kerran, tämä kertoi hänelle valinneensa kolme eri oppilasta toinen toisensa jälkeen ja että kun hän oli alkanut osoittaa, että hän välitti heistä, he olivat lakanneet käyttäytymästä häiritsevästi. Jokaisessa tapauksessa rakkaus oli pehmittänyt sydämen.

Opettajan rakkauden voima

Kun osoitamme rakkautta niitä kohtaan, joita opetamme, he tulevat vastaanottavaisemmiksi Hengelle. He alkavat oppia innokkaammin ja ovat avoimempia meitä ja muita ryhmässä olevia kohtaan. Usein heissä herää syvempi tietoisuus iankaikkisesta arvostaan ja suurempi halu vanhurskauteen.

Vanhin Dallas N. Archibald seitsemänkymmenen koorumista selitti:

”Oikea opetus avartaa sielun.

Voimme esimerkiksi verrata lasta tyhjään juomalasiin ja vuosien saatossa kertynyttä tietoaamme ja kokemustamme täysinäiseen vesikannuun. -- Me emme voi suoraan kaataa täyttä vesikannullista pieneen

juomalasiin. Mutta toteuttamalla tiedon siirtämisen oikeita periaatteita juomalasia voi avartaa.

Sellaisia periaatteita ovat taivuttelu, pitkämielisyys, lempeys ja nöyryys, vilpittön rakkaus, ystävällisyys ja puhdas tieto. Ne avartavat juomalasia, joka on lapsen sielu, ja saavat aikaan sen, että lapsi ottaa vastaan paljon enemmän kuin kannussa oli alun perin.” (Ks. *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 25.)

Eräs Alkeisyhdistyksen opettaja kertoi muutamista antoisista kokemuksista, joita hänellä ja hänen oppilaillaan oli sen jälkeen kun hän kävi heidän kodeissaan ja osoitti olevansa kiinnostunut heidän elämästään. Eräs pieni poika oli ollut haluton pysymään luokassa, ja silloinkin kun hän pysyi siellä, hän ei halunnut osallistua. Mutta kun opettaja oli tehnyt lyhyen vierailun hänen kotiinsa ja puhunut hänen kanssaan hänen mieliharrastuksistaan, poika alkoi odottaa innolla Alkeisyhdistykseen pääsyä. Eräs toinen luokan jäsen ei ollut koskaan puhunut luokassa mutta puhui innoissaan, kun opettaja tuli hänen kotiinsa. Vierailun jälkeen oppilas alkoi osallistua luokassa.

Kristuksen kaltaisen rakkauden vaikutus opetukseemme

Apostoli Paavali kirjoitti: ”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään.” (1. Kor. 13:1–2.) Tässä armotaloudessa Herra on sanonut: ”Eikä kukaan voi olla apuna tässä työssä, ellei hän ole nöyrä ja täynnä rakkautta ja ellei hänellä ole uskoa, toivoa ja Kristuksen rakkautta” (LK 12:8).

Jos haluamme tehdä pysyvän vaikutuksen oppilaisiin, meidän ei pidä pelkästään rakastaa opettamista, vaan meidän tulee rakastaa jokaista, jota opetamme. Meidän tulee mitata menestystämme oppilaittemme edistymisellä eikä oman suorituksemme erinomaisuudella.

Rakkaus saa meidät valmistautumaan ja opettamaan eri tavalla. Kun rakastamme niitä, joita opetamme, me rukoilemme heidän jokaisen puolesta. Me teemme kaiken

voitavamme saadaksemme tietoa heidän harrastuksistaan, saavutuksistaan, tarpeistaan ja huolistaan (ks. ”Ymmärrä niitä, joita opetat”, sivut 33–34). Me suunnittelemme opetuksenne vastaamaan heidän tarpeitaan, vaikka se veisi enemmän aikaa ja voimia. Me panemme merkille, milloin he ovat poissa, ja huomaamme heidät, kun he ovat paikalla. Me tarjoamme apua silloin kun sitä tarvitaan. Me olemme omistautuneet heidän iankaikkiselle hyvinvoinnilleen ja teemme kaiken voitavamme sen edistämiseksi emmekä tee mitään, mikä vahingoittaisi sitä.

Monet tärkeimmistä uskollisten ja tehokkaiden evankeliumin opettajien ominaisuuksista liittyvät rakkauteen. Profeetta Mormon opetti:

”Ja rakkaus on pitkämielinen ja lempeä, ei kadehdi, ei pöyhkeile eikä etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele

pahaa eikä iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuudesta; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

Jos teillä – – siis ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan häviä. Pitäkää siis kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy hävitä –

mutta todellinen rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se pysyy iankaikkisesti; ja kenellä havaitaan sen rakkauden olevan viimeisenä päivänä, hän on saava hyvän osan.” (Moro. 7:45–47.)

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheessa 2 (s. 194–197) käsitellään enemmän sitä, kuinka tärkeätä on rakastaa niitä, joita opetamme.

YMMÄRRÄ NIITÄ, JOITA OPETAT

Mieti viimeksi opettamaasi oppiainetta. Mitä ajattelit valmistaessasi ja esittäessäsi oppiainetta? Ajattelitko opetusaineistoa? Ajattelitko niitä, joita opetit? Kuinka paljon todella tiesit niistä ihmisistä, joita opetit? Ellet tuntenut heitä, niin kuinka se, että tiesit edes jotakin heistä jokaisesta, on saattanut vaikuttaa opetukseesi?

Eräs Aaronin pappeuden neuvoja kertoi seuraavan näkemyksen:

”Diakonien koorumin neuvojana olen oppinut jotakin 12- ja 13-vuotiaista pojista. Ymmärrän niitä haasteita, tilaisuuksia, kokemuksia ja kysymyksiä, jotka sen ikäisille nuorille miehille ovat yhteisiä. Ymmärrän, että jokainen näistä nuorista miehistä on hiljattain saanut pappeuden ja oppii parhaillaan, mitä sen käyttäminen kelvollisena tarkoittaa.

Tunnen myös jokaisen diakonin henkilökohtaisesti. Tiedän, mistä he pitävät ja eivät pidä, mitä lahjoja ja mitä huolia heillä on ja mitä heidän elämässään tapahtuu juuri nyt.

Kun valmistan oppiainetta ja opetan poikia, yritän opettaa evankeliumin periaatteita niin, että se vastaa heidän ymmärrystään ja kokemustaan. Saadakseni yhden pojan osallistumaan oppituntiin saatan esittää kysymyksen, joka liittyy jonkin oppiainteen kohdan jalkapallon pelaamiseen. Auttaakseni toista nuorta miestä osallistumaan saatan kertoa äskettäiseltä leiriltä jonkin kokemuksen, joka havainnollistaa jonkin evankeliumin periaatteen noudattamista. Ymmärtämällä näitä poikia pystyn paremmin löytämään keinoja yhdistää jokainen oppiainteen heihin.”

Ota selvää oppilaittesi yhteisistä ominaisuuksista ja kokemuksista

Vaikka jokainen ihminen on ainutlaatuinen, niin kaikilla oppilaillasi, olivatpa

he aikuisia, nuoria tai lapsia, on monia yhteisiä piirteitä. Ensiksi ja ennen kaikkea jokainen on taivaallisen Isän lapsi. Jokaisella on jumalalliset mahdollisuudet. Jokainen haluaa tuntea olevansa rakastettu. Jokainen haluaa tuntea muiden tukea ja olla arvostettu sen perusteella, mitä voi antaa.

Näiden yhteisten piirteiden lisäksi oppilaillasi on luultavasti ollut samankaltaisia kokemuksia. Esimerkiksi monet luokan jäsenet aikuisten Evankeliumin oppi -luokassa ovat vanhempia, jotka ovat saaneet merkittävää kokemusta ja näkemystä lastensa kasvattamisessa. Vanhinten kooruissa monet ovat palvelleet kokoikäisessä lähetystyössä. Monet ylipapit ovat palvelleet seurakunnan tai vaarnan johtotehtävissä. Monet nuoret miehet ja nuoret naiset käyvät samaa tai samanlaista koulua.

Niillä, joita opetat, on aina jotakin yhteistä. Sinun tulee saada selville jotakin heidän yhteisistä piirteistään ja kokemuksistaan ja etsiä keinoja käyttäen hyväksi noita yhtäläisyyksiä. Kun teet niin, oppilaasi kokevat oppiainteesi liittyvän heidän tarpeisiinsa ja heitä kiinnostaviin asioihin ja olevan niiden kannalta merkityksellisiä. He osallistuvat kokonaisvaltaisemmin ja antavat oman panoksensa opetukseen luottavaisemmin.

Osassa C kohdassa ”Eri ikäryhmien opettaminen” (s. 107–124) on lisää tietoa eri ikäryhmien yhteisistä piirteistä.

Opi tuntemaan jokainen oppilaasi

Vaikka oppilaillasi on monia yhteisiä piirteitä, heillä on hyvin erilaiset taustat ja olosuhteet. Ei ole kahta aivan samanlaista. Heillä on erilaiset kyvyt ja he pitävät erilaisista asioista. Heillä on ollut erilaisia iloja, mahdollisuuksia ja haasteita.

Neal A. Maxwell sanoi alue-edustajana ollessaan:

”Johonkin ryhmään, koorumiin tai luokkaan voi kuulua joitakuita, jotka ovat ikävystyneitä; joitakuita, jotka ovat tekevässä huomaamatonta mutta tuskallista ja ratkaisevaa uudelleenarviointia suhteessaan kirkkoon; joitakuita, jotka ovat käymässä vain tämän kerran ja joiden tuleva osallistuminen voi perustua yhden sunnuntain kokemuksiin; joitakuita, joiden ihanteellisuus on laantunut, ja lukuisa joukko – asioista hyvin perillä olevia jäseniä, jotka kokevat iloa ja kasvua heikkoja

ihmisiä täynnä olevassa jumalallisessa kirkossa ja jotka pystyvät käsittelemään pettymyksiä.

Persoonattomuus tai umpimähkäinen suhtautuminen johtamiseen ja opettamiseen sellaisen väistämättömän erilaisen ihmisjoukon ollessa kyseessä ei ole sitä, että teemme 'innokkaasti työtä' johtamisen tai opettamisen puolesta. Välinpitämätön, tunteeton johtaminen ja opettaminen on sitä, että ihminen mieltää tehtävänsä ainoastaan kurssiksi tai tulliasemaksi, joka jäsenten täytyy läpäistä. Sellainen opettaminen ei ota huomioon yksilöllisiä eroavuuksia, ja se on vailla merkityksellistä, henkilökohtaista lämpöä." ("— *A More Excellent Way*" [1973], s. 56–57.)

Kun opit tuntemaan ja ymmärtämään jokaista ihmistä, olet paremmin valmistautunut opettamaan sellaisia oppiaineita, jotka vastaavat heidän henkilökohtaisia olosuhteitaan. Tämä ymmärrys auttaa sinua löytämään keinoja auttaa jokaista osallistumaan keskusteluihin ja muuhun oppimistoimintaan (ks. "Osoita huomiota yhdelle", s. 35–36). Tulet tietämään, ketkä pystyvät vastaamaan tiettyihin kysymyksiin, kuka voisi kertoa jonkin uskoa vahvistavan kertomuksen tai henkilökohtaisen

kokemuksen tai kenellä on ollut kokemus, joka tukee jonkin tietyn oppiaineen tavoitetta. Pystyt paremmin arvioimaan keskusteluissa annettuja vastauksia ja soveltamaan oppiaineitasi.

Ota oppiaineita valmistaessasi huomioon samankaltaisuudet ja eroavuudet

Ajattele seuraavaa oppiainetta, jonka opetat. Yritä kuvitella mielessäsi oppitunnin puitteet ja jokainen ihminen, joka on läsnä. Kenties mieleesi tulee joku, joka istuu joka viikko samassa paikassa. Mitä sellaista tiedät tästä ihmisestä, mikä auttaisi sinua päättämään, mitä kohtaa oppiaineesta korostaisit? Mitä sellaisia kokemuksia hänellä on ollut, jotka voisivat auttaa jotakuta muuta ymmärtämään paremmin jotakin evankeliumin periaatetta? Tietosi näistä asioista vaikuttaa valintoihisi valmistaessasi ja esittäessäsi oppiaineet. Siksi sinun täytyy tehdä enemmän kuin vain ymmärtää opetusaineistosi. Sinun täytyy ymmärtää niitä ihmisiä, joita opetat – Jumalan lapsina, ikäryhmänsä jäsenenä ja yksilönä.

OSOITA HUOMIOTA YHDELLE

Eräs opettajien koulutuskoordinaattori kertoi seuraavan kokemuksen:

”Minua oli pyydetty palvelemaan kaikille pyhäkoulun opettajille järjestetyn kurssin opettajana. Tiesin, että opettaisin ihmisiä, joilla oli hyvin erilaiset persoonallisuudet, taustat ja tarpeet. Yksi heistä oli kokenut opettaja, joka oli usein tehnyt työtä nuorten kanssa. Toisella ei tuntunut olevan minkäänlaista itseluottamusta opettajana, ja hän koki kipeästi riittämättömyytensä. Yhtä veljeä hävetti tulla mukaan, koska hän ei tiennyt paljon mitään pyhistä kirjoituksista.

Päätin, että minun oli löydettävä keino osoittaa huomiota heille jokaiselle. Ennen ensimmäistä oppituntia pyysin veljeä, joka oli epävarma opettamisesta pyhien kirjoitusten avulla, puhumaan lyhyesti henkilökohtaisen suunnitelman laatimisesta evankeliumin tutkimiseksi. Tämä antoi minulle tilaisuuden puhua hänen kanssaan oppitunnin ulkopuolella ja osoittaa, että luotin häneen. Oppitunnin aikana pyysin kokenutta opettajaa kertomaan joitakin näkemyksiään opettamisesta. Sain myös tilaisuuden kiittää itseluottamuksen puutetta potevaa sisarta nöyrästä todistuksesta, jonka hän oli lausunut eräässä toisessa luokassa muutama viikko aikaisemmin. Kaikki kolme reagoivat hyvin myönteisesti.

Sen oppitunnin aikana huomasin erään opettajan istuvan erillään muista. Päätin keskustella hänen kanssaan oppitunnin jälkeen. Osoitin kiinnostukseni häntä kohtaan ja kysyin, voisinko auttaa häntä siinä tehtävässä, jonka olin antanut. Joka viikko etsin tilaisuuksia osoittaa välittäväni jokaisesta luokan jäsenestä.

Kurssin edetessä minulle selvisi, että tämä oli harvinainen ryhmä. He osallistuivat kaikki vilkkaisiin keskusteluihin ja kertoivat

kokemuksiaan. Heitä tuntui yhdistävän rakkaus. Huomasin, että mitä enemmän yritin osoittaa heille huomiota ja palvella heitä henkilökohtaisesti, sitä halukkaampia he olivat kuuntelemaan toisiaan ja kertomaan ajatuksiaan toisilleen. Nyt jälkepäin ymmärrän, että yksinkertainen pyrkimykseni tarjota apuani heille jokaiselle saattoi olla tärkeintä, mitä tein tuon kurssin opettajana.”

Työhösi evankeliumin opettajana kuuluu se, että autat oppilaita ymmärtämään ja tuntemaan taivaallisen Isän rakkauden heitä kohtaan. Tämä ei ole mahdollista yksistään sanoilla. Se vaatii, että osoitat huomiota yksilöille – niille, joita näet usein, niille, joita näet silloin tällöin, ja niille, joita et näkisi ilman ylimääräistä vaivaa. Se vaatii, että osoitat välittäväsi heistä riippumatta siitä, ovatko he yhteistyöhaluisia, välinpitämättömiä tai uhmaavia. Herra on kehottanut meitä muistamaan, että ”sielut ovat kallisarvoiset Jumalan silmissä” (LK 18:10).

Osoita henkilökohtaista huomiota, kun kokoonnutte yhteen

Silloinkin kun opetat monia ihmisiä samaan aikaan, voit osoittaa huomiota yksilöille. Voit tehdä sen esimerkiksi tervehtimällä jokaista lämpimästi oppitunnin alussa. Tällaiset pienet teot voivat olla tärkeä tekijä.

Voit osoittaa huomiota myös siten, että teet osallistumisesta houkuttelevaa ja turvallista. Perheilloissa ja kirkon oppitunneilla voit auttaa oppilaita valmistamaan osan oppiaiheesta. Voit suunnitella erikoisraportteja, musiikkiesityksiä tai keskustelukysymyksiä, jotka tuovat esiin ja käyttävät hyväksi tiettyjen yksilöiden lahjoja. Esimerkiksi erästä vähemmän aktiivisesta veljestä, jolla oli hyvä lauluaani, tuli vähitellen uudelleen aktiivinen kirkossa sen ansiosta, että häntä pyydettiin silloin tällöin laulamaan luokissa ja muissa seurakunnan tilaisuuksissa.

Ihmiset kokevat myönteisesti sen, että heidän tekemisilleen annetaan tunnustusta. Voit aivan erityisesti yrittää antaa tunnustusta jokaisen henkilön ajatuksille ja mikäli mahdollista liittää ne luokassa käytävään keskusteluun. Silloin tällöin on hyödyllistä toistaa uudelleen jonkun kysymys tai ajatukset, jotta jokainen kuulisi ja ymmärtäisi.

Huomion osoittaminen muissa tilanteissa

Sinun tulee etsiä keinoja osoittaa huomiota niille, joita opetat. Sillä, mitä teet ihmisille opetustilanteen ulkopuolella, voi olla syvälinen vaikutus heidän asenteeseensa evankeliumin tutkimista kohtaan. Voit viettää aikaa perheenjäsenten kanssa henkilökohtaisesti. Voit tehdä parhaasi saadaksesi puhua luokan jäsenten kanssa nähdessäsi heitä. Voit rohkaista ja auttaa heitä koettelemusten hetkinä, muistaa tärkeitä tapahtumia heidän elämässään, käydä heidän kotonaan ja mennä mukaan niihin toimintoihin, joihin he osallistuvat.

Presidentti Thomas S. Monson on esittänyt seuraavan kertomuksen:

”Louis Jacobsen – oli köyhän tanskalaisen lesken poika. Hän oli pienikokoinen eikä erityisen hauskanäköinen – hän joutui helposti luokkatovereidensa ajattelemattoman pilkkanteon kohteeksi. Eräänä sapatinaamuna pyhäkoulussa lapset pilkkasivat hänen paikattuja housujaan ja kulunutta

paitaansa. Pieni Louis, joka oli liian ylpeä itkeäkseen, pakeni kappelista ja pysähtyi viimein hengästyneenä istumaan ja lepäämään kadun reunakiveykselle. Kiveyksen vieressä, missä Louis istui, virtasi katuojassa kirkasta vettä. Hän otti taskustaan paperin, jolla oli pyhäkoulun oppiaihe, ja taivutteli siitä paperiveneen, jonka hän laski virtaavaan veteen. Hänen loukatusta pojansydämestään tulivat päättäväiset sanat ’en koskaan enää mene sinne’.

Yhtäkkiä Louis näki kyyneliensä läpi veteen kuvastuvan suuren ja hyvin pukeutuneen miehen hahmon. Louis käänsi katseensa ylös ja tunnusti George Burbidgen, pyhäkoulun johtajan.

’Saanko istua viereesi?’ kysyi ystäväallinen johtaja.

Louis nyökkäsi myöntävästi. – Keskustelun kuluessa tehtiin ja laskettiin vesille muutamia veneitä. Viimein johtaja nousi seisomaan, ja pojan käden puristaessa lujasti hänen kättään he palasivat pyhäkouluun.” (Ks. ”Sinun Jerikon tiesi”, *Valkeus*, lokakuu 1977, s. 81.)

UUSIEN JÄSENTEN JA VÄHEMMÄN AKTIIVISTEN JÄSENTEN AUTTAMINEN

Presidentti Gordon B. Hinckley on neuvonut:

”Tämän kirkon jäseneksi tuleminen ei ole helppoa.

Useimmissa tapauksissa siihen liittyy vanhojen tapojen hylkäämistä, aikaisempien ystävien ja tovereiden jättämistä ja uuteen yhteisöön totuttelemista, mikä on erilaista ja jokseenkin vaativaa.

Kasvavan käännyttäjämyönteisyyden myötä meidän täytyy yhä voimakkaammin ponnistella auttaaksemme heitä, kun he etsivät tietään. Jokainen heistä tarvitsee kolme asiaa: ystävää, tehtävää ja sitä, että heitä ravitaan ’Jumalan hyvällä sanalla’ (Moro. 6:4). Näiden asioiden tarjoaminen on meidän velvollisuutemme ja oikeutemme. – –

Tämä on kaikkien työtä. – –

Pyydän – – teitä jokaista auttamaan tässä työssä. Teidän ystävällistä tapaanne tarvitaan. Teidän velvollisuudentuntoanne tarvitaan.” (Ks. ”Käännyttäjämyönteisiä ja nuoria miehiä”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 47, 48.)

Evankeliumin opettajana saatat palvella ihmisiä, jotka ovat hiljattain liittyneet kirkkoon tai joista on uudelleen tulossa aktiivisia kirkossa. Voit noudattaa presidentti Hinckleyn neuvoa ystävyystyöllä heidän kanssaan, antamalla heille mahdollisuuksia osallistua oppiaiheisiin ja huolehtimalla siitä, että heitä ravitaan Jumalan hyvällä sanalla. Seuraavat ehdotukset ovat avuksi tämän toteuttamisessa.

”Ystävä”

Ensimmäinen presidenttikunta on neuvonut meitä toivottamaan tutkijat ja uudet jäsenet tervetulleiksi ja ystävyystyöllä heidän kanssaan osoittaen rakkautta, mikä auttaa näitä siirtymisessä uusien ystävien pariin ja uuteen elämäntapaan (ks. ”Uusien jäsenten auttaminen”, liite ensimmäisen presidenttikunnan 15. toukokuuta 1997 päivätyyn kirjeeseen).

Voit auttaa muita tässä siirtymävaiheessa kutsumalla heidät luokkaan, toivottamalla heidät nimeltä tervetulleiksi heidän tullessaan ja esittelemällä heidät muille luokan jäsenille.

”Tehtävä”

Kirkon luokissa kaikilla luokan jäsenillä on vastuu oppimisilmapiiriin luomisesta (ks. s. 77–78). Uudet jäsenet ja vähemmän aktiiviset jäsenet voivat kuitenkin tarvita

ylimääräistä rohkaisua omaksuakseen tämän vastuun. Seuraavana on muutamia ehdotuksia, kuinka heitä voi auttaa osallistumaan oppitunneilla:

- Esitä luokan keskusteluissa kysymyksiä, joihin tiedät heidän pystyvän vastaamaan.
- Rohkaise heitä kertomaan todistuksestaan ja omista kokemuksistaan evankeliumin totuuksien oppimisessa.
- Pyydä heitä lukemaan ääneen. Puhu etukäteen heidän kanssaan niistä pyhien kirjoitusten kohdista tai muusta aineistosta, joita haluaisit heidän lukevan, antaaksesi heille aikaa valmistautua.
- Pyydä heitä rukoilemaan. Anna tämä tehtävä etukäteen, jotta he eivät tuntisi oloaan vaivautuneeksi.
- Jos annat tehtäviä, anna ne etukäteen, jotta heillä olisi riittävästi aikaa valmistautua. Tarjoudu auttamaan, jos heillä on kysymyksiä.

Kun uudet jäsenet ja vähemmän aktiiviset jäsenet osallistuvat luokassa käytäviin keskusteluihin ja muuhun oppimistoimintaan, he vahvistuvat evankeliumin ymmärtämisessä ja uskollisuudessaan Herralle ja Hänen kirkolleen. He vahvistavat myös sinua ja muita luokan jäseniä.

”Ravitseminen ’Jumalan hyvällä sanalla’”

Uudet käännyttäjämyönteiset ja jäsenet, joista tulee uudelleen aktiivisia, ovat yleensä innokkaita oppimaan evankeliumia. Voit auttaa heitä ylläpitämään tätä innostusta ja lisätä heidän tietoaan evankeliumista. Mieti seuraavia ehdotuksia:

- Osoita innostuksesi evankeliumista.
- Lausu todistuksesi.
- Kerro rakkaudestasi pyhiä kirjoituksia kohtaan.
- Järjestä aikaa puhua heidän kanssaan oppitunnin ulkopuolella – osoittaaksesi heille ystäväisyyttä ja huolehtiaksesi siitä, että he ymmärtävät opettamasi periaatteet.
- Kerro heille kokemuksista, joita sinulla on ollut eläessäsi evankeliumin mukaan.
- Kehota heitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia itseksensä.

VAMMAISTEN OPETTAMINEN

Vanhin Boyd. K. Packer on kertonut seuraavan kokemuksen ensimmäisen vuotensa ajalta seminaariopettajana:

”Luokassani oli eräs teini-ikäinen tyttö, joka häiritsi minua erittäin paljon ilmeisen häikäilemättömällä asenteellaan. Hän ei osallistunut, ja hän häiritsi luokkaa yhtenään. Kerran pyysin häntä sanomaan luokassa jotakin, mikä ei vaatinut mitään ennalta valmistautumista. Hän sanoi jokseenkin röyhkeästi: ‘En sano.’

Toistin pyyntöni jonkin verran painostuen, mutta hän kieltäytyi vielä röyhkeämmin. Minä sanoin jotakin varsin typerää siihen suuntaan, että ‘niille oppilaille, jotka eivät halua vastata, ei anneta myöskään arvosanoja’. Ja lisäsin hiljaa: ‘Sittenpä hän nähdään. Sinähän sopeudut tai muuten – –.

Muutamia viikkoja myöhemmin eräässä vanhempainkokouksessa hänen äitinsä kuvaili häntä ujoksi ja syrjäänvetäytyväksi ja araksi osallistumaan. Ujo ja syrjäänvetäytyvä käytös ei olisi häirinnyt minua. Minua harmitti röyhkeys ja häikäilemättömyys.

Onneksi tytön äiti lisäsi, ennen kuin ehdin kuvailla hänelle tytön röyhkeyttä: ‘Se johtuu hänen puheviastaan.’

Kysyin yllättyneenä, mitä hän tarkoitti: ‘Ai, etkö ole huomannut?’ Minä en ollut huomannut! ‘Hän tekisi mitä tahansa päästäkseen osallistumasta ryhmissä’, selitti äiti minulle. ‘Hänen puhevikansa nolostuttaa häntä tavattomasti.’

Keskusteltuani tytön äidin kanssa tunsin itseni todella typeräksi! Minun olisi pitänyt oivaltaa, että oli olemassa jokin syy siihen, että hän reagoi sillä tavoin. Minulta meni se vuosi täydellisen parannuksen tekemiseen. Puhuin tytön kanssa ja sain hänet vapautumaan. ‘Me yritämme yhdessä’, sanoin hänelle.

Ennen vuoden loppua hän vastasi ja osallistui usein luokassa, toisten oppilaiden

avun ja yhteistyön turvin.” (*Teach Ye Diligently*, tarkistettu painos [1991] s. 92–93.)

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Vapahtaja osoitti suurta rakkautta niitä ihmisiä kohtaan, joilla oli fyysisiä ja henkisiä vajavaisuuksia. Hän tarjosi heille toivoa, ymmärtämystä ja rakkautta. Kun opetat sellaisia ihmisiä, sinun tulee noudattaa Hänen esimerkkiään. Yritä olla vaivautumatta heidän vajavaisuuksistaan. Muista, että kaikki ihmiset ovat tavalla tai toisella erilaisia.

Rakkaudella ja hienotunteisuudella voit auttaa vammaisia luokan jäseniä osallistumaan oppitunneilla. Sinun on ehkä tehtävä työtä toisten oppilaittesi kanssa auttaaksesi heitä ymmärtämään niitä, joilla on jokin vamma, ja hyväksymään heidät.

Seuraavana on kuvauksia erilaisista vammoista ja keinoja, joilla voit kenties auttaa niitä luokan jäseniä, joilla on näitä vammoja.

Kuulovamma

Kuulovamma voi esiintyä eriasteisena lievistä kuulon menetyksestä täydelliseen kuurouteen. Jotkut kuulevat sen verran, että ymmärtävät puhetta kuulokojeen avulla, mutta toisten täytyy turvautua viittomakieleen tai huulilitalukuun.

Kun saat tietää, että jollakulla luokan jäsenellä on kuulo-ongelma, ole erityisen huomaavainen ja hienotunteinen häntä kohtaan. Puhu tarvittaessa kyseisen henkilön kanssa osoittaaksesi hänelle parhaiten sopivan istumapaikan luokassa, niin että hän pystyy seuraamaan keskustelua ja toimintaa. Hänen kannaltaan voi olla tärkeätä, että hän istuu sellaisessa paikassa, mistä hän puhuessasi näkee sinut helposti. Hän saattaa mieluummin istua jommallakummalla puolella huonetta. Tutki näitä vaihtoehtoja avuliaisuuden ja ystävällisyyden hengessä ja tavalla, joka osoittaa, että haluat asianomaisen osallistuvan luokassa.

Kielelliset häiriöt ja puhehäiriöt

Kielelliset häiriöt ja puhehäiriöt vaikuttavat asianomaisen kanssakäymiseen ja kommunikointiin muiden kanssa. Häiriöt voivat olla lieviä tai vaikeita, ja niitä voi esiintyä missä iässä tahansa. Kielellisestä häiriöstä kärsivän ongelmana voi olla se, ettei hän ymmärrä oikein hyvin puhuttua ja kirjoitettua kieltä. Hänen saattaa olla

vaikea muodostaa sanoja ja lauseita ilmaistakseen ajatuksiaan. Jotkut kielellisestä häiriöstä kärsivät yrittävät salata ongelmaansa, kun taas toiset, varsinkin lapset, eivät tiedosta sitä.

Jos arvelet, että jollakulla luokan jäsenellä voi olla tällainen häiriö, varo pyytämästä häntä osallistumaan luokan edessä. Osoita hänelle ylimääräistä huomiota ja ota enemmän selvää hänen oppimiskyvystään. Voit varata oppimistoimintaa, joka auttaa kyseistä henkilöä olemaan mukana tuntematta oloaan vaivautuneeksi, kuten keskusteluryhmiä, joissa hän työskentelee sellaisten luokan jäsenten kanssa, jotka ovat erityisen ystävällisiä ja kärsivällisiä. Kun tutustut häneen paremmin ja hänen itseluottamuksensa vahvistuu, niin etsi muita keinoja, joilla hän voi osallistua luokassa. Auta häntä määrittelemään ne askeleet, joita hän on halukas ottamaan kokeakseen osallistumisen helpommaksi.

Henkiset vajavaisuudet

Henkilö, jolla on jokin henkinen vajavaisuus, voi kehittyä hitaammin kyvyssään kommunikoida, olla vuorovaikutuksessa, opiskella, tehdä työtä tai itsenäistyä. Jotkut henkisesti vajavaiset tarvitsevat tukea useimmilla elämän alueilla, kun taas toiset tarvitsevat apua vain muutamilla erityisalueilla.

Ole hienotunteinen ja ystävällinen sellaista luokan jäsentä kohtaan, joka on henkisesti vajavainen. Puhu hänelle normaalilla tavalla normaaleista asioista. Pyydä häntä osallistumaan luokkaan niin kuin hänestä tuntuu mukavalta. Voit auttaa kyseistä henkilöä valmistautumaan etukäteen. Silloin tällöin voit myös jakaa luokan pienempiin ryhmiin tai pareihin, joissa hän voi toimia kärsivällisten ja avuliiden luokan jäsenten kanssa.

Lukemisvaikeudet

Joillakuilla on vaikeuksia lukemisessa. Heillä voi olla dysleksia eli lukemishäiriö tai jokin muu vaikeus lukemisessa. Lukemista voi vaikeuttaa se, että he joutuvat lukemaan muulla kielellä kuin äidinkielellään. Huono näkö voi haitata lukemista, tai heillä voi olla yksinkertaisesti vähän kokemusta lukemisessa.

Kun saat tietää, että jollakulla luokan jäsenellä on vaikeuksia lukemisessa, harkitse huolella, kuinka pyydät häntä osallistumaan oppitunnilla. Älä aiheuta hämmennystä pyytämällä tätä henkilöä lukemaan ääneen, ellei hän

ole ilmoittanut haluavansa lukea. Yritä tutustua häneen paremmin. Hanki enemmän tietoa hänen kyvystään ja halukkuudestaan lukea. Jos hän haluaa lukea mutta tarvitsee aikaa valmistautua, voit auttaa häntä valmistautumaan lukemaan tiettyjä kohtia tulevista oppiaineista. Muissa tapauksissa sinun voi olla tarpeen etsiä keinoja ottaa hänet mukaan pyytämättä häntä lukemaan. Keskustele hänen kanssaan näistä mahdollisuuksista. Etsikää yhdessä paras tapa, jolla hän voi osallistua luokassa.

Näkövamma

Näkövamma voi esiintyä lievistä näön heikentymisestä täydelliseen sokeuteen. Jotkut heikkonäköiset voivat nähdä tarpeeksi hyvin istuessaan luokan edessä tai käyttämällä silmläsejä. Muut oppivat kuulemalla ja sokeainkirjoituksen avulla. Auta näkövammaisia istuutumaan sellaiseen paikkaan, jossa he voivat oppia tehokkaimmin ja osallistua oppituntiin. Puhu heidän kanssaan ystävyyden hengessä heidän tarpeistaan ja siitä, mitä voit tehdä auttaaksesi heitä.

Lisätietoja

Edellä olevat tiedot ovat vain lyhyt yhteenveto. Jos saat tietää, että jollakulla luokan jäsenellä on jokin vamma tai vajavaisuus, niin neuvottele asianomaisen ja hänen perheensä jäsenten sekä hänen ystäviensä kanssa siitä, kuinka voit olla avuksi. Ole ystävällinen hänelle. Voit neuvotella myös johtajien kanssa. Etsi Hengen johdatusta tietääksesi, kuinka auttaisit tätä henkilöä menestymään ja kokemaan iloa luokassasi.

Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n osiossa 16, ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”, s. 310–314, on lisää tietoa niiden jäsenten auttamisesta, joilla on jokin vamma.

Lähteitä vammaisille jäsenille

Vuosittaisessa *Tarvikeluettelossa* on vammaisille jäsenille tarkoitettua aineistoa.

Vammaisille jäsenille tarkoitettua aineistoa koskevat kysymykset pyydetään lähettämään osoitteella:

Members with Disabilities
Floor 24
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3200, USA
puhelin: +1-801-240-2477

OPETA HENGEN AVULLA

Jos meillä on Herran Henki oppaanamme, me voimme opettaa ketä tahansa ihmistä, olipa hän kuinka hyvin koulutettu tahansa, missä tahansa paikassa maailmassa. Herra tietää enemmän kuin kukaan meistä, ja jos olemme Hänen palvelijoitaan toimien Hänen Henkensä ohjauksessa, Hän voi toimittaa pelastuksen sanoman jokaiselle sielulle.

Vanhin Dallin H. Oaks

HENKI ON TODELLINEN OPETTAJA

Pyhän Hengen vaikutus sieluun, joka kuulee Jumalan sanan, on "Jumalan voima, ihmisten saamiseksi vakuuttuneiksi" (LK 11:21). Presidentti Joseph Fielding Smith opetti:

"Kun Jumalan Henki puhuu ihmisen hengelle, sillä on voima ilmoittaa totuutta tehokkaammin ja ymmärrettävämmiin kuin sitä voitaisiin ilmoittaa oltaessa henkilökohtaisessa yhteydessä taivaallisten olentojenkaan kanssa. Pyhän Hengen kautta totuus punoutuu itse ruumiin kudoksiin ja jänteisiin, niin että sitä ei voi unohtaa." (Pelastuksen oppeja, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa [1977–1982], osa 1, s. 55.)

"Kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, kuljettaa Pyhän Hengen voima hänen sanansa ihmislasten sydämiin" (2. Ne. 33:1). Ei kukaan kuolevainen opettaja, olipa hän kuinka taitava tai kokenut tahansa, voi antaa todistuksen ja kääntymyksen siunauksia toiselle ihmiselle. Se on Pyhän Hengen eli Hengen tehtävä. Ihmiset tulevat Pyhän Hengen voiman kautta tietämään, että evankeliumi on tosi (ks. Moro. 10:5; LK 50:13–14).

Hengen tehtävä evankeliumin opettamisessa

Kun opetamme evankeliumia, meidän tulee nöyrästi tunnustaa, että Pyhä Henki on todellinen opettaja. Meidän etuoikeutemme on palvella välikappaleina, joiden kautta Pyhä Henki voi opettaa, todistaa, lohduttaa ja innoittaa. Meidän pitää sen vuoksi tulla kelvollisiksi saamaan Henki (ks. "Etsi Hengen johdatusta", s. 13). Meidän tulee rukoilla Hengen opastusta valmistaessamme oppiaiheita ja opettaessamme (ks. "Tunne Hengen vaikutus ja seuraa sitä opetuksessasi", s. 47–48). Meidän tulee tehdä kaikki voitavamme luodaksemme ilmapiiriin, jossa oppilaamme voivat tuntea Hengen vaikutuksen (ks. "Etsi Henkeä opettaessasi", s. 45–46).

Vanhin Gene R. Cook seitsemänkymmenen koorumista neuvoi: "Kuka suorittaa opettamisen? Puolustaja. Älkää vain uskoko, että te olette 'todellinen opettaja'. Se on vakava erehdys. -- Varokaa olemasta esteenä. Opettajan tärkein tehtävä on valmistaa tie sille, että ihmisillä on hengellinen kokemus Herran kanssa. Te olette välikappale ettekä opettaja. Herra on se, joka tuntee niiden tarpeet, joita opettatte. Hän on se, joka voi vaikuttaa jonkun sydämeen ja saada sen muuttumaan" (uskonnonopettajille pidetty puhe, 1. syyskuuta 1989).

Palvele nöyrästi välikappaleena Herran käsissä

Ajoittain saatamme tuntea houkutusta ajatella, että ihmiset pääsevät lähemmäksi taivaallista Isää ainoastaan meidän työmme ansiosta. Saatamme olettaa, että juuri meidän uskottavuutemme saa heidät vakuuttuneiksi totuudesta. Tai saatamme kuvitella, että meidän kaunopuheisuutemme ja meidän tietomme jostakin tietystä evankeliumin periaatteesta innoittaa ja rakentaa heitä. Jos alamme uskoa sellaisia, me "olemme esteenä" Pyhän Hengen vakuuttavalle voimalle. Meidän tulee aina muistaa Herran käsky "julistaa hyvää sanomaa -- kaikessa nöyryydessä, luottaen [Häneen]" (LK 19:29–30).

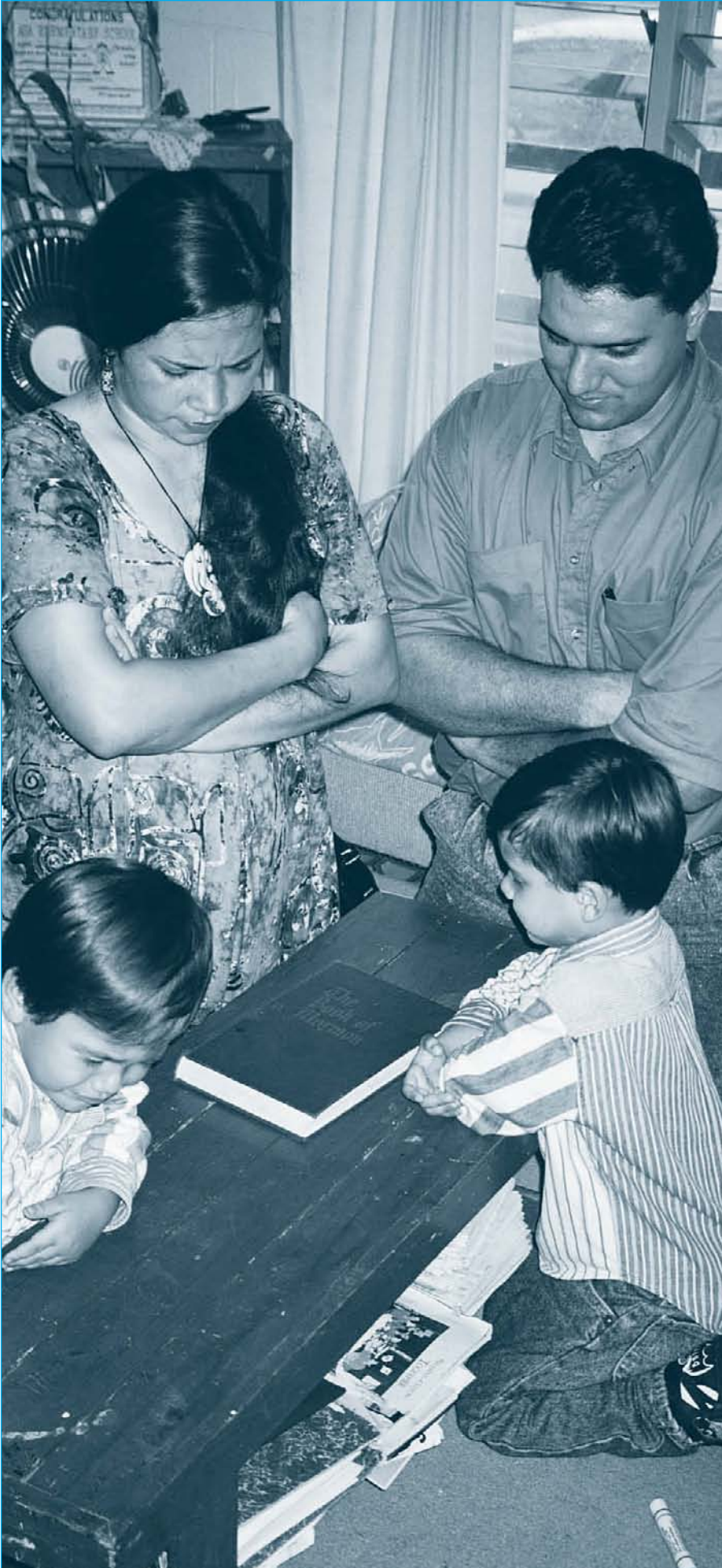
Kun valmistaudut hengellisesti ja tunnustat Herran opetuksessasi, sinusta tulee välikappale Hänen käsissään. Pyhä Henki antaa voiman sanoillesi.

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista koorumista opetti, mikä erottaa sellaisen nöyrän ihmisen, joka antaa Pyhän Hengen opettaa, sellaisesta ylpeästä ihmisestä, joka luottaa omaan voimaansa:

"Joitakin vuosia sitten minulla oli Meksikossa ja Keski-Amerikassa tehtävä, joka oli vyöhykkeenjohtajan tehtävän tapainen. --

Eräänä sunnuntaina -- olin erään lähetyssurakunnan pappeuskokouksessa, jossa nöyrä, kouluja käymätön meksikolainen pappeusjohtaja yritti kovasti opettaa evankeliumin totuuksia. Oli ilmeistä, kuinka syvästi ne olivat koskettaneet hänen elämäänsä. Näin hänen kiihkeän halunsa välittää muille nuo periaatteet. Hän käsitti, että niillä oli suuri merkitys veljille, joita hän rakasti. Hän luki oppikirjaa, mutta hän teki kaiken tavalla, joka osoitti puhdasta rakkautta Vapahtajaa kohtaan ja niitä kohtaan, joita hän opetti. Tuo rakkaus, vilpittömyys ja tarkoitusperien puhtaus salli Pyhän Hengen vaikutuksen verhota huoneen. --

Sen jälkeen olin pyhäkoululuokassa siinä vaarnaseurakunnassa, jossa perheeni kävi. Opettajana oli sivistynyt yliopiston opettaja. Se kokemus oli jyrkkä vastakohta sille, mistä olin nauttinut tuon lähetyssurakunnan pappeuskokouksessa. Minusta tuntui, että opettaja oli tahallaan valinnut tuntemattomia viitteitä ja epätavallisia esimerkkejä valmistellessaan saamansa aiheen, joka oli Joseph Smithin elämä.

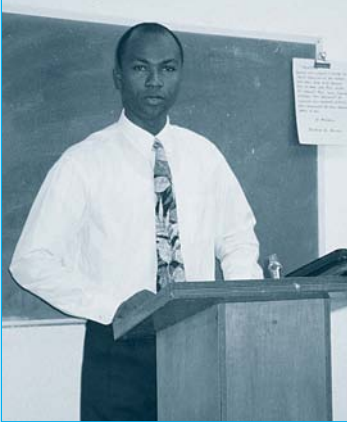
Sain selvän vaikutelman, että hän käytti opetustilaisuutta hyväksi tehdäkseen suurella tietomäärällään vaikutuksen luokkaan. -- Hän ei tuntunut olevan yhtä innokas puhumaan periaatteista kuin nöyrä pappesusjohtaja oli ollut. --

-- Meksikolaisen pappesusjohtajan nöyryys oli edellytyksenä sille, että häntä käytettiin välikappaleena hengellisessä totuuden välittämisessä." (*Helping Others to Be Spiritually Led* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 11. elokuuta 1998], s. 10–12).

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheessa 3 (s. 198–202) käsitellään enemmän opettamista Hengen avulla.

OPETA TODISTAMALLA

Vanhin Bruce R. McConkie sanoi: "Evankeliumin opettamisen suuri, vakuuttava, käännättävä voima ilmenee siinä, kun innoitettu opettaja sanoo: 'Tiedän Pyhän Hengen voiman kautta, Pyhän Hengen ilmoituksen kautta sielulleni, että opettamani opit ovat todet'" (*The Promised Messiah* [1978], s. 516–517).

Presidentti Brigham Young oppi tämän totuuden ennen kuin hänet kastettiin kirkon jäseneksi. Erään nöyrän lähetyssaarnaajan todistus auttoi häntä tuntemaan Pyhän Hengen käännättävän voiman. Hän muisteli myöhemmin: "Kun näin miehen, jolla ei ollut kykyä kaunopuheisuuteen tai lahjoja puhua yleisön edessä ja joka osasi sanoa vain: 'Tiedän Pyhän Hengen avulla, että Mormonin Kirja on tosi ja että Joseph Smith on Herran profeetta', niin Pyhä Henki, joka tuosta miehestä lähti, valaisi ymmärrykseni, ja valo, kirkkaus ja kuolematonuus [olivat] edessäni." (Julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 1, s. 88.)

Presidentti Young sai muistutuksen todistuksen voimasta lähetystyönsä alkuaikoina. Hän totesi: "Olin vasta vähän aikaa matkannut todistamassa ihmisille, kun opin, että jotakin oppia voidaan todistella Raamatun avulla vaikka tuomiopäivään asti ja saada ihmiset vain vakuuttuneiksi käännättämättä heitä. Raamattu voidaan lukea Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta Johanneksen ilmestykseen asti, ja jokainen esitetty kohta voidaan todistella oikeaksi ilman että sillä yksin olisi mitään käännättävää vaikutusta ihmisiin. Mikään muu kuin Pyhän Hengen voimalla esitetty todistus ei voi tuoda heille valkeutta ja tietoa, saattaa heidän sydäntään parannukseen. Mikään vähempi ei koskaan toimi." (Julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 5, s. 327.)

Mikä on todistus?

On tärkeätä ymmärtää, mikä on todistus ja mikä ei. Se ei ensinnäkään ole kehotus, kutsu parannukseen, matkakertomus, saarna eikä opetus. Se on yksinkertainen, suora uskon julistus – tunne, varmuus, vakaumus. Se lausutaan yleensä ensimmäisessä persoonassa *Minä*, jota seuraa jokin voimakas verbi, joka ilmaisee uskoa, kuten "Minä tiedän, että –", "Minä todistan, että –", "Esitän todistukseni siitä, että –" tai "Minulla on voimakas vakaumus siitä, että –." Olet varmasti kuullut Jeesuksen Kristuksen erityistodistajien käyttävän sanoja "Annan teille todistukseni, että –" tai "Todistan, että –." Todistukset ovat usein voimallisimpia silloin kun ne ovat lyhyitä, suppeita ja selkeitä.

Mieti seuraavia esimerkkejä pyhistä kirjoituksista. Huomaa, että nämä todistukset esiintyvät jonkin muun sanoman yhteydessä – alussa, keskellä tai lopussa.

"*Tämä on se todistus*, kaikista viimeisin, jonka me hänestä annamme: että hän elää! Sillä me näimme hänet Jumalan oikealla puolella ja kuulimme äänen, joka todisti, että hän on Isän Ainosyntyinen, että hän luo ja loi maailmat, että hänen kauttaan ja hänestä maailmat luodaan ja luotiin ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä." (LK 76:22–24, kursivointi lisätty.)

"*Minä tiedän itse*, että se, mitä minä sanon teille siitä, mikä on tuleva, on totta; ja minä sanon teille, että minä tiedän, että Jeesus Kristus on tuleva, Poika, Isän Ainosyntyinen, täynnä armoa ja laupeutta ja totuutta" (Al. 5:48, kursivointi lisätty.)

"Ja nyt, katsokaa, *minä puolestani todistan teille*, että nämä asiat ovat todet. Katso, minä sanon teille, että *minä tiedän, että* Kristus tulee ihmislasten keskuuteen ottaak-

seen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän sovittaa maailman synnit; sillä Herra Jumala on sen sanonut.”

(Al. 34:8, kursivointi lisätty.)

”Sillä *minä tiedän, että* jokainen, joka panee luottamuksensa Jumalaan, saa apua koettelemuksissansa, vaivoissansa ja ahdistuksissansa, ja hänet korotetaan viimeisenä päivänä” (Al. 36:3, kursivointi lisätty).

Muita esimerkkejä on kohdissa MK Jaak. 7:12, Al. 7:8 ja 36:30 sekä KH J. S. Hist. 25.

Tee todistuksesta osa opetustasi

Voidaksesi opettaa Pyhän Hengen vakuuttavan, kääntävän voiman avulla sinulla täytyy olla todistus siitä, mitä opetat. Presidentti David O. McKay sanoi: ”Velvollisuutenanne on opettaa, että Jeesus Kristus on maailman Lunastaja, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta ja että tässä viimeisessä armotaloudessa hänelle ilmestyivät Isä Jumala ja Hänen Poikansa henkilökohtaisesti. Uskotteko sen? Tunnetteko sen? Säteilekö tuo todistus olemuksestanne. -- Jos niin on, tuo säteily tulee antamaan elämää niille ihmisille, joita menette opettamaan. Jos ei, tulee olemaan katovuosi, kuivuus, sellaisen hengellisen ympäristön puute, jossa pyhät kasvavat. -- Voitte opettaa tehokkaasti vain sitä, mitä itse tunnette.” (*Gospel Ideals* [1953], s. 190.)

Voit saada todistuksen ja vahvistaa sitä jatkuvasti 1) tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia, 2) rukoilemalla, 3) paastoamalla ja 4) olemalla kuuliainen Jumalan käskyille. Tulet myös huomaamaan, että todistuksesi vahvistuu, kun jatkuvasti kerrot siitä.

Kun valmistaudut opettamaan kutakin oppiainetta, rukoile Henkeä auttamaan sinua tietämään, milloin

on sopiva hetki kertoa pyhimmistä tunteistasi. Henki voi kehottaa sinua todistamaan useampia kertoja jonkin oppiaiheen aikana eikä vain sen lopussa.

Todistus vahvistaa todistusta

Todistamalla siitä, mitä sanot ja teet, autat muita vahvistamaan omaa todistustaan. Eräs kokoaikainen lähetyssaarnaaja kirjoitti seuraavan kirjeen miehelle, joka oli ollut hänen opettajansa vuotta ennen hänen lähetystyöpalvelustaan:

”Tiedän sinun olevan ihminen, joka ei kaipaa mitään kiitosta, kunniaa tai tunnustusta. Mutta toivon, että sallit minun ilmaista vilpittömät kiitokseni luokastamme, jossa opiskelimme Mormonin Kirjaa. Muistan, kuinka todistit yhä uudelleen, että vaikka monet hylkäävät Mormonin Kirjan, koska se on heidän mielestään huonosti kirjoitettu tai siinä on ala-arvoisia ajatuksia, Mormonin Kirjassa on myötäsyttyistä kauneutta ja vertaansa vailla olevaa syvyyttä. Omassa opiskelussani luokassa opin rakastamaan tätä kirjaa. Muistan, kuinka istuin oppitunnillasi vain odottaen, että lausuisit todistuksen jostakin selkeästä ja yksinkertaisesta totuudesta. Muistan, kun tutkimme Alman lukua 32 ja sinä todistit siitä, kuinka totuuden siemen voi kasvaa meissä kaikissa. Lausuessasi todistuksesi annoit Hengen todistaa minulle sen periaatteen totuudesta.

Nyt olen ollut kuukauden lähetystyössä, ja minulla on palava todistus Mormonin Kirjasta. Se, mitä olen saanut, ei ole pelkästään hengellinen varasto, joka tyhjenee. Sinä johdatit minut elämän puun luokse. Lehin lailla et halunnut muuta kuin auttaa muita nauttimaan sen hedelmiä. Juuri se kosketti minua niin syvästi – näin noiden hedelmien siunaukset sinun elämässäsi.”

ETSI HENKEÄ OPETTAESSASI

Opettajana voit luoda ympäristön, joka saa Hengen olemaan läsnä opetuksessasi. Silloin Henki voi todistaa opettamiesi periaatteiden totuudesta. Seuraavat ehdotukset auttavat sinua saamaan Hengen opettaessasi.

Rukoile

Herra on sanonut: ”Rukoile alati, ja minä olen vuodattava Henkeni sinun päällesi ja sinun siunauksesi on oleva suuri, suurempi kuin jos saisit maailman aarteet ja niihin liittyvän katoavaisen” (LK 19:38). Rukous herättää kunnioitusta ja auttaa meitä olemaan valmiita oppimaan evankeliumia. Niiden, joita opetat, tulisi vuoroitellen pitää rukoukset oppitunnin alussa ja lopussa. He voivat rukouksissaan pyytää Hengen johdatusta oppitunnin aikana ja toteuttaessaan oppimiaan totuuksia käytännössä.

Kun opetat, rukoile sydämessäsi Henkeä ohjaamaan sinua, avaamaan oppilaitteesi sydämen ja todistamaan ja innoittamaan. Silloin tällöin voit pyytää oppilaitasi rukoi- lemaan sydämessään puolestasi opettajana sekä omasta ja muiden puolesta, jotka haluavat oppia (ks. 3. Ne. 20:1).

Jos opetat pieniä lapsia, voit monin tavoin auttaa heitä tuntemaan kunnioitusta valmistautuessaan rukoukseen. Voit muistuttaa heitä, että heidän pitää istua hiljaa. Voit panna kätesi ristiin näyttääksesi esimerkkiä. Voit opettaa kunnioittavaa rukouksen kieltä. Voit lausua rukouksen sanat edellä, kunnes he oppivat rukoilemaan omin sanoin. Voit kiittää lapsia rukouksista, joita he ovat pitäneet, ja lyhyesti ja huomaavaisesti mainita jotakin siitä, mitä he ovat sanoneet.

Opeta pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja

Pyhien kirjoitusten opetuksilla ja myöhempien aikojen profeettojen sanoilla on suuri voima auttaa meitä tuntemaan Hengen vaikutus (ks. ”Sanan voima”, s. 50–51). Herra sanoi:

”Nämä sanat eivät ole ihmisistä eivätkä ihmisestä, vaan minusta; sen tähden teidän tulee todistaa, että ne ovat minusta eivätkä ihmisestä.

Sillä minun ääneni puhuu ne teille, sillä minun Henkeni antaa ne teille, ja minun voimastani te voitte lukea ne toisil- lenne, ja ilman minun voimaani ei teillä voisi niitä olla.

Niin te voitte todistaa, että olette kuulleet minun ääneni ja tunnette minun sanani.” (LK 18:34–36.)

Todista

Kun todistat opettamistasi periaatteista, niin Pyhä Henki voi todistaa jokaiselle, että se, mitä puhut on totta (ks. ”Opeta todistamalla”, s. 43–44). Todista aina kun Henki kehottaa sinua tekemään niin eikä ainoastaan oppiaiheen lopussa. Anna myös oppilaillesi tilaisuuksia todistaa.

Kerro omia kokemuksiasi

Todistuksemme vahvistuu usein omista kokemuksistamme. Kenties sinulla on ollut kokemus, joka on vahvistanut todistustasi siitä, että taivaallinen Isä vastaa rukouksiin. Tai olet ehkä saanut siunauksia kuuliaisuu- destasi tietyille käskyille. Sellaisia kokemuksia kertoessasi olet elävä todistaja evanke- liumin totuuksista ja Henki voi todistaa muille, että se, mitä sanot, on totta. Omien kokemustesi kertomisen lisäksi sinun tulee kehottaa oppilaitasi kertomaan kokemuk- siaan silloin kun heistä tuntuu hyvältä tehdä niin (ks. ”Kertomukset”, s. 161–163).

Käytä musiikkia

Musiikin avulla voimme ilmaista hengellisiä ajatuksia, joita voi olla vaikea ilmaista sanoin. Vanhin Boyd K. Packer on sanonut: ”Me pystymme musiikin avulla tuntemaan ja oppimaan erittäin nopeasti – – joitakin hengellisiä asioita, joita muutoin oppisimme erittäin hitaasti” (”The Arts and the Spirit of the Lord”, *Ensign*, elokuu 1976, s. 61).

Kirkon laulut ja Alkeisyhdistyksen laulut opettavat evankeliumin periaatteita. Voit käyttää niitä lähes missä tahansa oppiaiheessa jonkin ajatuksen esittelynä tai yhteenvetona. Alkeisyhdistyksen laulut antavat lapsille mahdollisuuden lausua todistuksensa yksinkertaisesti ja kauniisti. (Ks. "Musiikki", s. 168–171.)

Kirkon laulukirjan alkusanoissa annetaan ideoita siitä, kuinka hengellistä musiikkia voi käyttää kirkon kokouksissa, kotona ja henkilökohtaisessa elämässään (ks. *MAP-lauluja*, s. ix–x).

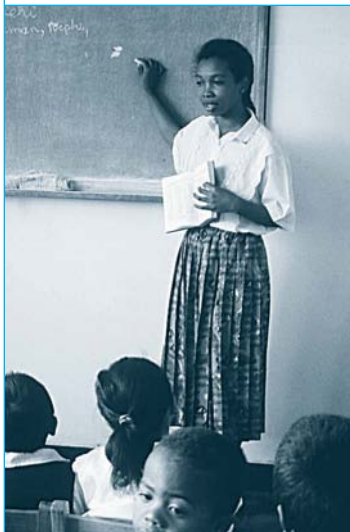
Osoita rakkautta Herraa ja muita kohtaan

Voit osoittaa rakkautta oppilaitasi kohtaan kuuntelemalla heitä tarkkaavaisesti ja olemalla kiinnostunut heidän elämästään. Kristuksen kaltaisella rakkaudella on voima pehmittää sydämet ja auttaa ihmisiä olemaan vastaanottavaisia Hengen kuiskauksille (ks. "Rakkaus pehmittää sydämet", s. 31–32).

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheessa 3 (s. 198–202) käsitellään enemmän opettamista Hengen avulla.

TUNNE HENGEN VAIKUTUS JA SEURAA SITÄ OPETUKSESSASI

Jos olet valmistautunut hyvin, Pyhä Henki valistaa ja ohjaa sinua opettaessasi. Voit saada oppilaitasi vaikutelmia siitä, mitä sinun tulee heitä opettaessasi korostaa ja kuinka voit tehokkaimmin opettaa heitä. Utterat ponnistelusi saavat lisää voimaa, kun noudatat nöyrästi Hengen kehoituksia. Pystyt myös auttamaan oppilaitasi huomauttamaan Hengen vaikutuksen. Olet valmistautunut kokemaan näiden Herran sanojen täyttymisen: ”Sen tähden sekä se, joka julistaa, että se, joka ottaa vastaan, ymmärtävät toisiinsa, ja molemmat rakentuvat ja iloitsevat yhdessä” (LK 50:22).

Huomaa Hengen vaikutus

Vanhin Dallin H. Oaks opetti:

”Meidän on oivallettava, että Herra puhuu meille Henkensä kautta omana aikanaan ja omalla tavallaan. -- Emme voi saada hengellisiä asioita väkisin.

’Hänen oma tapansa’ ei useimmissa tapauksissa ole ukkosen kaltainen keskeytys tai sokaiseva valo, vaan se, mitä pyhissä kirjoituksissa kutsutaan ’hiljaiseksi huminaksi’ ja ’hiljaiseksi ääneksi’ (1. Kun. 19:12; 1. Ne. 17:45; LK 85:6). -- Meidän on tarpeen tietää, että Herra puhuu harvoin kovääni-sesti. Hänen viestinsä tulevat melkein aina kuiskauksena.” (”Opettaminen ja oppiminen Hengen kautta”, *Liahona*, toukokuu 1999, s. 20–21.)

Kun Herra puhuu meille Hengen kautta, Hän voi silloin tällöin saattaa sydämemme palamaan rinnassamme (ks. LK 9:8). Vanhin Oaks selitti, että tämä palaminen ”viittaa -- varmastikin hyvänolon ja rauhan tunteeseen”. (”Opettaminen ja oppiminen Hengen kautta”, s. 22). Useimmiten tunnemme valistumista, iloa ja rauhaa (ks. Room. 15:13; Gal. 5:22–23; LK 6:23; 11:13).

Presidentti Howard W. Hunter selitti, kuinka voimme erottaa erilaiset Hengen ilmentymät:

”Minä huolestun, kun voimakkaat tunteet tai vuolaat kyneleet samastetaan Hengen läsnäoloon. Herran Henki voi varmasti aiheuttaa voimakkaita emotionaalaisia tunteita, myös kyneleitä, mutta tuota ulkonaista ilmenemismuotoa ei pidä sekoittaa itse Hengen läsnäoloon.

Olen vuosien varrella katsellut hyvin monia johtavia veljiä, ja meillä on yhdessä ollut joitakin harvinaisia ja sanoin kuvaamattomia hengellisiä kokemuksia. Kaikki nuo kokemukset ovat olleet erilaisia, kaikki omalla tavallaan tärkeitä, ja sellaisiin hengellisiin hetkiin voi liittyä kyneleitä tai sitten ei. Hyvin usein liittyy, mutta joskus niihin liittyy täydellinen hiljaisuus. Toisinaan niihin liittyy ilo. Aina niihin liittyy suuri totuuden ilmeneminen, ilmoituksen tuleminen sydämeen. --

Kuunnelkaa totuutta, kuunnelkaa oppia ja antakaa Hengen ilmetä tahtonsa mukaan kaikissa sen monista erilaisista muodoista. Pitäytykää terveissä periaatteissa ja opetakaapa puhtaasta sydäimestä. Silloin Henki täyttää mielenne ja sydämenne ja jokaisen oppilaanne mielen ja sydämen.” (*Eternal Investments* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 10. helmikuuta 1989], s. 3.)

Henki voi ohjata sinua, kun valmistaudut opettamaan

Kun valmistaudut opettamiseen rukoillen, kun tutkit pyhiä kirjoituksia ja jopa silloin kun teet päivittäisiä töitäsi, avaa mielesi ja sydämesi Herran ohjaukselle. Voit saada Hengen kautta ”äkillisiä oivaluksen hetkiä” (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith [1976], s. 151). Voit saada johdatusta korostaa tiettyjä periaatteita. Voit saada ymmärrystä

siitä, mikä olisi paras tapa esittää tiettyjä ajatuksia. Voit keksiä esimerkkejä, havaintoesityksiä ja innoittavia kertomuksia yksinkertaisista elämän tapahtumista (ks. ”Etsi opetuksia kaikkialta”, s. 22–23). Voit tuntea innoitusta kutsua tietyn henkilön auttamaan oppiaiheen opettamisessa. Voit muistaa jonkin henkilökohtaisen kokemuksen, jonka voit kertoa. Kirjoita nämä ajatukset muistiin ja toteuta niitä rukoillen.

Vanhin C. Max Caldwell kertoi seuraavan kokemuksen: ”Joitakin vuosia sitten valmistauduin opettamaan eräälle luokalle aihetta, joka tuntui minusta erityisen vaikealta. Rukoilin opetusta edeltävänä iltana johdatusta ja kävin levolle tuntien yhä levottomuutta. Herätessäni mieleeni annettiin eräs ajatus, jonka esitin luokalle myöhemmin aamupäivällä. Oppitunnin jälkeen eräs nuori mies tuli puhumaan minulle kahden kesken ja sanoi: ’Oppiaihe oli ihan minua varten. Tiedän nyt, mitä minun on tehtävä.’ Sain tietää myöhemmin, että hänen osallistumisensa siihen luokkaan oli ollut hänen ensimmäinen yhteydenottonsa kirkkoon moniin vuosiin. Sitten hän ryhtyi järjestämään elämäänsä ja palveli myöhemmin uskollisesti lähetystyössä. Tällä hetkellä hän iloitsee siitä onnesta, joka tulee temppeliavioliiton lupausten noudattamisesta.” (”Kristuksen rakkaus”, *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 29–30.)

Henki voi ohjata sinua opettaessasi

Yleensä opetat Hengen avulla silloin kun seuraat sitä, mitä olet rukoillen ja ajatuksella valmistanut. Lisäksi Henki voi silloin tällöin innoittaa sinua opettaessasi. Kuten Herra on luvannut, sinulle annetaan ”sillä hetkellä, siinä silmänräpäyksessä, mitä [sinun] on sanottava” (LK 100:6). Toisinaan voit tuntea kehotusta jättää oppiaiheesta jotakin pois tai lisätä jotakin, mitä et ole valmistanut. Voit tuntea

innoitusta lausua todistukseksi tai pyytää muita todistamaan. Kun oppilaat esittävät kysymyksiä, voit tuntea innoitusta jättää sivuun sen, mitä olet valmistanut, ja huomaavaisesti keskustella noista kysymyksistä. Pidä huoli siitä, että tämä innoitus tulee Hengeltä eikä vain oppilaiden kysymyksistä. Noudata nöyrästi näitä tunteita. Anna Hengen koskettaa kauttasi niiden sydäntä, joita opetat.

Voit auttaa muita tuntemaan Hengen vaikutuksen

Kun opit tuntemaan paremmin Hengen äänen, pystyt auttamaan oppilaitasi tuntemaan Hengen vaikutuksen. Vanhin Richard G. Scott on sanonut: ”Vaikka et saisi mitään muuta aikaan suhteessasi oppilaisiisi kuin että autat heitä tuntemaan Hengen kehotukset ja seuraamaan niitä, suot mittaamatonta ja iankaikkista siunausta heidän elämäänsä” (*Helping Others to Be Spiritually Led* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 11. elokuuta 1998], s. 3).

Kristi, joka oli kahdeksanvuotias, oli isänsä kanssa eräässä lähetyssaarnaajien erityiskokouksessa. Kokouksen kuluessa hänen isänsä näytti kuvia Jeesuksesta Kristuksesta ja lausui todistuksensa Vapahtajasta. Kun kokous oli ohi, Kristi kääntyi isänsä puoleen ja sanoi: ”Minua ihan itkettää.” Hänen isänsä ymmärsi, että tyttö tunsikin Hengen vaikutuksen. Hän polvistui, syleili lasta ja sanoi tälle, että ne herkäät tunteet olivat Pyhän Hengen kuiskauksia, jotka auttoivat häntä tietämään, että se, mitä hän oli kuullut sinä iltana, oli totta. Hän todisti tyttärelleen, että hän voisi aina tuntea, mikä on totta, huomaamalla saman suloisen tunteen, jonka hän nyt koki.

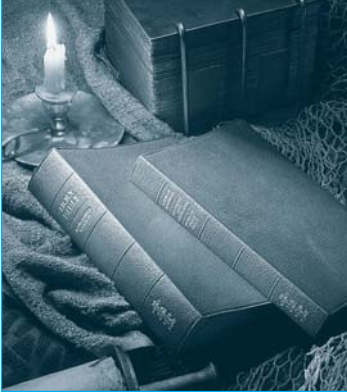
Käytä jokaista tilaisuutta hyväksesi auttaaksesi muita olemaan tietoisia ja kiitollisia siitä rauhasta ja ilosta, jonka he saavat, kun ovat kuuliaisimpia Hengen kuiskauksille.

OPETA OPPIA

Minä en voi pelastaa teitä, ettekä te voi pelastaa minua; me emme voi pelastaa toisiamme paitsi ainoastaan siinä määrin, kuin voimme taivuttaa toisemme vastaanottamaan totuutta opettamalla sitä. Kun ihminen ottaa vastaan totuuden, hän pelastuu sen kautta. Hän ei pelastu pelkästään siitä syystä, että joku on opettanut hänelle totuutta, vaan siksi, että hän vastaanottaa totuuden ja toimii sen mukaan.

Presidentti Joseph F. Smith

SANAN VOIMA

Ammon julisti 14-vuotisen lähetystyönsä lopulla laamanilaisten keskuudessa: "Katso, kuinka monia tuhansia veljiämme [Jumala] onkaan vapahtanut helvetin väivästä; ja heidät on johdatettu laulamaan ylistystä lunastavalle rakkaudelle, ja näin on tapahtunut hänen sanansa voiman tähden, joka on meissä" (Al. 26:13).

Kun Alma, nefiläisten ylipappi, sai tietää, että soralilaisiksi kutsuttu kansa oli erotautunut nefiläisistä ja harjoitti pahuutta, "hän alkoi -- tuntea tuskaa sydämessänsä kansan syntisyyden tähden. Sillä tieto hänen kansansa keskuudessa vallitsevasta syntisyydestä oli Almalle suuren surun aiheena." Lisäksi soralilaiset merkitsivät nefiläisille suurta sotilaallista uhkaa. Nefiläiset "suuresti pelkäsivät, että soralilaiset asettuisivat yhteyteen laamanilaisten kanssa ja että siitä olisi suurta vahinkoa nefiläisille". (Ks. Al. 31:1–4.)

Samanlaisissa tilanteissa monet johtajat halusivat tarttua aseisiin ja lähteä sotaan. Mutta Alma, joka oli huolissaan soralilaisista veljistään, ehdotti parempaa keinoa: "Ja kun sananjulistuksella oli suuri vaikutus kansan johdattamisessa sellaisen tekemiseen, mikä on oikein – sillä se oli vaikuttanut ihmisten mieliin voimakkaammin kuin miekka tai mikään muu, mitä heille oli tapahtunut – Alma siis ajatteli olevan parasta, että he koettaisivat Jumalan sanan voimaa" (Al. 31:5).

Jumalan sanalla voi olla voimallinen vaikutus. Saatamme joskus tuntea houkuttusta ajatella, että oppilaamme puhuisivat mieluummin jostakin muusta tai kaipaisivat viihdytystä. Mutta tehokkaat vanhemmat, johtajat, kotiopettajat, kotikäyntiopettajat ja luokkien opettajat kirkossa tietävät, että kun he opettavat oppia Hengen avulla, heidän oppilaissaan herää halu kuulla sitä, mikä on Jumalasta.

Miksi meidän tulee opettaa Jumalan sanaa

Saarnatessaan soralilaisille Alma puhui ryhmälle ihmisiä, jotka olivat ahdingossaan tulleet valmiiksi vastaanottamaan Jumalan sanan. Hän opetti heille sanan voimaa. Tutkimalla sitä, mitä hän sanoi, voimme

ymmärtää paremmin, miksi meidän tulee käyttää Jumalan sanaa kaiken evankeliumin opetuksemme lähteenä.

Hän vertasi sanaa siemenen, joka voidaan kylvää sydämeemme. Jos olet hoi- tanut puutarhaa, olet nähnyt, että vaikka kylvämäsi siemenet ovat erittäin pieniä, ne voivat puhjeta elämään pian sen jälkeen kun ne saavat vähän kosteutta. Siemenessä oleva energia on niin voimallinen, että se voi jopa työntää syrjään kovettuneen maaperän saadakseen ensimmäiset versonsa esiin maasta. Näin tapahtuu myös silloin kun "annamme sijaa" Jumalan sanan kylvämiselle sydämessämme. Ellemme heitä siementä pois – tai toisin sanoen ellemme vastusta Herran Henkeä – siemen alkaa paisua ja kasvaa. Alma sanoi: "Se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisesta johtuvat liikkeet, te alatte sanoa itseksenne: Varmaankin tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sielua; se alkaa valistaa ymmärrykseni, suloiseksi se alkaa minulle käydä." (Al. 32:28.)

Kun tämä tapahtuu sisimmässämme, me tiedämme, että siemen eli Jumalan sana on hyvä: "Katso, kun siemen paisuu ja versoo ja alkaa kasvaa, silloin teidän on sanottava, että siemen on hyvä. -- Ja katso, koska te olette kokeilleet ja kylväneet siemenen, ja se paisuu ja versoo ja alkaa kasvaa, teidän täytyy tietää, että siemen on hyvä" (Al. 32:30, 33). Alma jatkoi: "Jos te hoidatte sanaa, hoivaatte puuta, kun se alkaa kasvaa, uskollanne ja suurella ahkeruudella ja kärsivällisesti ja sen hedelmiä odottaen, se juurtuu; ja katso, siitä tulee puu, joka kasvaa ja ylettyy iankaikkiseen elämään" kantaen hedelmiä, jotka ovat "mitä kallisarvoisimpia" (Al. 32:41–42).

Vanhin Boyd K. Packer on sanonut: "Oikein ymmärrettynä oikea oppi voi muuttaa asenteita ja käyttäytymistä. Evankeliumin oppien tutkiminen parantaa käyttäytymistä nopeammin kuin käyttäytymisen tutkiminen." ("Pienet lapset", *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 13.) Millään maailmallisilla ideoilla tai periaatteilla ei ole tätä voimaa. Mitkään kiehtovat luennot tai viihdyttävät esitykset eivät voi koskettaa ihmisiä niin syvästi, että nämä kääntävät sydämensä Kristuksen puoleen. Opetuksemme keskittäminen evankeliumin totuuksiin on ainoa keino, jolla

voimme tulla välikappaleiksi Jumalan käsissä auttaaksemme juurruttamaan uskoa, joka johtaa muita tekemään parannuksen ja tulemaan Hänen tykönsä.

Opin opettaminen varjelee meitä hengelliseltä harhautumiselta. Se voi kutsua meidät takaisin, kun kuljemme harhaan. Vanhin Russell M. Nelson selitti:

”Vuosia sitten nuorena lääketieteen opiskelijana näin monia potilaita sellaisten tautien vaivaamina, jotka voidaan nykyisin ehkäistä. Nykyisin ihmiset voidaan tehdä immuuneiksi sellaisille sairauksille, jotka ennen aiheuttivat vammautumista – jopa kuoleman. Yksi lääketieteellinen menetelmä, jolla immuniteetti voidaan saada, on rokotus. *Rokottaa*-sanan englanninkielinen vastine *inoculate* on kiintoisa sana. Se tulee kahden latinalaisen sanan juuresta: *in* merkitsee ”sisällä”, ja *oculus* merkitsee ”silmä”. Verbi *inoculate* merkitsee siten kirjaimellisesti ”panna sisään silmä” – tarkkailemaan vaaroja.

Sellainen koettelemus kuin polio voi rampauttaa tai tuhota ruumiin. Sellainen koettelemus kuin synty voi rampauttaa tai tuhota hengen. Polion tuhot voidaan nykyisin ehkäistä rokottamalla, mutta synnin tuhojen ehkäisemiseen tarvitaan toisenlaisia keinoja. Lääkärit eivät voi rokottaa jumalattomuutta vastaan. Hengellinen suoja tulee ainoastaan Herralta – ja Hänen omalla tavallaan. Jeesus ei rokota vaan opettaa. Hänen menetelmässään ei käytetä rokotetta, vaan siinä käytetään jumalallisen opin opettamista – hallitsevaa ’sisäistä silmää’ – Hänen lastensa iankaikkisen hengen suojelemiseksi.” (”Liiton lapsia”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 32.)

Opeta pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja

Kun käytämme pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja kaiken opetuksemme lähteinä, me kutsumme Hengen antamaan todistuksen. Tämä tuo opetukseemme ”Jumalan voiman, ihmisten saamiseksi vakuuttuneiksi” (LK 11:21).

Eräs piispa kertoi eräässä vaarnan ohjekokouksessa seuraavan kokemuksen:

”Lähes 30 vuotta sitten palvelin seurakunnassamme pappien koorumin neuvojana. Koorumimme oppitunneilla pidimme huolta siitä, että luimme pyhiä kirjoituksia ja elävien profeettojen sanoja ja korostimme oppeja. Kokouksemme olivat mieleenpainuvia ja ihania, koska Henki oli läsnä.

Koorumiin kuului eräs nuori pappi, Paolo, joka kävi harvoin kotona. Hänen vanhempansa eivät yleensä tienneet, mistä hänet tavoittaisi. Silloin tällöin onnistuin saamaan häneen yhteyden, ja aika ajoin hän ilmestyi koorumin kokoukseen. Me pyrimme koorumissa saamaan

paremman käsityksen evankeliumin periaatteista ja keskityimme ottamaan opetuksemme pyhistä kirjoituksista. Kun Paolo tuli, olin hengellisesti selvillä siitä, että nämä totuudet koskettivat hänen sydäntään, vaikka hänellä olikin tapana häipyä sitten kaupungista viikkokausiksi.

Eräänä sunnuntaiaamuna Paolo ilmestyi kirkkoon siistin näköisenä yllään puku, valkoinen paita ja solmio. Olimme kaikki iloisesti yllättyneitä. Myöhemmin saimme tietää, että hänellä oli edellisenä iltana kaukana kotoa ollut eräs kokemus. Hän oli joutunut syvään masennukseen. Puolenyön tienoilla hän sai oivalluksen tai hengellisen kokemuksen, että Jumala ja Saatana taistelivat hänen sielustaan ja että Saatana oli voitolla. Silloin hän lähti keskellä yötä sieltä missä hän oli ja käveli monta mailia, kunnes pääsi kotiinsa. Hän herätti vanhempansa ja kertoi heille, mitä oli tapahtunut, ja aamun sarastaessa hän siistiytyi ja tuli kirkkoon.

Hän ei koskaan enää epäröinyt. Hän teki parannuksen erehdyksistään, ja myöhemmin hän rakastui yhteen seurakuntamme hienoimmista tytöistä ja meni hänen kanssaan naimisiin. Nykyään hän on esimerkillinen isä, pappeudenhaltija ja kansalainen.

Olen usein ajatellut, että se, mitä Paolo kuuli noissa koorumin kokouksissa, vaikutti paljon siihen täyskäänökseen, jonka hän elämässään teki. Tiesin silloin, että keskustelumme evankeliumin totuuksista koorumissa koskettivat häntä. Luulen, että nuo totuudet muistuttivat häntä jatkuvasti siitä, kuka hän todella oli ja mitä Jumala häneltä odotti. Ne varmasti vaikuttivat hänen mieleensä ja sydämeensä ja saivat hänet yhä vaivautuneemmaksi sen elämäntyylin vuoksi, jota hän oli valitsemassa. Tuon hänen paatuneessa sydämessään olevan ohuen kiilan avulla Henki pystyi puhumaan hänelle ja varoittamaan häntä. Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, ettemme tuhlanneet koorumimme aikaa puhumalla autoista tai urheilusta tai minun käsityksestäni siitä, kuinka poikien tuli elää! Uskon, että Paolo kuuli Herran kutsun niiden evankeliumin totuuksien kautta, joita yhdessä tutkimme.”

Me voimme osoittaa oppilaillemme, kuinka he voivat löytää pyhien kirjoitusten voiman. Vanhin Boyd K. Packer on sanonut: ”Teidän on määrä opettaa pyhiä kirjoituksia. – Jos oppilaanne ovat perehtyneet ilmoituksiin, niin minkään kysymyksen – henkilökohtaisen tai sosiaalisen tai poliittisen tai ammattia koskevan – ei tarvitse jäädä vastausta vaille. Niissä on ikuisen evankeliumin täyteys. Niistä löydämme totuuden periaatteita, jotka ratkaisevat kaiken hämmennyksen ja kaikki ongelmat ja kaikki pulmat, jotka ihmiskuntaa tai ketä tahansa siihen kuuluvaa yksilöä kohtaavat.” (*Teach the Scriptures* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 14. lokakuuta 1977], s. 5.)

PIDÄ OPPI PUHTAANA

Moronin luvussa 8 on Mormonin kirje pojalleen Moronille. Kirjeen aiheena on lapsikaste, jota jotkut kirkossa harjoittivat. Auttaakseen poikaansa oikaisemaan tämän väärän opetuksen Mormon esitti uudelleen oikean opin vastuullisuudesta ja käski Moronia opettamaan sitä kaikkialla maassa. Lue Moronin luku 8 esimerkkinä tarpeesta pitää kirkon oppi ja periaatteet puhtaina ja väärentämättöminä.

On nöyryyttävää ja innoittavaa ajatella sitä hintaa, jonka ihmiset ovat maksaneet totuudesta. Monet on kastettu siitä huolimatta, että ovat valintansa vuoksi joutuneet perheensä hylkäämiksi. Profeetat ja monet muut ovat kuolleet mielummin kuin kieltäneet todistuksensa. Viitatessaan Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuolemaan vanhin John Taylor selitti, että Mormonin Kirjan ja Opin ja Liittojen Kirjan julki saattaminen ”maksettiin yhdeksännentoista vuosisadan parhaimmalla verellä” (LK 135:6).

Jokainen, joka opettaa evankeliumia, on velvollinen välittämään puhtaina ja väärentämättöminä edelleen muille ne totuudet, joiden tähden sellaiset suuret uhrit on annettu. Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi: ”Olen puhunut aikaisemmin siitä, kuinka tärkeitä on pitää kirkon oppi puhtana ja huolehtia siitä, että sitä opetetaan kaikissa kokouksissamme. Tämä huolestuttaa minua. Pienet poikkeamat opillisessa opetuksessa voivat johtaa suuriin ja vahingollisiin valheellisuuksiin.” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], s. 620.)

Tehtäväsi opettajana

Kun valmistat ja esität oppiaihteita, sinun tulee noudattaa seuraavia varotoimia huolehtiaksesi siitä, että opetat totuutta niin kuin Herra on sen ilmoittanut.

Opeta Hengen avulla pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja

Presidentti Ezra Taft Benson opetti: ”Mikä siis on se lähde, josta meidän tulee opettaa iankaikkisen Jumalan suurta suunnitelmaa? Tietenkin pyhät kirjoitukset, etenkin Mormonin Kirja. Tähän tulee sisällyttää myös muut nykyajan ilmoitukset. Näiden ohella tulee käyttää apostolien ja

profeettojen sanoja ja Hengen kuiskauksia.” (*”Mormonin Kirja ja Opin ja Liittojen Kirja”, Valkeus, heinäkuu 1987, s. 79.*)

Käytä kirkon tuottamaa opetusaineistoa

Kirkko on tuottanut oppikirjoja ja muuta aineistoa avuksi pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen sanojen opettamiseen. Selitysteoksiin tai muihin lähdeaineistoihin ei ole juuri mitään tarvetta. Meidän tulee tutkia perusteellisesti pyhiä kirjoituksia, myöhempien aikojen profeettojen opetuksia ja opetusaineistoa ollaksemme varmoja siitä, että ymmärrämme opin oikein ennen kuin opetamme sitä.

Opeta evankeliumin totuuksia äläkä muuta

Kun Alma asetti pappeja opettamaan niitä, jotka hän oli kastanut Mormonin vesissä, ”hän käski heitä opettamaan vain sellaista, mitä hän oli opettanut, ja mitä oli puhuttu pyhään profeettain suun kautta” (Moosia 18:19). Kun Vapahtajan kaksitoista nefiläistä opetuslasta opettivat kansaa, he opettivat ”samoin sanoin kuin Jeesus oli puhunut – lainkaan poikkeamatta Jeesuksen sanoista” (3. Ne. 19:8). Kun opetat Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, sinun tulee toimia näiden esimerkkien mukaan.

Opeta evankeliumin totuuksia selkeästi, niin ettei kukaan käsitä niitä väärin

Presidentti Harold B. Lee sanoi: ”Teidän pitää opettaa vanhoja oppeja, ei vain niin selvästi, että ne voidaan ymmärtää, vaan teidän täytyy opettaa kirkon oppeja niin selkeästi, että kukaan ei voi ymmärtää väärin” (*”Uskollisuus”, Uskonnollisten kasvattajien vastuullinen tehtävä* [1978], s. 64–65).

Varoituksia evankeliumin opettajille

Pyrkiessäsi pitämään opin puhtana sinun tulee välttää seuraavia ongelmia.

Spekulointi

’Harjaantumattomalla opettajalla on oppiaihetta opettaessaan monia mahdollisuuksia eksyä polulta, joka johtaa hänen tavoitteeseensa. Yksi yleisimmistä kiusauksista on spekuloida asioilla, joista Herra on puhunut hyvin vähän. Kurinalaisella opettajalla on rohkeutta sanoa: ’En tiedä’, ja jättää asia siihen. Presidentti Joseph F. Smith sanoi: ’Ei ole lainkaan häpeäksi älyllemme tai rehellisyydellemme, jos vastaamme

satoihin spekuloiiviin kysymyksiin suoraan: 'En tiedä.' (Evankeliumin oppi [1980] s. 9).” (Joseph F. McConkie, ”The Disciplined Teacher”, *Instructor*, syyskuu 1969, s. 334–335.)

Virheelliset lainaukset

”Kurinalainen opettaja on varma lähteistään ja tekee myös kaikkensa varmistuakseen siitä, edustaako jokin lainaus kirkon oppia oikein vai onko se vain kirjoittajan mielipide” (*Instructor*, syyskuu 1969, s. 334–335).

Meidän ei pidä sanoa, että jokin asia on kirkon johtajien lausunto, vahvistamatta ensin sen alkuperää. Kun lainaamme pyhiä kirjoituksia, meidän tulee varmistaa, että se, miten käytämme niitä, on yhdenmukainen niiden asiahteyden kanssa (ks. ”Opeta pyhiä kirjoituksia”, s. 54–55).

Evankeliumin erikoismielitymukset

”Evankeliumin erikoismielitymyksiä – jonkin evankeliumin periaatteen erityistä tai yksinomaista korostamista – opettajien tulee myös välttää” (*Instructor*, syyskuu 1969, s. 334–335).

Presidentti Joseph F. Smith sanoi: ”[Uskonnolliset] erityismielitymukset synnyttävät vaalijoissaan valheellisen näkemyksen Lunastajan evankeliumista; ne vääristävät ja tekevät ristiriitaiseksi sen periaatteet ja opetukset. Näkökannasta tulee luonnoton. Jokainen Jumalan ilmoittama periaate ja toimitus on välttämätön ihmisen pelastukselle, ja on epäviisasta ja vaarallista asettaa mitään niistä liiksi etualalle, niin että kaikki muut jäävät peittoon ja varjoon. Tällainen vaarantaa pelastuksemme, sillä se hämärtää mieleemme ja samentaa ymmärryksemme.” (*Evankeliumin oppi* [1980], s. 110.)

Sensaatiohakuiset kertomukset

”Kenties suurin kiusaus opettajalle, joka ponnistele sääilyttääkseen luokkansa mielenkiinnon, on sensaatiohakuisen tarinan käyttäminen. Kirkon piirissä kiertele niitä lukuisia, ja niiden alkuperä on hyvin kyseenalainen. -- Ne eivät ole opetusvälineitä; varmuus ja todistus eivät perustu sensaatiotarinoihin. Profeetan ohjeet meille tulevat asianmukaisten pappeuskanavien kautta. Johtavien auktoriteettien puheisiin vaarnakonferensseissa ja yleiskonferensseissa tulee kiinnittää tarkoin huomiota, ja kirkon lehtiä tulee lukea säännöllisesti. Opettajalle, joka luo itselleen oikeaop-

pisen ja puhdasoppisen maineen, suodaan merkityksellistä huomiota.” (*Instructor*, syyskuu 1969, s. 334–335.)

Kirkon historian uudelleenmuotoilu

Presidentti Ezra Taft Benson varoitti: ”On tehty ja tehdään jatkuvasti yrityksiä ujuttaa [humanistista] filosofiaa omaan kirkon historiaamme. -- Niissä korostuu ilmoituksen ja Jumalan asioihin puuttumisen vähättely merkittävässä tapahtumissa ja kohtuuton Jumalan profeettojen inhimillistäminen, niin että heidän inhimillisistä heikkouksistaan tulee ilmeisempiä kuin heidän hengellisistä ominaisuuksistaan.” (”God’s Hand in Our Nation’s History”, julkaisussa *1976 Devotional Speeches of the Year* [1977], s. 310.)

Presidentti Benson sanoi myöhemmin näistä yrityksistä puhuessaan: ”Me varoittaisimme teitä, opettajat, tästä suuntauksesta, joka tuntuu olevan yritystä tulkita uudelleen kirkon historiaa, niin että se olisi maailman mielestä enemmän järkeen vetoavaa” (*The Gospel Teacher and His Message* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 17. syyskuuta 1976], s. 11).

Omat tulkinnat ja harhaoppiset näkemykset

Presidentti J. Reuben Clark jr sanoi: ”Vain kirkon profeetta, johtava ylipappi, on hyväksytty kirkon profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi, ja vain hänellä on oikeus saada ilmoituksia kirkolle, joko uusia ilmoituksia tai korjauksia aikaisempiin, tai esittää pyhien kirjoitusten auktoritatiivisia tulkintoja, jotka ovat kirkkoa sitovia, tai muuttaa millään tavoin kirkon olemassa olevia oppeja” (*Church News*, 31. heinäkuuta 1954, s. 10). Meidän ei pidä opettaa omia tulkintojamme evankeliumin periaatteista tai pyhistä kirjoituksista.

Vanhin Spencer W. Kimball sanoi: ”On niitä, jotka tuntuvat ylpeilevän sillä, että ovat eri mieltä kirkon puhdasoppisista opetuksista, ja jotka esittävät omia ilmoitetusta totuudesta poikkeavia mielipiteitään. Jotkut voivat olla osittain viattomia tässä asiassa, toiset ruokkivat omaa itsekkyyttään, ja jotkut tuntuvat toimivan tietoisesti. Ihmiset saavat ajatella mitä haluavat, mutta heillä ei ole mitään oikeutta tyrkyttää toisille harhaoppisia näkemyksiä. Sellaisten ihmisten tulisi käsittää, että heidän oma sielunsa on vaarassa.” (Julkaisussa *Conference Report*, huhtikuu 1948, s. 109.)

OPETA PYHIÄ KIRJOITUKSIA

Myöhempien aikojen profeetat ovat kehottaneet meitä käyttämään pyhiä kirjoituksia opettaessamme evankeliumin oppeja. Presidentti Ezra Taft Benson sanoi: ”Muistakaa aina, ettei pyhille kirjoituksille ja elävien profeettojen sanoille ole mitään hyväksyttävää korviketta. Niiden tulee olla alkuperäiset lähteenne. Lukekaa ja miettikää enemmän sitä, mitä Herra on sanonut, ja vähemmän sitä, mitä muut ovat kirjoittaneet siitä, mitä Herra on sanonut.” (*The Gospel Teacher and His Message* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 17. syyskuuta 1976], s. 6.)

Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi: ”Jumalallisen viisauden totisin lähde on Herran sana näissä pyhissä kirjoissa, kirkon ohjekirjoissa. Niissä on se oppi, josta meidän on pidettävä kiinni, jotta tämä työ vierisi eteenpäin Jumalan asettamaan päämääräänsä.” (”Viisi miljoonaa jäsentä – ei huippu vaan virstanpylväs”, *Valkeus*, lokakuu 1982, s. 89.)

Seuraavat ehdotukset voivat auttaa sinua opettamaan pyhiä kirjoituksia.

”Pyri saamaan sana itsellesi”

Ennen kuin voimme opettaa pyhiä kirjoituksia, meidän täytyy tutkia pyhiä kirjoituksia itseksemme (ks. ”Pyri saamaan sana itsellesi”, s. 14–15; ”Tee henkilökohtainen evankeliumin opiskelusuunnitelma”, s. 16–17).

Ohjaa keskusteluja ja käytä kysymyksiä

Kun opetat pyhät kirjoitukset lähteinäsi, on erityisen tärkeää järjestää keskustelua ja käyttää kysymyksiä, koska nämä menetelmät saavat oppilaasi ajattelemaan pyhiä kirjoituksia ja kertomaan oivalluksiaan.

Kun oppilaat keskustelevat pyhien kirjoitusten periaatteista, heissä kehittyvät taitoja, joita he tarvitsevat omassa pyhien kirjoitusten opiskelussaan. (Keskustelujen ohjaimista ja kysymysten käyttöä käsitellään sivuilla 63–65 ja 68–70.)

Selvitä asiayhteys

Jonkin pyhien kirjoitusten kohdan tilannetta tai taustaa sanotaan asiayhteydeksi. Oppilaat ymmärtävät paremmin, mitä pyhien kirjoitusten kohdassa tapahtuu tai sanotaan, kun he tietävät sen asiayhteyden.

Kun alatte etsiä asiayhteyttä, esitä seuraavia kysymyksiä:

- Kuka puhuu?
- Kenelle kyseinen henkilö puhuu?
- Mistä hän puhuu?
- Mihin hän reagoi?
- Miksi hän sanoo näin?

Esimerkiksi kohdassa Luuk. 15:11–32 on Vapahtajan vertaus tuhlaajapojasta. Profeetta Joseph Smith sanoi, että hän ymmärsi tämän vertauksen katsomalla sen asiayhteyttä:

”Minulla on keino, jonka avulla ymmärrän pyhät kirjoitukset. Minä kysyn itseltäni: Mikä oli se kysymys, joka aiheutti tämän vastauksen tai sai Jeesuksen esittämään vertauksen? – Jeesuksen opettaessa kansaa kaikki publikaanit ja syntiset tulivat kuulemaan Häntä, ’mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: ”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.” Nämä ovat avainsanat, jotka auttavat ymmärtämään tuhlaajapojan vertausta. Vertaus esitettiin vastauksena saddukeusten ja fariseusten nurinaan ja kysymyksiin, koska nämä epäilivät, etsivät

vikoja ja sanoivat: Miten tämä mies, joka on olevinaan niin suuri, syö publikaanien ja syntisten kanssa?” (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith [1985], s. 275.)

Kuten profeetta Joseph totesi, tuhlaajapoika-vertauksen asiayhteys alkaa kohdasta Luuk. 15:1–2, monta jaetta ennen kuin vertaus alkaa. Yksi keino löytää asiayhteys on lukea tutkittavaa kohtaa edeltävät ja sen jälkeiset jakeet.

Tästä menettelytavasta on hyötyä silloinkin kun pyhien kirjoitusten kohdassa esiintyvä puhuja ei reagoi vain ihmisiin vaan sen ajan tärkeisiin tapahtumiin. Yksi esimerkki tästä on esitetty lyhyesti kohdan ”Sanan voima” alussa sivulla 50. Kun ymmärrämme, keitä soralilaiset olivat, sekä heidän kauhean hengellisen tilansa ja sen uhan, jonka he muodostivat nefiläisille, me ymmärrämme paremmin Alman sanojen merkityksen, että hänen ja hänen veljensä tulisi koetella ”Jumalan sanan voimaa” yrittäessään kääntää soralilaiset teiltään (Al. 31:5).

Joskus on myös hyödyllistä tutkia sen ajan poliittista, sosiaalista tai talouselämän historiaa, jona jokin pyhien kirjoitusten kohta on kirjoitettu. Ymmärtääkseen esimerkiksi Opin ja Liittojen Kirjan luvuissa 121 ja 122 olevia Herran lohduttavia sanoja ja lupauksia on hyödyllistä tunteaa ne koettelemukset, joita pyhät siihen aikaan kärsivät Missouriissa, sekä ne olosuhteet, joita profeetta Joseph ja hänen työtoverinsa kestivät Libertyn vankilassa. Ymmärtääksemme paremmin Paavalin kirjeitä voimme hyötyä perustiedoista siitä alueesta, jolla hän matkusti, ja niiden kirkon seurakuntien tilasta, joille hän kirjoitti. *Pyhien kirjoitusten opas* voi olla erinomainen lähde, josta saa näitä ja muita taustatietoja Raamatun luvuista.

Asiayhteyden selvityksessä on olennaisen tärkeää pitää mielessä sen tarkoitus, joka on auttaa paremmin ymmärtämään jotakin tiettyä pyhien kirjoitusten kohtaa. Pidä huoli siitä, ettet tee asiayhteydestä – kuten pyhien kirjoitusten kansan historiasta, politiikasta, talouselämästä tai kielestä – päähuomion kohdetta oppiaiheessa.

Kerro pyhien kirjoitusten kertomuksia

Usein on helpompi ymmärtää jotakin evankeliumin periaatetta, kun se esitetään osana pyhien kirjoitusten kertomusta. Kertomukset herättävät ihmisten mielenkiinnon ja osoittavat, kuinka evankeliumin periaatteet soveltuvat jokapäiväiseen elämään. Kertomukset on lisäksi usein helpompi muistaa kuin abstraktit periaatteiden määritelmät. (Ehdotuksia kertomusten esittämisestä on kohdassa ”Kertomukset” sivuilla 161–163.)

Pyhien kirjoitusten kertomus voi sisältää monia periaatteita ja sovelluksia (yksi esimerkki on Enoksen kirja, jossa on vain 27 jaetta mutta joka kuvaa monia evankeliumin periaatteita). Sinun täytyy päättää, mitä niistä korostat käyttämässäsi kertomuksissa.

Oppilaiden on usein hyvä lukea kertomus ääneen yhdessä vuorotellen (ks. ”Lukekaa ääneen”, s. 56). Jos kertomus on pitkä, on yleensä parasta tehdä siitä yhteenveto

niin, että oppijat lukevat muutamia avainjakeita kertomuksen tärkeistä kohdista. Luvun johdannoista voi olla apua valmistaessanne ja esittäessänne yhteenvetoja.

Kerro elämäkertatietoja

Kun tutkimme pyhissä kirjoituksissa olevien ihmisten elämää, näemme usein evankeliumin periaatteet toiminnassa jonkin ajan kuluessa. Esimerkiksi koko kertomus Seesromista Mormonin Kirjassa osoittaa, että ihminen voi tehdä parannuksen ja ryhtyä palvelemaan Herraa vanhurskaudessa. Jos luet *Pyhien kirjoitusten oppaassa* kohdassa ”Seesrom” mainitut jakeet, voit seurata kertomusta Seesromin hyökkäyksestä kirkkoa vastaan, hänen kääntymyksestään ja lopulta hänen uskollisesta palvelemisestaan lähetyssaarnaajana ja evankeliumin opettajana. Muita opettavia elämäkertoja ovat Ruutin, kuningas Daavidin, Samuelin, Esterin, apostoli Paavalin, Alma vanhemman, kuningas Benjaminin, Alma nuoremman, Koriantonin, Mormonin ja Moronin elämäkerrat.

Käytä etsintä- ja kuuntelumenetelmiä

Kun opetat pyhiä kirjoituksia lähteinä käyttäen, kannattaa usein pyytää oppilaita etsimään tai kuuntelemaan jotakin tiettyä asiaa. Seuraavana on joitakin esimerkkejä asioista, joita voit pyytää heitä ”etsimään” tai ”kuuntelemaan”.

Ihmisten elämässä kuvatut evankeliumin periaatteet: Esimerkki: ”Kun luemme kohdan KH Moos. 5:4–9, niin etsikää sanoja, jotka kuvaavat Aadamin kuuliaisuutta jo ennen kuin hän täysin ymmärsi kyseiset periaatteet.”

Kysymykset. Esimerkki: ”Kun luemme kohdan Al. 5:14–32, niin kuunnelkaa Alman esittämiä kysymyksiä.”

Luettelot. Esimerkki: ”Kun tutkimme Opin ja Liittojen Kirjan lukua 25, niin etsikää ’valitun naisen’ ominaisuuksia.”

Sanojen tai käsitteiden määritelmät. Esimerkki: ”Etsikää Siionin määritelmiä kohdista LK 97:21 ja KH Moos. 7:18.”

Kuvakieli ja vertauskuvat. Esimerkki: ”Etsikää kohdasta Joh. 15:1–6 Vapahtajan sanat, joilla Hän vertaa itseään viinipuuhun ja opetuslapsiaan oksiin.”

Profeetallinen selitys periaatteesta tai tapahtumasta. Esimerkki: ”Kun luen kohdan Al. 30:60, niin kuunnelkaa Mormonin selitystä Korihorin kohtalosta.”

Syy ja seuraus -suhde. Esimerkki: ”Kuunnelkaa Jesajan lupauksia meille, jos pyhitämme lepopäivän.” (Ks. Jes. 58:13–14.)

Jumalalle otollinen ja ei otollinen käytös. Esimerkki: ”Kun luemme kohdan Al. 39:1–9, etsikää tiettyjä neuvoja, joita Alma antoi pojalleen Koriantonille.”

Tapahtumien, ominaisuuksien tai tekojen esikuvia. Esimerkki: ”Kun tutkimme näitä kohtia, niin etsikää sellaisia esikuvia, jotka osoittavat, että meillä täytyy olla vanhurskas halu etsiessämme totuutta.” (Ks. 1. Ne. 10:17–22; 11:1–23; LK 11.)

Kun etsit ja kuuntelet näitä asioita tutkiessasi ja valmistautuessasi itse, pystyt paremmin ohjaamaan etsintä- ja kuuntelumenetelmää niiden kanssa, joita opetat.

”Sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin”

Ks. ”Soveltaminen”, s. 176–177.

Lukekaa ääneen

Pyhien kirjoitusten lukeminen ääneen herättää oppilaiden kiinnostuksen, kiinnittää heidän huomionsa tiettyihin kohtiin ja auttaa heitä olemaan vastaanottavaisia Hengen vaikutukselle. Kun yksi henkilö lukee ääneen, sinun pitää kehottaa muita seuraamaan mukana omista pyhistä kirjoituksistaan. Pyydä heitä kuuntelemaan ja etsimään tiettyjä periaatteita tai ajatuksia. Anna heille aikaa etsiä kukin pyhien kirjoitusten kohta ennen kuin se luetaan. Jos siinä on epätavallisia tai vaikeita sanoja tai sanontoja, niin selitä ne ennen kuin kohta luetaan. Jos jollakulla ryhmässä olevalla on vaikeuksia lukemisessa, pyydä jotakuta muuta lukemaan hänen vuorollaan. Auta kahden kesken niitä, joilla on lukemisvaikeuksia, niin että he onnistuisivat lopulta lukemaan jonkin kohdan vaivattomasti.

Käytä pyhien kirjoitusten opiskelun apuvälineitä

Presidentti Howard W. Hunter sanoi: ”Meillä pitäisi olla kirkko täynnä naisia ja miehiä, jotka tuntevat pyhät kirjoitukset perin pohjin ja jotka tekevät niihin rinnakkaisviitteitä ja merkintöjä, valmistavat oppiaiheita ja puheita Topical Guiden avulla ja ovat perehtyneet karttoihin, Bible Dictionaryyn ja muihin apuvälineisiin, joita tähän suurenmoiseen ohjekirjojen kokoelmaan sisältyy. Siinä on ilmeisestikin enemmän kuin pystymme nopeasti hallitsemaankaan. Pyhien kirjoitusten vainio on ’valjennut leikattavaksi.’” (*Eternal Investments* [uskonnonopettajille pidetty puhe, 10. helmikuuta 1989], s. 2–3.)

Pyhien kirjoitusten opas

Pyhien kirjoitusten oppaassa on valikoima tärkeitä pyhien kirjoitusten kohtia ja selityksiä. Tämä aineisto on järjestetty 1000:tta pyhien kirjoitusten aihetta käsitteleviksi lyhyiksi artikkeleiksi aiheen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Aiheina on muun muassa oppeja, periaatteita, ihmisiä ja paikkoja, jotka esiintyvät ohjekirjoissa. Tämä on erinomainen lähde, jonka avulla voi löytää vastauksia kysymyksiin, valmistaa ja rikastuttaa puheita ja oppiaiheita sekä tutkia pyhiä kirjoituksia yksin ja perheen kanssa.

Alaviitteet ja rinnakkaisviitteet

Pyhien kirjoitusten tekstisivuilla on yleensä alaviitteitä. Kolmoissidoksen alaviitteissä on monenlaista tietoa. Niissä on esimerkiksi joillekin sanoille vaihtoehtoinen heprealainen (HEPR) käännös. Niissä on viitteitä *Pyhien kirjoitusten oppaaseen*. Niissä on myös selityksiä sanonnoille ja vaikeille rakenteille (ELI). Alaviitteet, joissa on huomautus

”JSR”, ovat otteita Joseph Smithin innoitetusta raamatunkäännöksestä. Joseph Smithin käännöksen hakusanoista on *Pyhien kirjoitusten oppaassa* erillinen osasto.

Yleisin alaviitetyyppi on rinnakkaisviite johonkin toiseen pyhien kirjoitusten kohtaan ohjekirjoissa. Nämä lisäkohdat antavat usein selvitystä tai lisänäkemyksiä luettuun kohtaan. Etsi esimerkiksi kohta LK 11:21. Lue jae ja lue sitten alaviitteessä *a* mainitut kohdat. Kuinka nämä kohdat lisäävät käsitystäsi jakeesta?

Kun opetat jotakin pyhien kirjoitusten kohtaa, voit alaviitteiden ja rinnakkaisviitteiden avulla auttaa oppilaita ymmärtämään paremmin kyseistä kohtaa.

Lukujen johdannot

Johdannossa on katsaus kyseiseen lukuun. Siinä voi olla tietoa opista, historiallisesta asiayhteydestä tai ihmisistä. Esimerkiksi johdannossa lukuun 2. Ne. 27 selitetään, että luku on yhdenmukainen Jesajan kirjan luvun 29 kanssa ja että se sisältää profetian Mormonin Kirjan esiintulemisestä.

Voit pyytää oppilaitasi merkitsemään pyhien kirjoitusten kohtia niiden pääasioiden mukaan, joita luvun johdannossa mainitaan. Esimerkiksi viisauden sanan tärkeimmät periaatteet mainitaan Opin ja Liittojen Kirjan luvun 89 johdannossa. Voit pyytää oppilaitasi lukemaan nämä periaatteet johdannosta ja merkitsemään ne sitten pyhien kirjoitusten tekstiin.

Voit pyytää oppilaitasi lukemaan hiljaa luvun johdannon ennen kuin he esittävät ajatuksiaan valituista pyhien kirjoitusten kohdista. Tämä voi auttaa heitä ymmärtämään kunnolla pyhien kirjoitusten kohdan asiayhteyden.

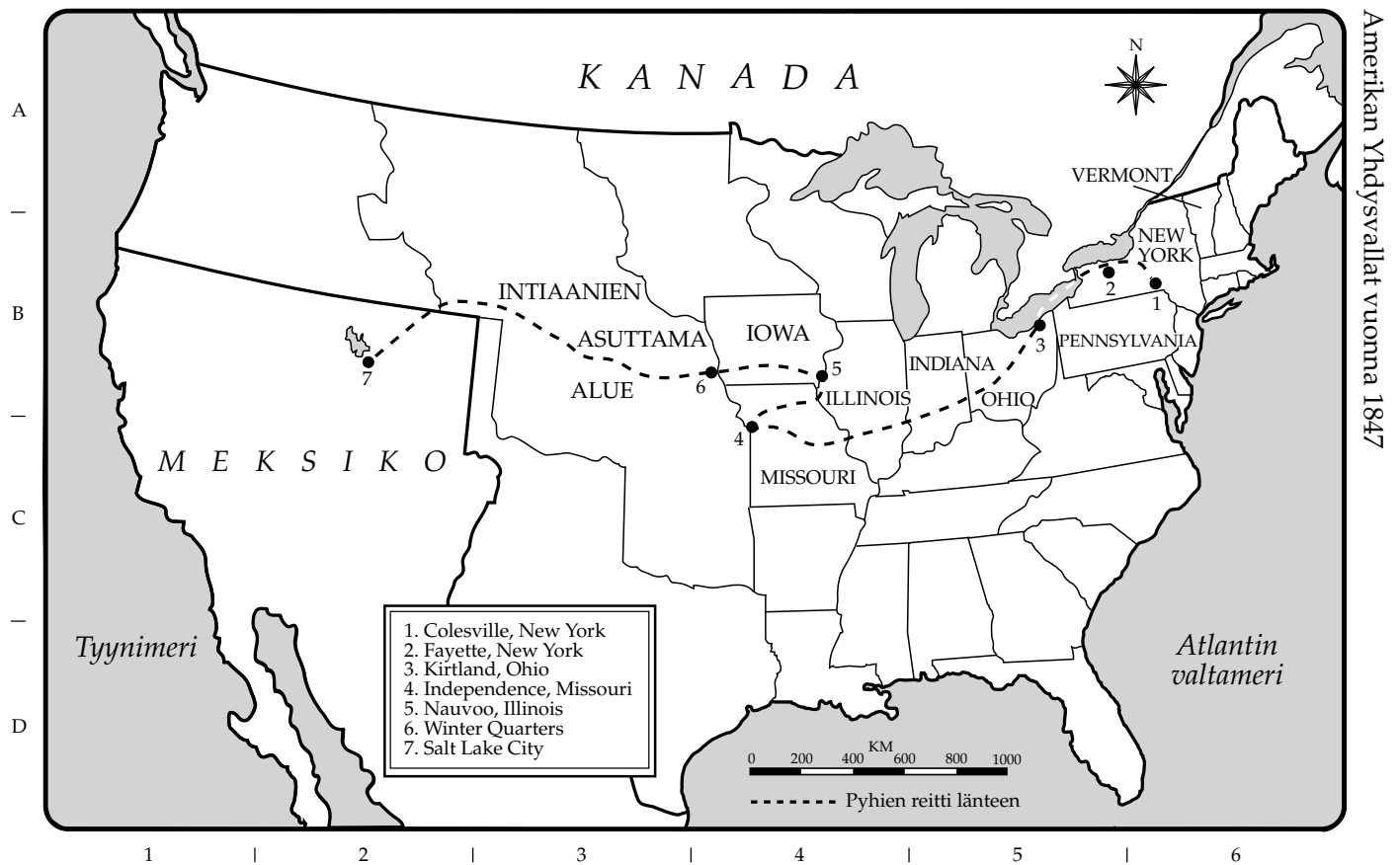
Alkusivut

Jokaisessa ohjekirjassa on alkusivut, joilla on hyödyllistä taustatietoa kirjan tarkoituksesta ja alkuperästä. Esimerkiksi Mormonin Kirjan alkusivuilla on Joseph Smithin ja muiden todistuksia sekä tietoa kirjan alkuperästä. Opin ja Liittojen Kirjan alkusivuilla selitetään, kuinka kirjassa olevat ilmoitukset saatiin ja koottiin.

Tätä aineistoa voi käyttää pyhien kirjoitusten taustan, historian, aikajärjestyksen ja keskinäisen järjestyksen opettamisessa. Näiden sivujen sisältämää aineistoa käyttämällä voi suunnitella kokonaisia oppiaiheita. Esimerkiksi Opin ja Liittojen Kirjan selittävä johdanto sisältää lyhyen katsauksen evankeliumin palautukseen ja luettelon aiheita koskevista pyhien kirjoitusten viitteistä.

Kartat

Pyhien kirjoitusten oppaassa on karttoja pyhien kirjoitusten tapahtumapaikoista ja alueista, jotka ovat tärkeitä kirkon historiassa. Tuntemalla keskustelun kohteena olevien maiden maantiedettä oppilaat voivat ymmärtää paremmin niitä tapahtumia, joita pyhissä kirjoituksissa kuvataan.

Pyhien kirjoitusten merkitseminen ja marginaalihuomautukset

On hyödyllistä merkitä pyhiä kirjoituksia, kertomuksia, teemoja ja periaatteita, niin että ne on helppo löytää. Tämä on ikään kuin henkilökohtainen arkistointijärjestelmä. Voit opettaessasi kehottaa oppilaita merkitsemään pyhiä kirjoituksiaan sanomalla jotakin seuraavanlaista: "Tämä jae sisältää tärkeän periaatteen. Voitte merkitä sen."

Ei ole mitään yksinkertaista tapaa merkitä pyhiä kirjoituksia. Kunkin ihmisen merkintäjärjestelmän pitäisi vastata hänen omaa henkilökohtaista pyhien kirjoitusten tutkimistapaansa. Jos opetat aikuisia tai nuoria, voit kenties pyytää joitakin oppilaita kertomaan käyttämästään menetelmästä.

Pyhien kirjoitusten merkintämenetelmiin kuuluu muun muassa seuraavia:

- Varjostaminen, alleviivaus, hakasulut tai koko jakeen tai useampien jakeiden kehystäminen väri- tai liijykynällä.
- Vain muutaman avainsanan alleviivaaminen kussakin pyhien kirjoitusten jakeessa. Tästä muodostuu luvun merkitty versio, jonka voi silmäillä läpi nopeasti ja poimia tärkeimmät asiat.
- Avainsanojen rengastaminen tai alleviivaus ja niiden sanojen liittäminen suorilla viivoilla yhteen, jotka liittyvät läheisesti toisiinsa.

- Koko jakeen tai useampien jakeiden merkitseminen ja kyseisessä kohdassa olevien avainsanojen liittäminen yhteen.
- Useampien toisiinsa liittyvien kohtien merkille paneminen ja näiden kohtien numeroiminen tekstissä tai marginaalissa.

Pyhien kirjoitusten kohtien viiteketju

Useimmat evankeliumin periaatteet esiintyvät monissa eri pyhien kirjoitusten kohdissa, joista jokainen tarjoaa oman näkökulmansa asiaan. Voit saada täydellisemmän käsityksen jostakin periaatteesta, kun tutkit useita erilaisia kohtia siitä. Yksi tapa tehdä tämä on se, että laadit luettelon jotakin aihetta koskevista kohdista ja kirjoitat sitten luettelon pyhiin kirjoituksiisi. Aiheesta riippuen luettelo voi olla pitkä tai jopa niin lyhyt kuin kaksi tai kolme avainjakeita. Tämä menetelmä, jota joskus kutsutaan pyhien kirjoitusten kohtien yhteen liittämiseksi, voi olla arvokas väline pyhien kirjoitusten tutkimisessa ja niiden opettamisessa. Voit liittää pyhien kirjoitusten kohtien luettelon toisiinsa seuraavasti:

Kirjoita kunkin pyhien kirjoitusten kohdan viereen marginaaliin luettelossa seuraavana olevan kohdan viite. Tee näin, kunnes pääset viimeiseen kohtaan. Kirjoita

viimeisen kohdan viereen ensimmäisen kohdan viite. Sitten voit aloittaa mistä tahansa luettelon kohdasta ja jatkaa läpi koko ketjun, kunnes olet lukenut kaikki kohdat.

Voit laatia joitakin luetteloita, jotka täytyy panna tiettyyn järjestykseen, joka antaisi täydellisemmän käsityksen niiden aiheista. Jotta tietäisit aina, mistä sellaisen ketjun lukeminen pitäisi aloittaa, voit kirjoittaa ensimmäisen kohdan viitteen sulkuihin jokaisen muun viitteen alle. Tai voit kirjoittaa vain ensimmäisen kohdan viitteen jokaisen muun kohdan viereen, ja sille sivulle, jolla ensimmäinen kohta esiintyy, voit kirjoittaa koko luettelon.

Reunahuomautukset

Huomautusten tekeminen pyhien kirjoitustesi marginaaleihin voi olla hyödyllinen tapa tehdä pyhistä kirjoituksista henkilökohtaisia. Sellaiset huomautukset suovat mahdollisuuden kirjoittaa muistiin näkemyksiä, merkitä rinnakkaisviitteitä, jotka ovat itsellesi tärkeitä, ja merkitä muistiin keinoja soveltaa pyhien kirjoitusten kohtia päivittäiseen elämääsi.

Voit kehottaa oppilaitasi tekemään reunahuomautuksia. Voit sanoa jotakin seuraavanlaista: ”Haluan kertoa erään ajatuksen eräästä luvusta. Olen kirjoittanut sen marginaaliin.” Tai: ”Tässä on erinomainen kohta parannuksesta. Haluatte ehkä kirjoittaa sanan *parannus* sen viereen marginaaliin.”

Ehdotuksia pyhien kirjoitusten käyttämisestä lasten opettamisessa

Voit suoda siunausta lasten elämään auttamalla heitä tottumaan pyhien kirjoitusten kieleen. Lapsia opettaessasi sinun tulee käyttää usein pyhiä kirjoituksia ja löytää keinoja saada lapset käyttämään luontevasti pyhiä kirjoituksia. Seuraavat ovat esimerkkejä siitä, mitä voisit tehdä:

- Auta lapsia perehtymään pyhien kirjoitusten kirjojen nimiin ja järjestykseen. Käytä laulua ”Mormonin Kirjan kirjat” *Lasten laulukirjasta*, s. 63.
- Auta lapsia ymmärtämään pyhien kirjoitusten kieltä. Kun luette pyhiä kirjoituksia yhdessä, selitä tärkeiden sanojen merkitys. Auta lapsia ääntämään vaikeat sanat ja nimet. Pyydä heitä kuuntelemaan tiettyjä sanoja, sanontoja tai ajatuksia.
- Kun haluat lasten etsivän jonkin tietyn pyhien kirjoitusten kohdan, anna heille viitteen lisäksi myös kohdan sivunumero.
- Kerro jokin pyhien kirjoitusten kertomus omin sanoin. Auta oppilaita mielessään kuvittelemaan tapahtumat ja ihmiset kuvaillessasi, mitä tapahtui (ks. ”Kertomukset”, s. 161–163). Lue sitten pyhien kirjoitusten avainkohdat ääneen.
- Pyydä lapsia lukemaan pyhiä kirjoituksia ääneen. Muista jokaisen lapsen kyvyt ja auta jokaista osallistumaan onnistuneesti.

- Jos lapset ovat liian nuoria lukemaan, niin pyydä heitä katselemaan, kun luet jonkin pyhien kirjoitusten kohdan ja osoitat sanoja. Sinun tulee myös pyytää vanhempia lapsia auttamaan nuorempia löytämään ja lukemaan pyhien kirjoitusten kohtia.
 - Pyydä lapsia lukemaan pyhien kirjoitusten kertomuksia kirkon julkaisemista kuvitetuista pyhien kirjoitusten kertomuskirjoista, kuten *Mormonin Kirjan kertomuksia*.
 - Auta lapsia keskustelemaan pyhien kirjoitusten kertomuksista. Opeta heitä lukiessaan esittämään seuraavallaisia kysymyksiä: Mitä tapahtuu? Miksi tämä tapahtuu? Kuka puhuu? Kuinka tämä soveltuu minuun?
- Käytä tämän kirjan osassa F (s. 157–183) kuvattuja menetelmiä. Esimerkiksi esittäessäsi kertomusta pyhistä kirjoituksista voit käyttää tarrataulua, yksinkertaisia liitutaulesityksiä tai lasten piirtämiä kuvia. Voit pyytää lapsia kertomaan pyhien kirjoitusten kertomuksen uudelleen tai laulamaan lauluja, jotka liittyvät tiettyihin pyhien kirjoitusten kohtiin.
 - Joidenkin Alkeisyhdistyksen oppiaiheiden lopussa on osa nimeltä ”Ehdotettua kotilukemista”. Pyydä lapsia lukemaan siinä mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia yhdessä perheensä kanssa.

EDISTÄ OPPIMISTA

Jokainen meistä on velvollinen oppimaan evankeliumia ahkeralla työllä.

Meillä on usein myös etuoikeus palvella opettajina – innoittaa ja auttaa muita heidän tehtävässään oppia evankeliumia.

Me teemme tätä tärkeätä palvelutyötä yrittämällä kaikin tavoin

1. herättää ja ylläpitää oppilaittemme kiinnostuksen
2. rohkaista heitä osallistumaan aktiivisesti oppitunneilla
3. osoittaa heille, kuinka he voivat elää oppimiensa totuuksien mukaan.

Meidän tulee tehdä tämä rakkaudella ja Hengen voiman avulla. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän ei pidä keskittyä niin paljon omaan suoritukseemme kuin siihen, kuinka hyvin autamme muita oppimaan ahkerasti evankeliumia ja elämään uskollisesti sen mukaan.

AUTA JOKAISTA YKSILÖNÄ OTTAMAAN VASTUU EVANKELIUMIN OPPIMISESTA

Jokainen on yksilönä vastuussa evankeliumin oppimisesta

Vanhin Bruce R. McConkie kirjoitti eräässä kirjeessä evankeliumin tutkimisesta seuraavasti: ”Tehkäämme nyt – johtopäätös, jolla on tärkeä merkitys iankaikkisessa pelastuksessamme. Se on se, että jokaisen ihmisen täytyy itse oppia evankeliumin opit. Sitä ei voi kukaan muu tehdä hänen puolestaan. Oppineisuus evankeliumissa on jokaisen ihmisen oma asia. Jokaisella on käytettävissään samat pyhät kirjoitukset, ja jokainen on oikeutettu saamaan saman Pyhän Hengen johdatuksen. Jokaisen täytyy maksaa se hinta, jonka jumalallinen Sallimus on määrännyt, saadakseen sen kallisarvoisen helmen.

Sama periaate säätelee sekä totuuden oppimista että elämistä sopusuunnassa sen mittapuiden kanssa. Kukaan ei voi tehdä parannusta jonkun toisen hyväksi ja puolesta. Kukaan ei voi pitää käskyjä jonkun toisen sijasta ja asemesta. Kukaan ei voi pelastua jonkun toisen nimissä. Eikä kukaan voi saada todistusta eikä kiiruhtaa eteenpäin valkeudessa ja totuudesta iankaikkiseen kirkkauteen kenenkään muun kuin itsensä puolesta. Sekä tieto totuudesta että ne siunaukset, jotka tulevat niiden osaksi, jotka noudattavat totisia periaatteita, ovat henkilökohtaisia asioita. Ja kuten oikeudenmukainen Jumala tarjoaa saman pelastuksen jokaiselle sielulle, joka elää samojen lakien mukaan, samoin Hän tarjoaa saman ymmärryksen iankaikkisista totuuksista kaikille, jotka maksavat totuuden etsijän hinnan.

Kirkon järjestys evankeliumia koskevan tiedon saamiseksi on seuraava:

- a. Jokainen ihminen on velvollinen itse omilla ponnisteluillaan hankkimaan tiedon totuudesta.
- b. Seuraavaksi, perheiden tulee opettaa omia jäseniään. Vanhempia on käsketty kasvattamaan lapsensa valkeudessa ja totuudessa. Kodin tulee olla pääasiallinen opetuksen työssä myöhempien aikojen pyhän elämässä.
- c. Auttaakseen perheitä ja yksilöitä kirkko tarjoaa palveluja antavana laitoksena monia tilaisuuksia opettaa ja oppia. Meitä on käsketty opettamaan toinen toisillemme valtakunnan oppia (ks. LK 88:77). Tämä tapahtuu sakramenttikokouksissa, konferensseissa ja muissa kokouksissa, kotiopetuksessa, pappeusluokissa ja apujärjestöjen luokissa,

seminaareissa ja instituuteissa ja kirkon koululaitoksessa.” (“Finding Answers to Gospel Questions”, julkaisussa *Charge to Religious Educators*, 3. painos [1994], s. 80.)

Opettajan osuus evankeliumin opettamisessa muille

Kun tiedämme, että ihmisillä on vastuu evankeliumin oppimisesta, voimme kysyä, mikä on opettajan osuus? Opettajan tehtävä on auttaa muita ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta – herättää heissä halu tutkia, ymmärtää ja elää evankeliumin mukaan ja osoittaa heille, kuinka se tapahtuu.

Sisar Virginia H. Pearce, joka palveli ensimmäisenä neuvonantajana Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, sanoi:

”Opettajan tavoite on suurempi kuin vain luennoida totuudesta. Tavoitteena on kutsua Henki ja käyttää menetelmiä, jotka lisäävät sitä mahdollisuutta, että oppilas löytää totuuden ja on motivoitunut soveltamaan sitä. – –

– – Voitko kuvitella mielessäsi satojatuhansia luokahuoneita joka sunnuntai, jokaisessa opettaja, joka ymmärtää, että ’oppilaan tehtävänä on oppiminen. Siksi oppilas täytyy saada toimimaan. Kun opettaja asettuu parrasvaloihin show’n tähdeksi, puhuu kaiken aikaa ja muutoinkin hoitaa kaiken toiminnan, on melko varmaa, että hän estää luokkansa jäseniä oppimasta.’ [Asahel D. Woodruff, *Teaching the Gospel* (1962), s. 37.]

Taitava opettaja ei ajattele: ’Mitä teen luokassa tänään?’ vaan kysyy: ’Mitä oppilaani tekevät luokassa tänään?’ Ei: ’Mitä opetan tänään?’ Pikemminkin: ’Kuinka autan oppilaitani oivaltamaan, mitä heidän täytyy tietää?’ [ks. *Evankeliumin opettaminen: Käsikirja kirkon koululaitoksen opettajille ja johtajille* (1994), s. 13]. Taitava opettaja ei halua oppilaita, jotka lähtevät luokasta puhuen siitä, kuinka upea ja harvinaisen hyvä opettaja hän on. Tämä opettaja haluaa oppilaita, jotka lähtevät puhuen siitä, kuinka upeaa evankeliumi on!” (Ks. ”Tavallinen luokahuone – voimallinen paikka vakaalle ja jatkuvalle kasvulle”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 12.)

Opettajat, jotka ymmärtävät todellisen vastuunsa, kunnioittavat jokaisen oppilaansa valinnanvapautta. He iloitsevat siitä, että heidän oppilaansa tutkivat itseksensä pyhiä kirjoituksia, löytävät itse evankeliumin periaatteita

ja edistävät pohdiskelullaan keskustelua. Opettajat onnistuvat parhaiten silloin kun oppijat tutkivat ahkerasti ja kasvavat evankeliumissa sekä saavat voimaa Jumalalta.

Erinomaiset opettajat eivät lue opetettaviensa oppimista ja kasvua omaksi ansiokseen. Puutarhureiden tavoin, jotka kylvävät ja sitten hoitavat satoa, he yrittävät luoda oppimiselle parhaat mahdolliset olosuhteet. Ja kun he näkevät oppilaittensa edistymisen, he antavat kiitoksen Jumalalle. Paavali kirjoitti: ”Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun” (1. Kor. 3:7).

Itseluottamuksen edistäminen evankeliumin oppimisessa

Seuraavat ehdotukset voivat saada sinut rohkaisemaan muita ottamaan vastuun evankeliumin oppimisesta:

- Vaali omaa intoasi pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen opetusten tutkimiseen. Oma innostuksesi voi innoittaa oppilaitasi seuraamaan esimerkkiäsi.
- Kiinnitä aina opettaessasi huomio pyhiin kirjoituksiin ja myöhempien aikojen profeettojen opetukseen. Tämä auttaa jäseniä ymmärtämään, kuinka rikasta ja merkityksellistä Jumalan sana on.
- Esitä kysymyksiä, joihin oppijoiden on etsittävä vastaukset pyhistä kirjoituksista ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksista. Vaikka joskus onkin hyvä kysyä oppijoilta, mitä he ajattelevat tietyistä asioista, niin usein on parempi kysyä heiltä, mitä pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeetat opettavat.
- Näytä oppijoille, kuinka pyhissä kirjoituksissa olevia tutkimisen apuvälineitä käytetään. Pyhät kirjoitukset voivat joistakuista tuntua vaikeaselkoisilta, varsinkin niistä, joilla ei ole paljon kokemusta kirkon jäsenyydestä. Voit auttaa heitä opettamalla heitä käyttämään alaviitteitä, *Pyhien kirjoitusten opasta*, otteita Joseph Smithin raamatunkäännöksestä ja karttoja (ks. tarkempia ohjeita luvusta ”Opetä pyhiä kirjoituksia”, s. 54–59). Ne, jotka oppivat käyttämään näitä tutkimisen apuvälineitä, saavat enemmän uskoa omiin kykyihinsä tutkia pyhiä kirjoituksia.
- Anna tehtäviä, jotka vaativat pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen opetusten tutkimista.

Mieti oppiaiheen lopettamista siten, että esität kysymyksen tai annat tehtävän, joka vaatii läsnä olevia tutkimaan pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia. Jopa pienille lapsille voidaan antaa tällainen tehtävä. Esimerkiksi rukousta käsittelevän oppiaiheen jälkeen voisit pyytää lapsia lukemaan vanhempiensa kanssa pyhien kirjoitusten kertomuksen tai yleiskonferenssipuheen, joka koskee rukousta.

- Auta oppijoita ymmärtämään, että pyhien kirjoitusten henkilöt olivat todellisia ihmisiä, jotka kokivat koettelemuksia ja iloa palvellessaan Herraa. Pyhät kirjoitukset tulevat eläviksi, kun muistamme, että profeetat ja muut pyhien kirjoitusten henkilöt kokivat monia samanlaisia asioita kuin mekin.
- Osoita oppijoille, kuinka pyhistä kirjoituksista ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksista löytää vastauksia elämän haasteisiin. Voit esimerkiksi auttaa heitä käyttämään *Pyhien kirjoitusten opasta* tai *Valkeuden* ja *Liahonan* konferenssinumeroiden hakemistoa etsiessään neuvoja sellaisissa asioissa kuin lohdutus, parannus, anteeksianto, ilmoitus tai rukous.
- Kehota avoimesti oppilaitasi tutkimaan pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia. Jotkut eivät ole koskaan ymmärtäneet vastuutaan oppia evankeliumia. Jotkut ovat unohtaneet. Eräs piispa kertoi, että hän oli kerran ollut eräessä Alkeisyhdistyksen koulutuskokouksessa, jossa annettiin haaste tutkia pyhiä kirjoituksia joka päivä. Siitä oli se seuraus, että seuraavien 13 vuoden aikana hän tutki joka päivä, yhtä päivää lukuun ottamatta. Hän sanoi, että tämä tutkiminen muutti hänen elämänsä.
- Todista siitä, että Vapahtaja on kaiken sen keskipiste, mitä pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeetat opettavat. Ole erityisen rohkea todistaessasi Vapahtajasta. Kun oppilaasi näkevät Vapahtajan pyhissä kirjoituksissa ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksissa, heidän halunsa tutkia lisääntyy ja heidän todistuksensa vahvistuu.

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheessa 5 (s. 208–212) käsitellään enemmän sitä, kuinka yksilöitä voi auttaa ottamaan vastuun evankeliumin oppimisesta.

OHJAA KESKUSTELUJA

Merkityksellisillä keskusteluilla on yleensä perustavaa laatua oleva sija evankeliumin opetuksessa. Me saamme opetuksen Hengen vaikutuksen, kun opetamme evankeliumia toisillemme ja otamme kunnioittavasti toinen toisemme huomioon.

Keskusteluista voi olla tuloksia, joita harvoin saa millään muulla tavalla, esimerkiksi seuraavia:

- Ne voivat edistää ahkeraa oppimista. Hyvin ohjattujen keskustelujen kautta lisääntyy oppijoiden kiinnostus ja tarkkaavaisuus. Jokaista läsnä olevaa voidaan rohkaista osallistumaan aktiivisesti oppimisprosessiin. Kun sinä ja oppilaasi esitätte kysymyksiä, tutkitte yhdessä pyhiä kirjoituksia ja kuuntelette toisianne, niin kaikki läsnä olevat voivat saada sellaisia taitoja ja sellaista motivaatiota, jotka voivat olla avuksi henkilökohtaisessa evankeliumin tutkimisessa.
- Ne voivat edistää ykseyttä oppilaittesi keskuudessa. Kun he kertovat omia ajatuksiaan ja kokemuksiaan toisilleen, kuuntelevat toisiaan ja vastaavat toisilleen kunnioittavasti, he kokevat suurempaa ykseyttä ja luovat myönteisen oppimisilmapiirin.
- Ne voivat lisätä ymmärrystä. Hyvät keskustelut ovat enemmän kuin ystävällistä juttelua, jossa vaihdetaan mielipiteitä. Ne avartavat ja syventävät jokaisen läsnä olevan ymmärrystä evankeliumin periaatteista.
- Ne voivat vähentää väärinkäsityksiä. Oppijoiden puheenvuorot osoittavat, kuinka hyvin he ymmärtävät opetetut periaatteet. Tämä voi auttaa sinua tietämään, milloin on paikallaan syventää, korostaa tai kerrata joitakin tiettyjä periaatteita.

Ehdotuksia keskustelujen ohjaamiseksi

Käytä kysymyksiä

Kysymykset voivat rohkaista läsnä olevia osallistumaan keskusteluihin. Ne voivat auttaa oppijoita ymmärtämään jonkin periaatteen, ajattelemaan sitä syvällisemmin ja liittämään sen omaan elämäänsä. Ne voivat saada oppijat kääntymään pyhien kirjoitusten puoleen saadakseen vastauksia.

Useimmissa oppikirjoissa on kysymyksiä keskustelujen aloittamiseksi ja ylläpitämiseksi. Voit käyttää näitä kysymyksiä ja valmistaa omia. Esitä kysymyksiä, jotka herättävät syvällisiä ajatuksia ja auttavat läsnä olevia todella pohtimaan evankeliumia. (Ks. lisää ohjeita luvusta ”Opeta kysymysten avulla”, s. 68–70.)

Valitse opetusmenetelmiä, jotka liittävät keskustelut oppiainheisiin

Suunniteltuasi kysymykset esitä itsellesi kysymys: ”Mitä muuta voin tehdä? Mitä menetelmiä voin käyttää rikastaakseni keskustelua?” Voit käyttää monia erilaisia opetusmenetelmiä keskustelujen aloittamiseksi ja niiden ylläpitämiseksi. Voit esimerkiksi aloittaa oppiaiheen esittämällä kertomuksen, käyttämällä havaintoesitystä tai laulamalla yhdessä luokan kanssa laulun ja pyytämällä läsnä olevia etsimään laulusta vastausta kysymykseen.

Huomaa Hengen vaikutus läsnä oleviin

Pyhä Henki voi innoittaa yhtä tai useampia oppilaistasi esittämään näkemyksiä, joita toisten on tarpeen kuulla. Ole avoin saamallesi Hengen innoitukselle pyytää vastauksia tietyiltä ihmisiltä. Voit tuntea innoitusta pyytää jotakuta sellaisistakin oppilasta ilmaisemaan ajatuksiaan, joka ei ole oma-aloitteisesti osallistunut.

Etsi keinoja saada kaikki osallistumaan

Oppilaasi hyötyvät toistensa osallistumisesta. Saatat kuitenkin huomata pyytäväsi vastauksia vain niiltä, jotka kohottavat kätensä. Silloin tällöin ihmiset päättävät olla osallistumatta siksi, ettei heillä ole mitään mielipidettä kyseisestä aiheesta tai että he antavat mieluummin toisille tilaisuuden puhua. Tai he saattavat pelätä olevansa väärässä tai luulla, etteivät osaa

ilmaista ajatuksiaan yhtä hyvin kuin muut. He saattavat kokea, etteivät muut hyväksy heitä.

Suhtaudu huomaavaisesti ja rukoillen jokaiseen yksilöön. Voit päättää kysyä henkilön mielipidettä jostakin aiheesta sen sijaan että esittäisit jonkin asiakysymyksen, johon hän ei kenties kykene vastaamaan. Esimerkiksi sen sijaan että kysyisit: ”Mitä Hengen lahjoja Paavali luettele ensimmäisessä korinttilaiskirjeessä?” voit kysyä: ”Minkähän vuoksi lähimmäisenrakkautta on suurin kaikista Hengen lahjoista?” Voit pyytää jotakuta valmistamaan lyhyen esityksen oppituntia varten. Voit jopa auttaa häntä sen valmistamisessa. Voit ensin osoittaa ystävällisyyttä joitakin henkilöitä kohtaan antaen heidän tietää, että annat arvoa sille, mitä heillä on sanottavana.

Pidä mielessä oppiaiheiden tavoite

Silloin tällöin oppijat esittävät ajatuksia, jotka eivät liity oppiaiheeseen. Jos sinusta tuntuu, että esitetty ajatus vie huomion pois oppiaiheesta, voit ohjata keskustelun takaisin oppiaiheen pääajatuksiin sanomalla jotakin seuraavan suuntaista: ”Se on mielenkiintoinen havainto, mutta minusta tuntuu, että eksymme nyt aiheesta. Voisimmeko jättää keskustelun siitä toiseen kertaan ja palata alkuperäiseen kysymykseen?” Tai voisit sanoa: ”Minä en taida olla valmis keskustelemaan siitä tänään. Ehkä voimme keskustella siitä ajatuksesta toisella kertaa.”

Voi olla myös hetkiä, jolloin et tiedä vastausta johonkin kysymykseen. Jos näin tapahtuu, sano yksinkertaisesti, ettet tiedä. Voit sanoa, että yrität etsiä vastauksen. Tai voit pyytää oppijoita etsimään vastauksen ja antaa heille jollakin toisella oppitunnilla aikaa tehdä selkoa siitä, mitä he ovat saaneet selville.

Ylläpidä järjestystä

Jotkut oppijat voivat joskus olla innokkaita esittämään ajatuksiaan jostakin asiasta. Kehota heitä kohottamaan kätensä halutessaan puhua ja odottamaan, kunnes pyydät heitä puhumaan. Selitä, kuinka paljon he voivat oppia toisiltaan, ja pyydä heitä kuuntelemaan kunnioittavasti toistensa ajatuksia.

Silloin tällöin joku voi häiritä keskustelua väittelemällä kanssasi ja muiden kanssa, puhumalla epäkunnioittavasti tai ottamalla puheeksi kiistanalaisia aiheita. Sellainen ihminen saa aikaan riidan hengen, joka vaikeuttaa opetusta ja voi heikentää jonkun uskoa. Luvussa ”Auta niitä, jotka käyttäytyvät häiritsevästi”, s. 84–87 on ehdotuksia, kuinka menetellä sellaisen henkilön suhteen.

Älä puhu liian paljon

Opettajat, jotka luennoivat suurimman osan aikaa tai vastaavat itse jokaiseen kysymykseen, heikentävät oppijoiden halua osallistua. Sinun tulee varoa puhumasta enemmän kuin on tarpeen tai varoa ilmaisemasta liian usein omia mielipiteitäsi. Nämä teot voivat aiheuttaa sen, että oppijat menettävät mielenkiintonsa. Ajattele itseäsi

oppimisen matkaoppaana, joka esittää välillä sopivia huomautuksia pitääkseen oppilaansa oikealla tiellä.

Päätehtävänäsi tulee olla toisten auttaminen evankeliumin oppimisessa eikä vaikuttava esitys. Tämä sisältää myös sen, että annat oppijoille tilaisuuksia opettaa toisiaan. Kun joku esittää kysymyksen, niin mieti, voisitko pyytää muita vastaamaan siihen sen sijaan että vastaisit itse. Voisit esimerkiksi sanoa: ”Se on mielenkiintoinen kysymys. Mitä te muut ajattelette?” tai ”Voiko joku auttaa tässä kysymyksessä?”

Älä lopeta keskusteluja liian pian

Varo lopettamasta hyviä keskusteluja liian pian yrittäessäsi käydä läpi kaiken valmistamasi aineiston. Vaikka onkin tärkeää käydä aineisto läpi, on tärkeämpää auttaa oppijoita tuntemaan Hengen vaikutus, ratkaista heidän kysymyksensä, lisätä heidän ymmärrystään evankeliumista ja syventää heidän päätöstään pitää käskyt.

Kuuntele

Tee parhaasi kuunnellaksesi vilpittömästi oppijoiden ajatuksia. Sinun esimerkisi opettaa heitä kuuntelemaan huolellisesti toisiaan. Ellet ymmärrä, mitä joku sanoo, esitä kysymys. Voit sanoa: ”En ole varma, ymmärsinkö. Voitko selittää sen uudelleen?” tai ”Voitko sanoa esimerkin siitä, mitä tarkoitat?” (Lisää ohjeita asiasta on luvussa ”Kuuntele”, s. 66–67.)

Anna tunnustusta kaikista esitetyistä ajatuksista

Voit auttaa oppilaitasi tuntemaan enemmän varmuutta kyvystään osallistua keskusteluun, jos reagoit myönteisesti jokaiseen vilpittömään ajatukseen. Voit esimerkiksi sanoa: ”Kiitos vastauksestasi. Se herätti paljon ajatuksia” tai ”Mikä hieno ajatus! En ollut koskaan ennen ajatellut sitä” tai ”Se on hyvä esimerkki” tai ”Olen kiitollinen kaikesta, mitä olette tänään sanoneet.”

Älä koskaan pidä mitään kysymystä tai esitettyä ajatusta naurettavana tai arvostele sitä, vaan osoita hyväntahtoisuutta ja rakkautta samalla kun vastaat siihen parhaan kykysi mukaan. Kun ihmisistä tuntuu, että heidän ajatuksiaan arvostetaan, he kertovat vapaammin kokemuksistaan, tunteistaan ja todistuksestaan. (Ks. ”Opetä muita vaikuttamaan oppimisilmapiiriin”, s. 77–78; ”Kuinka opettajat voivat vaikuttaa oppimisilmapiiriin”, s. 79–81.)

Auta niitä, jotka vastaavat väärin

Silloin tällöin joku saattaa sanoa jotakin, mikä ei pidä paikkaansa. Voit auttaa häntä vastaamalla esimerkiksi: ”En ole aikaisemmin ajatellut sitä tuolla tavoin.” Tai voit ehkä sanoa: ”Ehkä ajattelet jotakin muuta” tai ”Olen iloinen, että otit sen puheeksi.” Joissakin tapauksissa voit kenties ottaa itse vastuun väärästä vastauksesta. Voit sanoa esimerkiksi: ”Anteeksi. En tainnut esittää ajatustani oikein selvästi, vai kuinka?”

Keskustelun päättäminen

On tärkeää päättää keskustelu oikealla hetkellä. Kohottavan keskustelun henki häviää lähes kokonaan, jos keskustelu kestää liian kauan. Seuraavista ehdotuksista voi olla sinulle apua:

- Hallitse ajankäyttö. Ole selvillä siitä, milloin oppitunnin pitäisi päättyä. Jätä itsellesi tarpeeksi aikaa tehdä yhteenveto siitä, mitä on sanottu, ja lausua todistukseksi.
- Anna oppijoille aikaraja. Voit sanoa jotakin seuraavan kaltaista: "Meillä on aikaa vielä kahteen vastaukseen." Tai voisit sanoa: "Me kuuntelemme vielä yhden vastauksen, ja sitten esitän päätöspuheenvuoron."

Sen lisäksi että keskustelut pitää päättää oikealla hetkellä, on tärkeää päättää keskustelut oikealla tavalla. Kun päätät keskustelun, kiitä oppijoita osallistumisesta. Tee sitten yhteenveto niistä pääajatuksista, jotka olet käsitellyt keskustelun aikana, tai pyydä jotakuta muuta tekemään se. Korosta keskustelun aiheena olleita evankeliumin periaatteita. Käy läpi keskustelussa saadut uudet näkemykset ja kehoita oppilaitasi käyttämään lisääntyntä ymmärrystä kyseisten periaatteiden soveltamiseksi elämäänsä. Lausu todistukseksi sen mukaan kuin Henki kehottaa, tai pyydä jotakuta muuta tekemään niin.

KUUNTELE

Kuunteleminen on rakkauden osoitus. Se merkitsee usein uhrausta. Kun todella kuuntelemme muita, luovumme usein siitä, mitä itse haluamme sanoa, jotta he voisivat ilmaista ajatuksensa.

Kuinka huolellinen kuunteleminen voi auttaa niitä, joita opetat

Opettajana saat kuuntelemalla paljon hyvää aikaan. Kun kuuntelet, kohdistat opetuksesi sen mukaan, mitkä kunkin tarpeet ovat ja mikä heitä kiinnostaa. Osoitat kunnioittavasi heidän ajatuksiaan, mielipiteitään ja kokemuksiaan. Osoitat välittäväsi heistä henkilökohtaisesti. Kun he tietävät, että heidän näkemyksensä ovat sinulle tärkeitä, on todennäköisempää, että he

- ovat vastaanottavaisia ja innostuneita
- kertovat ajatuksiaan ja kokemuksiaan
- oppivat ahkerasti
- elävät oppimansa mukaan.

Jotkut voivat olettaa, että yhden ryhmän jäsenen kuunteleminen tarkkaavaisesti merkitsee sitä, että muut jäävät vaille huomiota ja heille tehdään karhunpalvelus. Näin ei ole. Se, että kuuntelet yhtä henkilöä huolellisesti, osoittaa muille, että välität yksilöistä. Ja kun kuuntelet perheenjäseniä tai luokan jäseniä yhtä kerrallaan, annat muille esimerkin tehdä samoin.

Kuinka huolellinen kuunteleminen voi auttaa sinua opettajana

Huolellinen kuunteleminen auttaa sinua opettajana. Kun kuuntelet oppijoiden ajatuksia osoittaen rakkautta ja kunnioitusta, voit samalla

- päätellä, kuinka aktiivisesti oppijat ovat mukana oppimisprosessissa
- arvioida, kuinka paljon he oppivat
- ymmärtää paremmin heidän tarpeitaan

- havaita ja poistaa niitä esteitä, jotka saattavat rajoittaa heidän oppimistaan, kuten itseluottamuksen puute tai muihin asioihin syventyminen
- ymmärtää paremmin heitä vaivaavat kysymykset ja auttaa heitä löytämään vastauksia
- tietää, milloin on aika jatkaa heille tärkeän asian käsittelyä
- tietää, milloin he tarvitsevat tilaisuuden puhua
- päättää, milloin on paikallaan toistaa tietyt periaatteet tai selittää lisää
- tietää, milloin oppiainetta voi soveltaa.

Kuuntelemisesta on myös paljon henkilökohtaista hyötyä. Kun kuuntelet oppilaitasi, huomaat, että voit oppia heiltä paljon.

Ehdotuksia tehokkaamman kuuntelemisen edistämiseksi

Kuinka oppilaasi tietävät, että kuuntelet heitä? Voit osoittaa kuuntelevasi ilmaiseksi olevasi kiinnostunut. Voit katsoa puhujaa sen sijaan että katsoisit opetusaineistoasi tai jotakin muuta huoneessa. Voit rohkaista puhujaa sanomaan sanottavansa keskeyttämättä häntä. Voit välttää hätköityä keskustelun aloittamista ottamalla vastaan neuvoja tai käyttämällä harkintaa. Kun ymmärrät sen, mitä sanotaan, voit esittää ajatuksia, jotka osoittavat, että olet ymmärtänyt. Silloin kun et ymmärrä, voit esittää kysymyksiä.

Ota huomioon seuraavat asiat pyrkiessäsi parantamaan kykyäsi kuunnella.

Esitä kysymyksiä

Seuraavanlaiset kysymykset voivat osoittaa, että välität jokaisen ajatuksista ja tunteista.

- Voitko kertoa siitä enemmän?
- Miltä sinusta tuntui, kun niin tapahtui?
- En ole varma, ymmärsinkö. Tarkoitatko, että --?
- Voisitko selittää sen?

Pidä tauko

Älä pelkää hiljaisuutta. Ihmiset tarvitsevat usein aikaa ajatella kysymyksiä ja vastata niihin voidakseen ilmaista omat ajatuksensa. Voit pitää tauon, kun olet esittänyt kysymyksen, kun on kerrottu jokin hengellinen kokemus tai kun jolla-

kulla on vaikeuksia ilmaista ajatuksiaan. Huolehdi siitä, että puhuja saa tarpeeksi aikaa esittää ajatuksensa, ennen kuin reagoit siihen. Sinun ei tietenkään pidä odottaa liian kauan etenkin silloin kun joku on vaivautunut tai kokee olevansa pakotettu puhumaan.

Kiinnitä huomiota siihen, mitä puhuja sanoo

Joskus ihmiset ovat taipuvaisia ajattelemaan sitä, mitä aikovat sanoa, sen sijaan että kuuntelisivat, mitä muut sanovat. Huolehdi siitä, että todella keskityt puhujaan sen sijaan että suunnittelisit omaa vastaustasi.

Kiinnitä huomiota puhujan sanattomiin viesteihin

Ihmiset ilmaisevat usein ajatuksiaan ilmeillään, äänensävyllään, katseellaan ja sillä, kuinka he istuvat ja mitä he tekevät käsillään. Nämä sanattomat viestit voivat auttaa sinua ymmärtämään oppilaittesi tuntemuksia.

Toista puhujan ajatukset

Kuunneltuasi sanallisia ja sanattomia viestejä voit toistaa sen, mitä olet ymmärtänyt. Esitä omin sanoin lyhyesti se, mitä sanottiin, nähdäksesi, oletko ymmärtänyt oikein. Tämän tehtyäsi voit varmuuden vuoksi kysyä kyseiseltä henkilöltä: ”Tätäkö tarkoittit?” tai ”Onko tästä vielä ajatuksia?” Näin tehdessäsi huolehdi siitä, ettet puhu alentuvasti.

Opeta oppijoita kuuntelemaan toisiaan

Muistuta oppijoita siitä, että kuunteleminen on yksi tapa osoittaa rakkautta. Seuraavien ehdotusten avulla voit rohkaista oppijoita kuuntelemaan toisiaan:

- Kun joku on vastannut kysymykseen tai esittänyt jonkin ajatuksen, pyydä muita joko lisäämään siihen jotakin tai ilmaisemaan oma mielipiteensä.
- Kun joku esittää kysymyksen, osoita se muille sen sijaan että vastaisit siihen itse. Voit esimerkiksi kysyä: ”Haluaako joku vastata tähän kysymykseen?”
- Pyydä etukäteen yhtä tai useampia ihmisiä valmistamaan yhteenveto keskustelun aikana esitetyistä ajatuksista.

Vapahtaja katseli ja kuunteli kaiken aikaa niitä, joita Hän opetti, soveltaen opetuksensa havaitsemiensa tarpeiden mukaan. Esimerkiksi opetettuaan nefiläisiä Hän sanoi: ”Menkää sen tähden koteihinne ja tutkistelkaa sitä, mitä minä olen puhunut” (3. Ne. 17:3). Mutta juuri kun Hän oli lähtemäisillään, ”hän jälleen antoi katseensa kiertää kansanjoukossa, ja hän näki, että ihmiset itkivät ja katsoivat herkeämättä häneen ikään kuin pyytäen häntä viipymään vähän kauemmin heidän tykönänsä” (3. Ne. 17:5). Hän näki heidän tarpeensa ja viipyi pitempään palvellakseen ja opettaakseen heitä. Kun kuuntelet huolellisesti ja reagoit oppilaittesi kysymyksiin ja kommentteihin asianmukaisesti, voit omalta osaltasi täyttää heidän tarvettaan oppia evankeliumia.

OPETA KYSYMYSTEN AVULLA

Jeesus Kristus, Mestariopettaja, esitti usein kysymyksiä saadakseen ihmiset miettimään Hänen opettamiaan periaatteita ja noudattamaan niitä käytännössä (ks. esim. Matt. 16:13–15; Luuk. 7:41–42; 3. Ne. 27:27). Hänen kysymyksensä herättivät ajatuksia, sisäistä tutkiskelua ja sitoutumista.

Yleisiä ohjeita kysymysten laatimiseksi

Kirkon tuottamissa oppikirjoissa ehdotetaan monia kysymyksiä, joita voit käyttää oppiaiheissa. Lue ne huolellisesti päättääksesi, mitkä niistä ovat hyödyllisimpiä niille, joita opetat. Voit myös laatia kysymyksiä itse. Kun mietit oppiaiheen yhteydessä esitettäviä kysymyksiä, kysy itseltäsi: ”Auttavatko ne oppilaitani ymmärtämään oppiaiheen pääajatuksia? Auttavatko nämä kysymykset oppilaitani noudattamaan opetettuja evankeliumin periaatteita?”

Seuraavat ajatukset voivat olla avuksi, kun laadit omia kysymyksiäsi.

Kysymykset, joihin voi vastata Kyllä tai Ei

Kysymyksillä, joihin voi vastata *Kyllä* tai *Ei*, on evankeliumin opettamisessa melko vähän käyttöä. Niitä tulee käyttää pääasiassa vain silloin kun pyydät oppilaita sitoutumaan johonkin tai kun kysyt, onko joku samaa mieltä vai eri mieltä.

Asiakysymykset

Asiakysymyksiä käytetään jonkin pyhien kirjoitusten kohdan, tapahtuman tai evankeliumin periaatteen tosiasioiden toteamiseksi. Niihin on tietyt vastaukset. Ne auttavat oppijoita aloittamaan pyhien kirjoitusten kohtien tutkimisen, ymmärtämään pääasioita, kertaamaan ajatuksia ja välttämään väärinkäsityksiä. Esimerkiksi:

- Mikä oli Nefin välitön reaktio, kun hänen veljensä pyysivät anteeksi sitä, että olivat sitoneet hänet köönsillä?
- Milloin ja missä kirkko perustettiin?

Varo esittämästä pelkästään asiakysymyksiä. Ne eivät vaadi paljon ajattelua, ja ne voivat lannistaa niitä, jotka eivät tiedä vastauksia. Yleensä niitä käytettäessä tulee huolehtia siitä, että vastauksiin tarvittava tieto on oppilaitten käytettävissä.

Asiakysymyksiä käyttäessäsi voit auttaa jokaista aloittamaan keskustelun samasta lähtökohdasta. Sitten voit siirtyä kysymyksiin, jotka herättävät syvällisempää ajattelua ja auttavat oppijoita näkemään, kuinka evankeliumin periaatteet soveltuvat heidän elämäänsä.

Kysymykset, jotka herättävät syvällisempää ajattelua

Jotkin kysymykset kannustavat oppijoita ajattelemaan syvällisesti pyhien kirjoitusten kohtien ja evankeliumin periaatteiden merkitystä. Nämä kysymykset alkavat usein kysymyksillä *mitä*, *kuinka* tai *miksi*. Niihin ei voi vastata sanoilla *kyllä* tai *ei*, ja niihin on yleensä useampi kuin yksi oikea vastaus. Esimerkiksi:

- Minkähän vuoksi tämä ilmoitus annettiin kirkon historian tässä vaiheessa?
- Mitä tämä kertomus voi opettaa siitä, kuinka Herra auttaa puutteenalaisia?
- Kuinka määrittelisitte uskon?
- Mitä tarkoittaa olla nöyrä?
- Kuinka tämä havaintoväline muistuttaa sitä evankeliumin periaatetta, josta keskustelemme? (Tämä on hyvä havaintoesityksessä käytettävä kysymys.)
- Kuinka Laamanin ja Lemuelin reaktiot poikkesivat Nefin reaktiosta?

Kun esität tällaisia kysymyksiä, ole avoin kaikille vastauksille (ks. ”Kuuntele”, s. 66–67). Kehota oppijoita pohtimaan niitä pyhien kirjoitusten kohtia ja evankeliumin periaatteita, joista keskustellette, ja ilmaisemaan ajatuksiaan. Älä yritä saada heiltä mitään tiettyjä vastauksia kysymyksiin. He huomaavat piankin yrityksestä ja joko lakkaavat osallistumasta tai alkavat ajattelemisen asemesta arvailla. Kun tarvitset jotakin tiettyä vastausta, on parasta esittää asiakysymys tai esittää tiedot jollakin muulla tavalla.

Kysymykset, jotka auttavat oppijoita soveltamaan evankeliumin periaatteita käytäntöön

On tärkeätä esittää kysymyksiä, jotka auttavat oppijoita soveltamaan evankeliumin periaatteita elämäänsä.

Esimerkiksi:

- Kuinka tämä Herran lupaus on täyttynyt elämässänne?
- Kuinka me joskus teemme saman erehdyksen kuin tämän kertomuksen henkilöt?
- Kuinka Jumalan kuritus voi olla meille siunaus?
- Mitkä tämän ajan olosuhteet ovat tämän pyhien kirjoitusten kohdan tapahtumien kaltaisia?
- Jos olisitte tämä henkilö, niin mitä tekisitte?

Pyydä oppijoita kertomaan esimerkkejä siitä, kuinka he tai muut ovat soveltaneet keskustelun kohteena olevia evankeliumin periaatteita käytäntöön. Kehota heitä Hengen johdatuksen mukaan todistamaan keskustelemistaan periaatteista.

Yleisiä ohjeita kysymysten esittämiseksi

Esitä kysymyksiä, joihin oppijat pystyvät vastaamaan

Älä käytä kysymyksiä osoittaaksesi omaa tietämystäsi. Esitä kysymyksiä, joilla saat oppilailtasi syvällisiä vastauksia.

Reagoi vääriin vastauksiin kunnioittavasti ja kohteliaasti

Silloin tällöin joku antaa väärän vastauksen tai vastauksen, joka osoittaa, ettei hän oikein ymmärrä asiaa. Muut ryhmässä olevat saattavat nauraa sellaiselle vastaukselle. Tämä voi saattaa kyseisen henkilön hämilleen tai saada hänet epäröimään osallistumista tulevaisuudessa. Se voi häiritä hänen oppimistaan.

Reagoi vääriin vastauksiin kunnioittavasti ja kohteliaasti. Huolehdi siitä, että kyseinen henkilö uskaltaa silti osallistua. Voit kenties ottaa itse vastuun väärästä vastauksesta sanomalla esimerkiksi: "Anteeksi. En tainnut esittää kysymystä oikein selvästi. Minä yritän uudelleen." Tai voit pelastaa henkilön sanomalla: "Ehkä ajattelit jotakin muuta" tai "Kiitos, kun otit sen puheeksi, mutta kysymykseksi ei tainnut olla oikein selkeä." Tällaisten vastausten avulla oppilaistasi tuntuu yhä helpommalta osallistua, vaikka he ajattelisivatkin ottavansa sen riskin, että vastaus on väärä.

Odota vastauksia

Älä huolestu, jos oppijat ovat muutaman sekunnin hiljaa, kun olet esittänyt kysymyksen. Älä vastaa omaan kysymykseesi. Anna oppijoille aikaa miettiä vastauksia. Pitkä hiljaisuus voi kuitenkin olla osoitus siitä, että he eivät ymmärrä kysymystä ja että sinun täytyy esittää se toisin sanoin.

Esitä lisäkysymyksiä

Lisäkysymykset voivat auttaa oppijoita ajattelemaan syvällisemmin jotakin keskustelun kohteena olevaa periaatetta. Jos oppijat esimerkiksi ehdottavat yhtä tapaa, jolla

jotakin pyhien kirjoitusten kertomusta voidaan verrata heihin, voit kysyä: "Mitä muuta voimme oppia tästä kertomuksesta?"

Anna jokaiselle tilaisuus puhua

Saadaksesi useammat oppijat osallistumaan voit osoittaa jotkin lisäkysymykset niille, jotka eivät ole vielä oppitunnin aikana esittäneet ajatuksiaan.

Jos useammilla ihmisillä on sanottavaa asiasta, voit sanoa jotakin seuraavanlaista: "Otetaan ensiksi sinun vastauksesi, ja sitten sinun." Silloin oppilaasi pysyvät rauhallisina, koska he tietävät saavansa tilaisuuden puhua.

Auta oppijoita olemaan valmiita vastaamaan kysymyksiin

Auttaaksesi oppijoita olemaan valmiita vastaamaan kysymyksiin voit ennen jonkin kohdan lukemista ja jotakin esitystä kertoa, että pyydät heitä sen jälkeen vastaamaan kysymyksiin (ks. "etsintä- ja kuuntelumenetelmät" luvussa "Opetä pyhiä kirjoituksia", s. 55–56). Voit sanoa esimerkiksi: "Kuunnelkaa, kun luen tämän kohdan, niin että voitte kertoa, mikä siinä eniten kiinnostaa teitä." Tai: "Kun tämä pyhien kirjoitusten kohta luetaan, katsokaa, ymmärrättekö, mitä Herra sanoo meille uskosta."

Vältä kysymyksiä, jotka saavat aikaan väittelyä tai herättävät vastaväitteitä

Vapahtaja sanoi: "Se, jossa riidan henki on, ei ole minusta" (3. Ne. 11:29; ks. myös jakeet 28 ja 30). Varo esittämästä kysymyksiä, jotka aikaansaavat vastaväitteitä tai korostavat huomiota herättäviä asioita. Älä esitä kysymyksiä, jotka herättävät epäilyä tai jotka johtavat keskusteluihin, jotka eivät rakenna. Huolehdi siitä, että kysymyksesi johtavat oppijat ykseyteen uskossa ja rakkaudessa (ks. Moosia 18:21). Jos ilmenee erimielisyyttä, pyri korostamaan oikeata oppia ja niitä asioita, joista ollaan yksimielisiä.

Esitä silloin tällöin kysymyksiä, jotka saavat aikaan hiljaista mietiskelyä

Voit silloin tällöin päättää esittää kysymyksiä, joita oppijoiden pitäisi pohtia hiljaa sen sijaan että antaisivat vastaukset avoimessa keskustelussa. Esimerkiksi:

- Mitä sellaista olette tehneet tänään, mikä johtaa teitä kohti iankaikkista elämää?
- Oletteko tänään jättäneet tekemättä jotakin sellaista, mikä olisi johtanut teitä kohti iankaikkista elämää?

Kysymysten luova käyttö

Voit käyttää kysymyksiä jollakin seuraavista tavoista:

- Kirjoita kysymykset sanaliuskoihin ja kiinnitä nämä tuolien alle. Pyydä sopivalla hetkellä keskustelun kuluessa kutakin vuorollaan irrottamaan sanaliuska tuolistaan. Pyydä sitten häntä lukemaan kysymys ja vastaamaan siihen.
- Pyydä jokaista oppijaa kirjoittamaan johonkin pyhien kirjoitusten periaatteeseen tai pyhien kirjoitusten

jakeeseen perustuva kysymys. Kerää kysymykset, ja keskustelkaa niistä.

- Pyydä oppilaita näyttämällä esittämään valitsemiaan oppiaiheen henkilöitä, ja anna muiden tehdä heille kysymyksiä (ks. ”Roolileikki”, s. 176). Tämä toimii erityisen hyvin lasten kanssa.
- Anna oppituntia edeltävän viikon aikana muutamille oppijoille kysymyksiä. Pyydä heitä valmistautumaan vastaamaan noihin kysymyksiin tulevan oppitunnin yhteydessä.
- Käytä seuraavia kysymyksiä, kun keskustellette jostakin evankeliumin periaatteesta: ”Mitä me jo tiedämme tästä periaatteesta?” ”Mitä me haluamme tietää?” ”Mitä me olemme oppineet tänään?” Voit pohjustaa oppitunnin pyytämällä oppijoita vastaamaan näihin kysymyksiin ja kirjoittamalla sitten heidän vastauksensa tauluun kolmeen sarakkeeseen.

- Kirjoita jokin kysymys tauluun ennen kuin oppitunti alkaa, niin että oppijat voivat alkaa miettiä sitä heti luokkaan tultuaan.
- Pyydä oppijoita vastaamaan kysymyksiin etsimällä sopivia pyhien kirjoitusten kohtia tai kirkon laulujen sanoja ja lukemalla ne. Pyydä oppijoita vastaamaan kysymyksiin kertomalla esimerkkejä omasta elämästään.
- Jaa luokka pieniin ryhmiin. Anna jokaiselle ryhmälle muutama kysymys mietittäväksi. Pyydä sitten jokaista ryhmää selostamaan vastauksensa luokalle.

Lisätietoja

Muita asiaan liittyviä ohjeita on seuraavassa lähteessä: *Kirkkokäsikirja – Kirja 2*, osio 16, ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”, kohta ”Suunnittele ja johda merkityksellisiä keskusteluja”, s. 303–304.

AUTA OPPIJOITA OLEMAAN TARKKAAVAISIA

Eräs pyhäkoulun opettaja kertoi opettamastaan oppiaiheesta seuraavan näkemyksen:

”Minusta tuntui kuin olisin vienyt luokan retkelle metsään. Kun lähdimme yhdessä kulkemaan polkua, kiinnitin kaikkien huomion mielenkiintoisiin pyhien kirjoitusten tarjoamiin näkemyksiin ohittaessamme niitä matkan varrella. Selitin huolellisesti oppiaiheen ajatuksia, kuten opas selittäisi metsäpolun varrella olevia erilaisia lehtipuita.

Eräessä kohdassa käännyn ympäri ikään kuin etsiäkseni luokkani jäseniä. Huomasin heidän olevan hyvän matkaa jäljessä pyhien kirjoitusten polulla. Kukaan heistä ei ollut pysynyt rinnallani. Jotkut olivat vitkastelleet, jotkut eivät päässeet eteenpäin, ja muut olivat poikenneet polulta ja eksyneet. Näytti siltä, että minun piti palata takaisin polkua pitkin, koota luokka yhteen ja yrittää päästä taas eteenpäin.”

Kuten tämä kokemus kuvaannollisesti osoittaa, opettaja voi joskus joutua ”erilleen” oppijoista oppitunnin aikana. Oppijat menettävät joskus kiinnostuksensa tai käyvät hajamielisiksi.

Kuinka opettajat voivat auttaa oppijoita pysymään tarkkaavaisina? Tähän kysymykseen ei ole mitään yhtä ainoata vastausta, mutta on jotakin, mitä voit tehdä ja millä on merkitystä.

Tarkkaile ja kuuntele oppilaitasi

Usein huomaat kyllä, joutuvatko oppilaasi sinusta ”erilleen”. Saatat panna merkille, että he ovat tavallista levottomampia, että he eivät lue mukana, kun muut lukevat ääneen pyhien kirjoitusten kohtia, tai että he puhuvat keskenään asioista, jotka eivät liity oppiaiheeseen. Saatat tuntea heidän vastauksissaan esittä-

miisi kysymyksiin ajattelun tai innostuksen puutetta.

Ole huolellinen tulkittessasi oppijoiden tarkkaavaisuudesta kertovia johtolankoja. Jotkut, jotka näyttävät olevan ”erillään”, voivat itse asiassa seurata tarkkaan oppiaihetta. Esimerkiksi joku luokan jäsen, joka ei katso sinua, saattaa ajatella jotakin, mitä luokassa on sanottu, tai pohtia Pyhän Hengen kautta samaansa innoitusta.

Kun opetat Hengen avulla, saat usein siunausta huomata eron oppilaittesi tarkkaavaisuudessa. Aika ajoin voit saada innoitusta tehdä oppiaiheeseen muutoksia, joiden avulla voit antaa oppijoiden tarkkaavaisuudelle uuden suunnan.

Kuinka auttaa oppijoita olemaan tarkkaavaisia

Seuraavista ehdotuksista voi olla hyötyä, kun autat oppijoita olemaan tarkkaavaisia:

- Tee aineistosta merkityksellinen. Auta oppilaitasi ymmärtämään, kuinka opetusaineisto soveltuu heidän elämäänsä. Elleivät he huomaa, kuinka aineisto soveltuu heihin, he eivät todennäköisesti ole kiinnostuneita tai tarkkaavaisia.
- Vaihtele ääntäsi opettaessasi. Puhutko liian hitaasti, liian nopeasti, liian hiljaa tai liian kovaäänisesti? Käytätkö samaa äänenpainoa, vailla juuri mitään äänen vaihtelua? Onko puheesi selkeätä? Oletko innostunut siitä, mitä opetat? Se, kuinka käytät ääntäsi, voi vaikuttaa oppilaittesi tarkkaavaisuuteen.
- Ylläpidä katsekontaktia. Käytä katsekontaktia keinona kiinnittää oppijoiden huomio oppiaiheisiin. Kun katsot oppilaitasi silmiin, on huomiosi kiinnitettyä heihin eikä oppikirjaan. Se, että katsot silmiin kuunnellessasi oppilaittesi esittämiä ajatuksia ja kysymyksiä, kertoo heille, että olet kiinnostunut siitä, mitä heillä on sanottavana. Pidä huoli, ettet anna puhuessasi katseesi vaellella ympäri huonetta. Järjestä tuolit niin, että näet jokaisen kasvot ja että jokainen näkee sinun kasvosi. Pienet lapset ovat tarkkaavaisempia, jos istut heitä lähellä ja puhut heille katseen tasolla.
- Liiku. Yritä siirtyä paikasta toiseen huoneessa, kun opetat, mutta älä astele edestakaisin. Se, että siirryt lähemmäksi oppijoita esittäessäsi kysymyksen, osoittaa kiinnostustasi ja houkuttelee

vastaamaan. Sopivilla käsien ja käsivarsien liikkeillä voi korostaa jotakin opetuksen kohtaa. Liiku luonnollisella tavalla, joka on oman persoonallisuutesi mukaista. Jos liikkeesi ovat lavastettuja, luonnottomia tai liioiteltuja, ne voivat häiritä oppijoita ja saada heidät menettämään mielenkiintonsa oppiaiheeseen.

- Vaihtele oppiaiheiden etenemisnopeutta. Se, kuinka nopeasti käsittelet opetusaineiston, voi vaikuttaa oppijoiden tarkkaavaisuuteen. Liian nopeasti etenevä oppiaihe voi hämmäntää oppijoita. Jos taas käsittelet aineiston liian hitaasti, he voivat menettää mielenkiintonsa. Jotkin osat oppiaiheesta voivat tuntua etenevän hitaasti tai pysähtyvän keskusteluihin tai kertomuksiin. Jokin aineisto voi olla tärkeä oppilaillesi mutta vähemmän merkityksellinen kuin jokin muu aineisto. Sellainen aineisto pitäisi käsitellä nopeasti voidaksesi siirtyä oppiaiheen pääkohtiin.

- Käytä monia erilaisia opetusmenetelmiä. Erilaisten opetusmenetelmien avulla voit vaihdella oppiaiheen etenemisnopeutta, kohdistaa oppijoiden huomion oppiaiheen alkuun, vangita uudelleen heidän huomionsa oppiaiheen aikana tai siirtyä yhdestä oppiaiheen osasta toiseen. Esimerkiksi pienryhmäkeskusteluilla voi välittömästi saada mukaan ne, jotka tuntuvat menettäneen mielenkiintonsa ja keskittymiskykynsä. (Ks. "Vaihteleva opetus", s. 89–90.)

Jokainen on itse vastuussa osallistumisestaan

Kun pyrit auttamaan oppijoita olemaan tarkkaavaisempia, muista, että he ovat loppujen lopuksi itse vastuussa omasta osallistumisestaan. Ellei joku osallistu, älä painosta häntä osallistumaan. Osoita sen sijaan edelleenkin kiinnostusta, kunnioitusta ja avuliaisuutta ja muista tämä Herran neuvo pappeudenhaltijoille: "Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä pitäisi perustaa pappeuden voimaan, vaan ainoastaan taivutteluun, pitkämielisyyteen, lempeyteen, nöyryyteen, vilpittömään rakkauteen" (LK 121:41).

MISTÄ TIETÄÄ, OPPIVATKO OPPIJAT

Eräs Alkeisyhdistyksen opettaja piti oppituntia yhdeksänvuotiaiden luokalle. Oppiaiheen pääperiaatteet olivat, että kirkon presidentti saa ilmoitusta koko kirkkoa varten ja että yksityiset ihmiset voivat saada henkilökohtaista ilmoitusta oppaaksi omaan elämäänsä. Oppitunti oli hyvin suunniteltu. Siihen kuului pyhien kirjoitusten merkitsemistä, keskustelua taulua apuna käyttäen, oppikirjassa ehdotettua toimintaa ja kertaus.

Oppitunnin lopulla opettaja esitti kertauskysymyksen: ”Kenellä on valtuus saada ilmoitusta kirkkoa varten?” Kaikki lapset kohottivat kätensä. Kaikki tiesivät vastauksen: Kirkon presidentillä.

Sitten opettaja kysyi: ”Millaisista asioista voi saada ilmoitusta?” Kukaan ei vastannut. Opettaja yllättyi siitä, ettei kukaan vastannut toiseen kysymykseen, sillä he olivat keskustelleet tästä aiheesta oppitunnin aikana. Opettaja muutti hieman kysymyksen muotoa, mutta taaskaan kukaan ei vastannut. Sitten Saara, yksi luokan jäsenistä, kohotti kätensä ja kysyi: ”Mitä *ilmoitus* oikein tarkoittaa?”

Koska luokan jäsenet olivat antaneet oikeita vastauksia, opettaja ei ollut tajunnut, että he eivät ymmärtäneet oppiaiheen peruseriaatteita. Ellei Saara olisi esittänyt kysymystä, oppiaihe olisi jäänyt keskeneräiseksi hänelle ja mahdollisesti muillekin luokan jäsenille. He eivät olisi oppineet juuri mitään, millä oli heille merkitystä. Kuinka opettaja olisi voinut jo aikaisemmin oppitunnin aikana varmistaa, että jokainen ymmärsi opetettavan asian?

Mistä voi päätellä, ymmärtävätkö oppijat?

Vanhin Boyd K. Packer opetti: ”Valppaan opettajan katse liikkuu kaiken aikaa edestakaisin luokassa havaiten jokaisen liikkeen, tallettaen jokaisen ilmeen ja reagoiden nopeasti mielenkiinnon puutteeseen tai hämmennykseen. Se huomaa välittömästi neuvottoman ilmeen ja oivaltaa heti, milloin asia on opittu.” (*Teach Ye Diligently*, tarkistettu painos [1991], s. 164–165.)

Tarkkailemalla oppilaittesi edistymistä voit hienovaraisesti tehdä sovelluksia oppiaiheessa. Voit esimerkiksi toistaa tai korostaa ajatuksia uudelleen, pysähtyä keskustelemaan, esittää kertomuksen tai lausua todistuksesi. Voit myös tietää, milloin on paikallaan osoittaa huomiota jollekulle. Voidaksesi olla tarkkaavainen ja keskittyä oppijoihin sinun täytyy valmistautua hyvin, ettet olisi liian riippuvainen muistiinpanoista tai oppikirjasta.

Jotkin opetusmenetelmät voivat olla avuksi sen arvioimisessa, ymmärtävätkö oppijat opettamasi periaatteet. Mieti seuraavia ehdotuksia:

- Pyydä oppijoita toistamaan periaatteet omin sanoin. Tällä tavoin saat tietää jo oppitunnin alkupuolella, ymmärtävätkö he tietyt sanat tai ajatukset. Elleivät he ymmärrä, voit antaa selityksiä, jotka tekevät oppiaiheen loppuosan heille merkityksellisemmäksi.
- Käytä muutamia tapausesimerkkejä. Suunnittele tapausesimerkit niin, että muutamat niistä havainnollistavat opettamiasi periaatteita oikein ja toiset eivät. Pyydä oppilaitasi mainitsemaan ne tapausesimerkit, joissa periaatteita sovelletaan oikein. (Ks. ”Tapausesimerkit”, s. 177–178.)
- Esitä kysymyksiä, jotka vaativat oppijoita osoittamaan ymmärtävänsä opetettavan periaatteen. Oppijoiden vastaukset saattavat ilmaista tarvetta kerrata tiettyjä oppiaiheen kohtia ja soveltaa oppiaihesuunnitelmaa.
- Ohjaa keskustelua. Kuunnellesasi huolellisesti oppijoiden esittämiä ajatuksia saat tietää, ovatko he ymmärtäneet opettamasi periaatteet oikein. Viittaa pyhiin kirjoituksiin, myöhempien aikojen profeettojen opetukseen tai oppikirjaan korjataksesi, selventääksesi tai vahvistaaksesi tärkeitä ajatuksia. (Ks. ”Ohjaa keskustelua”, s. 63–65.)

AUTA MUITA ELÄMÄÄN OPPIMANSA MUKAAN

Jeesus opetti: "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon." (Matt. 7:21.) Ei riitä, että tuntee evankeliumin. Meidän täytyy elää sen mukaan.

Eräs opettaja kertoi seuraavasta yhdenmukaisuudesta: "Olen saanut aakkosista suuren opetuksen. -- Me voimme toistaa niitä alusta loppuun ja päinvastoin, mutta niin tehdessämme niillä ei ole juuri mitään merkitystä, koska niitä ei ole yhdistetty mitään tiettyä tarkoitusta ja päämäärää varten. Kun yhdistelemme niitä todellinen tarkoitus ja päämäärä mielessämme, on tuloksena hengellisiä lauluja, pyhiä kirjoituksia, suurta runoutta ja proosaa, ihania lauluja ja niin edelleen. Se, mikä pitää paikkansa aakkosten suhteen, pitää paikkansa myös omassa elämässämme. -- Toiminta on tärkeitä, mutta meillä täytyy olla oikeata toimintaa – tarkoituksellista toimintaa." (William H. Bennett julkaisussa Conference Report, Tongan aluekonferenssi 1976, s. 15.)

Opettajana voit auttaa muita toteuttamaan sanan tekoina eikä pelkästään kuuntelemaan sitä (ks. Jaak. 1:22). Näin tehdäksesi sinun täytyy opettaa tavalla, joka auttaa oppijoita toteuttamaan evankeliumin periaatteet elämässään.

Huolehdi siitä, että oppijat ymmärtävät opettamasi periaatteet

Voit auttaa oppijoita ymmärtämään evankeliumin periaatteet niin, että se auttaa heitä toteuttamaan ne elämässään. Kun esimerkiksi joku lapsi ansaitsee tai

saa rahaa, isä voi selittää, mitä pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeetat opettavat kymmenyksistä ja kuinka niitä käytetään. Hän voi sitten auttaa lasta ottamaan 10 prosenttia rahoistaan, täyttämään lahjoituslipukkeen, panemaan rahat ja lipukkeen kymmenyskuoreen ja antamaan kuoren piispalle.

Auta muita oppimaan Hengen avulla

Ei riitä, että vain ymmärrämme evankeliumin periaatteet. Jotta ihmiset todella eläisivät oppimansa mukaan, heidän täytyy saada todistus siitä, että se on totta. Tämä tapahtuu vain silloin kun opetat Hengen avulla ja he oppivat Hengen avulla (ks. "Etsi Henkeä opettaessasi", s. 45–46).

Käytettävissä on monia erilaisia menetelmiä, joilla voi auttaa muita oppimaan Hengen avulla. Kun esimerkiksi sinä tai ne, joita opetat, kertovat tosikertomuksia haasteista selviytymisestä, Henki voi auttaa oppijoita saamaan rohkeutta elää evankeliumin mukaan. Eräessä Aaronin pappeuden luokassa opettaja kertoi elävästi veljestään, joka oli lopettanut tupakoinnin ja saanut sen johdosta suuria siunauksia. Tämä kertomus kosketti erästä luokassa olevaa nuorukaista ja innoitti häntä lopettamaan oman tupakointinsa.

Kannusta oppijoita "menemään ja tekemään samoin"

Kerrottuaan vertauksen laupiaasta samarialaisesta Vapahtaja käski kuulijoitaan: "Mene ja tee sinä samoin" (Luuk. 10:37). Sinun tulee usein pyytää oppijoita toteuttamaan oppimansa periaatteet. Sellaisten tehtävien tulee olla realistisia ja toteuttavissa olevia. Esimerkiksi rukousta käsittelevässä oppiaiheessa voisit kehottaa perheenjäseniä tai luokan jäseniä rukoilemaan joka aamu ja ilta. Palvelemista käsittelevässä oppiaiheessa voisit kehottaa heitä auttamaan jotakuta apua tarvitsevaa lähimmäistä.

Annettujen kehotusten toteuttamista pitäisi yleensä tarkistaa. Se auttaa oppijoita ymmärtämään, että se, mitä heiltä on pyydetty, on todella tärkeää.

LUO OPPIMISILMAPIIRI

Järjestys ja itsekuri ovat välttämättömiä oppimisen edellytyksiä.

Nämä ominaisuudet kehittyvät parhaiten silloin, kun rakastamme toinen toistamme ja haluamme auttaa toisiamme kasvamaan. Kun olemme huomaavaisia, kohteliaita ja kunnioittavia, keskitymme paremmin evankeliumin oppimiseen.

Saamme runsaammin Hengen vaikutusta. Häiriötekijöitä on vähemmän.

Opettajina voimme vaikuttaa paljon keskinäisen huomaavaisuuden ilmapiirin luomiseen. Meidän tulee myös opettaa muita myötävaikuttamaan oppimisilmapiirin luomiseen. Tällä tavoin opetamme heitä olemaan parempia Vapahtajan opetuslapsia ja meistä itsestämme tulee parempia opetuslapsia.

VALMISTELE LUOKKAHUONE

Mukava ja viihtyisä oppimisympäristö voi vaikuttaa myönteisesti oppijoiden itsekuriin, halukkuuteen keskittyä oppiaiheisiin ja kykyyn vastaanottaa Hengen vaikutus. Olitpa sitten opettajana luokassa tai isä tai äiti, joka valmisteleo perheiltaa, sinun tulee parhaan kykysi mukaan parantaa sitä fyysistä ympäristöä, jossa opetat.

Ehdotuksia luokahuoneen valmistelemiseksi

Puhtaus

Huolehdi siitä, että opetustila on puhdas. Sinun täytyy ehkä lakaista, kerätä paperit tai pyyhkiä taulu. Huolehdi myös siitä, että olet ulkoiselta olemukseltasi siisti ja säädyllinen.

Lämpötila

Mikäli mahdollista, huolehdi siitä, ettei huone ole liian kuuma tai liian kylmä. Jos opetat kirkon luokahuoneessa, sinun on ehkä sovittava johtajiesi kanssa sopivan lämpötilan tarkistamisesta.

Valaistus

Huolehdi siitä, että huoneessa on riittävä valaistus. Järjestä tuolit niin, ettei aurinko paista kenenkään silmiin.

Persoonalliset yksityiskohdat

Luo lämmin ja kiinnostava tunnelma tuomalla silloin tällöin huoneeseen jotakin, mikä lisää sen viihtyisyyttä. Voisit esimerkiksi tuoda kukkia tai asettaa esille kuvia tai esineitä, jotka liittyvät oppiaiheeseen.

Opetusvälineet

Varmista, että huoneessa on kaikki tarvitsemasi opetusvälineet kuten liitua,

sieni, värikyniä, teippiä tai visuaalisia havaintovälineitä. Jos käytät jotakin laitetta, niin kokeile sitä ennen kuin käytät sitä oppiaiheen aikana. Näin ehdit muuttaa suunnitelmiasi, ellei laite toimi kunnolla.

Istuimet

Järjestä istuimet niin, että oppijat näkevät sinut ja toisensa ja kuulevat, mitä puhutaan. Yritä järjestää niin, että voit katsoa jokaista silmiin. Huolehdi myös siitä, että istuinjärjestys tekee jokaiselle mahdolliseksi nähdä taulun ja muut havaintovälineet.

Mikäli mahdollista, katso, että tuolit ovat mukavat istua. Lapsista on mukavampi istua sen verran matalilla tuoleilla tai penkeillä, että heidän jalkansa yltyvät lattiaan. He saattavat silloin tällöin istua mielellään lattialla. Aikuisten ja nuorten tuolien tulee olla sopivan kokoisia, ja ne tulee järjestää niin, että niille pääsee helposti istumaan ja että tuolirivien väliin jää tarpeeksi tilaa.

Järjestä tarvittaessa lapset istumaan niin, että toisiaan häiritsevät lapset istuvat erillään. Voit esimerkiksi kirjoittaa lasten nimet paperiliuskoihin ja kiinnittää liuskat ennen luokan alkamista heidän tuoliensa selkään tai lattialle tuolien eteen.

Jos samassa huoneessa kokoontuu useampi kuin yksi luokka, niin järjestä tuolit sillä tavoin, että luokat istuvat selin toisiinsa vastakkaisilla puolilla huonetta. Käytä irtoseiniä, jos niitä on saatavilla.

Tila

Varaa riittävästi tilaa suunnittelemaasi toimintaan. Jos esimerkiksi suunnittelet näytelmää, niin huolehdi siitä, että osanotajilla on tarpeeksi tilaa seistä ja liikkua. Kotona tällainen toiminta voi edellyttää huonekalujen siirtelyä.

Pyydä oppijoilta apua

Opettajana olet vastuussa opetustilasi fyysisestä ympäristöstä. Mutta sinun ei tarvitse tehdä itse kaikkia valmisteluja. Anna oppilaitteesi osallistua oppimisympäristön parantamiseen. Voit antaa heille tiettyjä tehtäviä, joko säännöllisesti tai tilapäisesti.

OPETA MUITA VAIKUTTAMAAN OPPIMISILMAPIIRIIN

”Määrätkää keskuudestanne opettaja, älköötkä kaikki puhuko yhtä aikaa, vaan puhukoon yksi kerrallaan, ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien kautta” (LK 88:122).

Oppimisilmapiirin ominaisuuksia

Kun kokoonnumme oppimaan evankeliumia, emme kokoonnu pelkästään opettajina, oppilaina ja ystävinä. Me kokoonnumme veljinä ja sisarina – taivaallisen Isän lapsina. Myös kasteenliittomme yhdistää meitä, sillä meillä on kaikilla se vastuu, jota Alma kuvaili pyhille, jotka oli hiljattain kastettu Mormonin vesissä: ”Heidän olisi odotettava yksimielisinä, ja että heillä olisi yksi usko ja yksi kaste keskinäisen sovun ja rakkauden yhteenliittämin sydämin” (Moosia 18:21).

Tämän kasteenliittomme ymmärtämisen pitäisi innoittaa meitä auttamaan toisiamme oppimaan ja elämään evankeliumin mukaan, niin että voimme palata taivaallisen Isämme luokse ja elää Hänen kanssaan. Yksi keino, jolla sekä oppijat että opettajat voivat toteuttaa tämän, on oppimisilmapiirin luominen.

Oppimisilmapiirissä me 1) kohotamme toisiamme osallistumisellamme, 2) rakastamme ja autamme toisiamme ja 3) haluamme yhdessä etsiä totuutta.

Opettajat ja oppijat kohottavat toisiaan osallistumisellaan. Me kohotamme toisiamme, kun kuuntelemme huolellisesti toistemme esittämiä ajatuksia, osallistumme keskusteluihin ja muihin oppimistoimintoihin, esitämme ajatuksia herättäviä kysymyksiä, rukoilemme yhdessä, kerromme henkilökohtaisia kokemuksia ja näkemyksiä sekä lausumme todistuksen (ks. LK 88:122).

Opettajat ja oppijat rakastavat ja auttavat toisiaan. Ihmiset oppivat tehokkaammin, kun he tuntevat olevansa ystävien keskuudessa, jotka välittävät heistä. Jos heistä tuntuu, että heidät saatetaan nolata tai saattaa hämilleen, he eivät yhtä todennäköisesti osallistu oppitunnilla eivätkä kasva evanke-

liumissa. Me voimme sanoillamme ja teoillamme osoittaa, että välitämme heistä ja että haluamme heidän edistyvän. Seuraava vanhin Henry B. Eyringin neuvo koskee sitä rakkautta, jota meidän tulee tuntea kokoon-tuessamme oppimaan evankeliumia:

”Taivaallinen Isämme haluaa sydämemme olevan yhteen liittyneet. Tämä yhteenliittyminen rakkaudessa ei ole pelkästään ihanne. Se on välttämättömyys.” (”Että me yhtä olisimme”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 74.)

Opettajat ja oppijat haluavat kaikki etsiä totuutta. Kun liitymme yhteen suurena päämääränämme oppia ymmärtämään evankeliumia ja elää sen mukaan, mahdollisuutemme oppimiseen lisääntyvät. Kun koemme suurempaa ykseyttä totuuden etsinnässämme, me saamme Herran Hengen olemaan runsain määrin kanssamme.

Opetta muita säilyttämään oppimisilmapiiri

Vastuusi opettajana sisältää sen, että autat oppijoita ymmärtämään, mitä he voivat tehdä luodakseen oppimista edistävän ilmapiirin. Jokainen oppija on velvollinen auttamaan muita saamaan hyvän oppimiskokemuksen. Pyrkiesi luomaan luokkaasi oppimisilmapiiriin et pelkästään korjaa käytöstä tai huolehdi siitä, ettei esitystäsi keskeytetä, vaan täytät jumalallisen tehtäväsi auttaa muita tulemaan paremmiksi Vapahtajan opetuslapsiksi.

Opettaaksesi perheenjäseniä tai luokan jäseniä vaikuttamaan oppimisilmapiiriin luomiseen, mieti keskustelun johtamista käyttämällä seuraavia ehdotuksia:

- Kerro, mitä ajattelet evankeliumista, ja selitä, että haluat auttaa muita oppimaan evankeliumin totuuksia.

- Puhu velvollisuudestamme auttaa toinen toistamme oppimaan evankeliumia (ks. s. 77).
- Puhu siitä, kuinka tärkeätä on osallistua oppiaiheisiin.
- Pyydä läsnä olevilta ehdotuksia siitä, mitä he voivat tehdä auttaakseen oppimisilmapiirin luomisessa.

Opettaja, joka oli kutsuttu opettamaan seitsemän- ja kahdeksanvuotiaita Alkeisyhdistyksessä, järjesti sellaisen keskustelun nähdessään luokan ensimmäistä kertaa. ”Rakkaat ystäväni”, hän sanoi sinä sunnuntaiamuna, ”piispa on kutsunut minut teidän opettajaksenne. Hän asetti kätensä pääni päälle ja siunasi minua niin, että kykenen ymmärtämään teitä, rakastamaan teitä ja opettamaan teille sitä, mikä on totta. Olen siitä hyvin iloinen. Yritän valmistaa sellaisia oppiaiheita, jotka ovat mielenkiintoisia ja tosia. Annan varmasti teille monia tilaisuuksia esittää kysymyksiä ja vastata kysymyksiin, laulaa, kuunnella kertomuksia ja kertoa minulle asioita, joiden tiedätte olevan totta.”

Opettaja jatkoi: ”Ennen syntymäämme elimme kaikki taivaallisen Isämme luona. Me olemme Hänen lapsiaan, joten olemme veljiä ja sisaria. Me haluamme luokassamme auttaa toinen toistamme oppimaan, niin että voimme palata taivaallisen Isän luokse ja elää jälleen Hänen kanssaan. Mitä me kaikki voisimme tehdä auttaaksemme muita luokassa olevia oppimaan niitä tärkeitä asioita, joista puhumme? Ajatelkaamme jokainen jotakin, mitä voimme tehdä.”

Opettaja kirjoitti luokan jäsenten ajatuksia tauluun. Luettelossa oli seuraavia asioita: Olemme ystävällisiä toisillemme, osallistumme oppitunneilla, kerromme kokemuksia ja todistamme, kuuntelemme ja yritämme ahkerasti ymmärtää evankeliumin periaatteita.

Sitten opettaja kysyi: ”Tuleeko teille mieleen mitään, mikä häiritseisi oppimistamme?” Hän teki tauluun toisen luettelon. Tässä luettelossa oli sellaisia asioita kuten pilaileminen jonkun kustannuksella ja puhuminen silloin kun joku muu puhuu.

Näistä kahdesta luettelosta opettaja ja luokan jäsenet tekivät muutaman luokan säännön, joissa kuvailtiin, mitä heidän pitäisi odottaa toisiltaan.

Tämä ei ollut ainoa kerta, jolloin opettaja puhui näistä periaatteista. Hän keskusteli niistä silloin tällöin kahden kesken luokan jäsenten kanssa ja tarvittaessa koko luokan kanssa.

Kun valmistaudut opettamaan, mieti, kuinka voit soveltaa tämän opettajan menetelmää tai käyttää muita ideoita auttaaksesi toisiakin myötävaikuttamaan oppimisympäristöön. Jos olet valpas ja rukoilet, huomaat monia tilaisuuksia opettaa, että oppiminen tapahtuu parhaiten silloin kun me 1) kohotamme toisiamme osallistumisellamme, 2) rakastamme ja autamme toisiamme ja 3) haluamme yhdessä etsiä totuutta.

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheissa 6 ja 7 (s. 213–221) on lisää oppimisilmapiirin luomisesta koskevia ohjeita.

KUINKA OPETTAJAT VOIVAT VAIKUTTAA OPPIMISILMAPIIRIIN

”Saarnaaja ei ollut parempi kuin kuulija, eikä opettaja ollut parempi kuin oppilas; ja näin he olivat kaikki samanarvoiset, ja he tekivät kaikki työtä, kukin voimainsa mukaan” (Al. 1:26).

Sen lisäksi, että autat oppijoita ymmärtämään, kuinka he voivat vaikuttaa oppimisilmapiiriin (ks. s. 77–78), on paljon sellaista, mitä voit opettajana tehdä vaikuttaaksesi sellaisen ilmapiirin syntymiseen.

Valmistaudu hengellisesti

Oma hengellinen valmistautumisesi vaikuttaa paljon oppimisilmapiiriin kotona tai luokkahuoneessa. Kun olet valmistautunut hengellisesti, tuot mukanas rauhan, rakauden ja kunnioituksen hengen. Niistä, joita opetat, tuntuu turvallisemmalta pohdiskella asioita, joilla on iankaikkista arvoa, ja keskustella niistä. Kun olet huolissasi, ajatuksissasi, vihainen tai kriittinen etkä ole valmistautunut hengellisesti, heidän voi olla vaikeampaa oppia Hengen kautta. (Ehdotuksia hengelliseksi valmistautumiseksi on sivuilla 11–20.)

Rakasta jokaista ja osoita huomiota jokaiselle

Jeesus sanoi: ”Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.” (Joh. 13:34.) Sinun tulee pyrkiä rakastamaan niitä, joita opetat – ei ainoastaan silloin kun heitä on helppo rakastaa, vaan myös silloin kun he koettelevat kärsivällisyyttäsi (ks. ”Pyri saamaan lähimmäisenrakkauden lahja”, s. 12).

Jokainen ihminen, jota opetat, on kallisarvoinen Herran silmissä, ja jokaisen pitäisi olla kallisarvoinen myös sinun silmissäsi (ks. ”Osoita huomiota yhdelle”, s. 35–36). Kun oppilaasi ymmärtävät, että rakastat heitä ja välität heistä, he oppivat luottamaan sinuun. Heistä tulee vastaanottavampia, ja on vähemmän todennäköistä, että he aiheuttavat häiriötä (ks. ”Rakkaus pehmittää sydämet”, s. 31–32).

Pukeudu asianmukaisesti

Asusi ja ulkoisen olemuksesi ei pitäisi viedä huomiota pois oppiaiheesta. Jos opetat nuoria, sinun ei tarvitse pukeutua heidän laillaan saavuttaaksesi heidän luottamuksensa.

Tervehdi oppijoita lämpimästi

Jos opetat luokassa, hymyile luokan jäsenten tullessa luokkaan. Tervehdi heitä kätellen. Sano heille, että olet iloinen nähdessäsi heidät. Kerro, että olet kiitollinen heistä. Vain lauseen tai parin lämmin tervehdys voi saada heidät tuntemaan olonsa mukavaksi ja auttaa heitä valmistautumaan oppimiseen.

Voit tehdä myös perheillasta ja perheen pyhien kirjoitusten tutkimisesta miellyttäviä tapahtumia, kun aloittaessasi tervehdit lämpimästi jokaista perheenjäsentä.

Aloita niin, että saat oppijoiden huomion

Luokassa on usein ennen oppiaiheen aloittamista epävirallista keskustelua ja toimintaa. Yksi tehtävistäsi on saada se loppumaan ja auttaa jokaista keskittymään oppimiseen. Tämä voi tapahtua esimerkiksi niin, että johdat luokan jäsenet paikoilleen tai soitat äänitteeltä jonkin kirkon laulun. Siihen voi riittää yksinkertaisesti se, että katsot jokaista silmiin ennen kuin pyydät jotakuta pitämään alkurukouksen. Silloin tällöin voit päättää pitää rukouksen itse. (Ks. ”Oppiaiheen aloittaminen”, s. 93.)

Edistä keskinäistä kunnioitusta

Pyydä oppijoita ajattelemaan, mitä he voivat tehdä auttaakseen toinen toistaan tuntemaan olevansa rakastettu ja arvostettu. Sen perusteella, mitä sinä teet ja sanot, oppilaasi voivat oppia osoittamaan kun-

Lapset toimivat yleensä niin kuin heidän odotetaan toimivan. Ilmaisemalla heille myönteisiä tunteita autat heitä ylläpitämään hyvää oppimisilmapiiriä. Seuraavana on muutama esimerkki myönteisistä ajatuksista, joita voit esittää:

- *Jokainen teistä on kallisarvoinen. Jokainen teistä on Jumalan lapsi. Koko maailmassa ei ole ketään teidän kaltaistanne.*
- *Te olette auttaneet minua tekemään oppi aiheestamme mielenkiintoisen kertomalla kokemuksistanne.*
- *Olen iloinen, kun teemme yhdessä niin hyvää työtä.*
- *Tiedän, että taivaallinen Isä on tänään mielissään meistä jokaisesta.*
- *Olen kiitollinen kaikesta siitä hyvästä, mitä te teette. Me yritämme kaikki tehdä sitä, mikä on oikein.*
- *Meidän pitää puhua vuorotellen. Jokaisella on hyviä ajatuksia, ja meidän täytyy kuunnella toisiamme.*

nioitusta toinen toistaan kohtaan. Omat vastauksesi kysymyksiin voivat opettaa heitä reagoimaan kunnioittavasti toistensa ajatuksiin ja kysymyksiin (ks. ”Kuuntele”, s. 66–67). Vakuuta heille, että kaikki vilpittömät kysymykset ovat tervetulleita. Yhden henkilön kysymykset voivat auttaa sinua selvittämään periaatteita, joissa muillakin on kysymyksiä.

Edistä innostusta evankeliumin oppimiseen

Oppijat voivat tulla luokkaan monista eri syistä. Mutta kun he saapuvat, sinun tulee auttaa heitä innokkaina keskittymään yhteen tavoitteeseen: oppimaan evankeliumia. Voit onnistua tässä auttamalla heitä näkemään, että evankeliumi auttaa heitä ratkaisemaan ongelmansa, rikastuttamaan elämäänsä ja olemaan onnellisempia.

Kannusta oppilaitasi tulemaan luokkaan valmistautuneina oppimaan ja osallistumaan. Kun he itse kukin pyrkivät oppimaan evankeliumia, on todennäköisempää, että he myötävaikuttavat oppimisilmapiirin syntymiseen oppitunneilla (ks. ”Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta”, s. 61–62).

Joskus on hyötyä yksinkertaisista luokan ulkopuolella suoritettavista tehtävistä, varsinkin silloin kun ne saavat oppijat soveltamaan evankeliumin periaatteita jokapäiväisessä elämässä (ks. ”Auta muita elämään oppimansa mukaan”, s. 74). Kun annat luokan ulkopuolella suoritettavia tehtäviä, sinun pitäisi yleensä antaa luokan jäsenille mahdollisuus tehdä niistä selkoa myöhemmin. Tämä auttaa heitä ymmärtämään, kuinka paljon annat arvoa sille, mitä he ovat oppineet ja saaneet aikaan.

Opeta Kristuksen työn merkitystä

Kaiken, mitä opetamme, tulee johdattaa perheenjäseniä ja luokan jäseniä Kristuksen luokse – ottamaan vastaan Hänen lunastustyönsä, Hänen täydellinen esimerkkinsä, Hänen toimituksensa ja liittonsa ja Hänen käskynsä. Muista tämä, kun valmistat ja esität oppiainehitiasi. Se antaa oppimisilmapiiriin ykseyden ja toivon hengen.

Käytä useita erilaisia opetusmenetelmiä, jotka edistävät osallistumista

Oppimisilmapiiri paranee, kun kaikki läsnä olevat ovat kiinnostuneita oppiai-

heesta ja osallistuvat keskusteluihin ja muuhun toimintaan. Yritä ylläpitää mahdollisimman suurta kiinnostusta ja osallistumista käyttämällä useita erilaisia opetusmenetelmiä (ks. ”Vaihteleva opetus”, s. 89–90).

Kerro ajatuksistasi ja kokemuksistasi ja todista

Kun kerrot ajatuksistasi ja kokemuksistasi ja todistat, muut voivat saada innoitusta tehdä samoin. Tämä vahvistaa sekä niitä, jotka kertovat, että niitä, jotka kuuntelevat. Etenkin uusien käännynnäisten voi olla tarpeen nähdä, että kirkossa me kaikki opetamme toisiamme ja opimme toisiltamme, riippumatta kokemuksemme määrästä. Jokaisella on jotakin annettavaa. Me kuuntelemme toistemme ajatuksia, niin että ”kaikki olisivat rakentuneet kaikkien kautta” (LK 88:122).

Lisäehdotuksia niille, jotka opettavat lapsia

Osoita lapsille myönteisiä tunteita

Kun lapsia arvostellaan tai heille puhutaan kielteiseen sävyyn, he tuntevat usein itsensä riittämättömiksi tai torjuttuiksi. He saattavat yrittää saada huomiota häiritsemällä muita lapsia tai käyttäyty-mällä muutoin häiritsevästi. Toisaalta myönteiset sanat auttavat heitä ymmärtämään, että odotat heiltä parasta mahdollista. Anna heille tunnustusta ja kiitä heitä siitä hyvästä, mitä he tekevät, äläkä kiinnitä huomiota vähäisiin ongelmiin. Kun toimit näin, heistä alkaa tuntua, että heidät hyväksytään, heitä rakastetaan ja heitä ymmärretään. (Asiaa koskevia lisäehdotuksia on videossa *Alkeisyhdistyksen johtajakoulutus* [56008 130].)

Laadi säännöt ja pidä niistä kiinni

Lapset tarvitsevat sääntöjä ja rajoja ja pitävät niistä. Päätä opettamiesi lasten kanssa muutamista yksinkertaisista, selkeistä säännöistä (korkeintaan kolme tai neljä). Tämä auttaa heitä hallitsemaan omaa käyttäytymistään. Selitä, että sääntöjen noudattaminen auttaa jokaista nauttimaan enemmän oppimisesta yhdessä. Kerro myös siitä, mitä tapahtuu, kun sääntöjä rikotaan. Voitte yhdessä päättää merkistä, jolla palautetaan järjestys, esimerkiksi että opettaja seisoo käsivarret ristissä.

Moittiminen	Ymmärtäminen
Sinä aiheutat aina häiriötä luokassa. Minä olen kyllästynyt siihen.	Minä tiedän, että joskus on vaikeata istua hiljaa, mutta sinun täytyy nyt jaksaa vielä vähän aikaa. Olisiko sinusta mukavampi istua tässä minun vieressäni?
Etkö sinä nyt voi pitää näppejäsi irti muista lapsista?	Olisi niin houkuttelevaa kiusata muita, mutta me emme kiusaa. Se estää meitä kaikkia oppimasta.
Kuinka voit olla niin ajattelematon muita kohtaan?	Joskus meitä haluttaisi ehkä sanoa muille jotakin epäystävällistä, mutta me yritämme kovasti olla luokassa ystävällisiä ja huomaavaisia. Yritetään auttaa toisiamme, niin että meillä kaikilla olisi mukava olla täällä.
Sinä et kuuntele minua yhtään. Käänny heti ympäri!	Minun on vaikeata opettaa, kun en voi katsoa teitä silmiin, joten teidän täytyy auttaa minua olemalla tarkkaavaisia.
Lopettakaa heti se meteli! En siedä sitä enää hetkeäkään!	Kaikki tuntuvat väsyneiltä ja levottomilta. Noustaan hetkeksi seisomaan ja venyttelemään.

Kun olet yhdessä lasten kanssa laatinut muutaman säännön, tee niistä taulukko. Elleivät lapset osaa lukea, käytä piirroksia, jotka osoittavat, kuinka heidän tulee toimia. Aina kun lapsi rikkoo yhden säännön, keskeytä oppiaihe ja kysy rauhallisesti: ”Mikä sääntö meillä on?” Odota kärsivällisesti, kunnes lapsi sanoo säännön. Pyydä häntä kertomaan, kuinka sääntöä noudatetaan. Jatka sitten oppituntia.

Auta lapsia osallistumaan

Järjestä lapsille tarpeeksi tekemistä ja pidä heidän mielenkiintonsa vireillä esittämällä oppiaiheita, joissa on paljon erilaista toimintaa. Tämä on luultavasti paras tapa ehkäistä häiritsevää käytöstä. Katso opettaessasi lapsia silmiin. Jos luet oppikirjasta, heidän tarkkaavaisuutensa voi herpaantua. Jos lapset käyvät levottomiksi, sano jotakin seuraavanlaista: ”Nyt teidän pitäisi miettiä kovasti, että löydämme vastauksen tähän kysymykseen” tai ”Voisitko sinä pidellä kuvaa, niin että kaikki näkevät?” Jätä useimmat vähäiset häiriöt vaille huomiota ja yritä siirtää lasten huomio johonkin muuhun. Voit sanoa

esimerkiksi: ”Teitä varmasti kiinnostaa, mitä tapahtuu seuraavaksi” tai ”Nostakaa kätenne, kun teistä tuntuu, että tiedätte vastauksen.”

Ole ymmärtäväinen

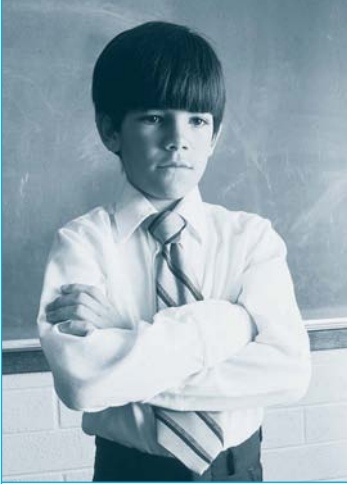
Pidä huoli siitä, että lapset tietävät sinun ymmärtävän ja rakastavan heitä vaikeinakin hetkinä. Muista, että he tarvitsevat ymmärrystä enemmän kuin nuhteita, joten ole kärsivällinen ja ystävällinen heitä kohtaan. Kun toimit näin, voit vaikuttaa siihen, että vaikeistakin tilanteista tulee heidän mahdollisuuksiaan oppia. Yllä oleva taulukko havainnollistaa eroa moittimisen ja ymmärtämisen välillä.

Älä odota itseltäsi tai lapsilta täydellisyyttä. Pidä yllä iloista, myönteistä asennetta, joka auttaa lapsia tietämään, että rakastat heitä. Auta lapsia näkemään, että ongelmat voidaan ratkaista sopuointuisesti.

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheissa 6 ja 7 (s. 213–221) on lisää ohjeita oppimisilmapiiriin luomiseksi.

KUNNIOITUS

Vanhin Boyd K. Packer opetti:

”Kun me kokoonnumme oppiaksemme evankeliumin oppia, sen tulee tapahtua kunnioituksen hengessä. – –

Maailma on muuttumassa yhä meluisammaksi. – –

Tämä suuntaus metelin, jännityksen ja toran lisääntymiseen ja pidättymisen, arvokkuuden ja muodollisuuden väheneemiseen ei ole sattumanvaraista eikä viatonta eikä vaaratonta.

Ensimmäinen käsky, jonka sotilaallista hyökkäystä johtava komentaja antaa, koskee valloitettavien viestiyhteyksien tukkimista.

Epäkunnioittavuus sopii vastustajan suunnitelmiin, kun hän pyrkii tukkimaan innoituksen herkat kanavat sekä mielessä että hengessä. – –

Kunnioitus luo pohjan innoitukselle.” (“Kunnioitus luo pohjaa innoitukselle”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 24–25.)

Presidentti David O. McKay sanoi: ”Kunnioitus on syvällistä arvonantoa, johon liittyy rakkaus” (julkaisussa *Conference Report*, huhtikuu 1967, s. 86; *Improvement Era*, kesäkuu 1967, s. 82).

Vanhin L. Tom Perry totesi: ”Kunnioitus lähtee siitä, että me kunnioitamme ja ihailimme jumaluutta” (“Palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla”, *Valkeus*, tammikuu 1991, s. 66).

Presidentti Spencer W. Kimball neuvoi: ”Todellinen kunnioitus on tärkeä ominaisuus, mutta nopeasti katoamassa maailmasta, koska pahan voimat ovat laajentamassa vaikutuspiiriään. Hyvän valta, joka voisi olla meidän hallinnassamme, jos miljoonat Kristuksen tosi kirkon jäsenet omalla esimerkillään edistäisivät kunnioittavaa käyttäytymistä, olisi niin suuri, ettemme voi sitä edes täysin käsittää. Emme

voi kuvitellakaan, kuinka monien elämään me voisimme vaikuttaa. Ehkäpä vieläkin tärkeämpää olisi se, että me emme voi aavistaakaan, mikä suuri hengellinen vaikutus sillä olisi meidän omiin perheisiimme, jos meistä tulisi niin kunnioittavia kuin me tiedämme, että meidän pitäisi olla.” (“Meidän pitää olla kunnioittava kansa”, *Valkeus*, helmikuu 1977, s. 40.)

Nämä myöhempien aikojen profeettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien sanat osoittavat, että kunnioitus on paljon enemmän kuin että on hiljaa ja istuu paikallaan oppitunnilla. Se on asenne, joka näkyy kaikessa vanhurskaassa käyttäytymisessä. Se ilmenee kunnioituksessamme ja rakkautessamme Jumalaa ja toinen toistamme kohtaan. Eräässä Alkeisyhdistyksen laulussa opetetaan:

Kunnioitus jotain on paljon muuta
Kuin hiljaa vain istua.

Se on pyhä tunne, kun Jumalaa
muistan,

Se on suurta rakkautta.

(*Lasten laulukirja*, s. 12)

Ole esimerkkinä kunnioituksesta

Voidaksemme opettaa kunnioitusta muille meidän täytyy olla itse kunnioittavia. Meidän täytyy osoittaa presidentti McKayn määritelmän mukaista kunnioitusta: ”syvää arvonantoa, johon liittyy rakkaus”. Seuraavat ehdotukset voivat olla avuksi pyrkiessäsi olemaan kunnioittava.

- Pidä sakramenttilupaus muistaa aina Herra ja ottaa Hänen nimensä päällesi (ks. LK 20:77, 79). Pyri aina ajattelemaan Häntä ja Hänen hyvyttään ja olemaan Jumalan todistaja aina kaikessa ja kaikkialla (Moosia 18:9).
- Käytä jumaluuden nimiä oikein ja kunnioittavasti. Vanhin Dallin H. Oaks opetti: ”Kun Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimiä käytetään kunnioittavasti ja valtuudella, ne kutsuvat avuksi voimia, jotka ovat kuolevaisen ihmisen käsityskyvyn yläpuolella. Jokaiselle uskovalle tulee olla itsestään selvää, että nämä voimalliset nimet – joiden kautta tehdään ihmeitä, joiden kautta ihminen luotiin ja joiden kautta me voimme pelastua – ovat pyhiä, ja niihin tulee suhtautua äärimmäisen kunnioittavasti.” (“Kunnioittava ja puhdas”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 55.)

- Osoita asianmukaista kunnioitusta johtavia auktoriteetteja, vyöhykevaltuutettu-seitsenkymmeniä, apujärjestöjen ylimpiä johtokuntia sekä paikallisia pappeusjohtajia ja apujärjestöjen johtajia kohtaan. Käytä aina heidän arvonimiään kuten ”presidentti”, ”vanhin”, ”piispa” tai ”sisar”, kun puhuttelet heitä tai puhut heistä. Käytä muille kirkon aikuisille puhuessasi tai heihin viitatessasi nimityksiä ”veli” ja ”sisar”.
- Vältä käyttämästä karkeata kieltä tai sanoja, jotka aliarvioivat, vähättelevät tai arvostelevat muita. Käytä sekä perheenjäsenten että muiden kesken kohteliasta kieltä, kuten ”kiitos” ja ”anteeksi”.
- Osoita asianmukaista kunnioitusta käsitellessäsi pyhiä kirjoituksia ja käyttäessäsi Herran omaisuutta (kuten rakennuksia ja niiden ympäristöä, kalustoa ja kirjoja).

Keinoja opettaa kunnioittavaa käytöstä

Vaikka oma esimerkkisi on usein riittävä auttamaan muita olemaan kunnioittavampia, niin ajoittain sinun ehkä täytyy nimenomaan opettaa kunnioittavaa käytöstä. Tämä voi olla välttämätöntä varsinkin lasten ja nuorten kohdalla.

Eräs 10- ja 11-vuotiaiden tyttöjen opettaja näki välttämättömäksi antaa täsmällisiä ohjeita kunnioituksesta. Erällä oppitunnilla, jolla käsiteltiin profeetta Joseph Smithin lähetystehtävää ja marttyyrikuolemaa, tytöt alkoivat käyttäytyä tyhmästi ja epäkunnioittavasti. Surullisena, uskomatta kuulemaansa opettaja kuunteli epäkunnioittavia puheita ja mietti hetken, mitä tehdä. Sitten hän ilmoitti päättäväisesti, ääni liikutuksesta värähtäen, että heidän puheensa ja naurunsa olivat sopimattomia ja että heidän sanansa loukkasivat sitä syvää kunnioitusta, jota hän tunsu Joseph Smithiä ja hänen kokemuksiaan kohtaan. Tytöt vaikenivat välittömästi. Opettaja sanoi heille, että hän rakasti heitä ja nautti heidän luokkansa opettamisesta mutta että hän ei voinut sallia sellaista käytöstä. Se oli vakavoittava kokemus sekä opettajalle että luokan jäsenille.

Seuraavista ehdotuksista voi olla apua opettaessasi muita olemaan kunnioittavia.

- Aseta rajat. Määrittele, mikä käytös on hyväksyttävää ja mikä ei. Älä esimerkiksi salli sellaista kielenkäyttöä, joka vähättelee pyhiä asioita tai joka on karkeata, halventavaa ja epäyhtävällistä. Älä salli epäkohteliasta käytöstä, kuten oppitunnin aikana syömistä tai kulkeamista edestakaisin pois huoneesta ja takaisin huoneeseen. Kun oppilaasi puhuvat keskenään ja sinun kans-

sasi, opeta heitä kuuntelemaan toisiaan keskeyttämättä. Opetta heitä myös käyttämään kohteliasta kieltä kuten ”ole hyvä”, ”kiitos” ja ”anteeksi”.

- Hoida järjestys ja valmistelut niin, että on mahdollisimman vähän epäselvyyksiä. Jos olet opettajana luokassa, saavu luokkaan hyvissä ajoin.
- Aloita ja lopeta ajallaan. Tämä osoittaa kunnioitusta niitä kohtaan, joita opetat.
- Puhu miellyttävään, ystävälliseen sävyyn. Tervehdi aina oppilaitasi hymyillen.
- Suhtaudu huomaavaisesti oppijoiden keskusteluissa esittämiin ajatuksiin.
- Jos opetat lapsia, edellytä heidän muistavan pienestäkin antamastasi merkistä, että heidän tulee olla kunnioittavia. Voit ehkä palauttaa kunnioittavan ilmapiirin laulamalla tai hyräilemällä hiljaa jotakin kunnioittavaa laulua, näyttämällä jotakin kuvaa tai näyttämällä kädellä merkkiä, jonka lapset tietävät muistuttavan kunnioituksesta.
- Muista, että lapsista on erityisen vaikeata istua hiljaa pitkiä aikoja. Auta heitä kuuntelemaan ja osallistumaan aktiivisesti. Anna heille säännöllisesti taukoja.
- Varaa aikaa selittää kunnioituksen tärkeyttä, etenkin kun on kysymys lapsista. Selitä alkumusiikin tarkoitusta. Puhu siitä, miksi on tärkeitä kuunnella, laulaa muiden mukana ja puhua hiljaa. Auta lapsia ymmärtämään, että kunnioittava käytös ilahduttaa taivaallista Isää. Selitä, että kun he ovat kunnioittavia, heistä tuntuu hyvältä ja heidän todistuksensa kasvaa.
- Älä palkitse kunnioittavaa käytöstä palkinnoilla tai ruoalla. Älä järjestä kilpailua siitä, kuka pystyy olemaan kaikkein kunnioittavin. Sellainen kiinnittää helposti huomion väärin asioihin. Puhu kunnioituksen oikeista palkinnoista kuten lisääntyvästä ymmärryksestä ja Hengen vaikutuksesta.
- Käytä musiikkia. Vanhin Boyd K. Packer sanoi: ”Musiikki voi luoda jumalanpalvelusilmapiirin, joka luo pohjan innoituksen ja todistuksen hengelle” (”Kunnioitus luo pohjaa innoitukselle”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 26). Käytä alkumusiikkia kunnioittavan tunnelman luomiseksi. Käytä musiikkia myös opettamissasi oppiaineissa.
- Auta oppijoita huomaamaan Hengen vaikutus. Todista silloin kun Henki siihen kehottaa.
- Pidä Vapahtaja kaiken opetuksesi keskipisteenä. Aseta Vapahtajan kuva esille luokahuoneeseen.

AUTA NIITÄ, JOTKA KÄYTTÄYTYVÄT HÄIRITSEVÄSTI

Vanhin Boyd K. Packer opetti:

”Opettajan on tärkeätä ymmärtää, että ihmiset ovat pohjimmiltaan hyviä. On tärkeätä tietää, että he ovat taipuvaisia tekemään sitä, mikä on oikein. Sellainen ylevä ajatus saa aikaan uskoa. Siitä riippuu paljon, kun seisomme omien lastemme edessä tai menemme nuorten luokan eteen opettamaan heitä.

— Jos meidän on määrä opettaa, meidän täytyy jatkuvasti muistuttaa itseämme siitä, että olemme tekemisissä Jumalan poikien ja tyttärien kanssa ja että jokaisella heistä Hänen jälkeläisenään on mahdollisuus tulla Hänen kaltaisekseen.” (Teach Ye Diligently, tarkistettu painos [1991], s. 89.)

Puhuessaan kodin ilmapiiristä presidentti Gordon B. Hinckley sanoi: ”Kun pieniä ongelmia tulee, ja niitä tulee väistämättä, hillitkää itsenne. Muistakaa ikivanhan sananlaskun viisaus: ’Leppeä vastaus taltuttaa kiukun’ (Sananl. 15:1). Rakkaus on maailman paras kurinpitokeino. Siinä on aivan oma taikavoimansa.” (”Kotimme ilmapiiri”, *Valkeus*, marraskuu 1985, s. 4.)

Kuten presidentti Hinckley totesi, pieniä ongelmia tulee väistämättä. Opetatpa kotona tai kirkossa, oppilaittesi käytös voi ajoittain häiritä opetustasi. Yrittäessäsi auttaa niitä, jotka käyvät häiritseviksi, muista, ettei sinun pidä ainoastaan yrittää korjata sopimatonta käytöstä tai huolehtia siitä, että kaikki ovat hiljaa, vaan sinun tulee auttaa oppijoita tulemaan paremmiksi Vapahtajan opetuslapsiksi. Seuraavat ohjeet auttavat sinua käsittelemään häiriöitä Kristuksen tavoin.

Muista sielujen arvo

Herra neuvoi: ”Muistakaa, että sielut ovat kallisarvoiset Jumalan silmissä” (LK 18:10). Niillä, joita opetat, on jumalallisia ominaisuuksia ja jumalallinen päämäärä. Suhtautumisesi heidän tekoihinsa voi auttaa heitä muistamaan äärettömän arvonsa Jumalan poikina ja tyttärinä. Oman esimerkkisi avulla voit auttaa heitä saamaan suuremman halun auttaa toisiaan oppimaan evankeliumia ja elämään sen periaatteiden mukaan.

Pyri ymmärtämään oppilaitasi

Kun ajattelet, millä tavoin voisit auttaa niitä, jotka käyvät häiritseviksi, mieti kaikkia mahdollisia syitä heidän käyttökseen, myös luokahuonetta. Rukoile Hengen johdatusta. Joskus ihmiset toimivat häiritsevästi jonkin sellaisen tähden, mitä sinä teet tai mitä joku muu tekee. Joskus he

puhuvat ja toimivat sopimattomasti sen vuoksi, että he ovat huolissaan, vihaisia, väsyneitä tai turhautuneita. Sinun tulee huolellisesti miettiä näitä mahdollisuuksia, kun ajattelet ongelmien syitä. Kun ymmärrät oppilaitasi, pystyt auttamaan heitä osallistumaan oppitunteihin myönteisesti. (Ks. ”Ymmärrä niitä, joita opetat”, s. 33–34. Käydäksesi läpi eri ikäisten oppijoiden tarpeita ks. ”Lasten opettaminen”, s. 108–109; ”Eri ikäisten lasten ominaisuuksia”, s. 110–116; ”Nuorten ymmärtäminen ja opettaminen”, s. 118–120; ”Aikuisten ymmärtäminen ja opettaminen”, s. 123–124.)

Arvioi omaa käyttäytymistäsi

Kun oppilaasi käyttäytyvät häiritsevästi, käy helposti niin, että kiinnität huomion heidän käyttökseen etk tarkastele omaasi. Mutta Vapahtaja sanoi: ”Kuinka saatat sanoa veljellesi: anna minun ottaa rikka silmästäsi – ja katso, malka on omassa silmästäsi? – Ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet selvästi ottavan rikan veljesi silmästä.” (3. Ne. 14:4–5.)

Kun pyrit ratkaisemaan häiriöihin liittyviä ongelmia, mieti ensin, onko ongelman todellinen lähde jokin sellainen, mitä itse teet. Kysy itseltäsi: ”Pidänpö Vapahtajan ja Hänen oppinsa opetukseni keskipisteenä? Teenkö kaiken voitavani opettaakseni Hengen avulla? Olenko auttanut oppilaitani ottamaan vastuun oppimisestaan? Olenko auttanut heitä vaikuttamaan myönteisesti oppimisilmapiiriin? Annanko heille mahdollisuuden oppia toinen toiseltaan? Voisinko valmistella oppia paremmin? Pyrinkö jatkuvasti tulemaan paremmaksi opettajana?”

Tarkastele käyttämiäsi opetusmenetelmiä. Kysy itseltäsi: ”Auttavatko ne oppilaitani ymmärtämään evankeliumin totuuksia ja soveltamaan niitä? Käytänkö monia erilaisia menetelmiä auttaakseni oppilaitani säilyttämään mielenkiintonsa ja osallistumaan aktiivisesti?”

Arvioi motiivejasi

Herra opetti, että niiden, joilla on halu olla apuna Hänen työssään, täytyy olla ”nöyrä ja täynnä rakkautta” ja heillä täytyy olla ”uskoa, toivoa ja Kristuksen rakkautta” (LK 12:8). Vain niillä, joilla on motiivinaan rakkaus, on myönteinen, voimallinen vaikutus oppilaisiinsa. Rukoile, että täytty-

sit Kristuksen rakkaudella kaikkia kohtaan, joita opetat, varsinkin niitä, jotka joskus käyttäytyvät sopimattomasti. (Ks. ”Pyri saamaan lähimmäisenrakkauden lahja”, s. 12; ”Rakkaus pehmittää sydämet”, s. 31–32.)

Kysy itseltäsi: ”Onko minusta tärkeämpää auttaa muita oppimaan evankeliumia vai esittää opetusaineistoni ilman häiriöitä?” Ajattele, mitä luokan jäsenet kokevat, äläkä sitä, mitä itse koet. Kun jatkuvasti unohdat omat tarpeesi ja kosketat niiden sydäntä, joita opetat, heistä tuntuu helpommalta osallistua rakentavasti.

Auta kaikkia luokan jäseniä vaikuttamaan myönteisesti oppimisilmapiiriin

Silloin tällöin voit kerrata oppijoiden kanssa niitä periaatteita, jotka auttavat heitä vaikuttamaan myönteisesti oppimisilmapiiriin (ks. ”Opeta muita vaikuttamaan oppimisilmapiiriin”, s. 77–78). Muistuta heitä heidän vastuustaan osallistua keskusteluihin, sallia toinen toisensa esittää ajatuksiaan, kuunnella toisiaan ja pitää mukanaan pyhät kirjoituksensa. Kerro heille myös siitä, mitä sinä opettajana teet vaikuttaaksesi myönteisesti tähän oppimisilmapiiriin. Vakuuta heille, että valmistaudut hyvin opettaaksesi heitä ja että järjestät keskusteluja ja muuta toimintaa, joka antaa heille kaikille mahdollisuuden osallistua.

Reagoi tilapäisiin häiriöihin vähäeleisesti

Joskus on parasta jättää pienet häiriöt yksinkertaisesti vaille huomiota ja keskittyä hyvään käytökseen. Silloin kun on tarpeen reagoida tilapäiseen häiriöön, mieti seuraavia ehdotuksia:

- Vaikene. Odota vaiti, kunnes kyseinen henkilö lakkaa puhumasta tai häiritsemästä.
- Siirry lähemmäksi häiritsevää henkilöä. Tämä vähäinen keino voi toimia hiljaisena muistuttajana siitä, että pitää olla tarkkaavaisempi.
- Käytä kevyttä huumoria. Huolettomalla suhtautumisella voit kenties palauttaa henkilön huomion oppiaineeseen. Sinun ei kuitenkaan pidä koskaan olla sarkastinen tai käyttää huumoria keinona nolata tai hallita.
- Auta kyseistä henkilöä osallistumaan myönteisillä tavoilla. Mieti, voitko pyytää häntä lukemaan, tekemään yhteenvetoa jostakin, antamaan esimerkin tai vastaamaan jollakin muulla tavalla. Tärkeätä tässä on muistaa, ettei häntä nöyryydetä vaan koetetaan saada osallistumaan.
- Auta jokaista osallistumaan. Jos yksi henkilö hallitsee keskustelua, niin muista kysyä niiltäkin, jotka eivät ole vielä esittäneet ajatuksiaan. Anna heille ensiksi tilaisuus vastata kysymyksiin. Ellei tämä toimi, niin käännä hyväntahtoisesti huomio pois kyseisestä henkilöstä takaisin luokkaan sanomalla: ”Annetaan nyt jonkun muun vastata.” Tai: ”Olet esittänyt monta mielenkiintoista ajatusta. Haluaisiko joku muu lisätä jotakin siihen, mitä on sanottu?” (Ks. ehdotuksia keskustelujen ohjaamiseksi luvuista ”Ohjaa keskusteluja”, s. 63–65 ja ”Opeta kysymysten avulla”, s. 68–70.)
- Anna uusi suunta sellaisille keskusteluille, joissa ei ole Henki mukana. Jos joku väittelee kanssasi tai muiden kanssa, puhuu epäkunnioittavasti tai ottaa esille kiistanalaisia kysymyksiä, niin ajattele asiaa rakkauden ja sävyisyyden hengessä päättäessäsi, kuinka reagoit siihen.

Voit yksinkertaisesti sanoa jotakin seuraavanlaista:
 ”Se on mielenkiintoinen ajatus, mutta se luultavasti vie meidät pois tämänpäiväisestä oppiaiheesta.”

- Aloita jokin erilainen toiminta. Katkaise häiriö välittömästi siirtymällä toiseen toimintaan, joka vaatii erilaista osallistumista.

Yritä erityisesti auttaa niitä, jotka jatkuvasti aiheuttavat häiriötä

Siitä huolimatta, että yrität luoda oppimisilmapiiriä, joku voi itsepintaisesti häiritä opettamiasi oppiaiheita. Jos joku vakavasti häiritsee toisten oppimista, sinun ei pidä sivuuttaa ongelmaa mutta ei myöskään toimia epäystävällisesti. Muista sellaisessa tilanteessa Herran antama ohje ylläpitää vaikutusvaltaa vain turvautumalla ”taivutteluun, pitkämielisyyteen, lempeyteen, nöyryyteen, vilpittömään rakkauteen,

ystävällisyyteen ja puhtaaseen tietoon, joka suuresti avartaa sielun, teeskentelemättä ja vilpistelemättä, ajallansa ankarasti nuhdellen, kun Pyhä Henki siihen johtaa, ja sen jälkeen osoittaen suurempaa rakkautta sitä kohtaan, jota olet nuhdellut, ettei hän pitäisi sinua vihollisenaan,

että hän tietäisi, että uskollisuutesi on lujempi kuin kuoleman siteet” (LK 121:41–44).

Sinun tulee osoittaa lempeyttä ja nöyryyttä oikaistessasi jotakuta. Huomaa, että nuhteita pitäisi antaa vain silloin, ”kun Pyhä Henki siihen johtaa”, ja sen jälkeen pitäisi osoittaa suurempaa rakkautta.

Seuraavista ehdotuksista voi olla apua, jos joku oppilaisiasi jatkuvasti häiritsee. Voit myös keksiä keinoja soveltaa joitakin näistä ehdotuksista kotikäyttöön.

Puhu kyseisen henkilön kanssa kahden kesken

Joskus on hyödyllistä puhua kahden kesken henkilön kanssa, joka jatkuvasti aiheuttaa häiriötä. Se tulee tehdä tahdikkaasti ja rakkautta osoittaen. Kuvaile häiritsevää käytöstä ja tee samalla selväksi, että rakastat ja kunnioitat tätä henkilöä. Pyydä hänen tukeaan, ja yrittäkää yhdessä löytää ratkaisuja. Tee sitten kaikki voitavasi osoittaaksesi suurempaa rakkautta. Kuten Brigham Young neuvoi: ”Älkää koskaan rangaisko enempää kuin teillä sisimmässänne on palsamia haavojen sitomiseen” (*Kirkon presidenttien opetuksia – Brigham Young*, s. 219).

Pyydä apua muilta

Johtajasi haluavat auttaa sinua opetukseesi liittyvissä haasteissa. Heidän antamistaan ideoista ja avusta voi olla sinulle hyötyä. He voivat esimerkiksi pyytää jotakuta auttamaan tietyissä toiminnoissa tai istua jonkun huonosti käyttäytyvän lapsen vieressä. Säännöllisissä neuvonpiidoissa apujärjestösi johtohenkilön kanssa voitte keskustella keinoista auttaa luokkasi oppilaita (ks. ”Ota vastaan johtajiesi tuki”, s. 28).

Voit pyytää jotakuta johtajistasi olemaan mukana luokkasi ja kiinnittämään oppitunnin aikana erityisesti huo-

miota oppimisilmapiiriin. Keskustele ongelmasta johtajan kanssa luokan jälkeen, ja etsikää yhdessä ratkaisuja. Neuvottele johtajiesi kanssa jatkuvasti, kun toteutat ratkaisuja.

Jos jollakulla lapsella tai nuorella on tapana käyttäytyä häiritsevästi, niin pyydä apua hänen vanhemmiltaan. Vanhemmat haluavat olla selvillä lastensa käyttäytymisestä, ja he ovat halukkaita auttamaan. Mikäli mahdollista, pyydä lapsi tai nuori mukaan näihin keskusteluihin. Tämä osoittaa, että kunnioitat hänen kypsyttään ja vapaata tahtoaan. Yhdessä voitte tehdä tarkemmat suunnitelmat ja myöhemmin käydä läpi edistymistänne.

Jos häiriötä aiheuttavalla henkilöllä on joitakin erityisiä tarpeita, niin ota selvää, mitä voit tehdä auttaaksesi häntä oppimaan tehokkaammin ja käyttäytymään asianmukaisemmin (ks. ”Vammaisten opettaminen”, s. 38–39; ks. myös ”Vammaisten jäsenten auttaminen”, *Kirkkokäsikirja – Kirja 2*, osio 16, ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”, s. 310–314).

Ole kärsivällinen

Muista, että muutos vie aikaa. Tee kärsivällisesti työtä, äläkä koskaan menetä toivoa jonkun suhteen, jolla on ongelmia. Suhtaudu häneen aina myönteisesti. Älä masennu, jos hänellä on kielteinen asenne luokassa. Vaikkei kyseinen henkilö tuntuisikaan saavan juuri mitään opettamastasi oppiaiheesta, niin hänellä on silti mahdollisuus oppia Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja tuntea Hengen vaikutus. Hänellä on myös tilaisuus olla yhdessä rakastavan opettajan ja hänestä välittävien johtajien ja ystävien kanssa.

Ehdotuksia Alkeisyhdistyksen opettajille

Jos joku lapsi aiheuttaa häiriötä, pyydä häntä ystävällisesti lopettamaan. Jos esimerkiksi luokan jäsen nimeltä Laura häiritsee jotakuta toista luokkaan kuuluvaa, voit sanoa: ”Laura, älä viitsi tehdä noin.” Kiitä häntä, jos hän tottelee. Ellei hän tottele, esitä vaatimuksesi päättäväisemmin mutta silti ystävällisesti: ”Laura, nyt sinun täytyy lopettaa se.” Kiitä häntä, jos hän tottelee.

Ellei hän vielä lopeta häiritsemistä, puhu jälkepäin hänen kanssaan kahden kesken siitä, mitä luokassa odotetaan. Kerro hänelle, mikä häiritsee sinua ja miksi. Voit sanoa esimerkiksi: ”Laura, minua häiritsi se, mitä tapahtui tänään luokassa. Me emme voi oppia, kun luokka ei ole kunnioitettava.” Sitten voit kysyä häneltä, mitä hän ajattelee tilanteesta. Kuunneltuasi tarkkaavaisesti hänen vastaustaan voit sanoa hänelle, että ymmärrät, miltä hänestä tuntuu. Voisit kenties sanoa: ”Ymmärrän, että tunnet olosi levottomaksi ja että sinun on vaikea istua hiljaa.” Kysy sitten: ”Kuinka me voimme ratkaista tämän yhdessä? Miten minä voin auttaa? Mitä sinä haluat tehdä?” Keskustelkaa ratkaisusta yhdessä.

Puhuttuasi Lauran kanssa sinun täytyy laatia oma suunnitelmasi auttaaksesi häntä ja luokkaa, jos hänen häiritsevä käyttöksensä jatkuu. Suunnitelmaan voi kuulua jokin seuraavista toimenpiteistä:

- Siirrä yksi tuoli erilleen muista lapsista. Pyydä Lauraa istumaan sillä hetken aikaa, esimerkiksi pari minuuttia. Älä puhu hänelle tänä aikana. Kun hän on ollut määrätyn ajan hiljaa, pyydä hänet takaisin ryhmään.
- Pyydä jotakuta Alkeisyhdistyksen johtokunnan jäsentä tai jotakuta muuta johtajaa viemään lapsi johonkin seurakuntakeskuksessa vapaana olevaan huoneeseen tai hiljaiseen paikkaan, missä vanhemmat voivat olla apuna. Voit sanoa: "Laura, olen pahoillani siitä, ettet

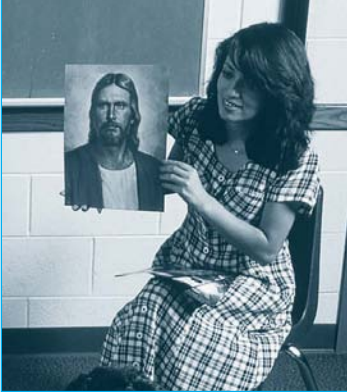
ole pitänyt luokan sääntöjä. Sisar Talvio vie sinut puhumaan vanhempiesi kanssa. Minä toivon, että tulet pian takaisin. Kun olet päättänyt pitää säännöt, saat tulla takaisin luokkaan." Alkeisyhdistyksen johtohenkilön tulee olla lapsen kanssa. Kun lapsi on jälleen rauhallinen, hänet voidaan kutsua takaisin ryhmään. Anna hänen tietää, että häntä rakastetaan ja että hän on tärkeä osa luokkaa.

KÄYTÄ TEHOKKAITA MENETELMIÄ

Voidaksemme auttaa muita oppimaan opetuksemme täytyy olla kiinnostavaa.

Voidaksemme auttaa heitä miettimään oppimaansa ja muistamaan sen opetuksemme täytyy olla mieleenpainuvaa. Opetusmenetelmät on valittava huolellisesti ja niitä on käytettävä tehokkaasti, seuraavista syistä: jotta oppitunnit olisivat kiinnostavia, selkeitä ja mieleenpainuvia.

VAIHTELEVA OPETUS

Presidentti David O. McKay sanoi: "Jokaisella opettajalla on vastuu päättää siitä, kuinka hänen on parasta lähestyä luokan jäseniä tehdykseen heihin pysyvän vaikutuksen" (Gospel Ideals [1953], s. 439).

Käytä useampia erilaisia menetelmiä oppiaiheesta toiseen

Kun perheenäiti suunnittelee päivällisruoat viikoksi, hän ei todennäköisesti pääte valmistaa samanlaista ateriala seitsemänä peräkkäisenä päivänä. Vaikka talousarvio olisikin niin niukka, että hänen on keitettävä joka ilta perunoita, niin hän huomaa piankin, että perunoita voi tarjoilla monessa eri muodossa.

Evankeliumi voidaan niin ikään esittää monin eri tavoin. Kenenkään opettajan ei pidä langeta siihen yksitoikkoiseen malliin, että esittää samanlaisen oppiaiheen viikosta toiseen. Kun käytät monenlaista oppimistoimintaa, oppijat todennäköisesti ymmärtävät paremmin evankeliumin periaatteet ja muistavat enemmän. Jokin huolellisesti valittu menetelmä voi tehdä jonkin periaatteen selkeämmäksi, kiinnostavammaksi ja helpommaksi muistaa.

Kun valmistaudut opettamaan, huolehdi siitä, että käytät useampia erilaisia opetusmenetelmiä oppiaiheesta toiseen. Tämä voi merkitä jotakin niin yksinkertaista kuin värikäs juliste tai taulukko yhdellä oppitunnilla ja taululla oleva kysymysluettelo toisella.

Käytä useampia erilaisia menetelmiä jokaisessa oppiaiheessa

Sen lisäksi että käytät useampia erilaisia menetelmiä oppiaiheesta toiseen, sinun tulee opettaa jokainen oppiaihe vaihtelevasti. Lapset ovat luonnostaan uteliaita ja pitävät erittäin paljon siitä, että käytetään useampia erilaisia oppimistoimintoja – yleensä viidestä seitsemään yhtä oppiaihetta kohti. Myös nuoret reagoivat hyvin useampien erilaisten menetelmien käyttämiseen. Vaikka opettaisit aikuisiakin,

suunnittele käyttäväsi vähintään kolmea menetelmää jokaisella oppitunnilla.

Valitse ja valmistele useampia erilaisia opetusmenetelmiä

Käytettävissä on monia lähteitä, joista saat apua menetelmien valinnassa, kun valmistelet oppiaiheitasi. Mieti seuraavia ajatuksia, kun suunnittelet, mitä menetelmiä käytät jossakin oppiaiheessa:

- Ota ensin huomioon oppikirjassa olevat ehdotukset. Tarpeen vaatiessa sovelle ne oppilaittesi tarpeisiin.
- Aseta jokin täsmällinen päämäärä, johon pääsemiseksi käytät jotakin menetelmää. Valitse menetelmiä, jotka tukevat ja vahvistavat oppiaiheen päätavoitetta. Niiden tulee olla todellisuutta vastaavia ja korostaa totuutta, hyvyttä ja kauneutta. Älä valitse menetelmiä pelkästään viihdyttämisen vuoksi tai ajan täytteeksi.
- Valitse menetelmiä, jotka ovat tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita. Joitakin menetelmiä, kuten kertomuksia ja liitutaalua käytetään paljon useammin kuin muita, esimerkiksi paneelikeskustelua ja pelejä. (Ks. "Sopivien menetelmien valinta", s. 91; "Tehokkaiden menetelmien valinta", s. 92.)
- Käytä tarvittaessa menetelmiä, jotka saavat oppijat osallistumaan aktiivisesti. Tämä on tärkeää kaikkien oppijoiden mutta etenkin lasten kannalta.
- Harjoittele menetelmien käyttöä ennen kuin opetat oppiaiheen. Tämä on erityisen tärkeää, jos et ole käyttänyt tiettyä menetelmää aikaisemmin.

Pidä oppiaiheesi vaihtelevina

Sivulla 90 olevan taulukon avulla voit arvioida, ovatko oppiaiheesi kyllin vaihtelevia. Voit tehdä samanlaisen taulukon päiväkirjaasi tai muistivihkoon. Kirjoita tyhjien sarakkeiden alkuun viiden seuraavan oppiaiheesi otsikot. Kun valmistelet oppiaiheet, rasti kyseisen oppiaiheen sarakkeesta jokainen käyttämäsi menetelmä.

Taulukon yläosassa luetellut menetelmät ovat evankeliumin opettamisessa yleisimmin käytettyjä. Saatat havaita käyttäväsi joitakin näistä menetelmistä lähes kaikissa oppiaiheissasi. Muut mainitut

menetelmät voivat myös olla tehokkaita riippuen siitä, mitä opetat, ja niiden tarpeista, joita opetat.

Tätä taulukkoa käyttäessäsi voit alkaa nähdä opettamisessäsi tiettyjä malleja. Saattaa olla joitakin menetelmiä, joita käytät jokaisessa oppiaiheessa, ja toisia, joita et käytä koskaan.

MENETELMÄT, JOITA VOIN KÄYTTÄÄ	Oppiaihe	Oppiaihe	Oppiaihe	Oppiaihe	Oppiaihe
Yleisesti käytettyjä menetelmiä					
Esimerkit					
Kertomukset					
Keskustelut					
Kysymykset					
Luennot					
Liitutaulu					
Musiikki					
Pyhät kirjoitukset					
Soveltaminen					
Vertaukset ja havaintoesitykset					
Muita menetelmiä					
Aivoriihi					
Asetelmat					
Audiovisuaalinen aineisto					
Huomionherättämistoiminnat					
Kartat					
Kuvaelmat					
Kuvalaatikko					
Kuvat					
Käytännön sovelluskeinot					
Laululeikit ja lorut					
Lukuteatteri					
Näytökset					
Paneelikeskustelut					
Pelit					
Pienryhmäkeskustelut					
Piirtoheitin					
Piirtäminen					
Pystyssä pysyvät paperinuket					
Pysäkit					
Roolileikki					
Selonteot					
Tapausesimerkit					
Tarrataulu					
Tehtävämonisteet					
Ulkoa opetteleminen					
Vierailevat puhujat					

SOPIVIEN MENETELMIEN VALINTA

Evankeliumin opettajana edustat Herraa niille, joita opetat. Sinun tulee pitää huoli siitä, että kaikki, mitä teet, on Hänen tahtonsa mukaista ja että jokaisessa oppiaiheessa osoitat kunnioitusta evankeliumin totuuksia kohtaan.

Herra sanoi: ”Muistakaa, että se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, ja siitä tulee puhua varoen ja Hengen ohjaamana” (LK 63:64). Evankeliumin totuuksien opettamisessa käyttämäsi menetelmät herättävät oppijoissa herkkyyttä pyhiä asioita kohtaan. Sinun tulee sen vuoksi huolehtia siitä, että menetelmät sopivat opetettaviin periaatteisiin ja että ne ovat kirkon mittapuiden mukaisia. Vaikka jonkin tietyn sanoman voikin välittää useammalla eri menetelmällä, niin jotkin näistä menetelmistä voivat aiheen vuoksi tai oppilaittesi iän tai kokemuksen huomioon ottaen olla sopimattomia johonkin nimenomaiseen oppiaiheeseen.

Aina kun mietit jonkin tietyn menetelmän käyttämistä, esitä itsellesi seuraavat kysymykset varmistaaksesi sen, että menetelmä on sopiva.

Onko Henki mukana tätä menetelmää käytettäessä?

Hengen täytyy olla läsnä viedäkseen opettamasi evankeliumin sanoman niiden sydämeen, joita opetat (ks. 2. Ne. 33:1; LK 42:14). Sen vuoksi sinun tulee käyttää menetelmiä, jotka luovat oppitunnille oikean tunnelman ja saavat Hengen olemaan läsnä. Eräs Evankeliumin oppi-luokan opettaja käytti musiikkia oppitunnilla, jolla keskusteltiin profeetta Joseph Smithin marttyyrikuolemasta. Valmistellessaan oppiaihetta opettaja pyysi erästä seurakunnan jäsentä valmistautumaan laulamaan ”On tielleni mies murheiden” (*MAP-lauluja*, 16). Oppitunnilla laulu ohjasi luokan jäsenten ajatukset ja tunnelmat mellakajoukon hyökkäystä edeltävään hetkeen, jolloin John Taylor lauloi tämän laulun veljilleen Carthagen vankilassa. Henki välitti tuon hetken suloisen ja vakavan tunnelman luokan jäsenten sydämeen.

Onko menetelmä yhdenmukainen opettamani periaatteen pyhyiden kanssa?

Jotkin opetusmenetelmät ovat kevyempiä ja vapaamuotoisempia kuin toiset ja sopivat sen vuoksi vain tiettyihin

oppiaiheisiin. Ei esimerkiksi olisi sopivaa käyttää roolileikkejä keskusteltaessa ylösnousemuksesta. Roolileikki voi kuitenkin olla sopiva keino opettaa olemaan hyvä lähimmäinen.

Kohottaako ja vahvistaako menetelmä niitä, joita opetan?

Evankeliumin oppimisen tulee olla myönteinen, iloinen kokemus, joka auttaa oppijoita ymmärtämään jumalallisen alkuperänsä. Niiden, joita opetat, tulee tuntea, että rakastat ja kunnioitat heitä.

Sellainen aineisto, joka on kiistanalaista tai huomiota herättävää, ei vahvista uskoa ja todistusta, eikä sellaista pidä käyttää. Älä käytä mitään sellaista menetelmää, joka voisi nolata jonkun tai väheksyä jotakuta.

Onko aineisto kirkon hyväksymä?

Käytä viimeisimpiä pyhien kirjoitusten laitoksia ja kirkon julkaisemia oppikirjoja. Ota huomioon oppikirjassa olevat opetusmenetelmät ennen kuin etsit ideoita muista lähteistä. Kaikkien käyttämiesi aineistojen tai ajatusten, jotka eivät ole oppikirjasta, tulee korostaa totuutta ja hyvyttä. Oppikirjojen ja pyhien kirjoitusten lisänä voit käyttää yleiskonferenssipuheita, kirkon lehtiä ja kirkon tuottamia audiovisuaalisia aineistoja ja kuvia.

Olenko noudattanut oikeita menettelytapoja valmistautuessani käyttämään menetelmää?

Jotkin menetelmät vaativat erityistä valmistautumista. Sinun täytyy esimerkiksi saada piispalta lupa kutsuaksesi luokkaan vierailevia puhujia, ja vierailevien puhujien kutsumiseksi vaarnan kokouksiin tarvitaan vaarnanjoh-tajan lupa (ks. *Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1999], s. 327).

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kursin oppiaiheissa 8 ja 9 (s. 222–229) on lisää menetelmien valitsemista koskevia ohjeita.

TEHOKKAIDEN MENETELMIEN VALINTA

Vanhin Boyd K. Packer opetti: "Opettaessamme moraaliarvoja ja hengellisiä arvoja me opetamme abstrakteja asioita. Mikään opettaminen ei ehkä ole yhtä vaikea tehtävä eikä yhtä antoisaa kuin opettaminen silloin kun siinä onnistuu. On olemassa menetelmiä ja välineitä, joita voi käyttää. On asioita, joita opettajat voivat tehdä valmistautuakseen ja valmistaukseen oppiaiheensa niin, että heidän oppilaitaan – voidaan opettaa ja heidän todistuksensa voidaan välittää toiselta toiselle."
(Teach Ye Diligently, tarkistettu painos [1991], s. 62.)

Tehokkaat opetusmenetelmät tekevät oppiaiheista selkeitä, mielenkiintoisia ja mieleenpainuvia. Aina kun mietit jonkin tietyn menetelmän käyttöä, esitä itsellesi seuraavat kysymykset varmistaaksesi, että menetelmä tulee olemaan tehokas.

Auttaako menetelmä oppijoita ymmärtämään paremmin opettamani periaatteen?

Tehokkaiden menetelmien avulla voidaan selittää periaatteita ja vahvistaa oppiaiheita. Esimerkiksi eräs nuori lähetys-saarnaaja opetti tutkijalle, että evankeliumin palauttaminen maan päälle oli tarpeen. Tutkija vastasi, että se kirkko, johon hän kuului, oli opettanut hänelle monia arvokkaita totuuksia ja että se oli aina ollut tarpeeksi hyvä hänen perheelleen. Auttaakseen tutkijaa ymmärtämään paremmin luopumuksen merkitystä ja palautuksen tarvetta lähetysaarnaaja toi seuraavaan keskusteluun metrimitan. Hän sanoi, että mitta oli täsmälleen metrin pituinen. Jos siitä otettaisiin muutamia senttejä pois, voisi jäljellä olevalla mitalla silti mitata tiettyjä pituuksia, mutta sillä ei voisi enää mitata täyttä metriä. Apostolien kuoleman jälkeen menetettiin osia totuudesta siellä ja täällä. Oppiin pääsi tulemaan muutoksia, kun ei ollut profeettaa puhumassa Herran sanaa. Osia totuudesta säilyi, ja ne olivat hyviä, mutta ne eivät edustaneet totuuden täyteyttä. Jotta kirkko olisi Jeesuksen Kristuksen kirkko, siinä täytyy olla kaikki Herran opettama totuus. Muutoin se opettaa vain pienen osan siitä, mitä sen pitäisi opettaa.

Onko menetelmän käyttö viisasta ajankäyttöä?

Monista opettajista tuntuu siltä, että heillä on runsaasti aikaa opitun alussa.

Niin ollen he saattavat käyttää ensimmäiset minuutit epäviisaasti ottamalla liian paljon aikaa hauskan opetusmenetelmän soveltamiseen. Sitten he huomaavat oppiaiheen puolivälissä, että heidän on vielä opetettava suurin osa oppiaiheesta. Korvatakseen menetetyt ajan he pitävät helposti kiirettä jättäen väliin tärkeitä osia oppiaiheesta. He päättävät usein oppiaiheen hätiköiden sen sijaan että käyttäisivät tilannetta hyväksi kootakseen ajatukset yhteen ja auttaakseen oppijoita ymmärtämään, kuinka opetettuja periaatteita voi toteuttaa käytännössä.

Suunnittele huolellisesti, mitä menetelmiä käytät oppiaiheessa ja kuinka paljon aikaa käytät niihin. Tällä tavoin voit käyttää tarpeeksi monia menetelmiä antamatta niiden muodostua oppiaiheen keskipisteeksi.

Huolehdi siitä, etteivät käyttämäsi menetelmät ole opettamiesi periaatteiden kannalta liian aikaa vieviä. Esimerkiksi pienryhmätyöskentely voi olla tehokas menetelmä opettaa jotakin monimutkaista periaatetta, mutta koska se vie melko paljon aikaa, se ei ehkä ole paras tapa opettaa jotakin yksinkertaista periaatetta.

Täyttääkö menetelmä niiden tarpeet, joita opetan?

Käyttämiesi menetelmien tulee auttaa oppijoita ymmärtämään opettamasi periaatteet ja lisätä heidän haluaan elää niiden mukaan. Ota selvää oppijoiden taustoista, saavutuksista, päämääristä ja niin edelleen, jotta voisit valita menetelmät, jotka ovat heistä valaisevia, mieleenpainuvia ja innoittavia. Kun ymmärrät niitä, joita opetat, pystyt välttämään menetelmiä, jotka voivat loukata tai hämmentää heitä.

Käytänkö liian usein samaa menetelmää?

Vakuuttavakin opetusmenetelmä voi käydä rasittavaksi, jos sitä käytetään liikaa. Muista käyttää useampia erilaisia opetusmenetelmiä.

Lisätietoja

Evankeliumin opettaminen -kurssin oppiaiheissa 8 ja 9 (s. 222–229) on lisää menetelmien valitsemista koskevia ohjeita.

OPPIAIHEEN ALOITTAMINEN

Ennen sinfoniakonsertin alkamista konsertissa kävijät kuulevat usein sekavan yhdistelmän eri soitinten ääniä. Kaikki soittajat valmistautuvat konserttiin samaan aikaan virittämällä instrumenttejaan ja harjoittelemalla musiikkia kukin itsekseen. Mutta kun kapellimestari astuu lavalle ja kohottaa tahtipuikon, kaikki hiljenevät ja ovat tarkkaavaisia ja valmiita yhteistyössä soittamaan kaunista musiikkia.

Aivan kuten kapellimestari, joka kokoaa soittajat yhteen konsertin alussa, sinunkin tulee koota perheenjäsenet tai luokan jäsenet yhteen oppitunnin alussa. Ennen kuin aloitat oppitunnin, jotkut saattavat lukea, toiset saattavat istua hiljaa ja muut saattavat puhua keskenään. Saatatte kuulla useita keskusteluja samaan aikaan. Vielä alkurukouksen jälkeenkään läsnä olevat eivät kenties täysin keskity omalta osaltaan edistämään oppituntia. Ja vaikka opettajalta vaaditaan enemmän kuin tahtipuikon kohottaminen, niin on muutamia yksinkertaisia keinoja kiinnittää jokaisen huomio oppiaiheeseen.

Ohjeita oppiaiheen aloittamiseen

Oppiaiheiden johdannon tulee saada aikaan enemmän kuin kiinnittää oppijoiden huomio. Ellei johdanto liity oppiaiheeseen, siitä on luultavasti enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Jos esimerkiksi pyhäkoulun opettaja kertoo oppitunnin alussa vitsin, se voi kyllä saada luokan jäsenet tarkkaavaisiksi, mutta se voi myös saada heidät ajattelemaan asioita, jotka estävät heitä keskittymästä opetettaviin periaatteisiin. Sinun tulee välttää anteeksi-

pyyntöjä (kuten ”tunnen itseni valmistautumattomaksi”) ja muita ilmaisuja, jotka eivät johda suoraan oppiaiheeseen.

Kun opetat eri oppiaiheita, älä aloita joka kerta samalla menetelmällä. Vaihtelu lisää mielenkiintoa ja yllätyksellisyyttä. Voit valita tämän kirjan sivuilla 159–183 kuvailtuja menetelmiä. Sivuilla 91–92 on ohjeita sopivien ja tehokkaiden menetelmien valitsemiseksi.

Esimerkkejä tehokkaista oppiaiheiden aloituksista

Havaintoesityksen käyttö

Voit käyttää esineitä opettaaksesi evankeliumin periaatteita (ks. ”Vertaukset ja havaintoesitykset”, s. 180–181). Esimerkiksi aloittaessasi oppiaihetta, joka käsittelee sen valitsemista, mikä on sielulle suuriarvoisinta, voit näyttää vierekkäin oikeata kolikkoa ja leikkirahaa tai tyhjää kolikon kokoista paperinpala. Kysy sitten oppilaitasi, kumman he ottaisivat maksuksi tekemästään työstä. Tämä voisi toimia johdantona keskusteluun siitä, mitkä opetukset ovat aitoja ja mitkä opetukset ovat vääriä.

Kysymysten kirjoittaminen tauluun

Ennen oppitunnin aloittamista tauluun kirjoitetut kysymykset auttavat oppijoita ajattelemaan käsiteltäviä aiheita jo ennen kuin oppitunti alkaa. Esimerkiksi jos oppiaihe käsittelee Kristuksen nimen päällemme ottamista, voisit kirjoittaa tauluun seuraavat kysymykset:

- Mitä esimerkiksi teette siksi, että olette ottaneet Kristuksen nimen päällemme?
- Mitä esimerkiksi ette tee, koska olette ottaneet Kristuksen nimen päällemme?

Kertomuksen esittäminen

Kertomukset voivat herättää oppijan mielenkiinnon. Me voimme usein opettaa jonkin periaatteen tehokkaammin silloin kun esitämme ensin sitä kuvaavan kertomuksen. Tämä auttaa oppijoita ymmärtämään periaatteen jokapäiväisten kokemusten valossa.

OPPIAIHEEN LOPETTAMINEN

”Voi voi, aika loppuu, enkä ole vielä opettanut kaikkea. Hetki vielä. Minä käyn nopeasti läpi tämän viimeisen osan.” Lähes jokainen on kuullut jonkun opettajan sanovan näin. Se osoittaa, että opettaja on menettänyt tärkeän opetustilaisuuden: tilaisuuden lopettaa oppiaihe tehokkaasti.

Tehokkaan lopettamisen piirteitä

Tehokas lopettaminen ei tapahdu itsensä. Se täytyy valmistella oppiaiheeseen kuuluvana. Lopetus on tehokkain silloin kun siinä on seuraavia piirteitä:

- Se on lyhyt, suppea ja aiheeseen keskitetty. Yleensä siihen ei pidä sisällyttää aineistoa, jota oppiaiheeseen ei ole opetettu.
- Se sisältää yhteenvedon niistä periaatteista, joista on keskusteltu.
- Se korostaa osallistuneiden esittämiä tärkeitä ajatuksia.
- Se auttaa oppijoita soveltamaan evankeliumin periaatteita elämäänsä.
- Se on kohottava, motivoiva ja myönteinen.
- Siihen sisältyy aikaa todistuksen lausumiseen.

Seuraavana on joitakin esimerkkejä oppiaiheen lopettamisesta:

- Mainitse uudelleen oppiaiheen tavoite. Kysy oppilaitasi, kuinka he toteuttavat sitä elämässään tulevan viikon aikana.
- Ennen kuin oppiaihe alkaa, pyydä yhtä tai kahta oppilasta kuuntelemaan huolellisesti ja valmistautumaan yhteenvedon tekemiseen oppiaiheen pääajatuksista tai koko oppiaiheesta.
- Kysy oppilaitasi, mitä he sanoisivat, jos joku haluaa tietää, mitä he ovat oppiaiheesta oppineet.

- Käytä tehtävämonistetta auttaaksesi oppilaitasi tekemään yhteenvedon oppiaiheen pääajatuksista (ks. ”Tehtävämonisteet”, s. 178–179).

Jätä aikaa lopetusta varten

Päätäksesi oppiaiheen hyvin sinun tulee olla valpas ja joustava ajankäytön suhteen. Hyvin valmistellutkaan oppiaiheet eivät aina suju suunnitelmien mukaan. Oppilaittesi tarpeet voivat saada sinut käyttämään johonkin kohtaan enemmän aikaa kuin olit osannut odottaa.

Kun näin tapahtuu, sinun täytyy olla selvillä ajan kuluista. Päätä keskustelu ennen kuin aika loppuu. Tee kaikki voitavasi päättäksesi keskusteltavan aiheen luontevasti liittämällä sen pikaiseen yhteenvedoon oppiaiheesta. Päätä sitten oppiaihe.

Valmistellun lopetuksen muuttaminen

Ajoittain sinun täytyy ehkä muuttaa valmistelemasi lopetusta jonkin tietyn keskustelun, esitetyn ajatuksen tai Hengen innoituksen perusteella. Seuraava kertomus on esimerkiksi opettajasta, joka käytti hyväkseen ainutlaatuisia tilaisuuksia päättää oppiaihe:

Varhisaamun seminaariluokan lähes työssä loppuaan opettaja halusi päättää keskustelun. Oppiaiheen pääajatus oli, että me tulemme Kristuksen luokse olemalla kuuliaisiksi käskyille. Luokassa oli puhuttu sellaisista asioista, joita jotkut teini-ikäiset tekevät ja jotka estävät heitä tulemasta Vapahtajan luokse ja saamasta täysin Hänen sovituksensa siunauksia.

Opettaja oli suunnitellut päättävänsä oppiaiheen viittaamalla taulussa olevaan luetteloon. Mutta hän oli huomannut maalauksen, jonka eräs oppilas oli tehnyt koulun taideprojektissa. Se esitti puuaidan takaa katselevaa karitsaa. Opettaja pyysi saada näyttää maalausta luokalle, ja hän kertoi, mitä hän kuvassa näki. ”Kuten keskustelimme luokassa”, hän sanoi, ”Vapahtaja on Jumalan Karitsa, joka antoi henkensä, että me kaikki voisimme tulla Hänen tykönsä ja Hänen kauttaan saada iankaikkisen elämän. Maalauksessa oleva aita kuvaa niitä esteitä, jotka erottavat meidät Hänestä.”

Opettaja ilmaisi toivovansa, että oppilaat poistaisivat ”aidat”, jotka estävät heitä

pääsemästä lähemmäksi Vapahtajaa. Hän todisti Vapahtajan kutsusta: "Tulkaa minun luokseni --. Minä annan teille levon." (Matt. 11:28.) Luokka päättyi, ja opettaja antoi maalauksen takaisin. Hengen vaikutus tuntui vielä oppilaiden poistuessa rakennuksesta.

VALMISTA KAIKKI, MIKÄ ON TARPEEN

Kun omistaudumme Herran työlle, meidän on tartuttava kovaan työhön, jota kutsutaan valmistautumiseksi. -- Herran ohje opettaa Hengen kautta ei vapauta meitä vähimmässäkään määrin henkilökohtaisen valmistautumisen välttämättömyydestä. --

Meidän täytyy tutkia pyhiä kirjoituksia. Meidän täytyy tutkia elävien profeettojen opetuksia. Meidän täytyy oppia kaikki mitä voimme, jotta olisimme edustuskelpoisia ja ymmärrettäviä --. Valmistautuminen on Hengen kautta opettamisen välttämätön edellytys.

Vanhin Dallin H. Oaks

RIITTÄVÄ VALMISTAUTUMISAIKA

Kun ylösnoussut Vapahtaja oli viettänyt päivän opettaen nefiläisiä, Hän käski heitä varaamaan aikaa valmistautua niiden opetusten vastaanottamiseen, joita Hän antaisi heille seuraavana päivänä. Hän sanoi: ”Menkää sen tähden koteihinne ja tutkistelkaa sitä, mitä minä olen puhunut, ja anokaa Isältä minun nimessäni, että te ymmärtäisitte, ja valmistautukaa mielessänne huomista varten” (3. Ne. 17:3). Voit soveltaa tämän periaatteen omaan valmistautumiseesi opettajana. Kun varaat aikaa valmistautua ajatuksella ja rukoillen, sinua siunataan suuremmalla ymmärryksellä. Olet vastaanottavaisempi Hengen johdatukselle.

Aloita oppiaiheen valmistelu hyvissä ajoin

Toisinaan voit saada opetustehtäviä, jotka vaativat valmistautumista viime hetkellä. Mutta yleensä pystyt aloittamaan valmistelut hyvissä ajoin etukäteen. Tämä on tärkeä osa opettamista. Mitä aikaisemmin alat rukoilla seuraavan oppiaiheesi johdosta sekä pohtia ja valmistella sitä, sitä enemmän ehdit kokea Hengen johdatusta ja etsiä esimerkkejä, vertauksia ja muita ideoita oppiaiheen rikastamiseksi (ks. ”Tunne Hengen vaikutus ja seuraa sitä opetuksessasi”, s. 47–48; ”Etsi opetuksia kaikkialta”, s. 22–23; ”Vertaukset ja havaintoesitykset”, s. 180–181). Ehdit pyytää oppilaitasi valmistelemaan erityistehtäviä kuten musiikkiesityksiä (ks. s. 168–170). Ehdit myös etsiä ja valmistautua käyttämään seurakuntakirjastosta saatavia lähteitä (ks. ”Kirkon tuottamat evankeliumin opetuksen lähteet”, s. 105).

Usein kannattaa ryhtyä ajattelemaan tulevaa oppiaihetta pian sen jälkeen kun olet opettanut edellisen. Olet todennäköisesti parhaiten selvillä oppilaistasi, heidän tarpeistaan ja heitä kiinnostavista asioista välittömästi sen jälkeen kun olet ollut heidän seurassaan. Silloin olet myös parhaiten selvillä siitä, kuinka he reagoivat opetukseesi. Voit arvioida lähestymistapaasi ja menetelmiäsi silloin kun ne ovat tuoreina mielessäsi.

Koe iloa valmistautumisesta

Eräs opettaja kuvaili sitä iloa, jonka saamme kokea silloin kun varamme aikaa valmistautumiseen:

”Monet ovat löytäneet evankeliumin opettamisen ilon, mutta opettamiseen liittyy toinenkin selvästi havaittava ilo – valmistautumisen ilo. Oppiaiheen valmistamista pidetään usein taakkana ja sitä siirretään viime hetkeen. Samoin kuin kiireinen rukous jää usein pinnalliseksi ja tehottomaksi, niin käy myös oppiaiheelle, jos sen valmistaminen jää viime hetkeen.

Minulla on itsellenikin kokemusta sellaisesta valmistautumisesta. Se ei ole mukavaa eikä vahvasta itseluottamusta. Olen myös kokenut suurta iloa valmistautuessani opetukseen. Tuohon valmistautumisen aikaan voi sisältyä merkityksellisiä rukouksia ja syvällisiä ajatuksia. Olen huomannut, että se on ihanan antoisaa jumalanpalvelus-aikaa sekä itsetutkistelun, ymmärryksen lisääntymisen ja innoituksen aikaa.

-- Kun olen maistanut valmistautumisen iloa, olen löytänyt kallisarvoisia viisauden ja näkemyksen helmiä. Huomaan valmistautumiseni avulla oppivani paljon enemmän kuin minulla koskaan on aikaa opettaa. --

Aina kun totuutta opetetaan, tarve valmistautua säilyy suurin piirtein samana. Ne, jotka oppivat onnistuneen valmistautumisen menetelmän, saavat huomata, että heitä odottaa iloinen kokemus.” (Ks. ”Valmistautuminen opettamaan”, *Valkeus*, syyskuu 1996, s. 26.)

Varaa aikaa henkilökohtaiseen valmistautumiseen

Muista, että pyrkimyksissäsi opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ei riitä, että vain valmistat oppiaiheita. Sinun täytyy myös valmistautua itse. Varaa aikaa siihen, että tutkit tässä kirjassa annetut neuvot siitä, mitä voit tehdä valmistautuaksesi hengellisesti opettamaan evankeliumia (ks. s. 11–20). Järjestä myös niin, että voit osallistua opettajien koulutuskokouksiin. Näihin kokouksiin sinä ja muut opettajat ja johtajat kokoonnutte yhdessä oppimaan sellaisia evankeliumin opetusmenetelmiä, jotka parantavat taitojasi ja itseluottamustasi.

OPPIAIHEIDEN VALMISTAMINEN

Sillä lyhyellä ajalla, jonka käytät oppiaiheen opettamiseen kotona tai kirkossa, voi olla iankaikkinen vaikutus niihin, joita opetat. Jokainen oppiaihe voi auttaa heitä tuntemaan Hengen vaikutuksen, kasvaamaan rakkaudessaan taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta kohtaan ja entistä hartaammin elämään evankeliumin mukaan. Pidä tämä mielessäsi valmistaessasi oppiaiheita. Se, kuinka huolellisesti valmistat oppiaiheet, vaikuttaa siihen, kuinka onnistut edustamaan Herraa ja opettamaan Hengen avulla.

Aloita oppiaiheen valmistelu hyvissä ajoin

Oppiaiheen suunnitteleminen vie aikaa ja vaatii huomiota. Aloita seuraavan oppiaiheen valmistelu pian edellisen opettamisen jälkeen. Olet todennäköisesti parhaiten selvillä oppilaistasi, heidän tarpeistaan ja heitä kiinnostavista asioista välittömästi sen jälkeen kun olet ollut heidän seurassaan. Silloin olet myös parhaiten selvillä siitä, kuinka he reagoivat opetukseesi.

Kolme kysymystä oppaaksesi oppiaiheiden valmisteluun

Kun alat valmistaa oppiaihetta, käy rukoillen läpi opetusaineisto ottaen huomioon oppilaittesi tarpeet ja heitä kiinnostavat asiat. Pohdi sitten kolmea jäljempänä esitettyä kysymystä. Näiden kysymysten pitäisi olla oppainasi koko oppiaiheesi valmistamisen ajan.

1. Mitä oppilaitteni elämässä pitäisi tämän oppiaiheen seurauksena tapahtua?
2. Mitä periaatteita minun tulee opettaa?
3. Kuinka nämä periaatteet tulee opettaa?

Seuraavana esitetään muutama keino, kuinka näitä kysymyksiä voi käyttää oppiaiheen valmistelun aloittamiseksi.

Käydessäsi oppiaiheen läpi tällä tavoin kirjoita muistiin mieleesi tulevat ajatukset. Näin sinulle muodostuu jäsentely, jonka mukaan voit edelleen rukoillen pohtia oppiaihetta.

1. Mitä oppilaitteni elämässä pitäisi tämän oppiaiheen seurauksena tapahtua?

Tutki ja mietiskele opetusaineistoa ja siihen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia. Mieti, mitä oppilaittesi pitäisi oppiaiheen seurauksena ymmärtää, tuntea, haluta tai tehdä. Esimerkiksi valmistaessasi oppiaihetta, joka koskee rukousta, voit päättää, että oppijoiden tulee ymmärtää, kuinka tärkeätä on rukoilla, ja että heidän tulee päättää rukoilla joka aamu ja ilta. Valmistellessasi oppiaihetta perhevelvollisuuksista voit päättää, että oppiaiheen seurauksena perheenjäsenten tulee tehdä ahkerammin kotiaskareita. Opettaessasi oppiaihetta, joka käsittelee pyhien kirjoitusten tutkimista, voit päättää, että oppiaiheen tulee innoittaa oppilaitasi tutkimaan pyhiä kirjoituksia päivittäin.

Moniin kirkon tuottamissa oppikirjoissa oleviin oppiaiheisiin sisältyy tavoitelauselma. Se voi auttaa sinua määrittelemään sen, kuinka kunkin oppiaiheen pitäisi vaikuttaa niihin, joita opetat.

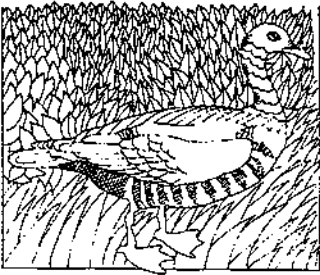
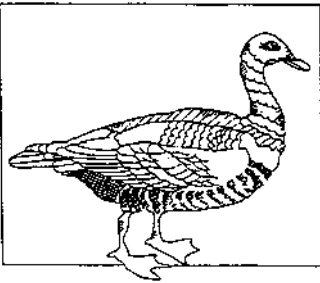
2. Mitä periaatteita minun tulee opettaa?

Pidä aina mielessä niiden tarpeet ja taustat, joita opetat. Esitä itsellesi kysymys: ”Mitkä oppiaiheessa olevat periaatteet auttavat oppilaitani selviytymään kohtaamistaan haasteista?”

Usein oppiaiheeseen sisältyy enemmän aineistoa kuin pystyt käytettävissäsi olevan ajan kuluessa opettamaan. Sinun tulee niissä tapauksissa valita sellaista aineistoa, josta on eniten hyötyä niille, joita opetat.

Opettamasi aineiston määrä on vähemmän tärkeä kuin sen vaikutus oppilaittesi elämään. Koska liian monet yhdellä kertaa esitetyt käsitteet voivat hämmäntää tai kyllästyttää oppijoita, on yleensä parasta keskittyä yhteen tai kahteen pääperiaatteen. Sitten voit esittää muita niitä tukevia ajatuksia oppikirjasta.

Varo yrittämästä opettaa kaikkea, mitä jostakin tietystä aiheesta voitaisiin sanoa. Oppilaillasi on todennäköisesti jo jonkin verran tietoa asiasta. Oppiaiheesi tulee täydentää, selventää ja vahvistaa sitä, mitä he tietävät. Muista, että oppituntisi ei ole ainoa kerta, jolloin he saavat kuulla aiheesta.

Tutki näitä kahta kuvaa. Kumpi kuva antaa paremman käsityksen siitä, miltä sorsa näyttää? Huomaa, että ensimmäisessä kuvassa sorsa on kuvattu seikkaperäisemmin eikä siinä ole muita tekijöitä, jotka johtaisivat huomion pois sorsasta. Kun päätät kiinnittää huomion yhteen tai kahteen oppiaiheen periaatteeseen, niin huolehdi siitä, ettet ota mukaan sellaisia ajatuksia, jotka johtaisivat huomion pois noista periaatteista. Valmista oppiaiheita, jotka ovat ensimmäisen kuvan kaltaisia: yksinkertaisia, selkeitä ja aiheeseen keskittyviä.

3. Kuinka nämä periaatteet tulee opettaa?

Sinun tulee valita sellaiset opetusmenetelmät, jotka auttavat oppijoita ymmärtämään opettamasi periaatteet ja toteuttamaan niitä. (Sivuilla 91–92 on ohjeita sopivien ja tehokkaiden menetelmien valitsemiseksi.)

Menetelmiä valitessasi sinun tulee ensin käydä läpi oppikirjassa ehdotetut keskustelukysymykset, kertomukset ja muut oppimistoiminnat. Jos sinusta tuntuu, että nämä menetelmät vastaavat oppilaittesi tarpeita, niin perehdy noihin menetelmiin. Jos sinusta tuntuu, että sinun pitäisi käyttää muita kysymyksiä, niin aloita hyvissä ajoin voidaksesi päättää, kuinka opetat kyseessä olevat periaatteet. Harkitse esimerkkien, havaintoesitysten, vertausten tai henkilökohtaisten kokemusten käyttämistä apuna oppiaiheen pääperiaatteiden opettamisessa.

Menetelmät, joita päätät käyttää, saattavat edellyttää, että hankit seurakuntakirjastosta aineistoa, kuten kuvia, esineitä, laulukirjoja tai videonauhoja.

Kehittele ideoitasi

Sitten kun sinulla on alustavia ideoita oppiaiheen opettamisesta, voit kehittää ja hioa niitä. Jos olet aloittanut valmistelun hyvissä ajoin, olet paremmin selvillä siitä, millaiset kokemukset, kertomukset ja pyhien kirjoitusten kohdat auttavat oppilaitasi. Mieleesi voi tulla ajatuksia, kun mietit opettavia periaatteita ja niiden tarpeita, joita opetat. Tämä on yksi tapa, jolla Henki voi ohjata sinua valmistautumisesi. Voit pitää mukanasi muistivihkoa voidaksesi kirjoittaa ajatuksesi muistiin sitä mukaa kuin niitä tulee mieleesi.

Tässä vaiheessa suunnitteluasi on hyödyllistä jälleen kerran tutkia ne pyhien kirjoitusten viitteet, joita oppiaiheeseen käytetään. Tämä auttaa sinua ymmärtämään ne paremmin ja vertaamaan niitä oppilaisiisi.

Tarkista ja muuta tarpeen mukaan

Kun oppiaiheen opettamisen ajankohta lähestyy, on todennäköisesti tarkistettava joitakin asioita. Tämä muistuttaa leikkaamista, jota puutarhuri tekee saadakseen puusta tai pensaasta oikean muotoisen. Tässä vaiheessa sinun tulee

- muistaa selvästi, mitä oppilaittesi elämässä pitäisi tämän oppiaiheen seurauksena tapahtua. Esitä itsellesi kysymys: "Saako oppiaihe nämä tulokset aikaan?"
- kerrata tietyt asiat, jotka haluat opettaa oppikirjasta: pääperiaatteet ja niitä tukevat ajatukset. Laadi selkeä jäsenitys. Muista suunnitella selvä aloitus ja painokas, aiheeseen keskittyvä lopetus (ks. "Oppiaiheen aloittaminen", s. 93; "Oppiaiheen lopettaminen", s. 94–95).
- viimeistellä opetusmenetelmät, joita aiot käyttää. Huolehdi siitä, että valitsemasi menetelmät auttavat oppijoita toteuttamaan opettamiasi periaatteita.
- päättää, mitä valitsemistasi aineistoista käytät.

Henki voi innoittaa sinua viime hetkeen asti tekemään muutoksia. Voit saada innoitusta tehdä muutoksia vielä opettaessakin. Ole vastaanottavainen kaikille näille Hengen kehotuksille ja huomaa, että juuri huolellinen valmistautumisesi tekee mahdolliseksi sen, että voit saada jatkuvasti Hengen johdatusta.

OPPIAIHEIDEN VALMISTAMINEN KONFERENSSIPUHEISTA JA MUISTA LÄHTEISTÄ

Kirkossa ei ole jäsenneiltyä oppikirjaa jokaista opetustilannetta varten. Joissakin tilanteissa saatat opettaa käyttäen opetusaineistona kirkon lehtiä tai yleiskonferenssipuheita. Muissa tilanteissa opetusaineistona voi olla jokin kirja, jossa on opiskelua ohjaavia kysymyksiä mutta ei mitään oppiaihesuunnitelmia.

Valmistaessasi oppiaiheita näistä lähteistä sinun tulee noudattaa luvussa ”Oppiaiheiden valmistaminen” (s. 98–99) esitettyjä ehdotuksia. Niin tehdessäsi Henki ohjaa sinua tekemään päätöksiä siitä, mitä sinun tulee opettaa ja kuinka se tulee opettaa.

Esimerkki oppiaiheen suunnittelusta yleiskonferenssipuheen pohjalta

Mieti tätä vanhin Joseph B. Wirthlinin yleiskonferenssipuheesta otettua lainausta: ”Kolmannentoista uskonkappaleen loppuosassa sanotaan: ’Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa, hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme’ (13. uskonkappale).

Sanaan *etsiä* sisältyy yritys löytää tai saada jotakin. Se vaatii aktiivista ja määrätietoista elämänsäntettä. Esimerkiksi Aabraham sanoi: ’Minä etsin isäin siunauksia – ja [pyrin] aina enemmän vanhurskauteen.’ (KH Aabr. 1:2). Sen vastakohta on odottaa passiivisesti, että meille tapahtuisi jotain hyvää itsestään, ilman että tekisimme mitään.

Me voimme täyttää elämämme hyvällä ja olla jättämättä tilaa millekään muulle. Meillä on valittavanamme niin paljon hyvää, että meidän ei ole milloinkaan tarpeen omaksua pahaa.” (”Hyvän etsiminen”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 82.)

Seuraava esimerkki osoittaa yhden tavan valmistaa oppiaihe näiden sanojen pohjalta.

1. Lue vanhin Wirthlinin sanat.

Ajattele rukoillen niitä, joita sinun on määrä opettaa, ja mieti, kuinka nämä sanat sopivat heihin.

2. Päätä, mitä oppilaittesi elämässä pitäisi oppiaiheen seurauksena tapahtua.

Esimerkiksi jos opetat nuoria, haluat kenties heidän asettavan tavoitteita, jotka auttavat heitä etsimään sitä, mikä on hyvää. Siihen voi sisältyä tavoitteita, jotka koskevat pyhien kirjoitusten tutkimista, tervehenkistä virkistystoimintaa tai kohottavia toimintamuotoja ystävien kanssa.

3. Päätä, mitkä ovat pääperiaate tai periaatteet, jotka opetat, sekä kaikki niitä tukevat ajatukset.

Sen, mitä päätät korostaa, tulee riippua niiden tarpeista, joita opetat. Kun olet ahkera ja rukoilet, saat Hengen johdatusta tämän päätöksen tekemiseksi.

Kun esimerkiksi opetat nuoria etsimään sitä, mikä on hyvää, voit korostaa vanhin Wirthlinin sanoja, että ”meillä on valittavanamme niin paljon hyvää, että meidän ei ole milloinkaan tarpeen omaksua pahaa”. Opetettavia periaatteita tukevia ajatuksia voisi olla muun muassa se, että meidän täytyy aktiivisesti etsiä sitä, mikä on hyvää, ja että me voimme niin tehdessämme etsiä Herran apua.

Kun valmistaudut opettamaan näitä periaatteita, voit tutkia kohdat LK 6:7, jossa sanotaan: ”Älkää etsikö rikkautta, vaan viisautta”, sekä LK 46:8, jossa sanotaan: ”Pyrkikää vakaasti osallisiksi parhaista lahjoista.” Näitä kohtia tutkiessasi voit

panna merkille ne ajatukset, joista olisi eniten hyötyä oppiaiheen periaatteiden opettamisessa.

4. Mieti, kuinka haluat opettaa valitsemasi pääajatukset ja niitä tukevat ajatukset.

Tutki huolellisesti sivuilla 159–183 kuvatut opetusmenetelmät. Ajatuksia syntyy miettiessäsi, kuinka opettaisit luokkaasi.

Voit esimerkiksi järjestää liitutaulun avulla toimintaa, jossa oppijat luettelevat erilaisia tapoja viettää aikaansa. Tämä voisi johtaa keskusteluun siitä, noudattavatko he vanhin Wirthlinin neuvoa ”täyttää elämämme hyvällä ja olla jättämättä tilaa millekään muulle”.

Kun aiot järjestää tällaisia keskusteluja, ryhdy miettimään, mitä kysymyksiä esität (ks. ”Opetä kysymysten avulla”, s. 68–70). Esimerkiksi kun puhut siitä, kuinka tärkeätä on elää vanhin Wirthlinin neuvojen mukaan, voit kysyä: ”Mitä sellaisia muutoksia voimme tehdä, jotka auttaisivat meitä täyttämään elämämme kaikella hyvällä?”

Mitä huolellisemmin mietit oppilaittesi erityistarpeita ja mitä enemmän tutkit tässä kirjassa olevia erilaisia opetusmenetelmiä, sitä varmempi ja luovempi olet opetusideoiden kehittämisessä.

Oppiaiheiden valmistaminen konferenssipuheiden ja muiden lähteiden pohjalta vaatii erityistä luovuutta. Kun valmistaudut ahkerasti ja etsit Henkeä, saat innoitusta tällaisten oppiaiheiden valmistamiseksi. Sinä ja ne, joita opetat, saatte valmistautumisesi seurauksena siunauksia.

OPPIAIHEIDEN SOVELTAMINEN OPETETTAVILLE

Kirkon tuottamat oppikirjat on laadittu huolellisesti takaamaan sen, että kirkon opit pysyvät puhtaina. Ne määräävät kirkossa annettavan opetuksen suuntaviivat, ja ne varmistavat sen, että evankeliumia koskevia aiheita ja evankeliumin periaatteita opetetaan yhdenmukaisesti. Sinun tulee noudattaa uskollisesti näissä oppikirjoissa olevia opetuksia ja ohjeita. Sinun ei kuitenkaan tarvitse esittää oppiaiheita juuri niin kuin ne ovat oppikirjoissa. Voit soveltaa oppiaiheita opettaviesi tarpeiden ja olosuhteiden mukaan.

Mitä tahansa teetkin soveltaaksesi oppiaiheita, muista, että sovellustesi tulee auttaa oppijoita ymmärtämään evankeliumin periaatteet ja elämään niiden mukaan. Sen vuoksi sovelluksia pitäisi tehdä vain sillä edellytyksellä, että olet rukoillen tutkinut opetusaineiston ja ottanut huomioon jokaisen opettamasi yksilön. Kun pyrit soveltamaan oppiaihetta, sinun tulee käyttää oppainasi 1) sinulle annettua oppikirjaa, 2) kolmea keskeistä kysymystä, joita käsitellään tämän kirjan sivuilla 98–99, sekä 3) tässä kirjassa esitettyjä opettamisen mittapuita, kuten että rakastat niitä, joita opetat, että opetat Hengen avulla ja että opetat oppia.

Esimerkkejä oppiaiheen sovelluksista

Seuraavat tilanteet ovat esimerkkejä muutamista tavoista, joilla voit soveltaa oppiaiheita niille, joita opetat.

Äskettäin ilmestyneissä Liahonan numeroissa olevan aineiston käyttö

Lukiessasi oppiaiheesta palvelutyötä koskevan kertomuksen se muistuttaa sinua

äskettäisessä *Liahonassa* olevasta samankaltaisesta kertomuksesta. Sinusta tuntuu, että luokassasi olevat nuoret naiset samastuisivat paremmin lehdessä olevaan kertomukseen, joten käytät sitä etkä oppikirjassa olevaa kertomusta.

Oman oppimistoiminnan järjestäminen

Valmistellessasi oppiaihetta jollekin Alkeisyhdistyksen lasten ryhmälle luet oppiaiheen alussa olevan toiminnan huomion vangitsemiseksi. Sinusta tuntuu, ettei tämä nimenomainen toiminta ehkä auta luokkasi lapsia. Mietit lasten tarpeita ja kehität toiminnan, joka auttaa heitä keskittymään niihin periaatteisiin, joita aiot opettaa.

Poikkeaminen oppiaiheen käsittelyehdotuksesta

Valmistaudut opettamaan seurakuntasi diakoneita. Aaronin pappeuden oppikirjassa ehdotetaan roolileikkiä keinona auttaa heitä noudattamaan evankeliumin periaatteita. Ajatellessasi opettamiasi nuoria miehiä mieleesi muistuu muutamia kokemuksia, joita heillä on hiljattain ollut. Sinusta tuntuu, että yksinkertainen keskustelu noista periaatteista olisi tehokkaampi keino kuin roolileikki.

Oppiaiheiden soveltaminen eri ikäryhmille

Tämän kirjan osassa C, ”Eri ikäryhmien opettaminen” (s. 107–124) on ohjeita oppiaiheiden soveltamisesta eri ikäryhmille.

OPETUKSEN ARVIOINTI

Eräs Evankeliumin oppi -luokan opettaja oli oppiaiheen opetettuaan huolissaan opetuksestaan. Jotkin osat oppiaiheesta olivat sujuneet hyvin, mutta muut olivat tuottaneet pettymyksen. ”Miksi jotkin asiat sujuivat hyvin ja muut eivät?” hän kyseli itseltään. ”Mitä minä tekisin seuraavalla kerralla opettaessani? Mitä minä muuttaisin?” Kysymys pysyi hänen mielessään, kun hän mietti, kuinka hän auttaisi luokansa jäseniä oppimaan evankeliumia. Tämän opettajan itselleen esittämät kysymykset ovat opettajien keskuudessa lähes yleismaailmallisia.

Sen lisäksi, että arvioimme oppilaittemme oppimista (ks. ”Mistä tietää, oppivatko oppijat”, s. 73), on myös tärkeätä arvioida omaa onnistumistamme oppiaiheden opettamisessa. Presidentti Spencer W. Kimball opetti sitä, kuinka tärkeätä meidän on arvioida itseämme ja pyrkiä opettamaan paremmin: ”Me varmistamme ja vakiinnutamme hyväksytyt erinomaisuuden mittapuut – ja mittaamme työtämme sen mukaisesti. Meidän pitäisi olla vähemmän kiinnostuneita siitä, olemmeko muita etevämpiä, ja huolehtia enemmän siitä, että ylitämme omat aikaisemmat ennätyksemme.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball [1982], s. 488.)

Meidän pitäisi jokaisen oppitunnin jälkeen varata aikaa noudattaaksemme presidentti Kimballin neuvoa ”mitata työtämme”. Tämä auttaa meitä valmistautumaan seuraavaan oppiaiheeseen ja edistymään jatkuvasti opettajina.

Mitä tahansa muutoksia saatkin innoitusta tehdä, muista, että opetuksesi arvioinnin tulee olla myönteinen eikä masentava kokemus. Joka kerran kun keksit keinon parantaa opetustasi, keksit uuden tavan

auttaa muita oppimaan evankeliumia ja elämään sen periaatteiden mukaan.

Kysymyksiä, joiden avulla voit arvioida opetustasi

Oppitunnin onnistumista mitataan sillä, kuinka se vaikuttaa niihin, joita opetat. Kun arvioit kutakin opettamaasi oppiaihetta, niin yritä muistaa, kuinka oppijat reagoivat eri asioihin oppiaiheessa. Voit muistaa heidän reaktionsa selvemmin, jos käyt läpi oppiaiheen opettamisessa käyttämäsi jäsennyttä.

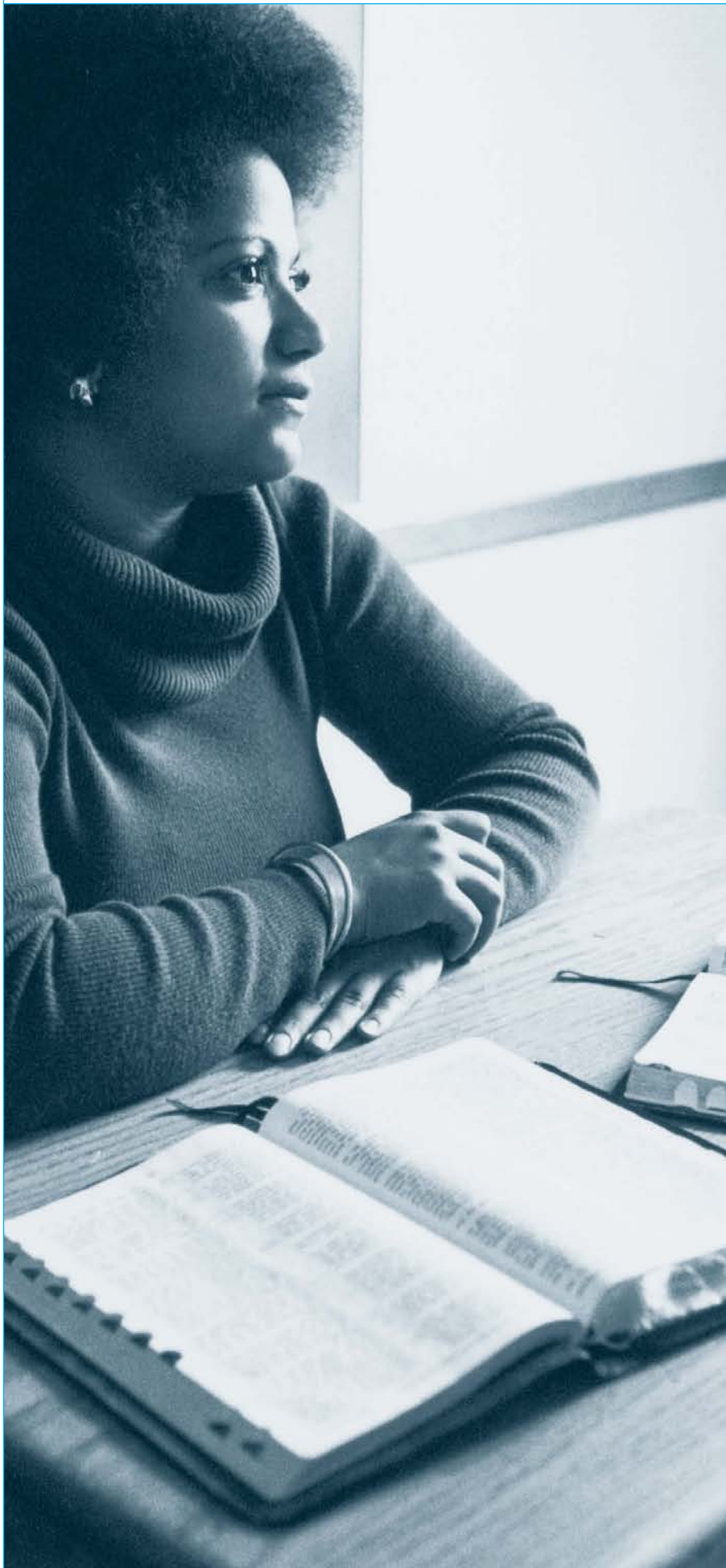
Alla luetelluista kysymyksistä voi olla apua arvioidessasi oppiaiheita. Huomaa, että ensimmäisten kysymysten avulla voit päätellä, mitä olet tehnyt hyvin. Yleensä voit oppia parantamista vaativista asioista enemmän keskittymällä ensisijaisesti siihen, missä olet onnistunut, eikä siihen, mihin olet pettynyt. Kun nöyvästi myönnät, missä olet hyvä, voit rakentaa sen varaan ja käyttää sitä koko opetuksesi parantamiseksi. Mietittyäsi, missä olet onnistunut, voit määritellä, mitä voit tehdä paremmin.

- Missä kohdissa oppiaihetta oppilaani tuntuivat innokkaimmilla osallistumaan? Milloin he tuntuivat vähemmän innokkailta?
- Missä kohdissa oppiaihetta he näyttivät tuntevan Hengen voimakkaimpana? Milloin he näyttivät tuntevan Hengen vaikutuksen vähemmän voimakkaana?
- Missä kohdissa oppiaihetta he tuntuivat olevan mieltävissämpiä? Milloin he eivät tuntuneet ajattelevan kovin syvällisesti?
- Missä kohdin oppiaihetta he tuntuivat eniten soveltavan oppimaansa omaan elämäänsä? Milloin he eivät tuntuneet ymmärtävän oppiaiheen soveltuvuutta omaan elämäänsä?

Pohtiessasi kutakin yllä olevaa kysymystä mieti näitä lisäkysymyksiä:

- Mikä seikka oppiaiheessa tuntui vaikuttavan noihin reaktioihin?
- Mitä tämä kertoo minulle niistä, joita opetan?
- Kuinka tämän ymmärtämisestä on minulle apua valmistaessani seuraavaa oppiaihetta?

Esittäessäsi itsellesi näitä kysymyksiä sinun kannattaisi kirjoittaa vastauksesi muistiin, ettet unohtaisi samaasi oivallusta

ja innoitusta. Voit yllättyä siitä, kuinka paljon opit.

Kun rukoillen mietit keinoja vaikuttaa niihin, joita opetat, Henki voi auttaa sinua ymmärtämään, missä asioissa voit parantaa opetustasi. Voit tutkia tiettyjä osia tästä kirjasta. Voit esimerkiksi käydä läpi ohjeet sellaisten kysymysten esittämiseksi, jotka herättävät keskustelua (ks. "Ohjaa keskusteluja", s. 63–65; "Opeta kysymysten avulla", s. 68–70). Sinusta voi tuntua, että on tärkeää oppia aloittamaan oppiaiheet mielenkiintoisemmin (ks. "Oppiaiheen aloittaminen" s. 93) tai valmistelemaan vaikuttavampi päätös oppiaiheille (ks. "Oppiaiheen lopettaminen", s. 94–95).

Luvussa "Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi" (s. 24–27) on ehdotuksia opetuksen parantamiseen tähtäävän suunnitelman tekemiseksi.

KIRKON TUOTTAMAT EVANKELIUMIN OPETUKSEN LÄHTEET

Kirkko tuottaa monia lähteitä, joista on vanhemmille, opettajille ja johtajille apua evankeliumin opettamisessa. Pyhät kirjoitukset ovat kirkon opetussuunnitelma ja kaikkein tärkein näistä lähteistä. Muita lähteitä ovat muun muassa seuraavat:

- *Opettaminen, kutsumuksista suurin*
- *Opettämisen opas*
- *Kirkkokäsikirja – Kirja 2, osio 16, ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”*
- *Perheiltaopas*
- *Evankeliumin periaatteet*
- *Pyhien kirjoitusten kertomuksia*
- *Oppikirjat*
- *Kirkon julkaisemat aikakauslehdet (Etsi säännöllisesti näistä lehdistä kertomuksia ja muita ideoita.)*
- *Evankeliumiaiheinen kuvasto (kokoelma kuvia, joihin liittyy kuvauksia pyhien kirjoitusten kertomuksista ja tapahtumista, kirkon presidenteistä ja evankeliumin periaatteista toiminnassa)*
- *Muut kuvat ja julisteet*
- *MAP-lauluja*
- *Lasten laulukirja*
- *Kirkon tuottamat kuvanauhat ja äänikasetit*

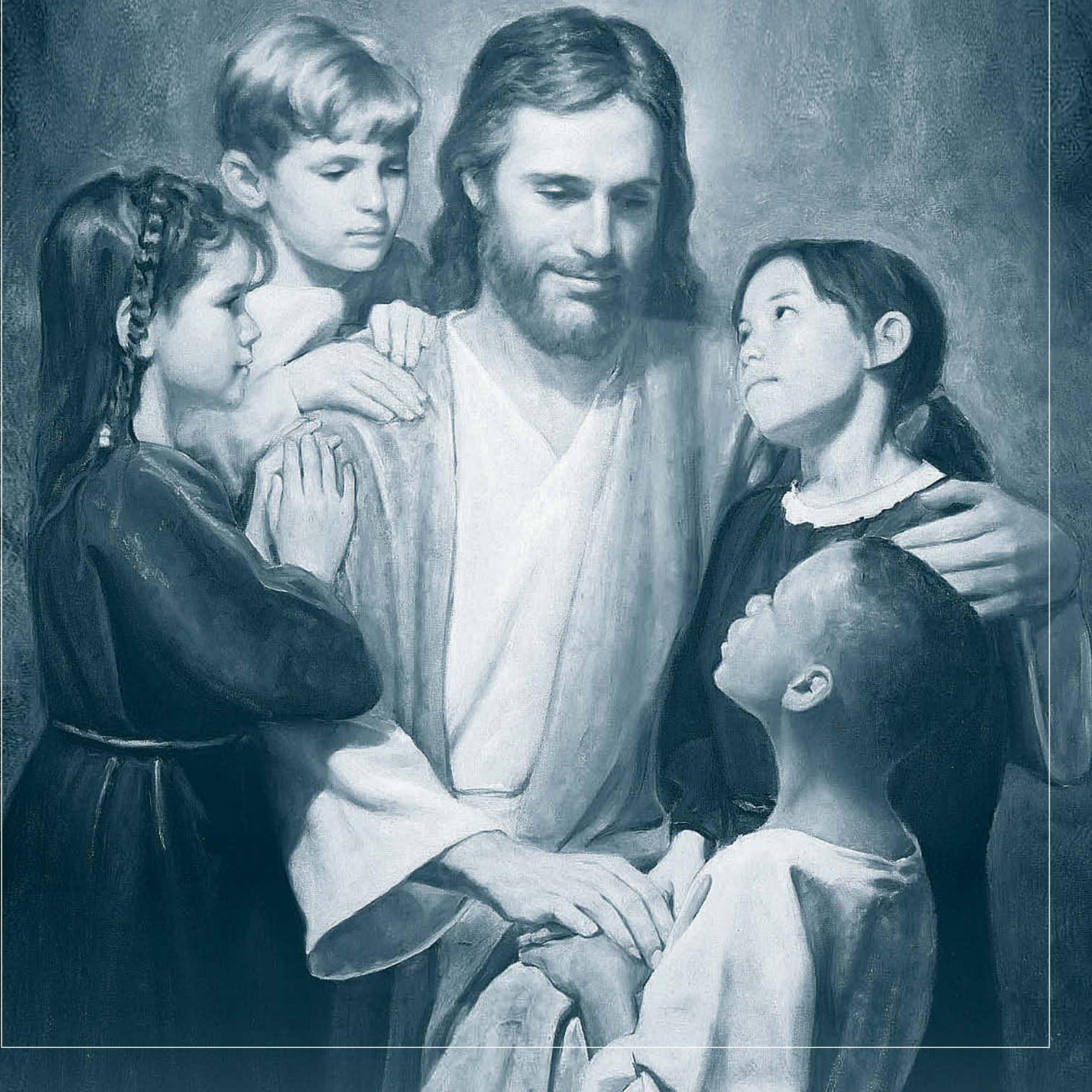
Seurakuntakirjasto

Jos seurakuntakeskuksessanne on kirjasto, niin siellä voi olla suurin osa näistä lähteistä. Seurakuntakirjaston hoitaja pystyy kertomaan enemmän seurakuntakirjastostanne saatavista aineistoista.

Seurakuntakirjastonne hoitajalla tai seurakunnan kirjurilla pitäisi olla *Tarvikeluettelo*, jota voit käyttää. Tämä luettelo julkaistaan vuosittain, ja siitä ilmenee, mitä julkaisuja on saatavana kirkon jakelukeskuksista. Yllä lueteltujen julkaisujen lisäksi luettelossa mainitaan muita aineistoja, joista on hyötyä kirkon jäsenille.

C

ERI IKÄRYHMIEN OPETTAMINEN

LASTEN OPETTAMINEN

Kun ylösnoussut Vapahtaja palveli nefiläisiä, Hän osoitti suurta rakkauttaan pieniä lapsia kohtaan:

”Ja hän otti heidän pienet lapsensa yhden kerrallaan ja siunasi niitä ja rukoili Isää niiden puolesta. – –

Ja hän puhui kansanjoukolle, sanoen: Katsokaa pienokaisianne.

Ja kun he katsoivat nähdäksensä, he loivat silmänsä taivasta kohden, ja he näkivät taivasten aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ympäröivät nuo pienokaiset, ja ne olivat tulen ympäröimät; ja enkelit palvelivat niitä.” (3. Ne. 17:21; 23–24.)

Vanhin M. Russell Ballard sanoi tähän kertomukseen viitaten: ”On selvää, että niille meistä, joille on uskottu kallisarvoisia lapsia, on annettu pyhä, ylevä huoneenhaltijan tehtävä, sillä me olemme niitä, joille Jumala on antanut tehtäväksi ympäröidä tämän ajan lapset rakkaudella ja uskon tulella ja ymmärryksellä siitä, keitä he ovat” (”Katsokaa pienokaisianne”, *Valkeus*, lokakuu 1994, s. 40). Vapahtajan antama esimerkki antaa meille mallin opettaessamme lapsia, huolehtiessamme heistä ja vaikuttaessamme heihin.

On pyhä velvollisuus saada opettaa lapsille Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja opettaa heitä elämään sen mukaan. Sinun tulee opettaa heille tosi oppia, kuten teki profeetta Nefi, joka sanoi: ”Ja me puhumme Kristuksesta, me iloitsemme Kristuksesta, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta, ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat toivoa syntiensä anteeksiantoa” (2. Ne. 25:26).

Opettaessasi lapsia tulet huomaamaan, että saat erityisiä siunauksia. Lapset tuovat

sieluusi iloa ja innoittavat sinua olemaan hyvä esimerkki. Kun opit näkemään lasten uskollisuuden, rakkauden, luottamuksen ja toivon, pääset lähemmäksi Herraa ja ymmärrät paremmin Hänen käskynsä ”tulla lasten kaltaiseksi” (Matt. 18:3). Kun Henki ohjaa sinua, voit rakastaa ja opettaa lapsia Kristuksen esimerkin mukaan. Voit auttaa jokaista lasta löytämään sen rauhan, joka on luvattu niille, jotka seuraavat Vapahtajaa: ”Ja kaikkia sinun lapsiasi on Herra opettava ja suuri on oleva sinun lastesi rauha” (3. Ne. 22:13).

Ohjeita lasten ymmärtämiseksi ja opettamiseksi

Seuraavat tiedot voivat auttaa sinua ymmärtämään paremmin opettamiesi lasten ominaisuuksia (ks. myös ”Eri ikäisten lasten ominaisuuksia”, s. 110–116), ja jos opetat Alkeisyhdistyksessä, ks. Alkeisyhdistyksen oppikirjasi johdantosisivut).

Lapsilla on uskoa. He uskovat, mitä sinä sanot. He ovat vastaanottavaisia totuudelle. Sinulla on velvollisuus opettaa heille oikeata oppia yksinkertaisesti ja selkeästi, sellaisella kielellä ja sellaisin esimerkein, joita he ymmärtävät.

Lapset pystyvät huomaamaan Hengen vaikutuksen. Opetä heille, että se rauhan, rakkauden ja lämmön tunne, joka heillä on, kun he puhuvat tai laulavat Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan, tulee Pyhästä Hengeltä. Auta heitä ymmärtämään, että nämä tunteet ovat osa todistusta.

Lapset ottavat asiat kirjaimellisesti. Heille on kaikki todellista. Jos käytät pyhien evankeliumin periaatteiden opettamiseen monimutkaisia vertauskuvia, he voivat joutua ymmälle. Auta lapsia oppimaan evankeliumia puhumalla heille tutuista tapahtumista ja toiminnoista: kodista, perheestä ja heitä ympäröivästä maailmasta. Huolehdi siitä, etteivät he ymmärrä väärin sitä, mitä opetat.

Lapset ovat uteliaita ja innokkaita oppimaan. He nauttivat asioiden oppimisesta vaihtelevien ja uusien kokemusten kautta. He haluavat liikkua, käyttää kaikkia aistejaan, tutkia ja kokeilla uusia asioita. Vanhemmat lapset pitävät kysymyksiin vastaamisen ja ongelmien ratkaisemisen tarjoamasta haasteesta. Luokkasi lapset ovat tarkkaavaisempia ja innokkaampia oppimaan, kun käytät evankeliumin

periaatteiden opettamisessa monia erilaisia opetusmenetelmiä ja toimintoja (ks. ”Vaihteleva opetus”, s. 89–90).

Lapset osoittavat rakkautta ja haluavat itse osakseen rakkautta ja hyväksyntää. Etsi tilaisuuksia vahvistaa sitä hyväntahtoista ja rakastavaa käytöstä, joka on lapsille luontaista. Anna lapsille tilaisuuksia palvelulla, sillä he haluavat olla sinulle mieliksi ja nauttivat muiden auttamisesta. Pyydä heitä kantamaan kirjojasi, pitelemään kuvia tai vastaamaan kysymyksiin. Kannusta heitä auttamaan toinen toistaan. Osoita rakkauttasi heitä kohtaan. Vahvista heidän itseluottamustaan ilmaisemalla kiitollisuutesi siitä, mitä he tekevät, aina kun se on mahdollista. Kuuntele tarkkaan, mitä he sanovat.

Lapset alkavat valmistautua tulevaisuuteen. Vaikka aikuisuus voi tuntua lapsista hyvin kaukaiselta asialta, he valmistautuvat kuitenkin parhaillaan tuleviin tehtäviinsä perheessään, kirkossa ja työssä. Voit auttaa heitä ymmärtämään, kuinka heidän nykyiset kokemuksensa valmistavat heitä. Voit sanoa esimerkiksi: ”Maria, minä näin, kuinka autoit Kaisaa löytämään sen pyhien kirjoitusten kohdan. Sinä olit niin kärsivällinen ja ystävällinen. Olen varma, että jonakin päivänä, kun olet äiti, sinä opetat lapsillesi monia ihania asioita.” Tai sitten voisit sanoa: ”Matti, mikä suurenmoinen lähetysaarnaja sinusta tuleekaan jonakin päivänä, koska olet oppinut asettamaan tavoitteita ja saavuttamaan ne. Olen hyvin ylpeä sinusta!”

Lapset noudattavat esimerkkiäsi. Sinä opetat kaiken aikaa, silloinkin kun et ole siitä tietoinen. Usein opetat enemmän asenteellasi ja esimerkilläsi kuin sanoillasi. Lapset huomaavat esimerkiksi sen, suhtaututko pyhiin kirjoituksiin kunnioittavasti. He panevat merkille, kuinka puhut tai vaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta. He katselevat, kuinka elät opettamiesi periaatteiden mukaan. Sinun vanhurskaan esimerkkisi vaikutuksesta heissä kehittyi suurempia rakkauden ja kunnioituksen tunteita taivaallista Isää ja Hänen Poikaansa kohtaan.

Pienet lapset ovat lyhytjännitteisiä eivätkä pysty istumaan hiljaa kovin kauan. Älä odota heiltä liikaa. Muista, että tarkkaamaton käyttäytyminen saattaa johtua siitä, että lapset ovat väsyneitä tai nälkäisiä tai että he eivät ymmärrä jotakin, mitä olet sanonut, tai että he haluavat liikkua tai ovat kyllästyneitä. Paras tapa ylläpitää heidän tarkkaavaisuuttaan ja auttaa heitä oppimaan on kannustaa heitä osallistumaan oppiaiheisiin. Koska lapsilla on runsaasti energiaa, suunnittele joka oppiaihe niin, että voit antaa heidän liikkua tai nähdä, kuulla, haistaa tai koskettaa jotakin. He oppivat mielellään kertauksen, yksinkertaisten kertomusten, laulujen ja toimintojen välityksellä.

Perheiden vahvistaminen

Jos olet opettaja tai johtaja, voit auttaa vanhempia opettamaan evankeliumia lapsilleen. Kerro vanhemmille, mitä opetat luokassasi, jotta he voivat vahvistaa opettamiasi evankeliumin periaatteita kotona (ks. ”Säännölliset tilaisuudet opettamiseen kotona”, s. 137–139). Kehota lapsia kertomaan kotona, mitä he oppivat. He voivat perheilloissa kertoa niistä lauluista, pyhien kirjoitusten kohdista, leikeistä ja periaatteista, joita he oppivat Alkeisyhdistyksen luokissa tai toiminnassa. Silloin tällöin voit lähettää lasten mukana kotiin selontekoja niistä oppiaiheista tai toiminnoista, joihin he ovat osallistuneet, ja näin vahvistaa sitä, mitä lapsi on oppinut. Voit myös kertoa vanhemmille siitä, kun heidän lapsensa on ollut erityisen avulias tai kun heidän lapsensa on saanut tehtäväkseen pitää rukouksen tai pitää puheen. Voit pyytää vanhempia oppitunnille kertomaan kokemuksistaan tai todistuksestaan.

Muista, että kun autat lapsia saamaan todistuksen ja elämään evankeliumin mukaan, heillä voi olla hyvä vaikutus omaan perheeseensä. Kun opetat lapsille evankeliumia ja autat heitä oppimaan elämään sen mukaan, vahvistat myös heidän omaa perhettään.

ERI IKÄISTEN LASTEN OMINAISUUKSIA

Lapsissa tapahtuu jatkuvaa kasvua – fyysistä, henkistä, sosiaalista, emotionaalista ja hengellistä. He noudattavat tiettyä kasvun ja kehityksen kaavaa. Kun vanhemmat ja opettajat ovat selvillä eri ikäryhmille tyypillisistä ominaisuuksista, he pystyvät suhtautumaan lasten käyttäytymiseen tarkoituksenmukaisemmin ja opettamaan lapsia tehokkaammin.

Jotkut lapset saattavat kehittyä nopeammin tai hitaammin kuin muut ikäisensä. Esimerkiksi joku kuusivuotias voi olla lähempänä viisivuotiaan tai seitsenvuotiaan ominaispiirteitä. Pidä mielessä myös se, että tunneperäinen paine tai jännittyneisyys saattaa tilapäisesti aiheuttaa taantumista nuoremman ikäryhmän käyttäytymisen tasolle.

Kirkon oppikirjoja laadittaessa on otettu huomioon lasten kasvuominaisuudet. Pane merkille oppiaineita tutkiessasi ja valmistellessasi, kuinka jokainen oppiaineen osa voi auttaa sinua täyttämään lasten tarpeita.

Mitä tahansa ikäryhmää opetatkin, pidä huolta siitä, että olet kärsivällinen, kunnioittava, rakastava ja hienotunteinen jokaista lasta kohtaan. Älä odota lapsilta enempää kuin mihin he pystyvät.

Seuraavat kuvaukset ja ehdotukset voivat auttaa sinua ymmärtämään paremmin niitä lapsia, joita opetat.

Puolitoistavuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Kävelee, kiipeää, ryömii ja juoksee. Työntää ja vetää esineitä mielellään. Osaa paremmin purkaa kuin koota esineitä. Koordinaatio on vielä kehittymätöntä. Väsy helposti. Yleensä ei ole vielä oppinut kuivaksi.
- Aikaansaa monenlaisia ääniä. Puhe kehittyy. Sanoo yhden sanan lauseita. Hankkii tietoa näkö-, kuulo-, tunto-, haju- ja makuaistien välityksellä. Ymmärtää enemmän kuin pystyy ilmaisemaan itseään.
- Leikkii mielellään muiden lasten vieressä mutta ei kovin usein heidän kanssaan. Jakaminen on vaikeata.
- Itkee helposti, mutta mielialat vaihtuvat nopeasti.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä vaihtelevaa toimintaa pitääksesi lapsen mielenkiinnon vireillä. Käytä toimintamuotoja, joissa on käve-

lemistä, työntämistä ja vetämistä. Käytä sormileikkejä ja lauluja.

- Järjestä paljon mahdollisuuksia puhua ja osallistua. Opetta lasta olemaan rukouksen aikana kunnioittava. Käytä kertomuksissa visuaalisia havaintovälineitä. Anna leluja, joita lapsi voi siirrellä ja joilla hän voi askarrella, esimerkiksi sisäkkäin tai päällekkäin aseteltavia leluja, palloja, yksinkertaisia palapelejä, nukkeja ja ihmis- ja eläinhahmoja.
- Tarjoa lapselle sellaisia leluja ja toimintamuotoja, jotka antavat hänelle mahdollisuuden leikkiä yksin. Anna hänelle tilaisuuksia oppia antamaan omastaan ja tulemaan toimeen toisten kanssa.
- Pidä lasta sylissä, kun hän on levoton tai tuntee turvattomuutta.

Kaksivuotias

Lapsen ominaisuuksia

- On erittäin toimelias. Hyppii, kävelee ja juoksee. Osaa taputtaa käsiä ja potkia palloa. Pystyy käsittelemään pieniä esineitä mutta ei osaa napittaa vaatteita tai käyttää vetoketjua eikä huolehtia itsestään muulla tavoin. Väsyneenä tulee ärtyisäksi ja levottomaksi.
- Pystyy muodostamaan kahden tai kolmen sanan lauseita. Sanoo usein ”ei” vaikei tarkoittaa sitä. Ajattelee yksinkertaisia, suoraviivaisia ajatuksia. Ei osaa järkeillä. Osaa tehdä helppoja valintoja. Toistaa mielellään asioita. Pystyy keskittymään vain lyhyen hetken (kaksi tai kolme minuuttia). On utelias. Siirtyy yhdestä toiminnasta toiseen. Pitää yksinkertaisista leluista, kuvista, kirjoista, kertomuksista ja lauluista sekä laululeikeistä.
- Leikkii mielellään yksin. Alkaa kiinnostua leikkimisestä muiden kanssa, mutta yleensä pitää enemmän leikkimisestä lähellä heitä kuin heidän kanssaan. Riitelee usein leluista. Omasta antaminen ja yhteistyö vaikeata. Pyyttää aikuisilta esineitä, joita haluaa toiselta lapselta.
- Osoittaa rakkautta ja kiintymystä. Sylissä istuminen ja käsikkäin kulkeminen mieluista. Haluaa olla lähellä äitiään. Turvautuu kiukunpuuskiin ilmaistakseen mielialojaan, saadakseen mitä haluaa ja osoittaakseen vihaa

ja pettymystä. Mielialat vaihtuvat nopeasti. Nauttii itsenäisyydestä.

- Rukoilee mielellään. Ymmärtää, että taivaallinen Isä ja Jeesus rakastavat meitä, mutta useimmat hengelliset käsitteet ovat lapselle vaikeita ymmärtää.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä taukotoimintaa kuten sormileikkejä ja sellaista toimintaa, jossa on musiikkia. Anna lasten esimerkiksi marssia, hyppiä ja heitellä hernepusia. Vältä toimintoja, jotka vaativat taitoa ja koordinaatiota, kuten leikkaaminen ja liimaaminen.
- Pidä keskustelut yksinkertaisina. Auta lapsia osallistumaan. Käytä toistoa. Älä jätä lasta yksin; tämänikäiset lapset voivat helposti joutua vaarallisiin tilanteisiin. Anna lapselle mahdollisuuksia tehdä valintoja.
- Anna lapselle tilaisuuksia olla vuorovaikutuksessa muiden kanssa, mutta älä painosta häntä siihen. Tarjoa mahdollisuus olla mukana toiminnassa. Ohjaa lasta lämpöä ja huolenpitoa osoittaen. Ohjaa huomio pois huonosta käyttäytymisestä.
- Osoita rakkautta ja kiintymystä. Lopeta häiritsevä käyttäytyminen ohjaamalla lapsen huomio toisaalle. Kannusta lasta olemaan itsenäinen mutta anna tarvittaessa apua. Anna lapsen harjoitella valintojen tekemistä.
- Anna lapselle tilaisuuksia rukoilla. Ohjaa ajatukset hengellisiin käsitteisiin perheestä ja taivaallisen Isän ja Jeesuksen rakkaudesta.

Kolmivuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Kävelee ja juoksee, mutta koordinaatio ei vielä kehittynyt. Käyttää mielellään käsiään, mutta on vielä kömpelö.
- Puhe on kehittyneempää. Haluaa puhua ja oppia uusia sanoja. Pystyy keskittymään vain vähän aikaa. On utelias ja tiedonhaluinen. Ymmärtää usein väärin ja esittää ajatuksia, jotka eivät tunnu liittyvän aiheeseen. Nauttii kuvittelusta. Pitää sormileikeistä, kertomuksista ja lauluista sekä laululeikeistä. Ei pysty erottamaan mielikuvitusta todellisuudesta.
- Toimii mielellään yksin. Ei osallistu kovin paljon leikkeihin, joissa on yhteistoimintaa muiden kanssa, mutta pitää mielellään ystäviä ympärillään. On itsekeskeinen. Jakaminen on vaikeata. Haluaa olla lähellä aikuisia, varsinkin oman perheen jäseniä, koska kokee siten turvallisuutta.
- Haluaa miellyttää aikuisia. On riippuvainen heidän hyväksymisestään, rakkaudestaan ja kiitoksestaan. Tunteet purkautuvat voimakkaina, kun lapsi on peloissaan tai levoton. Itkee helposti. Osaa eläytyä muiden tunteisiin. Jonkinasteinen itsenäisyys kehittymässä. Lapsella on voimakkaita tunteita, jotka eivät kestä kauan.

- On kiinnostunut yksinkertaisista evankeliumin periaatteista, kuten rukouksesta ja kuuliaisuudesta. Lapsi on aiempaa tietoisempi taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta, ja hänellä on yksinkertainen usko heihin.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä toimintaa, jossa on hyppimistä, pomppimista, kävelemistä ja taivuttelua. Järjestä yksinkertaista askartelua, kuten liimaamista, muovailua ja värittämistä. Vältä toimintaa, joka edellyttää kehittyneitä kykyjä ja koordinaatiota, kuten solmimista ja leikkaamista. Valmistaudu siistimään jäljet.
- Opetä yksinkertaisesti ja selkeästi. Vahvista opettamiasi ajatuksia yhteenvedoilla ja havaintovälineillä. Rohkaise lasta esittämään kysymyksiä ja vastaamaan oppiaiheeseen liittyviin kysymyksiin, mutta pyydä häntä odottamaan vuoroaan. Käytä monia erilaisia opetusmenetelmiä, kuten kertomuksia, lauluja, keskusteluja, kuvaelmia, sormileikkejä ja muita yksinkertaisia leikkejä. Käytä vuoroin hiljaista ja vuoroin vilkasta toimintaa.
- Anna lapselle tilaisuus leikkiä muiden kanssa. Järjestä toimintaa, joka opettaa antamaan omastaan muille, odottamaan omaa vuoroa ja tekemään yhteistyötä. Luo läheinen suhde lapseen ja anna hänelle usein mahdollisuus puhua omasta perheestään.
- Osoita lapselle hyväksyntää ja luottamusta. Vältä arvostelua. Korosta rakkautta, jota sinä ja lapsen oma perhe tunnette häntä kohtaan. Auta lasta ymmärtämään toisten tunteita ja ratkaisemaan ristiriitoja. Kannusta lasta olemaan itsenäinen.
- Opetä evankeliumia yksinkertaisesti ja konkreettisesti. Opetä, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus elävät ja että he ovat lempeitä ja rakastavia. Ilmaise todistuksesi yksinkertaisesti. Auta lasta näkemään Jumalan luomakunnan kauneus.

Nelivuotias

Lapsen ominaisuuksia

- On erittäin toimelias. Liikkuu nopeasti. Hyppii, pomppii, juoksee kilpaa, kiipeää ja heittää palloa mielellään.
- Nauttii puhumisesta ja uusien sanojen oppimisesta. Kyselee paljon. Osaa ajatella jossakin määrin johdonmukaisesti, mutta hänellä on vielä monia vääriä käsityksiä. Toden erottaminen kuvittelusta tuottaa vaikeuksia. Keskittyminen edelleen lyhytjänteistä. Piirroksat ym. ilmaisevat lapsen tunteita. Nauttii kuvittelusta ja roolileikeistä.
- On leikeissään muiden kanssa yhteistoiminnallisempi. On joskus fyysisesti hyökkäävä, komenteleva, epäkohotelias ja itsepäinen, mutta voi olla myös ystävällinen. Alkaa oppia jakamista, sääntöjen hyväksymistä ja vuorottelua. Vilpitön kiitos tehoaa häneen.

- Kokeilee usein rajojaan aikuisten kanssa. Kehuskelee, varsinkin itsestään ja omasta perheestään. Voi olla yhtenä hetkenä yhteistyöhaluinen ja toisena riitaisa. Itseluottamus on lisääntynyt. Pelkoja ja turvattomuuden tunnetta saattaa olla havaittavissa.
- Alkaa tiedostaa oikean ja väärän, ja enimmäkseen haluaa tehdä oikein. Syyttää muita tekemistään virheistä. Osoittaa luontaista rakkautta ja kunnioitusta taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta kohtaan ja esittää monia heitä koskevia kysymyksiä. Rukoilee mielellään ja haluaa olla hyvä. Alkaa kiinnostua entistä enemmän evankeliumin periaatteista.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä vaihtelevasti hiljaista ja vilkasta toimintaa. Opeta lasta hillitsemään itseään ja ottamaan vastuuta teoistaan. Opeta sopivia tapoja ilmaista tunteita.
- Järjestä sellaisia keskusteluja ja toimintamuotoja, jotka edistävät ajattelua, kuten yksinkertaisia arvoituksia ja arvausleikkejä. Selvitä väärinkäsitykset. Käytä kuvia, esineitä ja todellisia kokemuksia. Opeta uusia sanoja. Anna lapsen piirtää oppi aiheeseen liittyviä kuvia. Hyväksy lapsen luovuuden ilmaisut ja rohkaise häntä niihin. Anna lapsen tutkia ympäristöään. Käytä toimintana roolileikkejä.
- Anna lapselle mahdollisuuksia leikkiä ja toimia yhteistyössä muiden kanssa. Opeta ystävällisyyttä, kärsivällisyyttä ja kohteliaisuutta. Auta lasta noudattamaan yksinkertaisia sääntöjä kuten vuorottelua. Auta häntä oppimaan myönteistä sosiaalista käyttäytymistä rankaisematta tai moittimatta häntä.
- Aseta rajoja ja noudata niitä. Anna lapsen puhua itsestään ja omasta perheestään. Opeta lapselle, että hän on rakas taivaalliselle Isälle ja Jeesukselle. Osoita hänelle rakkautta, jota sinä ja lapsen vanhemmat tunnette häntä kohtaan.
- Auta lasta ottamaan vastuu omasta käytöksestään ja opeta hänelle, kuinka tärkeitä on tehdä hyviä valintoja. Opeta, että taivaallinen Isä rakastaa lapsiaan ja että me voimme puhua Hänen kanssaan rukouksessa. Auta lasta ymmärtämään, kuinka hän voi olla kunnioittava kirkossa. Opeta evankeliumin peruseriaatteita.

Viisivuotias

Lapsen ominaisuuksia

- On erittäin toimelias. Hallitsee hyvin tasapainonsa, ja koordinaatio kehittyy edelleen. Osaa potkia palloa, kävellä suoraa viivaa pitkin, hypellä, pomppia ja marssia. Piirtää, värittää ja osallistuu toimintaan ja leikkeihin mielellään. Oppii nauhoittamaan kengät ja solmimaan kengännauhat sekä napittamaan vaatteet ja käyttämään vetoketjua.
- Tuntee joitakin kirjaimia, numeroita ja sanoja. Teeskentelee mielellään lukevansa ja kirjoittavansa. Saattaa

opetella lukemaan. On puhelias. Kyselee, esittää ajatuksiaan ja antaa vastauksia, jotka osoittavat lisääntyneitä ymmärrystä. On hyvä pulmien selvittäjä. On utelias ja innokas saamaan selvän asioista. Alkaa erottaa toden kuvittelusta. Keskittyminen vielä lyhytjänteistä mutta on paranemassa. Pitää täsmällisistä tehtävistä. Pitää leikinlaskusta ja tempuista, mutta ei osaa nauraa itselleen. Pitää kertomuksista, laulamisesta, runoista ja kuvaelmista.

- On ystävällinen ja innokas miellyttämään ja tekemään yhteistyötä. Pienet leikkitoverien ryhmät alkavat tulla tärkeämmiksi, mutta ensi sijalla voi olla paras ystävä. Aiheuttaa ryhmäleikeissä vähemmän ristiriitoja. Alkaa mielellään noudattaa yhdenmukaisuutta ja suhtautuu kriittisesti niihin, jotka eivät niin tee. Alkaa ymmärtää sääntöjä mutta yrittää usein muuttaa niitä omaksi edukseen.
- Kiinnostus keskittyy kotiin ja perheeseen. Osoittaa kiintymystä aikuisia kohtaan ja haluaa miellyttää heitä. Hämmentyy helposti, varsinkin omista erehdyksistään ja virheistään.
- Haluaa olla kiltti. Alkaa jo erottaa, mikä on oikein ja mikä väärin. Voi joskus antaa väärä tietoja tai syyttää muita omista vääristä teoistaan, koska haluaa välttämättä miellyttää aikuisia ja tehdä oikein. On valmis oppimaan hengellisiä periaatteita.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Anna lapselle mahdollisuus osallistua fyysiseen toimintaan. Järjestä yksinkertaisia leikkejä ja muuta toimintaa. Anna lapsen leikata ja liimata ja koota palapelejä. Anna hänen osoittaa itsenäisyyttä. Osoita luottavasi häneen. Hyväksy lapsen toimeliaisuus ja rohkaise häntä siihen.
- Anna lapsen puhua ja esittää kysymyksiä. Anna hänen lukea yksinkertaisia sanoja ja lauseita. Käytä sanaliuskoja, joissa on yksinkertaisia sanoja. Anna helppoja tehtäviä. Järjestä tilaisuuksia piirtää, kerro todenmukaisia kertomuksia ja käytä havaintovälineitä. Vaihtele toimintaa käyttämällä kuvia, leikkejä, lauluja ja keskusteluja. Järjestä mahdollisuuksia ratkaista pulmia, kuten arvoituksia ja keskustelukysymyksiä. Anna lapsen esittää jotakin, näytellä ja käyttää käsinukkeja. Naura lapsen kanssa.
- Huomaa lapsen tarpeet kokea hyväksyntäsi. Rohkaise ystävyyteen ja yritä auttaa lasta, jos näyttää siltä, ettei hänellä ole läheisiä ystäviä tai ettei hän kuulu ryhmään. Kerro siitä, miltä muista tuntuu, kun heille ollaan ystävällisiä tai epäystävällisiä. Puhu siitä, kuinka tärkeitä on rakastaa muita ja ilmaista kiitollisuutensa, ja näytä lapselle, kuinka se tapahtuu. Auta lasta oppimaan yksilöllisten eroavuuksien arvo.
- Opetu usein perheen arvoa ja tärkeyttä. Anna lapselle tilaisuus kertoa tunteistaan omaa perhettään kohtaan. Ilmaise rakkautesi lasta kohtaan ja osoita kiintymyksiä häneen. Kiitä erityisesti myönteisestä käytöksestä. Vältä

sellaista toimintaa tai sellaisia ilmaisuja, jotka voisivat hämmentää lasta.

- Opeta oikeita käytöstapoja. Älä järkyty, jos lapsi sanoo jotakin, mikä ei ole totta tai sopivaa, mutta opeta silti, kuinka tärkeätä on omaksua vastuu omista teoistaan. Vahvista lapsen todistusta kertomalla oma todistuksesi. Kerro kertomuksia ja ajatuksia, jotka vahvistavat lapsen rakkautta ja uskoa taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen sekä heidän opetuksiinsa.

Kuusivuotias

Lapsen ominaisuuksia

- On erittäin toimelias. On usein meluisa, levoton ja riehakas. On mielellään mukana toiminnassa ja suorittaa pieniä tehtäviä, vaikka ne olisivat vielä vaikeita. Ei halua olla syrjästäkatsoja.
- Asiat täytyy opettaa konkreettisella tavalla. Muisti kehittyy. On puhelias ja esittää paljon kysymyksiä. Oppii tekemään päätöksiä mutta on usein epäroivä. Keskittymiskyky kasvaa. Pitää lukemisesta, kirjoittamisesta, laulamisesta, kertomuksista ja leikistä tekemisestä.
- Ryhmätoiminnat ja leikkiveroideiden kanssa puuhailu kiinnostavat entistä enemmän, mutta on yhä itsekeskeinen. On joskus määräälevä, aggressiivinen ja epäystävällinen tovereilleen. Ystävyudet ovat epävakaita. Kiinnittää huomiota siihen, kuinka muut kohtelevat häntä. Haluaa innokkaasti tulla hyväksytyksi.
- Kehuskelee. Liioittelee ja arvostelee. Innostuu helposti, hassuttelee ja kikattaa. Voi olla antelias, hellä ja mukautuvainen, mutta mieliala saattaa vaihdella helposti.

- Kiinnittää huomiota hyvään ja huonoon käytökseen, varsinkin kun se kohdistuu omaan perheeseen ja ystäviin. Syyttää joskus muita vääristä teoista. Pitää pyhien kirjoitusten kertomuksista, etenkin sellaisista, joissa kerrotaan Jeesuksesta.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Suhtaudu kärsivällisesti lapsen ylenpalttiseen energisyyteen ja levottomuuteen. Järjestä toiminnaksi esimerkiksi kirjoittamista, väritystä, leikkaamista, liimaamista ja muovailua. Valitse leikkejä, joissa lapsi voi käyttää energisyyttään.
- Järjestä ongelmanratkaisua kehittävää toimintaa esittämällä arvoituksia, kertaamalla opittua ja käyttämällä kertomuksia, joiden loppu on jätetty avoimeksi. Käytä tarrataulukuvia sekä muita kuvia ja visuaalisia havaintovälineitä. Opetä uusia sanoja. Tee kysymyksiä. Anna lapsen tehdä päätöksiä. Puhu siitä, kuinka tärkeätä on valita oikein, ja anna lapsen harjoitella päätöksentekoa tilanteissa, joissa on rajoitettu määrä vaihtoehtoja. Järjestä tilaisuuksia lukemiseen, kirjoittamiseen, laulamiseen, kertomusten kuuntelemiseen ja rooli-leikkeihin. Suunnittele oppiaiheet sitä silmällä pitäen, mikä lasta kiinnostaa.
- Kannusta lasta antamaan omastaan ja osallistumaan toimintaan yhdessä toisten kanssa. Anna paljon tilaisuuksia ryhmätoimintaan. Anna yksityiskohtaista kiitosta ja tunnustusta. Kiinnitä oppiaiheissa huomio siihen, että osoitamme rakkautta auttamalla muita ja ottamalla huomioon toisten tarpeet. Rohkaise lasta osallistumaan leikkeihin ja muuhun toimintaan.

- Kiitä lasta siitä, mitä hän tekee, niin hän tuntee vähemmän tarvetta kehuskella. Kiitä rehellisyydestä. Älä arvostele. Naura lapsen *kanssa* mutta älä naura *hänelle*. Edistä myönteistä mielialaa. Opeta omalla esimerkilläsi lapselle rauhallista, levollista käytöstä.
- Opeta lasta huolehtimaan ja ottamaan vastuuta omasta käyttäytymisestään ja parantamaan sitä. Vakuuta lapselle, että jokainen tekee erehdyksiä. Opeta parannuskentekoa yksinkertaisella tavalla. Käytä hyväksi pyhiä kirjoituksia opettaessasi evankeliumin peruseriaatteita. Auta lasta ymmärtämään pyhiä kirjoituksia ja soveltamaan niitä käytäntöön.

Seitsemänvuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Lapsi hallitsee paremmin lihaksiaan. Alkaa kiinnostua tietyistä leikeistä, harrastuksista ja toimintamuodoista. On joskus levoton ja rauhaton. Voi vaikuttaa hermostuneelta ja joskus ilmenee kömpelyyttä. On täynnä energiaa, mutta väsy helposti.
- On innokas oppimaan. Ajattelee vakavasti ja entistä johdonmukaisemmin. Osaa ratkaista melko mutkikkaita ongelmia. Pitää haasteista, työskentelee mielellään ahkerasti ja haluaa rauhassa suorittaa tehtävän loppuun. Keskittymiskyky on hyvä. Nauttii mieliharrastuksistaan ja taidoistaan. Pitää keräilystä ja kertoo mielellään omista projekteistaan ja saavutuksistaan.
- Leikkii usein ryhmissä, mutta toisinaan haluaa olla yksin ja leikkiä hiljaisia leikkejä. Vähemmän yhteistä toimintaa poikien ja tyttöjen kesken. Haluaa innokkaasti olla samanlainen kuin ikätoverinsa ja saada heidän hyväksyntänsä. Ei yhtä hallitseva ja itsepäinen kuin aikaisemmin. Haluaa enemmän vastuuta ja itsenäisyyttä. On usein huolissaan siitä, onko hän tarpeeksi hyvä.
- Ei pidä arvostelusta. Suhtautuu herkemmin omiin ja toisten tunteisiin. On usein täydellisyyttä tavoitteleva ja taipuvainen suhtautumaan kriittisesti itseään kohtaan. On pidättyväinen ja varovainen. Ei enää yhtä impulsiivinen ja itsekeskeinen kuin aikaisemmin.
- Ymmärtää eron oikean ja väärän välillä. Oppii ja noudattaa mielellään evankeliumin periaatteita, kuten rukous ja kymmenysten maksaminen. Ymmärtää evankeliumin eri puolia ja opetuksia, kuten sakramentti, usko, parannus, lähetystyö, Pyhä Henki ja temppelityö. Haluaa mennä kasteelle ja saada Pyhän Hengen lahjan.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä toimintaa, jossa lapsi voi käyttää energisyytään. Anna lapsen kertoa erityistaidoistaan. Ole kärsivällinen, kun ilmenee ärtyisyyttä ja levottomuutta, äläkä tee numeroa hankaluuksista. Käytä vaihtelevia menettelytapoja lapsen mielenkiinnon ylläpitämiseksi ja häiritsevän käyttäytymisen ehkäisemiseksi. Kiitä hyvästä käytöksestä.

- Esitä ajatuksia herättäviä kysymyksiä. Käytä täydennettäviä kertomuksia, arvoituksia, ajatusleikkejä ja keskusteluja virittääkseen ajattelua. Anna lapsen tehdä päätöksiä. Anna hänelle runsaasti aikaa suorittaa tehtäviä. Rohkaise lasta harrastuksiin ja mielipuuhiin. Anna tilaisuuksia pyhien kirjoitusten, sanaliuskojen ja kertomusten lukemiseen. Valitse kertomuksia ja tilanteita, jotka vastaavat todellisia eikä kuvitteellisia tilanteita.
- Järjestä toimintaa, joka edellyttää ryhmätyöskentelyä, kuten leikkejä ja kuvaelmia, mutta kunnioita myös lapsen halua työskennellä silloin tällöin yksin. Älä pakota tyttöä ja poikaa keskinäiseen vuorovaikutukseen. Kiitä lasta myönteisestä käytöksestä, kuten oman vuoron odottamisesta ja jakamisesta. Anna lapselle vastuuta ja sellaisia tehtäviä, joista hän selviytyy, ja kiitä häntä sitten siitä, mitä hän on tehnyt ja saavuttanut.
- Opeta lasta välittämään muista. Vahvista hänen itsetuottamustaan. Etsi arvostelun sijasta mahdollisuuksia antaa tunnustusta ja osoittaa kiintymystä. Hyväksy erilaiset mielialat ja syrjässä pysyttelevä. Rohkaise lasta ilmaisemaan tunteitaan.
- Anna lapselle mahdollisuuksia harjoitella oikeiden valintojen tekemistä. Auta lasta ymmärtämään valintojensa seuraukset. Opeta evankeliumin periaatteita yksinkertaisella, konkreettisella tavalla, ja kannusta lasta toteuttamaan niitä jokapäiväisessä elämässään. Opeta pyhiä kirjoituksia lähteenä käyttäen. Valmista lasta kasteeseen ja konfirmointiin auttamalla häntä ymmärtämään niitä liittoja, jotka hän silloin tekee.

Kahdeksanvuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Koordinaatio kehittyy edelleen. Lapsi keikkuu ja kieppuu ja voi vaikuttaa hermostuneelta. Leikkii sääntöleikkejä, jotka vaativat fyysistä taitoa. Keskittymiskyky on hyvä. Haluaa olla joukossa mukana.
- Haluaa tietää asioiden syyn. On halukas jakamaan tietoaan. Ajattelee tietävänsä paljon, mutta alkaa ymmärtää, että toiset saattavat tietää vielä enemmän. On arvos-televa. Ihailee sankareitaan. Pitää kirjoittamisesta, lukemista ja leikisti tekemisestä.
- Nauttii ryhmäleikeistä, joissa on yksinkertaiset säännöt. Pitää enemmän ryhmäleikeistä omaa sukupuolta olevien lasten kanssa. On yhteistyöhaluisempi eikä yhtä itsepäinen kuin aikaisemmin. Haluaa, että hänellä on oma paras ystävä. Kokee voimakkaasti tarpeen itsenäistyä, mutta luottaa myös aikuisten antamaan turvallisuuteen ja ohjaukseen.
- On yleensä hellä, avulias, iloinen, seurallinen ja utelias, mutta voi olla myös töykeä, itsekäs, määräilevä ja vaativa. On herkkä arvostelulle. Arvostelee itseään ja muita. Toisinaan kikattelee ja hassuttelee. Kokee syällisyyttä ja häpeää.

- On vastaanottavainen evankeliumin opetuksille, mutta saattaa esittää kysymyksiä niistä. On ylpeä jäsenyydestä kirkossa. Elää mielellään evankeliumin periaatteiden mukaan. Oppii evankeliumia konkreettisten esimerkkien ja osallistumisen kautta.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä toimintaa, joka edellyttää koordinaatiota ja sallii lapsen käyttää energisyyttään. Suhtaudu kärsivällisesti kömpelyyteen, epämiellyttäviin tapoihin ja kieppumiseen. Järjestä vuorotellen hiljaista ja vilkasta toimintaa. Anna kiitosta hyvästä käytöksestä.
- Käytä leikkejä, kertomuksia, kuvia ja ongelmanratkaisua kehittävää toimintaa edistääksesi oppimista. Järjestä myös lukemista, kirjoittamista ja roolileikkejä. Auta lasta asettamaan realistisia tavoitteita. Opeta lasta valvoamaan enemmän omaa käyttäytymistään kuin toisten. Tarjoa lapselle sopivia sankareita, kuten kirkon johtajat ja muut hyvät kirkon jäsenet.
- Anna mahdollisuuksia ryhmätoimintaan, yhteistyöhön ja jakamiseen. Valvo toimintaa kiinteästi. Muista, että lapsen ystävyysuhteet voivat olla lujia. Ellei lapsella ole läheisiä ystäviä, auta häntä tulemaan mukaan ryhmään. Kiitä lasta myönteisestä käytöksestä. Anna hänen osallistua muiden lasten ja sinun kanssasi luokan sääntöjen ja muiden päätösten tekemiseen. Anna hänen myös työskennellä itsenäisesti.
- Auta lasta tunnistamaan kielteiset tunteet ja käsittelemään niitä rakentavasti. Osoita mielenkiintoa ja innostusta lasta kohtaan. Kiitä häntä ja vahvista hänen itsetuottamustaan. Älä arvostele äläkä vertaa lasta muihin lapsiin. Huomaa lapsen tekemiset ja saavutukset. Anna lapsen nauttia huumorista, kun se on paikallaan, ja suhtaudu kärsivällisesti kikatukseen. Opeta, että kaikki erehtyvät joskus.
- Ilmaise usein oma uskosi ja todistuksesi. Auta lasta olemaan kiitollinen jäsenyydestään kirkossa ja sen mukanaan tuomista tehtävistä. Anna lapselle haasteita elää evankeliumin periaatteiden mukaan. Kerro omia kokemuksia ja lue kertomuksia sekä kohtia pyhistä kirjoituksista. Järjestä toimintaa, johon lapsi voi osallistua.

Yhdeksänvuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Nauttii joukkuepeleistä. Hallitsee hyvin kehonsa. On kiinnostunut voiman, taidon ja nopeuden kehittämisestä. Pitää monimutkaisemmasta käsityöstä ja askartelusta.
- Kykenee olemaan kiinnostunut asioista ja toiminnasta pitemmän aikaa. Etsii tosiasioita. Ei pidä kovin paljon kuvitelmista. Pitää ulkoa oppimisesta. On selviä kiinnostuksen kohteita ja uteliaisuutta. Pitää lukemisesta, kirjoittamisesta ja asioiden muistiin merkitsemisestä. On kiinnostunut asuinpaikastaan ja muista kulttuureista

ja kansoista. Oppii mielellään mennyttä ja nykyisyyttä koskevia asioita. Pitää keräilystä.

- On mielellään samaa sukupuolta olevien ryhmissä. Pitää ryhmän seikkailuista ja yhdessä pelaamisesta mutta myös kilpailusta. Testaa aikuisen arvovaltaa ja harjoittelee itsenäisyyttä. Viettää paljon aikaa ystävien kanssa.
- Joitakin käyttäytymisongelmia esiintyy etenkin jos muut eivät hyväksy lasta. On tulossa hyvin itsenäiseksi ja luotettavaksi. On oikeudenmukainen ja vaatii sitä muiltakin. Pystyy entistä paremmin hyväksymään omat epäonnistumisensa ja erehdyksensä ja ottamaan vastuuta omista teoistaan. Joskus hassuttelee.
- Osaa hyvin erottaa oikean ja väärän. Haluaa tehdä oikein, mutta joskus kapinoi. Toisten todistus vaikuttaa paljon. On valmis oppimaan monimutkaisempia evankeliumin periaatteita.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Järjestä paljon toimintaa, muun muassa joukkuepelejä, pitääksesi vireillä kiinnostusta ja auttaaksesi lasta kehittämään taitojaan.
- Opeta mieluummin täsmällistä tietoa ja tosiasioita kuin kuvitteellista. Älä anna itse kaikkia vastauksia. Anna lapselle aikaa ajatella vastauksia ja keskustella niistä. Kannusta häntä opettelemaan ulkoa lainauksia ja pyhien kirjoitusten kohtia. Ota huomioon yksilölliset erot antaessasi tehtäviä ja jakaessasi vastuuta. Järjestä mahdollisuuksia lukemiseen, kirjoittamiseen ja muistiinpanojen tekemiseen. Kannusta lasta pitämään päiväkirjaa. Opeta muita kansoja ja kulttuureja sekä historiaa koskevia asioita.
- Tunnusta lapsen tarve olla ikäistensä hyväksymä. Aseta järkevät rajat ja pidä niistä kiinni, mutta salli myös itsenäisyyttä. Opeta lasta olemaan hyväntuulinen, vaikka hänestä tuntuukin, ettei hän ole ollut ”paras”. Edistä ystävyyttä ja auta lasta ystäväystymään muiden kanssa.
- Anna lapsen tietää, että hyväksyt hänet, vaikka et hyväksykään tiettyä käyttäytymistä. Anna hänelle mahdollisuuksia osoittaa itsenäisyyttä ja luotettavuutta. Älä saata lasta naurunalaiseksi, kun hän on tehnyt väärin.
- Ilmaise lapselle usein rakkautesi ja tukesi. Kerro usein todistuksestasi ja profeettojen todistuksesta. Opeta syvällisempiä evankeliumin periaatteita.

Kymmen- ja yksitoistavuotias

Lapsen ominaisuuksia

- Saattaa esiintyä nopeaa kasvua. Nauttii urheilusta, joka edellyttää voimaa, nopeutta ja taitoa. Aika ajoin leikkii, tönii, painii, tyrkkii ja kikattaa. On levoton, toimielias ja kärsimätön. Voi poiketa ikäisistään kokonsa ja koordinaatiokykynsä suhteen. Ei halua tulla kohdelluksi lapsena. Kiinnittää huomiota ulkonäköönsä.

- Pitää abstrakteista käsitteistä ja ajatuksista. Tekee johtopäätöksiä aikaisemmin oppimansa perusteella. Pitää älyllisiin tehtäviin liittyvistä haasteista. On päättäväinen ja järkevä. Nauttii ulkoa oppimisesta. Asettaa mielellään tavoitteita. Ajattelee entistä johdonmukaisemmin. Nauttii oppimisesta. Keskittymiskyky on hyvä. Ymmärtää täsmällisemmin sanojen merkityksen ja pystyy määrittelemään abstrakteja sanoja. Käyttää huumoria, joka saattaa aikuisista tuntua järjettömältä.
- On seurallinen ja kilpailuhenkinen. On erittäin luotettava tovereiden kesken. Toveripiirissä paljon myönteistä ja kielteistä kanssakäymistä. Ystävyyssuhteet ovat entistä mutkikkaampia ja kiinteämpiä. Luottaa parhaisiin ystäviinsä. Arvostaa toveripiirin mielipiteitä ja mittapuita enemmän kuin aikuisten. Suhtautuu joskus kriittisesti aikuisten ratkaisuihin ja toisten tunteisiin. On mielellään ärsyttävä ja raju. Joskus on töykeä ja vastahakoinen, toisinaan taas ystävällinen ja yhteistyöhaluinen.
- Suhtautuu itseensä kriittisesti ja suuttuu helposti toisten esittämästä arvostelusta. Saattaa kokea, että kaikki, mitä hän tekee, on väärin, etenkin jos saa osakseen arvostelua. Kokee koulua ja ystäviä koskevia pelkoja ja huolia. On erittäin herkkä, varsinkin itsensä suhteen. Tuntee epävarmuutta ja turvattomuutta. On silloin tällöin helposti loukkaantuva ja ärtyisä, ja on erittäin tarkka saamansa kohtelun oikeudenmukaisuudesta. Pystyy olemaan kohtelias, rehellinen, vilpitön ja suhtautumaan asioihin vakavasti. Haluaa olla riippumaton ja ottaa vastuuta.
- Moraalin taju on voimakas ja omatunto herkkä. On kiinnostunut itsensä kehittämisestä. Ei halua myöntää käyttäytyneensä huonosti. On valmis oppimaan enemmän evankeliumin oppia.

Ehdotuksia vanhemmille ja opettajille

- Ota huomioon, että lapsi kasvaa ja kypsyy. Älä pidä itsestään selvänä yhteistä toimintaa tyttöjen ja poikien kesken. Järjestä mahdollisuuksia osallistua liikuntaan, joka toimii keinona purkaa fyysistä energiaa. Älä

kiinnitä kovin paljon huomiota huonoon käytökseen. Opeta rehtyyttä ja toimintaan osallistumisen arvoa. Osoita kiinnostusta lapsen elämää kohtaan. Anna arvoa yksilöllisille eroavuuksille.

- Järjestä ajatuksia herättävää toimintaa käyttämällä kysymyksiä, pyhien kirjoitusten kertomuksia, pyhien kirjoitusten ulkoa oppimista, ongelmanratkaisua ja keskustelua. Anna lapsen tehdä päätöksiä ja asettaa tavoitteita. Käytä uusia sanoja ja anna hänen määritellä ja selittää niiden tarkoitus. Käytä havaintovälineitä, kertomuksia ja pelejä.
- Huolehdi lapsen tarpeesta kuulua ryhmiin ja saada niistä vaikutteita. Järjestä toimintaa, jossa on mahdollisuus keskinäiseen vuorovaikutukseen toveripiirissä. Kannusta ryhmäsuunnittelua ja ryhmätyötä. Opeta lasta olemaan hienotunteinen niitä kohtaan, joita muut eivät hyväksy. Anna tehtäviä ja vastuuta, ja suorita seurantaa. Kannusta lasta osallistumaan palveluprojekteihin, kuten hoivaamaan lapsia, käyttämään kykyjään ja kertomaan evankeliumista muille. Opetä esimerkkien ja oppiaiheiden avulla hienotunteisuutta ja ystävällisyyttä. Anna kiitosta kohteliaisuudesta, epäitsekkyudesta, uskollisuudesta ja hyväntahtoisuudesta.
- Älä vertaa lasta toisiin. Rohkaise häntä ja kiitä häntä hänen saavutuksistaan. Osoita luottavasi häneen. Vahvista myönteistä käytöstä ja yritä olla kiinnittämättä huomiota vähäpätöisiin kielteisiin seikkoihin. Anna tilaa itsenäisyydelle ja omien tunteitten ilmaisemiselle. Yritä ymmärtää sitä, mistä lapsi on huolissaan ja mikä tekee hänet onnettomaksi.
- Opetä selkeitä moraalikäsitteitä ja arvoja. Korosta sitä, että todellinen onni ja henkilökohtainen kehitys tulee käskyjen pitämisestä. Rohkaise lasta tekemään päätös elää evankeliumin periaatteiden mukaan. Auta häntä ymmärtämään tulevia tehtäviään ja siunauksiaan ja valmistautumaan niihin. Älä saata lasta naurunalaiseksi. Opetä evankeliumin täyteyttä pyhien kirjoitusten kertomuksilla ja kertomuksilla myöhempien aikojen profeettojen elämästä. Kehota häntä lausumaan todistuksensa.

ERI IKÄISTEN LASTEN OPETTAMINEN YHDESSÄ

Usein on hyvin monen ikäisiä lapsia yhdessä oppimassa evankeliumia kotona ja kirkossa. Tällaisia tilanteita ovat perheillat ja muut perheen tilaisuudet, Alkeisyhdistyksen yhteinen tuokio, suorituspäivät, toimintapäivät ja Apuyhdistyksen lastenhuone. Näiden toimintamuotojen tulee olla antoisia ja samalla opettaa evankeliumin periaatteita. Vanhin M. Russell Ballard sanoi: ”Luovat, uusia ideoita herättävät yhteiset tuokiot ja [muut] toimintamuodot voivat olla virkistäviä ja hauskoja, mutta ne eivät merkitse kovin paljon, jos lapsia – – vain viihdytetään mutta ei todella valisteta, jos heille ei opeteta evankeliumia tai heitä ei kohoteta hengellisesti. – – Jokaisen oppiaiheen, jokaisen kokouksen ja jokaisen toiminnan tulee keskittyä näiden pienoikaisten tuomiseen Kristuksen luokse.” (”Great Shall Be the Peace of Thy Children”, *Ensign*, huhtikuu 1994, s. 61.)

Kun opetat eri ikäisiä lapsia yhdessä, saatat silloin tällöin kokea haasteellisenä jonkin käsitteen tekemisen kyllin yksinkertaiseksi pienimpien lasten ymmärtää mutta kyllin mielenkiintoiseksi ja haastavaksi vanhemmille. Seuraavat ehdotukset voivat auttaa sinua saamaan kaikki lapset mukaan heidän oppiessaan yhdessä evankeliumia.

Pyydä vanhempia lapsia auttamaan nuorempia

Pyydä lapsia työskentelemään pareittain tai pyydä yhtä vanhempaa lasta auttamaan muutamaa nuorempaa lasta. Esimerkiksi:

- Vanhempi lapsi voi istua nuoremman lapsen vieressä ja lukea pyhien kirjoitusten kohdan osoittaen sanoja samalla kun ne luetaan.

- Vanhempi lapsi voi auttaa nuorempaa lasta lukemaan kertomuksen, pelaamaan peliä, opettelemaan ulkoa pyhien kirjoitusten kohdan, osallistumaan projektiin tai täyttämään tehtäväpaperin.
- Vanhemmat lapset voivat auttaa sinua opettamaan jonkin periaatteen tai johtamaan jonkin toiminnan. Voit pyytää heitä opettamaan yhtä tai useampia nuorempia lapsia. Tämä on vanhemmille lapsille hyvä keino oppia evankeliumin periaatteita. Se auttaa heitä myös saamaan kokemusta ja itseluottamusta.

Tee toiminnasta yksinkertaisempi nuoremmille lapsille

Jos nuoremmat ja vanhemmat lapset ovat kummatkin mukana samassa toiminnassa, voit yksinkertaistaa toimintaa nuorempia varten. Esimerkiksi:

- Valmista kaksi kysymyssarjaa: yksinkertaisia kysymyksiä nuoremmille lapsille ja vaikeampia kysymyksiä vanhemmille lapsille. Kirjoita kysymykset paperiliuskoihin. Pidä leikissä tai kertaustoiminnassa kumpikin kysymyssarja eri laati-koissa. Pyydä jokaista lasta valitsemaan hänelle kuuluvasta sarjasta kysymys ja vastaamaan siihen.
- Anna nuoremmille lapsille kuvaelmassa yksinkertaisempia rooleja tai anna heidän näyttellä eläimiä tai olla osana maisemaa. Vanhemmat lapset voivat näyttellä vaikeampia rooleja, olla kertojina ja lukea pyhiä kirjoituksia. Jos nuoremmilla lapsilla on puheosia, voivat vanhemmat lapset kuiskata heille, mitä heidän pitäisi sanoa.
- Jos kerrot kertomusta, pyydä nuorempia lapsia pitelemään kuvia tai asettamaan tarrataulukuvia paikoilleen.

Käytä pysäkkejä lasten jakamiseksi ikäryhmän mukaan

Kun nuoremmat lapset tulevat pysäkillä, siellä oleva aikuinen voi soveltaa esityksen heille sopivaksi. Jos pysäkillä esimerkiksi on toimintaa, aikuinen voi järjestää nuoremmille lapsille yksinkertaistetun version toiminnasta. (Ks. ”Pysäkit”, s. 175.)

NUORTEN YMMÄRTÄMINEN JA OPETTAMINEN

Kun Mormon oli 15-vuotias, Herra ilmaisi itsensä hänelle, ja hän sai maistaa ja tulla tuntemaan Jeesuksen hyvyttä (ks. Morm. 1:15). Joseph Smith oli 14-vuotias saadessaan ensimmäisen näyn. Nuoruusvuosinaan hän sai opetusta, joka valmisti häntä evankeliumin palautukseen. Nykyään Herra kutsuu nuoria ihmisiä palvelemaan koorumin ja luokan johtokunnissa, suorittamaan pyhiä pappeuden toimituksia ja saarnaamaan evankeliumia kokoaikaisina lähetyssaarnaajina. Kun opetat kirkon nuoria, muista, että Herra tuntee heidän kykynsä. Hän on luottanut suuresti nuoriin menneinä aikoina, ja Hän luottaa suuresti heihin tänäkin aikana.

Nuorten ymmärtäminen

Nuorilla on innostusta ja energisyyttä, minkä vuoksi heidän opettamisensa voi olla suuri ilo. Mutta ennen kuin heille voi opettaa evankeliumia, on tiedettävä, kuinka heitä voi auttaa kanavoimaan energiansa oikeaan suuntaan. On tärkeitä ymmärtää heitä ja heidän huoliaan ja haasteitaan.

Voidaksesi ymmärtää opettamiasi nuoria, ajattele omaa nuoruusaikaasi. Mitkä kokemukset olivat sinulle haastavimpia tai tuskallisimpia? Mikä sinua huolestutti? Mitä ajattelit itsestäsi? Mitä tavoitteita ja ihanteita sinulla oli? Mitä sosiaalisia ja emotionaalisia tarpeita sinulla oli? Ketkä ihmiset olivat sinulle eniten avuksi, ja kuinka he auttoivat? Näiden kysymysten ajattelu voi auttaa sinua opettamaan ja ohjaamaan nuoria tehokkaammin.

Nuorten kohtaamien haasteiden ymmärtäminen

Nuoret kohtaavat tärkeitä haasteita valmistautuessaan aikuisuuteen. Jos olet selvillä näistä haasteista, voit antaa viisasta,

hienotunteista tukea ja rohkaisua. Seuraavat tiedot voivat auttaa sinua ymmärtämään joitakin heidän kohtaamistaan haasteista.

Sopeutuminen fyysisiin muutoksiin

Murrosiän fyysinen kehitys tapahtuu nopeasti. Yleensä nämä muutokset alkavat vuoden tai kaksi aikaisemmin nuorilla naisilla kuin nuorilla miehillä. Nuorten miesten ja nuorten naisten kokemat uudet tunteet voivat nuoren mielestä olla sekä jännittäviä että hämmentäviä. He saattavat tuntea olonsa epämukavaksi tai kokea alemmuudentunteita siksi, etteivät pidä fyysisestä olemuksestaan. Heidän kokemansa fyysiset muutokset vaativat heiltä monenlaista emotionaalista ja sosiaalista sopeutumista.

Sosiaaliset siirtymävaiheet

Koska nuoret siirtyvät parhaillaan lapsuudesta aikuisuuteen, heistä voi tuntua, että he eivät löydä paikkaansa yhteiskunnassa. Tämä pitää paikkansa etenkin niissä yhteiskunnissa, joissa nuorten pääasiallinen tehtävä on hankkia koulutus. Kokemiensa muutosten vuoksi nuoret tietävät, etteivät he ole enää lapsia, mutta he tietävät myös, etteivät he pysty vielä täyttämään aikuisten velvollisuuksia. He eivät aina ymmärrä, että heidän kokemansa muutokset ovat normaaleja, minkä vuoksi he saattavat tuntea olonsa vaivautuneeksi. He saattavat luulla, että heidän tunteensa ovat ainutlaatuisia ja ettei kukaan ymmärrä, mitä he parhaillaan kokevat.

Lisääntyneiden henkisten kykyjen käytön oppiminen

Ikävuosien 12 ja 15 välillä useimpien nuorten oppimiskyky kasvaa. He pystyvät paremmin tekemään hyviä ratkaisuja, ajattelemaan johdonmukaisesti ja suunnittelemaan tulevaisuutta. Pystyt todennäköisesti vaikuttamaan nuoriin paremmin, jos kunnioitat heidän henkisiä kykyjään ja opit heiltä kuten haluat heidän oppivan sinulta.

Tunneperäisen yhteyden säilyttäminen vanhempiin ja muihin aikuisiin

Nuorilla on voimakas halu ottaa oppia vanhemmiltaan ja muilta aikuisilta. He haluavat myös aikuisten kunnioittavan ja ymmärtävän heitä ja kiinnittävän heihin huomiota. Aikuiset saattavat kuitenkin

aliarvioida heitä heidän silloin tällöin osoittamansa epäkypsän tai epätavallisen käytöksensä tähden. Meidän tulee noudata sitä neuvoa, jonka Herra antoi Samuelille: ”Älä katso hänen kokoaan ja komeuttaan –. Herra ei katso kuten ihminen. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen.” (1. Sam. 16:7) Hyväksyvällä ja ymmärtävällä aikuisella, joka osoittaa kunnioitusta, voi olla myönteinen vaikutus epävarman ja hämillään olevan nuoren elämässä.

Saatat tuntea houkutus ajatella, että voit päästä lähemmäksi nuoria ryhtymällä heidän kanssaan arvostelemaan heidän vanhempiaan tai muita aikuisia. Tämä voi kuitenkin saada heidät menettämään kunnioituksensa sekä vanhempiaan että sinua kohtaan. Muista, että tärkeä osa vastuutasi on se, että omalta osaltasi vahvistat vanhempien ja heidän lastensa suhteita.

Pidä säännöllisesti yhteyttä opettamiesi nuorten vanhempiin. Kerro heille niistä lahjoista, siitä kasvusta ja niistä myönteisistä ajatuksista, joita huomaat heidän pojissaan ja tyttäriensä. Pidä vanhemmat tietoisina siitä, mitä opiskelette luokassa. Kysy, mitä voit tehdä auttaaksesi heitä, kun he opettavat lapsiaan. Ohjaa nuoret vanhempiensa luokse ja pyri vahvistamaan perhesiteitä.

Oman identiteetin löytäminen

Jotkut nuoret saattavat yrittää luoda omaa identiteettiä käyttämällä kummallisia vaatteita tai hiustyyliä tai esittämällä erikoisia ajatuksia. He saattavat tehdä näin saadakseen osakseen huomiota tai löytääkseen paikkansa ikäryhmässään ja erottuakseen muista ryhmistä. Yleensä tällainen käytös ei kestä kauan. Itse asiassa nuoret tuntevat usein olonsa turvallisemmaksi ja lopettavat erikoisen käytöksensä, jos he tuntevat aitoa kiintymystä aikuisten taholta ja jos heille annetaan tilaisuus ilmaista ajatuksiaan vapaasti ilman kritiikkiä.

Sinun olisi epäviisasta yrittää pukeutua ja puhua niin kuin opettamasi nuoret. Muista, että sinun tulee olla yhtä heidän kanssaan, ei yksi heistä.

Miehen tai naisen roolimallien oppiminen

Nuorten on tärkeää saada miehen tai naisen roolimalleja valmistautuessaan tule-

vaisuuteen. Pidä mielessä, että sinä ja muut aikuiset toimitte tällaisina roolimalleina.

Valmistautuminen palvelemaan kirkossa ja maailmassa

Koulutuksen hankkiminen ja ammattiin valmistautuminen vie suuren osan nuorten ajasta. Kannusta heitä ottamaan koulutus tosissaan ja valmistautumaan hyvin tulevaisuuteen. Kehota heitä myös ajattelemaan sitä, kuinka heidän koulutuksensa, heidän evankeliumin tutkimisensa ja heidän tekemänsä valinnat oikean ja väärän välillä valmistavat heitä tulevaan palvelutyöhön kirkossa. Auta nuoria miehiä valmistautumaan kokoaikaiseen lähetystyöpalvelukseen.

Valmistautuminen avioliittoon ja perhe-elämään

Nuoret voivat valmistautua avioliittoon ja perhe-elämään parhaiten valmistautumalla solmimaan temppeliliitot ja pitämään ne. Kaiken, mitä teet ja opetat, tulee johdattaa nuoria temppeliin. Auta heitä ymmärtämään, mitä se edellyttää, että on kelvollinen menemään temppeliin, ja kehota heitä asettamaan omaksi tavoitteekseen tehdä niin.

Omaksuttujen arvojen sisäistäminen

Palautettu evankeliumi antaa ne periaatteet ja mittapuut, jotka ohjaavat meidät onneen ja korotukseen. Käytä jokainen tilaisuus auttaa nuoria omaksumaan ne itselleen. Rohkaise heitä oma-aloitteisuuteen omassa hengellisessä kasvussaan (ks. ”Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta”, s. 61–62).

Ystävystyminen muiden samanikäisten kanssa

Nuoret haluavat löytää paikkansa toisten samanikäisten joukossa ja saada heiltä voimaa. Ystävillä on tärkeä osuus nuoren valmistautumisessa aikuisuuteen. He täyttävät hänen tarvettaan saada hyväksyntää. He auttavat häntä harjoittelemaan sosiaalisia taitoja. He antavat hänelle varmuutta, kun hän näkee, että muilla on samanlaisia tarpeita ja vastoinkäymisiä, ja lievittävät mahdollisia yksin jäämisen tunteita. He antavat hänelle tilaisuuden kuulla toisten tunteista ja ajatuksista. He tarjoavat tukea uusille arvoille. Kun nuoret, joilla on

vanhurskaat arvot, toimivat yhdessä, he suojaavat toinen toistaan niiden taholta tulevilta paineilta, joilla on erilaiset arvot. Kirkolla on tärkeä tehtävä järjestää yhteistä toimintaa sellaisten ystävien ja huolehtivien aikuisten kanssa, jotka vahvistavat terveitä elämäntapoja ja arvoja.

Mitä nuoret tarvitsevat aikuisilta

Tuki

Kun nuoret tuntevat saavansa lämpöä, kiintymystä ja tukea vanhemmalta, opettajalta tai joltakulta muulta aikuiselta, he saavat rohkeutta kohdata elämän haasteet toiveikkaina. Huolehdi siitä, että opettamasi nuoret saavat tuntea sinun olevan heidän tavoitettavissaan ja kiinnostunut heistä. Kun ajattelet heitä ja sitä, mitä heidän täytyy oppia, kysy itseltäsi, teetkö kaiken voitavasi auttaaksesi heitä edistymään.

Hyvän käytöksen odotukset

Kun nuorten odotetaan täyttävän evankeliumin mitta-puut ja noudattavan sääntöjä, ei ole lainkaan yhtä todennäköistä, että he tekisivät mitään vaarallista tai poikkeavaa. Sinun kannattaa jo varhaisessa vaiheessa opetustasi kertoa, mitä odotat heiltä. Muista, ettei riitä, että olet nuorten ystävä. Sinun täytyy olla hyvä esimerkki. Sinun täytyy myös opettaa tosi oppia ja odottaa hyvää käytöstä, jotta he tietäisivät, millaista on elää uskollisena. (Ks. ”Sanan voima”, s. 50–51, ja osio nimeltä ”Luo oppimisilmapiiri”, s. 75–87.)

Yksilöllisyyden kunnioittaminen

Kun nuoret kokevat aikuisen kunnioittavan ja kuuntelevan heitä, he yleensä tuntevat varmuutta eivätkä koe tarvetta saada itselleen huomiota. Tee työtä ja rukoile, että

ymmärtäisit opettamiasi nuoria. Osoita heille henkilökohtaista huomiota (ks. ”Osoita huomiota yhdelle”, s. 35–36). Kysy heiltä, mitkä asiat heitä kiinnostavat, mitä harrastuksia heillä on ja millainen heidän tavallinen arkipäivänsä on. Kuuntele heitä ja kunnioita heidän ajatuksiaan, mielipiteitään ja tunteitaan.

Näkemyks heidän tulevaisuudestaan

Opettaessasi kirkon nuoria autat heitä valmistautumaan kirkon tuleviksi johtajiksi – vanhemmiksi, pappeusjohtajiksi ja apujärjestöjen johtajiksi, lähetysaarnaajiksi ja kenties profeteetoiksi. Koska nuorilta puuttuu kokemusta, heidän on joskus vaikeata nähdä nykyhetkeä kauemmaksi. Opettajana voit antaa heille näkemyksen heidän tulevaisuudestaan ja ohjausta siihen valmistautumisessa. Kannusta heitä kuvittelemaan itsensä tulevaisuudessa. Opetä heille tänä päivänä sitä, mitä heidän täytyy tietää huomenna.

Nuorten kannustaminen Jumalan valtakunnan rakentamisen

Vaikka nuorten kiinnostus kohdistuu usein heihin itseensä, heillä on myös suuri kyky olla kiinnostuneita muista. He ovat huolissaan yhteiskunnan olosuhteista ja ovat luonnostaan idealistisia. He haluavat olla mukana arvokkaassa asiassa. Kun he tietävät kuuluvansa ryhmään, jolla on todellinen ja merkityksellinen päämäärä, he ovat todennäköisemmin luovia, yhteistyöhaluisia ja uhrautuvaisia. Jumalan valtakunnan rakentaminen on heidän uskollisuutensa arvoinen asia enemmän kuin mikään muu asia. Voit vahvistaa heidän epäitsekkeitä toiveitaan innoittamalla heitä auttamaan Jumalan valtakunnan rakentamisessa.

NUORTEN OPETTAMINEN RYHMÄTOIMINNAN AVULLA

Nuorten toiminta tulee suunnitella evankeliumin päämäärien näkökulmasta. Sinun tulee näiden toimintamuotojen aikana valppaasti käyttää hyväksi tilaisuudet auttaa nuoria vahvistamaan todistustaan, kehittämään lahjojaan ja johtamistaitojaan, palvelemaan ja ystävystymään muiden kanssa, jotka ovat päättäneet elää evankeliumin periaatteiden mukaan. Seuraavat ehdotukset voivat olla avuksi johtajille, opettajille ja vanhemmille.

Opeta esimerkillä

Nuorten toiminnassa oma esimerkkisi on voimallisin opetusvälineesi. Sinä opetat nuoria teoillasi, ohimennen lausumillasi sanoilla muista ihmisistä, ratkaisullasi ongelmiin, kielenkäytölläsi ja tavalla, jolla suhtaudut muihin.

Esimerkiksi eräs nuorten naisten ryhmä sai opetuksen johtajiltaan joutuessaan tyttöjen leirillä yllättäviin olosuhteisiin. He luulivat, että he olisivat menossa leirille, jolla olisi mökit ja sähkö, ja he olivat varustautuneet sen mukaisesti. Mutta kun he saapuivat sinne, käytettävissä oli vain telttoja – eikä lainkaan sähköä tai muita mukavuuksia. Olisi ollut helppoa valittaa, mutta Nuorten Naisten johtajat näyttivät esimerkkiä päättämällä nauraa olosuhteille ja yrittämällä selviytyä sillä mitä heillä oli. Vuosia myöhemmin yksi nuorista naisista muisteli, että se leiri oli hänelle tärkeätä aikaa. Hän sanoi: ”En koskaan unohda sitä, kun istuimme muutamien muiden tyttöjen ja yhden johtajamme kanssa pensaas juurella. Me kaikki nauroimme ja yritimme keksiä, kuinka selviytyisimme seuraavat kolme päivää. Kun näin johtajieni tekevän vaikeasta tilanteesta parasta mahdollista, sain suurenmoisen opetuksen hyväntuulisesta sopeutumisesta ja toisten auttamisesta.”

Suunnittele opetustilaisuuksia

Sinun ei pitäisi yrittää tehdä toiminoista muodollisia opetustilanteita. Usein on kuitenkin mahdollista liittää evankeliumin opetus osaksi toimintaa.

Esimerkiksi kun eräs Aaronin pappeuden neuvoja kuuli presidentti Ezra Taft Bensonin kehottavan perheitä lukemaan päivittäin Mormonin Kirjaa, annetut lupaukset tekivät häneen suuren vaikutuksen. Häntä kosketti aivan erityisesti lupaus, että jos perheet noudattaisivat tätä neuvoa, ne saisivat siunauksekseen Herran Hengen kotiinsa (ks. ”Täyttäkäämme maailma Mormonin Kirjoilla”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 3–4). Aaronin pappeuden neuvoja muisteli: ”Ajattelin: ’Jos tuo lupaus koskee perheitä, niin koskisiko se myös partiolippukuntaani?’ Päätin, että alkaisimme pitää partioleirillä päivittäistä pyhien kirjoitusten lukuhetkeä. Joka päivä ennen päivän aloittamista kokoontuisimme yhteen ja lukisimme yhden luvun Mormonin Kirjasta. Todistan siitä, että presidentti Bensonin lupaama siunaus toteutui lippukunnassamme. Siitä päivästä lähtien, jolloin aloimme lukea yhdessä, meillä ei ollut koskaan mitään vakavia vaikeuksia poikien kesken. Toivon, että he oppivat ymmärtämään, mikä voima profeetan neuvojen noudattamisessa on.”

Tuo sama johtaja päätti myös, että hän ei antaisi koskaan yhdenkään leirinuotiolla pidettävän hartaushetken mennä ohi lausumatta todistustaan ja kehottamatta jokaista poikaa palvelemaan lähetystyössä. Vuosia myöhemmin muutamat nuoret miehet, joita hän palveli, kiittivät häntä hänen leirinuotiolla antamistaan neuvoista ja kertoivat hänelle, että ne olivat vaikuttaneet heidän päätöksiinsä.

Käytä hyväksi yllättäen tulevat opetustuokiot

Toiminnan yhteydessä sinulle tulee usein yllättäen tilaisuuksia opettaa evankeliumin periaatteita (ks. myös ”Perhe-elämän opetustuokiot”, s. 140–141). Kun esimerkiksi eräs ryhmä palasi eräänä iltapäivänä patikkaretkeltä, he huomasivat, että kaksi nuorta naista puuttui joukosta. Johtaja kutsui välittömästi muut koolle. He polvistuivat rukoukseen ja tekivät sitten suunnitelman puuttuvien tyttöjen etsimiseksi. Tilanne, joka olisi voinut olla vakava ongelma, ratkesi, kun nuoret naiset muuta-

man minuutin kuluttua löytyivät. Johtaja kutsui jälleen kaikki koolle, ja he pitivät hartaan kiitosrukouksen. Rukouksen jälkeen johtaja kertoi rakastavansa jokaista nuorta naista ja todisti taivaallisen Isän todellisuudesta ja Hänen halustaan vastata heidän rukouksiinsa.

Käytä toimintaa evankeliumin opettamisen perustana

Toiminnassa voi syntyä kokemuksia, joissa voitte oppilaittesi kanssa soveltaa evankeliumin periaatteita. Mikäli mahdollista, järjestä toiminnan jälkeen aikaa puhua nuorten kanssa niistä evankeliumin periaatteista, joita he ovat soveltaneet. Seuraavat kysymykset voivat toimia oppaanasi: Mitä tapahtui? Mitä se merkitsee? Miten se vaikuttaa tulevaisuudessa?

Mitä tapahtui? Pyydä nuoria kuvailemaan, mitä toiminnan aikana tapahtui, sekä puhumaan tapahtumaan liittyvistä ihmisistä ja paikoista. Voit esittää seuraavanlaisia kysymyksiä: ”Mikä päivässä oli parasta?” tai ”Mikä oli hauskinta, mitä tapahtui?” tai ”Mikä teistä oli vaikeata?”

Mitä se merkitsee? Pyydä osallistujia ajattelemaan toimintaa evankeliumin periaatteiden kannalta. Voit esittää seuraavanlaisia kysymyksiä: ”Miksi me teimme mitä teimme?” tai ”Miten toiminta auttoi jotakuta?” tai ”Mitä opitte tästä toiminnasta?” tai ”Mikä teistä oli helppoa tai vaikeata?”

Miten se vaikuttaa tulevaisuudessa? Pyydä nuoria ajattelemaan sitä, kuinka toiminta voi vaikuttaa heihin tulevaisuudessa. Tämä on tärkeätä, koska se auttaa heitä tuntemaan päättäväisyyttä soveltaa oppimaansa. Voisit kysyä: ”Teettekö tulevaisuudessa mitään eri tavalla sen vuoksi mitä opitte tänään?” Tai voisit pyytää heitä lopettamaan lauseen ”Tulevaisuudessa minä aion ...”

Voit käyttää näitä kysymyksiä keskustelun perustana yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- Järjestä vapaata keskustelua matkalla tapahtumasta kotiin. Eräs ryhmä nuoria miehiä ja nuoria naisia oli matkalla kotiin erään palveluprojektin jälkeen, jossa he olivat viettäneet aikaa paikallisessa lastensairaalassa olevien lasten kanssa. Vaikka monet nuorista olivat aluksi jännittäneet, niin jokainen tuntui nauttivan iltapäivästä. Ajaessaan takaisin seurakuntakeskukseen he alkoivat kertoa toisilleen lapsista, joiden kanssa he olivat puuhailleet. He kertoivat hauskoja asioita, hyviä asioita ja surullisia asioita. Autoa ajoi yksi nuorten

neuvojista. Hän kuunteli, esitti silloin tällöin kysymyksiä ja rohkaisi jokaista kertomaan jotakin tapahtuneesta. Sitten hän sanoi: ”Uskotteko, että käynnillämme oli ratkaiseva merkitys jollekulle noista lapsista?” Nuoret epäröivät hieman, ja sitten joku heistä sanoi: ”Oli varmasti.” Tämä herätti lisää keskustelua. Neuvoja kuunteli edelleen, kun nuoret puhuivat siitä, miksi he olivat iloisia siitä, että olivat tulleet mukaan, ja mitä he halusivat tehdä tulevaisuudessa. Tämä lyhyt keskustelu auttoi jokaista ymmärtämään paremmin iltapäivän kokemusta.

- Suunnittele puhuvasi toiminnan loppuksi muutama minuutti siitä, mitä tapahtui ja mitä opetuksia siitä voi saada. Tämän voi tehdä nuorisokonferenssin, leiritapah-tuman tai temppeleimatkan lopussa. Voit tehdä sen juuri ennen kuin pyydät nuoria lausumaan todistuksensa.
- Puhu toiminnasta seuraavalla kerralla, kun kokoonnutte oppitunnille. Muistuta nuoria siitä, miltä heistä tuntui ja mitä he toiminnasta oppivat.
- Ennen kuin nuoret suunnittelevat seuraavaa toimintaa, pyydä heitä puhumaan edellisestä toiminnasta. Jos edellisen toiminnan ja siitä käytävän keskustelun välinen aika venähtää pitkäksi, teidän täytyy ehkä käyttää vähän enemmän aikaa tällä sivulla mainittuihin ”Mitä tapahtui?” – kysymyksiin, niin että jokainen voi muistaa tapahtuman selvästi.
- Käytä toimintamuotoja esimerkkeinä opettaessasi oppiainetta. Niiden aikana sinä tai tehtävän saaneet nuoret voitte puhua niistä toiminnoista, jotka liittyvät keskusteltaviin periaatteisiin.
- Pyydä nuoria kirjoittamaan toiminnoista. Voit pyytää nuoria kirjoittamaan päiväkirjaansa jostakin toiminnasta tai kirjoittaa lähetyssaarnaajille kirjeitä, joissa he kertovat jostakin palveluprojektista ja siitä, mitä se heille opetti.

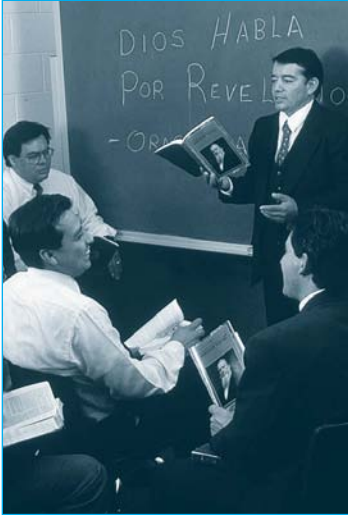
Toiminnan suunnittelua koskevia ohjeita ja menettelytapoja

Muista, että toiminnan tulee ravita uskoa ja vahvistaa rakkauden siteitä. Suurimpia lahjoja, mitä voit nuorille antaa, ovat ne kokemukset, joissa he huomaavat, että evankeliumi soveltuu heidän elämäänsä.

Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n osiossa 10, ”Toiminta”, on toiminnan suunnittelemista koskevia ohjeita ja menettelytapoja.

6

AIKUISTEN YMMÄRTÄMINEN JA OPETTAMINEN

Erään seurakunnan Apuyhdistyksen neuvonantajan oli usein pyydyttävä sisaria toimimaan vakituisten opettajien sijaisina. Hän oli hieman yllätynyt, kun he epäröivät hänen pyytäessään heitä. He sanoivat, että he eivät tunteneet itseänsä päteviksi opettamaan niin monia naisia, jotka heidän mielestään varmasti tiesivät enemmän ja olivat pätevämpiä opettamaan kuin he.

Sinäkin olet saattanut tuntoa riittämättömyyttä tehtävässä opettaa aikuisia. Olet ehkä ollut huolissasi sekä siitä, että monilla oppilaillasi on ilmeisesti ollut enemmän tietoa ja kokemusta, että myös heidän välillään olevista suurista eroista. Aikuisten luokkien jäsenten välillä on usein suuria eroja ammatissa, koulutuksessa, kokemuk- sessa kirkon tehtävistä, perheen kokemuksissa haasteissa, tiedoissa pyhistä kirjoituksista, itsevarmuudessa ja hengellisessä kehityk- sessä. Tästä syystä voi olla vaativaa suunnitella aineisto, joka on heidän kaikkien mielestä kiinnostava ja merkityksellinen. Mutta juuri näiden toisistaan eroavien piirteiden ja kokemusten avulla – jotka ovat saaneet sinut tuntemaan itsesi riittä- mättömäksi – voit tehostaa opettamiasi oppiaiteita.

Voit pitää kunniaa tehtäväsi opetta- jana käyttämällä hyväksi oppilaittesi monia hyviä puolia. Voit pitää heidän näkemys- siään ja kokemuksiaan voimavarana. Voit suunnitella oppiaiteet niin, että he voivat oppia toisiltaan. Sinun ei tarvitse tietää kaikkia vastauksia tai lumota luokan jäseniä esityksilläsi. Nämä eivät ole vaatimuksia, jotka on täytettävä ollakseen tehokas evan- geliumin opettaja. Sen sijaan sinun täytyy olla nöyrä ja ahkera, rukoilla ja olla innokas saamaan luokan jäsenet mukaan oppiai- heiden käsittelyyn. Kun edistyt tässä hen- gessä, Herra muuttaa huolessi omasta riittä-

mättömydestäsi luottamukseksi Häntä kohtaan. Hän suo voimaa työhösi, antaa sinulle rauhan ja saa oppilaasi rikastutta- maan luokan keskusteluja. Herra antaa meille erityisen paljon innoitusta silloin kun kokoonnumme tutkimaan evankeliumia.

Aikuisten oppijoiden yhteisiä ominaisuuksia

Kun pyrit käyttämään hyväksi opetta- miesi aikuisten vahvoja puolia ja näke- myksiä, ota huomioon heidän yhteiset ominaisuutensa. Useimmilla aikuisilla oppijoilla on seuraavia ominaisuuksia.

Heidän täytyy saada tuntoa, että heitä rakastetaan ja kunnioitetaan ja että heidän panoksensa on tärkeä

Tarve olla rakastettu ja kunnioitettu ei vähene iän myötä, ei myöskään halu tehdä jotakin, millä on merkitystä. Näiden tarpeiden ymmärtäminen saa sinut kuun- telemaan oppilaittesi ajatuksia ja antamaan niille arvoa. Ota kunnioittavasti huomioon kaikki luokan jäsenten esittämät ajatukset ja ilmaise kiitollisuutesi heidän vilpittö- mästi avustaan. Varo saattamasta ketään luokan jäsentä hämilleen. Vältä sarkasmia ja alentavaa huumoria.

He haluavat oppia Hengen avulla

Aikuiset tuovat luokkaan runsaan määrän kokemuksia. Monet ovat omassa elämässään oppineet tuntemaan tosien periaatteiden voiman, ja he voivat todistaa siitä, kuinka evankeliumi on siunannut heitä. Kokemiensa koettelemusten ja ilonaiheiden ansiosta he tuntevat suurta tarvetta ymmärtää evankeliumia ja saada Hengen johdatusta.

He haluavat kertoa, kuinka evankeliumi soveltuu heidän elämäänsä

Aikuiset voivat antaa henkilökohtaista näkemystä, jota he ovat saaneet harjoitta- malla uskoa ja pohdiskelemalla pyhiä kirjoituksia. He voivat opettaa ja vahvistaa toisiaan kertoessaan kokemuksistaan. Pyydä heitä keskustelujen kuluessa kertomaan kokemuksistaan. Auta heitä ymmärtämään, kuinka tutkimanne periaatteet voivat vaikuttaa myönteisesti heidän omaan elämäänsä ja heidän perheensä jäsenten elämään, ja auta heitä puhumaan siitä.

He haluavat olla itse vastuussa oppimisesta

Aikuiset haluavat ottaa vastuuta evankeliumin oppimisesta. Sinun tulee käyttää sellaisia opetusmenetelmiä, jotka auttavat heitä siinä (ks. ”Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta”, s. 61–62). Kannusta heitä lukemaan lukutehtävät valmistautukseen oppitunneille. Pyydä heitä tulemaan luokkaan valmiina esittämään kysymyksiä ja kertomaan näkemyksiään ja kokemuksiaan.

Eräs Evankeliumin oppi -luokan opettaja pyysi säännöllisesti luokan jäseniä käyttämään oppitunnin ensimmäiset viisi minuuttia kertoakseen siitä näkemyksestä ja innoituksesta, jota he olivat saaneet viikon aikana tutkiesaan pyhiä kirjoituksia. Nämä kokemukset toivat Hengen mukanaan ja rohkaisivat muita luokan jäseniä olemaan ahkerampia oppijoita. Esitetyistä ajatuksista tuli usein vaikuttavia johdantoja oppiaiheisiin.

He ottavat perhevelvollisuutensa vakavasti

Aikuiset haluavat löytää ratkaisuja perheessään kohtamiinsa haasteisiin. He ovat innokkaita oppimaan, kuinka evankeliumin periaatteet soveltuvat näihin haasteisiin, ja he ovat kiinnostuneita muiden näkemyksistä ja kokemuksista. Tällaisista aiheista keskusteleminen on viisasta ajankäyttöä ollessanne yhdessä tutkimassa evankeliumia.

Eräs vanhinten koorumin opettaja opetti oppiaihetta, joka pohjautui julkaisuun ”Perhe – julistus maailmalle”. Eräs koorumin jäsen oli lukenut osan julistuksesta, ja opettaja oli siirtymäisillään eteenpäin oppiaiheessa. Silloin toinen koorumin jäsen kohotti kätensä. ”Minulla on kysymys”, hän sanoi. Lainaten erästä ilmaisua julistuksesta hän kysyi: ”Kuinka me opetamme lapsemme ’rakastamaan ja palvelemaan toisiaan?’” Tämä johti arvokkaaseen keskusteluun, jossa koorumin jäsenet kertoivat käytännön keinoista toteuttaa periaatetta.

Me alamme ymmärtää, kuinka merkittävä tehtävä aikuisten luokkien opetustehtävä on, kun näemme, kuinka aikuiset jakavat sitä, mitä ovat oppineet – etenkin kun he jakavat sen perheensä kanssa.

Eräessä ylipappien ryhmässä opettaja opetti lähetystyötä käsittelevän oppiaiheen. Oppitunnin kuluessa hän aloitti keskustelun siitä, että vanhempia aviopareja tarvitaan lähetystyöhön. Monet veljet olivat palvelleet lähetystyössä nuorina miehinä tai sitten myöhemmin elämässään vaimonsa kanssa, ja jotkut heistä todistivat lähetystyöpalveluksen velvollisuuksista ja siunauksista.

Yksi ylipappien ryhmän jäsen kertoi kotiin palattuaan keskustelusta vaimolleen. He olivat kumpikin olleet tyytyväisiä siihen, kuinka he olivat olleet apuna oman perheensä jäsenten elämässä. Mutta tuon oppiaiheen sanat ja henki alkoivat tehdä työtään heidän sydämessään. Vajaan kahden kuukauden kuluttua he puhuivat sakramenttikokouksessa ennen lähtöään palvelemaan puoleksitoista vuodeksi toiseen maahan. Mies kertoi liikuttuneena kiitollisuudestaan ylipappien ryhmän opettajalle ja mainitun oppiaiheen vaikutuksesta hänen päätökseensä. Hän sanoi, että päätös palvella lähetystyössä olisi siunaus hänen elämässään ja hänen perheensä jäsenten elämässä.

Yksilöllisten eroavuuksien huomioon ottaminen

Aikuiset eroavat suuresti toisistaan kokemuksiltaan ja kyvyiltään. Jotkut tuntevat pyhät kirjoitukset hyvin; jotkut ovat nopeita vastaamaan; jotkut tarvitsevat kysymyksen miettimiseen enemmän aikaa, jotkut epäröivät ilmaista ajatuksiaan, vaikka heillä on paljon sanottavaa; joillekin tuottaa lukeminen vaikeuksia. Miettimällä huolellisesti näitä eroavuuksia voit suunnitella sellaista oppimistointia, joka auttaa kaikkia luokan jäseniä osallistumaan.

Voit opettaa erilaisista oppijoista koostuvaa ryhmää tehokkaammin, jos opit tuntemaan heidät yksilöinä ja sovellat opetuksesi sen mukaan, mitä tarpeita heillä on ja mikä heitä kiinnostaa (ks. ”Ymmärrä niitä, joita opetat”, s. 33–34). On erityisen tärkeää saada mukaan uudet käännynnäiset, vähemmän aktiiviset jäsenet, seurakuntaan tulleet uudet jäsenet ja ne nuoret aikuiset, jotka ovat juuri siirtymässä pois Aaronin pappeuden koorumistaan tai Nuorten Naisten luokista. Näillä jäsenillä on kokemuksia ja näkemyksiä, mutta he saattavat epäröidä kertoa niistä.

D

OPETTAMINEN KODISSA

OPETTAMINEN PERHEESSÄ

Neuvo mua valossa taivaltamaan,
Taivaista Isääni rukoilemaan.
Neuvo mua tietämään, mi oikein on.
Neuvo, neuvo mua ain valohon.

Lapseni, yhdessä käykäämme nyt
Oppimaan käskynsä pyhitetyt.
Luoksensa takaisin toivomme on.
Siksi käymme me ain valohon.

MAP-lauluja, 193

VANHEMPIEN OPETUSVASTUU

*Presidentti Boyd K. Packer sanoi: "Kaiken opettus-
semme lopullisena
tarkoituksena on yhdistää
vanhemmat ja lapset
uskossa Herraan
Jeesukseen Kristukseen,
niin että he ovat onnellisia
kotona, sinetöityjä
iankaikkiseen avioliittoon,
yhdistettyjä sukupolviinsa
ja varmoja korotuksesta
taivaallisen Isämme
edessä" ("Uskon kilpi",
Valkeus, heinäkuu
1995, s. 7).*

Perhe on Jumalan säätämä. Se on keskeisellä sijalla Hänen suunnitelmassaan. Hän on säätänyt sen tuomaan onnea Hänen lapsilleen, auttamaan heitä oppimaan evankeliumia rakastavassa ilmapiirissä ja valmistamaan heitä iankaikkiseen elämään. Koti on tärkein paikka opettaa, oppia ja toteuttaa evankeliumin periaatteita.

Vanhemmilla on ensisijainen vastuu evankeliumin opettamisesta heidän lapsilleen (ks. LK 68:25–28). Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi ovat julistaneet: "Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin. Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isiä – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämistä." ("Perhe – julistus maailmalle", *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 10–11.)

Mitä vanhempien tulee opettaa lapsilleen

Seuraavassa yhteenvedossa on asioita, joita vanhempien tulee opettaa lapsilleen. Lasten opettamisessa voi käyttää muun muassa pyhiä kirjoituksia, myöhempien aikojen profeettojen sanoja, kirkon lehtiä ja muuta kirkon tuottamaa aineistoa.

Evankeliumin peruseriaatteet

Herra on käsenyt vanhempia opettamaan lapsiaan "ymmärtämään oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan, sekä oppia kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta kätten päällepanon kautta kahdeksan vuoden iässä" (LK 68:25). Teidän tulee opettaa lapsillenne Vapah-tajan sovitusta, pappouden luonnetta ja

pelastuksen toimituksia sekä perheen keskeistä roolia ja iankaikkista avioliittoa jumalallisessa autuudensuunnitelmassa.

Rukous

Herra on myös käsenyt, että vanhemmat opettavat lapsiaan rukoilemaan (ks. LK 68:28). Lasten täytyy saada tietää, että he voivat puhua taivaalliselle Isälle ja etsiä Hänen johdatustaan. Te voitte opettaa heille, että Jumala on aina valmis auttamaan heitä. Voitte opettaa lapsianne rukoilemaan itsekseen aamulla ja illalla ja aina kun he tarvitsevat apua tai haluavat kiittää. Voitte myös opettaa perherukouksen tärkeyttä.

Pyhiin kirjoitusten tutkiminen

Saatte suuria siunauksia, kun tutkitte evankeliumia kukin itsekseen ja tutkitte päivittäin pyhiä kirjoituksia yhdessä perheenä. Te voitte auttaa lapsianne rakastamaan pyhiä kirjoituksia ja tuntemaan Jumalan sanan voiman elämässään (ks. "Sanan voima", s. 50–51). Te voitte auttaa heitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia ymmärtääkseen tosi periaatteet ja löytääkseen vastaukset rukouksiinsa. Te voitte myös auttaa heitä omaksumaan sellaiset opiskelutaidot ja tottumukset, joita he tarvitsevat oppiakseen jatkuvasti evankeliumia koko elämänsä ajan (ks. "Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta", s. 61–62).

Evankeliumin mukainen elämä

Teidän tulee opettaa lapsianne käyttämään valinnanvapauttaan vanhurskaasti – noudattamaan evankeliumin opetuksia kaikessa, mitä he tekevät. Kuten kuningas Benjamin opetti, teidän tulee opettaa lapsianne "kulkemaan totuuden ja raittiuden teitä" ja "rakastamaan toisiansa ja toinen toistansa palvelemaan" (Moosia 4:15).

Lasten tulee kotona oppia pyhittämään lepopäivä, maksamaan kymmenykset ja seuraamaan myöhempien aikojen profeettoja. Heidän tulee oppia etsimään kaikkea, mikä on "hyveellistä, rakastettavaa, hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää" (13. uskonkappale).

Käytännön taidot

Opillisten asioiden opettamisen lisäksi teidän tulee opettaa lapsillenne käytännön taitoja kuten käyttämään rahaa, hoitamaan terveyttään, tulemaan toimeen muiden

kanssa ja huolehtimaan vaatteistaan ja omaisuudestaan. Auttakaa heitä tekemään ahkerasti työtä, hankkimaan hyvää koulutus ja olemaan hyviä kansalaisia.

Kuinka vanhemmat voivat opettaa lapsiaan

Sinun tulee vanhempana pyrkiä luomaan kodissasi evankeliumin mukaisen elämän mallit (ks. ”Opettaminen evankeliumin mukaisen elämän malleilla”, s. 135–136). Jokapäiväiset evankeliumin mukaisen elämän mallit voivat luoda kotiin uskon ja kuuliaisuuden ilmapiirin. Seuraavana on muutamia keinoja opettaa tätä lapsille.

Esimerkki

Esimerkki voi olla voimakkain opetusvälineesi. Lapset oppivat asenteita ja käytöstä katselemalla, kuinka sinä toimit (ks. ”Elä niin kuin opetat”, s. 18–19).

Säännölliset tilaisuudet opettamiseen kotona

Päivittäiset perherukoukset ja pyhien kirjoitusten tutkiminen, perheiltä ja jopa perheen perinteet voivat punoa evankeliumin lasten päivittäisen elämän joka säikeeseen (ks. ”Säännölliset tilaisuudet opettamiseen kotona”, s. 137–139).

Vanhin M. Russell Ballard opetti: ”Rakkaus taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta kohtaan kasvaa suuresti, kun kotona opetetaan evankeliumia ja eletään sen mukaan. Iankaikkisen elämän periaatteet juurtuvat sekä nuorten että vanhojen sydämeen ja sieluun, kun pyhiä kirjoituksia luetaan ja niistä keskustellaan, kun rukoillaan aamuin sekä illoin ja kun jokapäiväisessä käyttäytymisessä sovelletaan kunnioitusta Jumalaa kohtaan ja kuuliaisuutta Hänelle.” (Ks. ”Juhla-aterialla Herran pöydässä”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 82.)

Opetustuokiot

Eräät suurimmista opetustilaisuuksistasi tulevat olemaan ennalta suunnittelemattomia. Huomaa jokapäiväisen elämän myötä tulevat tilaisuudet opettaa lapsillesi evan-

liumin periaatteita (ks. ”Perhe-elämän opetustuokiot”, s. 140–141).

Vanhempien ei ole koskaan liian myöhäistä aloittaa lastensa opettamista

On tärkeätä luoda evankeliumin mukaisen elämän mallit silloin kun lapset ovat vielä pieniä. Vanhin L. Tom Perry sanoi: ”Miten tärkeää onkaan, että evankeliumiin totuttaminen alkaa heti alusta, kun otamme vastaan uuden pikku hengen kotiimme” (”Totuta poikanen”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 63). Pienemmät lapset ovat innokkaita osallistumaan perheiltaan, pyhien kirjoitusten tutkimiseen, rukoukseen ja palveluprojekteihin.

Presidentti Thomas S. Monson totesi: ”On olemassa niitä, jotka hylkäävät tähän liittyvän vastuun ajatellen voivansa siirtää sen tuonnemmaksi, kunnes lapsi kasvaa. Mutta todellisuus paljastaa, ettei tämä ole viisasta. Paras mahdollinen aika opettaa menee ohi.” (”Opettakaa lapsia”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 18.)

Silti ei ole koskaan liian myöhäistä alkaa opettaa evankeliumia lapsilleen – tai aloittaa uudelleen. Jos olet lykännyt evankeliumin opettamista lapsillesi, opetusprosessi on erilainen. Haasteita voi olla enemmän. Mutta Herra siunaa sinua vilpittömistä pyrkimyksistäsi opettaa tosi periaatteita ja luoda vanhurskaita tapoja perheeseesi. Jos olet vasta hiljattain alkanut tiedostaa velvollisuuksiasi vanhempana, pysy toiveikkaana. Rukoile, harjoita uskoa ja tee kaikki voitavasi, jotta saisit kosketuksen lapsiisi ja sinulla olisi heihin hyvä vaikutus.

Vanhin Robert D. Hales selitti: ”Tottakai vanhemmat tekevät virheitä toimiessaan vanhempina, mutta nöyryyden, uskon, rukouksen ja tutkimisen kautta jokainen voi oppia paremman tavan ja siten siunata perheenjäsenten elämää nyt ja opettaa oikeita perinteitä tuleville sukupolville.” (”Millaisena lapsemme muistavat meidät?” *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 9.)

ISÄT OPETTAJINA

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi ovat sanoneet: ”Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 10–11). Tähän velvollisuuteen kuuluu vastuu opettaa evankeliumia.

Eräs aikuinen kirkon sisar puhui hellästi isältään saamistaan evankeliumin opetuksista. Hän muisteli:

”Isäni loi perheen perinteen viettämällä jokaisen lapsensa kanssa kahdenkeskistä aikaa joka viikko noin kahden kuukauden ajan ennen kahdeksanvuotispäiväämme. Kun minun vuoroni tuli, hänellä oli minulle aivan uusi päiväkirja, ja me istuimme kahdestaan juttelemaan. Hän kysyi, mitä ajattelin Jeesuksesta, ja sitten hän keskusteli kanssani valmistelemistaan evankeliumin periaatteista.

Tuon kahden kuukauden aikana hän opetti minulle yksinkertaista, kaunista evankeliumia. Samalla hän pyysi minua piirtämään aina jonkin kuvan. Kuvat esittivät kuolevaisuutta edeltävää olemassaoloa, maanpäällistä elämää ja askeleita, joita minun täytyi ottaa voidakseni palata taivaallisen Isän luo: uskoa Jeesukseen Kristukseen, parannusta, kastetta, Pyhän Hengen lahjan saamista ja kestämistä uskossa loppuun saakka.

En koskaan unohda sitä rakkautta, jota koin isän tuntevan minua kohtaan, kun hän vietti sitä aikaa kanssani. Hän todisti pelastussuunnitelman jokaisesta vaiheesta ja suhtautui erittäin kärsivällisesti kysymyksiini. Se oli niin voimallinen kokemus luullakseni siksi, että hän puhui minun käsityskykyäni vastaavalla tavalla ja todisti minulle. Uskon, että tämä kokemus oli tärkein syy siihen, että minulla oli todistus evankeliumista, kun minut kastettiin.”

Joskus perheen ajallisesta hyvinvoinnista huolehtiminen vie kaikki isän ajatukset. Jotkut isät jättävät kaiken vastuun evankeliumin opettamisesta äideille. Näin ei pitäisi koskaan olla. Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi kaikille isille:

”Teidän velvollisuutenanne, jota ette voi välttää, on olla perheen päänä. Siihen ei liity minkäänlaista ajatusta yksinvallasta tai epävanhurskaasta hallitsemisesta. Siihen kuuluu mandaatti isille huolehtia perheensä tarpeista. Nuo tarpeet ovat muutakin kuin ruoka, vaatteet ja suoja. Noihin tarpeisiin sisältyy vanhurskas ohjaus ja opetus esimerkein ja sanoin eli velvollisuus opettaa rehellisyyden, rehtiyden, palvelun, muitten oikeuksien kunnioittamisen periaatteita sekä sen ymmärtämistä, että me olemme vastuussa paitsi toisillemme myös taivaan Jumalalle, iankaikkiselle Isällemme, siitä, mitä teemme tässä elämässä.” (Ks. ”Kasvata lapsi sille tielle, jota hänen on kulkeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 57.)

Presidentti Ezra Taft Benson ehdotti ”kymmentä tapaa, joilla isät voivat johtaa lapsiaan hengellisesti:

1. Antakaa isän siunauksia lapsillenne. Kastakaa ja konfirmoikaa lapsenne. Asetakaa poikanne pappuuteen. Näistä tulee lastenne elämän hengellisiä kohokohtia.
2. Johtakaa henkilökohtaisesti perheruokouksia, päivittäistä pyhien kirjoitusten lukemista ja viikoittaisia perheiltoja. Teidän henkilökohtainen osallistumisenne osoittaa lapsillenne, kuinka tärkeitä nämä asiat todella ovat.
3. Käykää kirkon kokouksissa koko perhe yhdessä aina kun mahdollista. Perheen jumalanpalvelus teidän johdolla on tärkeää lastenne hengelliselle hyvinvoinnille.
4. Menkää jonnekin kahdestaan kunkin poikanne ja tyttärenne kanssa. Menkää koko perhe yhdessä retkille ja ulkoilemaan, peleihin ja konsertteihin, koulun juhliin ja niin edelleen. Isän läsnäolo näissä on erittäin tärkeää.
5. Tehkää lomista ja matkoista ja retkistä perheen perinteitä. Lapsenne eivät koskaan unohda näitä muistoja.
6. Keskustelkaa säännöllisesti kahden kesken kunkin lapsenne kanssa. Antakaa heidän puhua siitä, mitä he haluaisivat tehdä. Opettakaa heille evankeliumin periaatteita. Opettakaa heille todellisia arvoja. Kertokaa heille, että rakastatte heitä. Lasten

kanssa henkilökohtaisesti vietetty aika kertoo heille, mikä isälle on tärkeintä.

7. Opettakaa lapsenne tekemään työtä ja osoittakaa heille, että kannattaa tehdä työtä jonkin arvokkaan tavoitteen saavuttamiseksi. Lähetystyörahaston ja opintorahaston perustaminen lapsillenne osoittaa heille, mitä isä pitää tärkeänä.

8. Suosikaa kodissanne hyvää musiikkia ja taidetta ja kirjallisuutta. Koti, jossa on hienostuneisuuden ja kauneuden henki, on ikuisesti siunaukseksi lastenne elämässä.

9. Käykää säännöllisesti temppelissä vaimonne kanssa, mikäli etäisyydet sen sallivat. Silloin lapsenne ymmärtävät paremmin temppeliavioliiton ja temppelilupausten ja iankaikkisen perheyksikön tärkeiden.

10. Antakaa lastenne nähdä, että saatte iloa ja tyydytystä palvellessanne kirkossa. Tämä voi tarttua heihin, niin että hekin haluavat palvella kirkossa ja rakastavat valtakuntaa."

Presidentti Benson muistutti edelleen: "Muistakaa pyhä kutsumuksenne Israelin isänä – kaikkein tärkein kutsumuksenne ajassa ja iankaikkisuudessa – kutsumus, josta teitä ei koskaan vapauteta." ("Israelin isille", *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 50.)

Isänä sinun tulee aina muistaa tehtäväsi iankaikkinen tärkeys. Isän tehtävä on jumalallinen vastuutehtävä. Vanhin Boyd K. Packer sanoi: "Sen pitäisi olla erittäin merkityksellistä, että kaikista niistä kunnioitusta ja kunniaa ja ihailua osoittavista puhuttelunimistä, joita Jumalalle voitaisiin antaa, Hän itse, joka on suurin kaikista, päätti, että Häntä puhuteltaisiin yksinkertaisesti Isäksi" (julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1972, s. 139).

ÄIDIT OPETTAJINA

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi ovat sanoneet: ”Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 10–11). Tällaiseen hoivamiseen kuuluu evankeliumin periaatteiden opettaminen.

Presidentti Ezra Taft Benson muisteli rakkautella äitinsä opetuksia:

”Muistan oikein hyvin, kuinka palasin pikkupoikana pelloilta Whitneyssä Idahossa ja kotitaloani lähestyessäni kuulin äitini laulavan laulua ’Tänään olenko auttanut ollenkaan’, (*MAP-lauluja*, 1965, 160).

Voin vieläkin nähdä mielessäni, kuinka hän hikipisaroita otsallaan oli kumartuneena silitysraudan ylle, ja lattia hänen ympärillään oli peitetty puhtaalla paperilla hänen silittäessään pitkiä valkoisia vaatekappaleita. Kun kysyin, mitä hän teki, hän vastasi: ’Nämä ovat temppelivaatteita, poikani. Isäsi ja minä menemme Loganin temppeliin.’

Sitten hän pani vanhan silitysraudan liedelle, veti tuolin lähelle minun tuoliani ja kertoi minulle temppelityöstä ja siitä, kuinka tärkeätä on voida mennä temppeliin ja osallistua siellä suoritettaviin pyhiin toimituksiin. Hän sanoi myös toivovansa hartaasti, että jonakin päivänä hänen lapsensa ja lastenlapsensa ja lastenlastensa lapset voisivat saada nämä korvaamattoman arvokkaat siunaukset.” (”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, *Valkeus*, toukokuu 1986, s. 2.)

Puhuessaan siitä, kuinka tärkeätä on, että äidit opettavat lapsilleen evankeliumia, presidentti Benson sanoi: ”Äidit, te olette lastenne paras opettaja. -- Opettakaa lapsille evankeliumia omassa kodissanne, oman kotilietenne ääressä. Tämä on tehokainta opetusta, mitä lapsenne koskaan tulevat saamaan. Tämä on Herran tapa

opettaa. Kirkko ei pysty opettamaan niin kuin te pystytte. Koulu ei myöskään siihen pysty. Eikä päiväkotia. Mutta te voitte sen tehdä, ja Herra auttaa teitä. Lapsenne muistavat opetuksenne ikuisesti, ja kun he ovat vanhoja, he eivät niistä poikkea. He sanovat teitä – todella enkelimäistä äitiään – siunatuksi.” (*To the Mothers in Zion* [lehtinen, 1987], s. 10–11.)

Äitinä opetat monin tavoin. Joskus suunnittelet opetustilaisuuksia, mutta monet opetustilaisuudet syntyvät spontaanisti perheen normaalissa elämänmenossa (ks. ”Perhe-elämän opetustuokiot”, s. 140–141). Joskus opetat esimerkillä, joskus sanoin. Joskus opetat luomalla evankeliumin mukaisen elämän malleja kodissa ja joskus vain ehtimällä kiinnittää huomiota ja osoittaa rakkautta. Presidentti Benson ehdotti kymmentä keinoa avuksi lastesi opettamisessa. Jokainen niistä tähdentää sitä, että annamme aikaa lapselle:

”Varaa aikaa olla aina paikalla, kun lapsesi tulevat ja menevät -- olivatpa he kuuden tai kuudentoista --.

-- Varaa aikaa olla todellinen ystävä lapsillesi --.

-- Varaa aikaa lukea lapsillesi --.

-- Varaa aikaa rukoilla lastesi kanssa --.

-- Varaa aikaa pitää merkityksellisiä perheiltoja viikoittain --. Tee tästä yksi tärkeistä perheen perinteistänne --.

-- Varaa aikaa olla yhdessä lastesi kanssa aterioilla mahdollisimman usein --.

-- Varaa aikaa lukea pyhiä kirjoituksia päivittäin yhdessä perheen kanssa --.

-- Varaa aikaa puuhailla yhdessä perheen kanssa --.

-- Varaa aikaa opettaa lapsiasi. Käytä hyväksi opetustuokioita --.

-- Varaa aikaa todella rakastaa lapsiasi.

Äidin varaukseton rakkaus on Kristuksen rakkauden kaltaista.” (*To the Mothers in Zion*, s. 8–12.)

Äidin tehtävät voivat tuntua ylivoimaisilta. On tärkeätä muistaa, ettei Herra odota äitien olevan täydellisiä tai täyttävän epärealistisia kodinhoidon ihannenormeja. Hän odottaa kuitenkin heidän ymmärtävän jumalallisen tehtävänsä ja kunnioittavan sitä sekä nöyrästi tekevän parhaansa.

Vanhin Jeffrey R. Holland sanoi kirkon äideille: ”Te jatkatte Eevan, koko ihmiskunnan äidin, jättämää suurta perinnettä --. Te jatkatte Saaran ja Rebekkan ja Raakelin jättämää suurta perinnettä; ilman heitä ei

olisi myöskään ollut niitä patriarkaalisia lupauksia Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, jotka ovat siunauksena meille kaikille. Te jatkatte myös Looiksen ja Euniken sekä 2000 nuoren sotilaan äitien jättämää suurta perintöä. Te jatkatte myös sitä suurta perintöä, jonka jätti Maria, valittu ja ennalta asetettu ennen kuin maailmaa oli tulemaan rakkaaksi, kantamaan ja synnyttämään itsensä Jumalan Pojan. Me kiitämme kaikkia teitä samoin kuin omia äitejämme, ja kerromme teille, ettei mikään tässä maailmassa ole niin tärkeää kuin osallistuminen niin suoralla tavalla Jumalan työhön ja kirkkauteen, mikään ei ole niin tärkeää kuin Hänen tyttäriensä ja poikiensa kuolevaisuuden ja maanpäällisen elämän toteuttaminen, niin että kuolematonmuus ja iankaikkinen elämä saattaisivat toteutua korkeuksien taivaallisissa asuinsijoissa.” (“Koska hän on äiti”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 36.)

Presidentti Gordon B. Hinckley puhui äitiyden suuresta siunauksesta:

”Ymmärtäköön jokainen äiti, ettei hänellä ole suurempaa siunausta kuin lapset, jotka ovat tulleet hänelle lahjana Kaikkivaltialta; ettei hänellä ole suurempaa tehtävää kuin kasvattaa heidät valkeudessa ja totuudessa, ymmärryksessä ja rakkaudessa –.

Muistutan äitejä kaikkialla teidän tehtävänne pyhydestä. Ei kukaan pysty ottamaan teidän paikkaanne. Ei ole sen suurempaa velvollisuutta, sen sitovampaa tehtävää kuin se, joka teillä on kasvattaa rakkaudessa ja rauhassa ja rehtiydessä niitä, jotka te olette saattaneet maailmaan.” (“Kasvata lapsi sille tielle, jota hänen on kulkeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 57.)

VANHEMPIEN YHTEINEN OPETUSVASTUU

Julkaisussa ”Perhe – julistus maailmalle” ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi selittävät, että ”isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasa-vertaisina kumppaneina” (*Valkeus*, kesäkuu 1996, s. 10–11). Tämä kumppanuus on erityisen tärkeä vanhempien pyhässä vastuussa opettaa lapsiaan.

Eräessä konferenssipuheessa presidentti Boyd K. Packer luki Opin ja Liittojen Kirjan kohdan 27:15, 17: ”Ylentäkää siis sydämenne ja riemuitkaa ja vyöttäkää kupeenne ja ottakaa päällenne koko sota-asuni, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa –. Ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet.” Luettuaan tämän kohdan presidentti Packer selitti, kuinka tärkeää äidin ja isän on tehdä yhdessä työtä auttaakseen lapsiaan ottamaan ”uskon kilven”:

”Tuota uskon kilpeä ei valmisteta tehtaassa vaan kotona. –

Taivaallisen Isämme suunnitelma edellyttää, että samoin kuin itse elämän luominen, uskon kilpikin on valmistettava ja sovitettava perheessä. Ei voi olla kahta samanlaista. Jokainen täytyy valmistaa käsityönä henkilökohtaisten mittojen mukaan.

Herran laatima suunnitelma edellyttää, että mies ja nainen, aviomies ja avio- vaimo, tekevät yhdessä työtä ja varustavat jokaisen lapsen yksilöllisesti uskon kilvellä, joka on kiinnitetty niin lujasti, ettei sitä voida vetää irti eivätkä pahan palavat nuolet sitä lävistä.

Sen metallin takomiseen tarvitaan isän vakaata voimaa, ja sen kiillottamiseen ja sovittamiseen tarvitaan äidin lempeitä käsiä. Toisinaan on vain yksi vanhempi, jonka on tehtävä kaikki yksin. Se on vaikeaa, mutta se on tehtävissä.

Kirkossa me voimme opettaa, mistä aineksista uskon kilpi valmistetaan: kunnioituksesta, rohkeudesta, siveydestä, parannuksesta, anteeksiannosta, laupeudesta. Kirkossa me voimme oppia kokoamaan ja sovittamaan ne yhteen, mutta varsinainen uskon kilven valmistaminen ja sovittaminen kuulu perhepiiriin. Muuten se voi löystyä ja irrota kriisin tullen.” (”Uskon kilpi”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 7.)

Seuraavat ehdotukset voivat auttaa vanhempia luomaan toimivamman kumppanuuden opettaessaan lapsiaan.

Varatkaa aikaa yhteiseen suunnitteluun

Teidän pitäisi vanhempina määrätä tietyt ajankohdat keskustellaksenne lastenne tarpeista ja suunnitellaksenne niiden tarpeiden täyttämistä. Eräs kiireinen aviopari huomasi, että yhteisten viikoittaisten suunnittelukokousten pitämisestä tuli yksi arvokkaimmista asioista, mitä he vanhempina tekivät. He sanoivat:

”Vaikka meiltä meni lähes vuosi, ennen kuin viikoittaisesta suunnittelukokouksesta tuli tapa, me ihmettelimme nykyään, kuinka me koskaan tulimme toimeen ilman sitä. Se saa meidät kiinnostumaan enemmän siitä, mitä toinen tekee. Se auttaa meitä ymmärtämään, kuinka tärkeitä me olemme toinen toisellemme ja lapsillemme. Se suo meille aikaa katsoa itseämme ja lapsiamme ja päättää, mitä teemme selviytyäksemme ongelmistamme. Me suunnittelemme myös kahdenkeskistä ajanviettoamme, lasten kanssa vietettäviä tärkeitä hetkiä, perheiltojen yksityiskohtia ja sunnuntaitoimintoja. Se vie yleensä noin puoli tuntia, joskus kauemminkin, jos on suuria tapahtumia tai harvinaisia ongelmia, joista täytyy puhua enemmän.”

Kun suunnittelette, miten opettaisitte lapsianne, miettikää rukoillen seuraavia kysymyksiä:

- Mitä lastemme elämässä pitäisi opettamme seurauksena tapahtua?
- Mitä evankeliumin periaatteita meidän pitäisi opettaa saadaksemme sen aikaan?
- Kuinka meidän tulee opettaa näitä periaatteita?

Ehdotuksia näiden kysymysten käyttämiseksi on luvuissa ”Oppiaiheiden valmistaminen”, s. 98–99 ja ”Oppiaiheiden valmistaminen konferenssipuheista ja muista lähteistä”, s. 100–101.

Ykseyden tärkeys lasten opettamisessa

Kun isät ja äidit järjestävät aikaa neuvotella keskenään, on todennäköisempää, että he ovat yksimielisiä lastensa opettamisessa, jopa ennalta suunnittelemissa opetustuokioissa, joita tavallisessa perheen elämänmenossa esiintyy. Sellainen ykseys on tärkeätä, sillä harvat asiat ovat lapsille hämmentävämpiä kuin ristiriitaiset viestit niiltä kahdelta ihmiseltä, joita he eniten rakastavat ja kunnioittavat.

Eräs aviopari kertoi seuraavasta kokemuksesta poikansa kanssa:

Kuusivuotias Mike oli suurimman osan kesästä tehnyt ahkerasti töitä kotona ja naapureille ansaitakseen käyttörahaa perheen lomamatkalle. Siitä tulisi pitkä matka, ja hänen äitinsä oli sanonut, että jos hän halusi matkan varrella ostaa matkamuuistoja tai jotakin muuta erikoista, hänen pitäisi maksaa ne itse. Vaikka äiti varoitti Mikea miltei joka päivä, että tämän pitäisi panna rahansa johonkin turvalliseen paikkaan, Mikesta oli mukavaa tuntea rahat taskussaan. Hän piti niitä mukanaan koko ajan. Hän otti ne useita kertoja päivässä esille ja laski ne tai näytti niitä ystävilleen.

Matkalle lähtöä edeltävänä päivänä Mike huomasi, että hänen rahansa olivat pudonneet hänen taskustaan. Sydän murtuneena ja itkien hän meni äitinsä luokse. Äiti oli ymmärtäväinen ja auttoi Mikea etsimään rahoja kaikista mahdollisista paikoista, mutta rahoja ei löytynyt. ”Olen todella pahoillani, että rahasi ovat hukkuneet”, sanoi äiti. Hän jätti mainitsematta, että hän oli varoittanut Mikea monta kertaa, mutta hän ei myöskään antanut periksi kiusaukselle tehdä kaikki helpommaksi pojalleen. Hän ajatteli, että loppujen lopuksi leikkiminen rahoilla joka

päivä hänen varoituksistaan huolimatta oli ollut Miken oma valinta.

Pikku Mike istui surkeana verannalla, kun hänen isänsä tuli kotiin. Kuultuaan surullisen kertomuksen Miken isä pisti kätensä taskuunsa, otti esiin juuri sen summan rahaa, jonka Mike oli kadottanut, ja antoi sen hänelle. Nähdessään vaimonsa yllättyneen ilmeen hän sanoi: ”Sehän on vain pikku summa. Mitä haittaa siitä on?”

Kun mietimme tätä kertomusta, saatamme kysyä, kumpi vanhemmista oli oikeassa. Mutta se ei kenties ole paras mahdollinen kysymys. Olisi ehkä parempi kysyä, kuinka Miken vanhemmat olisivat voineet olla yksimielisempiä siinä, kuinka he käsittelivät tilannetta. He olisivat voineet neuvotella yhdessä ottaen huomioon Miken tarpeet.

He olisivat voineet kysyä itseltään: ”Mitä me haluamme tämän tilanteen seurauksena tapahtuvan Miken elämässä? Täytyykö hänen oppia suurempaa vastuuta? Täytyykö hänen saada tuntea enemmän vanhempiensa myötätuntoa ja ymmärtämystä? Täytyykö hänen oppia olemaan esittämättä jotakin ystävilleen? Täytyykö hänen oppia, kuinka tärkeätä on pitää perheen säännöt?” Tämä olisi auttanut heitä päättämään, mitä heidän tuli opettaa pojalleen ja kuinka se tuli opettaa.

Jos Miken vanhemmat olisivat käyttäneet aikaa päästäkseen yksimielisyyteen tämän tilanteen käsittelytavasta, he olisivat voineet löytää hyvän keinon joko korvata Miken kadonneet rahat tai olla korvaamatta niitä. Sen sijaan he reagoivat tavalla, joka antoi ristiriitaiset opetuksia.

Tehdessänne työtä yhdessä vanhempina te voitte olla yhtä opettaessanne lapsillenne Jeesuksen Kristuksen evankeliumia.

OPETTAMINEN EVANKELIUMIN MUKAISEN ELÄMÄN MALLEILLA

Herra opettaa meitä muun muassa siten, että Hän ohjaa meitä omaksumaan rehtejä, kunnioitettavia malleja elämäämme. Hän käskää meitä rukoilemaan ja lukemaan pyhiä kirjoituksia joka päivä itseksemme ja perheen kanssa. Hän käskää meitä käymään kirkossa ja nauttimaan sakramentin viikoittain, käymään temppelissä niin usein kuin voimme sekä paastoamaan ja maksamaan paastouhrit joka kuukausi. Nämä elämän mallit osoittavat meille tien, jota meidän tulee Hänen opetuslapsinaan kulkea.

Lapset oppivat elämään Vapahtajan opetuslapsina, kun he pienestä pitäen oman perheensä kanssa toistavat Jumalan palvelemisen, palvelutyön, opiskelun ja työn malleja, kuten Herra on määrännyt. Ellei perhe elä näiden mallien mukaan, on vanhempien muodollinen evankeliumin opettaminen tehokkuudeltaan rajallista. Jos vanhempien elämäntapa on ristiriidassa sen kanssa, mitä he puhuvat, lapset ovat taipuvaisia tekemään niin kuin vanhemmat tekevät eikä niin kuin he sanovat. Mutta jos vanhemmat puhuvat usein Vapahtajasta ja omaksuvat Hänen opetuksensa oman perheensä malliksi, he opettavat lapsiaan ”Herran nuhteessa”, kuten Enos sanoi isänsä opettaneen häntä (Enos 1).

Presidentti Brigham Young sanoi: ”Jokaisessa kansakunnassa, yhteisössä ja perheessä on sille ominaisia perinteitä, ja lapsi oppii omaksumaan ne. Jos Kristuksen laista tulee tämän kansan perinne, niin lapset kasvatetaan selestisen valtakunnan lain mukaan. -- Lapset kasvatetaan silloin heidän isiensä perimätiedon mukaan tekemään niin kuin on oikein ja karttamaan kaikkea pahaa.” (Julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 3, s. 327.)

Lapsemme ”kasvatetaan selestisen valtakunnan lain mukaan”, kun omaksumme

kodeissamme evankeliumin mukaisen elämän mallit.

Mitä voimme tehdä omaksuaksemme opetuslapsena olemisen malleja

Meillä on velvollisuus tunnontarkasti valita ja vaalia evankeliumin mukaisen elämän malleja. Me voimme esimerkiksi valita sellaista taidetta, musiikkia ja kirjallisuutta, joka auttaa lapsiamme asettamaan ensi sijalle sen, mikä on kohottavaa ja ylentävää. Me voimme palvella toisiamme kirkossa ja yhteiskunnassa. Me voimme valita itsellemme säädyllyisiä vaatteita ja auttaa lapsiamme tekemään samoin. Me voimme tutkia yhdessä pyhiä kirjoituksia ja pitää perheillat. Me voimme edistää kunnioittavaa asennetta lepopäivää kohtaan ja vaikuttaa siten lapsiimme niin että hekin haluavat pitää sen pyhänä.

Yksi tehokkaimmista keinoista omaksua vanhurskaita elämän malleja on luoda ja ylläpitää perheen perinteitä. Lapset tuntevat olonsa turvalliseksi tietäessään, että mitä tahansa heidän elämässään tapahtuukin, tietyt tapahtumat heidän perheessään pysyvät samana. Presidentti Ezra Taft Benson neuvoi: ”Ylläpitäkää perheen suloisia perinteitä, jotka yhdistävät teitä iankaikkisesti. Kun me tämän teemme, me voimme luoda kappaleen taivasta täällä maan päällä perheissä. Iankaikkisuushan on itse asiassa vain vanhurskaan perhe-elämän jatke.” (”Kirkon vanhemmille jäsenille”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 4.)

Monet perheen perinteet voivat olla evankeliumikeskeisiä. Esimerkiksi joissakin perheissä lapset saavat uuden Mormonin Kirjan kahdeksanvuotispäivänään. Jotkin perheet viettävät joulua näyttelemällä Vapahtajan syntymään liittyvät tapahtumat. Joissakin perheissä isä antaa pappisuuden siunauksen jokaiselle lapselleen uuden

kouluvuoden alussa. Joissakin perheissä pidetään vuosittaisia sukukokouksia tai kokoonnutaan yhteen juhlapyhinä ja lasten nimenantotilaisuuksissa. Nämä odotetut ja rakkaat perinteet vahvistavat perheitä ja yksilöitä, ja he iloitsevat kaiken sen toistumisesta, mikä on tuttua ja usein pyhää. Perinteet voivat muistuttaa perheenjäseniä heidän elämäntavastaan Kristuksen opetuslapsina, ja ne voivat usein suoda tilaisuuksia evankeliumin periaatteiden opettamiseen.

Perheen haitallisten mallien muuttaminen

Me voimme muuttaa perheemme haitallisia elämän malleja. Jos olemme lähtöisin vähemmän aktiivisesta kirkon perheestä, voimme muuttaa tuota mallia omassa perheessämme ja pyrkiä käymään kirkon kokouksissa säännöllisesti. Jos olemme arvostelleet kirkon johtajia tai kuulleet vanhempimme tekvän niin, me voimme päättää tästä lähtien tukea johtajiamme sanoillamme ja teoillamme. Tällaiset muutokset elämäntavassamme antavat lapsillemme paremman mallin noudatettavaksi.

Eräs kirkon jäsen kertoi seuraavan kertomuksen:

”Mieheni Roger kasvoi kodissa, jossa ei ollut mitään evankeliumin mukaisen elämän malleja. Hänen isällään oli alkoholiriippuvuus, ja perhe kärsi siitä. Hänen äitinsä yritti olla aktiivinen kirkossa, mutta hänen isänsä halusi perheen tekvän sunnuntaisin muuta. Rogerista tuli nuoruusvuosinaan ystäviensä kera hyvin aktiivinen kirkossa, ja kun hän sai oman todistuksen evankeliumista, hän alkoi pitää eräänlaista muistivihkoa siitä, mitä hän halusi omaan perheeseensä, kun hän menisi naimisiin. Hän oli siihen aikaan 17-vuotias. Hänellä oli muistivihossaan yksi osasto asioille, joita hän tekisi lastensa kanssa, yksi sille, mitä hän odotti vaimolta, yksi sille, minkälaisen talon hän halusi, ja yksi sille, minkälaiseen ammattiin hän valmistautuisi. Hän kirjoitti kaikki ajatuksensa muistivihkoon ja liitti siihen myös löytämiään artikkeleita, joista oli hyötyä. Hän kirjoitti muun muassa siitä, mitä hän oppi lapsuu-

denkotinsa kielteisestä esimerkistä. Hän oppi siitä sen, millainen hän ei halunnut oman perheensä olevan. Hänen isänsä vastusti niin paljon hänen toimintaansa kirkossa, että hänen täytyi muuttaa pois kotoa, ja hän asui uskonnollisessa perheessä, jota hän ihaili, vaikka perhe ei kuulunutkaan kirkkoon. Tältä perheeltä hän sai lisää ajatuksia tulevaa perhettään varten. Hän halusi siis jo niin nuorena olla omassa sukupolvessaan käännekohtana ongelmallisesta menneisyydestä siunatumpaan tulevaisuuteen.

Kun menimme kihloihin, hän näytti muistivihkoa minulle, ja meillä oli tapana keskustella noista ajatuksista ja kehittää niitä, kunnes meillä oli samat ihanteet siitä, mitä halusimme omaan perheeseemme. Muistan, että rukous oli ensimmäinen asia, johon keskityimme. Me opetimme lapsemme rukoilemaan jo aivan pienenä, niin että se olisi syvään juurtunut tapa, josta he eivät voisi olla välittämättä. Me päätimme, että kymmenyksiä ei asetettaisi koskaan kyseenalaisiksi. Me pidimme perheillat uskollisesti. Ja me loimme perinteen tutkia pyhiä kirjoituksia joka aamu. Aluksi yritimme kovasti joka kerta saada luetuksi tietyn määrän jakeita, mutta sitten tajusimme, että ne keskustelut, joita meillä oli, kun lapset tekivät kysymyksiä, olivat tärkeämpiä kuin tarkoin aikataulussa pysyminen. Muutaman viime vuoden kuluessa olemme lisäksi laulaneet jonkin kirkon laulun heti alkurukouksen jälkeen, sen kaikki säkeistöt. Tämä saa meidät hereille ja tuo hyvän hengen. Nämä ovat vain muutamia niistä perinteistä, joiden ympärille perheemme on rakennettu.

Minusta on ihanaa, että mieheni päätti aloittaa omassa perheessään vanhurskaat perinteet, kun hän oli vielä nuori ja kun hänelle näytettiin niin huonoa esimerkkiä. Minusta on ihanaa myös se ja olen kiitollinen siitä, että hän halusi niin päättäväisesti tehdä työtä yhdessä opettaaksemme ne omalle perheellemme, enimmäkseen vain noudattamalla niitä uskollisesti.”

SÄÄNNÖLLISET TILAISUUDET OPETTAMISEEN KOTONA

Vanhempina teidän tulee pyrkiä järjestämään säännöllisiä tilaisuuksia evankeliumin opettamiseen kotona. Kun teette näin, teidän lapsenne saavat johdonmukaisesti evankeliumin opetuksia, jotka soveltuvat heidän elämäänsä ja joista muodostuu heidän elämänsä perusta. He pystyvät teidän tekojenne perusteella näkemään, että usko evankeliumiin merkitsee sitä, että se ohjaa heitä kaikilla elämän alueilla.

Seuraavat ajatukset voivat auttaa teitä järjestämään säännöllisiä tilaisuuksia opettaa lapsillenne evankeliumia.

Perherukous

Vapahtaja käski: ”Rukoilkaa perheisänne Isää, aina minun nimessäni, jotta teidän vaimonne ja lapsenne tulisivat siunatuiksi” (3. Ne. 18:21).

Perherukoukset ovat erinomaisia tilaisuuksia opettaa lapsia rukoilemaan. Kun lapsenne näkevät teidän hartaasti puhuvan taivaallisen Isänne kanssa, he näkevät teidän uskonne ja vanhurskaat toiveenne. He oppivat kysymään Herralta neuvoa kaikissa toimissaan, niin että Hän ohjaa heitä heidän parhaaksensa (ks. Al. 37:37).

Kun rukoilette, teidän tulee käyttää kunnioittavia sanoja. Tämä esimerkki opettaa lapsillenne rukouksen kieltä, joka ilmaisee rakkautta ja kunnioitusta taivaallista Isää kohtaan.

Lapset voivat oppia paljon evankeliumista, kun he kuulevat muiden perheenjäsenten rukoilevan. He oppivat parannuksen välttämättömyyden kuullessaan muiden pyytävän anteeksiantoa. He oppivat kiitollisuutta kuullessaan muiden kiittävän taivaallista Isää siunauksistaan. He oppivat uskoa, nöyryyttä ja kuuliaisuutta nähdessään, että heidän vanhempansa jatkuvasti pyytävät johdatusta. He oppivat kunnioittamaan kirkon johtajia, kun perheenjäsenet

rukoilevat heidän puolestaan joka päivä. He voivat saada halun palvella lähetystyössä ja saada temppelin siunaukset, kun vanhemmat pyytävät taivaallista Isää auttamaan heidän lapsiaan tekemään valintoja, jotka pitävät heidät kelvollisina saamaan nämä siunaukset.

Lapset oppivat rakastamaan muita ja välittämään muista, kun he kuulevat perheenjäsenten rukoilevan muiden ihmisten puolesta. Ja lapset tuntevat suurta rakkauten tunnetta kuullessaan perheenjäsenten rukoilevan heidän puolestaan.

Jokaiselle perheenjäsenelle tulee antaa tilaisuus johtaa perherukousta. Pienetkin lapset voivat rukoilla vuorollaan, kun heitä autetaan rukoilemaan.

Pyhien kirjoitusten tutkiminen yhdessä perheenä

Pyhien kirjoitusten tutkiminen päivittäin on yksi voimallinen keino opettaa lapsille evankeliumia. Aina kun se on suinkin mahdollista, perheen tulee joka päivä määrättyyn aikaan lukea yhdessä. Joidenkin mielestä on helpointa tehdä se varhain aamulla. Toisten mielestä paras aika pyhien kirjoitusten tutkimiseen yhdessä perheenä on juuri ennen lasten nukkumaanmenoaikaa. Vaikka joskus voi olla vaikeata saada perheenjäseniä osallistumaan, niin jatkuva pyrkimyksenne tutkia Jumalan sanaa on koitava siunaukseksi lastenne elämässä. Lapsenne oppivat tämän Nefin opetuksen sisältämän totuuden: ”Iloitkaa Kristuksen sanoista; sillä katsokaa, Kristuksen sanat ilmoittavat teille kaiken, mitä teidän on tehtävä” (2. Ne. 32:3).

Kun lapset lukevat pyhiä kirjoituksia oman perheensä kanssa, he oppivat rakastamaan evankeliumin jumalallisia totuuksia. Pyhien kirjoitusten kieli tulee heille tutuksi. He oppivat pyhien kirjoitusten

Koska perhe on kaikkein tärkein ympäristö evankeliumin oppimiselle, perheenjäsenten on sopivaa kertoa toisilleen kirkon kokouksissa, luokissa ja toiminnoissa oppimiaan totuuksia ja keskustella niistä. Tällä tavoin voitte vanhempina olla selvillä siitä, kuinka lapsenne oppivat evankeliumia, ja ottaa itsellenne oikeutetusti kuuluva asemanne olla eniten vastuussa lastenne opettamisesta. Useimmat säännölliset opetustuokiot perheessä tarjoavat hyviä tilaisuuksia kysyä lapsilta, mitä he ovat kirkossa oppineet. Teidän pitäisi esittää kysymyksiä saadakseen lapset muistamaan mahdollisimman paljon, myös kertomuksia ja yksityiskohtia. Tehkää voitavanne kannustaaksenne kaikkia perheenjäseniä keskustelemaan siitä, mitä on sanottu (ks. "Ohjaa keskustelua", s. 63–65).

kertomuksia ja näkevät, kuinka he voivat toteuttaa näitä pyhiä sanoja päivittäisessä elämässään. He voivat myös oppia käyttämään *Pyhien kirjoitusten opasta* ja muita pyhiin kirjoituksiin liittyviä opiskelun apuvälineitä (ks. s. 56–58).

Voitte päättää lukea tietyn hetken ajan joka päivä. Jokaiselle lukutaitoiselle perheenjäsenelle pitäisi antaa tilaisuus lukea pyhiä kirjoituksia. He voivat lukea yhden jakeen tai muutamia jakeita kerrallaan vuorotellen. Lapset, jotka eivät osaa lukea, voivat silti osallistua toistamalla jakeita, kun muut lukevat niitä. Mikäli mahdollista, nuoremmat lapset voivat katsella kirkon julkaisemia kuvitettuja pyhien kirjoituksen kertomuksia tai Evankeliumiaiheisen kuvaston kuvia.

Auttaaksenne perheenjäseniä ymmärtämään pyhiä kirjoituksia voitte esittää vaikeat kohdat omin sanoin käyttäen yksinkertaisempia ilmaisuja tai katsomalla oudommat sanat *Pyhien kirjoitusten oppaasta* tai sanakirjasta. Voitte pyytää perheenjäseniä tekemään yhteenvedon päivän lukutehtävän pääasioista. Joku nuoremmista lapsista voi pidellä kuvaa kertomuksesta, jota luetaan.

Voit pyytää jotakuta lasta ajattelemaan jotakin sellaista tilannetta elämästään, joka muistuttaa lukemaanne pyhien kirjoitusten kertomusta. Voit sanoa esimerkiksi: "Olemme juuri lukeneet kertomuksen Daavidista ja Goljatista. Minkälaisia 'goljateja' teillä on elämässänne? Mitä sellaista opitte Daavidista, mikä auttaa teitä selviytymään näistä haasteista?" Tai sitten voit sanoa: "Huomasin, että autoit nuorempaa sisartasi siistimään huoneensa. Tulitko ajatelleeksi, että osoitit samanlaista rakkautta kuin se, josta Jeesus puhui tässä kertomuksessa?"

Ellette tunne pyhiä kirjoituksia tai teillä on vaikeuksia lukemisessa, saatatte tuntea olonne epämurkavaksi tai avuttomaksi lukiessanne lastenne kanssa. Voitte aivan hyvin antaa lastenne tietää, että olette kaikki opettelemassa yhdessä lukemaan pyhiä kirjoituksia. Jos lykkäätte perheen yhteistä opiskelua, kunnes tunnette olonne varmaksi, eväätte lapsiltanne heidän kipeästi kaipaamaansa hengellistä ravintoa. Muistakaa, että Henki voi vaikuttaa teissä kokemuksestanne riippumatta.

Perheilta

Perheillat ovat erinomaisia tilaisuuksia auttaa lapsianne ymmärtämään ja soveltamaan evankeliumin periaatteita. Perheiltään voi kuulua perherukous, evankeliumin opetusta, Alkeisyhdistyksen lauluja ja muita kirkon lauluja sekä muuta perheen yhteistä toimintaa.

Kun suunnittelette perheilloja, ottakaa huomioon perheenjäsenten senhetkiset tarpeet ja huolet sekä heitä kiinnostavat asiat. Esimerkiksi, onko lasta valmistettava kasteelle tai pappeuden virkaan asettamiseen? Onko kodissa riitaa? Kun rukoillen mietitte perheenjäsenten tarpeita ja haasteita, pystytte paremmin päättämään, mitä evankeliumin periaatteita teidän pitäisi opettaa.

Tässä kirjassa esitetyt tehokkaat opettamisen periaatteet voivat auttaa perheenjäseniä suunnittelemaan ja pitämään perheilloja. Lisäksi kirkko on tuottanut *Perheiltaoppaan*, jossa on oppiainetta ja ideoita, joiden avulla perheilloista saa onnistuneita. Kirkon lehdet ovat niin ikään hyödyllisiä lähteitä.

Perheissä koetaan joskus, että on vaikeata tehdä perheilloista säännöllinen osa elämää. Joskus lapset ovat vastahakoisia tai vanhemmista tuntuu, että heillä on liian kiire. Ponnistelut perheillojen suunnitteluksi ja pitämiseksi tuottavat kuitenkin siunausta kaikille perheenjäsenille. Eräs mies muisteli, että hänen ollessaan kasvuiässä hänen kotonaan pidettiin perheiltä vain kaksi kertaa. Mutta nämä kokemukset tekivät häneen niin suuren vaikutuksen, että vielä avioliiton solmiessaan hän muisti ne sekä oppimansa evankeliumin periaatteet. Se sai hänet ja hänen vaimonsa aloittamaan omassa perheessään viikoittaiset perheillat.

Perheen yhteiset ateriat

Perheen yhteiset ateriat ovat tilaisuuksia antaa arvokkaita opetuksia, ja ne suovat kaikille perheenjäsenille mahdollisuuksia osallistua keskusteluihin. Kun aikataulut ovat muutoin kiireisiä, ruokailuajat ovat usein ainoita hetkiä, jolloin voitte olla koolla lastenne kanssa kertoaksenne toisilleen päivän tapahtumista ja keskustellaksenne asioista yhdessä. Voitte käyttää näitä tilanteita hyväksi puhuaksenne lastenne

kanssa evankeliumin periaatteista, perheen arvoista, sakramenttikokouksessa ja muissa kirkon kokouksissa esitetyistä ajatuksista, koulusta, tulevista tapahtumista, maailmantapahtumista ja muista kiinnostavista aiheista. Se voi olla aikaa, jolloin saatte tietää enemmän lastenne huolista, ajatuksista ja tunteista.

Perheaterioiden pitäisi olla vapaamuotoisia ja iloisia tapahtumia, joissa jokainen tuntee olevansa tervetullut osallistumaan keskusteluihin. Mikäli mahdollista, tämän ajan tulee olla vapaata muista häiritsevistä tekijöistä. Tällaiset tilaisuudet voivat edistää perheen ykseyttä ja hengellistä kasvua.

Perheneuvostot

Teidän tulisi kutsua perheenjäsenet koolle perheneuvoston kokouksiin. Perheneuvostossa voitte asettaa tavoitteita, ratkaista ongelmia, keskustella perheen talousasioista, tehdä suunnitelmia sekä tukea ja vahvistaa toisianne. Perheneuvoston voi pitää perheillan yhteydessä tai jonakin muuna ajankohtana. Perheneuvostoja johtaessanne voitte opettaa lapsianne kuuntelemaan ja osoittamaan kunnioitusta toinen toisenne tunteita ja mielipiteitä kohtaan.

Kahdenkeskiset keskustelut

Kun puhutte säännöllisesti lastenne kanssa, pääsette lähemmäksi heitä. Teidän on ehkä tarpeen suunnitella kahdenkeskistä aikaa jokaisen lapsenne kanssa kertoaksenne heille rakkaudestanne heitä kohtaan, antaaksenne rohkaisua ja opettaaksenne evankeliumin periaatteita. Teidän tulee antaa jokaisen lapsen puhua niistä ongelmista tai

kokemuksista, jotka ovat hänelle tärkeitä. Kun osoitate aidosti välittävänne lastenne ajatuksista ja mielipiteistä, he oppivat luottamaan teihin ja pyytämään neuvojanne. Silloin voitte jatkuvasti opettaa heitä tekemään hyviä päätöksiä, rukoilemaan ja tutkimaan pyhiä kirjoituksia saadakseen vastauksia kysymyksiinsä.

Opettakaa pyhien kirjoitusten avulla lapsianne käyttämään valinnanvapauttaan vanhurskaasti. Vanhin Gene R. Cook on ehdottanut vanhemmille seuraavaa tapaa osoittaa pyhien kirjoitusten avulla lapselle, miksi perhe ei tee tiettyjä asioita sunnuntaisin:

"Te saatatte tuntea houkutus sanoa: 'Koska minä sanoin niin.' tai 'Koska kirkko opettaa niin.' Mutta innoitumpi vanhempi voisi sanoa: 'Sinähän tiedät, että Herran päivän pyhittäminen ei ole meidän oma keksintömme. Minäpä näytän sinulle jotakin.' Sitten voisitte avata Opia ja Liittojen Kirjan luvun 59 ja lukea [jakeet 9–11]. --

Sitten voisitte selittää: 'Kuten näet, Herra opettaa, että sunnuntai on pyhä päivä. -- Se on päivä, jona meidän on määrä levätä työstämme ja "omistaa hartautemme Korkeimmalle", mikä tarkoittaa, että meidän tulee mennä kirkkomme kokouksiin, nauttia sakramentti, suorittaa muut kirkon tehtävämme ja käydä katsomassa sairaita, köyhiä ja puutteenalaisia. Se on Herralle pyhitetty päivä, ja todistan sinulle, rakas tyttäreni, että tämä on totta ja että Herra on siunannut meitä suuresti lepopäivän pyhittämisestä.'" (Raising Up a Family to the Lord [1993], s. 19–20.)

Luvussa "Opettaminen puhutteluissa", s. 153, esitetään ajatuksia, joita voitte soveltaa kahdenkeskisissä keskusteluissa lastenne kanssa.

PERHE-ELÄMÄN OPETUSTUOKIOT

Vanhempina saatte monet tilaisuuksistanne opettamiseen ennalta suunnittele-matta – keskusteluissa, työskennellessänne lastenne kanssa ja perheenjäsenten yrittä-essä yhdessä selviytyä haasteista. Nämä tilaisuudet voivat olla vaikuttavia opetus-tuokioita, koska ne liittyvät läheisesti siihen, mitä lapsenne parhaillaan kokevat. Koska tällaiset tilaisuudet tulevat ja menevät ohi nopeasti, teidän täytyy huomata ne ja olla valmiina opettamaan periaatteita, joita lapsenne ovat valmiit oppimaan. Seuraavat ehdotukset voivat olla avuksi etsiessänne tilaisuuksia opettamiseen.

Käsitelkää lasten kysymyksiä tai huolia

Kaikilla lapsilla on itseään ja koko maail-maa koskevia huolia. Te voitte osoittaa heille, että evankeliumi antaa vastauksia ja ohjausta heidän ongelmiansa ymmärtä-miseen ja ratkaisemiseen. Jos lapsi pelkää myrskyä, voitte sillä hetkellä kehottaa häntä rukoilemaan apua. Jos teini-ikäinen poika kokee paineita mennä katsomaan jotakin suosittua elokuvaa, joka voi olla sopimaton, voitte keskustella asiasta hänen kanssaan ja auttaa häntä soveltamaan evankeliumin periaatteita päättääkseen, menisikö hän katsomaan sitä vai ei. Jos lapset ovat huo-lissaan jonkin tärkeän päätöksen tekemi-sestä, voitte lukea heidän kanssaan kohdan Moro. 7:15–19 ja keskustella Mormonin neuvosta ”miten on arvosteltava”. Jos joku perheenjäsen on kuollut, voitte kertoa lapsillenne henkimaaailmasta ja ylösnouse-muksesta.

Luvussa ”Säännölliset tilaisuudet opetta-miseen kotona”, s. 139 annetaan ehdotuksia neuvojen antamisesta lapsillenne.

Keskustelkaa lasten tovereihin liittyvistä ongelmista

Silloin tällöin lapset voivat mainita ongelmista, jotka liittyvät heidän toveri-hinsa. Heidän ystävillään saattaa olla työpaikka, jossa heidän on tehtävä työtä sunnuntaisin. He saattavat tuntea jonkun nuoren miehen, joka on kirkon jäsen mutta on päättänyt olla palvelematta kokoaikai-nessa lähetystyössä. Heillä on kenties ystäviä, joiden kielenkäyttö on sopimatonta tai jotka eivät osaa olla kohteliaita muita kohtaan. Keskustellessanne näistä tilan-teista lastenne kanssa voitte pyhien kirjoj-tusten avulla opettaa evankeliumin periaat-teita. Tämä voi auttaa teitä ohjaamaan lapsia tekemään oikeita päätöksiä muissa samanlaisissa olosuhteissa.

Kertokaa omista tilaisuuksistanne tehdä oikeita valintoja

Kun teillä on tilaisuuksia tehdä oikeita valintoja, voitte kertoa näistä kokemuksista lapsillenne. Jos esimerkiksi saatte kaupassa liian paljon rahaa takaisin, voitte kysyä lapsiltanne, mitä teidän pitäisi tehdä. Tämä voi johtaa keskusteluun sellaisista aiheista kuin rehellisyys, valinnanvapaus ja tekojemme seuraukset.

Keskustelkaa tiedotusvälineissä esitetyistä ajatuksista

Voitte keskustella lastenne kanssa aja-tuksista, joita tuodaan esiin suosituissa elo-kuvissa, televisio-ohjelmissa ja musiikissa. Myös uutislähettykset antavat tilaisuuksia keskustella ajankohtaisista tapahtumista ja kysymyksistä. Tällaiset keskustelut voivat auttaa lapsia tekemään eron siinä, mikä on kohottavaa viihdettä ja mikä sellaista viihdettä, joka esittää evankeliumin mittapuiden vastaisia elämänskatsomuksia ja tekoja.

Auttakaa lapsia ottamaan oppia erehdyksistä

Erehdykset voivat tarjota tilaisuuksia opettamiseen. Jos lapsi on erehtynyt, voitte antaa lapselle anteeksi sekä puhua anteeksipyynnöstä ja mahdollisen vahin-gon korjaamisesta. Jos lapsi on rikkonut jotakin käskyä, voitte opettaa sitä, miten voi tehdä parannuksen.

Jos olette itse tehneet väärin, teidän tulee pyytää anteeksi. Lapsenne voivat saada vaikuttavia opetuksia nähdessään, kuinka te yritätte voittaa omat heikkoutenne. Miettikää seuraavaa erään kirkon jäsenen kokemusta:

”Olin suunnilleen 10-vuotias, kun tein jotakin, mikä ei ollut isäni mieleen. Hän suuttui aika lailla ja päätti rangaista minua. Loukkaannuin syvästi, koska minusta tuntui, että hän rankaisi minua enemmän kuin ansaitsin. Välttelin häntä lopun päivää, ja joka kerta kun hän yritti puhua minulle, juoksin pois. Seuraavana päivänä olin edelleen vihainen hänelle, joten yllätyin, kun hän tuli huoneeseeni ja sanoi minulle, että hän oli pahoillaan siitä, että oli rangaissut minua niin ankarasti. Hän pyysi, että antaisin hänelle anteeksi. Silloin opin, että koskaan ei ole liian vanha pyytääkseen anteeksi ja myöntääkseen tehneensä väärin. Se oli tilaisuus oppia parannuksen todellinen arvo.”

Selittäkää syyt palvelemiseen

Kun palvelette kirkon tehtävissä tai muulla tavoin, voitte kertoa lapsillenne, mitä teette ja miksi teette sitä. Tämä auttaa lapsia ymmärtämään täydellisemmin, kuinka heidän uskonsa ja arvonsa vaikuttavat heidän tekoihinsa. Jos valmistat päivällisen jollekulle, joka on sairaana, voit selittää miksi on tärkeitä auttaa kyseistä henkilöä. Kun lapset näkevät teidän valmistautuvan opettamaan kirkossa, voitte puhua heidän kanssaan siitä, kuinka tärkeätä on pitää kutsumuksensa kunnia. Voitte keskustella lastenne kanssa siitä, miksi me kohotamme kätemme tukeaksemme kirkon johtajia ja kuinka tuemme niitä, jotka Herra on kutsunut.

Auttakaa lapsia hallitsemaan tunteitaan

Kun lapset ovat loukkaantuneita, turhautuneita tai vihaisia, he voivat käyttäytyä

tavalla, joka ei ole sopivaa. Voitte auttaa heitä tunnistamaan ja hillitsemään yllykkeitään loukata muita tai korottaa ääntään. Voitte kiinnittää huomion niihin olosuhteisiin, jotka herättivät vihaa, ja sitten keskustella siitä, mitkä olisivat parempia keinoja käsitellä samanlaisia tilanteita tulevaisuudessa.

Auttakaa lapsia tunnistamaan Hengen vaikutus

Voitte auttaa lapsia tunnistamaan Hengen vaikutuksen kiinnittämällä huomion siihen, miltä heistä tuntuu. Vanhin Robert D. Hales kertoi seuraavan kokemuksen:

”Kasteeni ja konfirmointini jälkeen äitini veti minut syrjään ja kysyi: ’Miltä sinusta tuntuu?’ Kuvailin parhaani mukaan lämpöistä rauhan, levollisuuden ja onnen tunnetta, joka minulla oli. Äiti selitti, että tunteeni oli juuri saamani lahja – Pyhän Hengen lahja. Hän sanoi minulle, että jos eläisin sen arvoisesti, minulla olisi tuo lahja jatkuvasti. Sen opetustuokion olen muistanut koko elämäni ajan.” (”Perheen vahvistaminen – pyhä velvollisuutemme”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 39.)

Ottakaa opetuksia luonnosta

Voitte käyttää evankeliumin opettamisessa lapsillenne päivittäisiä havaintoja luonnosta (ks. ”Etsi opetuksia kaikkialta”, s. 22–23; ”Vertaukset ja havaintoesitykset”, s. 180–181). Esimerkiksi lapsen huomattessa kevät kukkien kauneuden voitte virittää keskustelun Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksesta. Siementen kylväminen yhdessä on erinomainen tilaisuus keskustella siitä, kuinka Alma vertasi Jumalan sanaa siemeneen (ks. Al. 32:28–43).

Jos olette valppaita, voitte vaihikka ja johdonmukaisesti tehdä monista lastenne kokemuksista opetustuokioita.

MUIDEN PERHEENJÄSENTEN VAIKUTUS OPETTAMISESSA

Vaikka vanhemmilla on ensisijainen vastuu evankeliumin opettamisesta lapsilleen, niin muut perheenjäsenet voivat olla suuresti avuksi. Vanhempien tulee etsiä tilaisuuksia, joissa muut perheenjäsenet voivat opettaa ja vahvistaa heidän lapsiaan.

Isovanhempien vaikutus opettamisessa

Isovanhemmat voivat vahvistaa ja innoittaa lastenlapsiaan kertoessaan kokemuksistaan, todistuksestaan ja uskostaan. Heidän tosikertomuksensa kuuliaisuudesta, erehdysten antamista opetuksista, uhrausten tekemisestä iankaikkisen päämäärän saavuttamiseksi ja ongelmien kohtaamisesta hyväntuulisesti voivat auttaa lapsia näiden kohdatessa samanlaisia kokemuksia. Sen lisäksi, että isovanhemmat puhuvat lastenlastensa kanssa, he voivat kirjoittaa todistuksensa ja kokemuksensa päiväkirjoihin, jotka voivat kohottaa ja opettaa perheenjäseniä nyt ja tulevaisuudessa.

Sisar Susan L. Warner, joka palveli toisena neuvonantajana Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, esitti seuraavan kertomuksen:

”Tunnen isoisän, joka äskettäin sukukokouksessa vuorilla vei lastenlapsensa kävelylle. Kun he tulivat metsäaukiolle, hän kehotti lapsia istumaan puunrungolle ja kertoi heille 14-vuotiaasta pojasta nimeltä Joseph Smith, joka halusi esittää taivaalliselle Isälle joitakin itseään askarruttavia kysymyksiä. Isoisä selitti, että Joseph-poika meni kotinsa lähellä olevaan lehtoon rukoilemaan, koska hän uskoi, että Jumala vastaisi hänelle. Lastenlapset kuuntelivat hiljaa, mutta nelivuotias Johnny, jonka on usein vaikea istua hiljaa, ei kyennyt pysyttelemään vaiti. Hän puuskahti: 'Minä olen kuullut tämän kertomuksen ennenkin.'

Isoisä kertoi Josephin vilpittömästä rukouksesta ja siitä, kuinka siihen vastattiin taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen suurenmoisella ilmestymisellä. Hänen lopetettuaan pieni Johnny tarttui isoisäänsä kädestä ja sanoi: 'Se oli hyvä todistus, vaari.' Hän kuunteli kertomuksen mielellään uudelleen.

Vaikka isoisä oli kertonut tämän pyhän kertomuksen moneen kertaan elämänsä aikana, hän sanoi: 'Koskaan Herran Henki ei ollut todistanut voimakkaammin kuin silloin, kun todistin Joseph Smithistä omille lastenlapsilleni.' Isoisä ja lapset olivat tunteneet Pyhän Hengen todistuksen.” (*”Todistakaa Hänestä”*, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 78.)

Vaikka isovanhemmat asuisivat kaukanakin lastenlapsistaan, heillä voi silti olla hyvä vaikutus heihin. Puheluissa tai kirjeissä välitetyllä kiitoksella ja rohkaisulla he voivat vahvistaa itseluottamusta ja antaa neuvoja.

Veljien ja sisarten vaikutus opettamisessa

Vanhempien tulee kehottaa lapsiaan auttamaan toinen toistaan oppimaan ja kasvamaan. Vanhemmat sisarukset voivat usein olla myönteisenä esimerkkinä nuoremille veljilleen ja sisarilleen, ja heille voidaan antaa tehtäväksi opettaa nuorempia tekemään kotiaskareita. Kun perheen poika palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä, hän voi omalla esimerkillään ja kirjeillään suuresti vaikuttaa nuoremmen veljen haluun palvella. Kun sisar solmii avioliiton temppelissä, hän voi kertoa veljilleen ja sisarilleen innostuksestaan ja todistuksestaan. Kun lapset auttavat mielellään kotiaskeissa, he ovat hyviä esimerkkejä ja opettavat toisilleen palvelemista ja vastuuta. Samalla tehostuu heidän oma oppimisensa.

Setien, enojen, tätien ja serkkujen vaikutus opettamisessa

Saattaa olla tilanteita, jolloin sedät, enot, tädit tai serkut voivat auttaa perheenjäsentä silloin kun vanhemmat eivät voi.

Eräs isä muisteli, kuinka eräs serkku vaikutti hänen poikaansa. Poika oli useiden viikkojen ajan kieltäytynyt käymästä kirkossa. Yleiskonferenssi lähestyi, ja innokkaana menemään konferenssiin hänen serkkunsa nousi varhain aamulla ja seisoj jonottamassa istumapaikkaa Suolajärven tabernaakeliin. Kun poika näki serkkunsa esimerkin, tämän usko ja innostus koskettivat häntä, ja hän sai motivaatiota käydä taas kirkossa. Tämä päätös muutti hänen elämänsä, ja myöhemmin hän palveli uskollisesti lähetystyössä.

Eräs äiti kertoi siitä myönteisestä vaikutuksesta, joka hänen veljellään ja tämän perheellä oli ollut, kun hän ja hänen miehensä lähettivät eräänä kesänä poikansa asumaan heidän luonaan ja tekemään työtä heidän huoltoasemallaan. Eräs toinen nainen muisti kiitollisuudella poikansa keskustelua suosikkienonsa kanssa. Tuon keskustelun ansiosta hänen poikansa päätti välttää ystäviä, jotka vaikuttivat tuhoisasti hänen käyttäytymiseensä.

Lasten vaikutus opettamisessa

Kun vanhemmat kuuntelevat lapsiaan, he voivat oppia monia totuuksia. Vanhin Russell M. Nelson kuvaili aikaa, jolloin hän oppi asioita yhdeltä tyttäristään:

”Kun nuorin tyttäreni oli noin nelivuotias, tulin eräänä iltana varsin myöhään kotiin sairaalatehtävistäni. Huomasin, että rakas vaimoni oli hyvin uupunut. -- Niinpä minä tarjouduin panemaan nelivuotiaamme nukkumaan. Aloin jaella määräyksiä: 'Riisu vaatteesi, ripusta ne paikoilleen. Pue yöpuku päällesi, harjaa hampaasi, pidä iltarukous' jne. komennellen siihen tyyliin, joka sopii karskille armeijan kersantille. Yhtäkkiä hän kallisti päänsä sivulle, katsoi minua mieteliäästi ja sanoi: 'Isi, omistatko sinä minut?'

Hän antoi minulle tärkeän opetuksen. Minä kohdistin pakkokeinoja tähän suloiseen sieluun. Lasten hallitseminen pakolla on saatanan menetelmä eikä Vapahtajan.”
 (“Kuunnelkaa oppiaksenne”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 22.)

KOTIOPETUS JA KOTIKÄYNTIOPETUS

Toivon, että kotiopettajat ja kotikäyntiopettajat kokevat kaksi asiaa:
ensiksi, suureen kutsumukseensa kuuluvan vastuun haasteen,
ja toiseksi, työnsä antamien tulosten ihanuuden, etenkin niiden joukkoomme
kuuluvien kanssa, jotka ovat vähemmän aktiivisia.

Presidentti Gordon B. Hinckley

KOTIOPETUKSEN OPETUSOSUUS

Jos olet kotiopettaja, olet evankeliumin opettaja. Sen lisäksi, että huolehdit niiden perheiden hyvinvoinnista, joiden kotiopetustehtävä sinulle ja toverillesi on annettu, sinä tuot heille evankeliumin sanoman vähintään kerran kuussa. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että kotiopettajien tulee ”varoittaa, selittää, kehottaa ja opettaa sekä kutsua kaikkia Kristuksen tykö” (LK 20:59).

Voidaksesi opettaa kotiopetusperheitäsi sinun täytyy valmistautua hengellisesti ja oppia soveltamaan tässä kirjassa käsiteltyjä evankeliumin opettamisen periaatteita. Sinun tulee myös jatkuvasti pyrkiä parantamaan opetustasi (ks. ”Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi”, s. 24–27).

Tehtäväsäsi kotiopettajana sinun täytyy aivan erityisesti valmistautua ja parantaa opetustasi tällä tavoin. Tieto evankeliumin opettamisen peruseräpäätteistä auttaa sinua opettamaan kotiopetussanomiamia niin, että ne auttavat kaikkia, joita opetat, olivatpa he vähemmän aktiivisia jäseniä, jotka eivät ole tottuneet osallistumaan evankeliumiamia koskeviin keskusteluihin, tai aktiivisia, kokeneita kirkon jäseniä.

Muista, että eri ihmisiä on opetettava eri tavoin. Sinun täytyy ehkä esittää sanoma perheelle, jossa on monenikäisiä lapsia. Saat ehkä tehtäväksesi perehdyttää uusia käännynnäisiä. Tai voit saada tilaisuuden käydä vanhempien jäsenten tai yksin elävien jäsenten luona.

Eräs kotiopettajapari, joka mietti huolellisesti oppiaihettaan, ilmestyi kotiopetuskäynnille kantaen ongenvapoja. Heidän taskunsa olivat täynnä vieheitä. Perheenjäsenet halusivat tietää syyn tähän, mutta kotiopettajat eivät kertoneet heille ennen kuin esittäessään sanomaansa. Heillä ei ollut mitään vaikeuksia saada lapset ympärilleen ja kiinnittää heidän huomionsa. Sitten toinen kotiopettajista osoitti, kuinka kalastaja

houkuttelee kalan ansaan. Hän selitti, että pikkukaloja on usein helpompi narrata kuin vanhoja ja kokeneempia kaloja. Hän vertasi vieheitä Saatanan kiusauksiin ja opetti perheelle, että Saatanana käyttää ovelia keinoja yrittäessään saada meidät ansaan ja viedä vapautemme. Se oli perheelle unohtumaton oppitunti.

Kotiopettajana sinulla on erinomaisia tilaisuuksia osoittaa rakkautta niille, joita opetat. Presidentti Ezra Taft Benson opetti ”huolehtimaan niistä pienistä asioista, jotka voivat merkitä perheelle paljonkin. Muistakaa esimerkiksi kaikkien perheenjäsenten nimet. Olkaa selvillä syntymäpäivistä, siunauksista, kasteista ja avioliittojen solmimisista. Lähettäkää silloin tällöin onnitelukortti tai soittakaa onnitellaksenne jotakuta perheenjäsentä jostakin erityisestä saavutuksesta tai suorituksesta.” (”Kirkon kotiopettajille”, *Valkeus*, heinäkuu 1987, s. 47.) Voit auttaa perhettä puutteen hetkellä, tukea lapsia ja nuoria heidän toiminnoissaan ja huolehtia siitä, että perheen tarpeista ilmoitetaan pappesusjohtajille.

Sanoman valitseminen

Valitessasi sanomaa, jonka esität, muista seuraava ohje: ”Yleensä kotiopettajat esittävät *Ensignissa* ja *Liahonassa* julkaistavan ensimmäisen presidenttikunnan sanoman. Lisäsanomia saattaa tulla piispalta tai muilta paikallisilta johtajilta. Myös perheenpää voi pyytää kotiopettajia esittämään erityisen sanoman. Kotiopetussanomien tulee perustua pyhiin kirjoituksiin ja myöhempien aikojen profettojen opetuksiin.” (*Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1999], s. 169.)

Sanoman valmistelu

Valmista jokainen kotiopetussanoma yhtä huolellisesti kuin valmistaisit oppiaiheneen jotakin kirkon luokkaa varten. Seuraavista ehdotuksista voi olla apua:

- Lue oppiaihe. Neuvottele toverisi kanssa siitä, miten kumpikin teistä osallistuu sanoman esittämiseen.
- Jos esitätte ensimmäisen presidenttikunnan sanoman tai jonkin muun aiheen, johon ei ole olemassa valmista oppiaihene runkoa, niin noudata tämän kirjan luvussa ”Oppiaiheneiden valmistaminen konferenssipuheista ja muista lähteistä”, s. 100–101 annettuja ehdotuksia.

- Sovella sanoma ja opetusmenetelmät kunkin opettamasi perheenjäsenen taustan, iän ja kiinnostuksen kohteiden mukaan. Tee oppiaiheesta kiinnostava ja sellainen, että se soveltuu jokaiselle perheenjäsenelle.
- Huolehdi siitä, että sanoma on tarpeeksi lyhyt, niin että kaikkien läsnä olevien mielenkiinto pysyy vireillä.

Sanoman esittäminen

Muista, että perheenpään tulee johtaa ollessanne vierailulla. Pidä myös seuraavat ehdotukset mielessä:

- Rukoilkaa ja lukekaa pyhiä kirjoituksia yhdessä aina kun se on mahdollista. Käytä pyhiä kirjoituksia jokaisessa sopivassa tilaisuudessa. Ota ne mukaan joka vierailulle. Käytä niitä vastatessasi kysymyksiin tai antaessasi neuvoja.

- Noudata opettaessasi Hengen kehotuksia.
- Vältä pitkähköjä keskusteluja, jotka eivät ole kaikista läsnä olevista kiinnostavia tai hyödyllisiä. Pysy perheille sopivan ajan puitteissa.
- Etsi keinoja saada jokainen perheenjäsen osallistumaan oppiaiheeseen. Osoita aitoa kiinnostusta jokaista henkilöä kohtaan.
- Todista opettamistasi totuuksista. Kerro esimerkkejä siitä, kuinka noita totuuksia voi soveltaa jokapäiväiseen elämään.

KOTIKÄYNTIOPETUKSEN OPETUSOSUUS

Kun saat tehtävän kotikäyntiopettajana, tärkeä osa vastuutasi on ottaa selvää ”jokaisen sisaren ja hänen perheensä hengellisistä ja ajallisista tarpeista” ja antaa ”hengellistä opetusta kuukausittaisen sanoman kautta” (*Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1999], s. 203). Sinä olet evankeliumin opettaja.

Voidaksesi opettaa sisaria, joiden luona käyt, sinun täytyy valmistautua hengellisesti ja oppia soveltamaan tässä kirjassa käsiteltyjä evankeliumin opettamisen periaatteita. Sinun tulee myös jatkuvasti pyrkiä parantamaan opetustasi (ks. ”Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi”, s. 24–27).

Tämä valmistautuminen auttaa sinua suuresti, koska sinut saatetaan kutsua opettamaan sisaria monissa erilaisissa tilanteissa. Saat opettaa nuoria, vanhempia, naimisissa olevia, yksin eläviä, eronneita, uusia käännyttäviä ja niitä, jotka ovat kirkossa erittäin aktiivisia tai vähemmän aktiivisia tai jotka ovat hyvin koulutettuja, vammaisia, kiireisiä, yksinäisiä, vastaanottavia tai vastustavia. Eri sisarille sopivat erilaiset tavat opettaa. Ovatpa näiden opettamiesi sisarten olosuhteet mitkä tahansa, voit auttaa heitä tuntemaan Vapahtajan paremmin ja elämään uskollisemmin Hänen evankeliuminsa mukaan.

Sisar Elaine L. Jack kertoi Apuyhdistyksen ylijohtajana palvellessaan seuraavan kertomuksen:

”Ghanalaissisar Priscilla Samson-Davis tuntee vaikeudet. Hänen elämänsä polulla on ollut paljon kiviä. Opettajana hän on seurannut, kun perheet hoitavat punatautia ja malariaa sairastavia lapsiaan, tekevät kovasti työtä, käyvät päivittäistä vaihtokauppaa riisissäkeillä, sipuleilla, tomaateilla, millä tahansa ruoalla voidakseen pitää rakkaimpansa hengissä. Hän

toimii kotikäyntisisarena ja matkustaa bussilla säännöllisesti kaupungin toiselle laidalle tapaamaan muuatta sisarta. Kun häneltä kysyttiin, onko tämä tehtävä hänelle taakaksi, koska hänellä on niin paljon muuta tehtävää, hän vastasi yksinkertaisesti: ’Ei se ole vaikeaa, Kun menen sinne, luen hänelle pyhiä kirjoituksia.’

Hänen yksinkertainen vastauksensa todisti uskosta ja vakaumuksesta, joka hänellä oli, että hän oli oikealla polulla. Vaikka hänen bussinsa kulkureitti oli täynnään pysähdyksiä ja todennäköisesti mutkikkaita ylä- ja alamäkiä, se oli Herran silmissä suora ja kaita, sillä hän oli matkalla oikeaan suuntaan. Hän oli hoitamassa Isänsä asioita.” (*”Vaella ... minun yhteydesäni”, Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 16.)

Sanoman valitseminen

Valitessasi sanomaa, jonka esität, muista seuraava ohje: ”Kotikäyntiopettajat antavat hengellistä opetusta kuukausittaisen sanoman kautta. *Ensignissa* ja *Liahonassa* julkaistavia sanomia tulee käyttää oppaana ja niitä tulee soveltaa jokaisen sisaren tarpeisiin.” (*Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1999], s. 203.) Etsi Hengen johdatusta lukiessasi toverisi kanssa huolellisesti kuukausittaisen sanoman ja mieti sitten rukoillen jokaista sisarta, jota opetat. Valmistetun sanoman lisäksi sinun tulee sanoman suunnittelussa käyttää pääasiallisina lähteinä pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia. Näiden lähteiden lisäksi voit käyttää lisälähteinä muita kirkon tuottamia aineistoja.

Sanoman valmistelu

Valmista jokainen kotikäyntisanoma yhtä huolellisesti kuin valmistaisit oppia-

heen jotakin kirkon luokkaa varten. Seuraavista ehdotuksista voi olla apua:

- Lue oppiaihe. Neuvottele toverisi kanssa siitä, miten kumpikin teistä osallistuu sanoman esittämiseen.
- Noudata tämän kirjan luvussa ”Oppiaiheiden valmistaminen konferenssipuheista ja muista lähteistä”, s. 100–101 annettuja ehdotuksia.
- Sovella sanoma ja opetusmenetelmät kunkin sisaren olosuhteiden, taustan, iän ja kiinnostuksen kohteiden mukaan.

Sanoman esittäminen

Seuraavista ehdotuksista on apua opettaessasi sisaria, joiden luona käyt:

- Rukoilkaa ja lukekaa pyhiä kirjoituksia yhdessä aina kun se on mahdollista. Käytä pyhiä kirjoituksia jokaisessa sopivassa tilaisuudessa. Ota ne mukaan joka vierailulle. Käytä niitä vastatessasi kysymyksiin tai antaessasi neuvoja.
- Noudata opettaessasi Hengen kehotuksia.
- Pysy sisarille sopivan ajan puitteissa.
- Etsi keinoja saada sisaret osallistumaan oppiaiheeseen. Osoita aitoa kiinnostusta siihen, mitä heillä on sanottavana.
- Todista opettamistasi totuuksista. Kerro esimerkkejä siitä, kuinka noita totuuksia voi soveltaa jokapäiväiseen elämään.

E

OPETTAMINEN JOHTOTEHTÄVISSÄ

1

JOHTAMINEN
ON OPETTAMISTA

Vanhin Boyd K. Packer korosti sitä, että kaikki kirkon johtajat palvelevat opettajina: ”Profeetta on opettaja; hänen neuvonantajansa ovat opettajia; johtavat auktoriteetit ovat opettajia. Vaarnanjohtajat ja lähetysohjat ovat opettajia; korkean neuvoston jäsenet ja koorumien johtajat ovat opettajia; piispat ovat opettajia, ja niin edelleen kautta kirkon kaikkien järjestöjen. Kirkko kasvaa annetun opetuksen voiman tukemana.” (Teach Ye Diligently, tarkistettu painos [1991], s. 3–4.)

Eräissä kirkon nuorisokonferenssissa eräs aikuinen kirkon jäsen näki innoittavan esimerkin siitä vaikutuksesta, joka johtajilla voi olla, kun he opettavat tosi periaatteita. Hän kertoi:

”Konferenssin lopuksi oli tanssiaisat. Tanssiorkesteri saapui paikalle, eikä sen jäsenillä ollut yllään paitaa. Aikuisten katsellessa, kuinka ryhmä nuoria meni lavan ääreen ja ehdotti jotakin orkesterin jäsenille, jotka vastustelivat. Pian jotkut nuoret toivat paitoja, ja erittäin haluttomasti orkesterin jäsenet pukivat ne ylleen.

Kun musiikki alkoi soida, se oli äänestä ja voimistui voimistumistaan. Juuri kun aikuiset alkoivat huolestua, ryhmä nuoria kokoontui keskelle lattiaa, ja sitten he lähestyivät yhdessä orkesterilavaa. He pyysivät, että musiikkia hiljennettäisiin. Orkesterin jäsenet vastustivat, mutta nuoret eivät antaneet periksi, ja niin musiikkia hiljennettiin. Kun musiikki jälleen kävi äänekkääksi, nuoret kokoontuivat ja vaativat jälleen orkesteria hiljentämään sitä. Sama tapahtui kolmannenkin kerran. Lopulta nuorten ryhmä tuli vaarnanjohtajan luokse. He sanoivat: ’Meidän mielestämme tämä musiikki ei ole sopivaa. Ne meistä, jotka ovat tätä mieltä, haluaisivat mennä toiseen rakennukseen ja pitää takkavalkeailan. Me voimme tehdä sen keskenämme, mutta jos te aikuiset haluatte tulla mukaan, se sopii hyvin.’ Tanssiaisat päättyivät, ja nuoret miehet ja nuoret naiset kokoontuivat toisessa rakennuksessa.

Jälkeenpäin kysyin vaarnanjohtajalta, kuinka tämä oli saatu aikaan. Hän sanoi, että noin viisi vuotta aikaisemmin yksi korkean neuvoston jäsen oli sanonut: ’Jos haluamme opettaa nuorille mittapuita, meidän täytyy tietää selvästi, mitä niiden pitäisi olla. Ensimmäinen askel on se, että vaarnan johtokunta sanoo sen meille.’

Vaarnan johtokunta mietti jonkin aikaa, ennen kuin se pääsi selkeään yhteisymmärrykseen mittapuita ja siitä, kuinka niitä pitäisi soveltaa heidän vaarnassaan. Vielä enemmän aikaa vaati se, että saatiin korkean neuvoston yksimielisyys ja sitoutuminen näihin mittapuihin, ja vei jälleen lisää aikaa saada piispat mukaan. Siihen asti vanhemmat ja nuoret olivat saaneet ristiriitaisia viestejä, mutta nyt johtajat olivat ensimmäistä kertaa valmiit opettamaan mittapuita.

Ja sitten he opettivat näitä mittapuita vuodesta toiseen joka tasolla koko vaarnassa. Tuloksena oli se, mitä näin sinä iltana nuorisokonferenssin tanssiaisissa.

Opin, että johtajien vaikutus voi olla erittäin suuri, kun he tunnontarkasti ryhtyvät täyttämään velvollisuuttaan opettaa pyhiä. Opin myös sen, että ristiriitainen sanoma ei ole sanoma ollenkaan ja että kannattaa käyttää aikaa siihen, että päästään selkeään yksimielisyyteen siitä, mitä pitäisi opettaa. Lopuksi, näin itse, mitä kypsyttä ja viisautta ja moraalista rohkeutta niissä nuorissa on, joita on opetettu oikein.”

Vastuusi johtajana opettaa evankeliumia

Yksi tärkeimmistä tavoista, jolla täytät tehtäväsi johtajana kirkossa, on opettaminen (ks. *Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1999], s. 305–307). Vanhin Gordon B. Hinckley opetti: ”Tehokas opettaminen on aivan olennaista kirkon johtotehtävissä” (”How to Be a Teacher When Your Role as a Leader Requires You to Teach”, johtavien auktoriteettien pappouden neuvottelukunnan kokous, 5. helmikuuta 1969).

Herra on kaikkein paras esimerkki johtajasta, joka toimii opettajana: ”Jeesus kulki sitten kaikissa kaupungeissa ja kylissä. Hän opetti synagogissa, julisti ilosanomaa taivasten valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat.” (Matt. 9:35.) Vanhin Boyd K. Packer korosti: ”Herra on meidän esimerkkinne. Olisi vaikeata kuvailla Herraa johtajana. Saanen toistaa tämän. Olisi vaikeata kuvailla Herraa johtajana. Hän oli *opettaja!* Se on ihanne. Se on malli.” (Alueedustajien seminaari, 6. huhtikuuta 1984.)

Pyhissä kirjoituksissa on lukuisia kertomuksia muista johtajista, jotka palvelivat evankeliumin opettajina. Aadam ja monet

hänen jälkeläisistään olivat ”vanhurskauden saarnaajia, puhuivat ja profetoivat ja kutsuivat kaikkia ihmisiä kaikkialla parannukseen”. Heidän saarnaamisensa kautta ”uskoa opetettiin ihmislapsille”. (KH Moos. 6:23.) Varhaiset apostolit ”opettivat [joka päivä] temppelissä ja kodeissa ja julistivat, että Jeesus on Messias” (Ap. t. 5:42). ”Ja myös minä itse olen ponnistanut parhaan kykyni ja taitoni mukaan opettaakseni teille Jumalan käskyjä ja lujittaakseni rauhaa kaikkialla maassa” (Moosia 29:14).

Näin opetat johtajana

Vanhurskaan esimerkin antaminen

Johtajana opetat evankeliumia elämäntavallasi. Sinun odotetaan pitävän käskyt, olevan ystävällinen ja olevan uskollinen Herran palvelija ja niiden palvelija, joita opetat. Olemalla vanhurskas esimerkki vahvistat muita heidän päätöksessään elää evankeliumin mukaan.

Kirkon menettelytapojen ja käytäntöjen noudattaminen

Noudattaessasi uskollisesti kirkon hallinnon vakiintuneita malleja opetat kaikkia, jotka kanssasi työskentelevät. Sinä autat muita näkemään, kuinka heidän tulee täyttää velvollisuutensa. Esimerkiksi Melkisedekin pappeuden johtajat, jotka pitävät säännöllisesti kotiopetuspuhutteluja, osoittavat, kuinka tämä on määrä tehdä.

Evankeliumin periaatteista puhuminen

Johtajilla on monia säännöllisiä tilaisuuksia opettaa evankeliumia. Näihin tilaisuuksiin kuuluvat ohjekokoukset (ks. s. 152) ja puhuttelut (ks. s. 153). Tulet huomaamaan, että muita tilaisuuksia tulee luonnostaan normaalin johtamisen ja kanssakäymisen mukana.

Nuorena piispana ja kirjapainotyöntekijänä Thomas S. Monson työskenteli usein presidentti J. Reuben Clark jr:n kanssa, joka siihen aikaan oli ensimmäisen presidenttikunnan jäsen. Heidän työskennellessään yhdessä presidentti Clark käytti usein tilaisuutta hyväkseen opettaakseen evankeliumia. Vuosia myöhemmin presidentti Monson kertoi yhdestä sellaisesta tilaisuudesta, jolla oli ollut häneen suuri vaikutus:

”[Presidentti Clark pyysi] minua lukemaan ääneen Luukkaan evankeliumissa olevan kertomuksen spitaalitsesta miehestä. Sitten hän pyysi minua lukemaan edelleen Luukkaan evankeliumista miehestä, joka oli halvaantunut, ja siitä yritteliäisyyttä osoittavasta keinosta, jolla hänet tuotiin Herran eteen, joka paransi hänet. Presidentti Clark otti taskustaan nenäliinan ja pyyhki silmistään kyyneleitä. Hän sanoi: ’Kyyneleet ovat herkemässä, kun vanhemme.’ Vaihdettuamme muutaman sanan hyvästiksi lähdin hänen toimistostaan jättäen hänet yksin ajatuksineen ja kyynelineen.

Eräänä iltana myöhään vein joitakin oikovedoksia hänen toimistoonsa, joka oli hänen kodissaan Salt Lake Cityssä. Presidentti Clark luki Saarnaajan kirjaa, ja hän oli hiljaisella ja mieteliällä tuulella. Hän otti mukavan asennon pöytänsä takana, joka oli täynnä kirjoja ja papereita. Hän piti kädessään pyhiä kirjoituksia, kohotti katseensa kirjan sivulta ja luki minulle ääneen: ”Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Tämä koskee jokaista ihmistä.” (Saarn. 12:13.) Hän huudahti: ’Kallisarvoinen totuus! Syvällistä filosofiaa!’

Mikä siunaus minulle olikaan saada päivittäin opetusta sellaisen mestariopettajan jalkojen juuressa. – – Koska hän tiesi, että olin hiljattain tehtävään nimitetty piispa ja johdin erästä vaativaa seurakuntaa, hän korosti sitä, kuinka minun oli tarpeen tuntea väkeni, ymmärtää heidän olosuhteensa ja huolehtia heidän tarpeistaan.

Eräänä päivänä hän kertoi siitä, kuinka Vapahtaja herätti kuolleista Nainin lesken pojan, kuten Luukkaan evankeliumissa kerrotaan. Kun presidentti Clark sulki Raamatun, huomasin, että hän itki. Hän sanoi hiljaisella äänellä: ”Tom, ole hyvä leskille ja pidä huolta köyhistä.” (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], s. 233–234.)

Johtaminen kirkossa on opettamista, ja edistymisen johtajana on sitä, että oppii opettamaan tehokkaammin – puhujakorokkeella, ohjekokouksissa ja kahdenkeskisissä tilanteissa.

OPETTAMINEN OHJEKOKOUKSISSA

Herra on sanonut: ”Ja katso, nyt minä annan teille käskyn: Ollessanne koolla opettakaa ja rakentakaa toinen toistanne tietääksenne, miten teidän on toimittava ja johdettava minun kirkkoani, miten teidän on noudatettava antamieni lain ja käskyjen kohtia. Ja näin te saatte opetusta kirkkoni laissa ja tulette pyhitetyksi sen kautta, minkä olette saaneet, ja sitoudutte elämään kaikessa pyhyudessa minun edessäni.” (LK 43:8–9)

Viitaten tähän ilmoitukseen vanhin Jeffrey R. Holland sanoi: ”Kun pidämme hallinnollisia kokouksia, opettakaamme ja rakentakaamme, kuten ilmoituksissa sanotaan, niin että sekin opetus tulisi loppujen lopuksi ’korkeudesta’” (”Jumalan lähettämä opettaja”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 29).

Koska ohjekokousten aika on rajoitettu, tulee opettamiseen käytettävä aika suunnitella huolellisesti. Joissakin kokouksissa opettaminen voi olla alussa esitetty lyhyt hengellinen ajatus. Toisissa kokouksissa yhtä tai useampaa osallistujaa voidaan etukäteen pyytää johtamaan ryhmää valitujen aiheiden tarkemmassa tutkimisessä. Tällaisen tehtävän saaneiden tulee käyttää tässä kirjassa suositeltuja opettamisen periaatteita ja menetelmiä.

Opetettavan aiheen valitseminen

Valmistautuessaan ohjekokouksiin, joissa annetaan tarkempia ohjeita, vastuussa olevien johtajien tulee rukoillen päättää, mitä pitäisi opettaa ja keitä tulee pyytää opettamaan. He voivat valita aiheita, jotka ovat opillisia tai jotka liittyvät kirkon hallintoon ja koolla olevien velvollisuuksiin. Herra sanoi:

”Ja minä annan teille käskyn, että opettatte toinen toisellenne valtakunnan oppia. Opettakaa ahkerasti, ja minun armoni on pysyvä teissä, niin että teille tullaan tarkemmin opettamaan evankeliumin perusoppi, periaate, oppi ja laki, kaikki, mikä kuuluu Jumalan valtakuntaan ja minkä ymmärtäminen on teille tarpeen.” (LK 88:77–78.)

Pyhät kirjoitukset ovat ohjekokouksissa pääasialliset opiskelun lähteet. ”Minä käsken sinua”, neuvoi Herra, ”turvaamaan siihen, mikä on kirjoitettu. Sillä siihen on kirjoitettu kaikki, mikä koskee minun kirkkoni, evankeliumini ja kallioni perustaa.” (LK 18:3–4.) Muita lähteitä ovat *Kirkkokäsikirja*, yleiskonferenssipuheet ja muut myöhempien aikojen profeettojen opetus. (Luvussa ”Oppiainien valmistaminen konferenssipuheista ja muista lähteistä”, s. 100–101 on ohjeita oppiainien pitämiseen näistä lähteistä.)

Kunnioitus tuo Hengen läsnäolon

Me voimme opettaa ja oppia evankeliumia ja rakentua yhdessä, kun Henki on läsnä (ks. LK 42:14; 50:17–24). Me voimme saada Hengen läsnäolon kunnioittavan suhtautumisen avulla (ks. ”Etsi Henkeä opettaessasi”, s. 45–46; ”Kunnioitus”, s. 82–83). Ohjekokouksissa johtavat virkamiehet ja ne, jotka johtavat kokouksia, voivat edistää kunnioitusta olemalla ajoissa paikoillaan. Omalla käytöksellään he voivat määrätä kokousten tunnelman. Muut kokoukseen osallistuvat johtajat voivat myös tulla ajoissa, tuoda pyhät kirjoitukset, käsikirjansa ja kirjoitusvälineensä ja valmistautua hiljaa ja rukoillen.

Ohjekokouksen alussa pidetty rukous voi auttaa luomaan kunnioitusta ja saada Hengen olemaan läsnä. Hengellinen ajatus antaa myös hyvän tilaisuuden evankeliumin periaatteiden opettamiseen ja oppimiseen. Joissakin ohjekokouksissa kokouksen alkumusiikki ja kokouksen aikana laulettu kirkon laulut voivat auttaa läsnä olevien sydäntä ja mieltä virittymään oikeaan henkeen.

OPETTAMINEN PUHUTTELUISSA

Presidentti Thomas S. Monson kertoi seuraavan kokemuksen:

”Kun 18-vuotispäiväni lähestyi, -- minua suositeltiin asetettavaksi Melkisedekin pappeteen. Sain tehtäväkseni soittaa vaaranjohtajalleni Paul C. Childille ja sopia tapaamisesta ja puhuttelusta. Hän rakasti ja ymmärsi pyhiä kirjoituksia. Hän toivoi kaikkien muidenkin rakastavan ja ymmärtävän niitä samalla tavoin. Olin kuullut muilta hänen yksityiskohtaisista ja syvästä puhutteluistaan, ja puhelinkeskustelumme sujui seuraavaan tapaan:

’Päivää, veli Child. Täällä Tom Monson. Piispa on pyytänyt minua sopimaan puhuttelusta kanssasi.’

’Hyvä on, veli Monson. Milloin voit tulla?’

Koska tiesin, että hänen sakramenttikokouksensa alkoi kello kuudelta ja koska en halunnut hänen tutkivan pyhien kirjoitusten tuntemustani kovin pitkään, ehdotin: ’Sopisiko kello viideltä?’

Hän vastasi: ’Silloin meille ei jäisi riittävästi aikaa tutkia pyhiä kirjoituksia. Voisitko tulla kello kahdelta ja tuoda mukanasivat omat alleviivatut ja viittauksin varustetut pyhät kirjoituksesi?’” (*Inspiring Experiences that Build Faith* [1994], s. 193; ks. ”Tien valmistaja”, *Valkeus*, lokakuu 1980, s. 12–13.)

Nuori Thomas Monson tuli tietämään, että vaaranjohtajan pitämä puhuttelu oli enemmän kuin vain ”puhuttelu”. Se oli tilaisuus evankeliumin opiskeluun ja oppimiseen.

Puhutteluihin liittyvän opettamisen periaatteet

Jos pidät puhutteluja, seuraavista periaatteista voi olla sinulle apua.

”Kootkaa alati mieleenne elämän sanoja”
(LK 84:85)

Muista, että Herra tuntee ne jäsenet, joita tapaavat. Hän tietää heidän tarpeensa, huolensa, voimansa ja heikkoutensa. Usein Henki johdattaa ja opettaa sinua valmistautuessasi auttamaan yksilöitä ja perheitä.

Herra sanoi: ”Kootkaa alati mieleenne elämän sanoja, ja teille annetaan sillä hetkellä se määrä, mikä kullekin mitattava on” (LK 84:85). Kun tutkit pyhiä kirjoituksia, ole avoin sille mahdollisuudelle, että tietyt kohdat voivat olla juuri sitä, mitä jonkun on tarpeen kuulla puhuttelussa. Erään piispan kertoma kokemus kuvaa tätä totuutta:

”Eräänä maanantaiaamuna luin Opin ja Liittojen Kirjasta parannuksesta ja anteeksiannosta. Jumalallinen totuus tulvi mieleeni ja sydämeeni, varsinkin anteeksi antamisesta itselle. En ollut koskaan tullut ajatelleeksi, että totuus ’minä, Herra, annan anteeksi kenelle minä tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että te annatte anteeksi kaikille ihmisille’ (LK 64:10) voisi koskea myös omaa itseä.

Lopetin lukemiseni siltä aamulta ja ryhdyin työhön. Seuraavana iltana tapasin avioparin, jonka avioliitto rakoili. Puhuesani heidän kanssaan sisar selitti jotakin, mitä hänelle oli tapahtunut nuorena tyttönä, kun hän oli rikkonut lakia, minkä seuraukset olisivat siihen aikaan voineet johtaa oikeustoimiin. Tapahtumasta oli kulunut kolmekymmentä vuotta, eikä asialla nykyään ollut mitään merkitystä, mutta hän tunsin siltä syyllisyyttä. Mieleeni tuli välittömästi tämä Opin ja Liittojen Kirjan jae, ja se antoi rauhan levottomalle sielulle. Minkä todistuksen sainkaan siitä, että päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen tuotti niin pian osinkoa.”

Todista pyhistä kirjoituksista ja niiden opettamista periaatteista

Kun käytät pyhiä kirjoituksia pitäessäsi puhutteluja, sinun tulee todistaa niistä. Voit myös kertoa kokemuksistasi osoittaaksesi, kuinka kyseessä oleva periaate on koitunut siunaukseksi omassa elämässäsi ja muiden elämässä.

KUN JOHTAJAT OPETTAVAT OPETTAJIA

Jos toimit kirkon johtotehtävässä, yksi tärkeimmistä tehtävistäsi on opettaa järjestösi opettajille heidän velvollisuuksiaan ja ohjata heidän pyrkimyksiään tulla paremmiksi opettajiksi. Joskus tämä tapahtuu ohjekokouksissa (ks. s. 152) ja opettajien koulutuskokouksissa, ja joskus se vaatii kahden kesken tapahtuvaa opettamista. Sillä, kuinka hoidat tämän tehtävän, voi olla merkittävä vaikutus opetuksen laatuun kirkossa.

Ohjeita opettajien ohjaamiseksi on seuraavissa lähteissä: *Kirkkokäsikirja – Kirja 2*, osio 16, ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”, s. 305–306, ja *Evankeliumin opetuksen parantaminen – Johtajan opas*, s. 4–6. Seuraavana on viisi ehdotusta näissä käsikirjoissa kuvatun ohjauksen antamiseksi.

Rakasta vilpittömästi jokaista opettajaa

Joskus meillä on taipumus arvostella ja ajatella, että jos osoitamme muille heidän heikkoutensa, he haluavat muuttua. Tämä pitää harvoin paikkansa. Arvostelu saa yleensä aikaan puolustautumista ja lannistumista. Opettajat ovat vastaanottavampia neuvoillesi tuntiessaan Kristuksen kaltaisen rakkautesi heitä kohtaan ja tietäessään, että haluat todella auttaa heitä. Eräällä sisarella, josta lopulta tuli tehokas opettajien johtaja, oli alkuvaiheessa kirkon palvelutyössä kokemus, joka opetti hänelle tämän periaatteen. Tämä kokemus muutti lopullisesti hänen käsityksensä opettamisesta:

”Olin avioitunut hiljattain ja minulla oli Apuyhdistyksessä tehtävänä opettajien kouluttaminen. Vaikka en itse huomannut sitä silloin, niin välitin liian paljon tehtävästäni enkä tarpeeksi opettajasta, jonka luokkaa seurasin. Sanoin hänelle riittävän selvästi: ’Sinun olisi pitänyt tehdä se tällä

tavoin.’ Saamani vastaus ei kuulunut aivan näin, mutta viestistä ei voinut erehtyä: ’Tee se sitten itse. Ellen minä tee, mitä sinun mielestäsi pitäisi tehdä, niin hoitele itse se luokka.’ Silloin opin, että minulta puuttui rakkautta. En rakastanut häntä tarpeeksi. En kunnioittanut häntä tarpeeksi.”

Kiinnitä huomio kaikkeen hyvään, mitä opettajat tekevät

Ihmiset ovat taipuvaisia tekemään mielellään sitä, mitä he mielestään tekevät hyvin. Vilpittömät kiitoksesi rohkaisevat opettajia ja auttavat heitä jatkuvasti parantamaan opetustaan. Arvostelulla sitä ei saa aikaan.

Kun rakastat opettajia, joiden kanssa palvelet, kiitoksesi ovat vilpittömiä. Ja tulet huomaamaan paljon kiitoksen aiheita, koska jokaisella opettajalla on ominaisuuksia, jotka ovat huomion arvoisia. Jollakulla opettajalla voi olla hyvä puheääni, kyky ohjata keskusteluja tai perehtyneisyys pyhiin kirjoituksiin tai kirkon historiaan. Toinen opettaja voi olla järjestelykyinen, ja jollakulla muulla voi olla nöyrä, voimakas todistus.

Kiitoksen tulee olla yksityiskohtaista. Voit sanoa opettajalle esimerkiksi seuraavasti: ”Se Vapahtajan kuva, jota näytit, vahvisti minun mielestäni sanomaasi oikein hyvin” tai ”Sinun todistuksesi oppi aiheen lopussa auttoi minua tuntemaan Hengen” tai ”Pidin siitä, miten käsittelit sen vaikean kysymyksen.” Seikkaperäiset huomiot ovat yleensä rohkaisevampia kuin yleisluontoiset, koska ne osoittavat sinun välittävän niin paljon, että teet tarkkoja havaintoja.

Sinulla on monia tilaisuuksia tuoda esille sitä hyvää, mitä opettajat tekevät. Voit tehdä niin opettajien koulutuskokouksissa ja neuvoessasi opettajia kahden kesken (ks. ”Ota vastaan johtajiesi tuki”, s. 28). Mutta sinun ei tarvitse odottaa sellaista tilaisuutta. Voit esittää kiitoksesi luokan jälkeen, kirkon käytävällä, kirjelappusessa tai puhelimitse. Voit esittää kiitoksen jopa luokan edessä, ellei se hämmennä opettajaa.

Kunnioita jokaisen opettajan jumalallisia kykyjä

Sen lisäksi että huomaat jokaisen opettajan tämänhetkiset kyvyt, sinun tulee huomata opettajien jumalalliset mahdollisuudet. He ovat taivaallisen Isän henki-

lapsia, ja heillä on äärettömät mahdollisuudet. Oikean tuen ja oman nöyrän omistautumisensa avulla he voivat edistyä ja kehittää lahjojaan ja kykyjään.

Anna opettajien tehdä omat suunnitelmansa opetuksen parantamiseksi

Kun opettajat tietävät, että rakastat heitä ja olet kiitollinen heidän työstään, he kokevat helpommaksi pyytää apua. Kun he kysyvät neuvoa, auta heitä tekemään omat suunnitelmansa opetuksen parantamiseksi. Tämä lähestymistapa kunnioittaa sitä periaatetta, että opettajien (ja tässä tapauksessa johtajien) tulee auttaa muita ottamaan vastuu omasta oppimisestaan ja kasvustaan (ks. ”Auta jokaista yksilönä ottamaan vastuu evankeliumin oppimisesta”, s. 61–62). Ihmiset oppivat aina parhaiten ja kasvavat eniten silloin kun he tekevät itse aloitteen. Yleensä opettajien on parempi kehittyä hitaasti omien suunnitelmiensa pohjalta kuin että johtajat kiirehtisivät heitä kehittymään nopeammin (ks. ”Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi”, s. 24–27).

Anna ojennus nöyryydessä, rakkaudessa ja Pyhän Hengen ohjaamana

Vaikka yleensä on parasta antaa opettajien tehdä omat suunnitelmansa opetuksen parantamiseksi, niin joskus sinun saattaa tarvita antaa ojennusta. Kun teet niin, tee se hyväntahtoisesti ja nöyrästi. Muista, että moitteita pitäisi antaa vain ”kun Pyhä Henki siihen johtaa”, ja sen jälkeen tulee osoittaa suurempaa rakkautta (LK 121:43). Seuraava kertomus kuvaa näitä tärkeitä periaatteita.

”Kun minut oli kutsuttu piispakunnan jäseneksi, minulla oli tehtävä yhdessä Aaronin pappeuden koorumissa.

Kun ensi kerran menin koorumin kokoukseen, olin erittäin kiusaantunut. Neuvoja piti erinomaisen oppiaiheen ja sitten lopuksi kumosi kaiken hyvän, mitä oli saanut aikaan, sanomalla: ’No niin, näin meille opetetaan, mutta ei se oikeastaan noin ole.’ Tämä vaivasi minua erittäin paljon, ja arvostelematta neuvojaa millään tavalla lausuin todistukseni ja huolehdin siitä, että nuoret miehet ymmärsivät asian oikein. Muutama viikko myöhemmin hän teki saman uudelleen. Tällä kertaa hän asetti hyvän oppiaiheen jälkeen kyseenalaiseksi sen, kuinka tärkeitä oli olla ehdottoman kuuliainen sille periaatteelle, jota hän oli opettanut.

Odotin muutaman päivän ja kysyin, voisinko tulla käymään hänen luonaan. Paastosin ja rukoilin, ennen kuin menin sinne. Tunsin paljon rakkautta tätä miestä kohtaan ja varmistuin siitä, ettei minulla ollut mitään epäystävällisiä tunteita häntä kohtaan. Keskusteltuamme koorumin nuorista miehistä sanoin hänelle, että olin huolissani joistakin hänen ajatuksistaan, jotka eivät olleet aivan sitä, mitä oppikirjamme oli antanut meidän opetettavaksemme. Sanoin hänelle, että nuoret miehet olivat ihanteellisessa iässä ja että heidän täytyi ymmärtää, mikä oli ihanne, voidakseen yrittää elää sen mukaisesti. Hänen silmänsä kyyneltyivät, ja hän alkoi kertoa eräistä vaikeuksista, joita hänellä oli elämässään ollut ja jotka olivat saaneet hänet sanomaan, mitä hän sanoi. Meistä tuli hyvin läheiset tuon keskustelun kuluessa. Ei vielä seuraavalla viikolla mutta muutama viikko myöhemmin hän mainitsi luokassa, että se, mitä hän oli aikaisemmin sanonut, oli väärin, ja hän pyysi anteeksi. Minusta tuntuu, että rakkaus ja Herran Henki vaikuttivat hänessä tapahtuneeseen merkittävään sydämen muutokseen. Lienee tarpeetonta mainita, että hänestä tuli jatkuvasti parempi opettajana.”

F

OPETUSMENETELMIÄ

OPETUSMENETELMIÄ

Tässä *Opettaminen, kutsumuksista suurin* -kirjan osassa esitellään monia erilaisia evankeliumin opettamisen menetelmiä. Menetelmät on lueteltu aakkosjärjestyksessä. Sinun tulee valita menetelmät tarkoin pitäen aina mielessä periaatteet, joita opetat, sekä oppijoiden tarpeet. Kertaa menetelmiä valitessasi luvuissa ”Vaihteleva opetus” (s. 89–90), ”Sopivien menetelmien valinta” (s. 91) ja ”Tehokkaiden menetelmien valinta” (s. 92) olevat tiedot.

Menetelmä	Sivu	Menetelmä	Sivu
Aivoriihi	159	Näytökset	171
Asetelmat	159	Paneelikeskustelut	172
Audiovisuaalinen aineisto (videokasetit ja äänitteet)	160	Pelit	172
Esimerkit	160	Pienryhmäkeskustelut	173
Havaintoesitykset	161	Piirtoheitin	174
Huomionherättämistoiminnot (huomionherättäjät)	161	Piirtäminen	174
Kartat	161	Pyhät kirjoitukset, merkitseminen ja reunahuomautusten teko	175
Kertomukset	161	Pyhät kirjoitukset, niiden avulla opettaminen	175
Keskustelut	163	Pyhät kirjoitukset, opiskelun apuvälineet	175
Kuoroluku	163	Pyhät kirjoitukset, ulkoa opetteleminen	175
Kuvaelmat	164	Pyhät kirjoitukset, ääneen lukeminen	175
Kuvalaatikko	164	Pystyssä pysyvät paperinuket	175
Kuvat	165	Pysäkit	175
Kysymykset	165	Roolileikki	176
Käsinuket	165	Soveltaminen	176
Käytännön sovelluskeinot	166	Tapausesimerkit	177
Laulua ja kerrontaa	166	Tarrataulu	178
Laululeikit ja leikkilorut	166	Tehtävämönisteet	178
Lausunta	167	Toimintamönisteet	179
Liitutaulu	167	Tussitaulu	179
Luennot	168	Ulkoa opetteleminen	179
Lukuteatteri	168	Vertaukset ja havaintoesitykset	180
Musiikki	168	Vierailevat puhujat	181
Musiikkia ja puhuttua sanaa (Laulua ja kerrontaa)	170	Visuaaliset havaintovälineet	182

AIVORIIHI

Aivoriihessä opettaja esittää kysymyksen tai tilanteen ja antaa oppijoille hieman aikaa ehdottaa vapaasti ratkaisuja tai ideoita.

Esimerkkejä aivoriihestä

Voit käyttää aivoriihtä pyrkiessänne vastaamaan perheessänne, koorumissanne tai luokassanne esiintyvään tarpeeseen. Voit esimerkiksi antaa oppijoiden järjestää palvelutempauksen, ehdottaa tapoja kutsua vähemmän aktiivisia jäseniä johonkin toimintaan tai esittää ideoita kotiopetuksen parantamiseksi.

Voit käyttää aivoriihtä myös herättämään ajatuksia jostakin tietyistä oppiaiheen asiasta. Voit esimerkiksi pyytää oppilaitasi kirjoittamaan muutaman minuutin ajan muistiin siunauksia, joita he ovat saaneet pappisuuden kautta, tai asioita, joita he voivat tehdä ollakseen hyviä esimerkkejä kirkon jäsenistä.

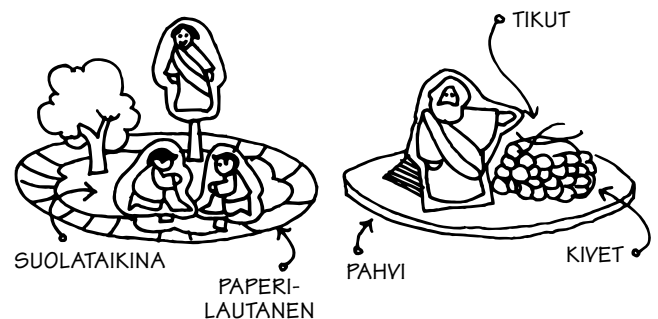
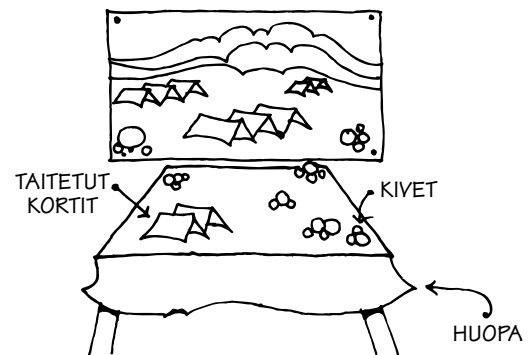
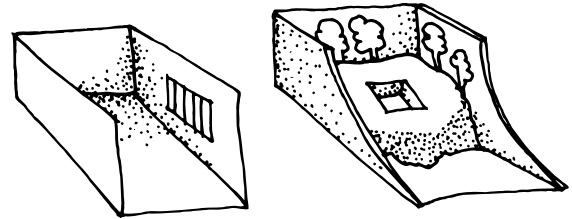
Aivoriihen järjestäminen

1. Selitä, mitä aivoriihi tarkoittaa. Sano oppilaillesi, että he saavat hiukan aikaa esittää ideoita. Pidä huolta siitä, että he ymmärtävät, ettet arvostele heidän ajatuksiaan etkä tee niistä pilaa, ja auta heitä ymmärtämään, että he eivät saa arvostella toisten ajatuksia eivätkä tehdä niistä pilaa. Aivoriihen luonteen vuoksi on ehkä tarpeen muistuttaa heitä olemaan kunnioittavia teoissaan ja ehdotuksissaan.
2. Esitä yksityiskohtainen kysymys tai tilanne. Pidä huolta siitä, että oppijat tietävät, kuinka paljon heillä on aikaa ehdotusten tekemiseen.
3. Anna oppijoiden esittää ajatuksiaan. Jos he ovat vastahakoisia aloittamaan aivoriihtä, sinun on ehkä autettava heitä alkuun esittämällä itse muutamia ideoita. Pyri löytämään keinoja, joilla saat epäroivän tuntuiset oppilaat mukaan.
4. Pyydä oppijoita esittämään ehdotuksia, tee ehdotuksista luettelo taululle tai paperille tai pyydä jotakuta muuta tekemään luettelo.
5. Kun aika on lopussa, keskustelkaa oppijoiden esittämistä ehdotuksista. Pyydä heitä sitten hiomaan ideoitaan ja keskustelemaan siitä, kuinka ne liittyvät oppiaiheeseen. Jos toiminnan tarkoituksena oli päättää jostakin toimenpiteestä, johon ryhdytään, kuten palvelutempauksesta tai suunnitelmasta kutsua vähemmän aktiivisia jäseniä mukaan johonkin toimintaan, niin auta heitä valitsemaan ehdotuksista yksi. Auta heitä sitten laatimaan suunnitelmat tuon ehdotuksen toteuttamiseksi.
6. Jos oppilaat esittävät ideoita, jotka ovat vilpittömiä mutta edustavat väärää oppia, varaa oppiaiheesta aikaa oikaista ystävällisesti sellaiset ideat.

ASETELMAT (ks. myös PYSTYSSÄ PYSYVÄT PAPERINUKET)

Asetelmat ovat pieniä esineasetelmia. Yksinkertaiset asetelmat ja esineet voivat tehdä kertomukset lapsille mieleenpainuviksi ja mielenkiintoisiksi.

Esimerkkejä asetelmista ja esineistä

Voit pyytää halutessasi oppilaitasi auttamaan asetelmien ja esineitten valmistamisessa oppitunnilla tai tuoda mukana aiemmin valmistamiasi esineitä asetelmassa käytettäväksi.

Suolataikinan resepti

- 2½ dl suolaa
- 1 l jauhoja
- 1 rkl ruokaöljyä
- ½ l vettä
- elintarvikeväriä (haluttaessa)

Sekoita suola ja jauhot. Sekoita toisessa astiassa öljy, vesi ja haluttaessa elintarvikeväri. Sekoita sitten öljy ja vesi kuiviin aineisiin. Vaivaa seos taikinaksi. Pane taikina ilmatiiviiseen astiaan, jotta se pysyy pehmeänä.

Laatikoista ja lautasista koottua asetelmaa voi käyttää useammassa kuin yhdessä kertomuksessa.

AUDIOVISUAALINEN AINEISTO (VIDEOKASSETIT JA ÄÄNITTEET)

Voit käyttää silloin tällöin kirkon tuottamia videonauhoja ja äänitteitä apunasi evankeliumin periaatteiden opettamisessa. Osa aineistosta on tarkoitettu käytettäväksi joidenkin nimenomaisten oppiainheiden yhteydessä joillakin nimenomaisilla oppikursseilla. Toisia voidaan käyttää monenlaisten oppiainheiden yhteydessä. Uusimmassa kirkon tarvikeluettelossa on luettelo saatavana olevasta kirkon tuottamasta audiovisuaalisesta aineistosta.

On usein tekijänoikeuslakien vastaista käyttää kirkon tilaisuuksissa audiovisuaalista aineistoa, jota kirkko ei omista. Tekijänoikeuslakeja koskevia ohjeita on teoksessa *Kirkkokäsikirja – kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille*, s. 321–323.

Audiovisuaalisen aineiston käyttäminen

1. Katso tai kuuntele esitys ennen kuin käytät sitä luokassa. Varmista, että se vahvistaa tai tukee oppiainhetta.
2. Valmistele esitys niin, että se alkaa oikeassa paikassa silloin kun tarvitset sitä oppiainheessa. Yleensä pitäisi käyttää vain lyhyitä katkelmia. Audiovisuaalisten esitysten ei pitäisi viedä oppiainheen aikaa kokonaan.
3. Ota välineet esille ennen oppitunnin alkua. Varmista, että ne toimivat asianmukaisesti. Varmistu myös siitä, että kaikki oppijat kuulevat esityksen ja näkevät sen omalta paikaltaan.

Kun käytät esitystä oppiainheen osana, huolehdi siitä, että se on opetusväline eikä viihdettä. Voit esimerkiksi kehottaa oppijoita panemaan merkille tiettyjä periaatteita tai tilanteita videoesityksen aikana. Voit myös pyytää heitä tekemään yhteenvedon äänitteen sanomasta sen päätyttyä.

ESIMERKIT

Kuvittele selittäväsi pyhien kirjoitusten merkitsemistä henkilölle, joka ei ole koskaan nähnyt kenenkään merkitsevän pyhiä kirjoituksia. Heidän olisi vaikea ymmärtää, jos yrittäisit selittää sitä pelkästään sanojen avulla. Heillä ei ehkä olisi kuitenkaan mitään vaikeuksia jos näyttäisit heille omista pyhistä kirjoituksistasi esimerkkejä merkityistä sivuista. Kuvittele selittäväsi kymmenyksiä lapsille, jotka eivät ymmärrä, mitä sana *kymmenesosa* tarkoittaa. He ymmärtäisivät kymmenykset selkeämmin, jos näyttäisit heille esimerkin siten, että levittäisit pöydälle kymmenen kolikkoa ja panisit yhden niistä kymmenyskuoreen.

Saatat evankeliumin opettajana kohdata usein haasteen auttaa toisia ymmärtämään jotakin, mitä he eivät ole aikaisemmin ymmärtäneet kovin hyvin. Yksi tapa tehdä se on käyttää esimerkkejä. On tärkeää tuoda esille periaatteita ja selittää, miten niitä sovelletaan käytäntöön, mutta opetuksesi on yleensä tehokkaampaa, kun esität myös esimerkkejä.

Sinun pitäisi antaa esimerkkejä usein oppiainheiden aikana varmistaaksesi, että oppijat ymmärtävät sen, mitä opetat. Tämän kirjan sivulla 73 kerrotaan opettajasta, jonka olisi pitänyt käyttää esimerkkiä ilmoitusta käsittelevässä Alkeisyhdistyksen oppiainheessa. Hän esitti oppiainheen huolellisesti käyttäen monia tehokkaita menetelmiä. Oppiainheen loppupuolella opettaja esitti kertauskysymyksen: ”Kenellä on valtuus saada ilmoitusta kirkkoa varten?” Kaikki lapset viittasivat. He kaikki tiesivät vastauksen: Kirkon presidentillä. Mutta sitten opettaja oivalsi miltei vahingossa, etteivät oppilaat tienneet, mitä hän tarkoitti sanalla *ilmoitus*. Jos hän olisi esittänyt oppiainheen alkupuolella muutamia yksinkertaisia esimerkkejä, kuten oman kokemuksensa siitä, kuinka pyhä Henki oli johdattanut häntä, tai kertomuksen siitä, kuinka Jumala puhui Joseph Smithille ensimmäisessä näyssä, olisi lopputulos ollut aivan toisenlainen.

Kuinka esimerkkejä käytetään

Esimerkkejä voi esittää monin tavoin. Tärkeintä on se, että käytät sellaisia esimerkkejä, jotka auttavat oppijoita ymmärtämään selvästi, mitä opetat. Seuraavana on muutamia ideoita.

Tuttuja esimerkkejä vieraista käsitteistä

Jos puhut sellaisesta käsitteestä, joka on oppilaillesi vieras, voit esittää yksityiskohtaisia, tuttuja esimerkkejä auttaaksesi heitä ymmärtämään. Jos esimerkiksi puhut pappouden toimituksista. Voit sanoa: ”Kaste, sakramentti ja tempeliavioliitto ovat pappouden toimituksia.” Jos viittaat profeettoihin, voit sanoa: ”Aadam, Abraham ja Mooses olivat entisaikojen profeettoja. Nykyajan profeettoja ovat esimerkiksi Joseph Smith, David O. McKay, Ezra Taft Benson ja Gordon B. Hinckley.”

Tämä voi olla vaikeaa abstraktien käsitteiden kuten uskon, syntien anteeksisaamisen ja sovituksen kohdalla. Sellaisia käsitteitä on usein parempi opettaa kertomusten, vertausten tai havaintoesitysten avulla (ks. Vertaukset ja havaintoesitykset, s. 180–181).

Esimerkkejä, jotka havainnollistavat taitoja

Paras tapa opettaa jokin taito on useinkin se, että näyttää, kuinka se tapahtuu. Esimerkiksi:

- Auttaaksesi toisia oppimaan, kuinka oppiainhe valmistetaan, näytä laatimasi oppiainheen luonnos.
- Sen sijaan että vain kertoisit saatavana olevista pyhien kirjoitusten tutkimisen apuneuvoista ja selittäisit, kuinka niitä käytetään, pyydä heitä ottamaan esille *Pyhien kirjoitusten opas*. Näytä heille sitten, kuinka sitä käytetään.

Esimerkkejä, jotka havainnollistavat periaatteita

Joitakin periaatteita voidaan havainnollistaa esimerkein. Seuraavassa kerrotaan, kuinka eräs Alkeisyhdistyksen opettaja antoi esimerkin omastaan antamisesta.

”Kolmivuotiaitten alkeisyhdistyslasten ryhmän opettaja puhui lyhyesti omastaan antamisesta ja kertoi sitten kaksi pientä kertomusta lapsista, jotka tekivät niin. Sitten hän levitti lattialle sanomalehtiä ja antoi jokaiselle lapselle savikimpaleen. Opettaja totesi, että hänen savikimpaleensa oli paljon pienempi kuin kenenkään muun, ja pyysi jokaista lasta yhtä kerrallaan antamaan omastaan hänelle. Lapset olivat ensin vastahakoisia, mutta kun he näkivät, kuinka innoissaan opettaja oli saadessaan heiltä savea, he alkoivat nauttia sen antamisesta – ei vain opettajalleen, vaan myös toisilleen. Tämä oppiaihe antoi lapsille tilaisuuden sekä määrittellä, mitä omastaan antaminen on, ja sen lisäksi myös kokea niitä tunteita, jotka kuuluvat omastaan antamisen oppimiseen.” (Janelle Lysenko, *Tools for Teaching Tots*, Ensing, maaliskuu 1987, s. 71.)

Kertomukset, jotka näyttävät esimerkkiä evankeliumin mukaan elävistä ihmisistä

Joitakin periaatteita, kuten uskoa, rakkautta, uskollisuutta ja parannusta, ei voi näyttää, koska ne viittaavat hengellisiin totuuksiin, joita me emme pysty näkemään. Kertomusten avulla voit kuitenkin esittää esimerkkejä ihmisistä, jotka elävät näiden periaatteiden mukaan. Voit esimerkiksi opettaa rehellisyyttä kertomalla Joosefista, joka pakeni Potifarin vaimoa. Voit opettaa uskollisuutta kertomalla John Taylorista ja Willard Richardsista, jotka vaaransivat vapaaehtoisesti henkensä jäämällä Carthagen vankilaan profeetta Joseph Smithin ja hänen veljensä Hyrumin kanssa. Voit kertoa myös omista kokemuksistasi. Myös kaunokirjallisuudessa, kuten vertauksissa, voi olla esimerkkejä evankeliumin periaatteiden mukaisesta elämästä. (Ohjeita ja ehdotuksia kertomusten käyttämisestä on osassa ”Kertomukset”, s. 161–163.)

HAVAINTOESITYKSET

Ks. ”Vertaukset ja havaintoesitykset”, s. 180–181.

HUOMIONHERÄTTÄMISTOIMINNAT (HUOMIONHERÄTTÄJÄT)

Huomionherättämistoimintoja voidaan käyttää mielenkiinnon herättämiseksi ja oppijoiden auttamiseksi keskittämään huomionsa oppiaiheeseen käsiteltävään asiaan. Niiden on oltava lyhyitä ja johdettava suoraan oppiaiheeseen. Niitä käytetään useimmiten oppiaiheden alussa, mutta niitä voidaan käyttää myös oppijoiden huomion vangitsemiseksi oppiaiheden aikana tai siirryttäessä yhdestä oppiaiheden osasta toiseen. Monissa kirkon tuottamien oppikirjojen oppiaiheissa on ehdotuksia huomionherättämistoiminnoiksi.

Ehdotuksia huomionherättämistoimintojen käyttämiseksi ja kehittämiseksi on luvuissa ”Oppiaiheden aloittaminen”, s. 93 ja ”Auta oppijoita olemaan tarkkaavaisia”, s. 71–72.

KARTAT

Karttoja voi olla pyhissä kirjoituksissa, kirkon tuottamissa oppikirjoissa, kirkon lehdissä ja seurakuntakirjastossa.

Kuinka karttoja käytetään

Voit käyttää karttoja oppiaiheessa siten, että

- annat oppijoiden etsiä kartalta kaupunkeja, jotka mainitaan pyhien kirjoitusten ja kirkon historian kertomuksissa, joita opiskelette.
- piirät tauluun yksinkertaisia karttoja.
- etsit kiinnostavia paikkoja, kuten paikkoja, joissa palvelee kokoaikaisia lähetyssaarnaajia tai joissa sijaitsee temppeleitä.

KERTOMUKSET

Kaikki pitävät hyvistä kertomuksista. Kertomukset rikastavat oppiaiheita ja herättävät oppilaiden mielenkiinnon paremmin kuin moni muu opetusmenetelmä. Kertomusten avulla voi vastata kysymyksiin, esitellä tai vahvistaa periaatteita tai tehdä yhteenvedon oppiaiheesta. Kertomuksilla voi erityisen tehokkaasti selventää ja opettaa evankeliumin periaatteita esittämällä esimerkkejä vanhurskaasta elämästä ja tavoittamalla kaikki kuulijat heidän omalla ymmärryksen tasolla.

Hyvin kerrotut kertomukset valjastavat sekä oppijoiden arvot että tunteet. Ne voivat auttaa oppijoita omaksumaan evankeliumin periaatteita heidän saadessaan kuulla suurista pyhien kirjoitusten tapahtumista, ratkaisun hetkistä, vastoinkäymisistä ja kamppailuista sekä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan elämisen tuomista siunauksista. Ne tekevät periaatteet helpommin ymmärrettäviksi ja mieleenpainuvammiksi. Ne näyttävät eloisesti ja innoittavasti, kuinka evankeliumin periaatteita voi soveltaa meidän elämäämme. Jos opetuksesi käsittelee esimerkiksi uskoa, voit kertoa Alman selittäneen, että jos meillä on uskoa, me toivomme ”sellaista, mikä ei näy, mutta mikä on totta” (Al. 32:21). Opetuksesi olisi kuitenkin täydellisempää, jos kertoisit jostakusta, joka on osoittanut suurta uskoa, kuten esimerkiksi Daavidista, joka lähti taistelemaan Goljatin kanssa (ks. 1. Sam. 17:20–50, erityisesti jakeet 26, 32–37 ja 45–47).

Vapahtaja on Mestariopettaja ja esimerkki, jota meidän tulisi seurata kaikessa evankeliumin opetuksessamme. Hän käytti opettaessaan usein kertomuksia. Hänen vertauksensa ovat mainioita esimerkkejä siitä, kuinka kertomuksia käytetään opettaessa. Kun lainopettaja kysyi Häneltä, ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?”, Jeesus vastasi kertomalla miehestä, joka ryöstettiin ja piestiin matkalla Jerusalemissa Jerikoon. Kaksi miestä kulki haavoittuneen miehen ohitse, mutta kolmas, samarialainen, pysähtyi hoitamaan häntä (ks. Luuk. 10:29–35). Kun Jeesus oli lopettanut vertauksensa, Hän kysyi lainopettajalta: ”Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähim-

mäinen?” Tämä vastasi: ”Se, joka osoitti hänelle laupeutta.” Silloin Jeesus vastasi: ”Mene ja tee sinä samoin.”

Kertomusten valitseminen

Esitä itsellesi kertomusta valitessasi alla olevat kysymykset varmistaaksesi, että kertomus on sopiva ja vaikuttava. Nämä kysymykset ja muita kysymyksiä on kohdissa ”Sopivien menetelmien valinta” (s. 91) ja ”Tehokkaiden menetelmien valinta” (s. 92).

- Kutsuuko kertomus Henkeä?
- Vastaako kertomus opettamieni asioiden pyhyyttä?
- Rakentaako ja vahvistaako kertomus oppilaitani?
- Auttaako se oppijoita ymmärtämään paremmin opetettavaa periaatetta?
- Onko sen esittäminen viisasta oppitunnin ajan käyttämistä?

Erilaiset kertomukset

Voit esittää omiin kokemuksiisi liittyviä kertomuksia. Voit kertoa myös muista ihmisistä, kuten pyhien kirjoitusten kertomuksia, kertomuksia kirkon johtajien elämästä ja muiden ihmisten elämästä, joita tunnet tai joista olet lukenut. Haluat ehkä käyttää joihinkin tarkoituksiin kuvitteellisia kertomuksia kuten vertauksia tai kansansatuja.

Henkilökohtaiset kokemukset

Henkilökohtaiset kokemukset voivat suuresti auttaa toisia elämään evankeliumin mukaan. Kun kerrot, mitä itse olet kokenut, olet elävä todistaja evankeliumin totuuksista. Jos puhut totuudenmukaisesti ja puhtain tarkoituksin, vahvistaa Henki sanomasi totuuden niiden sydämessä, joita opetat. Oppilaittesi henkilökohtaisilla kokemuksilla voi myös olla voimallinen vaikutus.

Vanhin Bruce R. McConkie opetti: ”Kenties täydellinen malli uskoa vahvistavien kertomusten esittämiseksi on se, että opettaa sitä, mitä on pyhissä kirjoituksissa, ja painaa sitten siihen elävän todellisuuden sinetin kertomalla samanlaisen asian – joka on tapahtunut meidän armotaloudeksamme ja meidän kansallemme ja – ihannetapauksessa – meille itsellemme” (*”The How and Why of Faith-promoting Stories”, New Era, heinäkuu 1978, s. 5*).

Sinun ja oppilaittesi tulee henkilökohtaisia kokemuksia kertoessaan muistaa seuraavat varoitukset:

- Älkää puhuko pyhistä asioista, ellei Henki kehota siihen. Herra on sanonut: ”Muistakaa, että se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, ja siitä tulee puhua varoen ja Hengen ohjaamana” (LK 63:64).
- Välttäkää sensaatiohakuisuutta eli sitä, että sanotte jotakin tehdäkseenne hätkähdyttävän vaikutuksen. Älkää myöskään pyrkikö aiheuttamaan oppilaisianne voimakkaita tunteita.
- Älkää liioitelko kokemuksianne mistään syystä.
- Älkää kertoko kokemuksista saadaksenne huomiota.
- Älkää kertoko vanhoista synneistä tai rikkomuksista.

Toisia ihmisiä koskevat kertomukset

Pyhät kirjoitukset ja kirkon historia ovat täynnä kertomuksia miehistä, naisista ja lapsista, jotka ovat toteuttaneet evankeliumin periaatteita omassa elämässään. Voit esimerkiksi opettaa rukousta kertomalla siitä, kuinka Enos rukoili Herraa itsensä, kansansa ja vihollistensa puolesta. Voit opettaa rukousta myös kertomalla Joseph Smithin rukouksesta Pyhässä lehdossa. Uskollisten nykyajan myöhempien aikojen pyhien elämässä on myös monta kertomusta, jotka voit kertoa. Kun kerrot muista ihmisistä, muista seuraavat ohjeet:

- Pidä huolta samoin kuin henkilökohtaisista kokemuksista kertoessasi siitä, että toimit sopuoinnussa Hengen kanssa. Vältä sensaatiohakuisuutta, äläkä liioittele kertomuksiasi.
- Pidä huolta siitä, että kertomuksesi pitävät paikkansa. Älä kerro muista ihmisistä sellaista, mikä ei ehkä ole totta tai missä on mukana jotakin, mikä ei ole totta. Ota ennen kertomuksen kertomista yhteyttä lähteeseen ja varmista, että se, mitä sanot, vastaa todellisuutta.
- Ellei kertomusta ole julkaistu tai esitetty julkisesti, pyydä lupa asianomaiselta henkilöltä ennen kuin kerrot sitä.

Kuvitteelliset kertomukset

Evankeliumin opettamisessa on sijaan kuvitteellisillekin kertomuksille. Voit oppia käyttämään kuvitteellisia kertomuksia tutkimalla, kuinka Vapahtaja käytti vertauksia opetuksessaan. Hän puhui järkevistä miehistä, joka rakensi talonsa kalliolle, ja tyhmästä miehestä, joka rakensi talonsa hiekalle (ks. Matt. 7:24–27), naisesta, joka lakaisi huoneen löytääkseen kadottamansa rahan (ks. Luuk. 15:8–10), ja tuhlaajapojasta, joka tuhlassi perintönsä mutta jonka isä toivotti tervetulleeksi kotiin (ks. Luuk. 15:11–32). Jos olemme vastaanottavaisia Hengelle, voimme oppia suuria totuuksia näistä vertauksista ja monista muista, joita Vapahtaja opetti.

Kuten *Pyhien kirjoitusten oppaassa* selitetään, vertauksissa opetetaan hengellisiä totuuksia vertaamalla niitä aineellisiin asioihin tai tilanteisiin (ks. *Pyhien kirjoitusten opas, ”Vertaus”*). Sama pätee kaikkiin kuvitteellisiin kertomuksiin, jotka opettavat asianmukaisesti evankeliumin periaatteita. Kertomukset voivat tehdä evankeliumin periaatteista selkeitä ymmärrykselle, eloisia mielikuvitukselle ja mieleenpainuvia. Ehdotuksia vertausten käytöstä evankeliumin opettamisessa on kohdassa ”Vertaukset ja havaintoesitykset”, s. 180–181).

Muista seuraavat ohjeet valmistautuessasi käyttämään kuvitteellisia kertomuksia:

- Pidä huolta siitä, että oppilaasi ymmärtävät, etteivät kertomukset ole totta.
- Samoin kuin muidenkin kertomusten ollessa kyseessä, pidä huolta siitä, että kuvitteelliset kertomukset ovat soveliaita, hyvää makua osoittavia ja sopuoinnussa Hengen kanssa.

Ystävässä ja Liahonassa on usein kuvitteellisia kertomuksia, joita voi käyttää oppiainheiden tueksi ja rikastamiseksi. Tutki yleiskonferenssipuheita nähdäksesi esimerkkejä kertomusten tehokkaasta käytöstä evankeliumin opettamisessa.

Ohjeita kertomuksen valmistamiseksi ja kertomiseksi

- Sinulla tulee olla syy kertomuksen kertomiseen. Älä käytä kertomusta pelkästään oppilaittesi viihdyttämiseen. Liitä kertomus sellaiseen evankeliumin periaatteeseen, joka on osa oppiainheen pääajatusta tai tavoitetta.
- Selitä luokalle, jos kysymyksessä ei ole tosikertomus.
- Valitse kohottavia kertomuksia omasta elämästäsi, pyhistä kirjoituksista, kirkon lehdistä ja oppikirjoista, kirkon historiasta ja johtavien auktoriteettien elämästä. Kun kerrot omasta elämästäsi, älä kerro menneistä pahoista teoista tai synneistä.
- Muista käyttää sellaisia kertomuksia, jotka sopivat oppilaittesi ikäryhmälle.
- Ennen kuin kerrot kertomuksen oppilaillesi, lue se muutama kertaan ajatellen tutustuaksesi siihen. Päätä sitä tehdessäsi, kerrotko kertomuksen omin sanoin vai et. Kertomukset, jotka ovat täynnä ilmeikästä vuoropuhelua ja kuvauksia, voivat olla tehokkaampia luettuina.
- Päätä, miten paljon aikaa sinulla on kertomukselle. Jos kertomusta joutuu lyhentämään, ota mukaan vain ne henkilöt ja tapaukset, jotka ovat välttämättömiä, jotta kertomusta pystyy vaivattomasti seuraamaan.
- Jos kerrot kertomuksen omin sanoin, niin hahmottele paperilla tai mielessäsi kertomuksen tapahtumajärjestys. Harjoittele kertomuksen kertomista ääneen omin sanoin. Käytä sanoja ja kuvauksia, jotka tekevät kertomuksesta mielenkiintoisen ja värikkään.
- Suunnittele, kuinka autat kuulijoita kuvittelemaan kertomuksen mielessään. Voit herättää mielenkiintoa kertomusta kohtaan käyttämällä kuvia tai muuta havaintomateriaalia kuten liitutaalupiirroksia tai kertomukseen liittyviä esineitä. Esimerkiksi ennen kuin kerrot Mormonin Kirjan esiintulosta, voisit näyttää kuvan Moronista, joka kätkee kultalevyjä Kumorankukkulaan. Voisit esittää seuraavanlaisia kysymyksiä: ”Mitä tässä kuvassa tapahtuu?” tai ”Miksi Moroni teki näin?”
- Aloita kertomus mielenkiintoisesti käyttäen sanoja, jotka luovat elävän kuvan henkilöistä ja tapahtumapaikasta. Esitelläksesi esimerkiksi kertomuksen siitä, kuinka Vapahtaja tyynnytti myrskyn, voit lukea Raamatusta: ”Järvellä nousi äkkiä ankara myrsky. Aallot löivät yli veneen.” (Matt. 8:24.)
- Nauti kertomisesta. Ilmaise se luonnollisella äänensävyllä, mielenkiinnolla ja vakaumuksella.

- Kun olet kertonut kertomuksen, keskustele oppijoiden kanssa siitä, kuinka kertomuksessa opetettu periaate soveltuu heidän elämäänsä.

Lisäohjeita kertomusten kertomisesta pienille lapsille

- Pidä mielessäsi lasten ikä ja sovelta kertomus vastaamaan heidän ymmärrystään ja sitä, kuinka kauan he jaksavat olla kiinnostuneita.
- Keksi keinoja saada lapset mukaan kertomukseen. Voit antaa heidän esimerkiksi pidellä kuvia tai toistaa sanoja.
- Ennen kuin kerrot kertomuksen, selitä siinä esiintyvät sanat, joita lapset eivät ehkä ymmärrä. Se auttaa sinua kertomaan kertomuksen keskeytyksettä.
- Jos luet kertomuksen kuvakirjasta, pysähdy usein näyttämään lapsille kertomuksen kuvia. Pidä kuvat näkyvillä niin kauan, että kaikki näkevät ne, ennen kuin jatkat kertomusta.
- Jos lapset esittävät huomautuksia tai kysymyksiä, vastaa heille lyhyesti ja yksinkertaisesti. Jatka sitten kertomusta.
- Pienet lapset pitävät siitä, että kertomukset kerrotaan uudelleen. Jos kerrot kertomusta uudelleen, aloita se ja kysy sitten: ”Mitä sitten tapahtui?” Voit heittää jollekin lapselle hernepussin tai pehmolelun ja pyytää häntä sanomaan yhden asian kertomuksesta. Lapsi voi sitten heittää hernepussin toiselle lapselle ja niin edelleen, kunnes kertomus on lopussa.
- Pane pyhien kirjoitusten kertomuksen eri jakeet yhteen. Pyydä eri oppilaita lukemaan kohdat järjestyksessä.
- Lapsista voi olla mukavaa istua lattialla edessäsi kun kerrot kertomusta.
- Lapsista voi olla hauskaa näyttellä kertomus sen jälkeen kun he ovat kuulleet sen.

KESKUSTELUT

Ks. ”Ohjaa keskusteluja”, s. 63–65.

KUOROLUKU (ks. myös LUKUTEATTERI, LAUSUNTA)

Ryhmä voi lukea kuorossa pyhien kirjoitusten kohtia, runoja tai suorasanaista tekstejä. Kuorolukua voi esittää luokassa tai yleisön edessä.

Voit käyttää tätä menetelmää pyhien kirjoitusten kertomusten, tarinoiden, runojen ja muiden tekstien esittämiseen. Sitä voi käyttää myös juhlapäivien tai erityistilaisuuksien ohjelmassa.

Esimerkki kuoroluvusta

Aihe: Uskonkappaleet

Menettely: Pyydä oppijoita käymään läpi uskonkappaleet ja toistamaan ne sitten sinulle ryhmänä.

Kuinka kuoroluku järjestetään?

- Valitse aineisto, joka tukee oppiaiheen aihetta. Sopivaa aineistoa saattaa olla pyhissä kirjoituksissa, kirkon tuottamissa oppikirjoissa, kirkon lehdissä ja *Lasten laulukirjassa*.
- Jos esitätte kuorolukua yleisölle, anna ryhmän harjoitella tekstin lukemista, jotta he oppivat puhumaan yhdessä. Huolehdi, että he puhuvat selvästi ja käyttävät taukoja ja äänen voimakkuuden ja nopeuden muutoksia sanoman tarkoituksen välittämiseksi. Johda heitä esityksessä, niin että he lausuvat osansa samanaikaisesti.

KUVAELMAT

Kuvaelma on näytelty kertomus. Oppilaasi saavat suuremman ymmärryksen evankeliumin periaatteista esittämällä kuvaelmina kertomuksia pyhistä kirjoituksista, kirkon historiasta tai kirkon lehdistä.

Kuvaelmatyypit

Kuvaelmia on eri tyyppisiä. Voit esimerkiksi:

- lukea kertomuksen (tai antaa jonkun toisen lukea sen) osallistujien näytellessä sen äänettömästi.
- kertoa kertomuksen ja antaa sen jälkeen osallistujien näytellä se vuorosanoilla tai ilman. Pienet lapset esittävät mielellään kertomuksen useampaan kertaan ja esittävät joka kerta eri henkilön roolia.
- valmistaa etukäteen käsikirjoitukset, jotka osallistujat lukevat luokassa.
- antaa muutamien osallistujien näytellä äänettömästi jonkin tutun kertomuksen ja antaa muiden arvata, mistä kertomuksesta on kysymys.
- haastatella jotakuta ikään kuin hän olisi jokin pyhien kirjoitusten tai kirkon historian henkilö. Voit esimerkiksi pyytää Nooan poikaa Seemiä esittävää henkilöä kertomaan sinulle Nooan saarnaamisesta, vedenpaimuksesta, arkista ja siitä päivästä, jolloin Nooa ja hänen perheensä saivat taas kävellä kuivalla maalla. (Jos suunnittelet tällaista ”haastattelua”, sinun pitää kysyä etukäteen asianomaiselta henkilöltä ja kertoa, mitä kysymyksiä aiot esittää.)

Kuinka valmistella ja esittää kuvaelma?

Huolimatta siitä, kuinka kuvaelmat esitetään, niiden tulisi liittyä selvästi oppiaiheeseen. Niiden tulisi auttaa oppijoita muistamaan evankeliumin periaatteita. Niiden tulisi välittää yksinkertaisia ja selkeitä sanomia. Ne eivät saisi vähentää pyhissä kirjoituksissa kuvattujen tai historiallisten tapahtumien pyhyyttä.

Yksinkertaiset esiintymispuvut kuten viitat ja hatut voivat lisätä kuvaelmien mielenkiintoisuutta, varsinkin kun on kysymys lapsista. On ehkä myös hyödyllistä

käyttää nimilappuja, niin että osallistujien esittämät henkilöt pystyy tunnistamaan.

Jotkut oppijat saattavat olla vastahakoisia esittämään pyhien kirjoitusten tai kirkon historian henkilöiden rooleja. Voit ehkä keksiä näille oppilaille muita tapoja osallistua kuvaelmiin. Jotkut pienet lapset saattavat esimerkiksi esittää mieluummin eläimiä. He saattavat myös tehdä mielellään ääniefektejä kuten tuulen tai juoksevien jalkojen ääntä. Jos jotkut eivät halua osallistua, älä painosta heitä siihen.

Kuvaelmaa toteuttaessasi

1. pyydä kuvaelmaan vapaaehtoisia. Anna heille roolit.
2. auta osallistujia ymmärtämään kertomus, jonka he aikovat näytellä, ja henkilöitä, joita he aikovat esittää.
3. auta kuvaelman aikana osallistujia tarvittaessa heidän rooleissaan. Sinun on ehkä muistutettava heitä esityksen aikana. Jos opetat pieniä lapsia, haluat ehkä muistuttaa heitä esittämällä kysymyksiä, kuten: ”Mitä sinä teet seuraavaksi?” tai ”Mitä sinä nyt sanot?”

Kuvaelmat eivät saa viedä koko oppiaiheen aikaa. Muista jättää kuvaelman loppuksi riittävästi aikaa kysyä osallistujilta, mitä he ovat oppineet. Auta heitä rinnastamaan kuvaelman sanomaa oppiaiheeseen ja omaan elämäänsä.

Varoituksia jumaluuden jäsenten esittämisestä kuvaelmissa

”Isä Jumalaa ja Pyhää Henkeä ei saa esittää kokouksissa, näytelmissä tai musikaaleissa.

Jos Vapahtajaa esitetään, se täytyy tehdä äärimmäisen kunnioittavasti ja arvokkaasti. Vain ihmisiä, joilla on tervehkeinen persoonallisuus, tulee harkita tähän osaan. Vapahtajaa esittävän henkilön tulee lausua vain Hänen pyhissä kirjoituksissa lausumiaan sanoja. Vapahtaja esittävän henkilön ei pidä laulaa eikä tanssia.

Esityksen päätyttyä henkilön ei pidä käyttää esiintymisasua käytävässä tai muualla. Hänen tulee vaihtaa viipymättä tavallisiin vaatteisiin.

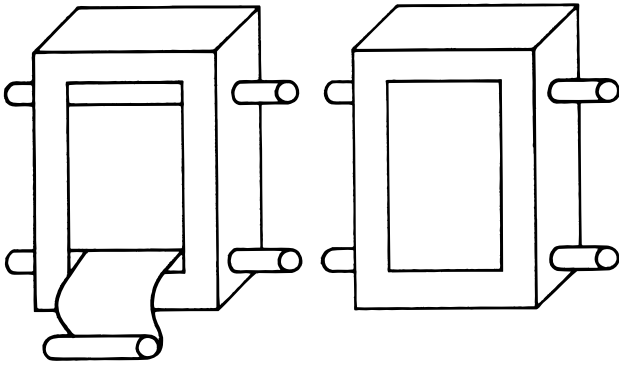
Vapahtajaa ei pidä esittää lasten näytelmissä paitsi seimi-kuvaelmissa.” (*Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1998], s. 277.)

Voit pyytää kertojaa lukemaan Vapahtajan lausumat sanat pyhistä kirjoituksista.

KUVALAATIKKO

Kuten kuvasta seuraavalla sivulla näkyy, kuvalaatikko on laatikko, jolla näytetään toisiinsa rullaksi kiinnitettyjä kuvia. Lasten on hauska katsella kuvia tämän välineen avulla, varsinkin jos he ovat piirtäneet itse kuvat.

Kuvalaatikolla voidaan esittää jonkin evankeliumin periaatteen eri puolia, kuten eri tapoja pyhittää lepöpäivä. Sen avulla voidaan myös esittää kertomus pyhistä kirjoituksista tai kirkon historiasta.

Kuvalaatikon valmistus

1. Leikkaa ison laatikon kylkeen tai pahviin aukko. Aukon tulee olla niin suuri, että siitä näkyy yksi kuva kerrallaan.
2. Katkaise kaksi keppiä noin 15 senttiä laatikon leveyttä pidemmiksi. Voit käyttää luudanvarsia tai talouspyyhkeen rullia.
3. Tee laatikon kumpaankin kylkeen kaksi reikää keppejä varten, kuten kuvassa näkyy.
4. Työnnä kepit reikien lävitse.
5. Anna jokaisella lapselle paperia ja värikynät tai liidut. Pyydä jokaista lasta piirtämään jonkin evankeliumin periaatteen eri näkökulma tai eri kohta jostakin kertomuksesta. Kun kuvat ovat valmiit, teippaa kuvat yhteen oikeassa järjestyksessä, niin että niistä muodostuu yksi rulla. Voit myös pyytää lapsia piirtämään saman pitkän paperisuikaleen eri kohtiin.
6. Kiinnitä rullan päät keppeihin.

Lapset voivat tehdä oman kuvalaatikon. He tarvitsevat pienen laatikon, kyniä ja pitkän paperisuikaleen.

KUVAT (ks. myös VISUAALISET HAVAINTOVÄLINEET)

Kuvat ovat arvokkaita apuvälineitä, joilla voi vahvistaa oppiaiheen pääajatusta ja auttaa oppijoita pysymään tarkkaavaisina. Evankeliumin opettamiseen sopivia kuvia on seurakuntakirjastossa, Evankeliumiaiheisessa kuvastossa, kirkon tuottamissa oppikirjoissa ja kirkon lehdissä.

Kuvien paneminen näkyville

Voit asettaa kuvat näkyville eri tavoin. Voit esimerkiksi:

- panna ne liitutaulun reunalle, telineeseen tai tuolille.
 - antaa joidenkuiden pidellä niitä.
 - pidellä niitä itse.
- Älä kiinnitä kuvia teipillä tauluun tai maalatuille seinille.

Opettaminen kuvien avulla

Kuvat voivat olla tärkeä osa tarinan kertomista. Voit esimerkiksi auttaa lapsia kertomaan jonkin tarinan uudelleen pyytämällä heitä panemaan kuvat oikeaan

järjestykseen ja pyytämällä sitten jokaista lasta kertomaan osan tarinasta.

Käytä kuvia luovasti. Voit esimerkiksi panna näkyville kuvan, jossa Johannes Kastaja kastaa Jeesuksen. Voit sanoa sitten: ”Kun Jeesus eli maan päällä, Hän antoi meille esimerkin noudatettavaksi. Hän tiesi, että taivaallinen Isämme oli käskenyt jokaista menemään kasteelle.” Voit sitten esittää seuraavat kysymykset:

- Mitä tässä kuvassa tapahtuu?
- Minkä Jeesus sanoi olevan oikea tapa tulla kastetuksi?
- Kuka kastoi Jeesuksen?
- Miksi Jeesus pyysi Johannes Kastajaa kastamaan itsensä?
- Miksi Jeesus ja Johannes menivät jokeen?
- Miksi meidän on tärkeää noudattaa Jeesuksen esimerkkiä ja tulla kastetuksi samoin kuin Hän?

Kun olette keskustelleet näistä kysymyksistä, voit tehdä oppijoiden vastauksista yhteenvedon ja verrata niitä oppiaiheen pääajatukseen.

Muista, että taiteilijat ottavat tiettyjä vapauksia maalaessaan. Kaikkia kuvissa olevia yksityiskohtia ei pidäkään ottaa kirjaimellisesti. Nojautu pyhien kirjoitusten kertomukseen tapahtuman taustan ja paikan suhteen.

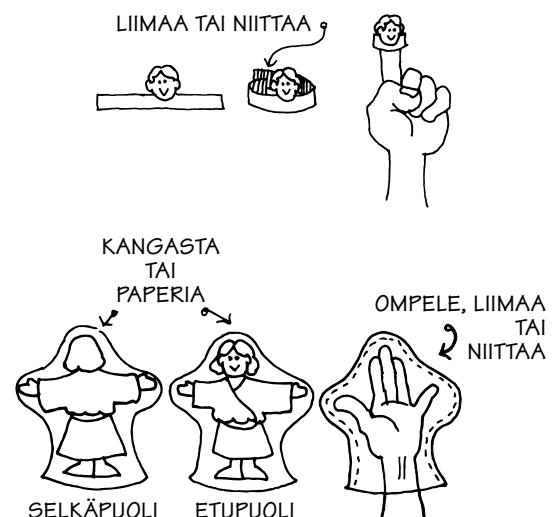
KYSYMYKSET

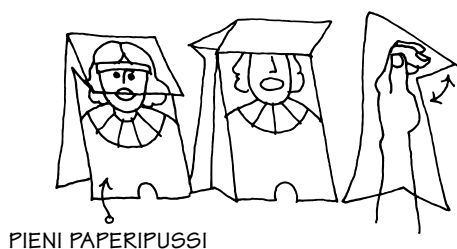
Ks. ”Opetä kysymysten avulla”, s. 68–70).

KÄSINUKET

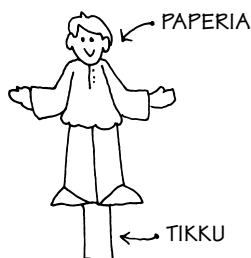
Käsinukkeja voi käyttää näyteltäessä jotakin kohtaa oppiaiheesta tai kertomuksesta, toivotettaessa lapset tervehdettäväksi luokkaan, annettaessa ohjeita, laulettaessa, apuna näytelmissä, esitettäessä kysymyksiä tai pidettäessä lapset tarkkaavaisina.

Erilaisia käsinukkeja

PIENI PAPERIPUSSI

KÄYTÄNNÖN SOVELLUSKEINOT

Tärkeimpiä tehtäviäsi evankeliumin opettajana on auttaa toisia toteuttamaan evankeliumin periaatteita päivittäisissä tilanteissa. Sovelluskeinot voivat auttaa oppijoita huomaamaan, mitä siunauksia evankeliumin mukaan elämisestä koituu.

Seuraavana on muutamia keinoja, jotka voivat auttaa oppilaitasi elämään opettamiesi periaatteiden mukaisesti. Tässä kirjan osassa kuvaillaan näitä ja monia muita keinoja.

- Keskustelkaa tilanteista, jotka ovat samanlaisia kuin ne, joihin oppijat saattavat joutua. Käytä näyttelemistä, paneelikeskusteluja, pienryhmäkeskusteluja, pelejä, tehtävämönisteita, tapausesimerkkejä tai aivoriihltä keskusteltaessa siitä, kuinka sellaisissa tilanteissa voi tehdä oikeita ratkaisuja.
- Valmista seikkaperäisiä sovelluskysymyksiä, joista keskustellaan luokan kanssa.
- Kerro omakohtainen kokemus siitä, kuinka jonkin evankeliumin periaatteen mukaan eläminen on siunannut elämäsi. Pyydä oppilaitasi kertomaan lyhyesti omista kokemuksistaan.
- Rohkaise oppilaitasi asettamaan yksi tai useampia tavoitteita, jotka voivat auttaa heitä elämään opettamiesi periaatteen mukaisesti. Esimerkiksi rukousta käsittelevällä oppitunnilla voit rohkaista heitä asettamaan sellaisen tavoitteen, joka auttaa heitä rukoilemaan mielekkäämmin. Voit pyytää heitä kertomaan tunteistaan seuraavalla viikolla.
- Lausu tai lue heille pyhien kirjoitusten kohtia, jotka todistavat siitä periaatteesta. Pyydä oppilaitasi esittämään lempikohtiaan tai – kertomuksiaan pyhistä kirjoituksista.
- Pyydä oppijoita miettimään, mikä laulu auttaa heitä muistamaan periaatteen. Ehdota heille sopivia lauluja.
- Rohkaise oppilaitasi välittämään oppiaiheen sanoma perheelleen. He voivat esimerkiksi esittää toiminnan,

laulun tai pyhien kirjoitusten kohdan tai näyttää tehtävämönisteen, jota oppitunnilla on käytetty. Pyydä heitä keskustelemaan perheensä kanssa siitä, kuinka he voivat toteuttaa periaatetta elämässään.

- Pyydä oppilaitasi kirjoittamaan pyhien kirjoitusten kohta, lainaus, runo tai laulunpätkä paperille, jonka he voivat viedä kotiin muistuttamaan oppiaiheesta.
- Pyydä lapsia piirtämään kuva itsestään elämässä periaatteen mukaan.
- Auta heitä opettelemaan ulkoa periaatteeseen liittyvä uskonkappale. Osoita lapsille, kuinka periaate liittyy johonkin evankeliumin tasovaatimuksista, jotka löytyvät *Suorituspäiväni* -kirjasien takakannesta.
- Pyydä kuukautta etukäteen muutamia oppijoita tutki- maan tiettyä oppiaihetta ja toteuttamaan sitä elämässään. Kun opetat oppiaihetta, pyydä näitä henkilöitä kertomaan kokemuksistaan.

LAULUA JA KERRONTAA

Ks. "Musiikkia ja puhuttua sanaa (Laulua ja kerrontaa)", s. 170–171.

LAULULEIKIT JA LEIKKILORUT

Pienet lapset pitävät lauluista ja runoista, joissa on mukana helppoja liikkeitä. Tällaisia lauluja ja runoja sanotaan laululeikeiksi ja leikkiloruiksi. Voit auttaa lapsia oppimaan evankeliumin periaatteita laululeikkien ja leikkilorujen avulla. Voit myös auttaa niiden avulla lapsia tuntemaan olevansa tervetulleita oppitunnin alussa, valmistautumaan rukoukseen tai osallistumaan oppiaiheeseen.

Sinulla kannattaa olla muutamia laululeikkejä ja leikkiloruja valmiina, niin että voit käyttää niitä aina kun huomaat, että oppiaiheen kulkua on muutettava tai kun lapset on saatava mukaan johonkin toimintaan.

Lasten laulukirjassa, joissakin Alkeisyhdistyksen oppi- kirjoissa sekä *Lasten Valkeuden* ja *Ystävän* numeroissa on ehdotuksia laululeikeiksi ja leikkiloruiksi. Voit keksiä itse omia laululeikkejä ja leikkiloruja liittämällä lauluihin ja runoihin yksinkertaisia liikkeitä.

Esimerkki leikkilorusta

Seuraavaa leikkilorua voidaan käyttää, kun lapsia opete- taan olemaan kiitollisia Jumalan luomisteoista. Se perustuu Alkeisyhdistyksen lauluun "On maailma kaunis" (*Lasten laulukirja*, s. 123).

On maailma kaunis ja ihmeellinen.

[muodosta käsivarsillasi suuri ympyrä]

Loi Jumala kaiken tään kauneuden.

[osoita sormellasi ylöspäin ja ympärillesi]

Loi auringon, tähdet ja kukat ja maan

[muodosta käsilläsi suuri ympyrä ja

sen jälkeen oikease ja kipristele sormiasi]

ja kodin ja perheen mua rakastamaan.

[pane kätesi puuskaan ja ole halaavinasi itseäsi]

Leikkilorun opettaminen

Opettele itse ulkoa leikkilorun sanat ja liikkeet ennen kuin rupeat opettamaan sitä. Opeta leikkiloru seuraavasti:

1. Lausu sanat ja näytä liikkeet lapsille. Etene hitaasti ja esitä liikkeet korostetun selvästi. Se auttaa lapsia ymmärtämään sanat ja liikkeet.
2. Pyydä lapsia esittämään leikkiloru kanssasi.
3. Jos lapset pitävät leikkilorusta, leikkikää se uudelleen. Jos he tulevat levottomiksi, lyhennä sitä. Jos leikkiloru on pitkä, voit antaa lasten tehdä liikkeet samalla kun sanot itse sanat.

Voit käyttää joskus kuviakin apuna leikkiloruissa. Evankeliumiaiheisessa kuvastossa, kirkon oppikirjoissa ja kirkon lehdissä olevista kuvista voi olla apua. Voit käyttää myös Alkeisyhdistyksen leikekuvia (tilattavissa kirkon jakelukeskuksista).

Jotkut lapset eivät ehkä esitä leikkiloruja vaan katselevat mieluummin toisten esityksiä. He tulevat mukaan sitten kun ovat valmiit.

LAUSUNTA (ks. myös KUOROLUKU, LUKUTEATTERI)

Lausuntaesityksessä esiintyjät esittävät yleensä ulkoa opeteltuja tekstejä. Lausuntaa voidaan esittää luokalle tai yleisön edessä.

Voit esittää tällä tavoin pyhien kirjoitusten kertomuksia, tarinoita, runoja ja muita tekstejä. Voit esittää lausuntaa myös juhlapäivien ohjelmissa ja muissa esityksissä.

Esimerkki lausuntaesityksestä

Aihe: Kymmenen käskyä

Menettely: Anna kymmenen käskyn pitämistä käsittelevää oppiaihetta edeltävänä sunnuntaina jokaiselle kopio laulusta ”Käskyjä seuraa” (*Lasten laulukirja*, s. 68–69). Anna heille jokaiselle yksi laulun säe ulkoa opeteltavaksi. Anna jokaisen lausua osansa seuraavalla oppitunnilla.

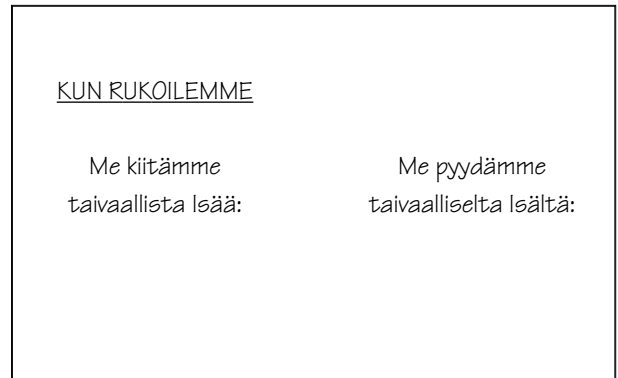
Lausuntaesityksen toteuttaminen

- Valitse teksti, joka tukee oppiaiheen aihetta. Sopivia tekstejä saattaa olla pyhissä kirjoituksissa, kirkon tuottamissa oppikirjoissa, kirkon lehdissä ja *Lasten laulukirjassa*.
- Jaa teksti osiin. Anna osat osanottajille. Anna jokaiselle esiintyjälle joko henkilön tai kertojan osa. Huolehdi siitä, että kaikilla osanottajilla on tarpeeksi aikaa opetella osansa ja että he ymmärtävät roolinsa.
- Jos esitätte lausuntaa yleisölle, pyydä osanottajia harjoittelemaan tekstiä. Huolehdi, että he puhuvat selvästi ja käyttävät taukoja ja äänen voimakkuuden ja nopeuden muutoksia sanoman tarkoituksen välittämiseksi.

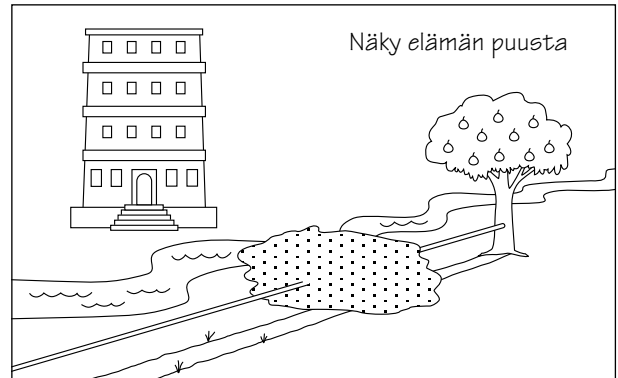
LIITUTAULU

Liitutaulu on yksi yksinkertaisimpia, helpoimmin saatavana olevia opetusvälineitä. Voit käyttää liitutaulua

- tähdentääksesi avainasioita tai ideoita ja auttaaksesi oppijoita muistamaan ne.
- tuodaksesi esiin oppijoiden ideoita kirjoittamalla ne tauluun.
- ohjatakseen keskustelua kirjoittamalla kysymyksiä ja luettelemalla oppijoiden vastauksia. Esimerkiksi:

- selventääksesi kertomusten käsitteitä kuvaamalla niitä yksinkertaisella tavalla. Esimerkiksi:

- Tee hahmotelmia tai luetteloita auttaaksesi oppijoita seuraamaan keskustelua.
- Tee luettelo tehtävistä tai pyhien kirjoitusten kohdista, jotka liittyvät senkertaiseen tai seuraavaan oppiaiheeseen.

Liitutaulun käyttöohjeita

Seuraavat ohjeet voivat auttaa sinua käyttämään liitutaulua tehokkaana opetusvälineenä. Nämä ohjeet soveltuvat myös piirtoheittimen ja tussitaulun käyttöön.

- Suunnittele, mitä kirjoitat, ja harjoittele sitä sekä päätä, kuinka järjestät tiedot tai piirustukset. Harjoittele piirtämään kaikkia niitä kuvia, joita aiot käyttää.
- Jos tarkoituksesi on tehdä taululle hahmotelma, luettelo tai kuva, voit halutessasi tehdä sen ennen oppitunnin alkamista, peittää sen paperilla ja paljastaa sopivassa kohdin oppiaihetta.

- Kirjoita selvästi ja niin isolla, että kaikki näkevät. Huolehdi, että kirjoitus on hyvin aseteltua ja järjestettyä ja helppolukuista. Kirjoita tauluun vain avainsanat tai -asiat.
- Käytä kertomusten tai käsitteiden kuvaamiseksi yksinkertaisia tikkukuvia. Jos kuvasi ovat yksinkertaisia, ne eivät muodostu oppiaiheen keskipisteeksi.
- Pidä oppilaittesi mielenkiinto yllä puhumalla samalla kun kirjoitat.
- Älä vietä pitkiä aikoja kirjoittamalla tai piirtämällä tauluun. Se voi saada oppijat menettämään mielenkiintonsa oppiaiheeseen.
- Älä pyytele anteeksi oikeinkirjoitustasi, käsialaasi tai taiteellisten taipumusten puutetta. Anteeksipyytely vain kiinnittää huomiota juuri siihen kirjoittamisesi tai piirtämisesi puoleen. Jos taulutyöskentely on sinusta kiusallista, niin pyydä jotakuta auttamaan.
- Pyydä silloin tällöin jotakuta kirjoittamaan tauluun puolestasi, niin että voit säilyttää katsekontaktin oppijoihin. Pidä huolta siitä, että se, joka auttaa sinua, ymmärtää, mitä haluat hänen kirjoittavan ja mihin kohtaan taulua hänen se pitää kirjoittaa.

LUENNOT

Joskus on paras vain selittää joitakin tiettyjä periaatteita tai historiallisia tapauksia eikä järjestää keskustelua tai muuta oppimistoimintaa. Luennoiminen voi olla erittäin tehokasta, mikäli se tapahtuu sopivalla hetkellä kuten silloin, kun käyt nopeasti läpi suuria määriä aineistoa, esität tietoa, joka on oppilaillesi uutta, tai teet oppiaiheesta yhteenvedon.

Luennointi

Luennointi on yleensä ottaen tehokkaampaa vanhempien oppilaiden kohdalla kuin hyvin nuorten, joiden saattaa olla vaikea istua hiljaa, kun heitä vaaditaan kuuntelemaan tekemättä mitään muuta. Luento saattaa kuitenkin väsyttää aikuisiakin, ellei sitä esitetä hyvin. Seuraavat ohjeet saattavat auttaa sinua pitämään tehokkaita luentoja:

- Tutustu oppiaiheeseen niin, ettet joudu lukemaan tekstiä sana sanalta. Se auttaa sinua säilyttämään katsekontaktin oppilaisiisi.
- Käytä joitakin havaintovälineitä kuten kuvia, julisteita, taulukoita, karttoja, liitutauleja tai piirtoheitinkalvoja. Nämä lisäävät mielenkiintoa ja ylläpitävät tarkkaavaisuutta.
- Rinnasta luento arkielämän tilanteisiin, niin että oppijat voivat soveltaa periaatteita elämäänsä.
- Käytä kieltä, jota oppijat ymmärtävät.
- Vaihtelee äänesi korkeutta ja sävyä luodaksesi vaihtelua ja tähdentääksesi tärkeitä kohtia.

- Anna kuulijoiden esittää kysymyksiä ja keskustella aiheesta, jota selität, aina kun se on mahdollista. Vaikka luennoimalla onkin mahdollista käsitellä enemmän aineistoa kuin muulla tavoin, tulisi oppijoilla olla useimmissa oppiaiheissa tilaisuus osallistua jotenkin.

LUKUTEATTERI (ks. myös KUOROLUKU; LAUSUNTA)

Lukuteatterissa osallistujilla on käsikirjoitus, jonka avulla he kertovat tarinan. Lukuteatteria voi esittää luokassa tai yleisön edessä.

Voit esittää tällä tavoin pyhien kirjoitusten kertomuksia, tarinoita, runoja ja muita tekstejä. Voit käyttää lukuteatteria myös juhlapäivien ohjelmissa ja muissa esityksissä.

Esimerkkejä lukuteatterista

Kertomus: Abinadi, kuningas Nooa ja Alma

Menettely: Selitä, että Jumala lähetti Abinadi-nimisen profeetan varoittamaan kuningas Nooan kansaa ja kehoittamaan sitä tekemään parannuksen synneistään. Anna sitten oppilaiden lukea kuningas Nooan, hänen jumalattomien pappiensa, Abinadin, Alman ja nefiläisten sanat kohdista Moosia 17:1–19 ja 18:1, 7–11, 17, 30. Pyydä myös joku kertojaksi, joka lukee kertomuksen henkilöiden repliikkien väliset tekstit.

Lukuteatterin toteuttaminen

- Valitse teksti, joka tukee oppiaiheen aihetta. Sopivia tekstejä saattaa olla pyhissä kirjoituksissa, kirkon tuottamissa oppikirjoissa ja kirkon lehdissä.
- Jaa teksti osiin. Anna osat osanottajille. Anna jokaiselle esiintyjälle joko henkilön tai kertojan osa. Huolehdi siitä, että kaikilla osanottajilla on tarpeeksi aikaa opetella osansa ja että he ymmärtävät roolinsa.
- Jos esitätte lukuteatteria yleisölle, pyydä osanottajia harjoittelemaan tekstiä. Huolehdi siitä, että he puhuvat selvästi ja käyttävät taukoja ja äänen voimakkuuden ja nopeuden muutoksia sanoman tarkoituksen välittämiseksi.

MUSIIKKI

Ensimmäinen presidenttikunta on sanonut:

”Innoittava musiikki on olennainen osa kirkkomme kokouksia. Laulut kutsuvat Herran Henkeä, luovat kunnioituksen tunteen, yhdistävät meitä jäseninä ja antavat meille mahdollisuuden ylistää Herraa.

Jotkut suurimmista saarnoista on esitetty laulamalla kirkon lauluja. Laulut saavat meidät tekemään parannusta ja hyviä tekoja, ne vahvistavat todistusta ja uskoa, antavat tukea uupuneille, lohduttavat surevia ja innoittavat meitä kestäämään loppuun asti.” (MAP-lauluja, s. ix.)

Kirkon laulut suovat meille suurta innoitusta ja lohtua kautta elämämme, kun opettelemme niitä ulkoa ja voimme sitten palauttaa ne mieleemme tarpeen tullen.

Vanhin Dallin H. Oaks rohkaisi kaikkia kirkon jäseniä vahvistamaan itseään ja toisiaan useammin kirkon lauluilla:

”Käytämmeköhän me tarpeeksi tätä taivaan suomaa mahdollisuutta kokouksissamme, luokissamme ja kodeissamme? – –

Meidän on käytettävä enemmän laulumme, jotta ne auttaisivat meitä olemaan paremmin sopuossuussa Herran Hengen kanssa, olemaan yhtä ja oppimaan ja opettamaan meidän oppiamme. Meidän on käytettävä laulumme paremmin lähetysohjon liittyvässä opetuksessa, evankeliumin luokissa, koorumin kokouksissa, perheilloissa ja kotiopetuskäynneillä.” (*Valkeus*, tammikuu 1995, s. 8, 10.)

Oppiainien rikastaminen musiikilla

Voit käyttää musiikkia monin eri tavoin rikastaaksesi oppiainiasi ja saadaaksesi Hengen olemaan läsnä. Seuraavana on muutamia esimerkkejä:

Jonkin evankeliumin periaatteen opettaminen tai kertaaminen

Useimmat kirkon laulut voivat auttaa sinua opettamaan evankeliumia tai kertaamaan periaatteita, joista olette jo keskustelleet.

Kun käytät kirkon laulua jonkin periaatteen opettamiseen, voit esittää oppijoille kysymyksiä auttaaksesi heitä mietiskelemään laulun sanomaa tai virittääksesi keskustelua. Ennen kuin laulatte esimerkiksi laulun ”Käskyjä seuraa” (*MAP-lauluja*, 189; *Lasten laulukirja*, s. 68), voisit kysyä: ”Minkähän vuoksi me tunnemme rauhaa ja varmuutta, kun me noudatamme käskyjä?” Laulun ”Elin taivaassa” (*Lasten laulukirja*, s. 140) avulla voit opettaa lapsille pelastussuunnitelmaa. Voit käyttää laulua ”Niin varma on perustus” (*MAP-lauluja*, 43) auttaaksesi oppilaitasi ymmärtämään, että Vapahtaja auttaa meitä kohdatesamme vastoinkäymisiä. Kun kerrot siitä lohdusta, jota voimme saada rakkaamme kuoltua, voit käyttää laulua ”Missä on turvani?” (*MAP-lauluja*, 75).

Kun olet opettanut jonkin evankeliumin periaatteen, voit kysyä oppilaitasi: ”Mikä kirkon laulu voisi auttaa meitä muistamaan tämän periaatteen?” Laulakaa sitten jokin heidän ehdottamistaan lauluista. Lapsia opettaessasi voisit laulaa laulun ja kysyä sitten heiltä, kuinka laulu liittyy oppiaineeseen. Voisit sitten pyytää heitä laulamaan laulun kanssasi.

Pyhien kirjoitusten kohtien valaiseminen

Jokaisen kirkon laulukirjassa olevan laulun yhteydessä on pyhien kirjoitusten kohtia, joista on laadittu hakemisto (ks. *MAP-lauluja*, s. 261–264). Myös useimmissa *Lasten laulukirjan* lauluissa viitataan pyhien kirjoitusten kohtiin. Voit käyttää näitä viitteitä apunasi etsiessäsi lauluja, jotka soveltuisivat johonkin tiettyyn oppiaineeseen. Jos esimerkiksi opetat kohtaa Joh. 13:34–35, voit antaa oppilaiden laulaa laulun ”Rakastakaa toisianne” (*MAP-lauluja*, 192;

Lasten laulukirja, s. 74). Se on yksi lauluista, joka vastaa näitä jakeita.

Oppilaiden auttaminen lujittamaan ja ilmaisemaan todistustaan

Kun oppijat laulavat kirkon lauluja, Henki voi todistaa heille opettettujen periaatteiden totuudesta. Joidenkin laulujen sanat ovat itsessään todistuksen ilmaus, niin että niitä laulamalla ihmiset voivat lausua todistuksensa yhdessä. Sellaisia lauluja ovat ”Hän elää, Vapahtajani” (*MAP-lauluja*, 82), ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187; *Lasten laulukirja*, s. 2), ”Kiitos, Luojamme, profeetasta” (*MAP-lauluja*, 10) ja ”Kai Jeesus elää vieläkin?” (*Lasten laulukirja*, s. 45).

Presidentti Gordon B. Hinckley selosti, kuinka musiikki vahvisti hänen todistustaan profeetta Joseph Smithistä:

”Kun minut vuosia sitten kaksitoistavuotiaana oli asetettu diakoniksi, isä, joka oli vaarnanjohtaja, otti minut ensimmäisen kerran mukaansa vaarnan pappeuskokoukseen. -- Yhdessä nämä miehet kohottivat voimakkaat äänensä, ja joidenkin käännynnäisten äänessä kuului heidän eurooppalaisen kotimaansa korostus. Kaikki lauloivat syvän vakaumuksen ja todistuksen hengessä:

*”Kunnia miehelle, ken seurasi Herraa,
Voideltu profeetta hän on Jeesuksen.
Kansat ja kuninkaat viel’ ylistää kerran
Alkajaa viimeisen armotalouden.”*

(*Lauluja*, 19)

He lauloivat profeetta Joseph Smithistä, ja minun sydämeni täytti suuri rakkaus ja usko tätä tämän armotalouden suurta profeettaa kohtaan. Lapsena olin kuullut hänestä paljon seurakuntamme kokouksissa ja luokissa samoin kuin kotona, mutta tämä kokemukseni vaarnan pappeuskokouksessa oli toisenlainen. Minä tiesin silloin Pyhän Hengen voimasta, että Joseph Smith oli todella Jumalan profeetta.” (*”Kunnia miehelle”*, *Valkeus*, tammikuu 1984, s. 1–2.)

Oppiainien päättäminen ja oppijoiden kehottaminen soveltamaan evankeliumin periaatetta elämäänsä

Oppiainien lopussa laulu voi toimia yhteenvetona opetusta periaatteesta ja välittää innoittavan sanoman. Voisit esimerkiksi käskyjen noudattamista käsitelleen oppiainien päätteeksi antaa oppijoiden laulaa ”Oikein tee” (*MAP-lauluja*, 156); ”Käskyjä seuraa” (*MAP-lauluja*, 189; *Lasten laulukirja*, s. 68); ”Pelko jo pois” (*Lasten laulukirja*, s. 80) tai ”Nefin rohkeus” (*Lasten laulukirja*, s. 64).

Kunnioituksen tunteiden vaaliminen

Voit laulaa perheesi kanssa kirkon lauluja ja muita lauluja perheilloissa, perheneuvostoissa ja muissa kokouksissa vaaliaksesi kunnioituksen tunteita ja rikastaaksesi perheen evankeliumin opiskelua. Luokkatilanteessa voit soittaa äänitettyä musiikkia ja pyytää jotakuta soittamaan pianoa oppijoiden tullessa luokkaan. Se auttaa

luomaan kunnioittavan ilmapiirin ja valmistaa oppijoita oppiaiheeseen.

Muita tapoja, joilla voit vaalia kunnioitusta, ovat hiljaisen musiikin soittaminen samalla kun luet kertomusta tai kun lapset piirtävät oppiaiheeseen liittyviä kuvia. Voit myös pyytää jotakuta laulamaan esimerkiksi ”Kerrothan taas Jeesuksesta” (*Lasten laulukirja*, s. 36) oppijoiden katsellessa kuvia pyhien kirjoitusten kertomuksista.

Sopivan musiikin valitseminen ja valmistaminen

Kun valitset musiikkia johonkin oppiaiheeseen, katso kirkon laulukirjan ja *Lasten laulukirjan* hakemistosta, onko niissä oppiaiheeseen liittyviä lauluja. Kasetit ja CD-levyt, joilla on kirkon laulukirjan lauluja ja muuta kirkon musiikkia, on mainittu kirkon tarvikeluettelossa.

Pidä huolta siitä, että kaikki käyttämäsi musiikki, joka ei ole kirkon tuottamaa, noudattaa kirkon tasovaatimuksia (ks. *Kirkkokäsikirja – Kirja 2*, osio 14, ”Musiikki”). Seurakunnan musiikinjohtaja tai musiikinohjaaja voi auttaa sinua valitsemaan ja valmistamaan sopivaa musiikkia.

Jos aiot laulaa tai johtaa laulua, pidä huolta siitä, että osaat sanat niin hyvin, että pystyt keskittämään huomiosi oppilaisiisi laulukirjan asemesta.

Laulunjohtamishdotuksia

Käy läpi osat ”Laulukirjan käyttäjälle” (*MAP-lauluja*, s. 253–260; *Lasten laulukirja*, s. 149–151). Opettele laulujen tavallisimmat lyöntikuviot. Harkitse myös seuraavia ehdotuksia:

- Haluat ehkä laulua johtaessasi osoittaa käsilläsi laulun sävelkorkeutta ja tempoa eli nopeutta. Kun haluat osoittaa sävelkorkeutta, pidä kätesi vaaka-asennossa ja nosta laulaessasi kättäsi osoittaaksesi nousevaa sävelkorkeutta ja laske sitä osoittaaksesi laskevaa sävelkorkeutta. Liikuta kättäsi joko hitaasti tai nopeasti osoittaaksesi oikean tempon. Voit myös piirtää liitutauluun laulun sointukaavion. Esimerkiksi laulun ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187; *Lasten laulukirja*, s. 2) alun sointukaavio näyttäisi suunnilleen tällaiselta:

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
Oon lap si Ju ma lan

- Harkitse, voisitko johtaa laulua yksinkertaisilla, laulun sanoja mukailevilla kädenliikkeillä sen sijaan että johtaisit niitä lyöntikuvioilla.

Jos tunnet tarvitsevasi lisää apua oppiaksesi johtamaan laulua, pyydä apua seurakunnan musiikinohjaajalta.

Opeta lapsia musiikin avulla

Useimmat lapset osallistuvat mielellään musiikkitoimintaan. Musiikin houkuttelevat rytmit auttavat lapsia

muistamaan laulamansa ja sanojen sanoman. Musiikki voi lisätä lasten ymmärrystä evankeliumin periaatteista ja vahvistaa heidän todistustaan. Musiikilla voit myös tervehtiä lapsia, valmistaa heitä rukoukseen, kiinnittää heidän huomionsa oppiaiheeseen tai saada heidät rauhoittumaan toiminnan jälkeen. Musiikin avulla voi muuttaa oppiaiheen tunnelmaa tai antaa lasten purkaa ylimääräistä energiaansa.

Monissa oppiaiheissa ehdotetaan lauluja, jotka vahvistavat opetettavaa periaatetta. Etsi *Lasten laulukirjan* hakemistosta muita sopivia lauluja.

Sinun ei tarvitse olla etevä muusikko käyttääksesi musiikkia opetuksessasi. Jos olet valmistautunut hyvin ja pidät laulamisesta, lapset nauttivat käyttämästäsi musiikista ja oppivat siitä. Seuraavana on muutamia ehdotuksia, jotka auttavat sinua käyttämään musiikkia lasten opettamisessa. *Lasten laulukirjan* sivulla 149 on lisäehdotuksia.

Seuraava esimerkki kertoo, kuinka opettaja voi käyttää laulua ”Saan käydä temppeliin” (*Lasten laulukirja*, s. 99), kun oppiaiheena on temppele:

Tiedän erään kauniin laulun, jossa puhutaan temppeleistä. Kun laulamme sen, niin kuunnelkaa tarkoin, jotta huomaatte, mitä me teemme mennessämme temppeliin.

Huomasitteko, miksi me menemme temppeliin? (Lapset voivat vastata, että me menemme temppeliin tuntemaan Pyhän Hengen vaikutuksen, kuuntelemaan, rukoilemaan, tekemään liittoja taivaallisen Isän kanssa ja sinetöitäviksi perheinä.)

Lauletaanpa laulu nyt uudestaan. Kuunnelkaa tällä kertaa sitä, kenen huone temppele on.

Huomasitteko, kenelle temppele kuuluu? (Se on Herran huone.)

Esitä vastaavia kysymyksiä, kunnes olet tähdentänyt niitä laulun osia, jotka auttavat lapsia ymmärtämään sen sanoman.

MUSIIKKIA JA PUHUTTUA SANAA (LAULUA JA KERRONTAA)

Voit yhdistää musiikkia ja puhuttua sanaa kertoaksesi tarinan tai esittääksesi oppiaiheeseen liittyvän evankeliumin sanoman. Tällaisessa esityksessä suurin osa kertomuksesta esitetään perheenjäsenten tai luokan jäsenten laulamien laulujen välityksellä. Lyhyet puheosuudet liittävät laulut toisiinsa.

Voit käyttää musiikkia ja puhuttua sanaa yhdessä myös juhlapäivien ohjelmissa ja muissa esityksissä.

Esimerkki musiikista ja puhutusta sanasta

Seuraavaa musiikin ja puhutun sanan yhdistelmää voi käyttää kiitollisuutta koskevassa oppiaiheessa:

Puheosuus: Jumala rakastaa lapsiaan hyvin paljon. Eräs tapa, jolla Herra osoitti rakkauttaan meitä kohtaan oli se, että Hän loi meille maailman. Psalmi 136 neuvoa meitä ilmaisemaan Herralle kiitollisuutta siitä, että Hän on luonut maailman:

”Kiittäkää valtiaitten valtiasta! – –
 Hän yksin tekee suuria ihmetekoja. – –
 Hän on taitavalla kädellään tehnyt taivaan. – –
 Hän on levittänyt maan vetten päälle. – –
 Hän on tehnyt suuret valot. – –
 Hän teki auringon hallitsemaan päivää. – –
 Hän teki kuun ja tähdet hallitsemaan yötä.”

Laulu: ”Kauneudesta maailman” (MAP-lauluja, 48).

Puheisuus: Maa, jonka Herra loi meitä varten, täyttää runsain mitoin kaikki meidän tarpeemme. Meidän tulisi ylistää Jumalaa siunausten ”sadosta”, jonka saamme korjata.

Laulu: ”Käykää Herran etehen” (MAP-lauluja, 50).

Puheisuus: Meidän tulisi osoittaa myös syvin kiitollisuutemme Herralle Hänen sovituksistaan, joka voi puhdistaa meidät synnistä ja antaa meille iankaikkisen elämän. Kun ilmaisemme kiitoksemme Hänen uhristaan, me oivallamme täydellisemmin sen voiman. Sen oivaltaminen on ylitsevuotavaa ja nöyräksi tekevää.

Laulu: ”Oi Jeesuksen laupeus” (MAP-lauluja, 116).

Puheisuus: Herra odottaa meidän jakavan siunauksemme toisten kanssa – ruokkivan nälkäisiä, vaatettavan alastomia, auttavan sairaita ja ahdistettuja ja opettavan niitä, jotka etsivät totuutta. Tekemällä sellaista me osoitamme vilpittömimmän kiitollisuutemme Hänelle Hänen meille antamistaan siunauksista.

Laulu: ”Mä koska paljon sain” (MAP-lauluja, 141).

Ohjeita musiikin ja puhutun sanan valmistamiseksi

- Etsi kirkon laulukirjan ja *Lasten laulukirjan* aihekohtaisista hakemistoista samanaiheisia lauluja, joita voisi käyttää tähän toimintaan. Valitse lauluja, jotka ovat oppilaillesi tuttuja.
- Jos esityksessä soitetaan pianoa, tee läheistä yhteistyötä säestäjän kanssa laulujen harjoittelussa, tai pyydä laulunjohtajaa tekemään yhteistyötä hänen kanssaan. Pidä huolta siitä, että säestäjä tietää, milloin mitäkin laulua pitää ruveta soittamaan.
- Laulujen välissä olevien puheosuuksien pitää olla yksinkertaisia. Ne voivat olla pyhien kirjoitusten kohtia, lyhyitä kertomuksia, runoja, henkilökohtaisia kokemuksia tai lainauksia. Jos esiintyjät ovat lapsia, voit esittää heille kysymyksiä ja antaa heidän vastata puheosuudessa. Se auttaa lapsia ymmärtämään opettamaasi evankeliumin sanomaa.
- Havainnollista esitettävää kertomusta kuvin silloin kun se on sopivaa. Voit antaa lasten pidellä kuvia esityksen aikana.

NÄYTÖKSET

Sinusta voi joskus tuntua, että paras tapa opettaa jokin tietty periaate tai taito on näyttää se käytännössä. Näytöksen avulla voi opettaa sellaisia taitoja kuin laulun johta-

mista, ensiavun antamista, leipomista, solmujen tekemistä, sukututkimusaineiston käyttämistä tai pappisuuden toimituksen suorittamista. Näytöksesi jälkeen oppijoille voi antaa tilaisuuden kokeilla samaa.

Jos kutsut jonkun toisen antamaan näytöksen jostakin tekniikasta tai taidosta, niin muista tarjota apua hänen valmistautuessaan.

Kuinka valmistella ja esittää näytös?

Noudata seuraavia vaiheita valmistautuessasi näytökseen:

1. Jos aiot esittää näytöksen itse, niin harjoittele sitä. Varmista, että se täyttää tarkoituksensa ja että pystyt esittämään sen käytettävissä olevassa ajassa. Varmistu myös siitä, että se soveltuu oppilaillesi, niin ettei uuden taidon kokeileminen turhauta heitä.
2. Käy läpi kaikki tarvittava materiaali ja välineet. Huolehdi, että kaikki esineet ovat niin suuria, että ne voi nähdä, tai että pystyt kuvailemaan niitä, jos ne ovat pieniä. Jos olet pyytänyt jotakuta toista antamaan näytöksen etkä oleta hänen tuovan mukanaan tarvittavia materiaaleja ja välineitä, pyydä häntä laatimaan luettelo tarvitsemista tavaroista, niin että sinä voit hankkia ne. Jos oletat, että oppijat toistavat sen, mitä näytöksessä opetetaan, hanki kaikki tarvittavat välineet ja materiaalit valmiiksi heidän käyttöönsä. Jokaiselle oppilaalle voi antaa tarkistuslomakkeen. Kaikki mitat tai ainekset tulee mainita lomakkeella ja näytöksen aikana.
3. Kannattaa ehkä pyytää muita tekniikan tuntevia auttamaan oppijoita heidän harjoitellessaan näytöksessä opetettua taitoa. Jos aiot tehdä niin, puhu näiden henkilöiden kanssa asiasta etukäteen.
4. Järjestä luokkahuone niin, että kaikki näkevät ja kuulevat.
5. Järjestä tilojen siivous näytöksen jälkeen mikäli tarpeen. Noudata näytöksen antamisessa seuraavia vaiheita:
 1. Selitä. Auta oppijoita ymmärtämään näytöksen tarkoitus ja menettelyjen syyt. Auta heitä huomaamaan myös se, kuinka tekniikasta, menetelmästä tai taidosta on heille hyötyä.
 2. Näytä. Näytä tekniikka, menetelmä tai taito käytännössä. Tämän pitäisi antaa oppijoille esimerkki tai malli noudatettavaksi.
 3. Harjoita. Anna oppijoiden harjoitella menetelmää. Harjoitteluvaiheen aikana sinun pitäisi havainnoida, opettaa ja auttaa tarvittaessa. Ole kärsivällinen, ymmärtäväinen, myönteinen ja rohkaiseva.

Sivulla 160–161 on esimerkki siitä, kuinka periaatetta voi opettaa näytöksen avulla.

PANEELIKESKUSTELUT

Paneeli koostuu kahden tai useamman oppilaan ryhmästä tai kutsuvieraista, joilla on erityistietämystä tai -kokeumusta ja joille on annettu keskustelunaihe. Paneelikeskustelua ohjaa puheenjohtaja, joka on tavallisesti opettaja.

Paneelikeskustelujen avulla voit antaa tietoa tai keskustella jonkin evankeliumin periaatteen mukaan elämisestä tai ratkaista ongelman. Paneelikeskustelut suovat luokan jäsenille tilaisuuden ilmaista ajatuksiaan varsin monenlaisista aiheista. Kun pyydät luokan jäseniä esittelemään uutta aineistoa tai keskustelemaan ryhmää kiinnostavista ongelmista, he tulevat aktiivisemmin mukaan oppimiseen.

Kuinka paneelikeskusteluun valmistaudutaan

1. Valitse aihe, joka sopii oppiaiheeseen ja luokan jäsenten ikään. Valmista tästä aiheesta kysymyksiä, joita voit esittää paneelin jäsenille.
2. Valitse etukäteen paneelin jäseniksi henkilöitä, jotka pystyvät vaivautumatta vastaamaan kysymyksiin ryhmän edessä. Rajoita jäsenten lukumäärä kolmesta viiteen. Yli viisijäseninen paneeli voi viedä liikaa aikaa, eivätkä yksityiset paneelin jäsenet saa ehkä riittävästi aikaa lausua mielipiteitään aiheesta. Jos haluat kutsua vierailijoita, joilla on erityistietämystä tai -kokemusta, muista, että vierailevat puhujat tarvitsevat piispan luvan (ks. *Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1998], s. 327).
3. Auta paneelin jäseniä valmistautumaan keskusteluun. Harkitse seuraavia ehdotuksia:
 - a. Auta heitä ymmärtämään, mitä keskustelu käsittelee ja mitkä heidän tehtävänsä ovat, mukaan lukien mahdollinen tutkiminen tai muu valmistautuminen. Kerro heille myös, minkä ikäisiä luokan jäsenet ovat ja millaisia tarpeita heillä on, millaisen esityksen haluat ja kuinka paljon osallistujilla on aikaa esittää sanottavansa.
 - b. Auta heitä hankkimaan tiedot, joita he tarvitsevat osuuteensa keskustelussa.
 - c. Jos paneeli esittää uutta tietoa tai uusia ideoita, anna jokaiselle paneelin jäsenelle yksi näkökulma aiheeseen ainakin viikkoa etukäteen, niin että hän voi valmistautua keskusteluun. Voit antaa halutessasi paneelin jäsenille pyhien kirjoitusten viitteitä, oppikirjoja tai muita lähteitä.
 - d. Jos paneelin jäsenet käsittelevät jotakin ongelmaa, käy tapaamassa heitä ennen keskustelua ja anna heille luettelo kysymyksistä, joista keskustellaan. Anna jokaisen valita kaksi tai kolme kysymystä, joihin hän haluaa vastata.
 - e. Anna paneelin jäsenten vaihtaa juuri ennen esitystä muutaman minuutin ajan keskenään ajatuksia aiheista, joista he keskustelevat.

Kuinka paneelikeskustelu johdetaan

1. Järjestä huone siten, että kaikki näkevät paneelin osallistujat ja kuulevat, mitä he sanovat.
2. Esittele paneelikeskustelun alkaessa paneelin jäsenet ja kerro, mistä aiheesta he keskustelevat.
3. Kun sinä tai joku toinen tehtävään pyydetty puheenjohtaja johtaa keskustelua ja esittää kysymyksiä, muista antaa kullekin paneelin jäsenelle riittävästi aikaa vastata. Paneelikeskustelun onnistuminen riippuu suurelta osin puheenjohtajasta. Tämä henkilö luo esityksen hengellisen tunnelman ja ohjaa keskustelua pitämällä puheenvuorot aiheesta tai ongelmassa, pitämällä keskustelun käynnissä ja auttamalla kaikkia paneelin osanottajia osallistumaan keskusteluun.
4. Anna luokan jäsenten esittää paneelin jäsenille kysymyksiä.
5. Tee keskustelun lopuksi yhteenveto esille tulleista näkökohdista.

PELIT

Pelit tuovat oppiaiheisiin vaihtelua ja antavat oppijoille tilaisuuden olla kanssakäymisissä toistensa kanssa. Kirkon julkaisemissa oppikirjoissa, kirkon lehdissä ja *Perheiltaoppaassa* on peliehdotuksia.

Kuinka pelit valitaan

Kun valitset pelejä käytettäväksi oppiaiheiden yhteydessä, pidä huolta siitä, että ne

- vahvistavat opettamiasi evankeliumin periaatteita.
- soveltuvat siihen ympäristöön, jossa opetat.
- soveltuvat oppilaittesi ikään ja ryhmän kokoon.
- ovat helppotajuisia.
- vievät vain pienen osan oppitunnista. Joissakin tapauksissa jokin peli voi vaatia suuren osan oppitunnista, mutta sellaiset tapaukset ovat poikkeuksia, eivät sääntö.
- eivät herätä kilpailuhenkeä. Vältä antamasta palkintoja "voittajille".
- antavat kaikille oppijoille tilaisuuden osallistua ja kokea onnistumista. Sinun tulee antaa oppijoille tasapuolisesti tunnustusta heidän hyvästä yrityksestään.

Pelejä

Muistipeli

Tässä pelissä on kaksi korttisarjaa, joissa kummassakin on aina kaksi toisiinsa liittyvää kuvaa tai tekstiä. Seuraavanlaista peliä voisi pelata Alkeisyhdistyksen luokassa:

Tarvitset 12 samankokoista paperia, jotka ovat niin isoja, että kaikki voivat nähdä ne. Kiinnitä tai piirrä kuuteen paperiin oppiaiheeseen liittyvä kuva. Kirjoita toisiin kuuteen paperiin kuvien selitykset. Kirjoita paperien toiselle puolelle numerot yhdestä kahteentoista. Levitä sopivassa kohdin oppiainetta paperit lattialle numeropuoli ylöspäin

ja kiinnitä ne teipillä tai tarralla taululle. Niiden ei tarvitse olla numerojärjestyksessä.

Anna jokaisen valita vuorollaan kaksi paperia. Käännä paperit, niin että näette, kuuluvatko kuva ja selitys yhteen. Jos ne kuuluvat, pane ne sivuun. Jos ne eivät kuulu, pane ne takaisin paikoilleen numeropuoli ylöspäin, ja anna seuraavan valita kaksi paperia. Kun kaikille kuville ja selityksille on löydetty pari, keskustelkaa siitä, miten ne liittyvät oppiaiheeseen.

Voit halutessasi muunnella tätä peliä seuraavasti:

- Kirjoita yhdelle paperille puolet jostakin pyhien kirjoitusten jakeesta ja toiselle paperille toinen puoli. Voit myös kirjoittaa toiselle paperille osan jostakin pyhien kirjoitusten ilmaisusta ja toiselle toisen. Pareja voivat olla esimerkiksi "evankeliumin" ja "palautus", "Lehni uni" ja "elämän puusta" ja "rauta" ja "kaide".
- Kirjoita uskonkappaleiden numerot kolmelletoista eri paperille. Kirjoita kolmelletoista vastaavalle paperille kunkin uskonkappaleen avainsanat.

Arvauspelejä

Tässä pelissä opettaja antaa vihjeitä auttaakseen oppijoita tunnistamaan tietyn henkilön, paikan, esineen, pyhien kirjoitusten kertomuksen tai periaatteen. Voit käyttää tätä peliä oppiaiheen esittelyyn tai oppiaiheen jonkin osan tähdentämiseen.

Anna tässä pelissä vihjeitä auttaaksesi oppilaitasi tunnistamaan jonkun oppiaiheeseen liittyvän henkilön tai jonkin esineen. Anna yksi vihje kerrallaan ja anna jokaisen vihjeen jälkeen oppijoille tilaisuus tunnistaa henkilö tai esine. Aloita yleisluontoisilla vihjeillä. Esitä yksityiskohtaisempia vihjeitä, kunnes joku arvaa oikein. Esimerkiksi seuraavia vihjeitä voisi käyttää autettaessa oppijoita tunnistamaan profeetta Mooseksen:

Olen Vanhan testamentin profeetta.

Puhuin Jumalan kanssa kasvoista kasvoihin.

Minut kasvatti egyptiläinen prinsessa.

Mies nimeltä Aaron puhui minun puolestani.

Johdatin Israelin kansan pois vankeudesta.

Voit käyttää seuraavia muunnelmia tästä pelistä:

- Jaa luokka pareiksi. Anna jokaisen parin toiselle jäsenelle jokin sana. Se, joka tietää sanan, antaa yksisanaisia vihjeitä auttaakseen pariaan arvaamaan sanan. Jos henkilö saa esimerkiksi sanan *kaste*, hän voi antaa sellaisia vihjeitä kuin *vesi*, *allas* tai *upottaa*. Jos henkilö saa sanan *Nooa*, hän voi antaa sellaisia vihjeitä kuin *vedenpaisumus*, *eläimet*, *arkki*, *kyyhkyinen* tai *sateenkaari*.
- Anna yhdelle henkilölle jokin sana. Anna toisten arvata sana esittämällä enintään 20 kysymystä. Kysymyksiin on vastattava *kyllä* tai *ei*.
- Pyydä jotakuta piirtämään kuva, joka esittää tiettyä aihetta, henkilöä tai kertomusta. Anna toisten arvata, mitä kuva esittää.

Vastauspelejä

Kirjoita eri papereille kysymyksiä, jotka auttavat oppijoita kertaamaan oppitunnin lopussa oppimaansa. Pane paperit tölkkiin tai muuhun astiaan.

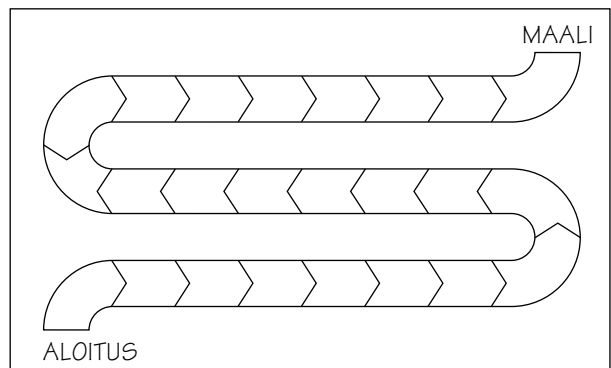
Heitä oppitunnin kertaukseksi hernepussi tai muu pehmeä esine jollekulle ja pyydä häntä ottamaan kysymys astiasta ja vastaamaan siihen. Pyydä sitten henkilöä heittämään hernepussi jollekulle toiselle, joka vetää myös kysymyksen astiasta ja vastaa siihen.

Lautapelejä

Lautapelissä pelaajat siirtävät pelimerkkejä eteenpäin aloituksesta maaliin vastaamalla kysymyksiin ja noudattamalla pelikorteissa olevia ohjeita. Alla olevan kuvan kaltainen pelilauta voidaan valmistaa paksusta laudasta tai piirtää tauluun. Pelimerkkeinä voidaan käyttää kolikoita tai muita pieniä esineitä, jos käytössä on pelilauta. Jos pelaatte taululla, merkitkää oppilaiden eteneminen liidulla. Pelikorteissa tulee opettaa evankeliumin periaatteita. Voit valmistaa kortteja, joissa on esimerkiksi seuraava teksti:

- Pikkuveljesi tuo kotiin lelun, joka kuuluu hänen ystävänsä Jannelle. Hän sanoo: "Jannella on paljon leluja. Ei hän kaipaa tätä yhtä." Selität, että koska lelu kuuluu Jannelle, se täytyy palauttaa. Menet pikkuveljesi kanssa palauttamaan lelun hänen ystävänsä. Koska se on rehellinen teko, siirry kuusi askelta eteenpäin.
- Et ole lukenut kokeisiin. Kokeissa kopioit vastaukset vierustoveriltasi. Koska se ei ole rehellistä, siirry kolme askelta taaksepäin.

Käännä pelikortit pelaamaan ryhtyessänne tekstipuoli alaspäin. Anna sitten pelaajien valita vuorollaan yksi kortti, lukea teksti ja siirtyä eteen- tai taaksepäin kortissa ilmoitetulla tavalla.

PIENRYHMÄKESKUSTELUT

Pienryhmäkeskusteluissa oppijat jaetaan pieniin keskusteluryhmiin. Ryhmät keskustelevalle niille annetuista aiheista ja kertovat sitten ajatuksistaan toisille. Pienryhmäkeskustelujen avulla voit antaa suurelle määrälle ihmisiä tilaisuuden osallistua oppiaiheeseen. Henkilöt, jotka yleensä epäröivät osallistua, saattavat esittää pienryhmissä ajatuk-

sia, joita he eivät esittäisi koko ryhmän edessä. Se auttaa heitä huomaamaan, että heidän ajatuksensa ovat tärkeitä muille.

Ryhvät voivat välistä esittää ajatuksiaan tekemällä julisteita tai taulukoita tai piirtämällä kuvia. Voit esimerkiksi pyytää heitä piirtämään kuvia saman pyhien kirjoitusten kertomuksen eri osista tai niistä asioista, joista he ovat kiitollisia.

Esimerkki pienryhmäkeskustelusta

Kokoaikaiseen lähetystyöhön valmistautumista käsittelevällä oppitunnilla vanhinten koorumin opettaja voisi jakaa koorumin jäsenet viideksi ryhmäksi ja pyytää, että kukin ryhmä valmistautuisi kertomaan yhdestä alla olevista kysymyksistä:

- Mitä nuoret miehet voivat tehdä valmistautuakseen kokoaikaiseen lähetystyöhön?
- Mitä isät voivat tehdä auttaakseen poikiaan valmistautumaan palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä?
- Mitä kotiopettajat voivat tehdä auttaakseen poikia ja nuoria miehiä valmistautumaan palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä?
- Mitä Aaronin pappouden neuvojat voivat tehdä auttaakseen nuoria miehiä valmistautumaan palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä?
- Mitä aikuiset voivat tehdä valmistautuakseen palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä?

Voit käyttää tätä samaa mallia kehitellessäsi muita pienryhmäkeskustelujen aiheita.

Kuinka pienryhmäkeskustelu johdetaan?

Seuraavat vaiheet osoittavat, kuinka pienryhmäkeskustelu johdetaan. Harkitse pienryhmäkeskustelua suunnitellessasi sitä, kuinka kauan kukin näistä vaiheista kestää. Pidä huolta siitä, ettei se vie liikaa aikaa oppitunnista.

1. Jaa luokka ryhmiin, joissa on vähintään kolme henkilöä. (Voit myös pyytää kutakin oppijaa vain kääntymään vierustoverinsa puoleen ja keskustelemaan lyhyesti hänen kanssaan. Jos valitset tämän tavan, sinun on mukailtava vaiheita 2–6.)
2. Valitse kullekin ryhmälle johtaja tai anna ryhmän valita itselleen johtaja. Anna kussakin ryhmässä yhdelle henkilölle tehtäväksi toimia sihteerinä. Anna kullekin sihteerille paperia ja kynä. Sihteerit merkitsevät ryhmän vastaukset muistiin keskustelun aikana. Johtajat pitävät keskustelua yllä ja kertovat myöhemmin ryhmän ideoista luokalle. (Jos järjestät sellaisen pienryhmäkeskustelun, jossa ryhmät piirtävät kuvia, niin anna kullekin ryhmälle niiden tarvitsema materiaali kuten paperia, kyniä ja värikyniä.)
3. Anna kullekin ryhmälle oppiaiheeseen liittyvä keskustelunaihe. Voit pyytää kaikkia ryhmiä keskustelemaan samasta aiheesta tai voit antaa kullekin ryhmälle eri

aiheen. On ehkä hyvä antaa kullekin ryhmälle paperi, johon on kirjoitettu keskustelunaihe.

4. Ilmoita ryhmille aika, jonka he saavat käyttää aiheistaan keskustelemiseen. Pidä huolta siitä, että he käyttävät ajan tehtävänsä parissa. Ilmoita heille määräajan päättymisestä minuutti tai pari etukäteen.
5. Pyydä kunkin ryhmän johtajaa esittelemään ryhmän keskustelun aikana syntyneet ideat. (Jos kaikki ryhmät ovat keskustelleet samasta aiheesta, pyydä johtajia kertomaan yhdestä ideasta kerrallaan. Muuten voi käydä niin, että ensimmäiset ryhmät esittävät monia ajatuksia, ja muille jää vain vähän kerrottavaa.)
6. Tee esityksistä yhteenveto pitäen huolta siitä, että aiheesta on keskusteltu riittävästi. Varmista, että oppijat ymmärtävät, miten heidän keskustelunsa liittyy opettamiisi evankeliumin periaatteisiin.

PIIRTOHEITIN (ks. myös LIITUTAULU)

Piirtoheittimet, joita on joissakin seurakuntakirjastoissa, ovat koneita, jotka suurentavat kuvia ja heijastavat ne valkokankaalle tai seinälle. Niitä voidaan käyttää liitutaulun vaihtoehtona. Siitä on erityisen paljon hyötyä luokassa, joka on niin suuri, että kaikki eivät näe taululle. Jos seurakuntakirjastossanne on piirtoheitin, pyydä seurakuntakirjaston hoitajaa opettamaan sen käyttöä.

PIIRTÄMINEN

Yksi tapa auttaa oppijoita ymmärtämään evankeliumin periaatteita on antaa heidän piirtää kuvia. Piirtäminen antaa heille mahdollisuuden tutkia ja ilmaista ymmärrystään ja tunteitaan evankeliumiaiheista kertomuksista ja keskusteltavina olevista periaatteista.

Esimerkkejä piirtämisestä

- Anna oppijoiden piirtää oppiaiheen teemaan liittyviä kuvia. Voit antaa heidän piirtää kuvia esimerkiksi kodistaan, perheestään, jostakin juhlasta, kymmenyksistä tai valmistautumisesta menemään temppeleihin.
- Anna oppijoiden tehdä oppiaiheeseen liittyvä seinämaalauksen tai aikajana. Anna heidän työskennellä yhdessä yhden pitkän paperiliuskan ääressä.
- Kerro tarina. Anna oppijoiden piirtää kuvia, jotka ilmaisevat tunteita, joita kertomus heissä herättää.
- Kun olet kertonut tarinan, pyydä jokaista piirtämään kuva jostakin tietystä osasta tarinaa. Anna oppijoiden kertoa tarina uudelleen kuviensa avulla. Voit yhdistää kuvat toisiinsa ja näyttää ne kuvalaatikolla (ks. "Kuvalaatikko", s. 164–165.)
- Laula tai anna kuunnella äänite jostakin kirkon tai Alkeisyhdistyksen laulusta. Anna oppilaittesi piirtää kuvia, jotka esittävät sitä, mitä he ajattelevat tai miltä heistä tuntuu kun he kuulevat tuon laulun.

Ohjeita piirtämisen järjestämiseksi

Kun annat oppilaiden piirtää osana oppituntia, pidä huolta siitä, että toiminta liittyy opettamiisi periaatteisiin. Älä kuitenkaan anna toiminnan muodostua oppiaineen pääasiaksi. Tehtävän tulee olla yksinkertainen, jotta oppilaat saavat sen valmiiksi lyhyessä ajassa. Huolehdi siitä, että kaikki tarvittavat välineet ovat valmiina.

Rohkaise oppilaita käyttämään piirtäessään mielikuvitustaan. Älä anna lapsille käsitystä, että heidän on piirrettävä kuva jollakin tietyllä tavalla. Anna heille heidän piirtäessään tunnustusta tasapuolisesti. Jos haluat tietää, mitä joku piirtää, älä kysy häneltä: ”Mitä sinä piirät?” Sano sen sijaan yksinkertaisesti: ”Kerro minulle kuvastasi.”

Voit käyttää silloin tällöin *Lasten Valkeuden* tai *Ystävän* värityssivuja. Muistuta lapsia, että heidän tulee olla kunnioittavia ja hartaita värittäessään Vapahtajan kuvia.

Kun tulee aika jatkaa oppiainetta, haluat ehkä pyytää oppilaitasi kertomaan toisilleen kuvistaan. Kysy heiltä, kuinka kuvat liittyvät oppiaineeseen. Pyydä heitä kertomaan, mitä he ajattelevat piirtämästään. Joskus on hyvä panna piirustukset näyttelille oppiaineen loppuosan ajaksi.

Jos opetat kirkon luokkaa, niin kehota luokan jäseniä näyttämään kuvansa perheelleen. Se auttaa heitä muistamaan, mitä he ovat oppineet. Se antaa myös vanhemmille tilaisuuden keskustella lastensa kanssa evankeliumin periaatteista.

PYHÄT KIRJOITUKSET, MERKITSEMINEN JA REUNAHUOMAUTUSTEN TEKO

Ks. s. 58–59.

PYHÄT KIRJOITUKSET, NIIDEN AVULLA OPETTAMINEN

Ks. ”Opeta pyhiä kirjoituksia”, s. 54–59.

PYHÄT KIRJOITUKSET, OPISKELUN APUVÄLINEET

Ks. s. 56–58.

PYHÄT KIRJOITUKSET, ULKOA OPETTELEMINEN

Ks. ”Ulkoa opetteleminen” s. 179–180.

PYHÄT KIRJOITUKSET, ÄÄNEEN LUKEMINEN

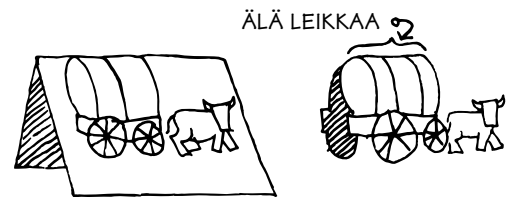
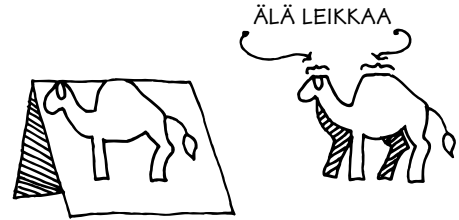
Ks. s. 56.

PYSTYSSÄ PYSYVÄT PAPERINUKET (ks. myös ASETELMAT)

Opettajat voivat kertoa tarinan tai havainnollistaa jotakin oppiaineen periaatetta pystyssä pysyvien paperinukkejen avulla.

Pystyssä pysyvien paperinukkejen valmistaminen

1. Taita paksu paperi kahtia.
2. Piirrä paperille kuva niin, että taitos on ylöspäin. Kuvan on ulotuttava taitokseen asti. Voit sitten antaa perheenjäsenten tai luokan jäsenten värittää ja koristella kuvan.
3. Leikkaa kuva irti. Älä leikkaa taitosta kuvan kohdalta.

PYSÄKIT

Pysäkit ovat paikkoja, joissa eri opettajat järjestävät oppimistoimintoja. Oppilaat jakaantuvat tasaveroisiin ryhmiin ja kiertävät pysäkiltä toiselle. Jokaiselle pysäkillä joku pitää oppimistoiminnan ja jää samaan paikkaan antamaan samat tiedot tai pitämään saman esityksen jokaiselle ryhmälle, joka tulee pysäkillä.

Sinun tai kunkin pysäkin virkailijan on otettava aikaa sen varmistamiseksi, että jokainen ryhmä viettää saman verran aikaa kussakin oppimistoiminnassa. Haluat ehkä soittaa musiikkia sen merkiksi, että ryhmien on aika vaihtaa seuraavalle pysäkillä. Varaa aikaa yhteenvedon tekoon toiminnasta koko luokan kanssa.

Erilaisia pysäkkejä

- Pane näyttelille esineitä, jotka liittyvät tiettyyn aiheeseen, ja anna oppilaiden selittää, mitä esineet ovat. Voit järjestää pysäkkejä esimerkiksi kotituotannosta ja ruoan varastoinnista, veden varastoinnista, polttoainetarastosta tai hätäpakkauksesta.
- Pyydä eri pysäkeillä olevia opettajia keskustelemaan perhesuhteiden eri puolista kuten vanhempien roolista, kurinpidosta tai kommunikoinnista.
- Anna jonkun esittää kullakin pysäkillä eri henkilöä pyhistä kirjoituksista. Anna jokaisen esittäjän selittää, kuinka hänen esittämänsä henkilö on esimerkki ihmisestä, joka elää uskollisesti evankeliumin mukaan.
- Järjestä pysäkkejä, joilla on yksinkertaisia pioneerilasten käsitöitä, leikkejä tai toimintoja.

ROOLILEIKKI

Roolileikissä osallistujat näyttävät tilanteen tai ongelman, joka esiintyy jokapäiväisessä elämässä. Roolileikki auttaa ihmisiä soveltamaan evankeliumin periaatteita tosielämän tilanteisiin heidän etsiessään ratkaisuja ongelmiin, harkitessaan eri valintojen seurauksia ja oppiessaan ymmärtämään toisten ihmisten näkökantoja. Roolileikkiä voidaan käyttää yhteenvedon tekemiseen oppiaiheesta tai virittämään keskustelua jostakin oppiaiheesta esiintyneestä periaatteesta.

Huom. Roolileikki ei ole sama kuin tapausesimerkki. Tapausesimerkissä oppijat *keskustelevat* tilanteesta tai ongelmasta. Roolileikissä osallistujat *näyttelevät*, kuinka ihmiset voivat käyttäytyä jossakin tietyssä tilanteessa.

Esimerkkejä roolileikeistä

- Lapsi on luvannut vanhemmilleen auttaa siivouksessa. Kun hän on ryhtymässä työhön, tulevat ystävät pyytämään häntä leikkimään. He haluavat, että hän lähtee nyt heidän mukaansa ja tekee työn myöhemmin. Esittää roolileikkinä, mitä hänen pitäisi sanoa vanhemmilleen ja mitä hänen pitäisi sanoa ystävilleen.
- Joukko ystävyksiä kävelee kadulla. He löytävät lompakon, jossa on rahaa, mutta eivät tiedä, kenen se on. Jokainen ystävyksistä haluaa menetellä lompakon suhteen eri tavalla. Esittää roolileikkinä, mitä heidän pitäisi tehdä.

Kuinka roolileikkiä käytetään

1. Valmista oppilaitasi roolileikkiin selittämällä lyhyesti ongelma tai tilanne. Anna heille niin paljon tietoa, että he pystyvät esittämään roolinsa mietitysti. Tähdennä sitä, että heidän on määrä esittää roolia eikä toimia omana itsenään.
2. Valitse osallistujat tai pyydä vapaaehtoisia. Sano, kuka esittää minkin osan. Järjestä esiintymistilaisuus mahdollisimman monelle, koska se, että monet ovat mukana roolileikissä, on useinkin onnistuneempaa kuin se, että vain yksi näyttää, mitä voisi tapahtua. (Roolileikki voidaan esittää uudelleen, niin että useammilla on tilaisuus ottaa osaa ja löytää ratkaisuja.)
3. Anna osanottajille muutama minuutti aikaa suunnitella, mitä he tekevät.
4. Ota kaikki paikalla olijat mukaan siten, että pyydät niitä, jotka eivät esiinny, seuraamaan esitystä tarkoin.
5. Keskustelkaa roolileikin jälkeen tapahtuneesta ja arvioikaa sitä esittämällä sellaisia kysymyksiä kuin ”Miltä ongelma sinusta tuntui?” tai ”Voisiko tällaista tapahtua tosielämässä?” tai ”Kuinka tämä auttoi sinua tietämään, mitä tehdä, jos tällaista tapahtuu todella?” Anna oppilaittesi mieltä keinoja ratkaista vastaavanlaisia ongelmia omassa elämässään. Keskustelkaa eri ratkaisuisista.

Yleisiä ohjeita roolileikkejä varten

- Roolileikkiin osallistumisen tulee olla vapaaehtoista. Älä pakota ketään osallistumaan.
- Esittää roolileikkinä tosielämän tilanteita, jotka liittyvät oppiaiheeseen ja ovat tärkeitä oppilaillesi.
- Ihmiset suhtautuvat paremmin sellaisten tilanteiden esittämiseen roolileikkinä, jotka he ovat henkilökohtaisesti kokeneet. Noudata kuitenkin varovaisuutta valitessasi tilanteita roolileikkeihin. Vaikka onkin tärkeää, että ongelmat ovat niin todenmukaisia ja merkityksellisiä kuin mahdollista, ei ketään osallistujaa saa asettaa tilanteeseen, jossa he joutuvat esittämään omaa elämäänsä.
- Ole opettajana hienotunteinen oppijoiden tunteita ja asenteita kohtaan. Hyväksy virheet ja opeta heitä kunnioittamaan toistensa näkökantoja. Älä anna osanottajien esittää arvostelua.
- Yksinkertainen rekvisiitta kuten hatut tai nimilaput voi lisätä roolileikin mielenkiintoisuutta, varsinkin jos opetat lapsia.

SOVELTAMINEN

Meidän tulisi soveltaa ”kaikkia kirjoituksia meihin, jotta se -- olisi -- meille hyödyksi ja opiksi” (1. Ne. 19:23). Pyhien kirjoitusten soveltaminen merkitsee sitä, että näemme, kuinka pyhien kirjoitusten kertomukset vastaavat nykyisiä olosuhteitamme, ja osoitamme, kuinka niissä opetetut periaatteet pätevät meidän elämässämme. Esimerkiksi totuuden puolustamista käsittelevässä oppiaiheessa voisit soveltaa kertomusta Abinadista kuningas Nooan edessä omiin oppilaisiisi (ks. Moosia 11–17). Kun opetuksesi käsittelee hengellistä sokeutta ja Vapahtajan voimaa parantaa meidät ja antaa meille suurempaa hengellistä näkemystä, voisit soveltaa kertomusta, jossa Kristus parantaa sokean miehen (ks. Joh. 9).

Tämä menetelmä on tehokkain silloin, kun annat perheenjäsenille tai luokan jäsenille tilaisuuden pohtia lukemaansa. Kun olet esimerkiksi opettanut, kuinka Joseph Smith menetteli jouduttuaan miltei vastustajan voittamaksi pyhässä lehdossa (ks. KH. J. S. Hist. 15–16), voisit pyytää oppijoita muistelemaan tapausta, jolloin heitä on koeteltu, tai jopa kirjoittamaan sen muistiin. Sitten voisit pyytää heitä ajattelemaan, miksi koetusten hetkellä on niin tärkeää ”ponnistaa kaikki voimansa Jumalan avuksi huutamiseen” (ks. jae 16).

Voit auttaa perheen ja luokan jäseniä ymmärtämään pyhien kirjoitusten ajankohtaisuuden siten, että opetat liittämällä profeettojen ja entisaikojen ihmisten kokemukset yhteen nykyajan ihmisten kokemusten kanssa. Kysy itseltäsi jokaista oppiaihetta valmistaessasi, kuinka periaate (tai kertomus tai tapahtuma) on samanlainen kuin jokin perheenjäsenen tai luokan jäsenen omassa

elämässään kokema. Jos esimerkiksi opetat oppiainetta, jossa keskustellaan kymmenestä käskystä, mietit ehkä, kuinka opettaisit käskyä, joka kieltää jumalankuvien kumartamisen (ks. 2. Moos. 20:4–5). Useimmilla kirkon jäsenillä ei ole ollut paljoakaan kokemusta jumalankuvien kumartamisesta. On kuitenkin olemassa paljon muuta, mitä ihmiset joskus ”kumartavat”. Voit soveltaa opettaesasi kohdassa 2. Moos. 20:4–5 olevaa vanhaa käskyä johonkin tutumpaan asiaan: siihen, miten nyky-yhteiskunnassa kumarretaan rahaa, urheilullisuutta, mielihyvää tai suosiota.

Melkein kaikkia pyhien kirjoitusten kertomuksia voi soveltaa omaan elämäämme. Miettikää seuraavaa kertomusta opettajasta, joka sovelsi erästä pyhien kirjoitusten kertomusta oppilaisiinsa:

Eräissä seurakunnassa oli muodostunut ongelmaksi se, että Alkeisyhdistyksen opettajat tarjosivat joka viikko oppilaille oppitunnilla herkkuja. Herkut etäännyttivät Hengestä ja siirsivät lasten huomion pois oppiaineesta. Alkeisyhdistyksen johtaja pyysi seurakunnan opettajien koulutuskoordinaattoria pitämään yhteisen tuokion, jossa puhuttaisiin tästä ongelmasta.

Opettajien koulutuskoordinaattori mietti, millä tavalla hän esittäisi asian sekä opettajille että lapsille. Mikään lähestymistavoista ei tuntunut aivan oikealta. Kun hän sitten eräänä aamuna taas mietti tehtäväänsä, hänen mieleensä muistui kertomus, jonka hänen perheensä oli äskettäin lukenut yhdessä ja jossa Kristus ruokki 5 000 miestä. Hän muisti, että kun Jeesus oli ruokkinut väkijoukon, jotkut ihmiset seurasivat Häntä siksi, että halusivat saada ruokaa, eikä siksi, että olisivat halunneet kuulla evankeliumia (ks. Joh. 6:26–27).

Sunnuntaina opettajien koulutuskoordinaattori kertoi tuon kertomuksen. Hän opetti kertomuksen avulla oikean syyn käydä Alkeisyhdistyksessä: antaa ja saada hengellistä ravintoa.

Eräs tapa auttaa muita soveltamaan pyhiä kirjoituksia itseensä on pyytää heitä liittämään itsensä osaksi pyhien kirjoitusten tekstiä. Jos joku asettaa itsensä esimerkiksi osaksi kohtaa Jaak. 1:5–6, soveltuu opetus rukouksesta häneen yhtä hyvin kuin Joseph Smithiin:

”Jos kuitenkin [minulta] puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. [Minä olen] saava pyytämän[i], sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä.”

Voimme useinkin soveltaa pyhiä kirjoituksia elämäämme kysymällä: ”Mitä se profeetta, joka kirjoitti tämän kertomuksen muistiin, haluaa meidän oppivan siitä? Miksi hän otti mukaan juuri nämä yksityiskohdat?” Kun esitämme nämä kysymykset esimerkiksi Enoksen kertomuksesta, voimme huomata siinä yhtäläisyyksiä omien rukoukokemustemme kanssa. Voimme saada tietää, että rukoileminen vaatii joskus paljon ponnistelua, ja että taivaallinen Isä vastaa rukouksiimme. Voimme oppia

myös, että vanhemmat vaikuttavat lapsiinsa, vaikka voikin kestää monta vuotta, ennen kuin lapset noudattavat vanhempiansa opetuksia.

Kun sovellamme pyhiä kirjoituksia itseemme ja autamme muita tekemään samoin, voimme nähdä Jumalan sanan voiman jokaisella elämämme osa-alueella.

TAPAUSESIMERKIT

Tapausesimerkit ovat tosielämän tilanteita, jotka saavat oppijat miettimään tai keskustelemaan siitä, mitä he voisivat tehdä vastaavissa tilanteissa. Niiden avulla voi nähdä, miten evankeliumin periaatteet soveltuvat jokapäiväiseen elämään. Voit käyttää tapausesimerkkejä apunasi virittääksesi keskustelua, tähdentääksesi oppiaineen pääperiaatetta tai päättääksesi oppiaineen.

Tapausesimerkit voivat perustua todellisiin tapahtumiin tai todentuntuisiin kuviteltuihin tilanteisiin. Jos käytät todellisuus pohjaista tapausesimerkkiä, haluat ehkä kertoa jossakin vaiheessa oppiainetta, miten tapaus päättyi.

Tapausesimerkkejä

Seuraavana on neljä tapausesimerkkiä keskustelukysymyksineen.

Toisten ystävällinen kohtelevminen

Olet leikkinyt koko aamun naapurissa asuvien ystäviensä kanssa, ja teillä on ollut todella hauskaa. Kadun toisella puolella olevassa talossa vieraisilla oleva tyttö tulee ulos ja näyttää siltä, että hän haluaisi leikkiä teidän kanssanne.

- Mitä sinun pitäisi tehdä?

Täysien kymmenysten maksaminen

On joulukuun loppu, ja veli ja sisar Jokinen tutkivat sen kuun raha- asioitaan. He toteavat, että jos he maksavat kymmenykset, he eivät pysty maksamaan kaikkia laskujaan.

- Mitä tekisit veli ja sisar Jokisen asemassa?

Evankeliumista kertominen muille

Olet suunnitellut monta kuukautta meneväsi seurakuntasi nuorten miesten ja naisten kanssa temppeliin suorittamaan kasteita kuolleiden puolesta. Kirkkoon kuulumaton ystäväsi kutsuu sinut juuri sinä iltana juhliin. Sanot, ettet pääse juhliin, ja ystäväsi kysyy, mitä aiot tehdä sinä iltana.

- Mitä tekisit?

Oikeiden päätösten tekeminen

Ystäväsi on kutsunut sinut katsomaan elokuvaa, jonka tiedät olevan sopimatonta.

- Mitä voisit tehdä kieltäytyäksesi kutsusta?

Tapausesimerkin keksiminen

Joissakin kirkon tuottamien oppikirjojen oppiaiheissa on kertomuksia, joita voi käyttää tapausesimerkkeinä. Haluat ehkä kuitenkin joskus keksiä omia tapausesimerkkejä. Noudata omia tapausesimerkkejä keksiessäsi seuraavia vaiheita:

1. Pidä mielessäsi ne periaatteet, joita valmistaudut opettamaan. Mieti sitten tilanteita, jotka liittyvät niihin periaatteisiin ja soveltuvat opettamallesi ikäryhmälle.
2. Valmistaudu esittämään tilanteet todenmukaisesti ja tavalla, joka herättää ajatuksia ja keskustelua (ks. ”Ohjaa keskustelua”, s. 63–65; ”Opetä kysymysten avulla”, s. 68–70; ”Kertomukset”, s. 161–163).
3. Mieti, mitä voit sanoa tai tehdä periaatteiden vahvistamiseksi keskustelun jälkeen.

TARRATAULU

Tarrataulut ovat liikuteltavia tauluja, joihin kiinnitetään kuvia, yleensä kertomuksia esitettäessä. Tämä opetusväline toimii hyvin lapsia opettaessa. Jos käytät tarrataulua, voit pyytää oppilaita panemaan kuvat siihen. Kun olet kertonut kertomuksen tarrataulun avulla, voit antaa lasten kertoa sen uudelleen kuvien avulla.

Tarrataulun valmistus

Voit valmistaa tarrataulun seuraavasti:

1. Leikkaa pala paksua pahvia, ohutta vaneria tai muuta vastaavaa materiaalia.
2. Leikkaa yksivärisestä flanelista, huovasta, karstatusta nailonneuleesta tai karkeasta säkkikankaasta niin suuri pala, että se ulottuu joka sivulta viisi senttiä laudan reunan yli.
3. Pane lauta kankaan keskelle, niin että kankaan oikea puoli on ulospäin. Käänä kankaan reunat laudan reunojen yli ja kiinnitä ne laudan taakse.

Tarrataulukuvien valmistus

Voit valmistaa itse tarrataulukuvia seuraavasti:

1. Piirrä kuva tai etsi kuva kirkon lehdestä, oppikirjasta tai muualta ja väritä se.
2. Leikkaa kuva irti.
3. Liimaa tai teippaa kuva paksummalle paperille.
4. Kiinnitä kuvan taakse pala hiekkapaperia tai jotakin muuta karkeata materiaalia. Se pitää kuvan tarrataululla.

Ihmisiä, eläimiä ja esineitä esittäviä kuvia voi tilata kirkon tarvikeluettelon kautta. Ne ovat luettelossa nimellä leikekuvat.

TEHTÄVÄMONISTEET

Tehtävämonisteissa on kirjallisia toimintoja, jotka auttavat oppijoita arvioimaan jonkin evankeliumin periaatteen ymmärtämistään, oppimaan uutta tai kertaamaan avainasioita. Voit laatia tehtävämonisteen esitelläksesi, tähdentääksesi tai kerrataksesi tärkeitä oppiaiheen osia. Tehtävämoniste voi toimia oppilaillesi myös oppiaiheesta muistuttajana, jonka he voivat viedä kotiin ja näyttää perheelleen.

Esimerkkejä tehtävämonisteista

Arviointilomake

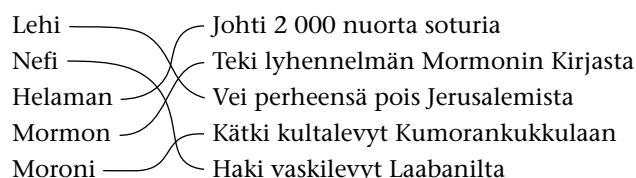
Tehtävämoniste voi auttaa oppilaita arvioimaan, missä määrin jokin evankeliumin periaate on tällä hetkellä osa heidän elämäänsä, ja löytämään alueita, joilla he voivat kehittyä. Käytä alla olevan kaltaista tehtävämonistetta oppiaiheen alussa. Selitä, että jos joku vastaa *ei* johonkin kysymykseen, oppiaihe auttaa häntä ymmärtämään, kuinka sen periaatteen mukaan voi elää paremmin, ja esittää yhden tai kaksi kehitysehdotusta.

Millainen esimerkki minä olen?

Kyllä	Ei	
☐	☐	Kuuntelenko kunnioittaen toisten mielipiteitä?
☐	☐	Puhunko toisista aina myönteiseen sävyyn?
☐	☐	Kohtelenko perheeni jäseniä rakastaen?
☐	☐	Olenko rehellinen työssäni?
☐	☐	Osoitanko hyvää urheiluhenkeä?
☐	☐	Onko kielenkäyttöni puhdasta ja siistiä?
☐	☐	Onko ulkoasuni siisti ja puhdas?
☐	☐	Pidänpö käskyt?
☐	☐	Luenko säännöllisesti pyhiä kirjoituksia?
☐	☐	Olenko iloinen auttaessani toisia?
☐	☐	Katsonko ainoastaan tervehenkisiä elokuvia ja televisio-ohjelmia?
☐	☐	Luenko ainoastaan kohottavia kirjoja tai lehtiä?
☐	☐	Olenko epäitsekäs aikani ja kykyjeni suhteen?
☐	☐	Olenko luotettava?

Yhdistäminen

Kirjoita eri profeettojen nimiä toiseen sarakkeeseen ja toiseen sarakkeeseen se, mistä heidät tunnetaan. Anna oppijoiden yhdistää profeetat ja tapahtumat alla olevalla tavalla.

Voit antaa oppijoiden yhdistää tietoja niin monesta evankeliumin aiheesta kuin haluat. He voivat yhdistää esimerkiksi uskonkappaleet oikeisiin numeroihin, tai he voivat yhdistää pappeusvelvollisuudet oikeisiin pappeusvirkoihin.

Aikajärjestys

Laadi tehtävämoniste, jolla on lueteltu useita historiallisia tapahtumia tai osia jostakin pyhien kirjoitusten kertomuksesta. Anna oppijoiden numeroida ne oikeassa järjestyksessä. Esimerkiksi:

- Kristus kävi nefiläisten luona. (3)
- Mormon kuoli. (4)
- Lehi lähti Jerusalemita. (2)
- Jaredilaiskulttuuri kukoisti. (1)
- Joseph Smith sai kultalevyt. (5)

Aukkotehtävä

Anna lauseita, joista puuttuu joitakin sanoja. Anna oppijoiden panna tyhjiin kohtiin oikeat sanat. Anna oppilaille puuttuvat sanat väärässä järjestyksessä. Esimerkiksi:

”Jos kuitenkin joltakulta _____ puuttuu _____, _____ sitä Jumalalta. Hän on _____ pyytämässä, sillä _____ antaa auliisti _____, _____ soimaamatta.” (Jaak. 1:5.)

Vastaukset: ketään, viisautta, teistä, saava, pyytäköön, Jumala, kaikille

Pyhien kirjoitusten soveltaminen

Voit käyttää tehtävämonisteita kerrataksesi ja soveltaaksesi senkertaisen ja aikaisempien oppiaiheitten aineistoa. Valitse useita pyhien kirjoitusten kohtia, jotka liittyvät äskettäin opeteltuihin evankeliumin aiheisiin. Käy pyhien kirjoitusten kohdat läpi yhdessä oppilaittesi kanssa varmistaaksesi, että he ymmärtävät ne. Kirjoita sitten pyhien kirjoitusten viitteet liitutauluun. Esitä lyhyt tapausesimerkki (ks. ”Tapausesimerkit”, s. 177–178). Pyydä oppilaitasi valitsemaan ainakin yksi kohdista ja soveltamaan sitä tapausesimerkkiin. Anna jokaiselle paperia ja kynä. Pyydä oppijoita kirjoittamaan, minkä kohdan tai mitkä kohdat he valitsevat, mitä niissä kohdissa opetetaan ja kuinka ne soveltuvat tapausesimerkkiin.

Sekoitetut sanat

Sekoitettuja sanoja voidaan käyttää eri tavoin. Esimerkiksi:

- Sekoita sanojen kirjaimet. Anna oppijoiden ottaa selville, mitä sanoja kirjaimista muodostuu. Seuraavassa tehtävämonisteessa on sekoitettuja sanoja, jotka liittyvät lähetystyössä tarvittaviin taitoihin.

ESIPOLKU (opiskelu)	MOLEPU (ompelu)
TALONITORUA (ruoanlaitto)	SAARIHAAT (raha-asiat)
LYSTISI (silitys)	NATTOPIMENE (opettaminen)
TIMOSULEVI (voimistelu)	SYÄTKÖ (käytös)
SIDOSTUT (todistus)	VIISIOMENAN (siivoaminen)

- Sekoita sanoja ja anna oppijoiden selvittää ne, niin että niistä muodostuu kokonainen lause, pyhien kirjoitusten kohta, laulun nimi tai uskonkappale. Esimerkiksi: mulle on perheeni rakas (”Perheeni mulle rakas on”, [MAP-lauluja, 188; Lasten laulukirja, s. 98].) mitä minä teen ja menen on Herra käskenyt (”Minä menen ja teen, mitä Herra on käskenyt” [1. Ne. 3:7].)

Ohjeita tehtävämonisteiden laatimiseksi ja käyttämiseksi

- Oppikirjoissa ja kirkon lehdissä olevia tietoja ja ideoita voi mukailta mielenkiintoisiksi tehtävämonisteiksi.
- Tehtävämonisteiden on sovelluttava oppijoiden ikään. Niiden tulee olla opettavaisia ja hauskoja. Ne eivät saa olla liian vaikeita.
- Oppijat voivat työskennellä yksin, tai luokka voidaan jakaa pieniin ryhmiin, jolloin kukin ryhmä täyttää tehtävämonisteiden. Tehtävämonisteissa olevat tiedot voi kirjoittaa tauluun, ja luokka voi täyttää sen yhdessä.
- Hanki riittävästi kyniä kaikille oppijoille.
- Tehtävämonisteiden täyttäminen ei saa viedä pitkää aikaa. Sinun tulee kuitenkin antaa niin paljon aikaa, että luokan jäsenet saavat sen täytetyksi.
- Kun kaikilla on ollut tietty aika tehtävämonisteiden täyttämiseen, käy vastaukset läpi.
- Auta jokaista tuntemaan onnistuneensa tehtävämonisteiden täyttämässä. Auta niitä, joilla tuntuu olevan vaikeuksia.

TOIMINTAMONISTEET

Ks. ”Tehtävämonisteet”, s. 178–179.

TUSSITAUULU

Ks. ”Liitutaulu”, s. 167–168.

ULKOA OPETTELEMINEN

Kun opettelemme ulkoa pyhien kirjoitusten kohtia, lainauksia sekä kirkon lauluja ja Alkeisyhdistyksen lauluja, niistä voi tulla meille lohdun, ohjauksen ja innoituksen lähteitä. Kun muistelemme niitä, ne voivat auttaa meitä tuntemaan Pyhän Hengen vaikutuksen, olimme missä tahansa.

Ulkoa opetteleminen vaatii tietoista, keskittynyttä ponnistelua. Voit opettaa toisille hyödyllisiä muistiinpainamismenetelmiä. Voit myös ehdottaa heille innoittavaa aineistoa ulkoa opeteltavaksi.

Kuinka oppijoita autetaan opettelemaan ulkoa

Seuraavista ideoista voi olla apua autettaessa oppijoita opettelemaan jotakin ulkoa. Muista näitä ideoita harkittesasi se, että oppilaasi muistavat aineiston kauemmin, jos se on heille merkityksellistä. Huolehdi siitä, että he ymmärtävät ulkoa opettelemissä sanojen merkityksen.

Kirjoita tauluun jokaisen ulkoa opeteltavan sanan alkukirjain

Voit kirjoittaa seuraavat kirjaimet tauluun auttaaksesi oppijoita opettelemaan ulkoa toisen uskonkappaleen:

M U E I S R O S E A R T

Osoita kirjaimia samalla kun toistatte vastaavan sanan.

Jaa aineisto lyhyiksi katkelmiksi tai säkeiksi

Seuraavana on muutamia esimerkkejä siitä, kuinka voi käyttää tätä tekniikkaa:

- Anna kaikkien toistaa lyhyitä katkelmia yhdessä, yksi katkelma kerrallaan. Esimerkiksi opeteltaessa ulkoa kohtaa Sananl. 3:5–6 oppijat voisivat toistaa seuraavat kohdat jakeista: 1) "Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan", 2) "turvaa koko sydämeäsi Herraan", 3) "Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi", 4) "hän viitoittaa sinulle oikean tien".
- Jaa oppijat ryhmiin. Anna jokaiselle ryhmälle yksi katkelma. Pyydä ryhmää lausumaan katkelmansa kun osoitat sitä. Voit joskus pyytää ryhmän jäseniä toistamaan katkelman hiljaa mielessään eikä sanomaan sitä ääneen. Kun oppijat kuulevat katkelmat yhä uudelleen, he pystyvät pian toistamaan kaikki katkelmat oikeassa järjestyksessä.
- Toista sanat katkelma katkelmalta ja pysähdy niin, että oppijat voivat sanoa seuraavan katkelman.
- Kirjoita sanat paperille ja leikkaa katkelmat sanaliuskoiksi. Kun olette sanoneet kohdan moneen kertaan, sekoita sanaliuskat. Anna oppijoiden panna sanaliuskat oikeaan järjestykseen.

Kirjoita ulkoa opeteltava teksti liitutauluun

Pyydä oppijoita lukemaan teksti moneen kertaan. Pyyhi pois tai peitä vähitellen yhä useampia sanoja, kunnes oppijat ovat oppineet tekstin ulkoa.

Käytä musiikkia

Voit auttaa oppijoita opettelemaan tekstiä ulkoa musiikin avulla. Voit esimerkiksi opettaa pyhien kirjoitusten kirjoja tai uskonkappaleita lasten lauluilla (ks. esim. *Lasten*

laulukirja, s. 63; *Lisää lauluja lapsille*, s. 28–47). Tämä menetelmä voi kiinnostaa myös aikuisia ja nuoria.

Harjoitelkaa ulkoa opeteltavaa tekstiä moneen kertaan

On tärkeää harjoitella sitä, mitä opettelemme ulkoa. Ottakaa huomioon ulkoa opeteltavan tekstin pituus päättäessänne, kuinka harjoitette sitä. Lyhyen pyhien kirjoitusten kohdan voi opetella yhdellä kertaa. Uuden laulun voi opettaa säe kerrallaan. Erityisohjelman osa saattaa vaatia useita harjoituskertoja. Kerratkaa teksti aika ajoin uudelleen oppilaittenne kanssa. Kehottakaa oppilaita harjoittelemaan itsenäisesti.

VERTAUKSET JA HAVAINTOESITYKSET

Usein on vaikeata opettaa evankeliumin abstrakteja asioita – sellaisia periaatteita kuin usko, parannus, rakkaus, Jeesuksen Kristuksen sovitus, syntien anteeksianto ja lunastus. Vanhin Boyd K. Packer on sanonut:

"Evankeliumia opettaessamme emme luo uudelleen aineellista maailmaa ympärillemme vaan käsittelemme meissä olevaa abstraktia maailmaa, ja siinä on suuri ero. Käytössämme ei ole mitään tavallisia työkaluja. On paljon mutkattomampaa välittää lapsille käsitys kissasta kuin käsitys uskosta. Uskoa on erittäin vaikea kuvailla.

Esimerkiksi, kuinka suuri usko on? Huomaamme piankin, että koosta ei ole hyötyä. Puhumalla määrästä, esimerkiksi että on paljon uskoa tai vähän uskoa, voimme puhua vain epämääräisesti sellaisen lapsen kanssa, joka ei tiedä mitään uskosta. Emme pysty sanomaan hänelle, minkä värinen se on. Emme pysty sanomaan hänelle, minkä muotoinen se on. Emme pysty sanomaan hänelle, minkälainen sen rakenne on."

Sitten vanhin Packer antoi meille opetusvälineen, jota voimme käyttää opettaessamme abstrakteja asioita: "Tehokkaampi tapa on kiinnittää näkymätön uskon käsite johonkin konkreettiseen, mistä oppilas jo tietää jotakin, ja sitten rakentaa tämän tiedon perustalle." (*Teach Ye Diligently*, tarkistettu painos [1991], s. 31–32.)

Voit käyttää vertauksia ja havaintoesityksiä auttaaksesi oppijoita ymmärtämään abstrakteja periaatteita. Yhdessä kertomusten ja henkilökohtaisen todistuksen kanssa nämä menetelmät ovat sinulle erinomainen väline niiden iankaikkisten totuuksien opettamiseen, joita me emme voi aisteillamme havaita.

Muista vertauksia ja havaintoesityksiä käyttäessäsi, että niiden pitää aina vahvistaa oppiaihkeen tarkoitusta, eivätkä ne saa poiketa opettamistasi evankeliumin periaatteista.

Vertaukset

Vapahtaja viittasi usein tuttuihin maallisiin esineisiin tai kokemuksiin auttaakseen kuulijoitaan ymmärtämään hengellisiä periaatteita. Hän sanoi olevansa "elämän leipä" (Joh. 6:35) ja "hyvä paimen" (Joh. 10:11, 14). Hän opetti seuraajiaan etsimään eksyneitä lampaita (ks. Matt. 10:5–8)

ja ruokkimaan karitsoitaan (ks. Joh. 21:15–17). Herra vertasi taivasten valtakuntaa aarteeseen, helmeen ja nuottaan (ks. Matt. 13:44–48). Hän vertasi uskoa sinapinsiemenen (ks. Matt. 17:20). Hän sanoi, että ihmiset tunnetaan hedelmistään (ks. Matt. 7:15–20). Hänen opetuksissaan ahtaasta portista tuli tie iankaikkiseen elämään (ks. Matt. 7:13–14) ja Hänen opetuslapsistaan tuli ihmisten kalastajia (ks. Matt. 4:18–19). Hän sanoi kansansa kokoamisen olevan kuin kanaemo, joka kokoaa poikaset siipiensä suojaan (ks. Matt. 23:37).

Harjoittelemalla ja mielikuvitusta käyttäen voit löytää tutuista esineistä yhtymäkohtia evankeliumiin. Esimerkiksi rukousta voi verrata radioon, patriarkallista siunausta voi verrata Liahonaan, ja toivoa voi verrata pilvien takaa pilkahtavaan auringonpaisteeseen. Voit huomata opetuksia työpaikalla, tavanomaisissa taloustöissä tai ollessasi tekemisissä muiden ihmisten kanssa (ks. ”Etsi opetuksia kaikkialta, s. 22–23).

Vanhin Packer esitti kaavan vertausten löytämiseksi:

_____ on kuin _____

Kuten tuonnempana on esitetty, tätä kaavaa voidaan käyttää opettaessa parannusta. Parannuksen abstrakti periaate selkiytyy, kun me vertaamme sitä johonkin yksinkertaiseen ja tuttuun. Vanhin Packer opetti:

”Ajatelkaamme aihetta *parannus*.

Parannus on kuin _____

Mihin jokapäiväiseen ja kaikille tuttuun voisimme verrata parannusta? Käyttäkäämme esimerkiksi saippuaa.

Parannus on kuin *saippuaa*.”
(Ks. *Teach Ye Diligently*, s. 36–37; ks. myös s. 34.)

Muita esimerkkejä vertauksista

Seuraavana on lueteltu muita vertauksia, joita voit käyttää opettaessasi evankeliumia:

Pyhien kirjoitusten tutkiminen on kuin juhla-ateria.

Lapset ovat kuin aarteita.

Usko on kuin kilpi.

Pyhät kirjoitukset ovat kuin lautta kuohuvassa virrassa.

Synti on kuin juoksuhiiekkaa.

Havaintoesitykset

Vertausten tavoin havaintoesityksetkin rinnastavat abstrakteja asioita tuttuihin aineellisiin asioihin. Havaintoesityksessä kuitenkin käytetään todellisia esineitä sen sijaan että niistä vain puhuttaisiin. Auttaakseen oppijoita esimerkiksi ymmärtämään parannuksen puhdistavan vaikutuksen opettaja voisi näyttää saippuapalaa tai vieläpä pestä sillä likaa käsistään.

Muita esimerkkejä havaintoesityksistä

Seuraavat esimerkit kuvaavat edelleen sitä, kuinka havaintoesityksiä käytetään:

- Näytä kolikkoa osoittaaksesi, että toimitukset ja liitot ovat erottamattomia. Kysy sitten, kumpi puoli kolikosta on tärkeämpi. (Kumpikaan puoli ei ole tärkeämpi.) Kysy oppilailta, pystyvätkö he erottamaan kolikon puolet toisistaan. Selitä sitten, että toimitukset ja liitot ovat erottamattomia aivan kuten kolikon kaksi puolta ovat erottamattomia. Mainitse myös, että toimitukset ja liitot ovat välttämättömiä Jumalan kasvojen eteen pääsemiseksi aivan kuten kolikoita tarvitaan joskus johonkin tilaisuuteen pääsemiseksi.
- Tähdentääksesi sitä, että jokainen yksilö on tärkeä, anna oppilaiden koota yksinkertainen palapeli, josta olet ottanut pois yhden palasen. Kun he kysyvät puuttuvasta palasta, anna se heille. Kysy heiltä, miksi puuttuva pala on tärkeä. Selitä sitten, että jokainen palapelin pala on kuin perheen tai luokan jäsen. Jokainen ihminen on tärkeä.
- Näytä karttaa kuvataksesi evankeliumin tärkeyttä. Kysy, miksi karttoja käytetään. Vertaa sitten karttaa evankeliumiin. Selitä, että kartan tavoin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi opastaa meitä. Se auttaa meitä pysymään polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään taivaallisen Isämme luona.
- Opettaaksesi Jumalan sanan ravitsemista sen jälkeen kun se on kylvetty sydämeemme (ks. Al. 32:28–43) piirrä kuva kahdesta kasvista – terveestä, joka kasvaa kosteassa, ravitsevassa maassa, ja huonokuntoisesta, joka kasvaa kuivassa, köyhässä maassa.

Milloin vertauksia ja havaintoesityksiä käytetään

Vertauksia ja havaintoesityksiä voidaan käyttää monin tavoin, mutta erityisen hyödyllisiä ne ovat silloin kun sinun täytyy

- saada osaksesi oppilaittesi huomio. Voit käyttää vertauksia ja havaintoesityksiä herättääksesi nopeasti mielenkiintoa, keskittääksesi oppijoiden huomion ja esitelläksesi jonkin oppiaiheen aiheen tai periaatteen.
- antaa oppiaiheelle puitteet. Voit joskus rakentaa koko oppiaiheen vertauksen tai havaintoesityksen ympärille.
- päättää, tehdä yhteenveto ja rohkaista. Kun olet opettanut jonkin evankeliumin periaatteen, voit tehdä vertauksen tai havaintoesityksen avulla yhteenvedon siitä, mistä on keskusteltu, ja innoittaa oppilaitasi tekemään elämässään arvokkaita muutoksia.

VIERAILEVAT PUHUJAT

Haluat ehkä joskus kutsua oppitunnille vierailijan puhumaan oppilaillesi. Aaronin pappeuden neuvoja voisi kutsua esimerkiksi kotiin palanneen lähetyssaarnaajan puhumaan nuorille miehille siitä, kuinka he voivat valmistautua lähetystyöhön.

Kuinka vieraileva puhuja kutsutaan

Sinun on kysyttävä piispalta lupa ennen kuin kutsut vierailevan puhujan, joka ei ole seurakunnan jäsen (ks. *Kirkkokäsikirja – Kirja 2, Pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille* [1998], s. 327.) Menettele seuraavasti saatua piispalta luvan:

1. Kutsu vieraileva puhuja etukäteen. Ilmoita hänelle oppiaiheen aihe, luokan oppilaiden ikäryhmä, se, mitä oppilaiden pitäisi mielestäsi oppia esityksestä, sekä se, kuinka paljon aikaa hän voi käyttää. Anna puhujalle kopio oppikirjan oppiaiheesta.
2. Jos aiotte esittää vierailijalle kysymyksiä, laadi lista kysymyksistä, joita aiotte esittää. Anna vierailijalle kopio kysymyksistä.
3. Esittele vierailija ennen kuin hän puhuu luokassa.

VISUAALISET HAVAINTOVÄLINEET

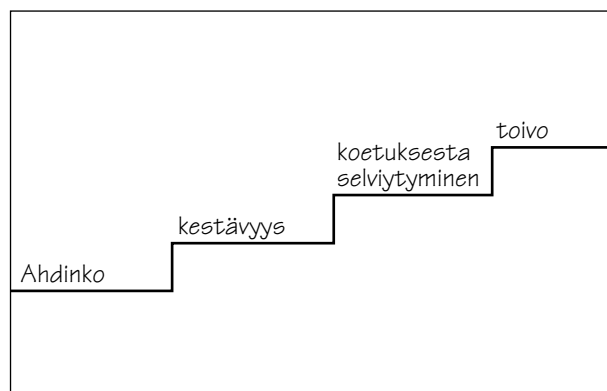
(ks. myös KUVAT)

Opimme kaikilla aisteillamme. Meillä on taipumus nojautua virallisissa opetustilanteissa vahvasti puhuttuun sanaan. Opettajat, jotka haluavat lisätä oppijoiden kykyä ymmärtää ja oppia, käyttävät kuitenkin myös visuaalisia havaintovälineitä. Useimmat ihmiset oppivat paremmin ja muistavat kauemmin, kun esität ajatukset käyttämällä kuvia, karttoja, sanaryhmiä tai muita visuaalisia havaintovälineitä sen sijaan että vain puhuisit.

Seuraavana on muutamia esimerkkejä siitä, mitä voit tehdä visuaalisten havaintovälineiden avulla.

Selventää ajatusten, ihmisten tai paikkojen välisiä suhteita

Eräs Apuyhdistyksen opettaja halusi auttaa sisaria ymmärtämään paremmin, kuinka kohdassa Room. 5:3–4 osoitetaan koetusten ja toivon välinen suhde. Hän piirsi yksikertaisen kaavan:

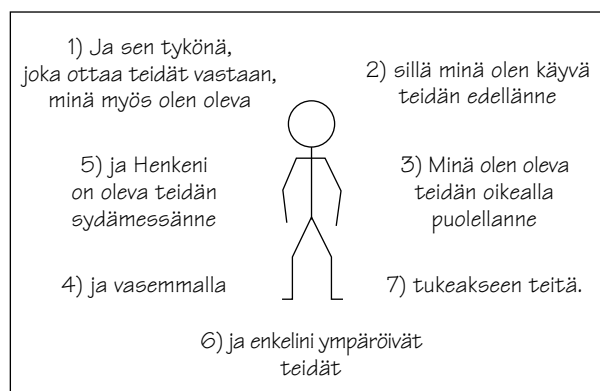

Sitten hän pyysi sisaria keskustelemaan siitä, kuinka ahdinko saa aikaan kestävyyttä ja kärsivällisyyttä, ja pyysi heitä esittämään esimerkkejä omasta elämästään. Kun sisaret kävivät läpi yksikertaisen kaavan, he huomasivat, kuinka ahdinko, kestävyys, koetuksesta selviytyminen ja toivo olivat kaikki tärkeitä heidän omassa elämässään.

Eräs pyhäkoululuokka tutki kertomusta Emmauksen tieltä (ks. Luuk. 24:1–35). Opettaja käytti Raamatun karttaa auttaakseen luokan jäseniä ymmärtämään Jerusalemin ja Emmauksen välisen etäisyyden. Sitten hän näytti oppilaille karttaa heidän kotikaupungistaan, jossa kaksi heidän tuntemaansa paikkaa oli yhtä kaukana toisistaan. Se auttoi oppilaita ymmärtämään suurin piirtein, kuinka kauan matkan käveleminen kesti, ja arvostamaan enemmän sitä, mitä tapahtui opetuslasten ja Jeesuksen välillä.

Välittää tunteita ja suo hengellistä vakaumusta

Eräs opettaja havainnollisti liitutaulun avulla kohtaa LK 84:88 lähetyssaarnaajista koostuvalle luokalle. Hän halusi lähetyssaarnaajien tuntevan, että Herran vaikutus voi ympäröidä heidät. Hän kirjoitti jokaisen kohdassa esiintyvän ilmaisun seuraavasti:

Tämä kirjoitusten kohdan sanojen yksinkertainen järjestely teki lähetyssaarnaajille mahdolliseksi tuntea syvästi Herran suojaava lupaus. Seurasi mielenkiintoinen keskustelu, kun oppijoita pyydettiin kertomaan lähetystyötä kohtaan tuntemistaan peloista ja luottamuksesta Herran lupaukseen auttaa heitä.

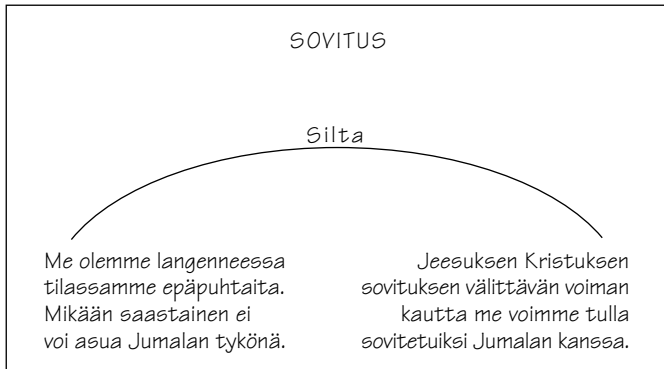
Auttaa oppijoita ymmärtämään tapahtumien järjestystä

Visuaaliset havaintovälineet voivat auttaa oppilaitasi ymmärtämään joidenkin tiettyjen tapahtumien järjestystä. Esimerkiksi aikajatkumot voivat auttaa oppijoita ymmärtämään tapahtumajärjestystä heidän opiskellessaan sellaisia aiheita kuin Jeesuksen palvelutyö, Paavalin lähetysmatkat ja kirkon varhaishistoria.

Auttaa oppijoita ymmärtämään periaatteita

Kun oppilaat saavat nähdä pyhien kirjoitusten tapahtumien järjestyksen, he voivat usein ymmärtää selkeämmin periaatteita. Useimmille kirkon jäsenille on opetettu autuudensuunnitelma kuvien avulla. Kuvitettu kaavio elämästä ennen kuolevaisuutta, maanpäällisestä elämästä, elämästä kuoleman jälkeen, tuomiosta ja kolmesta kirkkausasteesta on hyödyllinen, kun autetaan ymmärtämään suunnitelman järjestystä.

Visuaaliset havaintovälineet voivat lisätä kuulijoiden ymmärrystä abstrakteista periaatteista. Voit esimerkiksi kuvata Kristuksen sovituksen välittävää voimaa seuraavalla kuvalla:

Auttaa oppijoita muistamaan

Köyhien ja puutteenaisten auttamista koskevaa oppi-aihetta voisi rikastaa näyttämällä kuvan Kristus ja rikas nuorukainen. Tässä kuvassa Vapahtaja kohdistaa nuoren miehen huomion puutteenaisiin sanoen: "Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua." (Mark. 10:21.) Tämä kuva voi auttaa oppijoita muistamaan palvella niitä, jotka ovat palvelemisen tarpeessa.

G

EVANKELIUMIN OPETTAMINEN -KURSSI

Ohjeita kurssin opettajalle

Kurssin tavoite	Tämä kurssi toimii perustana, jonka avulla kirkon jäsenet pystyvät opettamaan evankeliumia tehokkaammin kotona ja kirkossa. Kurssin oppiaiheet on tarkoitettu opetettaviksi järjestetyn luokan opetusohjelmassa. Niitä voi opiskella myös yksin tai perheen kanssa.
Yleiskatsaus kurssiin	Herra on käsenyt meitä opettamaan toinen toisellemme valtakunnan oppia (ks. LK 88:77). Hän, Mestariopettaja, on näyttänyt meille esimerkin, jota voimme seurata. Myöhempien aikojen ilmoituksissa Hän on antanut meille määrättyjä käskyjä, jotka osoittavat, kuinka meidän tulisi opettaa (ks. esim. LK 42:12–14; 50:13–22; 52:9; 88:122). Hänen esimerkkinsä ja Hänen käskynsä ohjaavat meitä pyrkiessämme tulemaan paremmiksi opettajiksi. Oppiaihe 1, ”Evankeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa”, luo koko Evankeliumin opettaminen -kurssin hengen. Se keskittyy Herran suurenmoiseen suunnitelmaan opettaa meille lunastussuunnitelma. Oppiaiheessa opetetaan, että me voimme auttaa tässä pyhässä työssä. Oppiaiheet 2, 3 ja 4 esittävät kolme evankeliumin opettamisen peruseriaa: ”Rakasta niitä, joita opetat”, ”Opeta Hengen avulla” ja ”Opeta oppia”. Oppiaihe 5, ”Edistä oppimista”, keskittyy siihen, kuinka voi auttaa yksilöitä suhtautumaan vastuullisesti evankeliumin oppimiseen. Oppiaiheissa 6 ja 7, joiden kummankin nimi on ”Luo oppimisilmapiiri”, näytetään, kuinka voi välttää ja ratkaista opetustilanteissa syntyviä ongelmia. Oppiaiheissa 8 ja 9, joiden kummankin nimi on ”Käytä tehokkaita menetelmiä”, opetetaan monien eri opetusmenetelmien tehokasta käyttöä. Oppiaiheessa 10, ”Valmista kaikki, mikä on tarpeen”, näytetään, kuinka suunnitella oppiaiheita. Oppiaiheiden 11 ja 12 avulla autat luokan jäseniä soveltamaan käytäntöön kaikkea sitä, mitä he ovat oppineet 10 ensimmäisen oppiaiheen aikana. Oppiaihe 11, ”Kehitä lahjojasi”, auttaa luokan jäseniä tekemään henkilökohtaisen edistymissuunnitelman ja näyttää, kuinka monet seurakunnassa saatavilla olevat opetusvälineet ja lähdeteokset voivat auttaa heitä onnistumaan tämän suunnitelman toteuttamisessa. Oppiaihe 12, ”Mene ja opeta”, antaa luokan jäsenille tilaisuuden opettaa toisiaan kertomalla siitä, mitä he ovat oppineet tämän kurssin aikana.
Kurssin järjestäminen	Tietoa siitä, milloin kurssi pitäisi järjestää ja keiden pitäisi osallistua, sekä tietoa kurssin mahdollisista sovelluksista löytyy julkaisusta <i>Evankeliumin opetuksen parantaminen – Johtajan opas</i> , s. 10.
Valmistautuminen opettamaan kurssia	On suositeltavaa, että luet kaikki 12 oppiaihetta ennen kurssin alkamista. Tällä tavoin näet, kuinka oppiaiheet liittyvät toisiinsa ja luovat perustan evankeliumin opettamiselle. Se auttaa sinua myös tiedostamaan ne evankeliumin opettamisen periaatteet, joista sinun pitäisi olla esimerkkinä kurssia opettaessasi.

Käytä kirkon tuottamaa aineistoa

Tämän kirjan lisäksi tarvittavat pyhät kirjoitukset sekä *Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n* osion ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”. Voit myös halutessasi viitata siihen aineistoon, joka mainitaan luvussa ”Kirkon tuottamat evankeliumin opetuksen lähteet” tämän kirjan sivulla 105.

Seurakuntakirjaston hoitajalta saat tietää, mitä lähdeoteoksia seurakuntakirjastossa on saatavilla.

Työskenteleminen luokan jäsenten kanssa*Luokan jäsenten tarvitsema aineisto*

Luokan jäsenten pitää tuoda mukanaan luokkaan omat pyhät kirjoituksensa. Tämän lisäksi heillä tulee olla mukanaan vihko tai jokin muu, johon he voivat kirjoittaa muistiinpanoja, merkitä muistiin annetut tehtävät sekä kirjoittaa ajatuksiaan. Jokaisella luokan jäsenellä tulee olla oppitunnilla mukanaan tämä kirja.

Auta luokan jäseniä osallistumaan oppiaiheeseen

Jokaisessa oppiaiheessa on ohjeita, joiden tarkoituksena on auttaa luokan jäseniä osallistumaan aktiivisesti oppimiskokemukseen. Esimerkiksi luokan jäseniä voi pyytää kirjoittamaan asioita vihkoonsa, ilmaisemaan omia ajatuksiaan tai kertomaan omista kokemuksistaan. Kun valmistat oppiaiheita, varaa riittävästi aikaa siihen, että luokan jäsenet voivat toimia näiden annettujen ohjeiden mukaisesti.

Tehtävät

Tämän kurssin oppiaiheet sisältävät kahdenlaisia tehtäviä:

1. Luokan jäseniä pyydetään valmistamaan osa oppiaiheesta. Nämä tehtävät löytyvät kohdasta ”Valmistelut”, ja niitä on monessa oppiaiheessa. Ne antavat luokan jäsenille tilaisuuksia osallistua ja opettaa toisiaan. Sinun tulisi pohtia rukoillen, kenelle luokan jäsenelle annat näitä tehtäviä. Tehtäviä antaessasi anna luokan jäsenille aikaa valmistautua.
2. Luokan jäsenille annetaan tehtäväksi harjoitella joitakin tiettyjä periaatteita luokan ulkopuolella. Nämä tehtävät ovat tärkeä osa kurssia, koska ne auttavat luokan jäseniä tulemaan jatkuvasti paremmiksi opettajiksi. Nämä tehtävät tulee antaa kunkin oppiaiheen lopussa.

Tue luokan jäseniä yksilöinä

Tämän kurssin oppiaiheiden opettamisen lisäksi sinun tulisi järjestää aikaa tukea henkilökohtaisesti jokaista luokan jäsentä. Luokan jäsenet kokevat onnistuvansa paremmin, kun keskustele heidän kanssaan oppiaiheiden välillä ja annat rohkaisua ja tukea. He saattavat haluta keskustella niistä kokemuksista, joita he saavat soveltaessaan käytäntöön oppiaiheissa opetettuja periaatteita.

Jumalallista apua koskeva lupaus

Pohdi sivulla 234 olevaa ohjetta opettajalle. Kun harjoitat uskoa, pyydät apua rukouksessa ja sovellat käytännössä niitä periaatteita, joita tällä kursilla opetat, autat luokan jäseniä tulemaan aseiksi ”Jumalan kädessä”, jotta he saattaisivat muita ”totuuden tuntemiseen” (Al. 17:9).

Kurssin opiskeleminen yksin tai perheen kanssa

Jos seurakunnassanne ei tällä hetkellä ole tarjolla Evankeliumin opettaminen -kurssia tai jos sinulla ei ole mahdollisuutta osallistua tälle kurssille, voit opiskella oppiaiheet yksin tai perheenjäsenten kanssa. Kuitenkaan yksin tai perheen kanssa opiskelemisen ei ole tarkoitus korvata tälle kurssille osallistumista, kun siihen tarjoutuu mahdollisuus. Kurssi on paljon antoisampi, kun kokoonnutte yhdessä muiden kanssa sekä kerrotte toisillenne ajatuksistanne ja opitte yhdessä, kuinka voitte kehittyä opettajina.

Kuinka opiskelet yksin tai perheesi kanssa

Lue "Ohjeita kurssin opettajalle" sivuilla 186–187. Sovella ehdotukset omaan tilanteeseesi.

Tee omakohtainen päätös. Opiskelusi on tehokkaampaa, jos heti alussa itse päätät tulla paremmaksi opettajana ja jos sinulla on halu käydä kurssi loppuun kaikella ahkeruudella.

Opiskele oppiaiheet järjestyksessä – älä yritä käydä läpi enempää kuin yksi oppiaihe viikkoa kohden. Tarvitset oppiaiheiden välillä aikaa soveltaa oppimaasi käytäntöön.

Tee muistiinpanoja. Omaan edistymiseesi liittyvien muistiinpanojen tekeminen on tärkeä osa Evankeliumin opettaminen -kurssia. Oppiaiheissa annetaan mahdollisuuksia merkitä muistiin kurssiin liittyviä huomioita, vaikutelmia, suunnitelmia, kokemuksia ja edistymistä.

Tee tehtävät. Pyrkimyksesi tulla paremmaksi opettajana tuottavat tulosta vain kun toteutat oppimaasi käytännössä. Jokaisessa oppiaiheessa on tehtäviä, joiden tarkoitus on auttaa sinua soveltamaan periaatteita todellisiin opetustilanteisiin. Tee nämä tehtävät uskollisesti. Merkitse muistivihkoosi arviosi omista toimenpiteistäsi ja edistymisestäsi.

Jos opiskelet perheenjäsenten kanssa, järjestäkää opiskelunne niin kuin opiskelisitte luokassa. Voitte vuorotellen ohjata keskustelua. Lukekaa oppiaiheissa ehdotetut pyhien kirjoitusten kohdat, keskustelkaa kysymyksistä ja tehkää annetut tehtävät.

Jos opiskelet yksin, kuvittele olevasi luokassa. Mitä voisit lisätä oppiaiheeseen liittyvään keskusteluun? Kuinka vastaisit tehtyihin kysymyksiin? Kirjoita käsityksesi muistivihkoosi. Luku "Tee henkilökohtainen evankeliumin opiskelusuunnitelma" sivuilla 16–17 sisältää ehdotuksia, kuinka voit opiskella tehokkaasti.

Jos opiskelet yksin, etsi joku, jolle voit raportoida. Henkilökohtainen opiskelusi onnistuu paremmin, jos sinulla on joku, jolle voit kertoa näkemyksistäsi ja ajatuksistasi. Voit ehkä pyytää jotakuta perheenjäsentä, ystävää tai pappeusjohtajaa tai apujärjestön johtajaa. Kerro tälle henkilölle tavoitteistasi ja suunnitelmistasi sekä työsi tuloksista.

Evankeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa

Oppiaihe
1

Tavoite	Auttaa luokan jäseniä vahvistamaan haluaan auttaa Herran työssä opettamalla Hänen evankeliumiaan.
Ohjeita opettajalle	Rakastavassa hyvydessään taivaallinen Isämme on antanut opettajia auttamaan Hänen lapsiaan oppimaan sen, mitä näiden tulee tehdä saadakseen iankaikkisen elämän. Jokainen meistä on hyötynyt evankeliumin opettamisesta, ja jokaista meitä on käsketty opettamaan evankeliumia muille. Sinun tehtäväsi tämän kurssin opettajana on osa tätä suurenmoista työtä. Seuraavat presidentti Gordon B. Hinckleyn sanat antavat käsityksen sanomasta, jota sinun tulisi välittää luokan jäsenille koko tämän kurssin ajan: ”Meidän tulee vahvistaa itseämme ja muita kirkon jäseniä saadaksemme opettajamme puhumaan mieluummin sydämestään kuin kirjoistaan ja välittämään sen rakkauden, jota he tuntevat Herraa ja tätä kallisarvoista työtä kohtaan, niin että se jollakin tavalla sytyttäisi liekin niiden sydämessä, joita he opettavat” (<i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i>, 1997, s. 619–620). ”Meillä on työtä tehtävänä, ja sitä on todella paljon. Käärikäämme hihamme ja ryhtykäämme siihen uudelleen sitoutuneina ja luottaen Herraan. – Me onnistumme kyllä, jos me rukoilemme ja olemme uskollisia. Me pystymme parempaan kuin olemme koskaan aikaisemmin pystyneet.” (“Meillä on työ tehtävänä”, <i>Valkeus</i>, heinäkuu 1995, s. 90.) Tämä sanoma keskeisenä periaatteenaan tämä oppiaihe luo koko Evankeliumin opettaminen -kurssin hengen.
Valmistelut	1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen. 2. Lue tämän kirjan osio ”Evankeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa” (s. 2–10). 3. Kehota luokan jäseniä tuomaan luokkaan mukanaan pyhät kirjoituksensa ja muistivihko. Tarvittaessa pyydä piispakunnan jäsentä varaamaan vihon luokan jäsenille. 4. Hanki riittävä määrä kirjaa <i>Opettaminen, kutsumuksista suurin</i> annettavaksi niille luokan jäsenille, joilla kirjaa ei vielä ole.
Oppiaiheen käsittelyehdotus	Toivota luokan jäsenet tervetulleiksi kurssille. Jos et tunne kaikkia luokan jäseniä tai jos he eivät kaikki tunne toisiaan, pyydä heitä lyhyesti esittelemään itsensä. Varmista, että jokaisella luokan jäsenellä on vihko, jota hän voi käyttää oppiaiheen aikana. Selitä, että vihkoon on tarkoitus kirjata muistiin Evankeliumin opettaminen -kurssiin liittyviä huomioita, vaikutelmia, suunnitelmia, kokemuksia ja edistymistä.

Evankeliumin opettajat vaikuttavat monien ihmisten elämään.

Kertomus

Lue seuraava presidentti Thomas S. Monsonin esittämä kertomus:

”Sitten vielä pyhäkoulun opettaja – jota en voi koskaan unohtaa ja jonka tulen aina muistamaan. Me tapasimme ensi kerran eräänä sunnuntaiaamuna. Hän tuli pyhäkoulun johtajan kera luokkaan ja hänet esiteltiin meille opettajana, joka itse asiassa oli pyytännyt päästä juuri meidän opettajaksemme. Saimme kuulla, että hän oli ollut lähetystyössä ja että hän rakasti nuoria. Hänen nimensä oli Lucy Gertsch. Hän oli kaunis, puhui lempeästi ja oli kiinnostunut meistä. Hän pyysi kutakin luokan jäsentä esittäytymään, ja sitten hän esitti kysymyksiä, jotka auttoivat häntä ymmärtämään kunkin pojan ja tytön taustoja. Hän kertoi omasta lapsuudestaan. – Hän ei milloinkaan korottanut ääntään. Jollakin tavalla karkeus ja äänekkyyys eivät sopineet hänen oppiaiheittensa kauneuteen. – Hän itse asiassa sai pyhät kirjoitukset elämään. Me tutustuimme henkilökohtaisesti Samueliin, Daavidiin, Jaakobiin, Nefiin ja Herraan Jeesukseen Kristukseen. Meidän evankeliumin tuntemuksemme laajeni. Meidän käytöksemme parani. Me tunsimme rajatonta rakkautta Lucy Gertschiä kohtaan. –

Vuodet ovat vierineet. – Pojat ja tytöt, jotka oppivat, jotka nauroivat, jotka kasvoivat tuon innoitetun totuuden opettajan johdolla, eivät ole milloinkaan unohtaneet hänen rakkauttaan tai hänen oppiaiheitaan.” (*”Kiitoksen asenne”, Valkeus, heinäkuu 1992, s. 56, 57.*)

Todista luokan jäsenille, että heidänkin pyrkimyksensä opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia voi samalla tavoin koskettaa monien ihmisten elämää. Kerro, miten tärkeänä itse pidät kutsumustasi opettajana.

Lainaus

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat vanhin Jeffrey R. Hollandin sanat:

”Se, että me kaikki tulisimme ’Kristuksen tykö’, pitäisimme Hänen käskynsä ja seuraisimme Hänen esimerkkiään takaisin Isän luokse, on varmastikin inhimillisen olemassaolon korkein ja pyhin tarkoitus. Se, että auttaisimme muitakin tekemään sen – opettamalla, vakuuttamalla ja johdattamalla rukoillen heitäkin lunastuksen polulle – on varmastikin toiseksi tärkein tehtävä elämässämme.” (*”Jumalan lähettämä opettaja”, Valkeus, heinäkuu 1998, s. 27.*)

Evankeliumin opettamisella on keskeinen sija taivaallisen Isän suunnitelmassa.

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista

Muistuta, että opettamisella on aina ollut tärkeä sija Jumalan lunastussuunnitelmassa. Pyydä luokan jäseniä lukemaan alla mainitut pyhien kirjoitusten kohdat. Sinun kannattaa ehkä selittää jokaisen kohdan taustaa (voit esimerkiksi selittää, että Opnin ja Liittojen Kirjan luku 138 sisältää kertomuksen presidentti Joseph F. Smithin saamasta näystä henkimaailmasta). Pyydä luokan jäseniä kertomaan niistä oivalluksista, joita he saavat näistä pyhien kirjoitusten kohdista ja jotka koskevat opettamisen merkitystä taivaallisen Isän suunnitelmassa.

- a. LK 138:56. (Me saimme ensimmäiset opetuksemme henkimaailmassa.)
- b. Al. 12:27–32. (Kun Adam ja Eeva oli karkotettu Eedenin puutarhasta, Jumala auttoi heitä oppimaan lunastussuunnitelman. Hän lähetti enkeleitä opettamaan heitä, ja Hän vastasi heidän rukouksiinsa. Hän antoi heille käskyjä *sen jälkeen kun* heille oli opetettu lunastussuunnitelma.)
- c. KH Moos. 6:57–58. (Herra käski Adamia ja Eevaa alttiisti opettamaan evankeliumia lapsilleen.)

Lue keskustelun yhteenvedona kohdat Room. 10:13–15, 17 ja 2. Ne. 2:8. Lausu todistukseksi siitä, mikä merkitys evankeliumin opettamisella on taivaallisen Isän suunnitelmassa.

Meillä on monia tilaisuuksia oppia evankeliumia ja opettaa sitä muille.

Lainauksia

Totea, että kirkon jäsenet opettavat evankeliumia monissa eri tehtävissä. Pyydä sitten viittä eri luokan jäsentä lukemaan alla olevat lainaukset. Huomaa, että jokainen lausuma on kohdistettu tietylle ihmisryhmälle.

Vanhemmille

Ensimmäinen presidenttikunta on sanonut:

”Vetoamme vanhempiin, että he tekisivät parhaansa opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan evankeliumin periaatteiden mukaisesti ja pitäisivät heidät näin kirkon piirissä. Koti on vanhurskaan elämän perusta eikä mikään muu taho voi ottaa sen paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä tämän Jumalan antaman vastuun täyttämässä.

Neuvomme vanhempia ja lapsia asettamaan perherukouksen, perheillat, evankeliumin opiskelun ja opettamisen sekä perheen tervehenkisen toiminnan etusijalle. Olivatpa muut pyyteet tai toiminnat miten kelvollisia ja asiallisia tahansa, niiden ei saa sallia syrjäyttää Jumalan antamia velvollisuuksia, jotka vain vanhemmat ja perheet voivat asianmukaisesti täyttää.” (Kirje ensimmäiseltä presidenttikunnalta, 11. helmikuuta 1999.)

Pappeusjohtajille ja apujärjestöjen johtajille

Vanhin Gordon B. Hinckley on sanonut: ”Vaikuttava opettaminen on aivan olennaisinta kirkon johtamisessa. Iankaikkinen elämä saadaan ainoastaan, kun ihmisiä opetetaan niin vaikuttavasti, että he muuttavat elämäänsä ja alkavat elää kurinalaisesti. Heitä ei voida pakottaa vanhurskauteen eikä taivaaseen. Heitä täytyy johdattaa, ja se tarkoittaa opettamista.” (”How to Be a Teacher When Your Role as a Leader Requires You to Teach”, johtavien auktoriteettien pappeuskokous, 5. helmikuuta 1969; Jeffrey R. Hollandin lainaamana *Valkeudessa*, heinäkuu 1998, s. 28.)

Opettajille kirkon luokkahuoneissa

Presidentti Thomas S. Monson on opettanut:

”Kirkon luokkahuone lisää elintärkeän ulottuvuuden jokaisen lapsen ja nuoren koulutukseen. Siinä ympäristössä jokainen opettaja voi antaa mahdollisuuden kohottavaan elämykseen niille, jotka kuuntelevat [oppiaiheita] ja tuntevat [opettajan todistuksen] vaikutuksen. Alkeisyhdistyksessä, pyhäkoulussa, Nuorten Naisten ja Aaronin pappeuden kokouksissa hyvin valmistautuneet opettajat, jotka on kutsuttu tehtäviinsä Herran innoituksesta, voivat koskettaa jokaista lasta ja jokaista nuorta ja innostaa jokaista etsimään ’parhaista kirjoista viisauden sanoja, [etsimään] tietoa tutkistelun ja myös uskon kautta’ (LK 88:118). Kehotuksen sana siellä ja hengellinen ajatus täällä voivat vaikuttaa kallisarvoiseen elämään ja jättää lähtemättömän jäljen kuolemattomaan sieluun. – –

Kirkon luokkahuoneessa nöyrä ja innoitettu opettaja voi juurruttaa oppilaisiinsa rakkauden pyhiin kirjoituksiin. Opettaja voi tuoda entisaikojen apostolit ja maailman Vapahtajan paitsi luokkahuoneeseen myös lastemme sydämeen, mieleen ja sieluun.” (”Kallisarvoiset lapset – lahja Jumalalta”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 79.)

Kotiopettajille ja kotikäyntiopettajille

Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut: ”Kun menette [ihmisten] koteihin, – – te pelastatte sieluja. – – Kukapa tietää, etteivätkö niin monet hienot aktiiviset jäsenet ole nykyään aktiivisia kirkossa siksi, että te vierailitte heidän kodeissaan ja annoitte heille uuden suhtautumistavan, uuden näkemyksen. Te veditte verhon pois edestä. Te laajensitte heidän näköpiiriään. Te annoitte heille jotakin uutta.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball, 1982, s. 526.)

Kaikille kirkon jäsenille

Presidentti Lorenzo Snow on sanonut: ”Vaikka joku opettaisi yhtä kaunopuheisesti kuin enkeli, niin kuitenkin opettajan hyvä kokemus, hyvät esimerkit, omat teot, jotka jatkuvasti ilmaisevat sydämellisyyttä toisten ihmisten parhaaksi, opettavat paljon kaunopuheisemmin, paljon tehokkaammin” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, toim. Clyde J. Williams, 1984, s. 78–79).

Opettajan esitys

Pyydä luokan jäseniä ajattelemaan niitä eri opettajia, joita lukemissanne lainauksissa kuvataan: vanhempia, pappeusjohtajia ja apujärjestöjen johtajia, opettajia kirkon luokkahuoneissa, kotiopettajia, kotikäyntiopettajia sekä niitä, jotka opettavat esimerkin kautta. Pyydä jokaista luokan jäsentä lyhyesti kertomaan jostakusta, joka on joko yhden tai useamman tällaisen tehtävän kautta auttanut häntä ymmärtämään evankeliumia paremmin ja saamaan suuremman halun elää evankeliumin periaatteiden mukaan.

Todistus

Puhu lyhyesti niistä siunauksista, joita saamme niiden monien tilaisuuksien ansiosta, joita meillä on oppia ja opettaa evankeliumia – kotona, kirkossa ja päivittäisessä kanssakäymisessämme. Ilmaise kiitollisuutesi näistä tilaisuuksista. Korosta, että Herra antaa meille näitä tilaisuuksia auttaakseen meitä pitämään puolemme meitä ympäröiviä pahan opetuksia ja vaikutuksia vastaan. Lue seuraavat presidentti Gordon B. Hinckleyn sanat:

”Maassa vallitsee nälkä ja todellinen jano – suuri Herran sanan nälkä ja tyydyttämätön Hengen asioiden jano. – – Maailma näkee hengellisen ruoan nälkää. Meillä on sekä velvollisuus että mahdollisuus ravita sielua.” (*”Ruokkikaa henkeä, ravitkaa sielua”*, *Valkeus*, lokakuu 1998, s. 3.)

Evankeliumin opettaminen -kurssin tavoitteena on auttaa meitä kehittämään opettajina.

Opettajan esitys

Lue presidentti Gordon B. Hinckleyn sanat, jotka ovat kohdassa ”Ohjeita opettajalle” sivulla 189.

Luettuasi presidentti Hinckleyn sanat selitä, että Evankeliumin opettaminen -kurssin tavoitteena on auttaa meitä opettamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia paremmin ”kuin olemme koskaan aikaisemmin pystyneet”.

Selitä, että kurssin lähdeoteoksia ovat pyhät kirjoitukset, *Opettaminen, kutsumuksista suurin* sekä *Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n osio ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”*.

Anna *Opettaminen, kutsumuksista suurin* niille luokan jäsenille, jotka eivät ole vielä saaneet sitä. Kerro luokan jäsenille, että tämä kirja sisältää kurssin oppiaiheisiin liittyvää aineistoa. Luokan jäsenten on hyödyllistä lukea näitä aineistoja sekä ennen jokaista oppituntia että jokaisen oppitunnin jälkeen.

Selitä, että tämä kurssi luo perustan evankeliumin opettamiselle. Se keskittyy periaatteisiin ja opetusmenetelmiin, jotka soveltuvat kaikkiin ikäryhmiin ja kulttuureihin. Kurssi koostuu 12 oppiaiheesta. Tulevien 11 oppiaiheen nimet kertovat, mitä luokan jäsenet voivat kurssilta odottaa. Pyydä luokan jäseniä kääntämään esiin tämän kirjan sivu VI), joka sisältää oppiaiheiden nimet.

Kerro olevasi halukas auttamaan luokan jäseniä, kun nämä pyrkivät soveltamaan kurssilla oppimiaan periaatteita käytäntöön. Tämän lisäksi kannusta jokaista luokan jäsentä tekemään seuraavat asiat:

- a. tutkimaan pyhiä kirjoituksia, *Opettaminen, kutsumuksista suurin* -kirjaa sekä *Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n* osiota ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”
- b. tuomaan joka viikko luokkaan mukanaan pyhät kirjoitukset
- c. tuomaan joka viikko luokkaan mukanaan muistivihkonsa
- d. tulemaan joka viikko luokkaan valmistautuneena osallistumaan oppiaiheeseen ja omalta osaltaan auttamaan muita luokan jäseniä oppimaan
- e. pohtimaan opetustilanteita ja rukoilemaan niiden puolesta
- f. kehittämään ja toteuttamaan henkilökohtaista suunnitelmaa tulla paremmaksi opettajana.

Oppiaiheen päätös

Lainaus	Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat vanhin Boyd K. Packerin sanat: ”On sanottu, että kirkon jäsenten tehtävä jakautuu kolmeen pääryhmään: tehdä mahdolliseksi elossa olevien kirkon jäsenten pelastus, tehdä tarvittava työ kuolleiden sukulaistemme puolesta ja saarnata evankeliumia koko maailmalle. Kaikki nämä tehtävät vaativat oppimista, ja kaikki opittu täytyy jollakin tavalla opettaa. Me olemme niitä, joiden täytyy se opettaa.” (<i>Teach Ye Diligently</i>, tarkistettu painos [1991], s. 7.)
Yhteenveto	Tee yhteenveto keskustelemistanne periaatteista.
Todistus	Lausu todistuksesi Hengen innoituksen mukaan.
Tehtävät	Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat: 1. kirjoittamaan vihkoonsa kurssille osallistumisen aikana eteen tulevista opetus- ja oppimistilanteista 2. tavoittelemaan Pyhän Hengen ohjausta valmistautuessaan seuraavan perheillan oppiaihetta, kirkon tehtävää tai jotakin muuta opetustilaisuutta varten; muistamaan Herran sanat ”Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta” (LK 42:14) ja kirjoittamaan vihkoonsa tähän tehtävään liittyvistä kokemuksista (oppiaiheessa 3 muutamia luokan jäseniä pyydetään kertomaan näistä kokemuksista) 3. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opettettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion ”Evankeliumin opettamisen tärkeys Jumalan suunnitelmassa” (s. 2–10).

Oppiaihe
2**Rakasta niitä, joita opetat**

Tavoite Auttaa luokan jäseniä pyrkimään tavoitteeseen täytyä Kristuksen kaltaisella rakkaudella niitä kohtaan, joita he opettavat.

Ohjeita opettajalle Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutehtävän viimeisinä tunteina Jeesus opetti ja vahvasti apostolejaan (ks. Joh. 13–17). Muun muassa Hän käski opetuslapsiaan rakastamaan toisiaan, niin kuin Hän on rakastanut heitä (ks. Joh. 13:34; 15:12, 17). Heidän kuuliaisuutensa tälle käskylle osoittaisi, että he todella olisivat Hänen opetuslapsiaan (ks. Joh. 13:35). Se, mitä heidän olisi määrä tehdä, esimerkiksi mennä ja opettaa kaikkia kansoja, olisi heidän tehtävä rakkaudessa. Myöhemmin aikoina Herra on opettanut meitä samalla tavoin: ”Eikä kukaan voi olla apuna tässä työssä, ellei hän ole nöyrä ja täynnä rakkautta” (LK 12:8).

Kun opetat tätä oppiaihetta, auta luokan jäseniä ymmärtämään, kuinka he voivat täytyä Kristuksen kaltaisella rakkaudella niitä kohtaan, joita he opettavat. Kun luokan jäsenet noudattavat tässä oppiaiheessa annettuja ohjeita, he voivat opettaa tehokkaammin. He voivat myös kokea enemmän iloa opettajana toimimisesta.

- Valmistelut**
1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen. Tutustu riittävän hyvin 3. Nefin kirjan lukuihin 11–17, jotta voit lyhyesti kertoa niistä tapahtumista, jotka esitellään pääpiirteissään tämän kirjan sivulla 195.
 2. Lue tämän kirja osio ”Rakasta niitä, joita opetat” (s. 30–39).
 3. Jos saatavillasi on seuraavat kuvat ja kuvanauhoite, valmistaudu käyttämään niitä oppiaiheen aikana:
 - a. Kuvat: Jeesus opettaa läntisellä pallonpuoliskolla (62380; Evankeliumiaiheinen kuvasto 316), Jeesus parantaa nefiläisiä (62541; Evankeliumiaiheinen kuvasto 317) ja Jeesus siunaa nefiläisten lapsia (Evankeliumiaiheinen kuvasto 322).
 - b. ”Minun iloni on täydellinen”, neljä minuuttia kestävä jakso kuvanauhoitekasetista *Mormonin Kirja, kuvanauhoitteita* (56911 130).
 4. Anna jollekulle luokan jäsenelle tehtäväksi valmistautua lyhyesti kertomaan siitä, kuinka häneen on vaikuttanut jonkun evankeliumin opettajan rakkaus (esim. vanhemman, kirkon jonkin luokan opettajan tai jonkun kirkon johtajan). Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä sisällyttämään esitykseensä vastaukset seuraaviin kysymyksiin:

Kuinka tiesit tämän henkilön rakastavan sinua?

Kuinka tämän henkilön osoittama rakkaus vaikutti siihen, mitä tunsit evankeliumin oppimista kohtaan?
 5. Pyydä vähintään viikkoa aikaisemmin jotakuta henkilöä tai pientä aikuisten tai lasten ryhmää laulamaan oppitunnin lopussa ”Rakastakaa toisianne” (*MAP-lauluja*, 192). Jos tämä ei ole mahdollista, valmistaudu laulamaan laulu yhdessä luokan kanssa.

Oppiaiheen käsittelyehdotus	Opettajat, joilla on Kristuksen kaltaista rakkautta, vaikuttavat oppilaittensa elämään.
Pyhien kirjoitusten kertomus ja kuvia	Aseta esille kuva, jossa Jeesus opettaa nefiläisiä. Kerro lyhyesti omin sanoin kertomus siitä, kun ylösnoussut Vapahtaja vieraili nefiläisten luona. Sisällytä kertomukseesi seuraavat asiat: Ylösnoussut Vapahtaja ilmestyi nefiläisille Runsaudenmaassa. Hän pyysi heitä tulemaan ja tunnustelemaan Hänen kylkeään sekä naulojen jälkiä Hänen käsissään ja jaloissaan. Sitten Hän opetti heitä pitkän aikaa. Opetettuaan heitä Hän kehotti heitä menemään koteihinsa ja tutkistelemaan Hänen puhumiaan asioita. Juuri kun Hän aikoi palata Isän tykö, Hän näki, että he itkivät ja halusivat Hänen viipyvän kauemmin heidän luonaan. (Ks. 3. Ne. 11–16; 17:1–5.) Aseta esille kuva, jossa Jeesus parantaa nefiläisiä. Pyydä sitten jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta 3. Ne. 17:6–10.
Taulu	Kun luokan jäsen on lukenut Mormonin Kirjan kohdan, kirjoita taululle <i>Hän paransi heidät, joka ainoan.</i>
Pyhien kirjoitusten kertomus ja kuva	Jatka kertomuksen kertomista omin sanoin. Kerro, että parannettuaan sairastuneet Jeesus pyysi ihmisiä tuomaan pienet lapsensa Hänen luokseen (ks. 3. Ne. 17:11–12). Aseta esille kuva, jossa Jeesus siunaa nefiläisten lapsia. Pyydä sitten jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta 3. Ne. 17:21–25.
Taulu	Kun luokan jäsen on lukenut Mormonin Kirjan kohdan, kirjoita taululle <i>Hän otti heidän pienet lapsensa yhden kerrallaan ja siunasi niitä.</i>
Kuvanauhoite	Jos käytät kuvanauhoitetta ”Minun iloni on täydellinen”, esitä se nyt.
Keskustelua	Pyydä luokan jäseniä pohtimaan mielessään sitä rakkautta, jota Vapahtaja osoitti nefiläisiä kohtaan. Pyydä heitä ajattelemaan myös sitä, miltä nefiläisistä on mahtanut tuntua, kun Jeesus siunasi heitä yhtä kerrallaan. ▪ Millä tavoin opettajan Kristuksen kaltainen rakkaus mahtaisi vaikuttaa niihin, joita hän opettaa? (Vastauksina voidaan mainita esim. että opettajan Kristuksen kaltainen rakkaus voi saada aikaan Hengen läsnäolon, auttaa ihmisiä voittamaan pelon ja tehdä heidät vastaanottavemmiksi evankeliumille.)
Lainaus	Keskusteltuanne lyhyesti tästä kysymyksestä pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan profeetta Joseph Smithin sanat tämän kirjan sivulta 30.
Luokan jäsenen esitys	Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä kertomaan, kuinka jonkun opettajan rakkaus on vaikuttanut häneen.
Opettajan esitys	Selitä, että tämä oppiaihe sisältää pyhissä kirjoituksissa esitettyjä opetuksia, jotka voivat auttaa meitä täyttymään Kristuksen kaltaisella rakkaudella oppilaitamme kohtaan. Oppiaiheen aikana keskustellaan myös siitä, kuinka meissä oleva Kristuksen kaltainen rakkaus vaikuttaa siihen, kuinka palvelemme opettajina. Voimme täytyä Kristuksen kaltaisella rakkaudella niitä kohtaan, joita opetamme.
Pyhien kirjoitusten kohtia ja vihkotehtävä	Pyydä muutamia luokan jäseniä lukemaan alla mainitut pyhien kirjoitusten kohdat. Aina kun yksi pyhien kirjoitusten kohta on luettu, pyydä luokan jäseniä mainitsemaan kohdassa mainitut periaatteet, jotka voivat auttaa heitä täyttymään Kristuksen kaltais-

sella rakkaudella. Kehota luokan jäseniä kirjoittamaan vihkoonsa kaikki ajatukset, mitä heille tulee mieleen osallistuessaan tähän keskusteluun. Selitä, että heille annetaan tilaisuus kertoa näistä ajatuksista oppiaiheen loppupuolella.

Joh. 15:10 (käskyjen noudattaminen)

Ef. 4:32 (toisille anteeksi antaminen)

Moosia 2:17 (palveleminen)

Moosia 4:11–12 (parannuksen tekeminen, nöyrytyminen ja uskon harjoittaminen)

Al. 38:12 (intohimojen hillitseminen)

3. Ne. 11:29–30 (riitelyn lopettaminen)

Moro. 7:48 (rukous, että täytyisi Kristuksen puhtaalla rakkaudella)

Oppilaitamme kohtaan tuntemamme Kristuksen kaltaisen rakkauden tulisi näkyä valmistautumisestamme, opettamisestamme ja päivittäisestä elämästämme.

Vihkotehtävä
ja keskustelua

Totea, että kun täytymme Kristuksen kaltaisella rakkaudella oppilaitamme kohtaan, rakkautemme näkyy valmistautumisestamme, opettamisestamme ja päivittäisestä elämästämme. Kirjoita sitten taululle seuraavat sanat. Pyydä luokan jäseniä kopioimaan sanat vihkoonsa.

<u>Valmistautuminen</u>	<u>Opettaminen</u>	<u>Päivittäinen elämä</u>

Pyydä luokan jäseniä ajattelemaan joitakin tiettyjä ihmisiä, joita he opettavat (esim. perheenjäseniä, luokan jäseniä tai koorumin jäseniä). Pyydä heitä sitten miettimään seuraavaa kysymystä ja kirjoittamaan ajatuksiaan vihkoonsa sopivien otsikoiden alle:

- Mitä asioita sinä voit tehdä osoittaaksesi Kristuksen kaltaista rakkautta näitä ihmisiä kohtaan? (Huomaa, että alla on lueteltu muutamia ajatuksia. Lisää ideoita on luvuissa "Rakkaus pehmittää sydämet", "Ymmärrä niitä, joita opetat" ja "Osoita huomiota yhdelle" tämän kirjan sivuilla 31–36.)

<u>Valmistautuminen</u>	<u>Opettaminen</u>	<u>Päivittäinen elämä</u>
Rukoile heidän puolestaan.	Tervehdi heitä lämpimästi oppitunnin alussa.	Rukoile heidän puolestaan.
Ole tietoinen heidän tarpeistaan ja siitä, mikä heitä kiinnostaa.	Ilmaise rakkautesi heitä kohtaan.	Ole ystävällinen tavatessanne.
Valmistaudu huolellisesti opettamaan heitä.	Kuuntele tarkkaavaisesti.	Ole perillä heidän harrastuksistaan ja saavutuksistaan.
	Suhtaudu kunnioittavasti heidän oppitunnilla esittämiinsä ajatuksiin.	Osallistu toimintaan, jossa he ovat mukana.
	Kannusta heitä elämään opettamiesi periaatteiden mukaan.	Anna heille kiitoksia sopivan tilaisuuden tullen.
	Anna heille kiitoksia sopivan tilaisuuden tullen.	Osoita huolestumisesi ja anna rohkaisua heidän kohdatessaan koettelemuksia.

Pyydä luokan jäseniä pohtimaan joitakin niistä ideoista, joita he ovat kirjoittaneet vihkoonsa. Kirjoita heidän ideoitaan taululle.

Oppiaiheen päätös

Yhteenvedo ja lainaus	Tee lyhyt yhteenvedo oppiaiheesta käyttäen seuraavia vanhin Joseph B. Wirthlinin sanoja: "Kristuksen kaltaisten ystäväysten osoittama rakkaus voi koskettaa ja muuttaa meidän elämäämme syvästi. – Rakkaus on Kristuksen evankeliumin todellinen ydin. Tässä kirkossa Herra vastaa usein rukousavunpyyntöihin huolehtivaisten veljien ja sisarten vaatimattoman päivittäisen palvelutyön kautta. Aitojen ystävien osoittamassa hyvydessä olen nähnyt heijastuksen itse Herran rakkaudesta." (<i>"Arvostettuja tovereita"</i> , <i>Valkeus</i> , tammikuu 1998, s. 33.)
Todistus	Lausu todistuksesi Hengen innoituksen mukaan ja ilmaise rakkautesi luokan jäseniä kohtaan.
Musiikkia	Pyydä tehtävän saanutta henkilöä tai pientä ryhmää laulamaan "Rakastakaa toisianne" (<i>MAP-lauluja</i> , 192). Jos musiikkiesitys ei ole mahdollinen, pyydä luokan jäseniä laulamaan laulu yhdessä.
Tehtävät	Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat: 1. valitsemaan ainakin yksi idea tällä sivulla mainitusta vihkotehtävästä, käyttämään tätä ideaa jossakin opetustilanteessa tulevan viikon aikana ja kirjoittamaan vihkoonsa tämän toiminnan tuloksista 2. jatkamaan edellisen viikon tehtävää: tavoittelemaan Hengen ohjausta valmistautuessaan joko seuraavan perheillan oppiaihetta, kirkon tehtävää tai jotakin muuta opetustilaisuutta varten, muistamaan Herran sanat "Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta" (LK 42:14) ja kirjoittamaan vihkoonsa tähän tehtävään liittyvistä kokemuksista (oppiaiheessa 3 muutamia luokan jäseniä pyydetään kertomaan näistä kokemuksista) 3. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion "Rakasta niitä, joita opetat" (s. 30–39).

Oppiaihe
3**Opeta Hengen avulla**

Tavoite	Auttaa luokan jäseniä tavoittelemaan Hengen ohjausta sekä opettamaan tavalla, joka auttaa muita tuntemaan Hengen vaikutuksen.
Ohjeita opettajalle	Me opimme evankeliumin totuuksia Pyhän Hengen voimalla (ks. Moro. 10:5). Herra kuvaili Hengen avulla opettamisen tärkeyttä sanoessaan: ”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa” (LK 42:14). Kun sekä opettajat että oppijat elävät kelpoisina saamaan Hengen johdatusta, ”molemmat rakentuvat ja iloitsevat yhdessä” (LK 50:13–22). Muutamista luokan jäsenistä – varsinkin niistä, joilla on vain vähän kokemusta kirkosta – saattaa tuntua, etteivät he kykene opettamaan Hengen avulla. Opettaessasi tätä oppiaihetta auta luokan jäseniä huomaamaan, että he <i>voivat</i> opettaa Hengen avulla. Auta heitä ymmärtämään, että Hengen avulla opettamisen edellytyksiä eivät ole puhetaito, koulutus tai pitkäaikainen kokemus, vaan rukous, ahkeruus, kunnioitus ja nöyryys.
Valmistelut	1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen. 2. Lue tämän kirja osio ”Opetä Hengen avulla” (s. 40–48). 3. Anna kahdelle tai kolmelle luokan jäsenelle tehtäväksi valmistautua lyhyesti kertoamaan, mitä he ovat kokeneet tavoitellessaan Pyhän Hengen ohjausta opettamiseensa. (Oppiaiheiden 1 ja 2 päätteeksi luokan jäsenille annettiin tehtäväksi kirjoittaa vihkoonsa tämänkaltaisista kokemuksista.) 4. Tuo oppitunnille vesikannu ja läpinäkyvä lasi. 5. Kirjoita ennen oppitunnin alkua taululle seuraava kysymys: <i>Mikä on kaikkein tärkeintä opettaessamme evankeliumia?</i>
Oppiaiheen käsittelyehdotus	Pyydä luokan jäseniä ennen alkurukousta laulamaan ”Auta, että opettaisin” (<i>MAP-lauluja</i>, 183) tai jokin muu kunnioittava laulu. Pyydä laulun jälkeen, että rukouksen pitävä luokan jäsen pyytäisi Pyhän Hengen johdatusta oppiaiheen ajaksi. ”Henki on kaikkein tärkein.”
Lainaus	Ohjaa luokan jäsenten huomio taululle kirjoittamaasi kysymykseen. Pyydä luokan jäseniä ajattelemaan kysymystä vastaamatta siihen ääneen. Kerro heille sitten, että vastaus kysymykseen löytyy seuraavista presidentti Ezra Taft Bensonin sanoista: ”Yksi sanoma, jota olen toistanut kahteentoista apostoliin kuuluville veljilleni, on se, että juuri Hengellä on merkitystä. Henki on tärkein. En tiedä, kuinka usein olen sanonut tämän, mutta en koskaan väsy sanomaan sitä – Henki on kaikkein tärkein.” (Lähetysjohtajien seminaari, 3. huhtikuuta 1985.)

Selitä, että puhuessamme Pyhästä Hengestä puhumme usein vain ”Hengestä”. Hengen avulla opettaminen on kaikkein voimallisin tapa opettaa, koska vain Hengen vaikutuksen kautta voimme ymmärtää sitä, mitä Jumalassa on (ks. 1. Kor. 2:11).

Kun opimme ja opetamme evankeliumia, Henki on kanssamme monin tavoin.

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista

Korosta, että Henki ilmenee tavallisesti pikemminkin hiljaisella ja yksinkertaisella tavalla kuin mahtavana voimannäyteenä (ks. 1. Kun. 19:9–12). Pyydä sitten luokan jäseniä lukemaan alla mainitut pyhien kirjoitusten kohdat. Pyydä heitä selittämään, mitä kukin kohta opettaa siitä, kuinka Henki voi olla kanssamme opettaessamme evankeliumia. Kirjoita heidän vastauksensa taululle.

- a. Joh. 14:26. (Opettaa meille kaiken ja palauttaa mieleemme kaiken.)
- b. Joh. 15:26. (Todistaa Kristuksesta.)
- c. 2. Ne. 33:1. (Kuljettaa totuuden sydämeemme.)
- d. LK 6:14–15, 22–23. (Valistaa ymmärrystämme ja tuo rauhan mieleemme.)
- e. LK 11:13. (Täyttää sielumme ilolla.)
- f. LK 50:21–22. (Rakentaa.)

Luokan jäsenen esitys

Pyydä tehtävän saaneita luokan jäseniä kertomaan lyhyesti, mitä he ovat kokeneet tavoittellessaan Pyhän Hengen ohjausta opettamiseensa (ks. ”Valmistelut”, kohta 3).

On tiettyjä asioita, joita voimme tehdä saadaksemme Hengen olemaan läsnä.

Keskustelua taulua apuna käyttäen

- Mitä voimme opettaessamme tehdä saadaksemme Hengen olemaan läsnä? (Kirjoita luokan jäsenten vastauksia taululle. Kehota heitä kirjoittamaan nämä asiat vihkoonsa.)

Jos luokan jäsenet eivät mainitse joitakin alla olevassa luettelossa mainittuja asioita, lisää ne taululla olevaan luetteloon:

- a. Rukoile.
 - b. Opeta pyhiä kirjoituksia lähteinä käyttäen.
 - c. Todista.
 - d. Käytä kirkon lauluja, Alkeisyhdistyksen lauluja ja muuta hengellistä musiikkia.
 - e. Ilmaise rakkautesi muita kohtaan sekä taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta kohtaan.
 - f. Kerro oppiaiheessa mainittuihin periaatteisiin liittyvistä oivalluksista, tuntemuksista ja kokemuksista.
- Mitä näistä asioista olemme tehneet tämän päivän oppitunnillamme? Olemmeko tehneet oppitunnin aikana mitään muuta saadaksemme Hengen olemaan läsnä?

Vihkotehtävä

Pyydä luokan jäseniä ajattelemaan jotakin opetustilannetta, joka heillä pian on. Pyydä heitä miettimään, kuinka he voivat opettaessaan käyttää joitakin taululle kirjoitetuista ehdotuksista. Anna heille muutama minuutti aikaa kirjoittaa ideoitaan vihkoonsa.

Parhaamme tekeminen riittää, kun Hengen vaikutus on läsnä.

Havaintoesitys

Kirjoita taululle *Kuka voi opettaa Hengen avulla?*

Aseta esille vesikannu ja lasi. Selitä, että tässä havaintoesityksessä lasi edustaa meitä evankeliumin opettajia. Täytä sitten lasi osittain. Selitä, että lasiin kaatamasi vesi kuvaa kykyjemme parhainta käyttöä.

Sano, että me saatamme luulla voivamme opettaa todella tehokkaasti, jos meillä vain olisi enemmän kykyjä. Tätä lasia ei kuitenkaan voi täyttää yksinomaan meidän kyvyillemme. Ollaksemme todella tehokkaita evankeliumin opettajia meidän on opetettava

Pyhän Hengen voimalla. Ihmeellistä on se, että riippumatta siitä, keitä me olemme, ja riippumatta siitä, kuinka kyvykkäitä tunnumme olevan, niin parhaamme tekeminen riittää, kun Hengen vaikutus on läsnä. Tätä selittäessäsi kaada lasi täyteen vettä.

Lainaus

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat vanhin Henry B. Eyringin sanat:

”On viisasta pelätä sitä, etteivät meidän omat kykymme riitä täyttämään vastuullista tehtäväämme ravita toisten uskoa. Meidän omat kykymme, olivatpa ne miten suuria tahansa, eivät riitä. Mutta tuo realistinen näkemys rajoituksistamme antaa meille nöyryyttä, joka voi tehdä meidät riippuvaisiksi Hengestä, niin että voimme saada voimaa.” (”Ruoki minun karitsoitani”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 85.)

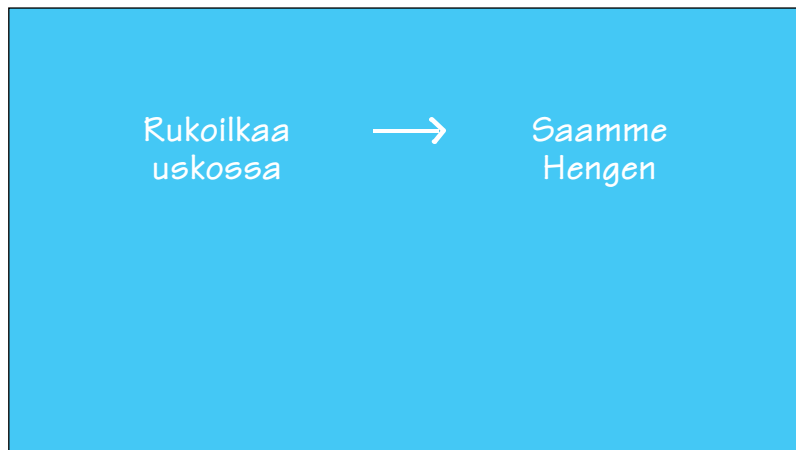
Jokainen meistä voi olla oikeutettu opettamaan Hengen avulla.

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista taulua apuna käyttäen

Ohjaa seuraavaa keskustelua auttaaksesi luokan jäseniä ymmärtämään, kuinka he voivat olla oikeutettuja opettamaan Hengen avulla.

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta LK 42:14.

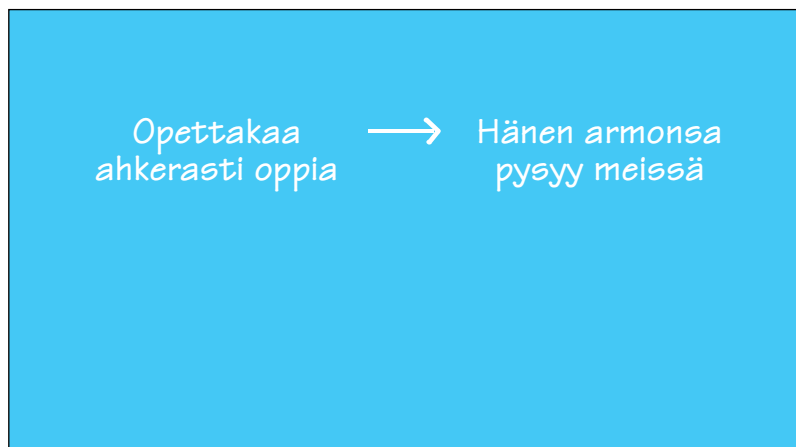
Kirjoita taululle seuraavat asiat:

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta LK 88:77–78.

- Mitä Herra lupaa, jos me ahkerasti opetamme valtakunnan oppia? (Hänen armonsä pysyy meissä.)

Kirjoita taululle seuraavat asiat:

Selitä, että armo on mahdollistava voima. Se on Jumalan armeliaisuuden ja rakkauden kautta annettua jumalallista apua ja voimaa. Herran armon kautta voimme tehdä sellaisia hyviä tekoja, joita emme kykene yksin tekemään (ks. *Pyhien kirjoitusten opas*, ”Armo”).

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta LK 100:7–8.

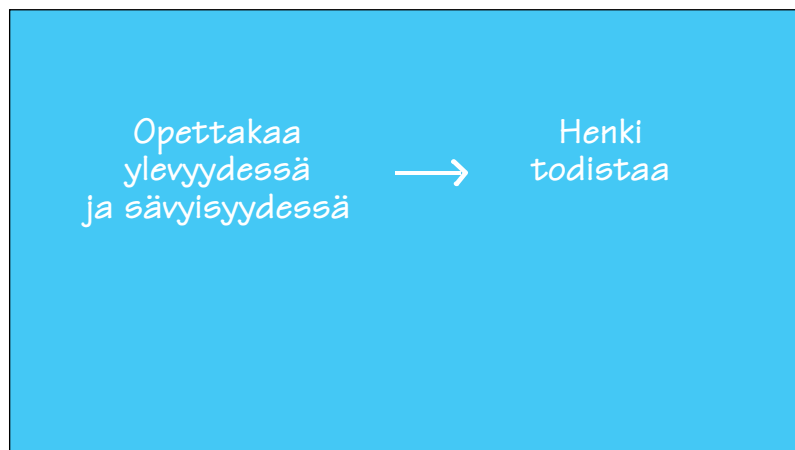
- Kuinka meidän pitäisi näiden jakeiden mukaan julistaa evankeliumia? (”Sydämen ylevyydessä” ja ”sävyisyyden hengessä”.)

Selitä, että *ylevyys* tarkoittaa kunnioitusta ja arvokkuutta. Auttaaksesi luokan jäseniä ymmärtämään sanan *sävyisyys* merkityksen lue tämän jälkeen seuraavat presidentti Gordon B. Hinckleyn sanat:

”Sävyisyys merkitsee kiitollisuuden henkeä, jonka vastakohta on itseriittoinen asenne. Se on itseään suuremman voiman myöntämistä, Jumalan tunnustamista ja Hänen käskyjensä hyväksymistä.” (”With All Thy Getting Get Understanding”, *Ensign*, elokuu 1988, s. 3–4.)

- Mitä Herra lupaa, jos opetamme Hänen evankeliumiaan ylevyydessä ja sävyisyydessä? (Ks. LK 100:8. Pyhä Henki todistaa opettamistamme periaatteista.)

Kirjoita taululle seuraavat asiat:

Luokan jäsenten kokemuksia

Ohjaa luokan jäsenten huomio taululle kirjoittamiisi periaatteisiin. Korosta, että kun rukoilemme uskossa ja opetamme oppia ahkerasti ylevyydessä ja sävyisyydessä, saamme Hengen, joka todistaa opettamistamme totuuksista. Pyydä luokan jäseniä kertomaan niistä kerroista, jolloin he tai toiset ovat saaneet Hengen vaikutuksen olemaan läsnä noudattamalla näitä periaatteita.

Oppiaiheen päätös

Yhteenvedo ja lainaus

Tee lyhyt yhteenvedo oppiaiheesta. Pyydä sen jälkeen jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat Thomas S. Monsonin sanat:

”Jotkut teistä saattavat olla luonteeltaan ujoja tai pitää itseään riittämättöminä vastaamaan kutsuun myöntävästi. Muistakaa, että tämä työ ei ole pelkästään teidän työtänne eikä minun. Tämä on Herran työtä, ja kun me olemme Herran asialla, meillä on oikeus Herran apuun. Muistakaa, että kenet Herra kutsuu, Hän myös valmistaa.” (”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.)

Todistus	Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.
Tehtävät	Kannusta luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat: 1. pohtimaan edelleen niitä ideoita, jotka liittyvät Hengen avulla opettamiseen ja joita he ovat kirjoittaneet vihkoonsa, sekä käyttämään yhtä niistä jonkin tulevan opetustilaisuuden yhteydessä2. jatkamaan omaan edistymiseensä liittyvien muistiinpanojen tekemistä vihkoonsa3. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opetettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion "Opetä Hengen avulla" (s. 40–48).

Opeta oppia

Oppiaihe 4

Tavoite Auttaa luokan jäseniä ymmärtämään, mikä voima tulee niiden evankeliumin oppien tutkimisesta ja opettamisesta, joita on pyhissä kirjoituksissa ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksissa.

Ohjeita opettajalle Valmistautuessasi opettamaan tätä oppiaihetta rukoile ohjausta, jotta voisit opettaa tehokkaasti käyttäen lähteinä pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksia. Kun Pyhä Henki siihen innoittaa, kerro, miten evankeliumin opetukset ovat vaikuttaneet sinun elämääsi, kun olet tutkinut ja opettanut niitä.

- Valmistelut**
1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen.
 2. Lue tämän kirjan osio ”Opeta oppia” (s. 49–59) sekä seuraavat kohdat *Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n* osiosta ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen”: ”Opeta evankeliumin pelastavia oppeja ja toimituksia”, (s. 301), ”Opeta pyhistä kirjoituksista ja myöhempien aikojen profeettojen opetuksista”, (s. 302) ja ”Käytä kirkon hyväksymää opetusaineistoa”, (s. 304).
 3. Pyydä jotakuta luokan jäsentä tai jotakuta muuta seurakunnan jäsentä tulemaan oppitunnille valmistautuneena kertomaan siitä, kuinka jonkin tietyn evankeliumin opin oppiminen on vaikuttanut hänen elämäänsä.
 4. Jos saatavillasi on nykyisiä kirkon tuottamia oppikirjoja, tuo niistä muutamia oppitunnille.
 5. Kirjoita ennen oppitunnin alkua taululle seuraavat asiat:

”Minä annan teille käskyn, että opetatte toinen toisellenne valtakunnan oppia” (LK 88:77).

Kuinka valtakunnan opin oppiminen vaikuttaa meihin?

Kuinka totisen opin oppiminen eroaa muusta oppimisesta?

Oppiaiheen käsittelyehdotus

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista taulua apuna käyttäen

Herra on käskenyt meitä opettamaan toinen toisellemme valtakunnan oppia. Opilla voi olla voimallinen vaikutus mieleemme ja sydämeemme.

Ohjaa luokan jäsenten huomio taululle kirjoittamaasi pyhien kirjoitusten kohtaan ja kysymyksiin (ks. "Valmistelut", kohta 5).

Selitä, että taululle kirjoitetussa pyhien kirjoitusten kohdassa sanat "valtakunnan oppia" viittaavat ilmoitettuihin evankeliumin totuuksiin.

Ohjaa luokan jäsenten huomio taululle kirjoittamiisi kysymyksiin. Ennen kuin pyydät luokan jäseniä pohtimaan kysymyksiä, pyydä heitä lukemaan ääneen seuraavat pyhien kirjoitusten kohdat:

- Enos 1–4. (Evankeliumin opit tunkeutuvat syvälle sydämeemme ja saavat meidät nöyrytykseen Jumalan edessä.)
- Al. 31:5. (Jumalan sana saa ihmiset tekemään hyvää, ja sillä on voimakas vaikutus mieleen.)
- Al. 32:28. (Jumalan sana avartaa sieluumme, valistaa ymmärrystämme ja käy meille suloiseksi.)
- KH J. S. Hist. 1–12. (Jumalan sana käy voimallisesti sydämeen.)

Pyydä luokan jäseniä pohtimaan taululle kirjoitettuja kysymyksiä.

Luokan jäsenen esitys

Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä tai jotakuta muuta seurakunnan jäsentä kertomaan siitä, kuinka jonkin tietyn evankeliumin opin oppiminen on vaikuttanut hänen elämäänsä.

Meidän pitäisi keskittyä opettamisessamme oppiin.

Esimerkkitapaus

Pyydä luokan jäseniä kuvittelemaan, että he kuuluvat Nuorten Miesten, Nuorten Naisten tai pyhäkoulun johtokuntaan. Eräs heidän järjestönsä opettajista kertoo heille: "Kun opetan nuoria, käytän oppitunnista paljon aikaa siihen, että juttelemme sellaisista asioista kuin urheilusta, seurustelusta ja elokuvista. Minusta tuntuu, että luokan jäsenet menettävät mielenkiintonsa, jos käytän liikaa aikaa siihen, että opetan pyhiä kirjoituksia."

Keskustelua ja lainauksia

- Mitä neuvoja voisit antaa auttaaksesi tätä henkilöä opettamaan pyhiä kirjoituksia?

Pyydä tässä keskustelussa kolmea luokan jäsentä lukemaan alla olevat lainaukset. Korosta, miten tärkeää on opettaa Jumalan sanaa kaikenikäisille kirkon jäsenille.

Aikuisten opettajille

Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut: "Itse en pidä siitä, että osallistuessani jumalanpalvelukseen puhumaan kutsutaan joku, joka seisoo ihmisten edessä ja esittää, vaikkakin miellyttävällä tavalla, joitakin latteuksia, jotakin ihmisfilosofiaa – niiden ajatuksia, jotka tänä päivänä muokkaavat maailman mielipidettä, mutta joilla omassa sydämessään ei ole uskoa tai rakkautta Jeesukseen Kristukseen – tai joka käsittelee kysymyksiä evankeliumin perusperiaatteista poikkeavalla tavalla" (*Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa [1982], osa 2, s. 318).

Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten opettajille

Presidentti J. Reuben Clark jr on opettanut:

"Kirkon nuorisio janoaa hengellisiä asioita, he ovat innokkaita oppimaan evankeliumia, he haluavat sen suoraan, laimentamattomana. – –

Teidän ei tarvitse hiiviskellä [heidän] perässä[än] ja kuiskutella uskonasioita heidän korviinsa. – – Teidän ei tarvitse pukea uskonnollisia totuuksia maailmallisuuden valekaapuun. Voitte esittää nämä totuudet heille avoimesti.” (“Kirkon viitoitettu kurssi kasvatuksesta”, *Uskonnollisten kasvattajien vastuullinen tehtävä* [1978], s. 19.)

Pienten lasten opettajille

Vanhin Ezra Taft Benson on neuvonut: ”Pyydämme teiltä vain sitä, että te innoittaisitte näitä lapsia, jotka tulevat teidän huolehdittaviksenne ja ohjattaviksenne, niin ettei mikään tästä maailmasta olisi heidän sydämessään rakkaampaa kuin evankeliumi” (“Our First Obligation”, *Children’s Friend*, lokakuu 1950, s. 454).

Kaikille evankeliumin opettajille

Vanhin Boyd K. Packer on sanonut:

”Oikein ymmärrettynä oikea oppi voi muuttaa asenteita ja käyttäytymistä.

Evankeliumin oppien tutkiminen parantaa käyttäytymistä nopeammin kuin käyttäytymisen tutkiminen.” (“Pienet lapset”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 13.)

Meidän tulee huolehtia siitä, että opetamme oikeaa oppia.

Lue seuraavat presidentti Marion G. Romneyn sanat:

”Kun juon lähteestä, haluan juoda siitä kohtaa, missä vesi tulee maasta, enkä joen alajuoksulta karjan kahlattua joessa. – – Annan kyllä arvoa muiden ihmisten tulkinnoille, mutta kun on kyse evankeliumista, meidän pitäisi tietää, mitä Herra sanoo.” (Seminaari- ja uskontoinstituuttiopettajien kokouksessa 13. huhtikuuta 1973 pidetty puhe; J. Richard Clarcken lainaamana *Valkeudessa*, huhtikuu 1983, s. 25.)

- Minkä lähteiden puoleen meidän tulisi kääntyä auttaaksemme oppilaitamme tietämään, mitä Herra sanoo? (Vastauksissa tulisi mainita pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeettojen opetukset.)
- Kuinka voimme huolehtia siitä, että opetamme oikeaa oppia?

Pyydä tässä keskustelussa luokan jäseniä lukemaan kohdat LK 42:12–13 ja LK 52:9. Korosta, että voimme olla varmat, että opetamme oikeaa oppia silloin, kun opetuksemme on sopusoinnussa pyhien kirjoitusten ja myöhempien aikojen profeettojen opetusten kanssa. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat presidentti Spencer W. Kimballin sanat:

”Kenelläkään ei ole oikeutta esittää omia henkilökohtaisia tulkintojaan, kun hänet on kutsuttu opettamaan kirkon apujärjestöissä. Hän on vierailija, – – ja niillä, joita hän opettaa, on täysi oikeus olettaa, että hän asianmukaisella tavalla kutsuttuna ja hyväksyttynä edustaa kirkkoa ja että hänen opettamansa asiat ovat kirkon hyväksymiä.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball [1982], s. 532–533.)

Jos olet tuonut mukanasasi oppitunnille nykyisiä kirkon tuottamia oppikirjoja, näytä niitä nyt.

Osoita, että kirkon tuottamat oppikirjat sisältävät ehdotuksia soveltavista kysymyksistä, toiminnoista ja audiovisuaalisesta materiaalista, jotka auttavat meitä keskittämään opetuksemme pyhiin kirjoituksiin ja myöhempien aikojen profeettojen sanoihin.

Lainauksia
ja keskustelua

Herra lupaa meille suurenmoisia siunauksia, kun me ahkerasti opimme ja opetamme Hänen oppiaan.

Lainaus

Korosta sitä, että meidän täytyy opiskella evankeliumin oppeja, ennen kuin voimme opettaa niitä tehokkaasti. Lue sitten seuraavat presidentti Spencer W. Kimballin sanat:

"Tavallista on, että me tunnemme muutamia pyhien kirjoitusten kohtia ja kertaamme niitä mielessämme ja kuvittelemme näin tietävämme paljonkin evankeliumista. Tällöin vähäinen tieto voi olla todellakin ongelma. Olen vakuuttunut siitä, että meidän jokaisen täytyy jossakin elämämme vaiheessa löytää pyhät kirjoitukset omakohtaisesti – eikä vain kerran vaan yhä uudestaan." ("Ainutlaatuinen aarre – pyhät kirjoitukset", *Valkeus*, joulukuu 1985, s. 3.)

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista taulua apuna käyttäen

Pyyhi taulu, ja piirrä seuraava kaavio. Selitä, että kaaviossa nähdään Herran lupaukset niille opettajille, jotka presidentti Kimballin sanojen mukaisesti löytävät pyhät kirjoitukset yhä uudestaan. Pyydä luokan jäseniä kopioimaan kaavio omaan vihkoonsa. (Älä anna heidän ottaa kirjoistaan esille tätä sivua.)

<u>Pyhien kirjoitusten kohta</u>	<u>Mitä teemme</u>	<u>Saamamme siunaukset</u>
Al. 17:2–3		
LK 11:21–22		
LK 84:85		

Pyydä luokan jäseniä lukemaan kaaviossa esitetyt pyhien kirjoitusten kohdat. Aina kun yksi pyhien kirjoitusten kohta on luettu, pyydä luokan jäseniä mainitsemaan ne asiat, joita voimme tehdä, ja ne siunaukset, joita saamme näiden tekojen seurauksena. Kirjoita heidän esittämänsä asiat oikeisiin sarakkeisiin. Kehota luokan jäseniä kirjoittamaan nämä asiat vihkoonsa. Muutamia mahdollisia vastauksia on annettu alla olevassa kaaviossa.

<u>Pyhien kirjoitusten kohta</u>	<u>Mitä teemme</u>	<u>Saamamme siunaukset</u>
Al. 17:2–3 LK 11:21–22 LK 84:85	Tutkimme ahkerasti pyhiä kirjoituksia Rukoilemme ja paastoamme Saamme Jumalan sanan tutkimisen kautta Valmistaudumme opettamaan kokoamalla ”alati – – elämän sanoja”	Saamme profetian ja ilmoituksen hengen Opetamme Jumalan voimalla ja valtuudella Saamme Hengen ohjausta Opetamme voimalla, joka saa muut vakuuttuneiksi Opetamme innoituksen avulla

Sovellus

Pyydä luokan jäseniä kirjoittamaan vihkoonsa yksi tietty asia, jonka he aikovat tehdä seuratakseen näissä pyhien kirjoitusten kohdissa annettuja neuvoja. Pyydä heitä kirjoittamaan myös siitä, kuinka he uskovat tämän asian auttavan heitä saamaan Herran siunauksia opetustehtävissään.

Oppiaiheen päätös

Todistus

Todista Hengen innoituksen mukaan siitä voimasta, joka tulee evankeliumin oppien tutkimisesta ja opettamisesta.

Tehtävät

Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat:

1. tutkimaan ahkerasti pyhiä kirjoituksia päivittäin (halutessasi voit kannustaa heitä lukemaan tämän kirjan luvun ”Tee henkilökohtainen evankeliumin opiskelusuunnitelma” s. 16–17)
2. pyrkimään tulevalla viikolla tekemään yhden asian, joka liittyy oppiaiheen aikana tehtyyn vihkotehtävään, kehittääkseen omaa henkilökohtaista evankeliumin opiskeluaan sekä kirjoittamaan tähän tavoitteeseen liittyvästä omasta edistymisestään
3. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion ”Opeta oppia” (s. 49–59).

Oppiaihe
5

Edistä oppimista

Tavoite	Auttaa luokan jäseniä ymmärtämään, että ihmiset ovat yksilöinä vastuussa evankeliumin oppimisesta ja auttaa heitä huomaamaan, kuinka he voivat opettajina auttaa muita täyttämään tämän vastuun.
Ohjeita opettajalle	Herra on käskenyt meitä etsimään ”tietoa tutkistelun ja myös uskon kautta” (LK 88:118). Kuten presidentti Spencer W. Kimball on opettanut, tätä käskyä tulisi noudattaa ahkerasti: ”Eikä kenestäkään voi tulla sanan tekijää, ellei hänestä ensin tule sen kuulijaa. Eikä kuulijaksi tuleminen ole toimettomuutta ja satunnaisten tiedon murusten odottamista, vaan se on etsimistä ja tutkimista ja rukoilemista ja ymmärtämistä.” (”Ainutlaatuinen aarre – pyhät kirjoitukset”, <i>Valkeus</i>, joulukuu 1985, s. 1.) Ihminen, joka päättää tutkia ahkerasti evankeliumia, käyttää tahdonvapauttaan vanhurskaasti. Opettajat, jotka ymmärtävät opin tahdonvapaudesta, eivät yritä pakottaa toisia oppimaan evankeliumia. Sen sijaan he pyrkivät opettamaan tavalla, joka rohkaisee muita tekemään ahkerasti työtä oppiakseen evankeliumia.
Valmistelut	1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen. 2. Lue tämän kirjan osio ”Edistä oppimista” (s. 60–74). Lue myös <i>Kirkkokäsikirja – Kirja 2:n</i> osiosta ”Evankeliumin opettaminen ja johtaminen” kohta ”Kääntymyksen periaatteet”, (s. 300). 3. Pyydä etukäteen kolmea luokan jäsentä auttamaan sinua esittämään lukuteatteri sivuilta 208–209. Pyydä yhtä lukemaan kertojan osuus, toista lukemaan soramilaisen vuorosanat ja kolmatta lukemaan Alman vuorosanat. 4. Valmista lukuteatteriin osallistuville kolme suurta nimilappua. Kirjoita yhteen lappuun <i>kertoja</i>, toiseen <i>soramilainen</i> ja kolmanteen <i>Alma</i>.
Oppiaiheen käsittelyehdotus	Jokainen ihminen on yksilönä vastuussa evankeliumin oppimisesta.
Lukuteatteri	Pyydä lukuteatteriin osallistujia tulemaan luokan etuosaan. Anna heille nimilaput. Selitä sitten, että nämä kolme luokan jäsentä ovat luvanneet esittää lukuteatteriesityksen. Tämän esityksen tarkoituksena on tutkia yksilöiden vastuuta evankeliumin oppimisessa. Kirjoita seuraavat Mormonin Kirjan viitteet taululle: <i>Al. 32:27–28, 33, 38, 41</i>. Selitä, että näistä kohdista löytyvät ne Alman opetukset, joita tässä esityksessä käytetään. Kannusta luokan jäseniä seuraamaan omasta Mormonin Kirjastaan samalla kun Alman vuorosanoja luetaan. Kertoja: Kun Alma ja hänen veljensä saarnasivat soramilaisiksi kutsutun luopio-kansan keskuudessa, he tulivat erään soramilaisten synagogan luo. Siellä he kuulivat soramilaisten julistavan, ”ettei Kristusta ole tuleva” (<i>Al. 31:16</i>).

Kuultuaan tätä väärää oppia Alma ja hänen veljensä erosivat toisistaan ja lähtivät saarnaamaan Jumalan sanaa sekä todistamaan Kristuksesta. Suuri joukko soramilaisia tuli Alman luo, ja yksi näistä soramilaisista puhui hänelle. (Ks. Al. 31:37–38; 32:1.)

Soramilainen: (Lue kohdasta Al. 32:5 alkaen sanoista ”Katso, mitä näiden minun veljieni tulee tehdä”.)

Kertoja: (Lue Al. 32:6.)

Taulu

Kirjoita taululle seuraavat asiat:

Yksilön vastuu

Valmistautua kuulemaan sanaa (olla opinhaluinen).

Kerro, että soramilaiset suhtautuivat koettelemuksiinsa päättämällä nöyrtyä. He etsivät käsiinsä miehen, joka pystyi opettamaan heille Jumalan sanaa.

Lukuteatteri

Kertoja: Nähdessään, että soramilaisia valmistettiin Jumalan sanan kuulemiseen, Alma opetti heille, kuinka todella voi vastaanottaa sanan ja saada todistuksen sen totuudesta.

Alma: (Lue Al. 32:27–28, 33.)

Taulu

Täydennä taululla olevaa luetteloa alla olevan mukaisesti:

Yksilön vastuu

Valmistautua kuulemaan sanaa (olla opinhaluinen).

Antaa sijaa sanalle.

Lukuteatteri

Kertoja: Opetuksensa loppuosassa Alma selitti soramilaisille, että kun nämä saisivat todistuksen sanasta, jäljelle jäisi vielä paljon tehtävää. Tätä selittäessään hän vertasi sanaa puuhun, joka on kasvanut siemenestä.

Alma: (Lue Al. 32:38, 41.)

Taulu

Täydennä taululla olevaa luetteloa alla olevan mukaisesti:

Yksilön vastuu
 Valmistautua kuulemaan sanaa (olla opinhaluinen).
 Antaa sijaa sanalle.
 Ravita sanaa.

Pyydä lukuteatteriin osallistuneita palaamaan omille paikoilleen.

Opettajan esitys

Selitä Alman opettaneen soramilaisille, että nämä olivat yksilöinä vastuussa evankeliumin oppimisesta. Me olemme jokainen yksilöinä vastuussa evankeliumin oppimisesta. Ihmiset, jotka juuri alkavat hyväksyä tätä vastuuta, valmistautuvat kuulemaan sanaa (ks. Al. 32:6). Jotkut koettelevat sanaa ja antavat sijaa sydämessään siemenen kylvämiseen (ks. Al. 32:27–28). Ja jotkut jo hoitavat sanaa uskolla, ahkeruudella ja kärsivällisesti (ks. Al. 32:41).

Ihmiset oppivat evankeliumia kukin oman uskonsa, ahkeruutensa ja kärsivällisyytensä avulla.

Keskustelua

- Mitä nimenomaisia asioita ihmiset voivat tehdä ”hoitaakseen sanaa”? (Kirjoita luokan jäsenten vastauksia taululle. Huomaa, että alla on lueteltu muutamia mahdollisia vastauksia.)
 - a. Tutkia ja mietiskellä pyhiä kirjoituksia päivittäin.
 - b. Etsiä kysymyksiin täsmällisiä vastauksia pyhistä kirjoituksista.
 - c. Lukea yleiskonferenssipuheita.
 - d. Lukea artikkeleita kirkon lehdistä.
 - e. Paastota ja rukoilla saadakseen ymmärrystä.
 - f. Tavoitella ymmärrystä tehdessään temppelityötä.
 - g. Keskustella evankeliumin periaatteista perheenjäsenten ja ystävien kanssa.
 - h. Seurata Hengen ohjausta.
 - i. Pyrkiä uskollisesti noudattamaan käskyjä.
- Mitä siunauksia olet saanut sen ansiosta, että olet pyrkinyt ahkerasti oppimaan evankeliumia?

Opettajien tulisi auttaa jokaista käyttämään tahdonvapauttaan oppimiseen ja evankeliumin mukaiseen elämään.

Opettajan esitys

Muistuta luokan jäsenille, että Jumala on antanut meille tahdonvapauden – vallan valita joko hyvän tai pahan (ks. LK 29:35). Me käytämme tahdonvapauttamme, kun päätämme joko oppia evankeliumia ja elää sen mukaan tai olla tekemättä niin.

Lainaus

Lue seuraavat vanhin James E. Faustin sanat:

”Tahdonvapaus, jonka olemme saaneet Isän suunnitelman kautta, on suurenmoinen vaihtoehto saatanan pakkosuunnitelmalle. Tämän valtavan lahjan avulla me voimme

kasvaa, kehittyä, edistyä ja tavoitella täydellisyyttä." ("Suuri jäljittelijä", *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 31.)

Keskustelua

- Miten opettamiseemme vaikuttaa sen seikan ymmärtäminen, että ihmisillä on tahdonvapaus ja että he ovat vastuussa omasta oppimisestaan? (Halutessasi voit kirjoittaa luokan jäsenten vastauksia taululle.)

Auta luokan jäseniä ymmärtämään, että heidän tulisi keskittyä niihin, joita he opettavat, eikä vain opettamiseensa. Tehokkaat evankeliumin opettajat eivät ajattele pelkästään sitä, mitä he opettavat. He kysyvät mielessään: "Kuinka herätän oppilaissani halun oppia ja saan heidät oivaltamaan, mitä heidän tulee tietää?" Näin tehdessään opettajat kunnioittavat oppilaittensa tahdonvapautta ja auttavat näitä löytämään iloa oppimiseen liittyvän vastuun hyväksymisestä.

Sano, että kun pyrimme auttamaan muita hyväksymään evankeliumin oppimiseen liittyvän vastuunsa, meidän tulisi pikemminkin pyytää ja rohkaista heitä kuin painostaa heitä. Meidän tulisi mietiskellä suunnitelmiamme auttaa jokaista oppilastamme ja rukoilla näiden suunnitelmiamme puolesta.

Meidän ei pitäisi tehdä mitään, mikä voisi vähentää muiden halua oppia evankeliumia.

Keskustelua

- Mitä sellaisia asioita opettajat saattaisivat tehdä, jotka voisivat vähentää ihmisten halua oppia evankeliumia? (Anna luokan jäsenille aikaa pohtia ja keskustella tästä kysymyksestä. Kehota heitä keskustelemaan kysymyksestä mieluummin yleisellä tasolla kuin yksittäisiä opettajia arvostellen. Huomaa, että alla on lueteltu muutamia mahdollisia vastauksia.)
 - a. Lukea oppiaiheet heille oppikirjasta.
 - b. Käyttää suurimman osan oppitunnista luennoiden.
 - c. Yrittää tehdä heihin vaikutuksen tiedon tai opetustaitojen avulla.
 - d. Arvostella heidän kysymyksiään tai esittämiään ajatuksia tai suhtautua niihin kevytmielisesti.
 - e. Tehdä huomautuksia tai esittää kysymyksiä, jotka saattaisivat heikentää heidän uskoaan.
 - f. Käyttää sellaista kieltä tai esimerkkejä, jotka voisivat aiheuttaa Hengen pois vetäytymisen.
 - g. Keskittyä oppiaiheissa muuhun kuin evankeliumin totuuksiin.

Lainaus

Pyydä tämän keskustelun päätteeksi jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat vanhin Dallin H. Oaksin sanat:

"Jokainen evankeliumin opettaja, joka pyrkii seuraamaan Mestaria, *kohdistaa kaiken huomionsa muihin eikä koskaan itseensä*. Saatana sanoi: 'Lähetä minut, -- tahdon lunastaa kaiken ihmissuvun, -- ja totisesti minä tahdon sen tehdä; anna siis minulle kunniasi.' Verratkaa tätä ehdotusta Vapahtajan esimerkkiin Hänen sanoessaan: 'Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun iankaikkisesti' (KH Moos. 4:1–2). Evankeliumin opettaja kohdistaa oman opettamisensa lampaiden tarpeisiin ja Mestarin kunniaan. Hän välttää parrasvaloja. Hän opettaa laumalle, että näiden tulisi aina katsoa Mestariin. Hän ei koskaan peitä heidän näkymäänsä Mestarista seisomalla heidän tiellään tai heittämällä heidän eteensä itsensä ylentämisen tai oman edun tavoittelun varjoa." (31. maaliskuuta 1998 pidetty puhe.)

On monia asioita, joita voimme tehdä edistääksemme ahkeraa oppimista.

Vihkotehtävä

Pyydä luokan jäseniä kääntämään esiin tämän kirjan sivu 60. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan ääneen sillä sivulla olevat sanat. Siinä mainitaan kolme yleistä asiaa, joita voimme tehdä edistääksemme ahkeraa oppimista. Mainitse, että kullakin näistä alueista on monia yksinkertaisia, selviä asioita, joita voimme tehdä.

Pyydä luokan jäseniä käymään kirjoistaan läpi seuraava luettelo. Pyydä heitä valitsemaan luettelosta yksi asia, jota he aikovat soveltaa jossakin tulevassa opetustilanteessa. Jos jää aikaa, anna heidän lyhyesti kirjoittaa vihkoonsa siitä, kuinka he käyttävät kyseistä ideaa. Voit myös halutessasi pyytää heitä kertomaan suunnitelmastaan muille luokan jäsenille. Jos näihin ei jää aikaa oppitunnilla, kehoita heitä kirjoittamaan suunnitelmistaan vihkoonsa kotona.

- a. Pyydä jotakuta valmistautumaan avustamaan oppiaiheessa. Auta häntä valmistautumisessa.
- b. Pyydä jotakuta valmistamaan havaintoesitys.
- c. Kerro henkilökohtaisista kokemuksista tarkoituksenmukaisella tavalla.
- d. Pyydä oppilaitasi miettimään niitä siunauksia, joita Herra on antanut heille ja heidän perheelleen.
- e. Opetä, kuinka pyhiä kirjoituksia voi lukea niin, että ymmärtää ne.
- f. Tunnusta, miten arvokasta on jokaisen oppilaan osallistuminen oppiaiheeseen. Kuuntele keskustelun aikana ilmaistuja ajatuksia ja käytä niitä oppiaiheessa hyödyksi.
- g. Esitä kysymyksiä, jotka herättävät ajatuksia ja edistävät osallistumista keskusteluun.
- h. Kun joku esittää kysymyksen, pyydä toisia ehdottamaan vastauksia.
- i. Pyydä oppilaitasi ajattelemaan, kuinka he voivat soveltaa oppimiaan asioita käytäntöön.

Oppiaiheen päätös

Muistuta luokan jäseniä, että evankeliumin opettajien pitäisi olla esimerkkinä ahkerasta evankeliumin oppimisesta. Kehota heitä arvioimaan omia saavutuksiaan evankeliumin oppien oppimisessa. Pyydä heitä päättämään, mitä he voivat tehdä seuratakseen Alman neuvoa hoitaa sanaa uskolla, ahkeruudella ja kärsivällisesti (ks. Al. 32:37, 41–42).

Kehota luokan jäseniä muistamaan jokaisen yksilön tahdonvapauden pyhyys. Lue sitten seuraavat presidentti Spencer W. Kimballin sanat:

”Sekä ajallisen että hengellisen tiedon aarteet ovat kätkeytyjä – mutta kätkeytyjä niiltä, jotka eivät kunnolla etsi ja pyri niitä löytämään. – Hengellistä tietoa ei saa vain pyytämällä; eivät edes rukoukset riitä. Se vaatii peräänantamattomuutta ja oman elämänsä pyhittämistä.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball [1982], s. 389–390; Richard G. Scottin lainaamana *Valkeudessa*, tammikuu 1994, s. 87.)

Todistus

Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.

Tehtävät

Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat:

1. kirjoittamaan vihkoonsa kokemuksistaan toteuttaessaan suunnitelmiaan edistää ahkeraa oppimista (ks. ”Vihkotehtävä” edellä) sekä puhumaan tarkoituksenmukaisella tavalla näistä kokemuksista jonkun johtajan, luokan jäsenen tai perheenjäsenen kanssa
2. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opetettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion ”Edistä oppimista” (s. 60–74).

Luo oppimisilmapiiri Osa 1

Oppiaihe 6

Tavoite Auttaa luokan jäseniä ymmärtämään, kuinka opettajat ja oppijat voivat tehdä yhdessä työtä luodakseen sopivan ilmapiirin evankeliumin oppimiselle.

Ohjeita opettajalle Oppiaiheessa 5 luokan jäsenet keskustelivat yksilön vastuusta opiskella evankeliumia ahkerasti. Tämän viikon oppiaihe keskittyy tehtävään, joka on opettajille ja oppijoille yhteinen: oppimisilmapiirin luominen. Se auttaa luokan jäseniä soveltamaan evankeliumin periaatteita käytäntöön pyrkiessään ennalta ehkäisemään häiritseviä tekijöitä luokahuoneessa, ja se auttaa heitä ratkaisemaan jo mahdollisesti olemassa olevia järjestykseen liittyviä ongelmia.

Tämän oppiaiheen pohjalta luokan jäsenet ovat valmiita ehdottamaan ratkaisuja tiettyihin ongelmiin. Tämä tehdään oppiaiheessa 7.

Valmistelut

1. Tutki rukoillen tässä oppiaiheessa mainittuja pyhien kirjoitusten kohtia. Pyri soveltamaan niitä oppiaiheen tavoitteeseen.
2. Tutustu oppiaiheessa oleviin kertomuksiin. Harjoittele niiden lukemista niin, että saat pidettyä luokan jäsenten mielenkiinnon vireillä.
3. Tuo oppitunnille seuraavat:
 - a. iso paperiarkki (tai muutamia pienempiä papereita)
 - b. kolme kynää.
4. Lue tämän kirjan osio ”Luo oppimisilmapiiri” (s. 75–87).

Oppiaiheen käsittelyehdotus **Profeettain koulu on esimerkki siitä, kuinka luoda evankeliumin oppimisen ilmapiiri.**

Lainauksia Lue seuraava lainaus:

”Tämän armotalouden varhaisina aikoina Herra antoi veljille käskyn opettaa toinen toiselleen ’valtakunnan oppia’. Heidän oli määrä oppia kaikki ne evankeliumiin ja Jumalan valtakuntaan kuuluvat asiat, jotka heidän oli tarkoituksenmukaista oppia, kuten myös asioita taiteen ja tieteen aloilta sekä valtakunnista ja kansakunnista. Heidän oli määrä etsiä ’tietoa tutkistelun ja myös uskon kautta’ sekä rakentaa pyhäkkö eli temppeli Kirtlandiin, josta muun muassa oli määrä tulla ’opin huone’ (LK 88:74–81, 118–122).

Osana senhetkisiä järjestelyjä näiden käskyjen täyttämiseksi Herra määräsi perustettavaksi *profeettain koulun* (LK 88:122, 127–141).” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos [1966], s. 679.)

Selitä, että profeettain koulun tarkoituksena oli ”valmistaa valittuja pappeudenhaltijoita saarnaamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia kaikessa maailmassa” (Ezra Taft Benson, ”Periaate, johon liittyy lupaus”, *Valkeus*, lokakuu 1983, s. 53). Ilmoituksen kautta Herra opetti koulun jäsenille, kuinka käyttäytyä. Hänen opetuksensa kolme perustekijää voivat auttaa perheitä ja kirkon luokkia luomaan oppimisilmapiirin.

Taulu

Kirjoita seuraava luettelo taululle:

1. Jokainen osallistuu oppiaiheeseen.
2. Evankeliumi antaa ystävyyden siteen, joka yhdistää kaikki läsnäolijat.
3. Jokainen on tarkkaavainen ja valmis kohdistamaan huomionsa muiden kommentteihin ja ajatuksiin.

Pyhien kirjoitusten kohta

Pyydä luokan jäseniä ottamaan esille kohta LK 88:122–123, 125. Selitä, että taululle kirjoittamaasi kolmea perustekijää opetetaan tässä pyhien kirjoitusten kohdassa. Pyydä luokan jäseniä lukemaan tämä kohta ääneen. Pyydä heitä lukemisen aikana etsimään Herran antamia käskyjä, jotka voivat auttaa meitä ylläpitämään näitä oppimisilmapiirin kolmea perustekijää.

Korosta, että kun ihmiset kokoontuvat yhteen oppimaan evankeliumia, jokaisella ihmisellä on annettavana jotakin arvokasta. Jokainen voi Hengen kuiskauksen innoittamana kertoa näkemyksistä ja kokemuksista, jotka rakentavat muita. Kaikkien läsnäolijoiden tulisi kuunnella toisiaan, jotta ”kaikki olisivat rakentuneet kaikkien kautta” (LK 88:122).

Opettajilla ja oppijoilla on yhteinen vastuu luoda evankeliumin oppimisen ilmapiiri.

Opettajan esitys ja pyhien kirjoitusten kohta

Muistuta, että tämän kurssin viidessä ensimmäisessä oppiaiheessa puhuttiin opettajien tehtävistä. Yhdessä oppiaiheessa (oppiaihe 5) puhuttiin myös yksilön vastuusta itse oppia evankeliumia. Tämän päivän oppiaihe keskittyy vastuuseen, joka kuuluu yhteisesti sekä opettajille että oppijoille: vastuu luoda ilmapiiri, jossa voimme menestyksellisesti opiskella evankeliumia yhdessä. Täyttääkseen tämän vastuun opettajien ja oppijoiden täytyy auttaa toisiaan sekä olla yhtä tarkoituksessa.

Selitä, että Alma puhui tästä ykseydestä, kun hän opetti Mormonin vesissä kastettuja ihmisiä. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta Moosia 18:18–22.

Kertomus

Lue seuraava kertomus, jonka on kertonut eräs sisar, joka oli huolissaan oman seurakuntansa pyhäkoululuokasta. Pyydä luokan jäseniä kiinnittämään huomiota niihin tapoihin, joiden avulla kertomuksen oppijat ja opettaja työskentelivät yhdessä oppimisilmapiirin luomiseksi.

”Uudessa seurakunnassamme mieheni ja minä huomasimme, ettei Evankeliumin oppi-luokka ollut kovinkaan tehokas. Opettajan puhuessa muutamat luokan jäsenet lukivat pyhiä kirjoituksiaan; toiset vain pitivät päätään kumarassa. Saatoin huomata, että tämä häiritsi opettajaa. Kerran hän jopa kysyi: ’Kuunteleeko kukaan?’

Pian saimme tietää, että joukko seurakunnan jäseniä osallistui Evankeliumin oppi-luokan asemesta Evankeliumin periaatteet -luokkaan. Kuulimme, että tämän luokan opettaja oli erinomainen. Osallistuimme tähän luokkaan ja huomasimme sen olevan eloisa ja antoisa ja tarjoavan näkemyksiä. Mutta kävellessämme kotiin kirkosta eräänä päivänä kerroimme toisillemme kumpikin tuntevamme, ettei se, mitä teimme, ollut

ihan oikein. Meidän täytyi tukea piispaamme tukemalla sitä opettajaa, jonka hän oli kutsunut opettamaan meitä. Niinpä aloimme puhua siitä, mitä voisimme tehdä rikastuttaaksemme Evankeliumin oppi -luokkaa. Oivalsimme, että olimme siirtäneet kaiken vastuun hyvän luokkakokemuksen toteutumisesta opettajan niskoille, aivan kuin haastaen hänet saamaan huomiomme puoleensa ja pitämään yllä mielenkiintoa.

Rukoilimme viikolla ohjausta, ja sunnuntaina menimme aivan toisella mielellä Evankeliumin oppi -luokkaan. Muutama minuutti oppiaiheen alkamisesta mieheni esitti erään kysymyksen ja opettaja pyysi luokan muita jäseniä tarjoamaan vastauksia. Tästä seurasi hyvä keskustelu, johon useat luokan jäsenet ottivat osaa. Myöhemmin oppiaiheen aikana opettaja esitti näkökohdan, joka ei ollut minulle aivan selvä, ja niinpä pyysin häntä selventämään asiaa ymmärtääkseni sen. Hän vastasi osoittamalla minulle erään kohdan pyhistä kirjoituksista, jota en ollut koskaan aikaisemmin huomannut. Silloin eräs sisar kertoi kertomuksen, joka vahvisti opettajan esittämää näkökohtaa, ja eräs toinen luokan jäsen esitti erään toisen kohdan pyhistä kirjoituksista. Tunsimme Hengen vaikutuksen siinä luokkahuoneessa. Opettaja muuttui vapautuneemmaksi. Saatoin nähdä hänen saavan voimaa ja luottamusta meidän yksinkertaisista kiinnostuksen ja osallistumisen ilmaisuistamme. Oppiaihe päättyi kiitosrukoukseen ja kaikuvaan luokan jäsenten 'Aameneen'.

Siitä päivästä lähtien useimmat luokan jäsenet ovat osallistuneet suurta mielenkiintoa osoittaen. Opettajamme tuntuu saavan pontta heidän innokkuudestaan, ja hän ilmaisee usein kiitollisuutensa saamastaan tuesta. Pyhäkoulu muuttuu koko ajan yhä paremmaksi.”

Ryhmätyöskentelyä

Jaa luokka kolmeen ryhmään. Anna jokaiselle ryhmälle kynä ja suurehko paperiarkki (tai muutamia pienempiä papereita). Pyydä jokaista ryhmää valitsemaan joukostaan yksi, joka toimii sihteerinä. Anna sitten jokaiselle ryhmälle yksi seuraavista kysymyksistä:

1. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä kannustaakseen jokaista osallistumaan?
2. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä kehittääkseen keskuudessaan ystävyyttä?
3. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä auttaakseen jokaista olemaan tarkkaavainen ja kuuntelemaan toisiaan?

Ilmoita ryhmille, että heillä on kolme minuuttia aikaa pohtia kysymystään. Tänä aikana heidän pitäisi miettiä omia kokemuksiaan ja äsken kertomaasi kertomusta. Kunkin ryhmän sihteeri kirjoittaa ryhmän ajatukset isolle paperille. Tämän jälkeen sihteeri asettaa luettelon kaikkien muiden nähtäväksi.

Pyydä ryhmiä parin kolme minuutin kuluttua esittelemään luettelonsa. Käykää lyhyesti läpi luetteloissa olevat asiat. Kannusta luokan jäseniä kirjoittamaan nämä ajatukset omaan vihkoonsa.

Jos luokan jäsenet eivät ole kirjoittaneet luettelonsa seuraavia asioita, haluat ehkä mainita ne heille:

1. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä kannustaakseen jokaista osallistumaan?
 - a. Opettajien ja oppijoiden pitäisi soveltaa keskustelemiaan periaatteita käytäntöön.
 - b. Mikäli mahdollista – kuten Melkisedekin pappeuden, Apuyhdistyksen ja Evankeliumin oppi -luokissa – oppijoiden pitäisi lukea kunkin oppiaiheen opetusaineisto ennen luokkaan tuloa.
 - c. Oppijoiden tulisi auliisti osallistua keskusteluun. Heidän tulisi nostaa kätensä auttaakseen opettajaa tietämään, että he ovat valmiita esittämään kysymyksiä tai kertomaan ajatuksistaan.

- d. Yksittäisten oppijoiden pitäisi varoa hallitsemasta keskusteluja.
 - e. Oppijoiden pitäisi tehdä ahkerasti annetut tehtävät.
2. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä kehittääkseen keskuudessaan ystävyyttä?
 - a. Opettajien ja oppijoiden pitäisi olla tietoisia toinen toisensa kyvyistä ja tarpeista.
 - b. Heidän tulisi tukea toinen toistaan sekä luokassa että luokan ulkopuolella.
 - c. Sopivan tilaisuuden tullen heidän pitäisi sanallisesti ilmaista huolenpitoaan ja rakkauttaan toisiaan kohtaan.
 3. Mitä opettajat ja oppijat voivat tehdä auttaakseen jokaista olemaan tarkkaavainen ja kuuntelemaan toisiaan?
 - a. Opettajien ja oppijoiden pitäisi kuunnella toisiaan tarkasti ja kunnioitusta osoittaen.
 - b. Opettajien ja oppijoiden pitäisi saapua oppitunnille ajoissa.
 - c. Heidän tulisi pysyä valppaina ja keskittyä oppiaiheeseen.
 - d. Oppijoiden pitäisi kysyä tarkoituksenmukaisia kysymyksiä, kun he eivät ymmärrä, mitä opetetaan.
 - e. Mikäli mahdollista oppijoiden tulisi olla läsnä luokassa koko oppitunnin ajan.

Opettajat auttavat oppijoita ymmärtämään ja täyttämään vastuunsa luoda oppimisilmapiiri.

Kertomuksia
ja keskustelua

Selitä, että aiot lukea kaksi kertomusta. Pyydä luokan jäseniä miettimään sitä, kuinka näiden kertomusten opettajat auttoivat toisia oppimisilmapiiriin luomisessa. Lue sitten seuraava presidentti Thomas S. Monsonin kertomus:

”Muistelin eräänä talvipäivänä yhtä poikavuosiäni kokemusta. Olin 11-vuotias. Alkeisyhdistyksemme johtaja Melissa oli iäkäs ja lempeä harmaahiuksinen nainen. Eräänä päivänä Alkeisyhdistyksessä Melissa pyysi minua jäämään juttelemaan kanssaan. Me istuimme kaksin tyhjässä kappelissa. Hän pani kätensä hartioilleni ja alkoi itkeä.

Minä kysyin ihmeissäni, miksi hän itki.

Hän vastasi: ’En näytä saavan [poikia] olemaan kunnioittavia Alkeisyhdistyksen alkuohjelman aikana. Haluaisitko sinä auttaa minua, Tommy?’

Lupasin Melissalle, että auttaisin. Minun ihmeekseni – mutta ei Melissan – kunnioitusongelmat loppuivat siinä Alkeisyhdistyksessä. Hän oli mennyt ongelman ytimeen – se olin minä.” (”Ovi nimeltä rakkaus”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 64.)

- Miten tämän kertomuksen Alkeisyhdistyksen johtaja edisti oppimisilmapiiriin luomista? (Hän auttoi nuorta Tommy Monsonia ymmärtämään ja täyttämään oman vastuunsa.)
- Onko teillä tämän kertomuksen kuultuanne lisäehdotuksia tekemiinne luetteloihin? (Voit ehkä myös ehdottaa luokan jäsenille, että he lisäisivät nämä ehdotukset vihkossaan olevaan luetteloon.)

Kertomus
ja keskustelua

Ilmaise aikovasi seuraavaksi lukea kertomuksen Nuorten Naisten järjestön eräästä opettajasta:

”Tuletko – – kanssani luokahuoneeseen 12–13-vuotiaiden nuorten naisten kanssa. Kuuntele kuinka oppilaat löytävät opin itse. Huomaa kokemus, jonka opettaja tarjoaa oppilaille, jotta he voivat yhdistää opin heidän arkipäiväänsä. Tunne läsnäolevan Hengen todistus.

Opettajamme siirtää tuolinsa lähemmäksi viiden tytön puoliympyrää. 'Meillä on vierailija odottamassa oven ulkopuolella', hän aloittaa. 'Hän on sisar Jonas. Hän on luvannut näyttää meille pikkuista vauvaansa ja kertoa, miltä hänestä tuntuu olla uusi äiti. Kun katselet tätä uutta pientä vauvaa, voisitko myös tarkkailla äitiä. Kuinka hän käsittelee vauvaa. Mitä hän tekee, mitä sanoo? Puhumme hänen vierailustaan hänen lähdettyään.'

Sisar Jonas tulee sisään ja viettää 7–8 minuuttia puhuen vauvastaan ja vastaten kysymyksiin. Tytöt kiittävät häntä ja hän lähtee luokkahuoneesta.

'Vauva oli suloinen, eikö ollutkin?' opettajamme sanoo kuullessaan tyttöjen ihastuneet henkäykset. 'Mutta mitä huomasitte äidistä?'

Hetken hiljaisuus ja sitten vastaus: 'Hän oli onnellinen.' Toinen vastaus: 'Hän ikään kuin keinutti itseään edestakaisin koko ajan.' Muutamia muita vastauksia, sitten Katie aloittaa hitaasti: 'Hän puhui – hmm – hyvin hiljaa.'

'Voisitko sanoa enemmän siitä?' opettaja kannustaa.

'No, hänen äänensä muistutti minua oman äitini äänestä, kun hän soitti sairaalasta viime vuonna ja kertoi, että meillä on uusi sisko.'

Opettaja sanoo kääntyen muihin tyttöihin päin: 'Mitä te ajattelette? Huomasiko kukaan muu hänen ääntänsä?'

Tytöt ovat mietteläämpiä ja käyttävät vastatessaan sellaisia sanoja kuten 'kunnioitus', 'taivas', 'rakkaus'.

Opettaja: 'Luulen ymmärtäväni. Uskon noiden sanojen tulevan mieleemme, koska me alamme huomata taivaallisen Isämme suuren lahjan. Hän rakastaa meitä ja luottaa meihin niin paljon, että Hän on halukas jakamaan luomisvoimansa meidän kanssamme. Tunnumme kiitollisuutta ja kunnioitusta tästä luottamuksesta. Äitiys on *jumalallinen* kutsumus.'

Tämän selvästi ilmaistun opin ja todistuksen jälkeen opettajamme siirtyy toimintaan, jossa tytöt yksilöivät ominaisuuksia, joita heidän äidillään on ja jotka osoittavat ymmärrystä äitiyden jumalallisuudesta. 'Voisiko jokainen teistä valmistautua äitiyteen juuri nyt harjoittelemalla yhtä näistä hyveistä – ehkä olemalla kärsivällisempi, kiltimpi tai myönteisempi tällä viikolla?'

Jokainen tyttö kertoo omasta valinnastaan. Opettajamme todistaa henkilökohtaisesti. Loppurukous pidetään." (Virginia H. Pearce, "Tavallinen luokkahuone – voimallinen paikka vakaalle ja jatkuvalle kasvulle", *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 13.)

- Miten tämän kertomuksen opettaja edisti oppimisilmapiirin luomista? (Mahdollisia vastauksia: hän kutsui vierailijan kertomaan henkilökohtaisesta kokemuksesta, esitti syvää ymmärrystä osoittavia kysymyksiä, kuunteli tarkkaavaisesti, esitti luokan jäsenten vastauksiin liittyviä lisäkysymyksiä, opetti oppia ja auttoi nuoria naisia soveltamaan oppia omaan elämäänsä.) Mitä luokan jäsenet tekivät? (Mahdollisia vastauksia: he kuuntelivat ja osallistuivat ajatuksen kanssa.)
- Kuinka kertomuksen luokkahuoneeseen luotu oppimisilmapiiri saattaisi tulevaisuudessa auttaa vaikeuksien välttämässä?
- Onko teillä tämän kertomuksen kuultuane lisäehdotuksia tekemienne luetteloihin? (Voit ehkä myös ehdottaa luokan jäsenille, että he lisäisivät nämä ehdotukset vihkossaan olevaan luetteloon.)

Kun autamme oppijoita osallistumaan oppimisilmapiirin luomiseen, opetamme heitä olemaan Jeesuksen Kristuksen seuraajia.

Opettajan esitys

Totea, että lukemasi kertomukset osoittavat muutamia tapoja, joilla voidaan sekä ehkäistä ongelmia että ratkaista niitä. Pyydä luokan jäseniä ottamaan esiin tämän kirjan osio ”Luo oppimisilmapiiri” alkaen sivulta 75. Näytä, että sivuilla 76–83 puhutaan oppimisilmapiirin luomisesta sekä häiriötekijöiden ennalta ehkäisemisestä, ja että sivuilla 84–87 annetaan selviä ohjeita, kuinka mahdolliset häiriötilanteet tulee käsitellä. Selitä, että pyrimme ehkäisemään ongelmia tai ratkaisemaan niitä, niin tavoitteemme tulisi olla yksi ja sama: opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia sekä auttaa oppijoita ymmärtämään ja täyttämään oma vastuunsa, joka heillä on yhdessä opettajan kanssa luoda oppimisilmapiiri.

Tämä tavoite on ratkaisu järjestyksen ylläpitämiseen luokkahuoneessa. Kun pidämme tämän tavoitteen mielessämme, emme ainoastaan korjaa käyttäytymistä tai pidä luokkaa hiljaisena. Sen sijaan me opetamme toisia olemaan Jeesuksen Kristuksen seuraajia.

Toisinaan opettajat ajattelevat, että he ovat epäonnistuneita, elleivät he pysty nopeasti löytämään tapaa luoda evankeliumin oppimisen ilmapiiri. Sellaista ilmapiiriä ei usein kuitenkaan luoda nopeasti. Ihmiset kehittyvät askel kerrallaan – rivi rivin päälle ja käsky käskyn päälle (ks. 2. Ne. 28:30). Tarvitaan jatkuvaa työtä. Ratkaisevaa on työskennellä uskollisesti, ahkerasti ja kärsivällisesti, aina totisten periaatteiden ohjaamana.

Oppiaiheen päätös

Todistus

Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.

Tehtävä

Ilmoita luokan jäsenille, että ensi viikon oppiaihe keskittyy moniin täsmällisiin asioihin, joita opettajat voivat tehdä ehkäistäkseen häiriötekijöitä ja ratkaistakseen järjestykseen liittyviä ongelmia. Pyydä luokan jäseniä ajattelemaan jotakin tilannetta, joka voi huonontaa oppimisilmapiiriä, sekä miettimään mahdollista ratkaisua. Ratkaisun tulisi olla selkeä ja käytännönläheinen. Heidän pitäisi kirjoittaa omaan vihkoonsa sekä tilanteesta että sen ratkaisusta, ja heidän tulisi olla valmiita ensi viikon oppiaiheen yhteydessä parin kolmen minuutin aikana kertomaan kirjoittamistaan ajatuksista.

Miettiessään mahdollisia ratkaisuja luokan jäsenten tulisi lukea tämän kirjan osio ”Luo oppimisilmapiiri” (s. 75–87).

Luo oppimisilmapiiri Osa 2

Oppiaihe 7

Tavoite	Auttaa luokan jäseniä soveltamaan oppiaiheessa 6 oppimiaan periaatteita käytäntöön.
Ohjeita opettajalle	Oppiaiheen 6 lopussa pyysit luokan jäseniä valmistautumaan kertomaan tavoista, joilla ehkäistä häiriötekijöitä ja ratkaista järjestykseen liittyviä ongelmia (ks. s. 218). Koska opettajat haluavat oppia käytännöllisiä ja selkeitä tapoja käsitellä ongelmatilanteita, sinun tulisi suunnitella tämä oppiaihe niin että käytät suurimman osan oppitunnista tähän soveltamistoimintaan. Ohjatessasi keskustelua tämän oppiaiheen aikana auta luokan jäseniä luottamaan entistä enemmän omaan kykyynsä luoda oppimisilmapiiri.
Valmistelut	1. Tutki rukoillen Opin ja Liittojen Kirjan kohtaa 12:8. Pyri soveltamaan sitä oppiaiheen tavoitteeseen. 2. Valmistaudu keskustelemaan siitä, kuinka ehkäistä tai poistaa jokin tietty häiriötekijä tai järjestykseen liittyvä ongelma. Pidä huoli siitä, että ehdottamasi ratkaisu on käytännöllinen. 3. Varmistu siitä, että myös luokan jäsenet ovat valmiita keskustelemaan siitä, kuinka ehkäistä häiriötekijöitä ja ratkaista järjestykseen liittyviä ongelmia (ks. "Tehtävä", s. 218). Muistuta heitä siitä, että heidän ratkaisujensa tulisi olla selkeitä ja käytännöllisiä. 4. Jatka tämän kirjan osion "Luo oppimisilmapiiri" (s. 75–87) tutkimista.
Oppiaiheen käsittelyehdotus	Se, kuinka onnistumme vaikuttamaan toisiin, riippuu omasta nöyryydestämme ja rakkaudestamme. Opettajan esitys ja keskustelua pyhien kirjoitusten kohdista Muistuta luokan jäseniä, että oppiaiheessa 2 keskusteltiin siitä, kuinka tärkeää on rakastaa niitä, joita opetamme. Tämän periaatteen tulisi hallita kaikkea sitä, mitä teemme pyrkiessämme luomaan oppimisilmapiirin, varsinkin kun työskentelemme luokan jäsenten kanssa kahden kesken. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta LK 12:8. ▪ Miksi nöyryys ja rakkaus ovat tärkeitä, jotta meillä olisi hyvä vaikutus muihin? Muistuta, että kun luokan jäsenet keskustelevat siitä, kuinka ehkäistä häiriötekijöitä ja ratkaista järjestykseen liittyviä ongelmia, heidän tulisi pitää mielessään tämän periaatteen tärkeys.
Lainaus	Lue seuraavat presidentti Howard W. Hunterin sanat: "Jumalan pääasiällisin tapa toimia on taivuttelu ja kärsivällisyys ja pitkämielisyys eikä pakko ja vihamielisyys. Hän toimii lempeästi taivutellen ja hellästi pyydellen. Hän osoittaa aina horjumatonta kunnioitusta sitä vapautta ja itsenäisyyttä kohtaan, joka on meille annettu. Hän haluaa auttaa meitä ja anoo mahdollisuutta siihen, mutta hän ei ryhdy auttamaan vastoin meidän tahtoamme. Hän rakastaa meitä liian paljon tehdäkseen mitään sellaista." ("Valinnan kultainen lanka", <i>Valkeus</i>, tammikuu 1990, s. 16.)

Voimme auttaa muita ymmärtämään ja tekemään oma osuutensa oppimisilmapiirin luomisessa.

- Opettajan esitys Mainitse tehtävä, jonka annoit luokan jäsenille viime viikolla. Kerro heille, että olet itsekin työskennellyt tuon tehtävän parissa. Kerro sitten siitä ongelmasta, jota olet pohtinut, ja omasta ratkaisustasi siihen. Ilmaise, mitkä kolme oppimisilmapiirin luomisen perustekijää saisivat vahvistusta ratkaisusi kautta (kerrataksesi nämä perustekijät katso sivulta 214). Kerrottuasi oman ratkaisusi esitä seuraavat kysymykset:
- Millä tavalla tämä ratkaisu on tehokas?
 - Mitä tulisi varoa tätä ratkaisua käytettäessä?
 - Mitä muita mahdollisia ratkaisuja voisitte keksiä?
- Luokan jäsenen esitys Pyydä luokan jäseniä vuorotellen kertomaan pohtimistaan ongelmista sekä omista ehdotuksistaan näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Pidä huoli siitä, että jokaisella luokan jäsenellä on tilaisuus osallistua. Esitä ajan sallimissa rajoissa kunkin luokan jäsenen esityksen päätteeksi kolme yllä olevaa kysymystä.
- Opettajan esitys Selitä, että ehkäistäessä häiriötekijöitä ja ratkaistaessa järjestykseen liittyviä ongelmia on usein työskenneltävä luokan jäsenten kanssa kahden kesken. Voimme kuitenkin opettaa luokan jäsenille heidän vastuutaan myös silloin, kun kaikki ovat yhdessä. Yksi hyvä tapa tehdä tämä on aloittaa kertomalla tunteistamme, jotka liittyvät tehtävämme ja kutsumukseemme opettajana. Sitten voimme esittää luokan jäsenten tehtävät pääpiirteittäin kertomalla oppimisilmapiirin luomisen kolmesta perustekijästä, joista keskusteltiin edellisessä oppiaiheessa (ks. s. 214). Lopuksi voimme korostaa tarvitsevämme heidän apuaan, koska oppitunti voi onnistua vain kun sekä opettaja että oppijat työskentelevät yhdessä. (Esimerkki tämänkaltaisesta esityksestä on tämän kirjan sivuilla 77–78. Halutessasi voit lukea tämän kertomuksen luokan jäsenten kanssa.)
- Meidän tulisi löytää keinoja vähentää häiriötekijöitä.**
- Havaintoesitys Pyydä jotakuta luokan jäsentä luokan eteen seisomaan. Pyydä häntä ojentamaan käsivartensa sivulle, ja anna hänelle kumpaankin käteen painava kirja tai jokin muu esine. Pyydä häntä kertomaan muille luokan jäsenille ensimmäisestä näystä ja samalla pitelemään esineitä tässä asennossa. Kun hänen käsivartensa alkavat laskeutua, muistuta häntä niiden ylhäällä pitämisestä. Noin puolen minuutin kuluttua pyydä tätä luokan jäsentä laskemaan esineet alas ja palaamaan omalle paikalleen.
- Totea, että sillä aikaa kun kyseinen henkilö yritti opettaa, luokan jäsenet eivät täysin keskittyneet siihen, mitä sanottiin. Sitä vastoin heidän huomionsa kohdistui kirjojen ylhäällä pitelemiseen.
- Opettajan esitys Korosta, että niiden ongelmien lisäksi, joista olemme jo keskustelleet, myös ulkoiset puitteet voivat häiritä opettamista ja oppimista. Kun luokan jäsenet astuvat sellaiseen luokahuoneeseen tai muuhun opetustilaan, joka on epäjärjestyksessä tai epämiellyttävä, on vähemmän todennäköistä, että he kiinnittävät täyden huomionsa oppiaiheen sanomaan.
- Huolellisesti suunnitellut ulkoiset järjestelyt voivat auttaa vähentämään häiriötekijöitä. Esimerkiksi meidän pitäisi järjestää tuolit niin että oppijat voivat nähdä sekä meidät, taulun että toisensa. Tämänkaltaisen luokahuoneen järjestäminen tehostaa opettajan kykyä opettaa ja oppijan kykyä osallistua ja oppia. Huoneen lämpötilan säätäminen oikeaksi, mikäli mahdollista, auttaa kaikkia tuntemaan olonsa mukavaksi.

Lisää ehdotuksia ulkoisten puitteiden luomisesta löytyy tämän kirjan luvusta ”Valmistele luokkahuone”, s. 76.

Voimme ehkäistä ja ratkaista järjestykseen liittyviä ongelmia noudattamalla evankeliumin opettamisen perusperiaatteita.

Opettajan esitys

Selitä, että luodessamme oppimisilmapiirin ja pitäessämme sitä yllä autamme ehkäisemään häiriötekijöitä ja ratkaisemaan järjestykseen liittyviä ongelmia. Tämän saavuttaaksemme tärkeintä, mitä voimme tehdä, on toteuttaa tässä kurssissa opetettuja evankeliumin opettamisen perusperiaatteita. Nämä periaatteet ovat:

1. Rakasta niitä, joita opetat.
2. Opetä Hengen avulla.
3. Opetä oppia.
4. Edistä oppimista.
5. Valmista kaikki, mikä on tarpeen.
6. Käytä tehokkaita menetelmiä.

Opettajina meidän tulisi säännöllisesti arvioida itseämme ja opettamistamme varmistaaksemme, että sovellamme jokaista näistä periaatteista käytäntöön.

Oppiaiheen päätös

Todistus

Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.

Tehtävät

Kannusta luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat:

1. jatkamaan tämän kirjan osion ”Luo oppimisilmapiiri” (s. 75–87) tutkimista sekä arvioimaan omaa opettamistaan ja tunnistamaan asioita, joita he voivat tehdä auttaakseen oppimisilmapiirin luomisessa
2. käymään uudelleen läpi sivulla 210 oleva luettelo siitä, kuinka edistää ahkeraa oppimista, valitsemaan luettelosta yksi asia ja soveltamaan sitä käytäntöön tulevassa opetustilanteessa sekä kirjoittamaan tästä kokemuksesta vihkoonsa.

Oppiaihe
8

Käytä tehokkaita menetelmiä

Osa 1

Tavoite Auttaa luokan jäseniä valitsemaan opetusmenetelmiä ja käyttämään niitä tehokkaasti.

Ohjeita opettajalle Evankeliumin opettamisen ja oppimisen laatu paranee, kun menetelmät valitaan huolellisesti ja niitä käytetään tehokkaasti. Opettajien pitäisi valita menetelmiä, jotka 1) auttavat oppilaita saamaan selkeän ja mieleenpainuvan käsityksen evankeliumin opeista ja periaatteista sekä 2) soveltuvat oppiaiheen sisältöön ja opetettavalle ikäryhmälle.

Sekä tässä oppiaiheessa että oppiaiheessa 9 luokan jäsenet saavat tietää seuraavista perusopetusmenetelmistä: havaintoesitysten käyttäminen, vertausten laatiminen, taulun käyttö, kertomusten esittäminen, kysymysten esittäminen ja keskustelun ohjaaminen.

Valmistelut

1. Käy uudelleen läpi tämän kirjan osio "Käytä tehokkaita menetelmiä" (s. 88–95). Käy myös uudelleen läpi osa F, "Opetusmenetelmiä" (s. 157–183).
2. Tuo oppitunnille kuppi, joka on puhdas sekä sisä- että ulkopuolelta, sekä samanlainen kuppi, joka on puhdas ulkopuolelta mutta sisäpuolelta likainen.
3. Valmistele näytös, jossa käytät jonkin evankeliumin periaatteen opettamisessa taulua. Voit halutessasi käyttää jotakin sivulla 167 olevista esimerkeistä tai voit keksiä esimerkin itse.

Oppiaiheen käsittelyehdotus **Meidän pitäisi käyttää opetusmenetelmiä, jotka auttavat jokaista ymmärtämään ja muistamaan evankeliumin periaatteita sekä soveltamaan niitä käytäntöön.**

Kertomus Lue seuraava kertomus. Selitä, että presidentti Boyd K. Packerilla ja hänen vaimollaan oli tämä kokemus, kun presidentti Packer palveli lähetysjohtajana.

"Suunnittelimme vyöhykekonferensseja. Jokaista konferenssia varten sisar Packer leipoi täytekakun, – – joka oli kauniisti koristeltu – päällä paksu, värikäs ja siisti kuorrutus, jonka päälle oli kirjoitettu 'Evankeliumi'. Kun lähetysaarnajat olivat koolla, toimme kakun juhlallisesti sisään. Sitä kyllä kelpasi katsella!

Samalla kun huomautimme kakun edustavan evankeliumia, kysyimme: 'Kuka haluaisi ottaa vähän?' Aina löytyi joku nälkäinen vanhin, joka innokkaana ilmoittautui vapaaehtoiseksi. Pyysimme häntä tulemaan eteen ja sanoimme: 'Annamme ensimmäiseksi sinulle.' Sitten minä upotin sormeni kakun kuorrutukseen ja kahmaisni kädelläni ison palan. Pidin huolen siitä, että puristin kahmaisemaani kakun palaa kädessäni niin, että kuorrutus pursui sormieni välistä. Ja sitten samalla kun vanhimmat istuivat lainkaan uskomatta näkemäänsä, minä heitin tuon kakunpalan edessä seisovalle vanhimmalle roiskauttaen vähän kuorrutusta myös hänen puvulleen. 'Haluaisiko joku muukin vähän kakkua?' kysyin. Jostakin syystä halukkaita ei ollut.

Sitten otimme esille kristallilautasen, hopeisen haarukan, kankaisen lautasliinan ja kauniin hopeisen kakkulapion. Hyvin arvokkaasti leikkasin kakun toiselta sivulta palasen, asetin sen varovasti kristallilautaselle ja kysyin: 'Haluaisiko kukaan palan kakkua?'

Opetus oli päivänselvä. Molemmissa tilanteissa oli kysymys samasta kakusta, samasta mausta, samasta syötävästä. Tarjoilutapa teki siitä joko miellyttävän ja jopa houkuttelevan tai epämiellyttävän ja jopa vastenmielisen. Muistutimme lähetyssaarnaajille, että kakku edusti evankeliumia. Kuinka he tarjoilivat sitä?

Tämän näytöksen jälkeen meillä ei ollut mitään vaikeuksia – itse asiassa meillä oli jopa huomattavaa innostusta – pyrkiessämme kehittämään keskustelujen opettamista. Muutama kuukausi myöhemmin ajattelin, että lähetyssaarnaajia voisi ehkä muistuttaa tästä opetuksesta, ja niinpä lähetin tiedotuslehden, jossa oli piirros kakusta.

Kun jälleen tapasin lähetyssaarnaajat, kysyin: 'Tehän saitte äskettäin tiedotuslehden, eikö niin?'

'Kyllä me saimme.'

'No, mitä siinä sanottiin?'

Poikkeuksetta lähetyssaarnaajat vastasivat: 'Siinä kehoitettiin meitä kohentamaan oppiaiheidemme esittämistä sekä opiskelemaan enemmän, opettelemaan oppiaiheet huolellisesti ja sitten auttamaan toisiamme niiden opettamisessa.'

'Kertoiko yksi kuva tosiaankin tämän kaiken?'

'Kyllä, se opetus ei kyllä hevin unohdu!'

Minun pitäisi tietysti lisätä, että maksoin aina tarvittaessa hyvin mielelläni vanhimmalle likaantuneen puvun pesulalaskun!" (*Teach Ye Diligently*, tarkistettu painos [1991], s. 270–271.)

Huom. Jos haluat itse käyttää presidentti Packerin havaintoesitystä, sinun kannattaa ehkä harkita kakun tarjoilemista siten, että kahmaiset siitä palasen kädelläsi ja mieluummin litistät sen lautaselle kuin heität sen luokan jonkun oppilaan päälle.

Keskustelua

- Mitä voimme tämän kertomuksen pohjalta oppia siitä, kuinka meidän tulisi tarjota evankeliumia?
- Mistä voimme tietää, että presidentti Packerin käyttämä esimerkki oli tehokas?

Korosta, että presidentti Packerin lähetyksentällä olleet lähetyssaarnaajat *ymmärsivät* esimerkin, *muistivat* sen ja *sovelsivat* sitä omaan elämäänsä. Ei riitä, että autamme oppilaitamme pelkästään ymmärtämään evankeliumin periaatteet. Meidän täytyy auttaa heitä myös muistamaan ne ja soveltamaan niitä käytäntöön.

Pyydä luokan jäseniä ottamaan esiin tämän kirjan sivu 158. Selitä, että tämä sivu sisältää luettelon menetelmistä, joita voidaan käyttää evankeliumin opettamisessa. Tämän päivän sekä seuraavan viikon oppiaiheet sisältävät esityksiä muutamista luettelossa olevista menetelmistä. Korosta, että meidän pitäisi valita menetelmiä, jotka kohottavat oppilaitamme eivätkä vie huomiota pois opettamistamme periaatteista.

Havaintoesityksen käyttäminen

Näytös ja keskustelua

Huomauta, että lukemassasi kertomuksessa presidentti Packer käytti havaintoesitystä muistuttaakseen lähetyssaarnaajia tehokkaasta opettamisesta. Me voimme käyttää havaintoesityksiä monien evankeliumin periaatteiden opettamisessa.

Pane esille kaksi kuppia – se, joka on puhdas sekä ulko- että sisäpuolelta, ja se, joka on ulkopuolelta puhdas mutta sisäpuolelta likainen. Esitä sitten seuraava kysymys:

- Kummasta kupista te mieluummin joisitte?

Selitä, että Jeesus vertasi kerran erästä ihmisryhmää maljaan, joka on puhdas ulkopuolelta mutta sisältä likainen. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta Matt. 23:25–26.

- Minkä evankeliumin periaatteen tämä havaintoesitys opettaa? (Ei riitä, että ainoastaan *näytämme* vanhurskailta. Myös sydämemme täytyy olla vanhurskas ja puhdas.) Mikä tässä havaintoesityksessä on teidän mielestänne erityisen tehokasta?

Opettajan esitys

Tuo esiin, että tämän kirjan sivuilla 180–181 on aineistoa, joka voi auttaa opettajia keksimään tehokkaita havaintoesityksiä. Pyydä luokan jäseniä kääntämään esiin sivu 180. Tarkastelkaa päällisin puolin sillä sivulla olevia ehdotuksia havaintoesitysten keksimisestä ja käyttämisestä. Tämän jälkeen voit antaa omia mahdollisia lisäehdotuksia havaintoesitysten käyttämisestä.

Vertausten laatiminen

Lainauksia

Totea, että havaintoesitykset ovat tehokkaita, koska ne yhdistävät hengelliset periaatteet tuttuihin, konkreettisiin asioihin. Tämän voimme saada aikaan myös laatimalla yksinkertaisia vertauksia.

Pyydä luokan jäseniä lukemaan seuraavat vertaukset (lisää vertauksia löytyy tämän kirjan sivuilta 180–181).

Presidentti Gordon B. Hinckley opetti:

”Usko on kuin käsivarteni lihas. Jos käytän sitä ja ravitsen sitä, se tulee vahvaksi, se tekee monta asiaa. Mutta jos panen sen kannatinsiteeseen enkä tee sillä mitään, siitä tulee heikko ja hyödytön.” (”Elävän profeetan sanoja”, *Liahona*, huhtikuu 1999, s. 18.)

Vanhin Russell M. Nelson sanoi:

”Verbi *inoculate* merkitsee -- kirjaimellisesti ’panna sisään silmä’ – tarkkailemaan vaaroja.

Sellainen koettelemus kuin polio voi rampauttaa tai tuhota ruumiin. Sellainen koettelemus kuin synti voi rampauttaa tai tuhota hengen. Polion tuhot voidaan nykyisin ehkäistä rokottamalla, mutta synnin tuhojen ehkäisemiseen tarvitaan toisenlaisia keinoja. Lääkärit eivät voi rokottaa jumalattomuutta vastaan. Hengellinen suoja tulee ainoastaan Herralta – ja Hänen omalla tavallaan. Jeesus ei rokota vaan opettaa.” (”Liiton lapsia”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 32.)

Vanhin Joseph B. Wirthlin sanoi:

”Jättiläismäisillä tammilla -- on syvälle maahan ulottuva juuristo, jonka pituus voi olla jopa kaksi ja puoli kertaa puun pituus. Sellaiset puut kaatuvat harvoin riippumatta siitä, kuinka raivoisia myrskyt saattavat olla.

Uskollisten kirkon jäsenten tulee olla kuin tammia ja ulottaa juuret syvälle evankeliumin peruseriaatteiden hedelmälliseen maaperään.” (”Syvällä olevat juuret”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 73.)

Keskustelua pyhien kirjoitusten kohdasta

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan kohta Matt. 13:44.

- Mitä voimme oppia tästä vertauksesta?

Opettajan esitys

Korosta, että vertaukset ovat tehokkaita vain silloin kun viittaamme asioihin, jotka ovat tuttuja oppilaillemme. Kerro, että tämän kirjan sivuilla 180–181 on aineistoa, joka voi auttaa opettajia laatimaan tehokkaita vertauksia.

Taulun käyttäminen

Näytös	Selitä, että taulua voidaan käyttää tehokkaasti korostamaan avainajatuksia, kiinnittämään luokan jäsenten huomio sekä yksinkertaistamaan monimutkaisia käsitteitä. Kerro luokan jäsenille, että aiot näyttää, kuinka voi käyttää taulua. Anna sitten valmistamasi näytös (ks. ”Valmistelut”, kohta 3).
Keskustelua	Esitä luokan jäsenille seuraavat kysymykset: ▪ Mitä opitte tästä näytöksestä? Kuinka taulun käyttäminen auttoi teitä oppimaan nämä asiat? ▪ Mitä tämä näytös opetti teille siitä, kuinka meidän pitäisi käyttää taulua opetusvälineenä? Elleivät luokan jäsenet mainitse seuraavia asioita, mainitse sinä ne: 1. Kirjoita selvästi ja käytä kyllin isoja kirjaimia, jotta kaikki näkevät. Tavallisesti on tehokkaampaa kirjoittaa muutamia avainsanoja kuin kokonaisia lauseita. 2. Puhu samalla kun kirjoitat. Tämä auttaa sinua pitämään yllä luokan jäsenten mielenkiintoa. 3. Vältä käyttämästä pitkiä aikoja taululle kirjoittamiseen. 4. Suunnittele etukäteen. Harjoittele kaikkien niiden kuvien, karttojen ja kaavioiden piirtämistä, joita aiot käyttää. 5. Älä pyytele anteeksi käsialaasi tai puutteellisia taiteellisia kykyjäsi. 6. Käytä yksinkertaisia tikku-ukkoja ja -hahmoja kuvittaaksesi kertomuksia tai valaistaksesi käsitteitä. 7. Pyydä toisinaan luokan jäseniä kirjoittamaan taululle. Tämä voi edistää osallistumista. Kerro, että luokan jäsenet voivat löytää lisää ehdotuksia tämän kirjan sivuilta 167–168. Voimme valita monista opetusmenetelmistä valmistautuessamme opettamaan.
Opettajan esitys	Selitä, että on olemassa monia menetelmiä, jotka voivat tehostaa ja elävöittää evankeliumin opettamista ja oppimista. Meidän ei kuitenkaan pitäisi käyttää eri menetelmiä yksinomaan vaihtelun vuoksi. Meidän tulisi valita menetelmiä, jotka 1) auttavat oppilaitamme saamaan selkeän ja mieleenpainuvan käsityksen evankeliumin opeista ja periaatteista sekä 2) soveltuvat oppiaiheen sisältöön ja opetettavalle ikäryhmälle.
Sovellus	Pyydä jotakuta luokan jäsentä kertomaan jostakin nimenomaisesta opista tai periaatteesta, jonka hän valmistautuu oppiaiheessaan opettamaan. Pyydä luokan jäseniä sitten kääntämään esiin sivu 158 ja silmäilemään luetteloa menetelmistä. Pyydä heitä ehdottamaan menetelmiä, joiden avulla tuon nimenomaisen opin tai periaatteen voisi opettaa tehokkaasti. Kun luokan jäsenet ehdottavat tiettyjä menetelmiä, pyydä heitä selittämään, miksi he ovat ehdottaneet kyseisiä menetelmiä.

Oppiaiheen päätös

Lainaus	Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan seuraavat vanhin Boyd K. Packerin sanat: ”Kun opetamme moraaliin liittyviä arvoja ja hengellisiä arvoja, opetamme asioita, jotka eivät ole aineellisia. Kenties mikään opettaminen ei ole niin vaikeasti toteutettavissa, eikä onnistuneesti toteutettuna mikään ole niin palkitsevaa. Käytettävissä on

sekä menettelytapoja että työkaluja. On olemassa asioita, joita opettajat voivat tehdä valmistautuakseen itse ja valmistaakseen oppiaiheensa niin, että heidän oppilaansa – – voivat saada opetusta ja heidän todistuksensa voi välittyä ihmiseltä toiselle.” (*Teach Ye Diligently*, s. 62.)

Korosta, että menetelmät ovat tärkeitä, mutta opettamiemme oppiaiheiden ei tulisi keskittyä niihin. Menetelmät ovat työkaluja, joiden tarkoitus on auttaa oppilaitamme keskittymään evankeliumin pelastaviin oppeihin ja soveltamaan niitä omaan elämäänsä.

Todistus

Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.

Tehtävät

Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat:

1. miettimään menetelmiä, joita he voisivat käyttää opettaakseen evankeliumin periaatteita tehokkaammin
2. kirjoittamaan vihkoonsa kokemuksistaan, kun he ovat valinneet ja käyttäneet eri opetusmenetelmiä
3. tarkastelemaan uudelleen tämän kirjan osiota ”Käytä tehokkaita menetelmiä” (s. 88–95) sekä tarkastelemaan myös osaa F, ”Opetusmenetelmiä” (s. 157–183).

Käytä tehokkaita menetelmiä

Osa 2

Oppiaihe 9

Tavoite Auttaa luokan jäseniä soveltamaan oppiaiheessa 8 oppimiaan periaatteita käytäntöön.

Ohjeita opettajalle Tämä oppiaihe on jatkoa oppiaiheelle 8. Tätä oppiaihetta varten sinun tulee pyytää muutamaa luokan jäsentä opettamaan evankeliumin periaatteita käyttämällä seuraavia menetelmiä: kertomusten kertominen, kysymysten esittäminen ja keskustelun ohjaaminen (ks. ”Valmistelut”, kohta 1, alla). Sinun tulisi varmistaa, että tämä kokemus on heille kohottava ja että se auttaa heitä entistä enemmän luottamaan kykyynsä käyttää eri opetusmenetelmiä. Sinun tulisi erityisesti ottaa huomioon niiden luokan jäsenten tarpeet ja tuntemukset, joilla on vähemmän kokemusta opettamisesta.

Valmistelut 1. Keskustele etukäteen kolmen luokan jäsenen kanssa ja pyydä heitä jokaista valmistamaan yksi alla mainituista näytöksistä. Kehota heitä näytöstä valmistellessaan käyttämään lähdeoteoksinaan pyhiä kirjoituksia ja julkaisua *Evankeliumin periaatteet* (31110 130) sekä etsimään tästä kirjasta ohjeita siihen, kuinka he voivat käyttää tehtäväksi saamiaan menetelmiä.

Näytös 1: Kerro tosikertomus, jonka avulla opetat henkilökohtaisen rukouksen voimaa. Valmistaudu esittämään näkemyksiä siitä, kuinka kertomuksia voi käyttää tehokkaasti evankeliumin opettamisessa.

Näytös 2: Käytä kysymyksiä ja opeta niiden avulla, mitkä ovat lepopäivän pyhittämisen tuomia siunauksia. Valmistaudu esittämään näkemyksiä siitä, kuinka kysymyksiä voi käyttää tehokkaasti evankeliumin opettamisessa.

Näytös 3: Ohjaa keskustelua ja opeta sen avulla, miksi meidän pitäisi olla halukkaita tekemään uhrauksia. Valmistaudu esittämään näkemyksiä siitä, kuinka keskustelua voi ohjata tehokkaasti evankeliumin opettamisessa.

2. Auta tarvittaessa tehtävän saaneita luokan jäseniä näytösten valmistelemisessä.

Oppiaiheen käsittelyehdotus Muistuta luokan jäseniä siitä, että edellisessä oppiaiheessa heille näytettiin havaintoesitysten, vertausten ja taulun käyttämistä evankeliumin periaatteiden opettamisessa. Tänäpäivänä he näkevät näytöksiä, joissa tehtävän saaneet luokan jäsenet opettavat evankeliumin periaatteita kertomalla kertomuksen, esittämällä kysymyksiä ja ohjaamalla keskustelua.

Kertomusten kertominen

Näytös ja keskustelua Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä antamaan ensimmäinen näytös (ks. ”Valmistelut”, kohta 1). Pyydä tämän näytöksen jälkeen luokan jäseniä keskustelemaan seuraavasta kysymyksestä:

- Kuinka tämän kertomuksen käyttäminen auttoi paremmin ymmärtämään henkilökohtaisen rukouksen voimaa?

Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä kertomaan saamiaan näkemyksiä siitä, kuinka kertomuksia voi käyttää evankeliumin periaatteiden opettamisessa.

Opettajan esitys Pyydä luokan jäseniä ottamaan esiin kohta ”Kertomukset” sivuilla 161–163. Tarkastelkaa kohtaa ”Ohjeita kertomuksen valmistamiseksi ja kertomiseksi”, sivulla 163.

Kysymysten esittäminen

Näytös ja keskustelua Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä antamaan toinen näytös (ks. ”Valmistelut”, kohta 1). Pyydä tämän näytöksen jälkeen luokan jäseniä keskustelemaan seuraavasta kysymyksestä:

- Millä tavoin tässä näytöksessä käytetyt kysymykset auttoivat paremmin ymmärtämään, mitkä ovat lepopäivän pyhittämisen tuomia siunauksia?

Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä kertomaan saamiaan näkemyksiä siitä, kuinka kysymyksiä voi käyttää evankeliumin periaatteiden opettamisessa.

Opettajan esitys Auta luokan jäseniä ymmärtämään, että opetusvälineinä käyttämiemme kysymysten pitäisi

1. herättää ajatuksia ja keskustelua. Saadaksesi selville, mitä ihmiset tietävät, ajattelevat tai tuntevat, esitä kysymyksiä, jotka alkavat kysymyssanoilla *mitä, missä, milloin, miksi, kuinka* tai *millä tavoin*. Kysymykset, joihin voidaan vastata sanoilla *kyllä* tai *ei*, eivät yleensä ole tehokkaita, elleivät ne johda muihin kysymyksiin tai kannanottoihin.
2. auttaa luokan jäseniä näkemään, kuinka evankeliumin periaatteita voi soveltaa omaan elämäänsä.
3. kannustaa luokan jäseniä kertomaan henkilökohtaisista näkemyksistään ja kokemuksistaan, jotka liittyvät opetettaviin periaatteisiin.

Muistuta, ettei meidän pidä huolestua, jos oppilaamme kysymyksen esitettyämme ovat muutaman sekunnin ajan hiljaa. He saattavat tarvita aikaa vastauksen miettimiseen.

Selitä, että luokan jäsenet voivat löytää lisää ehdotuksia luvusta ”Opetä kysymysten avulla”, tämän kirjan sivuilta 68–70.

Keskustelujen ohjaaminen

Näytös ja keskustelua Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä antamaan kolmas näytös (ks. ”Valmistelut”, kohta 1). Pyydä tämän näytöksen jälkeen luokan jäseniä keskustelemaan seuraavasta kysymyksestä:

- Kuinka tämä keskustelu auttoi paremmin ymmärtämään, miksi meidän pitäisi olla halukkaita tekemään uhrauksia?

Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä kertomaan saamiaan näkemyksiä siitä, kuinka voi ohjata keskustelua.

Opettajan esitys Auta luokan jäseniä ymmärtämään, että keskustelua ohjatessamme meidän pitäisi

1. auttaa oppijoita lausumaan mielellään todistuksensa, kertomaan näkemyksistään ja kokemuksistaan sekä esittämään mielellään kysymyksiään ja ajatuksiaan.
2. ottaa oppijoiden osallistuminen vastaan kiitollisena ja kunnioitusta osoittaen.
3. ymmärtää oppijoita, jotka suhtautuvat osallistumiseen epäroiden. Tilannetta voi auttaa se, että keskustelemme heidän kanssaan kahden kesken tietääksemme, miltä heistä tuntuu lukea ääneen tai osallistua oppitunnin aikana. Myös siitä voi olla apua, että suomme heille mahdollisuuden valmistautua luokassa tapahtuvaa

keskustelua varten antamalla heille ennen luokkaa luettavaksi ja pohdittavaksi kohtia pyhistä kirjoituksista.

- ohjata oppijoiden kommentit ja kysymykset edelleen muiden oppijoiden vastattaviksi.

Kerro, että luokan jäsenet voivat löytää lisää ehdotuksia luvusta ”Ohjaa keskusteluja”, tämän kirjan sivuilla 63–65.

Oppiaiheen päätös

Yhteenvedo	Ilmaise kiitollisuutesi luokan jäsenten näytöksistä. Muistuta luokan jäsenille, että menetelmät ovat tärkeitä, mutta opettamiemme oppiaiheiden ei pidä keskittyä niihin. Menetelmät ovat työkaluja, joiden tarkoitus on auttaa oppilaitamme keskittymään evankeliumin pelastaviin oppeihin ja soveltamaan niitä omaan elämäänsä. Selitä, että intomme opettaa kasvaa, kun pyrimme jatkuvasti parantamaan kykyämme käyttää monia eri menetelmiä. Uusia menetelmiä kokeillessamme tunnemme kenties vähän pelkoa tai vaivautuneisuutta, mutta me voimme voittaa nämä tunteet.
Lainaus	Presidentti Heber J. Grant lainasi usein seuraavia Ralph Waldo Emersonin sanoja: ”Se, mitä hellittämättä teemme, tulee helpommaksi, ei siksi, että se olisi muuttunut, vaan siksi, että voimamme ovat lisääntyneet” (julkaisussa <i>Gospel Standards</i>, toim. G. Homer Durham [1941], s. 335).
Todistus	Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.
Tehtävät	Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat: kokeilemaan uusia menetelmiä evankeliumin periaatteiden opettamisessa sekä kirjoittamaan kokemuksistaan vihkoonsa tulemaan seuraavan viikon oppitunnille valmiina laatimaan suunnitelman pian opettamaansa oppiaihetta varten – tämä oppiaihe voi liittyä tehtävään perheillä tai kirkossa tai johonkin muuhun opetustilaisuuteen – sekä tuomaan mukanaan oppiaiheeseen liittyvän aineiston, kuten pyhät kirjoitukset ja oppikirjat.

Oppiaihe
10**Valmista kaikki,
mikä on tarpeen**

Tavoite Auttaa luokan jäseniä valmistamaan tehokkaita oppiaiheita.

Ohjeita opettajalle Oppiaiheita valmistaessaan evankeliumin opettajien pitäisi kysyä itseltään kolme kysymystä:

1. Mitä oppilaitteni elämässä pitäisi tapahtua tämän oppiaiheen tuloksena?
2. Mitkä nimenomaiset periaatteet tulisi opettaa?
3. Kuinka nämä periaatteet tulisi opettaa?

Näistä kysymyksistä ensimmäinen auttaa opettajia keskittämään oppiaiheensa oppilaittensa tarpeisiin. Tämä mielessään opettajat voivat päättää, mitä opettaa. Tämä päätös on tärkeä, varsinkin kun oppiaiheet sisältävät usein enemmän aineistoa kuin opettajat kykenevät käymään läpi yhden oppitunnin aikana. Mieltiessään opetustapoja opettajien tulisi valita menetelmiä, jotka täydentävät oppiaiheen aineistoa, ovat sopusoinnussa Hengen kanssa sekä edistävät ahkeraa oppimista.

Kun opetat tätä oppiaihetta, auta luokan jäseniä ymmärtämään, kuinka oppiaiheita voi valmistella tehokkaasti ja Hengen ohjaamana. Muista, että sinun valmistautumisesi tätä oppiaihetta varten voi toimia esimerkkinä luokan jäsenille heidän valmistautuessaan itse opettamaan.

- Valmistelut**
1. Lue tämän kirjan osio ”Valmista kaikki, mikä on tarpeen” (s. 96–105).
 2. Muistuta luokan jäseniä siitä, että nämä valmistautuisivat laatimaan suunnitelman pian opettamaansa oppiaihetta varten. Pyydä heitä tuomaan mukanaan oppiaiheeseen liittyvä aineisto, kuten pyhät kirjoitukset ja oppikirjat. (Tämä tehtävä annettiin oppiaiheen 9 lopussa.)
 3. Tuo oppitunnille mukana jokin kirkon tuottama oppikirja, kuten Alkeisyhdistyksen oppikirja tai Evankeliumin oppi -luokan oppikirja, jonka oppiaiheet sisältävät tavoitteen ja opetusmenetelmäehdotuksia.
 4. Kirjoita ennen oppitunnin alkua taululle seuraava taulukko:

1. Mitä oppilaitteni elämässä pitäisi tapahtua tämän oppiaiheen tuloksena?

2. Mitkä nimenomaiset periaatteet tulisi opettaa?

3. Kuinka nämä periaatteet tulisi opettaa?

Oppiaiheen käsittelyehdotus**Meidän on itse valmistauduttava voidaksemme opettaa evankeliumia.**

Lainaus

Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan vanhin Dallin H. Oaksin sanat sivulta 96.

Opettajan esitys taulua apuna käyttäen

Ohjaa luokan jäsenten huomio taululle kirjoittamaasi taulukkoon. Pyydä luokan jäseniä kopioimaan taulukko vihkoonsa.

Selitä, että nämä kolme tärkeää kysymystä meidän pitäisi kysyä itseltämme valmistaessamme oppiaihetta.

Selitä, että tämän oppiaiheen aikana luokan jäsenet vastaavat näihin kysymyksiin sen opetusaineiston perusteella, jonka he ovat tuoneet mukanaan.

1. Päätäkää, mitä oppilaittemme elämässä pitäisi tapahtua tämän oppiaiheen tuloksena.

Vihkotehtävä ja opettajan esitys

Pyydä luokan jäseniä tutustumaan siihen opetusaineistoon, jonka he ovat tuoneet mukanaan oppitunnille. Pyydä heitä kirjoittamaan vihkossaan olevan taulukon yläosaan oppiaiheensa teema. Jos oppiaiheen teemana on jokin jakso pyhistä kirjoituksista, pyydä heitä kirjoittamaan taulukkoon mainittu luku ja jakeet.

Selitä, että tämä teema mielessämme voimme päättää, kuinka oppiaiheen pitäisi vaikuttaa oppilaisiimme. Esimerkiksi pitäessään oppiaihetta kymmenyksistä Alkeisyhdistyksen opettaja voi päättää, että lasten pitäisi ymmärtää, mitä kymmenykset ovat ja miksi me maksamme kymmenyksiä. Opettaessaan oppiaihetta temppelistä vanhemmat voivat päättää, että heidän lastensa pitäisi tuntea halua elää kelpoisina solmimaan avioliitto temppelissä. Opettaessaan oppiaihetta perheillasta vanhinten koorumin johtaja voi päättää, että oppiaiheen tulisi innoittaa koorumin jäseniä pitämään mielekäs perheiltä viikoittain.

Kerro, että monet kirkon tuottamat oppikirjat mainitsevat oppiaiheen yhteydessä tavoitteen. Näytä mukana tuomaasi oppikirjaa, ja näytä luokan jäsenille jonkin oppiaiheen kohdalla olevaa mainintaa tavoitteesta. Selitä, että meidän pitäisi käyttää näitä lausumia oppaanamme oppiaihetta valmistaessamme.

Pyydä luokan jäseniä miettimään, mitä tarpeita heidän oppilaillaan on. Esitä heille sitten seuraava kysymys:

- Mitä oppilaittenne elämässä pitäisi mielestänne tapahtua tämän oppiaiheen tuloksena?

Selitä, että opettajan vastaus tähän kysymykseen saattaa sisältää sellaisia asioita kuin mitä ihmisten pitäisi ymmärtää, tuntea, haluta tai tehdä tämän oppiaiheen tuloksena. Anna luokan jäsenille sitten aikaa miettiä kysymystä. Pyydä heitä kirjoittamaan vastauksensa vihkossaan olevaan taulukkoon.

Keskustelua

Kun luokan jäsenillä on ollut aikaa kirjoittaa vastauksensa, pyydä muutamaa heistä kertomaan oma vastauksensa sekä perustelevaan se.

Korosta, että oppiaihetta valmistellessamme meidän tulisi pitää mielessämme oppilaittemme tarpeet. Hengen ohjaamana voimme tietää, kuinka tämän oppiaiheen pitäisi vaikuttaa oppilaisiimme. Tämä tieto auttaa meitä päättämään, mitä opettaa ja kuinka opettaa se.

2. Päätäkää, mitä oppiaiheessa tulee opettaa.

Opettajan esitys

Totea, että meillä on usein enemmän aineistoa kuin kykenemme opettamaan meille annettuna aikana. Ongelma on sama, käytimmepä opetuksemme lähteenä oppikirjaa ja sen valmista oppiaiheen käsittelyehdotusta tai muita lähdeoteoksia, kuten *Valkeuden* tai *Liahonan* artikkeleita tai yleiskonferenssipuheita. Näissä tapauksissa meidän tulisi rukoillen valita se aineisto, josta on eniten apua niille, joita opetamme.

Korosta, että kun opetamme evankeliumia, meidän pitäisi tehdä muutakin kuin vain yksinkertaisesti antaa tietoa. Suurin merkitys ei ole sillä, kuinka suuren osan aineistoa ehdimme käymään läpi, vaan sillä, mikä vaikutus oppiaiheella on niihin, joita opetamme.

Keskustelua taulua apuna käyttäen

- Mikä auttaa meitä päättämään, mitkä nimenomaiset periaatteet tulisi opettaa? (Kirjoita luokan jäsenten vastauksia taululle pyyhkimättä kuitenkin siinä olevaa taulukkoa. Huomaa, että alla on lueteltu muutamia tärkeitä kohtia. Mainitse nämä ajatukset, elleivät luokan jäsenet mainitse niitä.)

- a. Tutki oppiaiheen sisältöä rukoillen.
- b. Laadi luettelo oppiaiheesta käsitellyistä avainperiaatteista.
- c. Pidä koko ajan mielessäsi oppilaittesi tarpeet ja heidän taustansa.
- d. Seuraa Hengen ohjausta.

Kehota luokan jäseniä aloittamaan oppiaiheen valmisteleminen vähintään viikkoa ennen opetusajankohtaa. Tämä antaa heille aikaa pohtia ja rukoilla aineiston pohjalta, ymmärtää se ja suunnitella miellyttäviä tapoja esittää se.

Vihkotehtävä

Pyydä luokan jäseniä jälleen tarkastelemaan mukana tuomaansa opetusaineistoa. Kehota heitä edelleen miettimään oppilaittensa tarpeita vastatessaan seuraavaan kysymykseen. Kehota heitä miettimään myös sitä, mitä heidän oppilaansa ovat valmiit vastaanottamaan.

- Mitkä tämän oppiaiheen ajatuksista ovat kaikkein tärkeimpiä niille ihmisille, joita te opetatte?

Anna luokan jäsenille aikaa pohtia tätä kysymystä. Pyydä heitä kirjoittamaan vastauksensa vihkossaan olevan taulukon kohtaan "Mitkä nimenomaiset periaatteet tulisi opettaa?"

Keskustelua

Kun luokan jäsenillä on ollut aikaa kirjoittaa vastauksensa, pyydä muutamaa heistä kertomaan oma vastauksensa sekä perustelevaan se.

3. Päätäkää, kuinka oppiaihe tulee opettaa.

Keskustelua

Selitä, että päätettyämme, mitä aiomme opettaa, meidän tulisi päättää, kuinka opettaa se. Tähän sisältyy sellaisten menetelmien valitseminen, jotka auttavat ihmisiä ymmärtämään opettamamme periaatteet.

- Mitä menetelmiä voimme käyttää opettaessamme evankeliumia? (Auta luokan jäseniä palauttamaan mieleensä menetelmät, joita havainnollistettiin oppiaiheissa 8 ja 9. Muistuta heitä myös tämän kirjan sivulla 158 mainituista menetelmistä.)

Muistuta luokan jäseniä, että opetusmenetelmien tulisi kohottaa oppilaitamme, edistää ahkeraa oppimista sekä auttaa luokan jäseniä ymmärtämään evankeliumin periaatteita ja soveltamaan niitä käytäntöön.

Vihkotehtävä	Pyydä luokan jäseniä jälleen katsomaan vihkossaan olevaa taulukkoa. Pyydä heitä ajattelemaan yhtä periaatetta, jonka he ovat kirjoittaneet kohtaan ”Mitkä nimenomaiset periaatteet tulisi opettaa?” Anna heille muutama minuutti aikaa miettiä jotakin menetelmää, jota he voisivat käyttää opettaessaan tätä periaatetta, sekä lisäämään tämän menetelmän taulukkoonsa. Näytä mukana tuomaasi oppikirjaa. Osoita, että joissakin oppikirjoissa on ehdotuksia, kuinka opettaa tiettyjä periaatteita. Opettajat voivat käyttää näitä ehdotuksia, tai he voivat käyttää oppilaittensa tarpeiden pohjalta keksimiään omia ideoita. Kun luokan jäsenillä on ollut aikaa kirjoittaa asiat vihkoonsa, pyydä muutamaa heistä kertomaan ideoistaan.

Oppiaiheen päätös

Lainaus	Lue seuraavat presidentti David O. McKayn sanat: ”On olemassa kolme asiaa, joiden täytyy ohjata kaikkia opettajia: Ensimmäiseksi, päästä sisälle kyseiseen asiaan – –; toiseksi, sisällyttää tämä asia elämäänsä; kolmanneksi, yrittää ohjata [ne, joita opetatte] sisällyttämään tämä asia elämäänsä – ei kaatamalla sitä heidän päälleen, vaan opastamalla heitä näkemään, mitä itse näette, tietämään, mitä itse tiedätte, tuntemaan samoin kuin itse tunnette.” (<i>Gospel Ideals</i> [1953], s. 424.) Kannusta luokan jäseniä soveltamaan tässä oppiaiheessa keskusteltuja periaatteita käytäntöön. Vakuuta heille, että kun he rukoillen tekevät niin, he pystyvät suunnittelemaan oppiaiheita, jotka auttavat muita oppimaan evankeliumin periaatteita ja soveltamaan niitä omaan elämäänsä.
Todistus	Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.
Tehtävät	Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat: 1. tekemään oppitunnin aikana aloittamansa oppiaiheen valmistelut valmiiksi sekä kirjoittamaan vihkoonsa kokemuksistaan, joita heillä on oppiaihetta valmistellessa ja opettaessa 2. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opetettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion ”Valmista kaikki, mikä on tarpeen” (s. 96–105) 3. valmistautumaan seuraavan viikon oppiaihetta varten lukemalla kohdan Matt. 7:1–5; pohtimaan, ovatko he itse jollakin tavalla osasyynä niihin haasteisiin, joita he kohtaavat opettajana; miettimään, mitä mahdollisia muutoksia he voisivat tehdä. Tätä tehdessään heidän tulisi pohtia kohdassa Et. 12:27, 37 olevaa Herran neuvoa, joka koskee niitä siunauksia, joita voimme saada, kun nöyrästi tunnistamme omat heikkoutemme.

Oppiaihe
11**Kehitä lahjojasi**

Tavoite Auttaa luokan jäseniä ymmärtämään, kuinka he voivat jatkuvasti kehittyä opettajina.

Ohjeita opettajalle Kun Eenok matkasi kansansa keskuudessa, hän kuuli taivaasta äänen, joka käski häntä saarnaamaan parannusta kansalleen. ”Kuultuaan nämä sanat Eenok kumartui maahan Herran edessä ja puhui Herran edessä, sanoen: Miksi juuri minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, minä, joka olen vain nuorukainen, jota kaikki väki vihaa, sillä minulla on hidas puhe? Miksi olen minä sinun palvelijasi?” (KH Moos. 6:26–31.)

”Ja Herra sanoi Eenokille: Mene ja tee, niin kuin olen sinua käskenyt. – Avaa suusi, niin se täytetään, ja minä olen antava sinulle puhuttavan. – Katso, Henkeni on sinun päälläsi, ja niin minä olen vanhurskauttava kaikki sinun sanasi. – Niin sinä olet pysyvä minussa ja minä sinussa; vaella siis minun yhteydessäni.” (KH Moos. 6:32, 34.)

Eenok meni käskyn mukaan, ja Herra siunasi häntä kyvyllä opettaa voimallisesti.

Muutamista luokan jäsenistä saattaa tuntua samalta kuin Eenokista, kun tämä kutsuttiin opettamaan. He saattavat tuntea tietoisuutta omista heikkouksistaan ja epävarmuutta omista kyvyistään. Tämän oppiaiheen tarkoitus on auttaa heitä tietämään, kuinka he voivat kehittyä opettajina. Oppiaihe keskittyy siihen apuun, jota kirkon opetusaineisto, johtajien tuki ja opettajien koulutuskokoukset tarjoavat. Sinun on kuitenkin tärkeätä muistuttaa heille, että Herra on heidän suurin avunlähteensä. Kun he nöyryvät ja harjoittavat uskoa Herraan, Hän tekee ”sen, mikä on heikkoa, heidän väkevydeksensä” (Et. 12:27).

Valmistelut

1. Pyydä etukäteen jotakuta luokan jäsentä tai seurakunnan johtotehtävissä olevaa henkilöä lukemaan sivulla 235 oleva presidentti Brigham Youngin lainaus. Pyydä häntä lisäksi olemaan valmis kertomaan jostakin kokemuksesta, joka on osoittanut hänelle kyseisen lainauksen totuudenmukaisuuden.
2. Pyydä jotakuta pappeus- tai apujärjestön opettajaa tulemaan oppitunnille ja puhumaan 3–5 minuutin ajan siitä, kuinka johtajan antama tuki on auttanut häntä.
3. Pyydä jotakuta pappeusjohtajaa tai apujärjestön johtajaa tulemaan oppitunnille ja puhumaan 3–5 minuutin ajan siitä, kuinka johtajat voivat tukea opettajien työtä. Pyydä tätä henkilöä käyttämään esityksensä pohjana tämän kirjan sivulla 28 annettuja tietoja. Varmista, että hän valmistautuu puhumaan siitä, kuinka tärkeätä opettajien on pitää yhteyttä johtajiinsa voidakseen kertoa kokemuksistaan, keskustella koorumin tai luokan jäsenten tarpeista sekä pyytää apua ja neuvoja. (Saattaa ehkä olla hyödyllistä pyytää tämä johtaja samasta järjestöstä kuin opettaja, jolle on annettu kohdassa 2 mainittu tehtävä.)
4. Lue tämän kirjan osio ”Kehitä lahjojasi” (s. 21–28).
5. Käy läpi julkaisun *Evankeliumin opetuksen parantaminen – Johtajan opas* sivuilla 7–9 olevat opettajien koulutuskokouksia koskevat asiat. Valmistaudu puhumaan

3–5 minuutin ajan siitä, kuinka opettajien koulutuskokoukset voivat täyttää yksittäisten opettajien tarpeita. Kerro esityksesi aikana luokan jäsenille myös se, milloin seuraava opettajien koulutuskokous pidetään ja kenen tulisi osallistua näihin kokouksiin. (Jos et itse ole opettajien koulutuskoordinaattori, voit halutessasi pyytää opettajien koulutuskoordinaattoria puhumaan näistä asioista.)

6. Valmistaudu kertomaan yhdestä tai kahdesta sellaisesta asiasta, jotka haluaisit sisällyttää sivulla 25 olevaan taulukkoon.
7. Aseta ennen oppituntia esille nykyisiä alueellanne saatavilla olevia kirkon tuottamia opettamisen lähdeteoksia. Valmistaudu käyttämään 3–5 minuuttia tämän aineiston esittelemiseen. Jos saatavillasi on sivulla 105 mainittuja julkaisuja, pane myös ne esille.

Oppiaiheen käsittelyehdotus

Meidän tulisi pyrkiä jatkuvasti kehittymään pyrkimyksessämme tavoittaa jokainen henkilö, jota opetamme.

Johdanto

Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä tai seurakunnan johtotehtävissä olevaa henkilöä lukemaan seuraava lainaus:

Presidentti Brigham Young sanoi: ”Herra antaa nöyrille seuraajilleen tänään vähän ja jos he käyttävät sen hyväkseen, hän antaa heille huomenna vähän lisää ja seuraavana päivänä jälleen vähän lisää. Hän ei anna lisää siihen, mitä he eivät käytä hyväkseen.” (*Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe [1941], s. 90).

Pyydä tehtävän saanutta henkilöä kertomaan jostakin kokemuksesta, joka on osoittanut hänelle kyseisen lainauksen totuudenmukaisuuden.

Opettajan esitys

Muistuta, että tämä presidentti Youngin opettama periaate koskee myös meidän työtämme evankeliumin opettajina. Saamme apua Herralta, kun jatkuvasti käytämme hyväksemme sen, mitä Hän on antanut meille. Tämä oppiaihe keskittyy kaikkeen siihen, mitä voimme tehdä kehittääksemme opettamistamme. Oppiaiheen aikana puhutaan myös niistä apukeinoista, joita kirkko tarjoaa avuksemme tässä työssä.

Kirkko tarjoaa apukeinoja, joiden avulla voimme kehittyä opettajina.

Selontekoja

Seurakuntakirjasto

Selitä, että kirkko on tuottanut aineistoa, jonka avulla voimme opettaa oppiaiheita tehokkaasti. Ohjaa luokan jäsenten huomio ennen oppituntia järjestämäsi kirjanäytelyyn (ks. ”Valmistelut”, kohta 7). Käytä muutama minuutti siihen, että esittelet aineistoa, ja anna luokan jäsenille mahdollisuus esittää sitä koskevia kysymyksiä. Kehota luokan jäseniä käymään seurakuntakirjastossa saadakseen lisää tietoa tästä aineistosta sekä muusta aineistosta, josta saattaisi olla heille apua heidän oppiaiheissaan.

Selitä, että opetussuunnitelmaan liittyvän aineiston lisäksi kirkko tarjoaa avuksemme myös muita apukeinoja, jotta voisimme kehittyä opettajina. Keskustelkaa näistä apukeinoista alla esitetyllä tavalla.

Johtajien tuki opettajille

Pyydä tehtävän saaneita johtajaa ja opettajaa kertomaan johtajien tuesta opettajille (ks. ”Valmistelut”, kohdat 2 ja 3).

Pyydä tämän esityksen jälkeen luokan jäseniä esittämään kysymyksiä johtajien tuesta opettajille. Pyydä heitä myös pohtimaan sitä, millä tavoin tämä tuki voi auttaa heitä kehittämään johtajina ja opettajina.

Kerro, miten tärkeänä itse pidät sitä, että johtajat tukevat opettajia.

Opettajien koulutuskokoukset

Kerro luokan jäsenille opettajien koulutuskokouksista (ks. ”Valmistelut”, kohta 5).

Evankeliumin opettaminen -kurssi

Muistuta, että myös tämä kurssi on apukeino, jonka kirkko tarjoaa avuksemme, jotta voisimme kehittyä opettajina.

Meidän tulisi jatkuvasti arvioida sitä, kuinka tehokkaita olemme opettajina.

Vihkotehtävä

Selitä, että meidän tulee jatkuvasti arvioida sitä, kuinka työmme auttaa niitä, joita opetamme. Pyydä sitten luokan jäseniä kääntämään esiin tämän kirjan sivulla 25 oleva taulukko. Pyydä heitä kopioimaan taulukko vihkoonsa.

Pyydä luokan jäseniä muistelemaan kuluneita viikkoja tämän kurssin alkamisesta lähtien. Pyydä heitä miettimään aikaisempien oppiaiheiden tehtäviä. Auta heitä sitten taulukkoa käyttämällä lyhyesti arvioimaan omaa edistymistään opettajina. Pyydä heitä kirjoittamaan muistiin yksi vahva puoli, joka heissä on opettajina, sekä yksi heikkous. Kehota heitä kirjoittamaan yksi asia, jonka he voivat edistyäkseen tehdä nyt, ja yksi taito, jota heidän täytyy kehittää. (Sivulla 25 oleva esimerkki selittää, kuinka tämä arvio tehdään.)

Selitä, että näin he pääsevät alkuun. Heidän tulisi täydentää taulukko valmiiksi itsekseen. Taulukkoa täydentäessään he voivat halutessaan tarkastella kohtaa ”Tee suunnitelma opetuksesi parantamiseksi” tämän kirjan sivuilla 24–27.

Opettajan esitys

Kun luokan jäsenillä on ollut aikaa täydentää taulukkoaan, kerro, että haluat itekin kehittyä opettajana. Kerro luokan jäsenille yhdestä tai kahdesta asiasta, jotka itse haluaisit sisällyttää omaan taulukkoosi (ks. ”Valmistelut”, kohta 6).

Lainaus

Vakuuta luokan jäsenille, että Herra auttaa heitä heidän pyrkiessään edistymään. Pyydä jotakuta luokan jäsentä lukemaan presidentti James E. Faustin sanat tämän kirjan sivulta 21.

Oppiaiheen päätös

Opettajan esitys

Toista presidentti Brigham Youngin sanat. Kerro siitä, kuinka tärkeänä pidät tätä periaatetta. Jos aika sallii, kerro kertomus Eenokista niin kuin se on esitetty kohdassa ”Ohjeita opettajalle” sivulla 234.

Todistus

Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan.

Tehtävät

Kehota luokan jäseniä tekemään seuraavat asiat:

1. keskustelemaan oman järjestönsä johtajan kanssa ja kertomaan kokemuksistaan, keskustelemaan koorumin tai luokan yksittäisten jäsenten tarpeista sekä pyytämään apua ja neuvoja (ellei luokan jäsenillä ole opettajan tehtävää, pyydä heitä keskustelemaan jonkun perheenjäsenen, opettajien koulutuskoordinaattorin tai sinun kanssasi pohtiakseen sitä, mitä he ovat oppineet tämän kurssin aikana)

2. tarkastelemaan uudelleen tässä oppiaiheessa opetettuja periaatteita lukemalla tämän kirjan osion "Kehitä lahjojasi" (s. 21–28) ja jatkamaan työskentelyään edistymissuunnitelmansa pohjalta
3. tulemaan seuraavalle oppitunnille valmistautuneena kertomaan, mitä he ovat oppineet tai kuinka he ovat kehittyneet tämän kurssin yhteydessä. Puheenvuorojen pitäisi kestää 3–5 minuuttia riippuen luokan oppilaiden määrästä. Luokan jäsenten tulisi kertoa siitä, a) kuinka he ovat oppimiensa asioiden ansiosta muuttuneet opettajina sekä b) mitä he aikovat tehdä jatkuvasti kehittyäkseen opettajina.

Oppiaihe
12**Mene ja opeta**

Tavoite Antaa luokan jäsenille tilaisuus vahvistaa toisiaan pyrkiessään kehittyä opettajina.

Ohjeita opettajalle Herra opetti tärkeän evankeliumin opettamiseen liittyvän periaatteen, kun Hän sanoi: ”Määrätkää keskuudestanne opettaja, älköötäkään kaikki puhuko yhtä aikaa, vaan puhukoon yksi kerrallaan, ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien kautta ja jokaisella olisi yhtäläinen oikeus” (LK 88:122).

Tämänkertainen oppiaihe, Evankeliumin opettaminen -kurssin viimeinen oppiaihe, tarjoaa luokan jäsenille tilaisuuden opettaa ja rakentaa toisiaan kertoessaan tämän kurssin aikana oppimiinsa oppeihin, periaatteisiin, taitoihin ja menetelmiin liittyvistä ajatuksistaan. Jäsennä oppiaihe huolellisesti, jotta jokaiselle luokan jäsenelle riittää aikaa osallistua.

Valmistelut

1. Muistuta luokan jäseniä etukäteen siitä tehtävästä, joka heille annettiin valmistettavaksi tätä oppiaihetta varten (ks. tehtävä 3 sivulla 237).
2. Mieti, kuinka kukin luokan jäsen on edistynyt tämän kurssin aikana ja mitä olet oppinut kultakin luokan jäseneltä. Valmistaudu kertomaan näistä ajatuksista oppiaiheen aikana.

Oppiaiheen käsittelyehdotus Lausu lyhyesti todistuksesi evankeliumin opettamisen tärkeydestä sekä opettajana palvelemisen etuoikeudesta. Lue sitten alla olevat vanhin Jeffrey R. Hollandin sanat ja pyydä luokan jäseniä kuuntelemaan tarkasti huomataksesi, kuinka tämä lainaus voisi palvella yhteenvetona tälle kurssille:

”Kun opetamme lapsiamme kotona tai seisomme kuulijoiden edessä kirkossa, älkäämme *milloinkaan* piilotelko uskoamme. Muistakaa – me olemme Jumalan lähettämiä opettajia. Älkää milloinkaan kylväkö epäilyksen siemeniä. Vältäkö oman minänne esiin tuomista ja turhamaisuutta. Valmistakaa hyvin oppiaiheet. Pitäkää pyhiin kirjoituksiin pohjautuvia saarnoja. Opettakaa ilmoitettua oppia. Todistakaa vilpittömästi. Rukoilkaa ja harjoitelkaa ja yrittäkää tulla paremmiksi. Kun pidämme hallinnollisia kokouksia, opettakaamme ja rakentakaamme, kuten ilmoituksissa sanotaan, niin että sekin opetus tulisi loppujen lopuksi ’korkeudesta’. Kirkosta tulee siten parempi ja niin teistäkin, sillä kuten Paavali sanoi roomalaisille: ’Kun siis opetat muita, etkö opetakaan itseäsi?’” (Ks. ”Jumalan lähettämiä opettajia”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 28–29.)

Pyydä jokaista luokan jäsentä vuorollaan esittämään oma puheenvuoronsa (ks. ”Valmistelut”, kohta 1).

Oppiaiheen päätös

- Huomioita Mikäli aika sallii, kerro, kuinka olet nähnyt luokan jäsenten edistyneen tämän kurssin aikana (ks. ”Valmistelut”, kohta 2). Kerro muutamista asioista, joita olet oppinut luokan jäseniltä.
- Todistus Lausu todistus Hengen innoituksen mukaan. Voit kenties myös ilmaista luottamustasi, kannustustasi ja tukeasi, kun luokan jäsenet menevät ja opettavat evankeliumia.

HAKEMISTO

A

Aadam ja Eeva, saivat käskyn opettaa lapsiaan, 3, 190

Aikuiset

aikuisten opettaminen, 123–124

yhteisiä ominaisuuksia, 123–124

yksilöllisiä eroavuuksia, 124

Aivoriihi

a:n käyttö, 159

ideoiden keruu a:n avulla, 159

Ajankäyttö luokassa 94

Alaviitteet, pyhien kirjoitusten opiskelun apuvälineitä, 56

Archibald, Dallas N., opettaminen rakkaudella avartaa

kuulijoiden sielua, 31

Asetelmat, 159

Asiayhteys

auttaa pyhien kirjoitusten kohtien ymmärtämisessä,

54–55

Audiovisuaalinen aineisto

ehdotuksia aineiston käyttämiseksi, 160

kirkon menettelytavat aineiston käytössä, 160

B

Ballard, M. Russell

evankeliumin oppiminen kotona, 128

lasten opettajille annettu pyhä luottamustehtävä, 108

pyri lisäämään hengellistä tietoa, 16

toimintojen tulee opettaa ja valistaa, 117

Benson, Ezra Taft

varoitus kirkon historian tulkitsemisesta uudelleen, 53

C

Caldwell, C. Max, Henki ohjaa oppiaiheen valmistelua, 48

Clark, J. Reuben, jr

evankeliumin opettamisen korvaamaton arvo, 2

kirkon presidentti saa ilmoitusta kirkolle, 53

nuoret ovat innokkaita oppimaan evankeliumia, 6,

204–205

Cook, Gene R.

Henki on todellinen opettaja, 41

lastemme kahdenkeskinen opettaminen, 139

E

Epäkunnioittava käytös. Ks. Häiritsevä käytös

Eri ikäisten lasten opettaminen yhdessä, 117

Esimerkit, opetusmenetelmä, 160–161

Esimerkki

vaatii henkilökohtaista sitoutumista, 18–19

voimallinen opetusväline, 18–19, 121, 128, 192

Evankeliumin erikoismielitykset

karta e:sten opettamista, 53

määritelmä, 53

Evankeliumin opettaminen -kurssi

kurssin tavoite ja yleiskatsaus kurssiin, 186–187

oppiaiheet, 189–239

valmistautuminen opettamaan kurssia, 186

Evankeliumin tutkiminen

henkilökohtaisen suunnitelman teko, 16–17

ideoita opiskelun tueksi, 16–17

kätkeytyksen totuuksien löytäminen vaatii tutkimista,

14–17

pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeettojen

sanat, 14–17

varaa aikaa tutkimiselle, 16

välttämätön Jumalan sanan saamiseksi, 14

Eyring, Henry B.

nöyryys tekee riippuvaiseksi Hengestä, 200

ykseys ja rakkaus oppimisen edellytyksiä, 77

F

Faust, James E.

Herra tekee työtä nöyriä ja uutteria kautta, 21

tahdonvapauden lahja, 210–211

G

Grant, Heber, J.

opeta esimerkilläsi, 18

H

Hales, Robert D.

vanhempien tulee auttaa lapsia tunnistamaan Hengen

vaikutus, 141

- vanhempien tulee opettaa nöyrästi, uskossa ja rukoillen, 128
- Havaintoesitykset, 180–181
- Heikkoudet
- Herra auttaa vahvistamaan heikkouksia, 24, 26–27
- omien heikkouksien arvioiminen, 24–25
- suunnitelma heikkouksien vahvistamiseksi, 25
- Hengellinen valmistautuminen
- esimerkki Moosian pojista, 11
- vaikuttaa oppimisilmapiirin syntymiseen, 79
- Hengellisyyden herkkä luonne, 13
- Hengen vaikutukset, 13
- ehdotuksia kotiopettajille, 145–146
- Henki on tärkein, 198–199
- Herra antaa palvelijoilleen lisää kykyjä, 20
- isien vanhurskas johtaminen, 129–130
- opeta lapsia rakastamaan evankeliumia, 205
- opeta pyhiä kirjoituksia ja myöhempien aikojen profeettojen sanoja, 52, 54
- profeettain koulun tarkoitus, 213
- pyri ensin saamaan Herran sana, 14
- tutki pyhiä kirjoituksia päivittäin, 15
- vanhurskaat perinteet yhdistävät perhettä, 135–136
- äitien opetuksen vaikutus, 131–132
- Henki
- auttaa muita tuntemaan totuuden, 48, 141
- elettävä kelvollisena saadaksesen Hengen, 13, 19, 200–202
- H:n saaminen, 13, 200–202
- H:n todistus johtaa opitun soveltamiseen käytännössä, 74
- H:n vaikutuksen tunteminen, 47–48
- H:n vaikutus meihin, 13
- keinoja saada Hengen vaikutus, 45–46, 199
- opettaminen H:n avulla, 40–48, 198–202
- oppiaiheiden valmistaminen H:n avulla, 47–48, 97, 99
- todellinen opettaja, 41–42
- välittää totuuden, 41
- välttämätöntä saada Henki voidakseen opettaa tehokkaasti, 41–42
- Henkilökohtainen valmistautuminen
- ehdotuksia h. valmistautumiseksi, 12–20
- varattava aikaa h. valmistautumiseen, 97
- Hinckley, Gordon B.
- evankeliumin opettaminen perustavaa laatua, 3
- isien vastuu perheestään, 129
- kotiopetus ja kotikäyntiopetus, 144
- maailma näkee hengellisen ruoan nälkää, 5, 192
- magnify*-sanan määritelmä, 20
- me pystymme parempaan, 189
- musiikilla voima saada Henki olemaan läsnä, 169
- opetettava ohjekirjoissa olevaa oppia, 54
- opettajien tulee opettaa sydämestään, 189
- oppi pidettävä puhtaana, 52
- rakkaus paras kurinpitokeino, 84
- sävyisyys*-sanan määritelmä, 201
- tehokas opettaminen olennaista johtotehtävissä, 150, 191
- usko on kuin lihas, joka vahvistuu käytössä, 224
- uusien jäsenten tarpeet, 37
- äitien pyhä vastuu, 132
- Holland, Jeffrey R.
- ”Jumalan lähettämiä” opettajia, 238
- ei suurempaa kutsumusta kuin opettaminen, 3, 190
- opettaminen ohjekokouksissa, 152
- äitien ratkaisevan tärkeä tehtävä, 132
- Hunter, Howard W.
- Henki ilmenee monin tavoin, 47
- Jumalan tapa toimia on taivuttelu, kärsivällisyys ja pitkämielisyys, 219
- käytä pyhien kirjoitusten tutkimisen apuvälineitä, 56
- varaa säännöllinen ajankohta pyhien kirjoitusten tutkimiselle, 16
- Huomionherättämistoiminnat, 161
- Hyväksymisäänestys
- seurakunnan h. antaa voimaa, 20
- Häiritsevä käytös, siihen suhtautuminen, 84–87
- Häiriötekijät
- ehdotuksia h:iden vähentämiseksi, 220–221
- usein vältettävissä oppimisilmapiirin säilyttämisellä, 220–221
- I**
- Ideat, niiden kerääminen ja muistiin merkitseminen, 23
- Ihmisten filosofiat, kartettava opettamasta, 204
- Ikäryhmien ominaisuuksia
- kuvauksia lasten ominaisuuksista, 110–116
- Innostus, vaikuttaa myönteisesti oppimisilmapiiriin, 80
- Isovanhemmat, vaikutus opettajina, 142
- Isät
- isien opetusvastuu, 129–130
- neuvoja johtamiseen vanhurskaasti, 129–130
- J**
- Jack, Elaine L., Herran palveleminen kotikäynti-opetuksessa, 147
- Jeesus Kristus, J. K.:n sanat
- ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivasten valtakuntaan, 74
- eikä kukaan voi olla apuna tässä työssä, ellei hän ole nöyrä ja täynnä rakkautta, 31, 84, 194
- ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa, 9, 198
- etsikää tietoa tutkistelun ja myös uskon kautta, 14
- joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee selville, onko opetus Jumalasta, 14, 19
- joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, 5
- julista hyvää sanomaa kaikessa nöyryydessä, 41
- kootkaa alati mieleenne elämän sanoja, 14, 153
- lapsille opetettava evankeliumia, 127

minä olen elämän leipä, 5
 minä teen sen, mikä on heikkoja, heidän väkevyydeksensä, 24, 234
 minä olen se valo, joka teidän on korkealla pidettävä, 3
 määrätkää keskuudestanne opettaja, 77, 238
 nämä sanat eivät ole ihmisistä vaan minusta, 45
 olipa se omalla äänelläni tai palvelijointeni äänellä, 20
 opettakaa ahkerasti, ja minun armoni on pysyvä teissä, 8
 opettakaa valtakunnan oppia, 203
 opettakaa sitä, mitä profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, 8
 opettakaa evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin Kirjassa, 9
 opettakaa ja rakentakaa toinen toistanne, 152
 pyri ensin saamaan minun sanani, 8, 14
 rakastakaa toinen toistanne, 12, 79
 riidan henki ei ole minusta, 69
 rukoilkaa perheissänne Isää, 137
 rukoilkaa aina, 45
 ruoki minun lampaitani, 5
 saarnatkaa evankeliumiani Hengen kautta, 9
 se, joka julistaa, ja se, joka ottaa vastaan, iloitsevat yhdessä, 9, 47
 se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, 91
 sielut ovat kallisarvoiset Jumalan silmissä, 35, 84
 te olette Herran asialla, 8
 tutkikaa kirjoituksia, 8
 tutkistelkaa sitä, mitä minä olen puhunut, 97
 tämä on minun työni ja kirkkauteni, 4
 valta ja vaikutusvalta vain taivuttelella, pitkämielisyydellä, lempeydellä ja nöyryydellä, 86

Jeesus Kristus
 J. K.:sta koskeva opetus, vaikuttaa oppimisilmapiiriin, 80
 J. K.:n luokse tuleminen, ihmisen olemassaolon korkein päämäärä, 3, 190
 paras esimerkki johtajasta, 150
 pysyvän sielun ravinnon lähde, 5

Johtajat
 ehdotuksia j:jille opettamisesta ohjekokouksissa, 152
 ehdotuksia j:jille opettajien opettamiseksi, 28, 154–155
 j:jien opetustehtävä, 28, 150–155
 j:jien saatavissa olevat opettamisen lähteet, 105
 j:jien tehtävä auttaa uusia opettajia, 28
 j:jien tehtävä tukea opettajia, 28, 154–155, 235–236
 j:jien vierailut luokissa, 28
 opettajien yhteydenpito j:jiin, 28
 puhutteluissa annettavan opetuksen periaatteet, 153

Johtajien vierailut luokissa, 28

Jumalan sana
 Alman esimerkki sanan käyttämisestä, 50
 sana pyhissä kirjoituksissa ja myöhempien aikojen profettojen sanoissa, 51
 sanan voima, 50–51
 sanan saaminen. Ks. Jumalan sanan saaminen

Jumalan sanan saaminen
 Hyrum Smithin saama neuvo, 14
 kuuliaisuuden kautta, 14
 rukouksen ja uskon kautta, 14–15
 tutkimisen ja uskon avulla, 14
 välttämätön voimallisen opetuksen edellytys, 14–15

Järjestys luokassa
 oppimisilmapiiri on avain j:een, 218

Jäsenet, uudet j. Ks. Uudet jäsenet

Jäsenet, vammaiset j. Ks. Vammaiset jäsenet

Jäsenet, vähemmät aktiiviset j. Ks. Vähemmän aktiiviset jäsenet

K

Kahdeksanvuotiaat lapset, ominaisuuksia, 114–115
 Kahdenkeskiset keskustelut lasten kanssa, vanhempien tilaisuuksia opettamiseen, 139
 Kaksivuotiaat lapset, ominaisuuksia, 110–111

Kartat
 k:jen käyttö opettamisessa, 161
 pyhien kirjoitusten tutkimisen apuvälineitä, 56

Katsekontakti, lisää oppijoiden tarkkaavaisuutta, 71

Kertomukset
 k:sten kertominen pienille lapsille, 163
 kertomustyypit, 162–163
 ohjeita k:sten valitsemiseksi, 162
 ohjeita k:sten valmistelemiseksi ja kertomiseksi, 163
 pyhien kirjoitusten k:sten käyttö, 55
 vältä sensaatiohakuksia k., 53, 162

Keskustelut
 hyödyllisiä arvioitaessa, ovatko oppijat ymmärtäneet, 63, 73
 k:n etuja, 54, 63
 k:n päättäminen, 65
 ohjeita k:n ohjaamiseen, 63–65, 228–229

Kimball, Spencer W.
 arvioikaamme opetustamme, 103
 elä niin kuin opetat, 18
 karta harhaoppisia opetuksia, 53, 205
 kotiopettajien ja kotikäyntiopettajien vaikutus, 192
 kunnioitus on hyvää aikaansaava voima, 82
 kätkeytyksen totuuksien löytäminen vaatii tutkimista, 212
 lapsia varjeltava vääriltä ulkopuolisilta opetuksilta, 6
 meidän täytyy löytää pyhät kirjoitukset yhä uudestaan, 206
 tehtävään erottamisen merkitys 20

Kirjasto, seurakuntak. 105, 235

Kirkon historia, varoituksia sen uudelleenmuotoilusta tai uusista tulkinnoista, 53

Kokemukset
 sopivien k:sten kertominen, myötävaikuttaa oppimisilmapiiriin, 80
 sopivien k:sten kertominen, saa Hengen olemaan läsnä, 45

Kokoukset, opettaminen ohjekokouksissa, 152
 Kolmivuotiaat lapset, ominaisuuksia, 111
 Konferenssi puheet
 oppiaiheiden valmistaminen k:ista, 100–101
 Koti, opettaminen kodissa, 125–148
 Kotikäyntiopettajat
 k:ien tärkeys jäsenten elämässä, 147, 192
 k:ien velvollisuudet, 147–148
 Kotikäyntiopetus
 sanoman valitseminen, 147–148
 sanoman valmistelu ja esittäminen, 148
 Kotiopettajat
 k:ien merkitys jäsenten elämässä, 145–146, 192
 k:ien velvollisuudet, 145–146
 Kotiopetus
 luovia ideoita k:jille, 145
 sanoman valitseminen, 145
 sanoman valmistelu ja esittäminen, 145–146
 Kristus. Ks. Jeesus Kristus
 Kunnioitus
 esimerkin antaminen k:sta, 82–83
 k:n tärkeys, 82–83, 152
 k:n määritelmä, 82
 k. myötävaikuttaa oppimisilmapiiriin, 79–80
 k. syntyy Jumalan kunnioittamisesta, 82
 keinoja opettaa k:sta, 83
 Kuolevaisuutta edeltävässä olomassaoissa ensimmäiset
 opetukset, 3, 190
 Kuoroluku, 163–164
 Kutsumuksen kunniaissa pitäminen, Herra lisää kykyjä,
 määritelmä, 20
 Kuuliaisuus
 välttämätön Hengen avulla opettamisessa, 13, 19
 välttämätön Herran sanan saamiseksi, 14
 Kuunteleminen
 ehdotuksia opettajille, 66–67
 k:n tärkeys opettamisessa, 64–67
 Vapahtajan esimerkin noudattaminen, 67
 Kuusivuotiaat lapset, ominaisuuksia, 113
 Kuvaelmat
 kuvaelmia koskevia varoituksia, 164
 kuvaelmien käyttö, 164
 Kuvalaatikko, 164–165
 Kuvat, 165
 Kymmenvuotiaat lapset, ominaisuuksia, 115–116
 Kysymykset
 asiakysymykset, 68
 k:t tehokkaita edistämään keskustelua, 63
 k:sten luova käyttö, 69–70
 k:t saavat soveltamaan opetuksia käytäntöön, 69
 k:t, joihin voi vastata kyllä tai ei, 68
 k:t ohjaavat oppiaiheen valmistelua, 123–124, 230–233
 k:t herättävät syvällisempää ajattelua, 68
 lisäkysymykset, 69
 ohjeita, 68–70, 228
 oppijoiden valmistaminen vastaamaan kysymyksiin, 69

Vapahtajan esimerkin noudattaminen, 68
 välttä kysymyksiä, jotka aiheuttavat väittelyä, 69
 Kyvyt
 Herra voi lisätä kykyjäsi, 234, 235
 Käsinuket, 165–166
 Käyttätymisongelmat. Ks. Häiritsevä käytös

L

Lahjat
 kehitä lahjojasi, 21–28, 234–236
 Lapset
 edistä l:n osallistumista, 81
 eri ikäisten l:n ominaisuuksia, 110–116
 keinoja luoda l:lle oppimisilmapiiri, 79–81, 86–87
 l:lle puhuminen myönteisesti, 80–81
 l:n täytyy oppia evankeliumin totuuksia, 127
 mitä vanhempien tulee opettaa, 127–128
 ohjeita kertomusten kertomiseksi l:lle, 161–163
 ohjeita l:n ymmärtämiseksi ja opettamiseksi, 80–81,
 108–117
 opettaminen evankeliumin mukaisen elämän malleilla,
 6, 135–136
 pyhien kirjoitusten opettaminen, 58–59, 127, 137–138
 pystyvät opettamaan vanhemmilleen monia
 asioita, 143
 tehokkaita menetelmiä l:n opettamiseksi, 58–59, 80
 vanhemman l:lle antama opetus kahdenkeskinä
 hetkinä, 139
 vanhemman l:lle antama opetus ennalta suunnittele-
 mattomina opetustuokioina, 140–141
 Laulua ja kerrontaa. Ks. Musiikkia ja puhuttua sanaa
 Laululeikit ja leikkilorut, 166
 Laulut. Ks. Musiikki
 Lausunta, 167
 Lee, Harold B.
 huolehdittava siitä, ettei kukaan ymmärrä väärin
 evankeliumia, 52
 opettajien tärkeät ominaisuudet, 26
 Liitutaulu
 l:n käyttö, 167–168, 225
 Luennot opetusmenetelmänä, 168
 Lukujen johdannot, pyhien kirjoitusten tutkimisen
 apuvälineitä, 56
 Lukuteatteri, 168
 Luokkahuoneen valmistelu
 ehdotuksia, l:n valmistelemiseksi, 76
 vaikuttaa oppimisilmapiiriin, 76
 Lähettiläät
 opettajat ovat Herran lähettiläitä, 8
 Lähimmäisenrakkaus
 l:n lahjan saaminen, 12
 l:n määritelmä, 12, 31–32
 Lähteet, vanhempien, johtajien ja opettajien antaman
 opetuksen apuna, 105, 235

M

Maxwell, Neal A., oppilaiden yksilölliset tarpeet, 33–34

McConkie, Bruce R.

jokaisella yksilönä vastuu evankeliumin oppimisesta, 61
mikään hinta ei ole liian korkea Hengen saamiseksi, 13
opeta Pyhän Hengen voimalla, 9

opeta pelastuksen oppeja, 5

opeta evankeliumin periaatteita, 8–9

opeta ohjekirjoja lähteinä käyttäen, 8–9

opettajan jumalallinen tehtävä, 8–9

opettajat ovat Herran edusmiehiä, 8

profeettain koulu, 213

pyhien kirjoitusten yhdistäminen kokemuksiimme, 162

sovella evankeliumin periaatteita kuulijoiden tarpeisiin,
9

todista opetuksista, 10, 43

todistuksen voima, 43

väkevyys todistuksessa Jeesuksesta, 18

McConkie, Joseph F., varoituksia evankeliumin opettajille,
52–53

McKay, David O

kunnioituksen määritelmä, 82

opasta oppijoita tuntemaan samoin kuin itse tunnet,
233

opettajan velvollisuus valita paras tapa opettaa, 89

todistus antaa opetukseen hengen, 44

Mielenkiinto, lisääntyy keskustelujen avulla, 63

Monson, Thomas S.

esimerkin voima, 18

huomion ja avun antaminen muille, 36

johtajien opetuksen vaikutus, 151

Jumala vahvistaa niitä, jotka on kutsuttu, 20, 201

kertomus siitä, kuinka lapsi auttoi ylläpitämään
oppimisilmapiiriä, 216

opettaminen kirkon luokissa, 190, 191

opettaminen puhutteluissa, 153

vanhempien velvollisuus opettaa lapsia, 128

Musiikki

edistää kunnioitusta, 83

ehdotuksia laulujen johtamiseksi, 170

m:n valitseminen ja valmisteleminen, 170

m:n käyttö opetusvälineenä, 45–46, 168–171

m:n käyttö lasten opettamisessa, 169

oikea musiikki saa Hengen vaikutuksen olemaan läsnä,
45–46, 83, 168–170

Musiikkia ja puhuttua sanaa, 170–171

N

Nelivuotiaat lapset, ominaisuuksia, 111–112

Nelson, Russell M.

lapsilla kyky opettaa muita, 143

evankeliumin opin suojaava vaikutus, 51, 224

Nuoret

innokkaita oppimaan evankeliumia, 6, 204

mitä n:t tarvitsevat aikuisilta, 120

n:n ymmärtäminen, 118–120

n:n opettaminen ryhmätoiminnan avulla, 121–122
tarvitsevat evankeliumin ravintoa enemmän kuin
viihdytystä, 6

Näytökset, 171

Nöyryys

edellytyksenä Herran avun saamiselle, 198

vaikuttaminen muihin n:llä, 41–42, 219

O

Oaks, Dallin H.

opettajan kohdistettava huomionsa muihin eikä
itseensä, 211

kirkon laulut tärkeä lähde, 169

kuuliaisuus välttämätön Hengen avulla opettamisessa,
13

valmistautuminen tarpeen Hengen ohjauksen
saamiseksi, 96

Hengen vaikutuksen tunteminen, 47

jumaluuden nimien kunnioittava käyttö, 82

tutki pyhiä kirjoituksia päivittäin, 40

Hengen avulla opettaminen, 40

Omavaraisuus evankeliumin oppimisessa. Ks. Oppiminen

Opettajan ja johtajan yhteydenpito

ideoita keskustelua varten, 28

ohjeita, 28

Opettajat

edistä oppimista, 60–74, 208–212

Herran lähettiläitä, 8

kiinnitä huomiota muihin, 35–36

o:t vaikuttavat oppimisilmapiiriin, 75–87, 213–221

o:ien yhteydenpito johtajiin, 28

o:ien vaikutus, 2–4, 190–192

o:ien saatavilla olevat lähteet, 105, 235

o:ien ominaisuuksia, jotka merkitsevät eniten, 26

opeta puhdasta oppia, 52–53, 203–207

ravitse sielua, 5–7

vahvista perheitä, 109

varoituksia o:jille, 52–53

välikkappaleita Herran käsissä, 41

ymmärrä niitä, joita opetat, 33–34

Opettaminen

alkoi kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa, 3, 190

isovanhempien vaikutus o:ssa, 142

jokaisella jäsenellä vastuu o:sta, 3–4, 191–192

kirkon tuottamat o:n lähteet, 105

lasten kyvyt o:ssa, 143

o. perheen yhteisillä ateroilla, 138–139

o. esimerkillä, 18–19, 121, 128, 192

o. Hengen avulla, 40–48, 198–202

o. kahdenkeskinä hetkinä lasten kanssa, 139

o. perheneuvostoissa, 139

o. perheilloissa, 128, 138

o. puhutteluissa, 153

o. ohjekokouksissa, 152

- o:n tärkeys, 2–4, 189–193
- o. kodissa, 125–148
- o. välttämätön tahdonvapauden käyttämiseksi vanhurskaasti, 3, 211
- o. ennalta suunnittelemtomina hetkinä, 121, 128, 140–141
- o. perheen yhteisen pyhien kirjoitusten tutkimisen avulla, 128, 137–138
- o. perherukouksen avulla, 128, 137
- o:lla keskeinen sija taivaallisen Isän suunnitelmassa, 2–4, 189–192
- o. muita lähteitä kuin oppikirjaa käyttämällä, 100–101
- o. ylevyydessä ja sävyisyydessä, 201
- o. nöyryydessä ja rakkaudessa, 12, 31–32, 46, 194–197
- sielun ravitseminen, 5–7
- sisarusten vaikutus o:ssa, 142
- sukulaisten vaikutus o:ssa, 142–143
- säännölliset tilaisuudet o:seen kotona, 128, 137–139
- Opetuksen arviointi, 103–104, 236
- Opetuksen parantaminen
- edistyminen Herran avulla, 26–27
- suunnitelma o:n parantamiseksi, 25
- suunnitelman tekeminen, 24–27
- tavoitteiden asettaminen, 25
- Opetusmenetelmiä
- aivoriihi, 159
- asetelmat, 159
- audiovisuaalinen aineisto, 160
- esimerkit, 160–161
- huomionherättämistoiminat, 161
- kartat, 161
- kertomukset, 161–163, 227–228
- kuoroluku, 163–164
- kuvaelmat, 164
- kuvalaatikko, 164–165
- kuvat, 165
- käsinuket, 165–166
- käytännön sovelluskeinot, 166
- laululeikit ja leikkilorut, 166–167
- lausunta, 167
- liitutaulu, 167–168
- luennot, 168
- lukuteatteri, 168
- menetelmän valinta, 91–92
- musiikki, 168–170
- musiikkia ja puhuttua sanaa, 170–171
- näytökset, 171
- o:n tulee auttaa oppijoita ymmärtämään, muistamaan ja soveltamaan periaatteita, 88, 99, 222–223
- paneelikeskustelut, 172
- pelit, 172–173
- pienryhmäkeskustelut, 173–174
- piirtoheitin, 174
- piirtäminen, 174–175
- pystyssä pysyvät paperinuket, 175
- pysäkit, 117, 175
- roolileikki, 176
- soveltaminen, 176–177
- tapausesimerkit, 177–178
- tarrataulu, 178
- taulukko opetusmenetelmistä, 90
- tehtävämönisteet, 178–179
- ulkoa opetteleminen, 179–180
- vaihtelun käyttö o:na, 72, 80, 89–90, 225
- vertaukset ja havaintoesitykset, 180–181, 223–224
- vierailevat puhujat, 181–182
- visuaaliset havaintovälineet, 182–183
- Opetustaidot, arvioi omat taitosi, 24
- Opetustehtävä
- hyväksymisäänestys on osa opetustehtävää, 20
- Jaakobin ja Joosefin esimerkki o:n kunniaassa pitämisestä, 20
- pidä opetustehtäväsi kunniaassa, 20
- saadaan Herralta, 20
- tehtävään erottaminen antaa valtuuden opettaa, 20
- tilaisuus palvella, 20
- Opetustuokiot, ennalta suunnittelemtomat, 121–122, 128, 140–141
- Oppi
- antaa hengellistä varjelusta, 51, 224
- muistutuksia puhtaana o:n säilyttämiseksi, 52
- o:n voima, 50–51, 203–207
- opettajien vastuu opettaa puhdasta oppia, 52–53, 203–207
- tosi o. muuttaa asenteita ja käyttäytymistä, 51, 205
- Oppiaiheen lopettaminen
- esimerkkejä l:sta, 94–95
- jätä aikaa l:seen, 94
- kuvauksia tehokkaista l:sta, 94
- Oppiaiheen valmistelu
- Henki ohjaa o:n valmistelussa, 48
- iloa o:n valmistelusta, 97
- kirkon tuottaman aineiston käyttäminen, 105
- konferenssipuheiden ja muiden lähteiden käyttäminen, 100–101
- o:n valmistelun soveltaminen niille, joita opetat, 23, 33–34, 102
- tärkeitä kysymyksiä o:n valmistelun oppaaksi, 98–99, 230–233
- varattava riittävästi aikaa o:n valmisteluun, 23, 97
- Oppiaiheen aloittaminen
- esimerkkejä o:n aloittamisesta, 93
- ohjeita o:n aloittamista varten, 93
- tehokas o:n aloittaminen myötävaikuttaa oppimisilmapiiriin, 79
- Oppiaiheet
- o:iden opetuksen arviointi, 103–104
- o:iden aloittamistapoja, 93
- o:iden lopettamistapoja, 94–95
- opetusten etsiminen jokapäiväisestä elämästä, 22–23
- soveltaminen, 102
- Oppiaiheiden soveltaminen
- esimerkkejä o:n soveltamisesta, 102

- ikäryhmien tarpeiden mukaan, 33
- Oppiminen**
 ehdotuksia o:n edistämiseksi, 2, 211–212
 jokainen itse vastuussa o:sta, 61–62, 208–210
 opettajien vastuu o:n edistämisestä, 61–62, 208–212
- Oppimisilmapiiri**
 ehdotuksia o:n luomiseksi, 76–87
 kaikki vastuussa o:n luomisesta, 77–78, 214–218
 keskustelu edistää o:n syntymistä, 63
 luokkahuoneen valmistelu vaikuttaa o:iin, 76
 o:n ominaisuuksia, 77, 214
 o. avain järjestyksen ylläpitämiseen luokassa, 75, 221
 o:n luominen lasten kanssa, 80–81, 86–87
 opetettava muita ymmärtämään ja ylläpitämään oppimisilmapiiriä, 77–78, 214–221
 opettajien velvollisuudet o:n luomisessa, 79–87, 213–221
 profeettain koulun esimerkki, 213–214
- Osallistuminen**
 Evankeliumin opettaminen -kurssille osallistumisen kannustaminen, 187
 jokainen itse vastuussa osallistumisesta, 72
 menetelmiä oppijoiden osallistumisen edistämiseen, 71–72
- P**
- Paastoaminen, Herran sanan saamiseksi, 15
- Packer, Boyd K.
 abstraktien käsitteiden opettaminen, 92, 180, 225–226
 evankeliumin opettamisen päämäärä on yhdistää perheenjäsenet, 127
 evankeliumin opettamista verrataan kakun tarjoilemiseen, 222–223
 hengellisyyden herkkä luonne, 13
 ihmiset pohjimmiltaan hyviä, 84
 Jeesus on esimerkillinen johtaja, 150
 johtajat palvelevat opettajina, 150
 Jumalaa puhutellaan Isäksi, 130
 kertomus puhehäiriöisen nuoren naisen opettamisesta, 38
 kirkon jäsenten tehtävät vaativat oppimista ja opettamista, 193
 kunnioitus luo pohjan innoitukselle, 82
 kuulijoiden ymmärtämisen arvioiminen, 73
 musiikki luo jumalanpalvelusilmapiiriin, 83
 musiikki opettaa ja koskettaa sielua, 45–46
 pyhät kirjoitukset voivat antaa vastauksen kaikkiin kysymyksiin, 51
 tosi oppi muuttaa käyttäytymistä, 51, 205
 vanhempien yhteinen opetusvastuu, 133
- Palveleminen, tärkeitä saada lähimmäisenrakkauden lahja, 12
- Paneelikeskustelut, 172
- Pearce, Virginia H.
 oppimisen edistäminen, 61–62
- kertomus nuorille naisille annetusta oppimisilmapiiriin esimerkistä, 216–217
- Pelit**
 ohjeita pelien valitsemiseksi, 172–173
 opetusmenetelmänä, 172–173
- Perhe**
 evankeliumin mukaisen elämän mallit annetaan p:ssä, 135–136
 opettamisen tulee vahvistaa p:ttä, 109, 119, 127
- Perheen yhteiset ateriat, tilaisuuksia opettamiseen** 138–139
- Perheilta, opettaminen p:ssa**, 138
- Perheneuvostot, tilaisuuksia opettamiseen**, 139
- Perherukous, tilaisuus opettamiseen**, 128, 137
- Perinteet**
 vanhurskaat p:t yhdistävät perhettä, 135–136
- Perry, L. Tom**
 kunnioitus osoittaa kunnioitusta Jumalaa kohtaan, 82
 vanhemmilla vastuu lasten opettamisesta, 128
- Pienryhmäkeskustelut**, 173–174
- Piirtoheitin**, 174
- Piirtäminen**, 174–175
- Profeetat**
 kutsuttu opettamaan, 3
 myöhempien aikojen p:jen sanat tuovat Hengen vaikutuksen, 45
 tutki myöhempien aikojen p:jen opetuksia, 16
- Puhuttelut, johtajien antama opetus puhutteluissa**, 153
- Puolitoistavuotiaat lapset, ominaisuuksia**, 110
- Pyhien kirjoitusten merkitseminen**, 57–59
- Pyhien kirjoitusten tutkiminen yhdessä perheenä, tilaisuus opettamiseen**, 15, 127, 137–138
- Pyhien kirjoitusten opas*, pyhien kirjoitusten tutkimisen apuväline, 56–57
- Pyhien kirjoitusten viiteketju**, 57–58
- Pyhä Henki. Ks. Henki**
- Pyhät kirjoitukset**
 antavat vastaukset kaikkiin kysymyksiin, 51
 ehdotuksia pyhien kirjoitusten opettamiseen, 54–59
 merkitseminen, 57–59
 miksi pyhät kirjoitukset ovat säilyneet, 52
 pyhien kirjoitusten viiteketjut, 58
 pyhien kirjoitusten opettamisen tärkeys, 54
 pyhien kirjoitusten tutkiminen yhdessä perheenä, 15, 127, 137–138
 pyhien kirjoitusten opettaminen tuo Hengen vaikutuksen, 45, 199
 pyhien kirjoitusten opettaminen lapsille, 58–59, 127
 pyhissä kirjoituksissa olevat tutkimisen apuvälineet, 56–57
 reunahuomautukset, 58
- Pystyssä pysyvät paperinuket**, 175
- Pysäkit**
 hyödyllisiä eri ikäryhmien opettamisessa, 117
 pysäkkien käyttäminen opetusmenetelmänä, 175
- Päiväkirja tai muistivihko, hyödyllinen oivallusten muistiin kirjoittamiseksi**, 17, 23, 99

R**Rakkaus**

- opettajalla tulee olla r:ttä Herraa ja oppilaitaan kohtaan, 12, 31–32, 194–197
- r:n vaikutus opettamiseen, 12, 30–32, 194–195
- r. saa aikaan Hengen läsnäolon, 46
- r:n osoittaminen niitä kohtaan, joita opetamme, 30–39, 194–197
- vaikuttaa oppimisilmapiiriin, 77

Ravitseminen

- haasteet hengellisessä r:ssa, 5–7
- Jeesus Kristus on todellinen hengellisen r:n lähde, 5
- opettajilla vastuu kuulijoiden hengellisestä r:sta, 5–7

Reunahuomautukset pyhissä kirjoituksissa, 58**Rinnakkaisviitteet**

- pyhien kirjoitusten opiskelun apuvälineitä, 56

Romney, Marion G., vältettävä opettamasta omia tulkintoja evankeliumista, 205**Roolileikki, 176****Rukous**

- Hengen vaikutuksen pyytäminen rukouksessa, 45, 199, 200

- lähimmäisenrakkaus lahja, joka saadaan rukoilemalla, 12

- tilaisuuksia opettamiseen perher:ssa, 128, 137

- välttämätön Herran sanan saamiseksi, 14–15

- välttämätön todistuksen saamiseksi, 44

Ryhmätoiminta, nuorten opettamisessa, 121–122**S****Scott, Richard G.**

- auta kuulijoita tuntemaan Hengen vaikutus, 48
- elä sopusoinnussa Vapahtajan opetusten kanssa, 19
- Hengen avulla opettamiseen tarvitaan nöyryyttä, 41–42

Seitsenvuotiaat lapset, ominaisuuksia, 114**Seurakuntakirjasto, 105, 233****Sielu, opetuksen tulee ravita sielua, 5–7****Sisarukset, s:sten vaikutus opettamisessa, 142****Smith, Joseph**

- asiayhteys auttaa ymmärtämään pyhiä kirjoituksia, 54–55

- hellyyden ja rakkauden voima, 30

Smith, Joseph Fielding

- Henki ilmoittaa totuuden voimallisemmin kuin taivaalliset näyt, 41

- kuuliaisuus välttämätön Hengen avulla opettamisessa, 18

- vältä ihmisfilosofioiden opettamista, 204

Smith, Joseph F.

- opeta pelastavia totuuksia, 49

- vältä spekulointia, 52–53

- vältä evankeliumin erikoismieltymyksiä, 53

Smith, Hyrum, sai neuvon pyrkiä ensin saamaan Herran sana, 14**Snow, Lorenzo, esimerkin voima opetuksessa, 192****Soveltaminen käytäntöön**

- opettajien tehtävänä kehottaa s:een käytännössä, 74
- opetusmenetelmät, jotka edistävät s:sta käytäntöön, 74, 176–177

Soveltaminen, s:n käyttö opetusmenetelmänä, 176–177**Spekulointia vältettävä, jotta oppi pysyy puhtaana, 52–53****Sukulaisten vaikutus opettamisessa, 142–143****Sävyisyys, opettaminen s:ssä, 201****T****Tahdonvapaus**

- kunnioita t:ttä Herran esimerkin mukaisesti, 211
- opettaminen sallii oppijoille täyden t:n harjoittamisen, 210–211

- t. on suuri lahja Herralta, 211

Tapausesimerkit, 177–178**Tarkkaavaisuus**

- keinoja ylläpitää oppijoiden t:ttä, 71–72

- lisääntyy keskustelujen avulla, 63

- oppijoiden t:n seuraaminen, 71

- t:n herättäminen tehokkailla oppiaiheen aloituksilla, 93

Tarrataulu, 178**Tavoitteet**

- t:iden asettaminen opetuksen parantamiseksi, 25

Taylor, John

- todistus Joseph ja Hyrum Smithin marttyyrikuolemasta, 52

Tehtävämönisteet, 178–179**Tehtävään erottaminen**

- antaa voiman ja suunnan, 20

- välttämätön virallisen tehtävän hoitamiseen, 20

Todistus

- esimerkkejä t:sta, 43–44

- myötävaikuttaa oppimisilmapiiriin, 80

- t:n määritelmä, 43

- t:n saaminen ja vahvistaminen, 44

- t:n voima opetuksessa, 10, 43–44

- t. vahvistuu kokemusten kautta, 45

- t:n lausuminen tuo Hengen vaikutuksen, 43–44, 45

Toiminta

- ohjeita t:n suunnittelua varten, 121–122

- ryhmätoiminta nuorten opettamisessa, 121–122

- t:n yksinkertaistaminen lapsille, 117

- t:n tulee opettaa ja valistaa, 117

Toimintamönisteet. Ks. Tehtävämönisteet**Tulkinnat, varoitetaan omista ja vääristä tulkinnoista, 53, 205****Tutkimisen apuvälineet**

- pyhissä kirjoituksissa olevat t:n apuvälineet, 56–57

U**Ulkoa opetteleminen opetusmenetelmänä, 179–180****Usko, edellytys Herran sanan saamiselle, 14****Uudet jäsenet, heidän tarpeensa, 37**

V**Vaihtelu**

- opetusmenetelmien v. myötävaikuttaa oppimisilmapiiriin, 72, 80
- taulukko v:n aikaansaamiseksi, 90
- vaihteleva opetus, 89–90, 225

Valmistautuminen, hengellinen, Ks. Hengellinen valmistautuminen**Valmistelu, luokkahuone, Ks. Luokkahuoneen valmistelu****Valmistelu, oppiaihe. Ks. Oppiaiheen valmistelu****Valmistautuminen, henkilökohtainen.**

Ks. Henkilökohtainen valmistautuminen

Vammaiset jäsenet

- henkiset vajavaisuudet, 39
- kielelliset häiriöt ja puhehäiriöt, 38–39
- kuulovamma, 38
- lukemisvaikeudet, 39
- lähteitä vammaisille jäsenille, 39
- näkövamma, 39
- Vapahtajan rakkaus vammaisia kohtaan, 38

Vammaisuus. Ks. Vammaiset jäsenet**Vanhemmat**

- ehdotuksia lasten opettamiseksi, 127–141
- ehdotuksia evankeliumin mukaisen elämän mallien antamiseksi, 135–136
- kuinka lapsia autetaan tuntemaan Hengen vaikutus, 141
- perhe-elämän opetustuokiot, 140–141
- työskentely yhdessä lasten opettajien kanssa, 86, 87
- v:ien yhteinen opetusvastuu, 133–134
- v:ien vastuu opettamisesta, 127–128
- v:ien saatavissa olevat opetuksen lähteet, 105
- varattava aikaa yhteiseen suunnitteluun, 133
- ykseys v:ien välillä tärkeä lasten opettamisessa, 134

Varoituksia evankeliumin opettajille opin puhtaana pitämiseksi, 52–53**Vastaukset**

suhtautuminen vääriin v:iin, 64–65, 69

Vastuu, jokainen itse vastuussa evankeliumin oppimisesta,

Ks. Oppiminen

Veljien ja sisarten vaikutus opettamisessa, 142**Vertaukset**

v:sten käyttö opetusmenetelmänä, 180–181, 224–225

Videokasetit. Ks. Audiovisuaalinen aineisto**Vierailevat puhujat, 181–182****Vierailut. Ks. Johtajien vierailut luokissa****Viihdyttäminen, riittämätöntä sielun ravinnoksi, 6****Viisivuotiaat lapset, ominaisuuksia, 112****Virheelliset lainaukset, vältettävä, jotta oppi pysyy puhtaana, 53****Visuaaliset havaintovälineet, 182–183****Vähemmän aktiiviset jäsenet, heidän auttamisensa, 37****Väärät vastaukset, miten suhtautua niihin, 64, 69****W****Warner, Susan L.**

isovanhempien vaikutus opettamisessa, 142
lapset muistavat perheessä annetut opetukset, 6

Wirthlin, Joseph B.

rakkaus on evankeliumin ydin, 197
uskollisia kirkon jäseniä verrataan jättiläismäisiin tammiin, 224

Y**Yhdeksänvuotiaat lapset, ominaisuuksia, 115****Yhteydenpito. Ks. Opettajan ja johtajan yhteydenpito****Yksitoistavuotiaat lapset, ominaisuuksia, 115–116****Ymmärtäminen**

oppijoiden y:n arvioiminen, 73
y. lisääntyy keskustelujen avulla, 63

Young, Brigham

käytä jatkuvasti hyväksesi Herran antamaa tietoa 235
lapset oppivat perinteistä, 135
rankaiseminen rakkaudessa, 86
todistuksen voima, 43

Ä**Äidit**

ehdotuksia äideille lasten opettamisesta, 131–132

äitien opetusvastuu, 131–132

äitien jumalallinen tehtävä, 131

Äänitteet. Ks. Audiovisuaalinen aineisto

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO